

**TABELUL DE CONCORDANȚĂ
A PROIECTULUI HOTĂRÎRII DE GUVERN CU PRIVIRE LA APROBAREA PROIECTUL LEGII PRIVIND
ACTIVITATEA SANITARĂ VETERINARĂ**

1. Titlul actului Uniunii Europene, inclusiv cele mai recente amendamente incluse	Regulamentul (UE) 2016/429 al Parlamentului European și al Consiliului Uniunii Europene din 9 martie 2016 privind bolile transmisibile ale animalelor și de modificare și de abrogare a anumitor acte din domeniul sănătății animalelor („Legea privind sănătatea animală”), publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 84 din 31 martie 2016, așa cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (UE) 2018/1629 AL COMISIEI din 25 iulie 2018 de modificare a listei bolilor stabilite în anexa II la Regulamentul (UE) 2016/429 al Parlamentului European și al Consiliului privind bolile transmisibile ale animalelor și de modificare și de abrogare a anumitor acte din domeniul sănătății animalelor („Legea privind sănătatea animală”).	2. Titlul proiectului de act normativ național	Proiectul de Hotărâre de Guvern cu privire la aprobarea proiectului de lege privind sănătatea animală.	3. Gradul de compatibilitate	Compatibil
Actul Uniunii Europene	Proiectul de act normativ național	Gradul de compatibilitate	Diferențele	Observații	Autoritatea/persoana responsabilă
<p>4.</p> <p>PARTEA I NORME GENERALE CAPITOLUL I</p> <p><i>Obiect, scop, domeniu de aplicare și definiții</i></p> <p>Articolul 1</p> <p>Obiect și scop</p> <p>(1) Prezentul regulament stabilește norme de prevenire și control al bolilor animalelor care sunt transmisibile la animale sau la oameni.</p> <p>Aceste norme prevăd:</p> <p>(a) prioritizarea și clasificarea bolilor de interes pentru Uniune și stabilirea responsabilităților în materie de sănătate</p> <p>animală (partea I: articolele 1 – 17);</p> <p>(b) depistarea timpurie, notificarea și raportarea bolilor, supravegherea, programele de eradicare și statutul de indemn de boală (partea II: articolele 18 – 42);</p> <p>(c) creșterea gradului de sensibilizare cu privire la boli, la pregătirea și la controlul bolilor (partea III: articolele 43 – 83);</p> <p>(d) înregistrarea și autorizarea unităților și</p>	<p>5.</p> <p>PARLAMENTUL REPUBLICII MOLDOVA</p> <p>LEGE</p> <p>privind activitatea sanitară veterinară</p> <p>Parlamentul adoptă prezenta lege organică.</p> <p>Prezenta lege transpune Regulamentul (UE) 2016/429 al Parlamentului European și al Consiliului Uniunii Europene din 9 martie 2016 privind bolile transmisibile ale animalelor și de modificare și de abrogare a anumitor acte din domeniul sănătății animalelor („Legea privind sănătatea animală”), publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 84 din 31 martie 2016, așa cum a fost modificat ultima oară prin Regulamentul de modificare a (UE) 2018/1629 al Comisiei al Parlamentului European și al Consiliului Uniunii Europene din 25 iulie 2018.</p> <p>Capitolul I</p> <p>DISPOZIȚII GENERALE</p> <p>Articolul 1. Scopul, obiectivele și domeniile de aplicare ale prezentei legi</p> <p>(1) Prezenta lege are ca scop asigurarea</p>	<p>6.</p> <p>Compatibil</p>	<p>7.</p>	<p>8.</p>	<p>9.</p> <p>MAIA</p>

<p>transportatorilor, circulația și trasabilitatea animalelor, materialului germinativ și produselor de origine animală în interiorul Uniunii (partea IV: articolele 84 – 228; și partea VI articolele 244 – 248 și 252 – 256);</p> <p>(e) intrarea animalelor, materialului germinativ și produselor de origine animală în Uniune și exportul de astfel de transporturi din Uniune (partea V: articolele 229 – 243; și partea VI: articolele 244 – 246 și 252 – 256);</p> <p>(f) circulația necomercială a animalelor de companie către un stat membru dintr-un alt stat membru sau dintr-o țară terță sau dintr-un teritoriu, (partea VI: articolele 244 – 256);</p> <p>(g) măsurile de urgență care trebuie adoptate în eventualitatea unei situații de urgență cauzate de o boală (partea VII: articolele 257 – 262).</p> <p>(2) Normele menționate la alineatul (1):</p> <p>(a) urmăresc să asigure:</p> <p>(i) îmbunătățirea sănătății animale pentru a susține producția agricolă și de acvacultură durabilă în Uniune;</p> <p>(ii) funcționarea eficientă a pieței interne;</p> <p>(iii) reducerea efectelor negative asupra sănătății animale, sănătății publice și mediului:</p> <ul style="list-style-type: none"> — ale anumitor boli; — ale măsurilor adoptate pentru prevenirea și controlul bolilor; <p>(b) în seama de</p> <p>(i) legătura dintre sănătatea animală și:</p> <ul style="list-style-type: none"> — sănătatea publică; — mediu, inclusiv biodiversitatea și resursele genetice prețioase, precum și efectul schimbărilor climatice; — siguranța alimentelor și a furajelor; — bunăstarea animalelor, inclusiv cruțarea de orice durere, angoasă sau suferință care poate fi evitată; — rezistența la antimicrobiene; — securitatea alimentară; <p>(ii) consecințele economice, sociale, culturale și de mediu ale aplicării măsurilor de prevenire și control al bolilor;</p> <p>(iii) standardele internaționale relevante.</p>	<p>standardelor înalte de sănătate animală și de sănătate publică, prin stabilirea normelor de prevenire și control al bolilor animalelor care sunt transmisibile la animale și om, realizarea siguranței produselor alimentare, hrana pentru animale și protecția teritoriului țării față de bolile infecțioase prin organizarea activității sanitare veterinare.</p> <p>(2) Pentru atingerea obiectivului prevăzut la alin. (1), prezenta lege prevede:</p> <p>a) prioritizarea și clasificarea bolile notificabile, declarabile și supuse carantinei, prin stabilirea responsabilităților în materie de sănătate animală, inclusiv a zoonozelor (bolilor comune animalelor și oamenilor);</p> <p>b) depistarea timpurie, notificarea și raportarea bolilor, supravegherea, asigurarea realizării programelor de eradicare, stabilirea și /sau menținerea statutului de indemn de boală;</p> <p>c) creșterea gradului de sensibilizare cu privire la bolile supuse notificării obligatorii, pregătirea și controlul acestora;</p> <p>d) procedura de înregistrare/ autorizare a exploatațiilor/unităților și transportatorilor, circulația și trasabilitatea animalelor, materialului seminal și produselor de origine animală;</p> <p>e) intrarea/ieșirea de animale în/din exploatație, materialului seminal și produselor de origine animală, inclusiv importul, tranzitul, exportul, punerea pe piață și comerțul cu acestea;</p> <p>f) circulația animalelor de companie, inclusiv cea necomercială;</p> <p>g) stabilește măsurile de urgență aplicate pentru preveni și a opri difuzarea unor boli transmisibile ale animalelor sau a oricărui risc de natură să afecteze sănătatea animalelor și sănătatea publică veterinară, protecția animalelor, protecția mediului și siguranța produselor de origine animală;</p> <p>h) realizarea siguranței produselor de origine animală și hranei pentru animale, de la producerea materiilor prime până la distribuirea lor către consumator.</p> <p>(3) Principalele domenii de aplicare ale prezentei</p>
---	---

<p>legi sînt:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) îmbunătățirea sănătății animale; b) funcționarea eficace a pieței interne; c) reducerea efectelor negative ale boilor; <p>menționate în art. 7, asupra sănătății animale, sănătății publice și mediului, prin aplicarea măsurilor legale în caz de necesitate sau de risc iminent pentru sănătatea animalelor, sănătatea publică, protecția animalelor și siguranța produselor de origine animală și hranei pentru animale.</p>	<p>(4) Prezentă lege se aplică:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) tuturor speciilor de animale; b) materialului seminal de origine animală; c) produselor de origine animală; d) subproduselor și produselor derivate de origine animală, fără a aduce atingere normelor stabilite în Legea nr. 129/2019 privind subprodusele de origine animală și produsele derivate care nu sunt destinate consumului uman; e) instalațiilor, mijloacelor de transport, echipamentelor și tuturor celorlalte materiale și căi de infectare implicate sau potențial implicate în răspândirea bolilor transmisibile ale animalelor; f) bolilor transmisibile, inclusiv zoonozelor. 	<p>Nespecific și nu e de principiu</p>
<p>Articolul 2 Domeniul de aplicare</p> <p>(1) Prezentul regulament se aplică:</p> <ul style="list-style-type: none"> (a) animalelor deținute și animalelor sălbatice; (b) materialului germinativ; (c) produselor de origine animală; (d) subproduselor și produselor derivate de origine animală, fără a aduce atingere normelor stabilite prin Regulamentul (CE) nr. 1069/2009; (e) instalațiilor, mijloacelor de transport, echipamentelor și tuturor celorlalte materiale și căi de infectare implicate sau potențial implicate în răspândirea bolilor transmisibile ale animalelor. <p>(2) Prezentul regulament se aplică bolilor transmisibile, inclusiv zoonozelor, fără a aduce atingere normelor prevăzute în:</p> <ul style="list-style-type: none"> (a) Decizia nr. 1082/2013/UE; (b) Regulamentul (CE) nr. 999/2001; (c) Directiva 2003/99/CE; (d) Regulamentul (CE) nr. 2160/2003. 	<p>Compatibil</p>	<p>Compatibil</p>
<p>Articolul 3 Domeniul de aplicare al părților IV, V și VI</p> <p>(1) Titlul I din partea IV (articolele 84 – 171) se aplică:</p> <ul style="list-style-type: none"> (a) animalelor terestre și animalelor care nu sunt terestre, dar care pot transmite boli ce afectează animalele terestre; (b) materialului germinativ provenit de la animale terestre; (c) produselor de origine animală provenite de la animale terestre. <p>(2) Titlul II din partea IV (articolele 172 – 226) se aplică:</p> <ul style="list-style-type: none"> (a) animalelor acvatice și animalelor care nu sunt acvatice, dar care pot transmite boli ce afectează animalele acvatice; (b) produselor de origine animală provenite de la animale acvatice. <p>(3) Titlul III din partea IV (articolele 227 și 228) se aplică:</p>	<p>Compatibil</p>	<p>Compatibil</p>

<p>(a) altor animale;</p> <p>(b) materialului germinativ și produselor de origine animală provenite de la animalele menționate la litera (a).</p> <p>(4) Părțile IV și V nu se aplică circulației necomerciale a animalelor de companie astfel cum sunt menționate la alineatul (6) din prezentul articol sau circulației necomerciale a animalelor de companie pe teritoriul unui stat membru.</p> <p>(5) Circulația animalelor de companie, alta decât circulația necomercială, respectă cerințele de sănătate animală prevăzute în părțile IV și V.</p> <p>Comisia adoptă acte delegate, în conformitate cu articolul 264, cu privire la adaptările care sunt necesare pentru a se asigura că părțile IV și V sunt corect aplicate în cazul animalelor de companie, în special pentru a ține seama de faptul că acestea sunt ținute în gospodării de către deținătorii de animale de companie.</p> <p>(6) Partea VI se aplică numai cu privire la circulația necomercială a animalelor de companie care respectă cerințele prevăzute la articolele 245 și 246, în ceea ce privește numărul maxim de animale care își pot însoți proprietarul și numărul maxim de zile dintre deplasarea proprietarului și cea a animalului.</p>		<p>Norme UE neaplicabile</p>		
<p>Articolul 4</p> <p>Definiții</p> <p>În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. „animale” înseamnă animale vertebrate și nevertebrate; 2. „animale terestre” înseamnă păsări, mamifere terestre, albine și bondari; 3. „animale acvatice” înseamnă animale din următoarele specii, în toate etapele de dezvoltare, inclusiv ouăle, spermatozoizii sau gameții: <p>(a) orice pește din supraclasa Agnatha și din clasele Chondrichthyes, Sarcopterygii și Actinopterygii;</p> <p>(b) orice moluscă acvatică din încrengătura Mollusca;</p> <p>(c) orice crustaceu acvatic din subîncrengătura Crustacea;</p> <p>4. „alte animale” înseamnă animale din alte specii decât cele care intră sub incidența definiției de animale terestre sau acvatice;</p> <p>5. „animale deținute” înseamnă animale care sunt deținute de oameni inclusiv în cazul animalelor acvatice, animalele de acvacultură;</p> <p>6. „acvacultură” înseamnă deținerea de animale acvatice într-un cadru în care acestea rămân proprietatea uneia sau</p>	<p>Articolul 2. Noțiuni principale</p> <p>În sensul prezentei legi, se utilizează următoarele noțiuni:</p> <p>animale – animale vertebrate și nevertebrate;</p> <p>animal deținut - orice animal care este deținut de om;</p> <p>animal de companie - orice animal deținut sau destinat a fi deținut de către om în scopuri private necomerciale din speciile:</p> <ol style="list-style-type: none"> a) câini (<i>Canis lupus familiaris</i>); b) pisici (<i>Felis silvestris catus</i>); c) dihoari domestici (<i>Mustela putorius furo</i>); d) nevertebrate (cu excepția albinelor, a moluștelor din încrengătura Mollusca și a crustaceelor din subîncrengătura Crustacea) e) animale acvatice ornamentale; f) amfibieni; g) reptile; h) păsări: specii de păsări, altele decât găini, curci, bibilici, rațe, gâște, prepelițe, porumbei, fazani, 	<p>Compatibil</p>		

<p>a mai multor persoane fizice sau juridice pe întreaga perioadă a creșterii sau cultivării lor, până la data încheierii recoltării, cu excluderea recoltării sau capturii, în scopul consumului uman, de animale acvatice sălbatice care sunt apoi deținute până la sacrificare fără a fi hrănite;</p> <p>7. „animale de acvacultură” înseamnă orice animale acvatice care fac obiectul acvaculturii;</p> <p>8. „animale sălbatice” înseamnă alte animale decât animalele deținute;</p> <p>9. „păsări de curte” înseamnă păsări care sunt crescute sau ținute în captivitate pentru:</p> <p>(a) producția de:</p> <p>(i) carne;</p> <p>(ii) ouă pentru consum;</p> <p>(iii) alte produse;</p> <p>(b) refacerea efectivelor de vânat cu pene;</p> <p>(c) reproducția păsărilor utilizate pentru tipurile de producție menționate la litera (a) și (b);</p> <p>10. „păsări captive” înseamnă orice păsări, altele decât păsările de curte, ținute în captivitate în orice alt scop decât cele menționate la punctul 9, inclusiv cele ținute în captivitate pentru spectacole, curse, expoziții, concursuri, reproducție sau vânzare;</p> <p>11. „animal de companie” înseamnă un animal deținut, din speciile enumerate în anexa I, deținut în scopuri private necomerciale;</p> <p>12. „deținător de animal de companie” înseamnă o persoană fizică, putând fi inclus proprietarul unui animal de companie, care deține un animal de companie;</p> <p>13. „proprietar de animal de companie” înseamnă o persoană fizică înscrisă în documentul de identificare drept proprietar, astfel cum se menționează la articolul 247 litera (c), articolul 248 alineatul (2) litera (c), articolul 249 alineatul (1) litera (c) și articolul 250 alineatul (2) litera (c);</p> <p>14. „circulație necomercială” înseamnă orice deplasare a unui animal de companie care își însoțește proprietarul și care:</p> <p>(a) nu are drept scop nici vânzarea, nici o altă modalitate de transfer de proprietate asupra animalului de companie în cauză; și</p> <p>(b) face parte din deplasarea proprietarului animalului de companie</p> <p>(i) fie sub responsabilitatea directă a acestuia; fie</p> <p>(ii) sub responsabilitatea unei persoane autorizate, în</p>	<p>potfnichi și păsări alergătoare (Ratitae);</p> <p>j) mămăfere: rozătoare și iepuri, altele decât cele destinate producției de alimente, în special pe lângă casă, pentru agrement sau companie;</p> <p>animale de acvacultură - orice animal acvatic care face obiectul acvaculturii;</p> <p>acvacultură- deținerea de animale acvatice pe perioada creșterii sau cultivării, până la încheierii recoltării;</p> <p>animale sălbatice – reprezintă animalele care trăiesc în sălbăticie, își caută singure hrana și adpost, și supraviețuiesc singure;</p> <p>agent patogen - un agent transmisibil la animale sau la oameni susceptibil de a provoca o boală la animale;</p> <p>agent zoonotic – orice virus, bacterie, ciupercă, parazit sau altă entitate biologică susceptibilă de a provoca o zoonoză;</p> <p>autorizație sanitară veterinară - document oficial, emis de autoritatea sanitară veterinară competentă, care atestă respectarea cerințelor sanitare veterinare în exploatarea/unitățile supuse supravegherii sanitare veterinare;</p> <p>activitate sanitară veterinară - activitate desfășurată pe teritoriul Republicii Moldova de medici veterinari și/sau de personal cu studii medii de specialitate, sub responsabilitatea unui medic veterinar, în limitele de competență ale serviciilor sanitare veterinare prevăzute de prezenta lege;</p> <p>activitate sanitară veterinară de stat - activități desfășurate de serviciile sanitare veterinare de stat în vederea aplicării strategiilor și politicilor guvernamentale privind ocrotirea sănătății animalelor și a materialului seminal de origine animală, protecția și bunăstarea animalelor, prevenirea transmiterii de boli de la animale la om, siguranța produselor de origine animală destinate consumului uman la toate etapele de producere, achiziție, colectare, procesare, depozitare, transport, distribuție și comercializare, protejarea teritoriului național față de bolile infecțioase, precum și protecția mediului în raport cu creșterea animalelor și industria alimentară;</p>	
---	--	--

<p>cazurile în care animalul de companie este separat fizic de proprietarul său;</p> <p>15. „persoană autorizată” înseamnă orice persoană fizică autorizată în scris de proprietarul animalului de companie să asigure în numele proprietarului circulația necomercială a animalului de companie;</p> <p>16. „boală” înseamnă apariția infecțiilor sau infestărilor la animale, cu sau fără manifestări clinice sau patologice, cauzate de unul sau mai mulți agenți patogeni;</p> <p>17. „agent patogen” înseamnă un agent transmisibil la animale sau la oameni susceptibil de a provoca o boală la animale;</p> <p>18. „boli listate” înseamnă boli incluse pe lista menționată la articolul 5 aliniatul (1);</p> <p>19. „profilul bolii” înseamnă criteriile unei boli, astfel cum sunt menționate la articolul 7 litera (a);</p> <p>20. „specii listate” înseamnă specii de animale sau grupuri de specii de animale listate conform dispozițiilor articolului 8 alineatul (2) sau, în cazul bolilor emergente, specii de animale sau grupuri de specii de animale care întrunesc criteriile pentru speciile listate menționate la articolul 8 alineatul (2);</p> <p>21. „pericol” înseamnă un agent patogen sau o stare a unui animal sau produs cu potențialul de a avea efecte negative asupra sănătății oamenilor sau animalelor;</p> <p>22. „risc” înseamnă probabilitatea apariției și magnitudinea probabilă a consecințelor biologice și economice ale unui efect negativ asupra sănătății publice sau asupra sănătății animale;</p> <p>23. „biosecuritate” înseamnă ansamblul măsurilor fizice și administrative menite să reducă riscul de introducere, dezvoltare și răspândire a bolilor către, de la sau în cadrul: (a) unei populații de animale; sau (b) unei unități, zone, compartiment, mijloc de transport sau al oricărui alte instalații, incinte sau amplasamente;</p> <p>24. „operator” înseamnă orice persoană fizică sau juridică ce are în responsabilitatea sa animale sau produse, inclusiv pentru o perioadă limitată, dar cu excluderea deținătorilor de animale de companie și a medicilor veterinari;</p> <p>25. „transportator” înseamnă un operator care transportă animale în nume propriu sau în numele unei părți terțe;</p> <p>26. „persoană care lucrează cu animale” înseamnă o persoană fizică sau juridică care are o legătură profesională cu animale sau cu produse de origine</p>	<p>alte activități sanitare veterinare - activități sanitare veterinare privind profilaxia, diagnosticul și tratamentul bolilor la animale, altele decât cele de stat; autoritate contractantă - autoritățile publice locale, supermarketurile, abatoarele, farmaciile veterinare, piețele agroalimentare, inclusiv alte exploatații și obiecte supuse supravegherii sanitare veterinare;</p> <p>autoritate sanitară veterinară competentă - autoritatea veterinară centrală, responsabilă de organizarea controalelor oficiale și orice alte activități oficiale, în conformitate cu prevederile prezentei legi și a Legii nr. 50/2013 cu privire la controalele oficiale pentru verificarea conformității cu legislația privind hrana pentru animale și produsele alimentare și cu normele de sănătate și de bunăstare a animalelor.</p> <p>apariția unui focar - apariția confirmată oficial a unei boli listate sau unei boli emergente, supuse declarării și notificării oficiale la unul sau mai multe animale într-o exploatație sau alt amplasament în care sunt deținute sau plasate animale;</p> <p>bazin hidrografic - o arie sau un bazin delimitat de elemente naturale, care canalizează toate scurgerile de apă;</p> <p>boală - apariția infecțiilor sau infestărilor la animale, cu sau fără manifestări clinice sau patologice, cauzate de unul sau mai mulți agenți patogeni;</p> <p>boală emergentă - boală gravă depistată recent, a cărei cauză a putut fi stabilită sau nu și care se poate răspândi atât în cadrul aceleiași populații, cât și de la o populație la alta, de exemplu, prin comerț cu animale și/sau cu produse obținute din animale, precum și o boală menționată anterior, care este depistată la o nouă specie-gazdă încă neînregistrată ca specie sensibilă;</p> <p>boli supuse notificării obligatorii - boli supuse declarării și notificării oficiale;</p> <p>boli emergente - boli infecțioase a cărei incidență a crescut recent (în ultimii 20 de ani) și ar putea crește în viitorul apropiat (Gripa aviară, Pesta porcină africană etc.);</p> <p>biosecuritate - ansamblul măsurilor fizice și administrative menite să reducă riscul de introducere,</p>	
---	---	--

<p>animală, cu excluderea operatorilor și a medicilor veterinari;</p> <p>27. „unitate” înseamnă orice incintă, structură sau, în cazul agriculturii în aer liber, orice mediu sau loc în care sunt deținute animale sau material germinativ, temporar sau permanent, cu următoarele excepții:</p> <p>(a) gospodăriile care dețin animale de companie;</p> <p>(b) cabinetele sau clinicile veterinare;</p> <p>28. „material germinativ” înseamnă:</p> <p>(a) material seminal, ovocite și embrioni destinați reproducerii artificiale;</p> <p>(b) ouă pentru incubare;</p> <p>29. „produse de origine animală” înseamnă:</p> <p>(a) produsele alimentare de origine animală, inclusiv mierea și sângele;</p> <p>(b) moluștele bivalve vii, echinodermele vii, tunicatele vii și gasteropodele marine vii destinate consumului uman; și</p> <p>(c) alte animale decât cele menționate la litera (b) destinate preparării pentru a fi furnizate vii consumatorului final;</p> <p>30. „subproduse de origine animală” înseamnă corpuri întregi sau părți de animale, produse de origine animală sau alte produse obținute din animale care nu sunt destinate consumului uman, cu excluderea materialului germinativ;</p> <p>31. „produse derivate” înseamnă produse obținute în urma unuiu sau mai multor tratamente, transformări sau etape de prelucrare a subproduselor de origine animală;</p> <p>32. „produse” înseamnă:</p> <p>(a) material germinativ;</p> <p>(b) produse de origine animală;</p> <p>(c) subproduse de origine animală și produse derivate;</p> <p>33. „control oficial” înseamnă orice formă de control efectuat de o autoritate competentă în vederea verificării conformității cu prezentul regulament;</p> <p>34. „statut sanitar” înseamnă starea în raport cu bolile listate relevante pentru o anumită specie listată în ceea ce privește:</p> <p>(a) un animal;</p> <p>(b) animalele din cadrul:</p> <p>(i) unei unități epidemiologice;</p> <p>(ii) unei unități;</p> <p>(iii) unei zone;</p> <p>(iv) unui compartiment;</p> <p>(v) unui stat membru;</p>	<p>dezvoltare și răspândire a bolilor infecto-contagioase către, de la sau în cadrul unui efectiv de animale sau unei exploatații, zone, compartiment, mijloc de transport sau al oricărui alte instalații, incinte sau amplasamente;</p> <p>carantină - ținerea animalelor în izolare, fără contact direct sau indirect cu animalele din afara exploatații epidemiologice, pentru a evita răspândirea uneia sau mai multora dintre bolile supuse declarării și notificării oficiale, în vreme ce animalele aflate în izolare sunt ținute sub observație pe o perioadă specifică de timp și, dacă este cazul, sunt supuse unor analize de laborator în vederea diagnosticării lor și aplicarea de tratamente;</p> <p>compartiment - o subpopulație de animale din cadrul uneia sau mai multor exploatații sau, în cazul animalelor acvatice, din cadrul uneia sau mai multor exploatații de acvacultură, inclusă într-un sistem comun de gestionare a biosecurității, cu un statut sanitar distinct în raport cu una sau mai multe boli specifice, supusă unor măsuri de supraveghere, de control al bolilor și de biosecuritate;</p> <p>control oficial - orice formă de control efectuat în conformitate cu prevederile Legii nr. 131/2012 privind controlul de stat asupra activității de întreprinzător și a Legii nr. 50/2013 cu privire la controalele oficiale pentru verificarea conformității cu legislația privind hrana pentru animale și produsele alimentare și cu normele de sănătate și de bunăstare a animalelor în vederea verificării respectării prezentei legi;</p> <p>circulație neocomercială - orice deplasare a unui animal de companie care își însoțește proprietarul și care:</p> <p>a) nu are drept scop nici vânzarea, nici o altă modalitate de transfer de proprietate asupra animalului de companie în cauză; și</p> <p>b) face parte din deplasarea proprietarului animalului de companie;</p> <p>- fie sub responsabilitatea directă a acestuia;</p> <p>- fie sub responsabilitatea unei persoane împuternicită, în cazurile în care animalul de companie</p>	
---	---	--

<p>(v 35. „zonă” înseamnă:</p> <p>(a) pentru animalele terestre, o arie dintr-un stat membru, dintr-o țară terță sau dintr-un teritoriu cu o delimitare geografică precisă, care conține o subpopulație de animale cu un statut sanitar distinct în raport cu una sau mai multe boli specifice, supusă unor măsuri adecvate de supraveghere, de control al bolilor și de biosecuritate;</p> <p>(b) pentru animalele acvatice, un sistem hidrologic contiguu, cu un statut sanitar distinct în raport cu una sau mai multe boli specifice, care formează o arie menționată drept una dintre următoarele:</p> <p>(i) un întreg bazin hidrografic, de la izvorul unui curs de apă până la estuar sau lac;</p> <p>(ii) mai multe bazine hidrografice;</p> <p>(iii) o parte a unui bazin hidrografic, de la izvorul unui curs de apă până la o barieră care împiedică introducerea uneia sau mai multor boli specifice;</p> <p>(iv) o parte a unei zone de coastă cu o delimitare geografică precisă;</p> <p>(v) un estuar cu o delimitare geografică precisă: i) unei țări terțe sau unui teritoriu;</p> <p>36. „bazin hidrografic” înseamnă o arie sau un bazin delimitat de elemente naturale, cum ar fi dealurile sau munții, care canalizează toate scurgerile de apă;</p> <p>37. „compartiment” înseamnă o subpopulație de animale din cadrul uneia sau mai multor unități sau, în cazul animalelor acvatice, din cadrul uneia sau mai multor unități de acvacultură, inclusă într-un sistem comun de gestionare a biosecurității, cu un statut sanitar distinct în raport cu una sau mai multe boli specifice, supusă unor măsuri adecvate de supraveghere, de control al bolilor și de biosecuritate;</p> <p>38. „carantină” înseamnă ținerea animalelor în izolare, fără contact direct sau indirect cu animalele din afara unității epidemiologice, pentru a evita răspândirea uneia sau mai multora dintre bolile specifice, în vreme ce animalele aflate în izolare sunt ținute sub observație pe o perioadă specifică de timp și, dacă este cazul, sunt supuse unor teste și tratamente;</p> <p>39. „unitate epidemiologică” înseamnă un grup de animale cu aceeași probabilitate de expunere la un agent patogen;</p> <p>40. „aparitiția unui focar” înseamnă apariția confirmată oficial a unei boli listate sau a unei boli emergente la unul sau mai multe animale într-o unitate sau alt amplasament</p>	<p>este separat fizic de proprietarul său;</p> <p>cod unic - codul unic cu ajutorul căruia operatorii care dețin animale își îndeplinesc obligația de a se asigura că animalele respective sunt identificate în mod individual și care este înregistrat în baza de date electronice SIA RSA;</p> <p>cod de identificare al animalului - codul individual afișat de mijlocul de identificare aplicat unui animal și care cuprinde:</p> <p>a) codul de țară în care mijlocul de identificare a fost aplicat pe animal;</p> <p>b) urmat de numărul de identificare individual, numeric, alocat animalului, care nu depășește 12 cifre;</p> <p>deținător de animale - persoană fizică sau juridică care are în posesie permanentă animale în calitate de proprietar de animale și/sau deținător de exploatație, sau de îngrijitor temporar al animalelor.</p> <p>Această categorie include, fără excepție, conducătorii grupurilor de animale, ai mijloacelor de transport în care se află animale, precum și administratorii exploatațiilor/unităților de tipul: țiguri sau expoziții de animale, tabere de vară, ferme de animale, centre de colectare a animalelor și unități de sacrificare;</p> <p>deținător de animal de companie - persoană fizică/juridică, care deține animale în posesie/îngrijire, permanentă sau temporară în scopuri necomerciale;</p> <p>documentul de identificare - actul de identificare al unui animal, care cuprinde cel puțin următoarele informații: codul de identificare unic al animalului, după caz, codul exploatației în care s-a născut, numele și adresa proprietarului exploatației, toate mișcările animalului, inclusiv export sau comerț cu acestea;</p> <p>examen medical - procedura efectuată de un medic veterinar prin care se urmărește stabilirea statusului de sănătate al animalului;</p> <p>exploatație - orice incintă, construcție, structură sau în cazul agriculturii în aer liber, orice mediu sau loc, în care sînt deținute, crescute sau manipulate animalele sau materialul seminal, temporar sau permanent cu următoarele excepții:</p> <p>a) gospodăriile care dețin animale de companie;</p> <p>b) cabinetele, clinicile și spitalele veterinare;</p>
---	--

<p>în care sunt deținute sau plasate animale;</p> <p>41. „zonă de restricție” înseamnă o zonă în care se aplică restricții privind circulația anumitor animale sau produse și alte măsuri de control al bolilor, pentru evitarea răspândirii unei anumite boli înspre zone în care nu se aplică restricții; dacă este cazul, o zonă de restricție poate include zone de protecție sau zone de supraveghere;</p> <p>42. „zonă de protecție” înseamnă o zonă care cuprinde locul de apariție a unui focar și împrejurimile acestuia, în care se aplică măsuri de control al bolilor pentru evitarea răspândirii bolii în afara zonei respective;</p> <p>43. „zonă de supraveghere” înseamnă o zonă care este instituită în jurul unei zone de protecție și în care se aplică măsuri de control al bolilor pentru evitarea răspândirii bolii în afara zonei de protecție;</p> <p>44. „ouă pentru incubație” înseamnă ouăle destinate incubației, depuse de păsări de curte sau de păsări captiv;</p> <p>45. „ungulate” înseamnă animalele specificate în anexa III;</p> <p>46. „unitate de material germinativ” înseamnă:</p> <p>(a) în ceea ce privește materialul seminal, o unitate în care materialul seminal este colectat, produs, prelucrat sau depozitat;</p> <p>(b) în ceea ce privește ovocitele și embrionii, un grup de profesioniști sau o structură supravegheată de o echipă de medici veterinari, care are competențele necesare pentru a efectua colectarea, producerea, prelucrarea și depozitarea ovocitelor și a embrionilor;</p> <p>(c) în ceea ce privește ouăle pentru incubație, un incubator;</p> <p>47. „incubator” înseamnă o unitate care colectează, depozitează, incubează și în care eclozează ouă pentru furnizarea de:</p> <p>(a) ouă pentru incubație;</p> <p>(b) pui de o zi de păsări de curte sau de alte specii de păsări;</p> <p>48. „unitate izolată” înseamnă orice unitate permanentă limitată geografic, creată pe bază voluntară și autorizată în scopul circulației animalelor, în care animalele:</p> <p>(a) sunt deținute sau crescute pentru expoziții, în scopuri educaționale, pentru conservarea speciei sau pentru cercetare;</p> <p>(b) sunt izolate sau separate de mediul înconjurător; și</p> <p>(c) fac obiectul unor măsuri stricte de supraveghere a sănătății animale și de biosecuritate;</p>	<p>exploatație nonprofesională – exploatație de animale înregistrate în Sistemul informațional automatizat „Registrul de stat al animalelor”, care nu a fost supusă autorizării sanitare veterinare, deținută de persoane fizice, în care produsele de origine animală obținute sunt destinate consumului familial și/sau comercializării cu respectarea cerințelor prevăzute la art. 47 alin. (10);</p> <p>exploatație izolată - orice exploatație permanentă limitată geografic, creată pe bază voluntară și autorizată sanitar-veterinar în scopul mișcării animalelor, în care acestea:</p> <p>a) sunt deținute sau crescute pentru expoziții, în scopuri educaționale, pentru conservarea speciei sau pentru cercetare;</p> <p>b) sunt izolate sau separate de mediul înconjurător; și</p> <p>c) fac obiectul unor măsuri stricte de supraveghere a sănătății animale și de biosecuritate;</p> <p>incubator - o unitate care colectează, depozitează, incubează și în care eclozează ouă pentru furnizarea de:</p> <p>a) ouă pentru incubație;</p> <p>b) pui de o zi de păsări de curte sau de alte specii de păsări;</p> <p>material seminal - material seminal, ovocite și embrioni destinați reproducerii artificiale, inclusiv ouă pentru incubație;</p> <p>medicament de uz veterinar – noțiune definită conform prevederilor Legii nr. 119/2018 cu privire la medicamentele de uz veterinar;</p> <p>medic veterinar oficial - medic veterinar desemnat de Agenția Națională pentru Siguranța Alimentelor și calificat să desfășoare activități oficiale;</p> <p>operator național al SIA „RSA” (operator național) – Agenția Națională pentru Siguranța Alimentelor care i se delegă, în condițiile legii, activitățile legate de înregistrarea, actualizarea datelor despre exploatații și animale, proiectarea, construirea, implementarea, operarea și întreținerea Registrului de stat al animalelor, de asigurarea securității, protecției și integrității datelor, nominalizată ca gestionar și</p>	
---	--	--

<p>49. „operațiune de colectare” înseamnă gruparea animalelor terestre deținute din mai multe unități, pentru o perioadă mai scurtă decât perioada de reședință prevăzută pentru specia de animale respectivă;</p> <p>50. „perioadă de reședință” înseamnă perioada minimă necesară pentru a se asigura că statutul sanitar al unui animal care a fost introdus într-o unitate nu este inferior celui al animalelor din unitatea respectivă;</p> <p>51. „TRACES” înseamnă sistemul veterinar computerizat integrat, cu o arhitectură unică, prevăzut în Deciziile 2003/24/CE și 2004/292/CE;</p> <p>52. „unitate producătoare de alimente provenite de la animale acvatice apte pentru combaterea bolilor” înseamnă o întreprindere din sectorul alimentar autorizată în conformitate cu articolul 179;</p> <p>53. „medic veterinar oficial” înseamnă un medic veterinar autorizat de autoritatea competentă și calificat în mod adecvat să efectueze activități oficiale în conformitate cu prezentul regulament;</p> <p>54. „medic veterinar oficial dintr-o țară terță sau un teritoriu” înseamnă un medic veterinar dintr-o țară terță sau un teritoriu care corespunde unui medic veterinar oficial, astfel cum este menționat la punctul 53;</p> <p>55. „autoritate competentă” înseamnă autoritatea veterinară centrală a unui stat membru responsabilă de organizarea de controale oficiale și orice alte activități oficiale, în conformitate cu prezentul regulament, sau orice altă autoritate căreia i-a fost delegată responsabilitatea respectivă;</p> <p>56. „autoritate competentă dintr-o țară terță sau un teritoriu” înseamnă autoritatea dintr-o țară terță sau un teritoriu care corespunde autorităților competente menționate la punctul 55.</p>	<p>furnizor național al mijloacelor de identificare;</p> <p>operator din domeniul protecției și asigurării bunăstării animalelor - persoană fizică sau juridică responsabilă de creșterea, ținerea sau manipularea animalelor;</p> <p>operațiune de colectare - gruparea animalelor deținute din mai multe exploataji, pentru o perioadă mai scurtă decât perioada de reședință prevăzută pentru specia de animale respectivă;</p> <p>ouă pentru incubație - ouăle destinate incubăției, depuse de păsări de curte sau de păsări captiv;</p> <p>persoană împuternicită - persoană împuternicită în scris de proprietarul animalului de companie să asigure în numele proprietarului circulația necomercială a animalului de companie;</p> <p>păsări de curte - păsări care sunt crescute sau ținute în captivitate pentru producția de carne, ouă pentru consum, alte produse, refacerea efectivelor de vânat cu pene, inclusiv reproducție;</p> <p>păsări captiv - păsări, altele decât păsările de curte, ținute în captivitate în orice alt scop, inclusiv ținute în captivitate pentru spectacole, curse, expoziții, concursuri, reproducție sau vânzare;</p> <p>pericol - un agent patogen sau o stare a unui animal sau produs cu potențialul de a avea efecte negative asupra sănătății oamenilor sau animalelor;</p> <p>proprietar de animal de companie - persoană fizică/juridică înscrisă în documentul de identificare drept proprietar;</p> <p>profilul bolii - criteriile unei boli, care includ:</p> <p>a) speciile de animale pe care le afectează boala în cauză;</p> <p>b) ratele de morbiditate și de mortalitate în rândul populațiilor de animale;</p> <p>c) caracterul zoonotic al bolii;</p> <p>d) rezistența la tratamente, inclusiv rezistența la antimicrobiene;</p> <p>e) persistența bolii în rândul efectivului de animale sau în mediu;</p> <p>f) căile și viteza de transmitere a bolii de la un animal la altul și, dacă este cazul, de la animal la om;</p> <p>g) absența sau prezența și distribuția bolii în</p>	
---	---	--

	<p>interiorul țării și, dacă boala nu este înregistrată, riscul introducerii acesteia;</p> <p>h) existența unor instrumente de diagnosticare și control al bolii;</p> <p>produse – material seminal, produse de origine animală, miera și sângele, moluștele bivalve vii, echinodermele vii, tunicatele vii și gasteropodele marine vii destinate consumului uman, alte animale destinate preparării pentru a fi furnizate vii consumatorului final, inclusiv subproduse de origine animală și produsele derivate;</p> <p>produse biologice - antigeni, vaccinuri și reactivi de diagnosticare;</p> <p>perioadă de reședință - perioada minimă necesară pentru a se asigura că statutul sanitar al unui animal care a fost introdus într-o exploatare nu este inferior celui al animalelor din exploatarea respectivă;</p> <p>risc - probabilitatea apariției și magnitudinea probabilă a consecințelor biologice și economice ale unui efect negativ asupra sănătății publice sau asupra sănătății animale;</p> <p>Registrul de stat al animalelor – totalitatea datelor, organizate conform structurii conceptuale, care descriu caracteristicile de bază ale entităților și relațiile dintre acestea, destinate domeniului de aplicare;</p> <p>registru exploatarei – set de date, în format imprimat, despre animalele identificate din exploatarea respectivă și despre mișcarea acestora și set de documente veterinare eliberate proprietarului sau deținătorului exploatarei la semnarea mișcării animalelor (inclusiv la identificarea inițială), cu arhivarea exemplarelor respective, în ordine cronologică, îndosariate în mod corespunzător și păstrate permanent, inclusiv pentru o perioadă de 3 ani de la data închiderii exploatarei;</p> <p>sănătate publică veterinară - parte a sănătății publice al cărei obiectiv este aplicarea cu competență a cunoștințelor și resurselor medicinei veterinare pentru protecția și ameliorarea sănătății oamenilor, sub următoarele aspecte: prevenirea malnutriției, îmbunătățirea metodelor de luptă împotriva diferitor maladii, protecția salubrității alimentelor;</p>			
--	--	--	--	--

	<p>specii notificabile, declarabile și supuse carantinei - specii de animale sau grupuri de specii de animale care prezintă un risc considerabil de răspândire a unor boli transmisibile supuse notificării obligatorii;</p> <p>statut sanitar - starea în raport cu bolile supuse supravegherii și controlului sanitar veterinar;</p> <p>supraveghere sanitară veterinară – totalitatea activităților efectuate de medicii veterinari, prin care se monitorizează supravegherea activităților sanitare veterinare;</p> <p>Sistemul Informațional Automatizat „Registrul de Stat al Animalelor” (SIA „RSA”) – complex de elemente și de proceduri care permit identificarea și înregistrarea animalelor și a exploatațiilor în formă electronică, asigurând respectarea principiului trasabilității, a cărui gestiune revine unui singur operator;</p> <p>subiecți ai raporturilor juridice în domeniul identificării și înregistrării animalelor – organe ale statului implicate în reglementarea, coordonarea și controlul implementării SIA „RSA” conform atribuțiilor funcționale.</p> <p>TRACES - sistem informațional, prin intermediul căruia se înregistrează operațiunile de import, export și tranzit de animale, material seminal de origine animală, produse și subproduse supuse supravegherii și controlului sanitar veterinar;</p> <p>transportator – operator care transportă animale în nume propriu sau în numele unei părți terțe;</p> <p>unitate epidemiologică - un grup de animale cu aceeași probabilitate de expunere la un agent patogen;</p> <p>unitate de material seminal- în ceea ce privește:</p> <p>a) materialul seminal, o unitate în care materialul seminal este colectat, produs, prelucrat sau depozitat;</p> <p>b) ovocitele și embrionii, un grup de profesioniști sau o structură supravegheată de o echipă de medici veterinari, care are competențele necesare pentru a efectua colectarea, producerea, prelucrarea și depozitarea ovocitelor și a embrionilor;</p> <p>c) ouăle pentru incubație, un incubator;</p>			
--	---	--	--	--

<p>CAPITOLUL 2 Bolile listate, bolile emergente și speciile listate Articolul 5 Listarea bolilor (1) Normele speciale privind bolile prevăzute de prezentul regulament pentru prevenirea și controlul bolilor se aplică: (a) următoarelor boli listate: (i) febra aftoasă; (ii) pesta porcină clasică;</p>	<p>ungulate - animalele aparținând: a) ordinului Perisodactile, familiei Ecuvidae, specia cabaline, catâr, măgar; b) ordinului Artiodactile: - familiei Bovidae, specia bovine, caprine, ovine; - familiei Cervidae, specia cerbi; - familiei Suidae, specia suine; - familiei Tayassuidae, specia mistreți; zonă - o arie dintr-un teritoriu național sau dintr-o țară terță cu o delimitare geografică precisă, care conține o subpopulație de animale cu un statut sanitar distinct în raport cu una sau mai multe boli supuse notificării obligatorii, prin aplicarea unor măsuri de supraveghere/control al bolilor și de biosecuritate; zonă de restricție - o zonă în care se aplică restricții privind mișcarea animalelor sau produselor și alte măsuri de control al bolilor, pentru evitarea răspândirii unei anumite boli înspre zone în care nu se aplică restricții, dacă este cazul, o zonă de restricție poate include zone de protecție sau zone de supraveghere; zonă de protecție - o zonă care cuprinde locul de apariție a unui focar și împrejurimile acestuia, în care se aplică măsuri de control al bolilor pentru evitarea răspândirii bolii în afara zonei respective; zonă de supraveghere - o zonă care este instituită în jurul unei zone de protecție și în care se aplică măsuri de control al bolilor supuse declarării și notificării oficiale, pentru evitarea răspândirii bolii în afara zonei de protecție; zoonoză - orice boală și/sau infecție care poate fi transmisă pe cale naturală, în mod direct sau indirect de la animale la om.</p>	<p>Compatibil</p>			
<p>CAPITOLUL II Bolile supuse notificării obligatorii Articolul 7. Bolile supuse notificării obligatorii (1) Lista bolilor notificabile, declarabile și supuse carantinei includ boli depistate la animale, incluse pe lista Organizației Mondiale pentru Sănătatea Animalelor. Printre acestea se enumeră:</p>					

<p>(iii) pesta porcină africană; (iv) gripa aviară cu grad înalt de patogenitate; (v) pesta cabalină africană; și (b) bolilor listate menționate în lista din anexa II. (2) Comisia adoptă acte delegate, în conformitate cu articolul 264, cu privire la modificările listei menționate la alineatul (1) litera (b) din prezentul articol. (3) O boală este inclusă pe lista menționată la alineatul (1) litera (b) din prezentul articol dacă a fost evaluată în conformitate cu articolul 7 și întrunește:</p> <p>(a) toate criteriile următoare:</p> <p>(i) datele științifice arată că boala este transmisibilă; (ii) există în Uniune specii de animale care fie sunt susceptibile la boală, fie acționează ca vectori și rezervoare ale acesteia; (iii) boala produce efecte negative asupra sănătății animale sau prezintă un risc la adresa sănătății publice din cauza caracterului său zoonotic; (iv) sunt disponibile instrumente de diagnosticare pentru boală; și (v) măsurile de diminuare a riscurilor și, după caz, cele de supraveghere a bolii, sunt eficiente și proporționale cu riscurile prezentate de boală în Uniune; și</p> <p>(b) cel puțin unul dintre criteriile următoare:</p> <p>(i) boala produce sau ar putea produce efecte negative semnificative asupra sănătății animale în Uniune sau prezintă sau ar putea prezenta un risc semnificativ la adresa sănătății publice din cauza caracterului său zoonotic; (ii) agentul patogen a dezvoltat o rezistență la tratamente și reprezintă un pericol semnificativ la adresa sănătății publice și/sau a sănătății animale în Uniune; (iii) boala provoacă sau ar putea provoca un impact economic negativ semnificativ care să afecteze producția agricolă sau de acvacultură din Uniune; (iv) boala are potențialul de a genera situații de criză sau agentul patogen ar putea fi utilizat în scopuri de bioterrorism; sau (v) boala are sau ar putea avea un impact negativ semnificativ asupra mediului, inclusiv asupra biodiversității, din Uniune.</p>	<ul style="list-style-type: none"> - febra aftoasă; - pesta porcină clasică; - pesta porcină africană; - grupa aviară cu grad înalt de patogenitate; - pesta cabalină africană; - Infecția cu virusul pestei bovine; - Infecția cu virusul febrei Văii de Rift; - Infecția cu Brucella abortus, B. melitensis și B. suis; - Infecția cu complexul Mycobacterium tuberculosis (M. bovis, M. caprae și M. tuberculosis); - Infecția cu virusul rabic; - Infecția cu virusul bolii limbii albastre (serotipurile 1-24); - Tularemia; - Salmonella enteritidis, Salmonella typhimurium; - Variola maimuței (mpox); - Infestarea cu Echinococcus multilocularis; - Infecția cu virusul bolii hemoragice epizootice; - Antraxul; - Tripanozomiaza animalelor (Trypanosoma evansi); - Boala virală Ebola; - Paratuberculoza; - Encefalita japoneză; - Febra West Nile; - Febra Q; - Infecția cu virusul dermatozei nodulare contagioasă; - Infecția cu Mycoplasma mycoides subspecia mycoides SC (pleuropneumonia contagioasă bovină); - Rinoitraheita infecțioasă bovină/vulvovaginita pustuloasă infecțioasă; - Diareea virală bovină; - Campilobacterioza genitală bovină; - Trichomonoza; - Leucoza enzootică bovină; - Variola ovină și caprină; - Infecția cu virusul pestei micilor rumegătoare; 	
---	--	--

	<ul style="list-style-type: none"> - Pleuropneumonia contagioasă a caprelor; - Epididimita ovină (<i>Brucella ovis</i>); - Infecția cu <i>Burkholderia mallei</i> (morvă); - Infecția cu virusul arteritei ecvine; - Anemia infecțioasă ecvină; - Durina; - Encefalomielite ecvină venezueleană; - Metrita contagioasă ecvină; - Encefalomielite ecvină (de est și de vest); - Infecția cu virusul bolii lui Aujeszky; - Infecția cu virusul sindromului respirator și de reproducție porcine; - Infecția cu virusul bolii de Newcastle; - <i>Mycoplasma</i> aviară (<i>Mycoplasma gallisepticum</i> și <i>M. meleagridis</i>); - Infecția cu <i>Salmonella Pullorum</i>, <i>S. Gallinarum</i> și <i>S. arizonae</i>; - Infecția cu virusurile gripei aviare slab patogene; - Chlamidioza aviară; - Infestarea cu <i>Varroa</i> spp. (varrooză); - Infestarea cu <i>Aethina tumida</i> (gândacul mic de stup); - Loca americană; - Infestarea cu <i>Tropilaelaps</i> spp.; - Infecția cu <i>Batrachochytrium salamandrivorans</i>; - Necroza hematopoietică epizootică; - Septicemia hemoragică virală; - Necroza hematopoietică infecțioasă; - Infecția cu virusul AIS (anemia infecțioasă a somonului) cu delețe în HPR (regiunea înalt polimorfică); - Herpesul crapului koi; - Infecția cu <i>Mikrocytos mackini</i>; - Infecția cu <i>Perkinsus marinus</i>; - Infecția cu <i>Bonamia ostreae</i>; - Infecția cu <i>Bonamia exitiosa</i>; - Infecția cu <i>Marteilia refringens</i>; - Infecția cu virusul sindromului Taura; - Infecția cu virusul bolii «cap galben»; - Infecția cu virusul bolii petelor albe la 	
--	--	--

<p>(4) Comisia adoptă acte delegate, în conformitate cu articolul 264, cu privire la eliminarea unei boli de pe lista menționată la alineatul (1) litera (b) din prezentul articol atunci când boala respectivă nu mai îndeplinește criteriile prevăzute la alineatul (3) din prezentul articol.</p> <p>(5) Comisia revizuieste includerea pe listă a fiecărei boli din perspectiva noilor date științifice semnificative disponibile.</p> <p><i>Articolul 6</i></p> <p>Boli emergente</p> <p>(1) Normele pentru prevenirea și controlul bolilor se aplică bolilor emergente, astfel cum sunt prevăzute de prezentul regulament.</p> <p>(2) O boală, alta decât bolile listate, este considerată a fi o boală emergentă („boală emergentă”), dacă are potențialul de a înlături criteriile pentru boli listate prevăzute la articolul 5 alineatul (3) și:</p> <p>(a) rezultă în urma evoluției sau a modificării unui agent patogen existent;</p> <p>(b) este o boală cunoscută, care se răspândește într-o nouă arie geografică, la o nouă specie sau într-o populație nouă;</p> <p>(c) este diagnosticată pentru prima oară în Uniune; sau</p> <p>(d) este cauzată de un agent patogen necunoscut sau necunoscut până în acel moment.</p> <p>(3) Comisia adoptă, prin acte de punere în aplicare, măsurile necesare cu privire la o boală emergentă care înlătunește criteriile enunțate la alineatul (2) din prezentul</p>	<p>crustacee.</p> <p>(2) Activitățile sanitare veterinare de prevenire și lichidare a bolilor, analizele de laborator în vederea diagnosticării lor, expertiza sanitară veterinară a produselor și materiilor prime de origine animală și nonanimală se efectuează conform cerințelor sanitare veterinare stabilite de Guvern.</p> <p>(3) Criteriile de evaluare a riscului de răspândire a bolilor supuse supravegherii sanitare veterinare includ:</p> <p>a) susceptibilitatea la risc a populației de animale;</p> <p>b) durata perioadei de incubație și perioada infecțioasă;</p> <p>c) capacitatea animalelor respective de a fi purtătoare.</p>	<p>Norme UE neaplicabile</p>		
		<p>Norme UE neaplicabile</p>		

articol. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 266 alineatul (2).

(4) În cazuri imperioase de urgență justificate în mod corespunzător legate de o boală care prezintă risc emergent de a avea un impact extrem de semnificativ, Comisia adoptă acte de punere în aplicare imediat aplicabile, în conformitate cu procedura menționată la articolul 266 alineatul (3).

(5) Orice obligație pentru operatori în ceea ce privește o boală emergentă, prevăzută în prezentul regulament, se aplică numai în cazul în care Comisia a adoptat un act de punere în aplicare pentru boala respectivă, în conformitate cu alineatul (3) din prezentul articol, sau în cazul în care boala face obiectul unui plan de urgență, în conformitate cu articolul 43.

Articolul 8

Listarea speciilor

(1) Speciilor listate li se aplică normele speciale privind bolile pentru bolile listate prevăzute de prezentul regulament și normele adoptate în temeiul prezentului regulament.

(2) Comisia stabilește, prin acte de punere în aplicare, o listă a speciilor, astfel cum se menționează la alineatul (1) din prezentul articol, care îndeplinesc criteriile enunțate la alineatul (3) din prezentul articol. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 266 alineatul (2).

Lista cuprinde speciile de animale sau grupurile de specii de animale care prezintă un risc considerabil de răspândire a unor boli listate specifice, în funcție de următoarele criterii:

- (a) susceptibilitatea la risc a populației de animale;
 - (b) durata perioadei de incubație și perioada infecțioasă a animalelor în cauză;
 - (c) capacitatea animalelor respective de a fi purtătoare ale bolilor specifice în cauză.
- (3) Pe lista respectivă se adaugă specii de animale sau grupuri de specii de animale dacă acestea sunt afectate sau dacă prezintă un risc de răspândire a unei boli listate specifice, deoarece:
- (a) prezintă o susceptibilitate față de o boală listată specifică sau datele științifice indică faptul că o astfel de susceptibilitate este probabilă; sau

<p>(b) acționează ca specii-vector sau ca rezervoare pentru boala respectivă, sau datele științifice arată că un astfel de rol este probabil.</p> <p>(4) Comisia elimină specii de animale sau grupuri de specii de animale de pe listă, prin acte de punere în aplicare, atunci când:</p> <p>(a) boala listată relevantă în legătură cu care specia de animale sau grupul de specii de animale în cauză a fost inclus(ă) pe listă a fost eliminată de pe lista bolilor; sau</p> <p>(b) datele științifice arată că respectiva specie sau grupul de specii în cauză nu mai îndeplinește criteriile prevăzute la alineatul (3).</p> <p>Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 266 alineatul (2)</p>	<p>Articolul 9 Norme pentru prevenirea și controlul bolilor care se aplică diferitelor categorii de boli listate</p> <p>(1) Normele pentru prevenirea și controlul bolilor se aplică în cazul bolii-lor listate după cum urmează:</p> <p>(a) În ceea ce privește bolile listate care în mod normal nu apar în cadrul Uniunii și în cazul cărora trebuie să se ia măsuri imediate de eradicare de îndată ce sunt detectate, se aplică următoarele norme, după caz:</p> <p>(i) normele privind informarea și pregătirea cu privire la boli prevăzute în partea III titlul I (articolele 43 – 52);</p> <p>(ii) măsurile de control al bolilor prevăzute în partea III titlul II capitolul 1 (articolele 53 – 71); și</p> <p>(iii) normele privind compartimentarea prevăzute la articolul 37 alineatul (1).</p> <p>Pentru respectivele boli listate, se aplică, de asemenea, măsurile menționate la litera (b), după caz, precum și la literele (d) și (e), dacă este relevant.</p> <p>(b) În ceea ce privește bolile listate care trebuie controlate în toate statele membre cu scopul de a le eradica în întreaga Uniune, se aplică următoarele norme, după caz:</p> <p>(i) normele privind programele obligatorii de eradicare prevăzute la articolul 31 alineatul (1);</p> <p>(ii) normele privind statele membre și zonele cu statut de indemn de boală prevăzute la articolul 36;</p> <p>(iii) normele privind compartimentarea prevăzute la articolul 37 alineatul (2); și</p> <p>(iv) măsurile de control al bolilor prevăzute la articolele 72 – 75, 77 – 79, 81 și 83.</p> <p>Pentru respectivele boli listate, se aplică, de asemenea,</p>	<p>Articolul 8. Prevenirea și controlul difuzării bolilor transmisibile</p> <p>(1) Pentru prevenirea difuzării bolilor transmisibile prin mișcarea animalelor vii, materialului seminal, produselor și subproduselor de origine animală supuse supravegherii și controlului sanitar veterinar, Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare elaborează norme sanitare veterinare care se aprobă de către Guvern.</p> <p>(2) Agenția are responsabilitatea supravegherii, prevenirii și controlului bolilor supuse declarării și notificării oficiale și implementează cerințele privind protecția și bunăstarea animalelor domestice și a celor sălbatice.</p> <p>(3) Măsurile de protecție față de izbucnirea unor boli pe teritoriul unor țări cu care Republica Moldova realizează comerț cu animale vii, produse și subproduse supuse supravegherii și controlului sanitar veterinar și care pot constitui un risc iminent pentru sănătatea animalelor sau a oamenilor, precum și măsurile de protecție ale țărilor - partenere comerciale ale Republicii Moldova, atunci când pe teritoriul acestora este declarată o boală a animalelor ce constituie un risc pentru comerțul cu animale vii, material seminal de origine animală, produse și subproduse supuse supravegherii și controlului sanitar veterinar se aprobă de Agenție.</p> <p>(4) Pentru a reduce riscul introducerii și</p>	<p>Parțial compatibil</p>	<p>prevederile actului Uniunii Europene netranspuse nu sînt fundamentale</p>	
---	---	---	----------------------------------	--	--

<p>măsurile menționate la literele (d) și (e), după caz.</p> <p>(c) În ceea ce privește bolile listate care prezintă relevanță pentru unele state membre și în cazul cărora sunt necesare măsurile care să prevină răspândirea lor în părți ale Uniunii care au în mod oficial statutul de indemn de aceste boli sau în care există programe de eradicare pentru bolile listate respective, se aplică următoarele norme, după caz:</p> <p>(i) normele privind eradicarea opțională prevăzute la articolul 31 alineatul (2);</p> <p>(ii) normele privind statele membre și zonele cu statut de indemn de boală prevăzute la articolul 36;</p> <p>(iii) normele privind compartimentarea prevăzute la articolul 37 alineatul (2); și (iv) normele privind măsurile de control al bolilor prevăzute la articolele 76, 77, 78, 80, 82 și 83.</p> <p>Pentru respectivele boli listate, se aplică, de asemenea, măsurile menționate la literele (d) și (e), după caz.</p> <p>(d) În ceea ce privește bolile listate în cazul cărora sunt necesare măsuri care să prevină răspândirea lor, ca urmare a intrării lor în Uniune sau a circulației între statele membre, se aplică următoarele norme, după caz:</p> <p>(i) normele privind circulația în interiorul Uniunii prevăzute în titlul I capitolele 3 – 6 (articolele 124 – 169), în partea IV titlul II capitolele 2 și 3 (articolele 191 – 225) și în partea VI capitolele 2 și 3 (articolele 247 – 251); și</p> <p>(ii) normele privind intrarea în Uniune și exportul din Uniune prevăzute în partea V (articolele 229 – 243).</p> <p>Bolile listate menționate la literele (a), (b) și (c) sunt de asemenea considerate boli listate în conformitate cu prezenta literă, precum și cele menționate la litera (e), în cazul în care riscul prezentat de boala în cauză poate fi diminuat în mod eficace și proporțional prin măsuri privind circulația animalelor și a produselor.</p> <p>(e) În ceea ce privește bolile listate pentru care există o nevoie de supra-veghere în cadrul Uniunii, se aplică următoarele norme, după caz:</p> <p>(i) normele privind notificarea și raportarea prevăzute în partea II capitolul 1 (articolele 18 – 23); și</p> <p>(ii) normele privind supravegherea prevăzute în partea II capitolul 2 (articolele 24 – 30).</p> <p>Bolile listate menționate la literele (a), (b) și (c) sunt de asemenea considerate boli listate în conformitate cu prezenta literă.</p>	<p>răspândirii bolilor infecțioase supuse supravegherii și controlului sanitar veterinar, Agenția elaborează cerințele de carantinizare, izolare, evidență, precum și alte măsuri de biosecuritate care se aprobă prin ordinul directorului general al Agenției.</p> <p>(5) În baza recomandării scrise a subdiviziunilor teritoriale, autoritățile administrației publice a raionului/municipiului respectiv adoptă hotărârea cu privire la instituirea măsurilor de carantină pentru lichidarea focarului de contagiu. După lichidarea lui și efectuarea complexului final de acțiuni sanitare veterinare, are loc ridicarea măsurilor de carantină în aceeași ordine, în care au fost instituite.</p> <p>(6) În caz de depistare a bolilor comune omului și animalelor serviciul veterinar de stat al teritoriului respectiv informează serviciul sanitar epidemiologic și în comun cu acesta elaborează și întreprinde măsurile convenite de tratare, prevenire a extinderii și lichidare a bolilor.</p> <p>(7) Agenția elaborează programul de necesitate și alertă pentru unele boli din lista OIE, aprobat prin ordinul directorului general al Agenției și pus în aplicare de subdiviziunea teritorială pentru siguranța alimentelor.</p> <p>(8) Agenția elaborează și pune în aplicare, prin intermediul subdiviziunilor teritoriale pentru siguranța alimentelor, programe naționale de eradicare a unor boli ce evoluează pe teritoriul Republicii Moldova, de prevenire și control al unor boli emergente sau exotice pentru populațiile de animale, programe aprobate prin ordinul directorului general al Agenției.</p> <p>(9) Agenția pune în aplicare norme ce reglementează măsurile de supraveghere și control în raport cu mișcarea internă, importul, exportul și tranzitul de animale vii, material seminal de origine animală, produse și subproduse supuse supravegherii și controlului sanitar veterinar.</p> <p>(10) Finanțarea programelor de supraveghere, prevenire, control și eradicare a bolilor la animale, precum și a celor de necesitate și alertă, se realizează din bugetul de stat, prin intermediul Agenției, în limita alocațiilor aprobate prin legea bugetară anuală și din</p>	

<p>(2) Prin acte de punere în aplicare, Comisia stabilește aplicarea normelor de prevenire și control al bolilor menționate la alineatul (1) cu privire la bolile listate respective, pe baza criteriilor prevăzute în anexa IV, ținând seama și de noile date științifice semnificative disponibile.</p> <p>Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 266 alineatul (2).</p> <p>(3) Prin acte de punere în aplicare, Comisia modifică aplicarea normelor de prevenire și control al bolilor menționate la alineatul (2) cu privire la bolile listate respective, atunci când boala în cauză nu mai întrunește criteriile prevăzute în secțiunea relevantă din anexa IV, ținând seama și de noile date științifice semnificative disponibile.</p> <p>Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 266 alineatul (2).</p> <p>(4) În cazuri imperioase de urgență justificate în mod corespunzător legate de o boală listată care prezintă riscul emergent de a avea un impact extrem de semnificativ, Comisia adoptă acte de punere în aplicare imediat aplicabile, în conformitate cu procedura menționată la articolul 266 alineatul (3).</p>	<p>alte surse ce nu contravin legislației.</p> <p>(11) În vederea controlului unor boli emergente pentru populațiile de animale, Guvernul, prin intermediul Agenției, instituie Comisia pentru Situații Excepționale, creată conform prevederilor Legii nr. 271/1994 cu privire la protecția civilă, care are ca misiune să elaboreze și aprobe dispoziții privind aplicarea măsurilor suplimentare în acest sens.</p>	<p>Norme UE neaplicabile</p>	
<p>CAPITOLUL 3 Responsabilitățile în ceea ce privește sănătatea animală Secțiunea 1 Operatorii, persoanele care lucrează cu animale și deținătorii de ani-male de companie Articolul 10 Responsabilitățile în ceea ce privește sănătatea animală și măsurile de biosecuritate (1) Operatorii: (a) sunt responsabili, în ceea ce privește animalele deținute și produsele aflate în responsabilitatea lor:</p>	<p>Capitolul IV Responsabilitățile în ceea ce privește sănătatea animală Secțiunea 1 Operatorii, persoanele care lucrează cu animale și deținătorii de animale de companie Articolul 9. Obligațiile persoanelor fizice și juridice (1) Persoanele fizice și juridice au următoarele</p>	<p>Compatibil</p>	

<p>(i) de sănătatea animalelor deținute;</p> <p>(ii) de utilizarea prudentă și responsabilă a medicamentelor de uz veterinar, fără a aduce atingere rolului și responsabilităților medicilor veterinari;</p> <p>(iii) de reducerea la minimum a riscului de răspândire a bolilor;</p> <p>(iv) de creșterea corectă a animalelor;</p> <p>(b) după caz, iau măsurile de biosecuritate adecvate în ceea ce privește animalele deținute și produsele aflate în responsabilitatea lor pentru:</p> <p>(i) speciile și categoriile de animale deținute și de produse;</p> <p>(ii) tipul de producție; și</p> <p>(iii) riscurile implicate, ținând seama:</p> <p>— de amplasarea geografică și condițiile climatice; și</p> <p>— de circumstanțele și practicile locale;</p> <p>(c) atunci când este cazul, iau măsuri de biosecuritate în ceea ce privește animalele sălbatice.</p> <p>(2) Persoanele care lucrează cu animale iau măsuri în vederea reducerii la minimum a riscului de răspândire a bolilor în cadrul relației lor profesionale cu animale și produse.</p> <p>(3) Alineatul 1 litera (a) se aplică și deținătorilor de animale de companie.</p> <p>(4) Măsurile de biosecuritate prevăzute la alineatul (1) litera (b) se pun în aplicare, după caz, prin:</p> <p>(a) măsuri de protecție fizică, care pot include:</p> <p>(i) închidere, împrejmuire, construirea de acoperișuri, instalarea de garduri din plasă, după caz;</p> <p>(ii) curățare, dezinfectare și combatere a insectelor și a rozătoarelor;</p> <p>(iii) în cazul animalelor acvatice, după caz:</p> <p>— măsuri privind aprovizionarea cu apă și evacuarea apei;</p> <p>— bariere naturale sau artificiale pentru cursurile de apă învecinate care să împiedice animalele acvatice să intre sau să iasă din unitate, inclusiv măsuri împotriva inundațiilor sau a infiltrării apei din cursurile de apă învecinate;</p> <p>(b) măsuri de gestionare, care pot include:</p> <p>(i) proceduri pentru intrarea și ieșirea din unitate pentru animale, produse, vehicule și persoane;</p> <p>(ii) proceduri pentru utilizarea echipamentului;</p> <p>(iii) condiții de circulație pe baza riscurilor implicate;</p> <p>(iv) condiții pentru introducerea de animale sau produse în</p>	<p>obligății:</p> <p>1) răspund de sănătatea animalelor deținute;</p> <p>2) să utilizeze prudent și responsabil medicamente de uz veterinar, fără a aduce atingere rolului și responsabilităților medicilor veterinari;</p> <p>3) să reducă la minimum riscul de răspândire a bolilor supuse declarării și notificării oficiale;</p> <p>4) să crească animalele în corespundere cu normele sanitare veterinare privind cerințele de sănătate, de protecție și bunăstare a animalelor;</p> <p>5) să aplice măsuri de biosecuritate privind mișcarea animalelor, și dacă este cazul a produselor provenite de la acestea, care cuprind:</p> <p>a) măsuri de protecție fizică care pot include:</p> <ul style="list-style-type: none"> - închidere, împrejmuire, construirea de acoperișuri, instalarea de garduri din plasă; - operațiuni de curățare, dezinfectare și combatere a insectelor și a rozătoarelor; - în cazul animalelor acvatice, după caz, măsuri privind aprovizionarea cu apă și evacuarea apei, bariere naturale sau artificiale pentru cursurile de apă învecinate care să împiedice animalele acvatice să intre sau să iasă din exploataje, inclusiv măsuri împotriva inundațiilor sau a infiltrării apei din cursurile de apă învecinate; <p>b) măsuri de gestionare, care pot include:</p> <ul style="list-style-type: none"> - proceduri pentru intrarea și ieșirea din exploataja pentru animale, produse, vehicule și persoane; - proceduri pentru utilizarea și prelucrarea echipamentului; - condiții de circulație pe baza riscurilor implicate; - condiții pentru introducerea de animale sau produse în exploataje; - carantină, izolare sau separare a animalelor nou introduse sau bolnave; - un sistem pentru eliminarea, prelucrarea și stocarea în condiții de siguranță a animalelor moarte și a altor subproduse de origine animală. <p>6) să respecte regulile sanitare veterinare și de zooigenă privind întreținerea, hrănirea, îngrijirea,</p>	
---	---	--

<p>unitate;</p> <p>(v) carantină, izolare sau separare a animalelor nou introduse sau bolnave;</p> <p>(vi) un sistem pentru eliminarea în condiții de siguranță a animalelor moarte și a altor subproduse de origine animală.</p> <p>(5) Operatorii, persoanele care lucrează cu animale și deținătorii de animale de companie cooperează cu autoritatea competentă și cu medicii veterinari la aplicarea măsurilor de prevenire și control al bolilor prevăzute de prezentul regulament.</p> <p>(6) Comisia poate stabili, prin acte de punere în aplicare, cerințele minime necesare pentru aplicarea uniformă a prezentului articol.</p> <p>Aceste acte de punere în aplicare reflectă aspectele menționate la alineatul (1) litera (b).</p> <p>Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 266 alineatul (2).</p>	<p>reproducerea și exploatarea rațională a animalelor, precum și cerințele stabilite de organele serviciului veterinar;</p> <p>7) să întreprină acțiuni sanitare veterinare pentru prevenirea bolilor infecțioase, precum și pentru tratarea animalelor bolnave, lichidarea focarelor de îmbolnăviri în masă și prevenirea extinderii lor în curți și în gospodării prost organizate, totodată luând toate măsurile organizatorice și economice necesare;</p> <p>8) să asigure examinarea medicală a personalului, conform prevederilor Legii nr. 10/2009 privind supravegherea de stat a sănătății publice și Legii securității și sănătății în muncă nr. 186/2008, cu restricționarea accesului în exploatațile zootehnice a persoanelor bolnave ori purtătoare de germeni infecțioși, ce pot fi transmiși la animale sau pot contamina produsele alimentare de origine animală;</p> <p>9) să anunțe fără întârziere Agenția despre stabilirea ori suspiciunea unei boli la animale care necesită instituirea măsurilor de carantină, iar până la sosirea medicului veterinar - să izoleze animalele bolnave, pierite sau sacrificate din necesitate, și să nu admită folosirea sau vânzarea cărnii sau a altor produse de la aceste animale fără autorizarea medicului veterinar de stat;</p> <p>10) să anunțe în maximum 24 ore Agenția despre achiziționarea din alte gospodării și localități a animalelor și să nu le introducă în turme comune timp de cel puțin 15-30 zile;</p> <p>11) să ofere Agenției posibilitatea de a supraveghea starea sănătății animalelor în gospodăriile individuale și să sprijine organizarea măsurilor veterinare;</p> <p>(2) Pentru prevenirea difuzării bolilor transmisibile persoanele fizice și juridice care lucrează cu animale și deținătorii de animale cooperează cu Agenția, prin intermediul subdiviziunilor teritoriale pentru siguranța alimentelor, cu aplicarea măsurilor de prevenire și control al bolilor infecțioase la animale.</p>	<p>Articolul 10. Cunoștințe privind sănătatea animală</p> <p>Articolul 11. Cunoștințe privind sănătatea animală</p> <p>Articolul 10. Cunoștințe privind sănătatea animală</p> <p>Articolul 11. Cunoștințe privind sănătatea animală</p>	<p>Compatibil</p>
---	---	---	--------------------------

<p>(1) Operatorii și persoanele care lucrează cu animale au cunoștințe adecvate despre:</p> <p>(a) bolile animalelor, inclusiv cele care sunt transmisibile la om;</p> <p>(b) principiile de biosecuritate;</p> <p>(c) interacțiunea dintre sănătatea animală, bunăstarea animalelor și sănătatea umană;</p> <p>(d) bunele practici de creștere a animalelor pentru speciile de animale aflate în grija lor;</p> <p>(e) rezistența la tratamente, inclusiv rezistența antimicrobiană, și implicațiile acesteia.</p> <p>(2) Conținutul și nivelul cunoștințelor necesare conform dispozițiilor de la alineatul (1) depind de:</p> <p>(a) speciile și categoriile de animale deținute sau de produse aflate în responsabilitatea operatorilor și persoanelor care lucrează cu animale în cauză și natura relației lor profesionale cu respectivele animale sau produse;</p> <p>(b) tipul de producție;</p> <p>(c) activitățile desfășurate.</p> <p>(3) Cunoștințele prevăzute la alineatul (1) se dobândesc într-unul dintre următoarele moduri:</p> <p>(a) experiență sau formare profesională;</p> <p>(b) programe existente în sectorul agricol sau de acvacultură relevante pentru sănătatea animală;</p> <p>(c) educație formală;</p> <p>(d) alte tipuri de experiență sau de formare care conduc la același nivel de cunoștințe precum cele de la literele (a), (b) sau (c).</p> <p>(4) Operatorii care comercializează sau efectuează în alt mod transferul de proprietate asupra unor animale de companie furnizează viitorului deținător al animalului de companie informații de bază cu privire la aspectele menționate la alin. (1) care sunt relevante pentru animalul de companie în cauză.</p>	<p>animale</p> <p>(1) Operatorii și persoanele responsabile de creșterea, întreținerea, bunăstarea animalelor trebuie să posede cunoștințe suficiente în domeniul sănătății, în special:</p> <p>a) bolile animalelor, inclusiv cele care sunt transmisibile la om;</p> <p>b) principiile de biosecuritate;</p> <p>c) interacțiunea dintre sănătatea animală, bunăstarea animalelor și sănătatea umană;</p> <p>d) bunele practici de creștere a animalelor pentru speciile de animale aflate în grija lor;</p> <p>e) rezistența la tratamente, inclusiv rezistența antimicrobiană, și implicațiile acesteia.</p> <p>(2) Cunoștințele prevăzute la alin. (1) se dobândesc într-unul dintre următoarele moduri:</p> <p>a) experiență sau formare profesională;</p> <p>b) programe existente în sectorul agricol sau de acvacultură relevante pentru sănătatea animală;</p> <p>c) educație formală;</p> <p>d) alte tipuri de experiență sau de formare care conduc la același nivel de cunoștințe precum cele indicate la lit. a), b) sau c).</p> <p>(3) Operatorii care comercializează sau efectuează în alt mod transferul de proprietate asupra unor animale de companie viitoare furnizează viitorului deținător al animalului de companie informații de bază cu privire la aspectele menționate la alin. (1) care sunt relevante pentru animalul de companie în cauză.</p>		
<p>Secțiunea 2</p> <p>Medici veterinari și profesioniștii din domeniul sănătății animalelor acvatice</p> <p><i>Articolul 12</i></p> <p>Responsabilitățile medicilor veterinari și ale profesioniștilor din domeniul sănătății animalelor acvatice</p> <p>(1) În cursul activităților lor care intră în domeniul de aplicare al prezentului regulament, medicii veterinari:</p> <p>(a) iau toate măsurile necesare pentru a preveni</p>	<p>Articolul 11. Împuternicirile medicilor veterinari în vederea realizării activităților sanitare veterinare de stat, medicii veterinari oficiali au următoarele împuterniciri:</p> <p>a) să aibă acces liber, la prezentarea legitimației de serviciu și a delegației de control, la obiectivele supuse supravegherii și controlului sanitar veterinar, pentru a-și exercita competențele specifice;</p> <p>b) să constate contravenții și să încheie</p>	<p>Compatibil</p>	

<p>introducerea, dezvoltarea și răspândirea boilor;</p> <p>(b) iau măsuri pentru a asigura depistarea timpurie a boilor prin efectuarea de diagnostici simple și diferențiale în vederea infirmării sau confirmării unei boli;</p> <p>(c) joacă un rol activ în:</p> <p>(i) creșterea gradului de informare cu privire la sănătatea animală și cu privire la interacțiunea dintre sănătatea animală, bunăstarea animalelor și sănătatea umană;</p> <p>(ii) prevenirea boilor;</p> <p>(iii) depistarea timpurie și reacția rapidă la apariția boilor;</p> <p>(iv) creșterea gradului de informare cu privire la rezistența la tratamente, inclusiv rezistența la antimicrobiene, și implicațiile acesteia;</p> <p>(d) colaborează cu autoritatea competentă relevantă, operatorii, persoanele care lucrează cu animale și deținătorii de animale de companie pentru aplicarea măsurilor de prevenire și control al boilor prevăzute de prezentul regulament.</p> <p>(2) Profesioniștii din domeniul sănătății animalelor acvatice pot desfășura activități atribuite, conform prezentului regulament, medicilor veterinari în legătură cu animalele acvatice, cu condiția să fie autorizați în acest sens de statul membru în cauză, conform dreptului intern. În acest caz, profesioniștilor din domeniul sănătății animalelor acvatice li se aplică dispozițiile de la alineatul (1).</p> <p>(3) Medicii veterinari și profesioniștii din domeniul sănătății animalelor acvatice își mențin și își dezvoltă capacitățile profesionale legate de domeniile lor de activitate care intră în domeniul de aplicare al prezentului regulament.</p>	<p>proces-verbale conform prevederilor Codului contravențional al Republicii Moldova;</p> <p>c) să solicite prezentarea spre verificare a documentelor ce țin de domeniul supravegherii sanitare veterinare;</p> <p>d) să dispună măsuri de protecție și restricție privind animalele vii, materialul seminal de origine animală, produsele și subprodusele supuse supravegherii și controlului sanitar veterinar;</p> <p>e) să efectueze controlul sanitar veterinar și să impună măsuri de restricție privind circulația și certificarea sanitară veterinară pentru animalele vii, materialul seminal și produsele de origine animală aflate în obiectivele supuse supravegherii și controlului sanitar veterinar;</p> <p>f) să recolteze probe destinate examenelor de laborator pentru depistarea factorilor de risc privind sănătatea animalelor, sănătatea publică și siguranța produselor de origine animală la obiectivele supuse supravegherii și controlului sanitar veterinar;</p> <p>g) să ia măsuri privind punerea sub interdicție veterinară sau uciderea animalelor ori distrugerea produselor de origine animală supuse supravegherii și controlului sanitar veterinar în cazul programelor de eradicare a unor boli;</p> <p>h) să restricționeze sau să interzică comerțul, importul, producerea, punerea pe piață, exportul de animale vii, material seminal de origine animală, produse de origine animală supuse supravegherii și controlului sanitar veterinar în cazul nerespectării cerințelor sanitare veterinare, în conformitate cu prevederile Legii nr. 235/2006 cu privire la principiile de bază de reglementare a activității de întreprinzător și Legii nr. 50/2013 cu privire la controalele oficiale pentru verificarea conformității cu legislația privind hrana pentru animale și produse alimentare și cu normele de sănătate și de bunăstare a animalelor;</p> <p>i) să suspende autorizația sanitară veterinară în cazul nerespectării cerințelor sanitare veterinare de către exploatarea zootehnice, conform prevederilor Legea nr. 235/2006 cu privire la principiile de bază de reglementare a activității de întreprinzător;</p>
--	---

	<p>j) să solicite aplicarea măsurilor legale în caz de necesitate sau de risc iminent pentru sănătatea animalelor, sănătatea publică, protecția animalelor și siguranța produselor de origine animală.</p> <p>k) aplică toate măsurile necesare pentru a preveni introducerea, dezvoltarea și răspândirea bolilor, prin depistarea timpurie a bolilor prin efectuarea de diagnosticări simple și diferențiale în vederea infirmării sau confirmării acestreia;</p> <p>l) colaborează cu Agenția, operatorii, persoanele care lucrează cu animale și deținătorii de animale pentru aplicarea măsurilor de prevenire și control al bolilor la animale, precum și prevenirea difuzării acestora în afara focarului de infecție.</p>	<p>Articolul 12. Atribuțiile Agenției</p> <p>(1) Atribuțiile Agenției sînt următoarele:</p> <p>a) organizarea activității sanitare veterinare pe întreg teritoriul țării;</p> <p>b) asigurarea realizării programelor naționale și internaționale de protecție a teritoriilor față de infiltrarea și răspîndirea bolilor infecțioase deosebit de periculoase, care necesită instituirea măsurilor de carantină, față de influențele tehnologice și alte impacturi negative asupra animalelor;</p> <p>c) stabilirea necesarului de resurse financiare pentru investiții și dotații în domeniul sanitar veterinar; formarea și utilizarea rezervei republicane de mijloace financiare de uz veterinar pentru desfășurarea unor măsuri antiepidemice și alte activități speciale;</p> <p>d) asigurarea identificării și înregistrării animalelor;</p> <p>e) autorizarea sanitară veterinară a unităților de colectare, procesare, depozitare, transport și comercializare a produselor alimentare și a materiei prime de origine animală și eliberarea autorizației sanitare veterinare pentru dreptul de fabricare, prelucrare, transport și păstrare a produselor alimentare și materiei prime de origine animală; stabilirea unităților care nu își pot desfășura activitatea fără personal sanitar veterinar de stat pentru exercitarea</p>
<p>Secțiunea 3</p> <p>State le membre</p> <p>Articolul 13</p> <p>Responsabilitățile statelor membre</p> <p>(1) Pentru a se asigura faptul că autoritatea competentă relevantă are capacitatea de a lua măsurile necesare și adecvate pentru sănătatea animală și de a-și desfășura activitățile în temeiul prezentului regulament, fiecare stat membru se asigură, la nivelul administrativ adecvat, că autoritatea competentă dispune de:</p> <p>(a) personal calificat, instalații, echipamente, resurse financiare și o organizare eficace care acoperă întregul său teritoriu;</p> <p>(b) acces la laboratoare care au personal calificat, instalații, echipamente și resurse financiare necesare pentru a asigura o diagnosticare rapidă și precisă, precum și diagnosticarea diferențială pentru bolile listate și pentru bolile emergente;</p> <p>(c) medici veterinari suficienți formați care să desfășoare activitățile menționate la articolul 12.</p> <p>(2) Statele membre încurajează operatorii și persoanele care lucrează cu animale să dobîndească, să își mențină și să își extindă cunoștințele adecvate în domeniul sănătății animale, astfel cum prevede articolul 11, prin programe corespunzătoare în sectoarele agricol și al acvaculturii sau prin educație formală.</p>	<p>Compatibil</p>	

	<p>inspecției și controlului sanitar veterinar de stat;</p> <p>f) efectuarea expertizei sanitare veterinare a mărfurilor supuse controlului sanitar veterinar, cu eliberarea certificatului sanitar-veterinar, conform prevederilor Legii nr. 160/2011 privind reglementarea prin autorizare a activității de întreținător;</p> <p>g) efectuarea expertizei sanitare veterinare în abatoare, conform prevederilor Legii nr. 160/2011 privind reglementarea prin autorizare a activității de întreținător, cu aplicarea mărcii de sănătate pe carcase;</p> <p>h) eliberarea de recomandări administrative piețelor, magazinelor, autorităților administrației publice locale, altor persoane juridice și fizice privind folosirea produselor alimentare și a materiei prime de origine animală impropriei consumului uman;</p> <p>i) controlul stării locurilor de comercializare a produselor alimentare, verificarea condițiilor de păstrare a acestora, controlul asupra distrugerii produselor de origine animală și vegetală impropriei consumului uman și nutriției animalelor stabilite în baza evaluării riscurilor pentru sănătatea umană, conform Legii nr. 306/2018 privind siguranța alimentelor;</p> <p>j) efectuarea cercetărilor de laborator în scopul diagnosticării bolilor la animale, evaluarea sanitară veterinară a produselor alimentare și a materiei prime de origine animală în conformitate cu reglementările în vigoare;</p> <p>k) efectuarea controlului asupra respectării cerințelor sanitare veterinare în procesul mișcării mărfurilor supuse controlului sanitar veterinar de stat conform prevederilor Legii nr. 50/2013 cu privire la controalele oficiale pentru verificarea conformității cu legislația privind hrana pentru animale și produsele alimentare și cu normele de sănătate și de bunăstare a animalelor;</p> <p>l) crearea și menținerea sistemului informațional E-ANSA la scară națională;</p> <p>m) elaborarea unor recomandări în domeniul sanitar veterinar pentru autoritățile administrației publice, instituții, precum și pentru persoanele fizice și</p>	

	<p>juridice;</p> <p>n) înregistrarea medicamentelor de uz veterinar, conform prevederilor Legii nr. 119/2018 cu privire la medicamentele de uz veterinar;</p> <p>o) monitorizarea sănătății publice veterinare și controlul activităților sanitare veterinare, conform prevederilor Legii nr. 50/2013 cu privire la controalele oficiale pentru verificarea conformității cu legislația privind hrana pentru animale și produsele alimentare și cu normele de sănătate și de bunăstare a animalelor;</p> <p>p) reprezentarea intereselor țării în domeniul medicinei veterinare în organismele internaționale și în cadrul colaborării cu serviciile veterinare ale altor țări;</p> <p>q) organizarea activității în domeniul siguranței și calității produselor de origine animală; elaborarea și promovarea, în colaborare cu alte autorități abilitate, a cadrului legal și a sistemului de analiză, gestionare și comunicare a riscului în domeniu;</p> <p>r) dezvoltarea capacităților de cercetare în domeniul medicinei veterinare și transpunerea în practică a realizărilor ei și a experienței avansate în domeniu în coordonare cu Instituțiile Științifice din domeniul Zootehnie și Medicină Veterinară;</p> <p>s) acordarea consultanței și asistenței științifice și tehnice privind nutriția animală, fiind în seama de prevederile legislației naționale și Uniunii Europene;</p> <p>t) emiterea avizelor științifice privind sănătatea și bunăstarea animalelor și, împreună cu Ministerul Sănătății, a avizelor privind produsele de origine animală modificate genetic, privind regimul de obținere, testare, utilizare și comercializare a organismelor modificate genetic prin tehnici de biotehnologie modernă, precum și a produselor rezultate din acestea;</p> <p>ț) coordonarea activităților de supraveghere sanitară veterinară a bolilor la animale și a zoonozelor;</p> <p>u) realizarea managementului măsurilor sanitare veterinare strategice;</p> <p>v) crearea, administrarea și menținerea sistemului rapid de alertă pentru alimente și furaje, conform prevederilor art. 26 din <u>Legea nr. 306/2018</u></p>
--	--

	<p>privind siguranța alimentelor;</p> <p>w) implementarea și controlul trasabilității animalelor și materialului seminal în corelație directă cu sistemul de etichetare și marcare utilizat pentru produsele și subprodusele obținute de la acestea;</p> <p>x) sesizarea organelor competente privind încălcările depistate, cu anexarea actelor de constatare;</p> <p>y) verificarea aplicării măsurilor stabilite la art. 53 alin (1) lit. c) pentru mijloacele de transport implicate în transportarea mărfurilor supuse controlului sanitar veterinar.</p> <p>z) participarea, împreună cu Ministerul Sănătății, la efectuarea anchetelor epidemiologice în cazul apariției unor intoxicații și toxiinfecții alimentare sau zoonoze.</p> <p>(2) Agenția încurajează operatorii și persoanele care lucrează cu animale să dobândească, să își mențină și să își extindă cunoștințele în domeniul sănătății animale, astfel cum prevede art. 10, prin programe corespunzătoare în sectoarele agricol și al acvaculturii sau prin educație formală.</p>	
	<p>Articolul 13. Alte activități sanitare veterinare</p> <p>(1) Activitățile sanitare veterinare altele decât cele de stat sunt desfășurate în condițiile Legii nr.121/2020 privind organizarea și exercitarea profesiei de medic veterinar.</p> <p>(2) Agenția angajează medici veterinari și felceri veterinari pentru punerea în aplicare a Programului acțiunilor strategice de supraveghere, profilaxie și combatere a bolilor la animale, de prevenire a transmiterii bolilor de la animale la om și de protecție a mediului, precum și pentru a asigura identificarea și înregistrarea animalelor.</p> <p>(3) Medicii veterinari și felcerii veterinari angajați în circumscriptiile teritoriale sanitare veterinare din cadrul subdiviziunilor teritoriale pentru siguranța alimentelor își desfășoară activitatea în conformitate cu regulamentul aprobat prin ordinul directorului general al Agenției.</p> <p>(4) Unitățile de producere, colectare, prelucrare, depozitare, transport și</p>	<p>Articolul 14</p> <p>Delegarea de activități oficiale de către o autoritatea competentă</p> <p>(1) Autoritatea competentă poate delega medicilor veterinari, alții decât cei oficiali, una sau mai multe dintre următoarele activități:</p> <p>(a) punerea în practică a măsurilor din cadrul programelor de eradicare, prevăzute la articolul 32;</p> <p>(b) sprijinirea autorității competente relevante în efectuarea supravegherii prevăzute la articolul 26 sau în ceea ce privește programele de supraveghere, astfel cum se prevede la articolul 28;</p> <p>(c) activități referitoare la:</p> <p>(i) informarea și pregătirea cu privire la boală și controlul acesteia, astfel cum se prevede în partea III, în ceea ce privește:</p> <p>— activitățile de eșantionare și desfășurarea de anchete și investigații epidemiologice în conformitate cu articolul 54, articolul 55 alineatul (1) literele (b) – (g), articolele 57, 73, 74, 79 și 80 în cazul în care se suspectează prezența unei boli, și cu orice acte de punere în aplicare și delegate adoptate în temeiul respectivelor</p>
	Compatibil	

<p>articole;</p> <p>— desfășurarea de activități privind măsurile de control al bolilor în cazul apariției unui focar de boală, în ceea ce privește activitățile enumerate la articolul 61, articolul 65 alineatul (1) literele (a), (b), (e), (f) și (i), articolul 70 alineatul (1), articolele 79 și 80, și articolul 81 alineatele (1) și (2) și în cadrul oricăror acte de punere în aplicare și delegate adoptate în temeiul respectivelor articole;</p> <p>— efectuarea vaccinării de urgență în conformitate cu articolul 69;</p> <p>(ii) înregistrarea, autorizarea, trasabilitatea și circulația prevăzute în partea IV;</p> <p>(iii) emiterea și completarea documentelor de identificare pentru animalele de companie, astfel cum se prevede la articolul 247 litera (c), articolul 248 alineatul (2) litera (c), articolul 249 alineatul (1) litera (c) și articolul 250 alineatul (2) litera (c);</p> <p>(iv) aplicarea și utilizarea mijloacelor de identificare menționate la articolul 252 alineatul (1) litera (a) punctul (ii).</p> <p>(2) Statele membre pot prevedea ca persoanele fizice sau juridice să fie autorizate să desfășoare activitățile menționate la alineatul (1) literele (a), (b) și (c) punctele (i), (ii) și (iv) în cazul unor sarcini identificate în mod specific, pentru care persoanele respective au suficiente cunoștințe specifice. În acest caz, persoanele respective fac obiectul dispozițiilor de la alineatul (1) al prezentului articol și au responsabilitățile prevăzute la articolul 12.</p> <p>(3) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 264 cu privire la alte activități care pot fi delegate medicilor veterinarilor pe lângă cele prevăzute la alineatul (1) și, dacă este cazul, să dispună cu privire la circumstanțele și condițiile necesare acestor delegări.</p> <p>La adoptarea respectivelor acte delegate, Comisia ține seama de natura acestor activități și de standardele internaționale relevante.</p>	<p>comercializare a materiei prime și a produselor de origine animală sînt supuse obligatoriu supravegherii sanitare veterinare de stat de către medicii veterinarilor, conform prevederilor Legii nr. 50/2013 cu privire la controalele oficiale pentru verificarea conformității cu legislația privind hrana pentru animale și produsele alimentare și cu normele de sănătate și de bunăstare a animalelor.</p> <p>(5) Abatoarele și unitățile de sacrificare (conform anexei 6, pct. 5.1) se supun supravegherii sanitare veterinare de stat de către medicii veterinarilor desemnați de subdiviziunile teritoriale pentru siguranța alimentelor.</p> <p>(6) În exercitarea profesiei, medicii veterinarilor au următoarele obligații:</p> <p>a) să anunțe de urgență Agenția despre orice suspiciune privind apariția unei boli supuse notificării obligatorii, conform legii, precum și a oricărui risc privind sănătatea animalelor, sănătatea publică veterinară, bunăstarea și protecția animalelor, protecția mediului și siguranța produselor de origine animală;</p> <p>b) să ia măsurile de urgență pentru a preveni și a opri difuzarea unor boli transmisibile ale animalelor sau a oricărui risc de natură să afecteze sănătatea animalelor și sănătatea publică veterinară, protecția animalelor, protecția mediului și siguranța produselor de origine animală, prin efectuarea acțiunilor de supraveghere veterinară activă și pasivă, în vederea cunoașterii incidenței și prevalenței acestora;</p> <p>c) să participe, la solicitarea subdiviziunii teritoriale pentru siguranța alimentelor sau, după caz, a Agenției, la acțiunile de eradicare a unor boli transmisibile ale animalelor sau la cele de control în cazul izbucnirii unor boli transmisibile emergente pentru Republica Moldova;</p> <p>d) să țină evidența activității desfășurate și a medicamentelor de uz veterinar prescrise sau administrate (inclusiv prin furaje medicamentate), conform modelului aprobat de Agenție.</p> <p>(7) Normele privind punerea în aplicare a Programului acțiunilor strategice de supraveghere, profilaxie și combatere a bolilor la animale, de</p>	
--	---	--

<p>Articolul 15 Informarea publicului Atunci când există motive întemeiate de suspiciune că anumite animale sau produse provenind din interiorul Uniunii sau introduse din afara Uniunii ar putea prezenta un risc, autoritatea competentă relevantă face demersurile necesare pentru a informa publicul larg cu privire la natura riscului și la măsurile care se iau sau care urmează să fie luate pentru a preveni sau pentru a ține sub control riscul respectiv, având în vedere interesul publicului de a fi informat.</p>	<p>prevenire a transmiterii bolilor de la animale la om și de protecție a mediului, precum și a exercitării supravegherii și controlului obiectivelor sanitare veterinare se aprobă de Agenție.</p>		
<p>Articolul 14 Informarea publicului (1) Informarea publicului privind rapoartele de activitate ale Agenției se efectuează prin intermediul paginii web specializate. (2) Dacă există motive întemeiate de suspiciune că anumite animale sau produse ar putea prezenta un risc, Agenția informează consumatorii cu privire la natura riscului și la măsurile care se iau sau care urmează să fie luate pentru a preveni sau pentru a ține sub control riscul respectiv, având în vedere natura, gravitatea și amploarea riscului.</p>	<p>Articolul 14. Informarea publicului (1) Informarea publicului privind rapoartele de activitate ale Agenției se efectuează prin intermediul paginii web specializate. (2) Dacă există motive întemeiate de suspiciune că anumite animale sau produse ar putea prezenta un risc, Agenția informează consumatorii cu privire la natura riscului și la măsurile care se iau sau care urmează să fie luate pentru a preveni sau pentru a ține sub control riscul respectiv, având în vedere natura, gravitatea și amploarea riscului.</p>	<p>Compatibil</p>	
<p>Secțiunea 4 Laboratoarele, instalațiile și alte persoane fizice și juridice care manipulează agenți patogeni, vaccinuri și alte produse biologice Articolul 16 Obligațiile laboratoarelor, ale instalațiilor și ale altor părți care manipulează agenți patogeni vaccinuri și alte produse biologice (1) Laboratoarele, instalațiile și alte persoane fizice sau juridice care manipulează agenți patogeni în scopuri legate de cercetare, educație, diagnostic sau producerea de vaccinuri și alte produse biologice au obligația, ținând seama de eventualele standarde internaționale relevante: (a) să ia măsurile de biosecuritate, biosiguranță și bioizolare adecvate pentru a preveni dispersarea agenților patogeni și contactul acestora cu animale din afara laboratorului sau altei instalații care manipulează agenți patogeni în aceste scopuri; (b) să se asigure că circulația agenților patogeni, a vaccinurilor și a altor produse biologice între laboratoare sau alte instalații nu generează un risc de răspândire a bolilor listate și emergente. (2) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate, în conformitate cu dispozițiile articolului 264, referitoare la măsurile de siguranță pentru prevenirea și controlul bolilor listate și emergente în ceea ce privește laboratoarele, instalațiile și alte persoane fizice sau juridice care manipulează agenți patogeni, vaccinuri și alte produse biologice</p>	<p>Laboratoarele, instalațiile și alte persoane fizice și juridice care manipulează agenți patogeni, vaccinuri și alte produse biologice Secțiunea 2 Articolul 15. Obligațiile laboratoarelor, ale instalațiilor și ale altor părți care manipulează agenți patogeni vaccinuri și alte produse biologice (1) Laboratoarele, instalațiile și alte persoane fizice sau juridice care manipulează agenți patogeni în scopuri legate de cercetare, educație, diagnostic sau producerea de vaccinuri și alte produse biologice au obligația: a) să dispună aplicarea măsurilor de biosecuritate, biosiguranță și bioizolare pentru a preveni dispersarea agenților patogeni și contactul acestora cu animale din afara laboratorului sau altei instalații care manipulează agenți patogeni în aceste scopuri; b) să se asigure că circulația agenților patogeni, a vaccinurilor și a altor produse biologice între laboratoare sau alte instalații nu generează un risc de răspândire a unor focare de boli transmisibile, emergente sau exotice pentru populațiile de animale. (2) Agenția, aprobă cerințe sanitare veterinare pentru supravegherea și monitorizarea unor boli care</p>	<p>Compatibil</p>	

<p>privind:</p> <p>(a) măsurile de biosecuritate, de biosiguranță și de bioizolare;</p> <p>(b) cerințele privind circulația agenților patogeni, a vaccinurilor și a altor produse biologice.</p>	<p>pot constitui un risc iminent pentru sănătatea animalelor sau a oamenilor, în special cele ce au legătură cu laboratoarele, instalațiile și alte persoane fizice sau juridice care manipulează agenți patogeni, vaccinuri și alte produse biologice astfel încât să se asigure:</p> <p>a) măsurile de biosecuritate, de biosiguranță și de bioizolare;</p> <p>b) cerințele privind circulația agenților patogeni, a vaccinurilor și a altor produse biologice.</p>			
<p>Articolul 17</p> <p>Laboratoarele de sănătate animală</p> <p>(1) Laboratoarele oficiale de sănătate animală, cuprinzând laboratoarele de referință ale Uniunii Europene, laboratoarele naționale de referință și laboratoarele oficiale de sănătate animală cooperează, în exercitarea sarcinilor și a responsabilităților lor, în cadrul unei rețele de laboratoare europene de sănătate animală.</p> <p>(2) Laboratoarele menționate la alineatul (1) cooperează sub coordonarea laboratoarelor de referință ale Uniunii Europene, pentru a garanta că activitățile de supraveghere, notificare și raportare a bolilor, programele de eradicare, definirea statutului de indemn de boală și circulația animalelor și a produselor în cadrul Uniunii, intrarea lor în Uniune și exporturile către țări terțe sau teritorii, prevăzute în prezentul regulament, se bazează pe analize, teste și diagnosticări de laborator de ultimă oră, solide și fiabile.</p> <p>(3) Rezultatele și rapoartele furnizate de laboratoarele oficiale respectă principiile privind secretul profesional și confidențialitatea, respectiv obligația de notificare a autorității competente care le-a desemnat, independent de persoana fizică sau juridică care a solicitat analizele, testele sau diagnosticarea de laborator.</p> <p>(4) În cazul în care un laborator oficial dintr-un stat membru efectuează analize de diagnosticare pe eșantioane de la animale care provin din alt stat membru, laboratorul oficial notifică autorității competente a statului membru din care provin eșantioanele:</p> <p>(a) imediat, orice rezultat care indică o suspiciune sau detectarea unei boli listate astfel cum se menționează la articolul 9 alineatul (1) litera (a);</p> <p>(b) fără întârzieri nejustificate, orice rezultat care indică o suspiciune sau detectarea unei boli listate astfel cum se</p>	<p>Articolul 16. Laboratorul național de referință</p> <p>(1) Laboratorul național de referință în domeniul veterinar și al siguranței produselor alimentare, subordonat administrativ și tehnic Agenției în activitatea sa cooperează cu alte laboratoarele oficiale de sănătate animală, cuprinzând laboratoarele de referință ale Uniunii Europene, laboratoarele naționale de referință și laboratoarele oficiale de sănătate animală, în realizarea sarcinilor și a responsabilităților acestora.</p> <p>(2) Laboratorul național de referință este oblicat:</p> <p>a) să anunțe imediat Agenția în cazul în care laboratorul are cunoștință de un caz suspect referitor la una dintre bolile specifice ale animalelor;</p> <p>b) să coordoneze, consultându-se cu cel puțin unul din laboratoarele comunitare de referință, metodele de diagnostic al bolilor;</p> <p>c) să ofere asistență activă pentru identificarea focarelor bolii respective prin studiul izolatelor agentului patogen care îi sînt trimise pentru confirmarea diagnosticului, caracterizare și studii epizootice;</p> <p>d) să faciliteze formarea continuă a experților în diagnosticul de laborator, în scopul armonizării tehnicilor de diagnostic pe întreg teritoriul țării;</p> <p>e) să asigure confirmarea rezultatelor pozitive privind toate focarele de boli transmisibile;</p> <p>f) să organizeze periodic teste comparative naționale (teste circulare) ale procedurilor de diagnostic, cu laboratoarele înregistrate, pentru a</p>	<p>Compatibil</p>		

<p>menționează la articolul 9 alineatul (1) litera (e), alta decât în cazul în care este menționat în alineatul (1) litera (a).</p>	<p>g) să coopereze cu laboratorul comunitar de referință și să participe la testele comparative organizate de laboratoarele comunitare de referință;</p> <p>h) să-și desfășoare activitățile și să le evalueze și autorizeze, în conformitate cu EN ISO/CEI 17025 „Dispoziții generale privind competența laboratoarelor de calibrare și testare”.</p> <p>(3) Rezultatele și buletinele de analiză eliberate de laboratorul național de referință asigură realizarea principiilor privind secretul profesional și confidențialitatea, care se bazează pe notificarea autorității sanitare veterinare competente, independent de persoana fizică sau juridică care a solicitat analizele, testele de laborator.</p> <p>(4) În cazul în care Laboratorul național de referință efectuează analize de diagnosticare pe eșantioane de la animale care provin dintr-un alt stat, acesta are obligația să anunțe imediat, orice rezultat care indică o suspiciune sau detectarea unei boli supuse notificării obligatorii.</p>	<p>PARTEA II NOTIFICAREA ȘI RAPORTAREA BOLILOR, SUPRAVEGHE-REA, PROGRAMELE DE ERADICARE, STATUTUL DE INDEMN DE BOALĂ CAPITOLUL I <i>Notificarea și raportarea bolilor</i> Articolul 18 Notificarea în interiorul statelor membre (1) Statele membre se asigură că operatorii și alte persoane fizice sau juridice relevante: (a) notifică de îndată autorității competente relevante în cazul în care există motive de a suspecta prezența la animale a unei boli listate menționate la articolul 9 alineatul (1) litera (a), sau în cazul în care este detectată prezența unei astfel de boli la animale; (b) de îndată ce este posibil, notifică autorității competente relevante în cazul în care există motive de a suspecta prezența la animale a unei boli listate menționate la articolul 9 alineatul (1) litera (e), alta decât cele menționate la articolul 9 alineatul (1) litera (a), sau în cazul în care este</p>	<p>Compatibil</p> <p>Declararea și notificarea suspiciunii de boală. Supravegherea. Programe de eradicare. Statutul de indemn de boală</p> <p>Articolul 17. Anunțarea, declararea și notificarea suspiciunii de boală</p> <p>(1) Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare stabilește cerințele sanitare veterinare pentru anunțarea, declararea, notificarea internă și internațională a oricărei suspiciuni de boală sau îmbolnăvire care se aprobă de către Guvern.</p> <p>(2) Agenția are responsabilitatea supravegherii că operatorii și alte persoane fizice sau juridice relevante:</p> <p>a) să notifice subdiviziunile teritoriale pentru siguranța alimentelor în privința înțreinerii animalelor și a operațiunilor/acțiunilor efectuate cu acestea;</p> <p>b) să anunțe de urgență autoritatea sanitară veterinară despre orice suspiciune privind apariția unei</p>
---	--	---	---

<p>detectată prezența unei astfel de boli la animale;</p> <p>(c) notifică unui medic veterinar ratele anormale ale mortalității și alte semne de boală gravă sau scăderea semnificativă a ratelor de producție fără o cauză determinată, în vederea unei investigații aprofundate, inclusiv trimiterea unor probe pentru analize de laborator, dacă situația o impune.</p> <p>(2) Statele membre pot decide asupra posibilității ca notificările menționate la alineatul (1) litera (c) să fie transmise autorității competente.</p> <p>(3) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 264 privind:</p> <p>(a) criteriile utilizate pentru a se stabili dacă s-au întrunit circumstanțele în care se impune notificarea descrisă la alineatul (1) litera (c);</p> <p>(b) normele detaliate referitoare la investigarea aprofundată prevăzută la alineatul (1) litera (c).</p> <p>Articolul 19 Notificarea către Uniune</p> <p>(1) Statele membre notifică imediat Comisia și celelalte state membre cu privire la orice apariție a unui focar al unei</p> <p>boli listate dintre cele menționate la articolul 9 alineatul (1) litera (e), pentru care se impune o notificare imediată în vederea aplicării la timp a măsurilor necesare de gestionare a riscurilor, fiind seama de profilul bolii.</p> <p>(2) Notificarea menționată la alineatul (1) cuprinde următoarele informații referitoare la apariția focarului:</p> <p>(a) agentul patogen și, dacă este cazul, subtipul acestuia;</p> <p>(b) datele relevante, în special cea a apariției suspiciunii și cea a confirmării apariției focarului;</p>	<p>boli supuse notificării obligatorii, conform legii, precum și a oricărui risc privind sănătatea animalelor, sănătatea publică veterinară, bunăstarea și protecția animalelor, protecția mediului și siguranța produselor de origine animală;</p> <p>c) să notifice unui medic veterinar oficial ratele anormale ale mortalității și alte semne de boală gravă sau scăderea semnificativă a ratelor de producție fără o cauză determinată, în vederea unei investigații aprofundate, inclusiv trimiterea unor probe pentru analize de laborator, dacă situația o impune.</p> <p>(3) Depistarea bolilor transmisibile ale animalelor este realizată prin efectuarea acțiunilor de supraveghere sanitară veterinară activă și pasivă în vederea stabilirii incidenței și prevalenței acestora.</p> <p>(4) Pentru prevenirea difuzării bolilor transmisibile prin mișcarea animalelor, materialului seminal, produselor și subproduselor de origine animală supuse supravegherii și controlului sanitar veterinar, Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare, în comun cu Agenția elaborează norme sanitare veterinare care se aprobă de către Guvern.</p> <p>(5) Agenția stabilește și actualizează lista bolilor transmisibile ale animalelor care sînt supuse declarării și notificării oficiale, precum și a celor supuse carantinei de necesitate, diferențiate în funcție de gravitatea bolii, gradul de difuzibilitate, particularitățile modului și ale căilor de transmitere a acesteia, precum și de implicațiile economico-sociale.</p>		
	<p>Norme UE neaplicabile</p> <p>(6) Notificarea menționată la alin. (2) cuprinde următoarele informații referitoare la apariția focarului:</p> <p>a) agentul patogen și, dacă este cazul, subtipul acestuia;</p> <p>b) datele relevante, în special cea a apariției</p>		

<p>(c) tipul și locul de apariție a focarului; (d) apariția oricăror alte focare înrudite; (e) animalele implicate în apariția focarului respectiv; (f) orice măsuri de control al bolii adoptate în legătură cu focarul apărut; (g) originea posibilă sau cunoscută a bolii listate; (h) metoda de diagnosticare utilizată.</p>	<p>suspiciunii și cea a confirmării apariției focarului; c) tipul și locul de apariție a focarului; d) apariția oricăror alte focare înrudite; e) animalele implicate în apariția focarului respectiv; f) orice măsuri de control al bolii adoptate în legătură cu focarul apărut; g) originea posibilă sau cunoscută a bolii listate; h) metoda de diagnosticare utilizată.</p> <p>(7) Sînt exceptate de la obligația anunțării și notificării cazurile de îmbolnăvire provocate în scopul producerii de biopreparate sau pentru efectuarea de cercetări științifice ori testări ale unor medicamente de uz veterinar.</p> <p>(8) Depistarea bolilor transmisibile ale animalelor este realizată prin efectuarea acțiunilor de supraveghere sanitară veterinară activă și pasivă în vederea stabilirii incidenței și prevalenței acestora.</p> <p>(9) Agenția stabilește, prin ordinul directorului general al Agenției, metodele de diagnosticare, frecvența și intensitatea infectării populației de animale.</p> <p>(10) În cazul măsurilor ce se aplică pentru lichidarea rapidă a unor focare de boli la animale, autoritățile sanitare veterinare competente dispun sacrificarea pe loc sau într-un abator stabilit de acestea oriuciderea animalelor.</p> <p>(11) În cazurile menționate la alin. (10), proprietarilor de animale sacrificate, ucise sau altfel afectate în urma lichidării focarelor de boli transmisibile li se acordă despăgubiri în condiții care se stabilesc prin hotărîre de Guvern.</p> <p>Articolul 18. Sistemul computerizat de informare pentru notificarea și declararea bolilor</p> <p>(1) Agenția instituie și administrează Sistemul informațional de notificare și înregistrare a bolilor oficial notificabile și efectuează schimbul de date cu Sistemul informațional de Supraveghere a Bolilor Transmisibile și Evenimentelor de Sănătate Publică prin intermediul platformei de interoperabilitate (MConnect) în scopul depistării și notificării cazurilor</p>	
---	--	--

<p><i>Articolul 20</i> Raportarea către Uniune (1) Statele membre transmit Comisiei și celorlalte state membre rapoarte cuprinzând informații privind bolile listate menționate la articolul 9 alineatul (1) litera (e) pentru care:</p> <p>(a) nu este necesară o notificare imediată a apariției unui focar în conformitate cu articolul 19 alineatul (1); (b) este necesară notificarea imediată a apariției unui focar în conformitate cu articolul 19 alineatul (1), dar trebuie transmise Comisiei și celorlalte state membre informații suplimentare (i) supravegherea conform normelor stabilite printr-un act de punere în aplicare adoptat conform articolului 30; (ii) un program de eradicare conform normelor stabilite printr-un act de punere în aplicare adoptat conform articolului 35.</p> <p>(2) Rapoartele prevăzute la alineatul (1) cuprind informații privind:</p> <p>(a) depistarea bolilor listate menționate la alineatul (1); (b) rezultatele supravegherii, atunci când aceasta este necesară conform normelor adoptate în conformitate cu articolul 29 litera (d) punctul (ii) sau cu articolul 30 alineatul (1) litera (b) punctul (ii); (c) rezultatele programelor de supraveghere, atunci când acestea sunt necesare conform articolului 28 alineatul (3) și normelor adoptate în conformitate cu articolul 29 litera (d) punctul (ii) sau cu articolul 30 alineatul (1) litera (b) punctul (ii); (d) programele de eradicare, atunci când acestea sunt necesare conform articolului 34 și normelor stabilite printr-un act de punere în aplicare adoptat conform articolului 35. (3) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul 264, în ceea ce privește</p>	<p>de boli infecțioase la animale și oameni. (2) Declararea oricărei suspiciuni de boală sau îmbolnăvire cuprinde:</p> <p>a) depistarea bolilor listate; b) rezultatele supravegherii sanitare veterinare; c) rezultatele programelor de supraveghere sanitare veterinare de stat; d) programele de eradicare, atunci când acestea sunt necesare.</p>	<p>Norme UE neaplicabile</p>	
--	---	-------------------------------------	--

<p>dispozițiile de completare a cerințelor de la alineatul (2), precum și raportarea cu privire la alte chestiuni legate de supraveghere și de programele de eradicare, atunci când aceasta este necesară pentru asigurarea aplicării eficiente a normelor de prevenire și control al bolilor cuprinse în prezentul regulament.</p> <p><i>Articolul 21</i></p> <p>Regiunile de notificare și de raportare</p> <p>Statele membre stabilesc regiuni de notificare și de raportare în scopul notificării și raportării prevăzute la articolele 19 și 20.</p> <p><i>Articolul 22</i></p> <p>Sistemul computerizat de informare pentru notificarea și raportarea bolilor către Uniune</p> <p>Comisia creează și administrează un sistem computerizat de informare pentru gestionarea mecanismelor și instrumentelor pentru respectarea cerințelor de notificare și raportare, astfel cum prevăd articolele 19, 20 și 21.</p> <p><i>Articolul 23</i></p> <p>Competențe de executare privind notificarea și raportarea către Uniune și sistemul computerizat de informare</p> <p>Comisia adoptă, prin acte de punere în aplicare, norme cu privire la cerințele de notificare și de raportare și la sistemul computerizat de informare prevăzut la articolele 19 – 22, în ceea ce privește:</p> <p>(a) bolile listate menționate la articolul 9 alineatul (1) litera (e) care fac obiectul unei notificări imediate de către statele membre, precum și măsurile necesare referitoare la notificare, în conformitate cu articolul 19;</p> <p>(b) informațiile pe care trebuie să le furnizeze statele membre în cadrul raportării prevăzute la articolul 20;</p> <p>(c) procedurile pentru crearea și utilizarea sistemului computerizat de informare prevăzut la articolul 22 și măsurile tranzitorii privind migrarea datelor și a informațiilor din sistemele existente înspre noul sistem și privind operabilitatea sa deplină;</p> <p>(d) formatul și structura datelor care urmează să fie introduse în sistemul computerizat de informare prevăzut la articolul 22;</p> <p>(e) termenele și frecvența notificării și raportării prevăzute la articolele 19 și 20, care se stabilesc astfel încât să asigure transparența și aplicarea la timp a măsurilor</p>	<p style="text-align: center;">Norme UE neaplicabile</p>	
---	---	--

<p>necesare de gestionare a riscurilor, în funcție de profilul bolii și de tipul de focar apărut. (f) lista regiunilor de notificare și raportare prevăzute la articolul 21. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 266 alineatul (2).</p>			
<p>CAPITOLUL 2 Supravegherea <i>Articolul 24</i> Obligația de supraveghere a operatorilor În scopul depistării prezenței bolilor listate și a bolilor emergente, operatorii au obligația:</p> <p>(a) de a observa sănătatea și comportamentul animalelor aflate în responsabilitatea lor;</p> <p>(b) de a observa orice schimbare a parametrilor normali de producție apărută la unitățile, animalele sau materialul germinativ aflat în responsabilitatea lor, care poate da naștere la suspiciunea că ar fi cauzată de o boală listată sau de o boală emergentă;</p> <p>(c) de a urmări eventuale rate anormale ale mortalității sau alte semne de boală gravă la animalele aflate în responsabilitatea lor.</p> <p><i>Articolul 25</i> Vizite de verificare a sănătății animale (1) Operatorii se asigură că unitățile aflate în responsabilitatea lor primesc vizite de verificare a sănătății animale din partea unui medic veterinar, atunci când este cazul, având în vedere riscurile pe care le prezintă unitatea în cauză, ținând seama de:</p> <p>(a) tipul de unitate;</p> <p>(b) speciile și categoriile de animale deținute din cadrul unității;</p> <p>(c) situația epidemiologică din zonă sau din regiune în ceea ce privește bolile listate și emergente la care sunt susceptibile animalele din unitate;</p> <p>(d) orice alte modalități de supraveghere sau controale oficiale relevante la care se supun animalele deținute și tipul de unitate în cauză.</p> <p>Vizitele de verificare a sănătății animale se efectuează cu o frecvență proporțională cu riscurile pe care le prezintă unitatea în cauză.</p> <p>Ele pot fi combinate cu vizite și în alte scopuri.</p> <p>(2) Vizitele de verificare a sănătății animale menționate la alineatul (1) se efectuează în scopul prevenirii bolilor, în</p>	<p>Articolul 19. Supravegherea sanitară veterinară</p> <p>(1) În scopul depistării prezenței bolilor listate și a bolilor emergente, operatorii au obligația:</p> <p>a) de a observa sănătatea și comportamentul animalelor aflate în responsabilitatea lor;</p> <p>b) de a observa orice schimbare a parametrilor normali de producție apărută la exploatațile, animalele sau materialul seminal aflat în responsabilitatea lor, care poate da naștere la suspiciunea că ar fi cauzată de o boală listată sau de o boală emergentă;</p> <p>c) de a urmări eventuale rate anormale ale mortalității sau alte semne de boală gravă la animalele aflate în responsabilitatea lor.</p> <p>(2) Persoanele fizice și juridice sînt obligate:</p> <p>a) să permită accesul liber, permanent și nerestricționat al medicilor veterinari oficiali pentru efectuarea controalelor, inspecțiilor, verificărilor și examinărilor la exploatațile supuse procedurii de autorizare/înregistrare sanitară veterinară de către Agenție;</p> <p>b) să ofere medicilor veterinari oficiali asistența necesară în timpul controalelor, inspecțiilor, verificărilor și examinărilor pe care aceștia le întreprind pentru realizarea obiectivelor, atribuțiilor și responsabilităților lor.</p> <p>(3) Vizitele de verificare a sănătății animale se efectuează:</p> <p>1) cu o frecvență proporțională cu riscurile pe care le prezintă exploatația în cauză;</p> <p>2) în scopul prevenirii difuzării bolilor transmisibile, în special prin intermediul:</p>	<p>Compatibil</p>	
		<p>Compatibil</p>	

<p>special prin intermediul:</p> <p>(a) furnizării de consiliere operatorului în cauză în ceea ce privește biosecuritatea și alte chestiuni din domeniul sănătății animale, relevante pentru tipul de specii și categoriile de animale deținute din unitatea respectivă.</p> <p>(b) depistării oricăror semne care indică apariția unei boli listate sau a unei boli emergente și al informării cu privire la acestea;</p> <p>(3) Comisia poate prevedea, prin acte de punere în aplicare, cerințe minime necesare pentru aplicarea uniformă a prezentului articol.</p> <p>Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 266 alineatul (2).</p> <p><i>Articolul 26</i></p>	<p>a) furnizării de consiliere operatorului în cauză în ceea ce privește biosecuritatea și alte chestiuni din domeniul sănătății animale, relevante pentru tipul de exploatare și pentru speciile și categoriile de animale deținute din exploatarea respectivă;</p> <p>b) depistării oricăror semne care indică apariția unei boli listate sau a unei boli emergente și al informării cu privire la acestea.</p>	
<p>Obligația de supraveghere a autorității competente</p> <p>(1) Autoritatea competentă efectuează supravegheri pentru depistarea prezenței bolilor listate astfel cum se menționează la articolul 9 alineatul (1) litera (e) și a bolilor emergente relevante.</p> <p>(2) Supravegherea este concepută astfel încât să asigure depistarea timpurie a prezenței bolilor listate menționate la articolul 9 alineatul (1) litera (e) și a bolilor emergente prin intermediul colectării, reuimii și analizării informațiilor relevante referitoare la situația epidemiologică.</p> <p>(3) Autoritatea competentă utilizează, ori de câte ori este posibil și oportun, rezultatele supravegherii realizate de operatori și informațiile obținute prin intermediul vizitelor de verificare a sănătății animale, în conformitate cu articolele 24 și, respectiv, 25.</p> <p>(4) Autoritatea competentă se asigură că supravegherea îndeplinește cerințele prevăzute la articolul 27 și în orice norme adoptate în conformitate cu articolul 29 litera (a).</p> <p>(5) Autoritatea competentă se asigură că informațiile obținute prin supravegherea prevăzută la alineatul (1) sunt colectate și utilizate într-un mod eficace și eficient.</p> <p><i>Articolul 27</i></p> <p>Metodologia, frecvența și intensitatea supravegherii</p> <p>Concepția, mijloacele, metodele de diagnosticare, frecvența, intensitatea, populația de animale vizate și tiparele de eșantionare pentru supravegherea prevăzută la articolul 26 sunt adecvate și proporționale cu obiectivele</p>	<p>(4) Agenția dispune, efectuarea supravegherii sanitare veterinare pentru depistarea prezenței bolilor listate și a bolilor emergente, astfel încât să asigure depistarea timpurie a acestora prin intermediul colectării și analizei informațiilor referitoare la situația epidemiologică.</p> <p>(5) Concepția, mijloacele, metodele de diagnosticare, frecvența, intensitatea, populația de animale vizate și tiparele de eșantionare sunt supuse supravegherii și controlului sanitar-veterinar și conțin următoarele informații:</p> <p>a) profilul bolii;</p> <p>b) factorii de risc implicați;</p> <p>c) statutul sanitar din zona sau compartimentul care face obiectul monitorizării mișcării animalelor, produselor, subproduselor și materialului seminal de origine animală, produselor biologice, medicamentelor de uz veterinar, inclusiv furajelor și materiei prime furajere folosite în hrana animalelor și alte materii ce pot influența starea de sănătate a animalelor și sănătatea publică veterinară</p> <p>Articolul 20. Alte măsuri pentru a preveni răspândirea și combaterea bolii</p> <p>(1) Agenția elaborează și pune în aplicare Programul acțiunilor strategice de supraveghere, profilaxie și combatere a bolilor la animale, de prevenire a transmiterii bolilor de la animale la om și de protecție a mediului, revizuit anual și aprobat prin</p>	<p style="text-align: center;">Compatibil</p>

<p>supravegherii, ținând seama de:</p> <ul style="list-style-type: none"> (a) profilul bolii; (b) factorii de risc implicați; (c) statutul sanitar din: <ul style="list-style-type: none"> (i) statul membru, zona sau compartimentul care face obiectul monitorizării; (ii) statele membre și țările terțe sau teritoriile care fie au graniță comună, fie reprezintă locul de proveniență al unor animale sau produse care intră în statul membru, zona sau compartimentul vizat; (d) supravegherea desfășurată de operatorii în conformitate cu articolul 24, inclusiv vizitele de verificare a sănătății animale astfel cum se menționează la articolul 25, sau de alte autorități publice. <p>Articolul 28 Programele de supraveghere ale Uniunii (1) Autoritatea competentă desfășoară supravegherea astfel cum se prevede la articolul 26 alineatul (1) în cadrul unui program de supraveghere, atunci când o boală este relevantă pentru Uniune în conformitate cu articolul 29 litera (c). (2) Statele membre care instituie un program de supraveghere în conformitate cu alineatul (1) îl înaintează Comisiei. (3) Statele membre care pun în aplicare un program de supraveghere conform dispozițiilor de la alineatul (1) transmit Comisiei cu regularitate rapoarte privind rezultatele punerii în aplicare a programului respectiv. Articolul 29 Delegarea de competențe Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 264 cu privire la: (a) concepția, mijloacele, metodele de diagnosticare, frecvența, intensitatea, populația de animale vizate și tiparele de eșantionare pentru supraveghere, conform dispozițiilor articolului 27; (b) criteriile pentru confirmarea oficială și definițiile de caz ale bolilor listate astfel cum se menționează la articolul 9</p>	<p>ordinul directorului general.</p> <p>(2) Agenția elaborează și aprobă programul de necesitate și alertă pentru unele boli din lista OIE, care este pus în aplicare de subdiviziunea teritorială pentru siguranța alimentelor.</p> <p>(3) Agenția aprobă și pune în aplicare, prin intermediul subdiviziunilor teritoriale pentru siguranța alimentelor, programe naționale de eradicare a unor boli ce evoluează pe teritoriul Republicii Moldova, de prevenire și control al unor boli emergente sau exotice pentru populațiile de animale, programe aprobate prin ordinul directorului general al Agenției.</p> <p>(4) Agenția pune în aplicare norme ce reglementează măsurile de supraveghere și control în raport cu mișcarea internă, importul, exportul și tranzitul de animale vii, material seminal de origine animală, produse și subproduse supuse supravegherii și controlului sanitar veterinar.</p>	<p style="text-align: center;">Norme UE neaplicabile</p>		
		<p style="text-align: center;">Norme UE neaplicabile</p>		

<p>alineatul (1) litera (e) și, dacă este cazul, ale bolilor emergente;</p> <p>(c) criteriile folosite pentru a stabili relevanța unei boli care urmează să facă obiectul unui program de supraveghere relevant pentru Uniune, în sensul articolului 30 alineatului (1) litera (a), ținând seama de profilul bolii și de factorii de risc implicați;</p> <p>(d) cerințele privind programele de supraveghere astfel cum se prevede la articolul 28 alineatul (1) în ceea ce privește:</p> <p>(i) conținutul programelor de supraveghere;</p> <p>(ii) informațiile care trebuie incluse la transmiterea programelor de supraveghere conform dispozițiilor articolului 28 alineatul (2) și a rapoartelor periodice conform dispozițiilor articolului 28 alineatul (3);</p> <p>(iii) perioada de aplicare a programelor de supraveghere.</p> <p><i>Articolul 30</i></p> <p>Competențe de executare</p> <p>(1) Comisia stabilește, prin acte de punere în aplicare, cerințele privind supravegherea și programele de supraveghere astfel cum se prevede la articolele 26 și 28, precum și în normele adoptate în temeiul articolului 29 cu privire la:</p> <p>(a) stabilirea bolilor listate menționate la articolul 9 alineatul (1) litera (e) care urmează să facă obiectul programelor de supraveghere, în conformitate cu articolul 28, inclusiv acoperirea geografică a programelor respective;</p> <p>(b) formatul și procedura pentru:</p> <p>(i) transmiterea spre informare a programelor de supraveghere respective către Comisie și către celelalte state membre;</p> <p>(ii) raportarea către Comisie a rezultatelor supravegherii.</p> <p>(2) Comisia poate, prin acte de punere în aplicare, să definească criteriile care trebuie utilizate pentru a evalua programele de supraveghere prevăzute la articolul 28.</p> <p>(3) Actele de punere în aplicare menționate la alineatele (1) și (2) din prezentul articol se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 266 alineatul (2).</p>	<p style="text-align: center;">Norme UE neaplicabile</p>		
--	---	--	--

<p>CAPITOLUL Programele de eradicare Articolul 37</p> <p>Programele obligatorii și opționale de eradicare (1) Statele membre care nu sunt indenne sau nu se știe dacă sunt indenne de una sau mai multe dintre bolile listate menționate la articolul 9 alineatul (1) litera (b), pentru întregul teritoriu sau pentru zone ori compartimente din acesta, au obligația: (a) de a institui un program de eradicare sau pentru a demonstra statutul de indemn de boala listată în cauză, care să fie desfășurat în cadrul populațiilor de animale afectate de boala respectivă și care să acopere părțile relevante din teritoriul statelor membre în cauză sau din zonele ori compartimentele relevante ale acestora („program obligatoriu de eradicare”); acest program se aplică până la îndeplinirea condițiilor pentru solicitarea statutului de indemn de boală pentru teritoriul statelor membre sau pentru zonele în cauză, conform articolului 36 alineatul (1), sau pentru compartimentele prevăzute la articolul 37 alineatul (2); (b) de a supune Comisiei, spre aprobare, proiectul de program obligatoriu de eradicare. (2) Statele membre care nu sunt indenne sau despre care se știe dacă sunt indenne de una sau mai multe dintre bolile listate menționate la articolul 9 alineatul (1) litera (c) și care decid să instituie un program de eradicare a bolii listate în cauză în cadrul populațiilor de animale afectate de boala respectivă, program care să acopere părțile relevante din teritoriul statelor membre în cauză sau din zone ori compartimente ale acestora („program opțional de eradicare”) supun Comisiei spre aprobare un proiect al programului menționat, în cazul în care statele membre în cauză solicită recunoașterea, în interiorul Uniunii, a unor garanții privind sănătatea animală în ceea ce privește boala respectivă, pentru circulația animalelor sau a produselor. Un astfel de program opțional de eradicare se aplică până când: (a) sunt îndeplinite condițiile pentru acordarea statutului de indemn de boală pentru teritoriul statului membru sau pentru zona în cauză, conform articolului 36 alineatul (1), și administrativele prevăzute la articolul 37 alineatul (2); sau (b) se constată că condițiile pentru acordarea statutului de indemn de boală nu pot fi îndeplinite și programul</p>	<p>Capitolul V Programul de eradicare. Statutul de indemn de boală</p> <p>Articolul 21. Programele de eradicare (1) Pentru obținerea statutului sanitar „indemn de boală” pe întregul teritoriu al țării urmează a fi instituit un program de eradicare, prin demonstrația statutului indemn de boala. (2) Programul acțiunilor strategice de supraveghere, profilaxie și combatere a bolilor la animale, de prevenire a transmiterii bolilor de la animale la om și de protecție a mediului, menționat la art. 20 alin. (1), conține: a) informații privind situația epizootică în țară; b) o descriere și demarcarea ariei geografice și administrative sau a compartimentului care face obiectul programului de eradicare; c) o descriere a măsurilor de control al bolii incluse în programul de eradicare; d) o descriere a modului de organizare, a supravegherii și a rolurilor părților implicate în programul de eradicare; e) durată estimată a programului de eradicare; f) obiectivele intermediare și strategiile de control al bolii pentru punerea în aplicare a programului de eradicare.</p> <p>Articolul 22. Criteriile pentru programele de eradicare (1) Programele de eradicare conțin: a) descrierea situației epidemiologice a bolii; b) analiza cheltuielilor estimate și estimarea beneficiilor anticipate ale programului; c) durată prevăzută de program și obiectivele urmează a fi atinse la încheierea programului; d) autoritatea veterinară competentă abilitată cu supravegherea și punerea în aplicare a programului; e) descrierea și delimitarea zonelor geografice și administrative în care programul urmează să fie aplicat; f) un sistem care să asigure notificarea tuturor focarelor de boală, suspecte sau confirmate, în zona respectivă;</p>	<p>Compatibil</p>
--	---	--------------------------

<p>respectiv nu mai corespunde obiectivului urmărit; sau (c) statul membru în cauză retrace programul.</p> <p>(3) Comisia aprobă, prin acte de punere în aplicare: (a) proiectele de program obligatoriu de eradicare transmise Comisiei spre aprobare în conformitate cu alineatul (1); (b) proiectele de program opțional de eradicare transmise Comisiei spre aprobare în conformitate cu alineatul (2), dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute în prezentul capitol.</p> <p>Acele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 266 alineatul (2).</p> <p>(4) În cazuri imperioase de urgență justificate în mod corespunzător legate de o boală listată care prezintă riscul de a avea un impact extrem de semnificativ, Comisia adoptă actele de punere în aplicare imediat aplicabile menționate la alineatul (3) litera (a) din prezentul articol, în conformitate cu procedura menționată la articolul 266 alineatul (3).</p> <p>Comisia poate, din motive justificate în mod corespunzător, prin acte de punere în aplicare, să aprobe o modificare propusă de statul membru în cauză sau să retragă aprobarea pentru programele de eradicare aprobate în conformitate cu dispozițiile de la alineatul (3) literele (a) și (b) din prezentul articol. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 266 alineatul (2).</p> <p>(5) Comisia adoptă, în conformitate cu articolul 264, acte delegate privind: (a) strategiile de control al bolii, obiectivele intermediare și finale pentru boli specifice și perioadele de aplicare a programelor de eradicare; (b) derogările de la cerințele privind supunerea spre aprobare a programelor de eradicare, astfel cum se prevede la alineatul (1) litera (b) și la alineatul (2) din prezentul articol, atunci când aprobarea nu este necesară pentru că normele cu privire la aceste programe au fost adoptate conform dispozițiilor articolului 32 alineatul (2) și articolului 35;</p> <p>(c) informațiile pe care statele membre trebuie să le furnizeze Comisiei și celorlalte state membre cu privire la derogările de la cerința de aprobare a programelor de eradicare astfel cum se menționează la litera (b) din prezentul alineat.</p>	<p>Norme UE neaplicabile</p>	<p>Compatibil</p> <p>g) procedurile de control și, în special, normele privind circulația animalelor susceptibile de a fi afectate sau contaminate cu o anumită boală și inspecția periodică a exploatațiilor sau a zonelor respective;</p> <p>h) un sistem de înregistrare a exploatațiilor implicate în program;</p> <p>i) măsurile de identificare a originii animalelor;</p> <p>j) statutele care pot fi atribuite exploatațiilor sau zonelor, obiectivele ce urmează a fi atinse în cazul fiecărui stat, condițiile ce se aplică circulației animalelor dintr-o exploatație sau zonă în altele cu statut diferit și consecințele pierderii statutului;</p> <p>k) descrierea metodelor de analiză, testare și prelevare a probelor utilizate în cazul fiecărei boli, după necesitate;</p>
---	-------------------------------------	--

<p>Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 264 de modificare sau de încetare a aplicării normelor adoptate în temeiul literei (b) din prezentul alineat.</p> <p>Articolul 32</p> <p>Măsurile adoptate conform programelor obligatorii și opționale de eradicare</p> <p>(1) Programele de eradicare cuprind cel puțin următoarele măsuri:</p> <p>(a) măsuri de control al bolii pentru eradicarea agentului patogen din unitățile, compartimentele și zonele în care s-a răspândit boala și pentru prevenirea reinfectării;</p> <p>(b) măsuri de supraveghere desfășurată conform normelor stabilite la articolele 26 – 30, pentru a se demonstra:</p> <p>i) eficacitatea măsurilor de control al bolii menționate la litera</p> <p>(ii) statutul de indemn de boala listată în cauză;</p> <p>(c) măsuri de control al bolii care trebuie aplicate în cazul unor rezultate pozitive ale supravegherii.</p> <p>(2) Comisia adoptă acte delegate în conformitate cu articolul 264 cu pri-vire la următoarele elemente pentru a asigura eficacitatea programelor de eradicare:</p> <p>(a) măsurile de control al bolii menționate la alineatul (1) litera (a);</p> <p>(b) măsurile de control al bolii care trebuie luate pentru a se evita reînfectarea populației de animale vizate cu boala în cauză în unități, zone și compartimente;</p> <p>(c) concepția, mijloacele, metodele de diagnosticare, frecvența, intensitatea, populația de animale vizate și tiparele de eșantionare pentru supraveghere;</p> <p>(d) măsurile de control al bolii care trebuie luate în eventualitatea unor rezultate pozitive ale supravegherii pentru boala listată, conform dispozițiilor de la alineatul (1) litera (c);</p> <p>(e) criteriile de vaccinare, atunci când aceasta este relevantă și adecvată pentru boala sau speciile în cauză.</p> <p>Articolul 33</p> <p>Conținutul programelor obligatorii și opționale de eradicare transmise spre aprobare Comisiei</p> <p>Statele membre includ următoarele informații în cererile de aprobare a programelor obligatorii și opționale de eradicare transmise Comisiei conform dispozițiilor de la articolul 31 alineatele (1) și (2):</p> <p>(a) o descriere a situației epidemiologice a bolii listate care face obiectul programului obligatoriu sau opțional de</p>	<p>d) tratamentul terapeutic sau preventiv ales;</p> <p>e) repopularea cu animale sănătoase a exploatațiilor depopulate în urma sacrificării;</p> <p>f) crearea unei zone de supraveghere în jurul exploatațiilor infectate;</p> <p>g) acordarea despăgubirilor deținătorilor sau proprietarilor de animale pentru animalele sacrificate;</p> <p>h) informarea regulată și completă a OIE de către Agenția Națională pentru Siguranța Alimentelor.</p> <p>Articolul 23. Statutul de indemn de boală</p> <p>(1) Agenția întocmește documentația necesară pentru obținerea statutului de țară sau zonă liberă, ori oficial liberă, de boli transmisibile și dispune aplicarea măsurilor pentru menținerea acestui statut.</p> <p>(2) Agenția realizează zona și regionalizarea teritoriului Republicii Moldova în funcție de bolile supuse declarării și notificării oficiale.</p> <p>(3) Sînt interzise vaccinările profilactice, cu excepția celor prevăzute de Programul acțiunilor strategice de supraveghere, profilaxie și combatere a bolilor la animale, de prevenire a transmiterii bolilor de la animale la om și de protecție a mediului.</p> <p>(4) Lista activităților sanitare veterinare strategice cuprinde:</p> <p>a) activități de supraveghere sanitară veterinară a bolilor la animale și a zoonozelor aflate pe lista Oficiului Internațional de Epizootii;</p> <p>b) activități imunoprofilactice;</p> <p>c) lucrări de decontaminare, dezinsecție, deratizare, de necesitate;</p> <p>d) activități de identificare a animalelor în exploatațiile nonprofesionale.</p> <p>(5) În cazul unui risc deosebit pentru sănătatea animalelor, Agenția dispune efectuarea unor vaccinări de necesitate sau a altor vaccinări de necesitate sau a altor vaccinări profilactice decît cele prezentate în programul menționat la alin. (3).</p> <p>(6) Republica Moldova poate să obțină statutul de stat indemn de boală în cazul în care:</p> <p>a) nu sînt prezente specii sensibile;</p>	<p>Compatibil</p> <p>Compatibil</p>
---	--	---

<p>eradicare în cauză;</p> <p>(b) o descriere și demarcarea ariei geografice și administrative sau a com-partimentului care face obiectul programului de eradicare;</p> <p>(c) o descriere a măsurilor de control al bolii incluse în programul de eradicare, conform articolului 32 alineatul (1) și conform normelor adoptate în temeiul articolului 32 alineatul (2);</p> <p>(d) o descriere a modului de organizare, a supravegherii și a rolurilor părților implicate în programul de eradicare;</p> <p>(e) durata estimată a programului de eradicare;</p> <p>(f) obiectivele intermediare și strategiile de control al bolii pentru punerea în aplicare a programului de eradicare.</p> <p>Articolul 34 Raportarea</p> <p>Statele membre care pun în aplicare programe de eradicare transmit Co-misiei:</p> <p>(a) rapoarte care îi permit Comisiei să monitorizeze realizarea obiective-lor intermediare ale programelor de eradicare aflate în curs astfel cum se menționează la articolul 33 litera (f);</p> <p>(b) un raport final, după finalizarea respectivului program de eradicare.</p> <p>Articolul 35 Competențe de executare</p> <p>Comisia stabilește, prin acte de punere în aplicare, norme privind înfor-mațiile, formatul și cerințele procedurale prevăzute la articolele 31 – 34 cu privire la:</p> <p>(a) transmiterea spre aprobare a proiectelor de programe obligatorii sau opționale de eradicare;</p> <p>(b) indicatorii de performanță;</p> <p>(c) raportarea către Comisie și către celelalte state membre a rezultatelor punerii în aplicare a programelor obligatorii sau opționale de eradicare.</p> <p>Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu pro-cedura de examinare menționată la articolul 266 alineatul (2).</p> <p>CAPITOLUL 4 Statutul de indemn de boală</p> <p>Articolul 36 Statele membre și zonele indenne de boală</p> <p>(1) Un stat membru poate solicita Comisiei aprobarea statutului său de indemn de boală în legătură cu una sau mai multe dintre bolile listate menționate la articolul 9 alineatul (1) literele (b) și (c), pentru una sau mai multe specii de animale relevante, pentru întregul său teritoriu sau pentru una sau mai multe zone ale acestuia, cu condiția să fie îndeplinite una sau mai multe dintre următoarele condiții:</p>	<p>b) nu s-a înregistrat nici un caz de boală pe o perioadă de cel puțin zece ani înainte de data depunerii cererii la OIE, în prezența condițiilor propice unei manifestări clinice;</p> <p>c) condițiile de bază în materie de biosecuritate au fost respectate timp de cel puțin zece ani înainte de data solicitării statutului „indemn de boală”;</p> <p>d) nu s-a stabilit că infecția este prezentă la populațiile sălbatice;</p> <p>e) sînt aplicate condiții specifice comerțului și importurilor pentru a preveni răspîndirea bolii în țară.</p> <p>(7) Condițiile de bază în domeniul biosecurității trebuie să cuprindă cel puțin următoarele elemente:</p> <p>a) boala este declarată, în mod obligatoriu, la Agenție, inclusiv în cazul în care există numai suspiciunea prezenței acesteia;</p> <p>b) este instituit un sistem de depistare timpurie pe întreg teritoriul țării, care permite Agenției să efectueze o anchetă pentru stabilirea diagnosticului în cel mai scurt timp și să recunoască imediat oricare manifestare clinică ce lasă să se suspecteze prezența unei boli, a unei boli emergente sau a unei mortalități anormale în obiectivele supuse supravegherii sanitare veterinare;</p> <p>(8) Sistemul de depistare precoce cuprinde cel puțin următoarele elemente:</p> <p>a) o sensibilizare amplă, în rîndul personalului din unitățile supuse supravegherii sanitare veterinare sau care este implicat în activitățile de procesare a materiei prime;</p> <p>b) pregătirea medicilor veterinari în vederea recunoașterii și notificării cazurilor de boală suspecte;</p> <p>c) accesul autorității sanitare veterinare competente în laboratoarele echipate pentru a diagnostica și a diferenția bolile înregistrate și bolile emergente.</p> <p>(9) În cazul absenței condițiilor favorabile unei manifestări clinice, un stat poate fi considerat indemn de boală, în măsura în care:</p> <p>a) îndeplinește condițiile de bază privind combaterea bolii care constau în monitorizarea situației</p>	
---	--	--

<p>(a) toate speciile listate pentru boala la care se referă și pune în aplicare măsuri de reducere și prevenire, pe cererea de statut de indemn de boală sunt absente de pe câmp este posibil, a răspîndirii acestei boli, prin întregul teritoriu al statului membru în cauză sau din zona informarea OIE despre măsurile luate.</p> <p>ori zonele la care face referire cererea;</p> <p>(b) se știe că agentul patogen nu poate supraviețui pe de suprafechere individualizată, fără ca agentul patogen să fi fost depistat în unitățile ce dețin sau cresc la care face referire cererea, în conformitate cu criteriile specii sensibile.</p> <p>prevăzute la articolul 39 litera (a) punctul (ii);</p> <p>(c) în cazul în care bolile listate respective se transmit numai prin vectori, niciunul dintre vectori nu este prezent sau se știe că niciunul dintre vectori nu poate supraviețui pe întregul teritoriu al statului membru sau în zona ori care:</p> <p>zonele la care face referire cererea, în conformitate cu criteriile prevăzute la articolul 39 litera (a) punctul (ii);</p> <p>d) statutul de indemn de boala listată a fost demonstrat prin:</p>	<p>(1) intermediul unui program de eradicare care a respectat normele stabi-lite la articolul 32 alineatul (1) și normele adoptate în temeiul alineatului (2) din respectivul articol; sau</p> <p>(ii) date istorice și de supraveghere.</p> <p>(2) Cererile de statut de indemn de boală ale statelor membre includ do-vezi care să demonstreze că sunt îndeplinite condițiile privind statutul de indemn de boală prevăzute la alineatul (1).</p> <p>(3) În anumite cazuri specifice, un stat membru poate solicita Comisiei aprobarea statutului său de indemn de boală în legătură cu una sau mai multe dintre bolile listate menționate la articolul 9 alineatul (1) litera (a), în special aprobarea statutului de nevaccinare pentru întregul său teritoriu sau pentru una sau mai multe zone ale acestuia, cu condiția să fie îndeplinite următoarele condiții:</p> <p>(a) statutul de indemn de boala listată a fost demonstrat:</p> <p>(i) prin intermediul unui program de eradicare conform cu normele stabi-lite la articolul 32 alineatul (1) și normele adoptate în temeiul alineatului (2) din respectivul articol; sau</p> <p>(ii) prin date istorice și de supraveghere;</p> <p>(b) s-a demonstrat că vaccinarea împotriva bolii ar conduce la costuri care ar depăși sumele rezultate din menținerea statutului de indemn de boală fără vaccinare.</p> <p>(4) Comisia aprobă, prin acte de punere în aplicare, cererile statelor membre privind statutul de indemn de boală sau statutul de nevaccinare, cu eventualele modificări necesare, dacă sunt îndeplinite condițiile menți-onate la alineatele (1) și (2) și, după caz, cele de la alineatul (3). Actele de punere în aplicare respective se</p>	<p>și pune în aplicare măsuri de reducere și prevenire, pe câmp este posibil, a răspîndirii acestei boli, prin informarea OIE despre măsurile luate.</p> <p>b) este instituit, de cel puțin doi ani, un sistem de supraveghere individualizată, fără ca agentul patogen să fi fost depistat în unitățile ce dețin sau cresc specii sensibile.</p> <p>(10) Republica Moldova poate obține statutul de indemn de una sau mai multe boli listate, menționate în art. 7, în conformitate cu procedura OIE, în cazul în care:</p> <p>a) nici una dintre speciile sensibile la boala respectivă nu este prezentă pe teritoriul țării;</p> <p>b) agentul patogen este cunoscut ca nefiind capabil să supraviețuiască în țară și nici în sursele de apă ale acesteia;</p> <p>(11) În cazul în care statele vecine nu sînt declarate indemne de boală, Agenția trebuie să stabilească zone-tampon corespunzătoare. Demarcarea zonelor-tampon se stabilește astfel încît să protejeze statutul indemn de pătrunderea pasivă a bolii.</p> <p>(12) În cazul în care Agenția are motive să considere că una dintre condițiile menținerii statutului de stat „indemn de boală” nu este respectată, ea suspendă imediat comerțul cu specii sensibile sau specii-vectori ai bolii cu aceste state, zone sau compartimente în ceea ce privește boala respectivă. Prevederile prezentului punct nu se aplică în cazul în care ancheta epizootică confirmă că încălcarea prezumtivă nu a avut loc.</p> <p>(13) În cazul în care din ancheta epizootică rezultă că există o probabilitate mare ca infecția să se fi produs, statutul „indemn de boală” se retrage.</p> <p>(14) Pentru a obține din nou statutul „indemn de boală” unitatea supusă supravegherii sanitare veterinară trebuie să confere date ce ar demonstra că a instituit un mecanism care le permite să demonstreze Agenției că cerințele care urmează să se aplice sînt într-adevăr îndeplinite și nici un animal nu prezintă manifestări clinice de boală.</p>	
--	--	--	--

adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 266 alineatul (2).

Articolul 37 Compartimentele

(1) Un stat membru poate solicita Comisiei recunoașterea statutului de indemn de boală al compartimentelor pentru boli listate menționate la articolul 9 alineatul (1) litera (a) și protejarea statutului de indemn de boală al unui astfel de compartiment în cazul apariției unui focar al uneia sau mai multor boli listate pe teritoriul său, cu condiția ca:

- (a) introducerea bolii sau bolilor listate menționate în cerere să poată fi prevenită în mod eficace la nivelul compartimentului, ținând seama de profilul bolii;
- (b) compartimentul la care se referă cererea să facă obiectul unui sistem unic comun de gestionare a biosecurității conceput pentru asigurarea statutului de indemn de boală al tuturor unităților care îi aparțin; și
- (c) compartimentul la care se referă cererea să fi fost autorizat de autori-tatea competentă pentru circulația animalelor și a produselor provenite din acestea conform: (i) articolelor 99 și 100, pentru compartimentele care dețin animale tere-stre și produse provenite din acestea; (ii) articolelor 183 și 184, pentru compartimentele care dețin animale de acvacultură și produse provenite din acestea.) Un stat membru poate solicita Comisiei recunoașterea statutului de indemn de boală al compartimentelor pentru

una sau mai multe dintre bolile listate menționate la articolul 9 alineatul (1) literele (b) și (c), cu condiția ca:

- (a) introducerea bolii sau bolilor listate menționate în cerere să poată fi prevenită în mod eficace la nivelul compartimentului, ținând seama de profilul bolii;
- (b) să fie îndeplinite una sau mai multe dintre următoarele condiții:

- (i) condițiile prevăzute la articolul 36 alineatul (1);
- (ii) unitățile din compartimentul la care se referă cererea să își fi început sau să își fi reluat activitățile și să fi instituit un sistem comun de gestionare a biosecurității conceput pentru a asigura statutul de indemn de boală al compartimentului respectiv;

- (c) compartimentul la care se referă cererea să facă obiectul unui sistem unic comun de gestionare a biosecurității, conceput pentru asigurarea statutului de indemn de boală al tuturor unită-ților care îi aparțin; și
- (d) compartimentul la care se referă cererea să fi fost autorizat de autori-tatea competentă pentru circulația

animalelor și a produselor provenite din acestea conform:

(i) articolelor 99 și 100, pentru compartimentele care dețin animale tere-stre și produse provenite din acestea;

(ii) articolelor 183 și 184, pentru compartimentele care dețin animale de acvacultură și produse provenite din acestea.

(3) Cererile statelor membre de recunoaștere a statutului de indemn de boală al compartimentelor conform dispozițiilor de la alineatele (1) și (2) includ dovezi care să demonstreze că sunt îndeplinite condițiile prevăzute la alineatele menționate.

(4) Comisia, prin acte de punere în aplicare:

(a) recunoaște, cu eventualele modificări necesare, statutul de indemn de boală al compartimentelor, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la alineatul (1) sau la alineatul (2) și la alineatul (3);

(b) stabilește bolile listate menționate la articolul 9 alineatul (1) literele (a), (b) și (c) pentru care se pot institui compartimente indemne de boală.

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 266 alineatul (2).

(5) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate conform articolului 264 privind dispoziții complementare celor prevăzute în prezentul articol cu privire la:

(a) cerințele pentru recunoașterea statutului de indemn de boală al compartimentelor, astfel cum se prevede la alineatele (1) și (2) din prezentul articol, pe baza profilului bolilor listate menționate la articolul 9 alineatul (1) literele (a), (b) și (c), cu privire cel puțin la:

(i) supraveghere și alte dovezi necesare pentru demonstrarea statutului de indemn de boală;

(ii) măsurile de biosecuritate;

(b) normele detaliate pentru aprobarea de către autoritatea competentă a statutului de indemn de boală al compartimentelor, astfel cum este prevă-zut la alineatele (1) și (2);

(c) norme privind compartimentele care sunt situate pe teritoriul mai multor state membre.

Articolul 38

Listele statelor membre, zonelor sau compartimentelor indemne de boală

Fiecare stat membru instituie și menține o listă actualizată a teritoriului sau zonelor sale cu statut de indemn de boală, astfel cum se prevede la articolul 36 alineatele (1) și (3), și

a compartimentelor sale cu statut de indemn de boală, astfel cum se prevede la articolul 37 alineatele (1) și (2), după caz.

Statele membre fac publice aceste liste. Comisia ajută statele membre să pună informațiile conținute de respectivele liste la dispoziția publicului, oferind pe pagina sa de internet legăturile către paginile de internet informative ale statelor membre.

Articolul 39

Delegarea de competențe în ceea ce privește statutul de indemn de boală al statelor membre și al zonelor

Comisia adoptă, în conformitate cu articolul 264, acte delegate privind:

(a) normele detaliate privind statutul de indemn de boală al statelor membre și al zonelor acestora, pe baza diferitelor profiluri ale bolilor, referitoare la:

(i) criteriile care trebuie utilizate pentru a confirma afirmațiile statelor membre că nicio specie listată nu este prezentă sau nu poate supraviețui pe teritoriul lor și dovezile care să susțină afirmațiile respective, astfel cum prevede articolul 36 alineatul (1) litera (a);

(ii) criteriile care trebuie utilizate și probele necesare pentru a dovedi afirmările că niciun agent patogen sau vector nu poate supraviețui, astfel cum prevede articolul 36 alineatul (1) literele (b) și (c);

(iii) criteriile care trebuie utilizate și condițiile care trebuie aplicate pentru a determina statutul de indemn de boala respectivă, astfel cum prevede articolul 36 alineatul (1) litera (d);

(iv) rezultatele supravegherii și alte probe necesare pentru dovedirea statutului de indemn de boală;

(v) măsurile de biosecuritate;

(vi) restricțiile și condițiile pentru vaccinare în statele membre și în zone-le acestora indenne de boală;

(vii) stabilirea de zone de separare între zonele indenne de boală sau zonele incluse în programe de eradicare de zonele de restricție („zone-tampon”);

(viii) zonele care sunt situate pe teritoriul mai multor state membre;

(b) derogările de la cerința de aprobare de către Comisie a statutului de indemn de boală pentru una sau mai multe dintre bolile listate menționate la articolul 9 alineatul (1) literele (b) și (c), astfel cum se prevede la articolul 36 alineatul (1), dacă o astfel de aprobare nu este necesară date fiind normele detaliate privind statutul de indemn de boală

care au fost stabilite prin norme adoptate în temeiul literelor (a) din prezentul articol;

(c) informațiile care trebuie furnizate de statele membre Comisiei și celorlalte state membre pentru dovedirea statutului de indemn de boală, fără adoptarea unui act de punere în aplicare în conformitate cu articolul 36 alineatul (4), astfel cum se prevede la litera (b) din prezentul articol.

Articolul 40

Competențe de executare

Comisia stabilește, prin acte de punere în aplicare, cerințele detaliate referitoare la informațiile care trebuie furnizate de statele membre Comisiei și celorlalte state membre pentru susținerea declarării statutului de indemn de boală al teritoriilor, zonelor și compartimentelor în conformitate cu articolele 36 – 39, precum și formatele și procedurile pentru:

(a) cererile de recunoaștere a statutului de indemn de boală pentru întregul teritoriu al statului membru în cauză sau pentru zone ori compartimente din acesta;

(b) schimbul de informații între statele membre și Comisie cu privire la statele membre sau la zonele ori compartimentele din acestea care sunt indenne de boală. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 266 alineatul (2).

Articolul 41

Menținerea statutului de indemn de boală

(1) Statele membre își pot menține statutul de indemn de boală, pentru teritoriul propriu sau pentru zone ori compartimente din acesta, atâta vreme cât:

(a) continuă să fie îndeplinite condițiile pentru dobândirea statutului de indemn de boală stabilite la articolul 36 alineatul (1) și la articolul 37 alineatele (1) și (2) și în normele stabilite în temeiul alineatului (3) din prezentul articol și al articolului 39;

(b) se desfășoară o supraveghere, ținând seama de cerințele prevăzute la articolul 27, pentru a se verifica faptul că teritoriul, zona sau compartimentul în cauză continuă să fie indenne de boala listată pentru care s-a aprobat sau s-a recunoscut statutul de indemn de boală;

(c) se aplică restricții privind circulația animalelor, și dacă este cazul a produselor provenind de la animale, din specii listate pentru boala listată pentru care a fost aprobat sau recunoscut statutul de indemn de boală în cadrul teritoriului, al zonei sau al compartimentului în cauză.

conform normelor stabilite în părțile IV și V;

(d) se aplică alte măsuri de biosecuritate pentru prevenirea introducerii bolii listate pentru care s-a aprobat sau s-a recunoscut statutul de indemn de boală.

(2) Un stat membru informează imediat Comisia dacă nu mai sunt îndeplinite condițiile menționate la alineatul (1) pentru menținerea statutului de indemn de boală.

(3) Comisia adoptă acte delegate în conformitate cu articolului 264 cu privire la următoarele condiții pentru menținerea statutului de indemn de boală:

(a) supravegherea prevăzută la alineatul (1) litera (b);

(b) măsurile de biosecuritate prevăzute la alineatul (1) litera (d).

Articolul 42

Suspendarea, retragerea și restabilirea statutului de indemn de boală

(1) Atunci când un stat membru ia cunoștință de faptul că a fost încălcată oricare dintre condițiile pentru menținerea statutului de stat membru, zonă sau compartiment indemn de boală, sau are motive să suspecteze acest lucru, întreprinde imediat următoarele:

(a) dacă este cazul, în funcție de risc, suspendă sau restricționează circulația animalelor din specia listată pentru boala listată pentru care i s-a aprobat sau recunoscut statutul de indemn de boală către alte state membre, zone sau compartimente cu un statut sanitar superior pentru boala listată;

(b) dacă este cazul, pentru prevenirea răspândirii unei boli listate pentru care s-a aprobat sau recunoscut statutul de indemn de boală, aplică măsurile de control al bolii prevăzute în partea III titlul II.

(2) Măsurile prevăzute la alineatul (1) se revocă în cazul în care investigația ulterioară confirmă că:

(a) presupusa încălcare nu a avut loc; sau

(b) presupusa încălcare nu a avut un impact semnificativ, iar statul membru în cauză poate da asigurări că sunt îndeplinite din nou condițiile pentru menținerea statutului său de indemn de boală.

(3) Atunci când investigația ulterioară realizată de către statul membru în cauză confirmă apariția sau existența unei probabilități ridicate privind apariția unui focar al bolii listate pentru care obținuse statutul de indemn de boală sau a altor încălcări semnificative ale condițiilor pentru menținerea statutului de indemn de boală, astfel cum sunt prevăzute la articolul 41 alineatul (1), statul

<p>membru informează imediat Comisia.</p> <p>(4) Comisia reține, prin acte de punere în aplicare, fără întârzieri nejustificate, aprobarea statutului de indemn de boală al statului membru sau al zonei, statut acordat conform articolului 36 alineatul (4), sau recunoaște-rea statutului de indemn de boală al unui compartiment, statut acordat conform articolului 37 alineatul (4), după primirea, de la statul membru în cauză, a informațiilor conform cărora nu mai sunt îndeplinite condițiile pentru menținerea statutului de indemn de boală.</p> <p>Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 266 alineatul (2).</p> <p>(5) Din motive imperioase de urgență justificate corespunzător, atunci când boala listată menționată la alineatul (3) din prezentul articol se răspândește cu rapiditate și există riscul unui impact extrem de semnificativ asupra sănătății animale sau publice, asupra economiei sau asupra societății, Comisia adoptă acte de punere în aplicare imediat aplicabile, în conformitate cu procedura menționată la articolul 266 alineatul (3).</p> <p>(6) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 264 cu privire la dispozițiile de completare a normelor aplicabile pentru suspendarea, retragerea și restabilirea statutului de indemn de boală, astfel cum sunt stabilite la alineatele (1) și (2) din prezentul articol.</p>		
<p>PARTEA III</p> <p>INFORMAREA ȘI PREGĂTIREA CU PRIVIRE LA BOLI ȘI CONTROLUL ACESTORA</p> <p>TITLUL I</p> <p>INFORMAREA ȘI PREGĂTIREA CU PRIVIRE LA BOALĂ</p> <p>CAPITOLUL I</p> <p><i>Planurile de urgență și exercițiile de simulare</i></p> <p>Articolul 43</p> <p>Planurile de urgență</p> <p>(1) După consultarea corespunzătoare a experților și a părților interesate relevante, statele membre elaborează și țin la zi planuri de urgență și, dacă este cazul, manuale de instrucțiuni detaliate, care stabilesc măsurile care trebuie luate într-un stat membru în eventualitatea apariției unei boli listate menționate la articolul 9 alineatul (1) litera (a) sau, dacă este cazul, a unei boli emergente, pentru asigurarea unui nivel înalt de sensibilizare și de pregătire</p>	<p>Capitolul VII</p> <p>Informarea și pregătirea cu privire la boală</p> <p>Articolul 24. Planurile de contingență</p> <p>(1) După consultarea corespunzătoare a experților și a părților interesate relevante, Agenția elaborează planuri de contingență și, dacă este cazul, manuale de instrucțiuni detaliate, care stabilesc măsurile care trebuie luate în eventualitatea apariției unei boli listate sau, dacă este cazul, a unei boli emergente, pentru asigurarea unui nivel înalt de sensibilizare și de pregătire cu privire la boală, precum și a capacității de a avea o reacție rapidă, prin realizarea un exercițiu de simulare pentru a testa mecanismele de răspuns.</p> <p>(2) Agenția elaborează, aprobă și aplică planurile de contingență, specificând măsurile ce urmează să fie implementate la o eventuală apariție a unui focar de boală și ulterior înaintează planul respectiv Guvernului</p>	<p>Compatibil</p>

<p>cu privire la boală, precum și a capacității de a avea o reacție rapidă.</p> <p>(2) Respectiv planurile de urgență și, dacă este cazul, manualul de instrucțiuni detaliate acoperă cel puțin următoarele chestiuni:</p> <p>(a) stabilirea unui lanț de comandă în cadrul autorității competente și cu alte autorități publice, pentru asigurarea unui proces de luare de decizii rapid și eficace la nivelul statului membru, precum și la nivel regional și local;</p> <p>(b) cadrul de cooperare între autoritatea competentă și celelalte autorități publice și părțile interesate relevante implicate pentru ca acțiunile să fie întreprinse în mod coerent și coordonat;</p> <p>(c) accesul la:</p> <p>(i) instalații;</p> <p>(ii) laboratoare;</p> <p>(iii) echipamente;</p> <p>(iv) personal;</p> <p>(v) fonduri de urgență;</p> <p>(vi) orice alte materiale și resurse corespunzătoare necesare pentru eradicarea rapidă și eficace a bolilor listate menționate la articolul 9 alineatul (1) litera (a) sau a bolilor emergente;</p> <p>(d) disponibilitatea următoarelor centre și grupuri care dispun de expertiza necesară pentru a ajuta autoritatea competentă:</p> <p>(i) un centru principal funcțional de control al bolilor;</p> <p>(ii) centre regionale și locale de control al bolilor, în funcție de situația administrativă și geografică a statelor membre în cauză;</p> <p>(iii) grupuri de experți operaționale;</p> <p>(e) aplicarea măsurilor de control al bolilor prevăzute la titlul II capitolul 1 pentru bolile listate menționate la articolul 9 alineatul (1) litera (a) și pentru bolile emergente;</p> <p>(f) dispozițiile privind vaccinarea de urgență, dacă este cazul;</p> <p>(g) principiile de demarcare geografică a zonelor de restricție stabilite de autoritatea competentă conform dispozițiilor articolului 64 alineatul (1);</p> <p>(h) coordonarea cu statele membre învecinate, precum și cu țările terțe sau teritoriile învecinate, dacă este cazul.</p> <p><i>Articolul 44</i></p> <p>Competențe de executare în ceea ce privește planurile de urgență</p>	<p>spresă aprobare.</p> <p>(3) În cazul în care Agenția suspectă prezența bolii, aceasta este obligată să aplice una dintre următoarele măsuri de contingență necesare în vederea atenuării riscului de transmitere prin:</p> <p>(a) sacrificarea animalelor și distrugerea produselor în cauză;</p> <p>(b) carantinizarea animalelor și izolarea produselor;</p> <p>(c) măsuri de supraveghere și trasabilitate;</p> <p>(d) alte măsuri eficiente, în scopul combaterii bolilor;</p> <p>(e) notifică imediat despre aceasta OIE, pentru a nu permite răspândirea epizootiei peste hotarele altui stat și cu privire la măsurile minime de combatere aplicate.</p> <p>(4) Planurile de contingență cuprind cel puțin următoarele elemente:</p> <p>(a) stabilirea unui lanț de comandă în cadrul autorității publice centrale de supraveghere sanitară veterinară și cu alte autorități publice, pentru asigurarea unui proces de luare de decizii rapid și eficace la nivel național;</p> <p>(b) cadrul de cooperare între autoritatea publică centrală de supraveghere sanitară veterinară și celelalte autorități publice și părțile interesate relevante implicate pentru ca acțiunile să fie întreprinse în mod coerent și coordonat;</p> <p>(c) aplicarea măsurilor de monitorizare și control al bolilor la animale/păsări;</p> <p>(e) informațiile privind orice program de vaccinare aplicat, inclusiv privind tipul de vaccin utilizat, frecvența și datele de administrare;</p> <p>(d) demarcarea geografică a zonelor de restricție și supraveghere;</p> <p>(g) coordonarea și comunicarea cu alte state, inclusiv țările din vecinătate.</p> <p>(5) Planul de contingență trebuie:</p> <p>(a) să confere autorității competente împuterniciri și mijloace pentru a avea acces la instalații, la echipamente, la personal și la toate celelalte mijloace necesare în vederea eradicării rapide și eficiente a unui focar de boală;</p> <p>(b) să asigure coordonarea și compatibilitatea cu statele vecine și să încurajeze cooperarea cu țările vecine;</p> <p>(c) să evidențieze, de asemenea, capacitatea de testare</p>	
--	--	--

<p>Comisia stabilește, prin acte de punere în aplicare, măsurile necesare privind punerea în aplicare în statele membre a planurilor de urgență prevăzute la articolul 43 alineatul (1). Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 266 alineatul (2).</p> <p>Articolul 45 Exercițiile de simulare (1) Autoritatea competentă se asigură că exercițiile de simulare pentru planurile de urgență prevăzute la articolul 43 alineatul (1) se desfășoară cu regularitate sau la intervale adecvate: (a) pentru asigurarea unui grad înalt de sensibilizare și de pregătire cu privire la boli și a capacității de a avea o reacție rapidă în astfel de situații în statul membru în cauză; (b) pentru verificarea funcționalității planurilor de urgență. (2) Dacă este fezabil și adecvat, exercițiile de simulare se desfășoară în strânsă colaborare cu autoritățile competente ale statelor membre și ale țărilor terțe și teritoriilor învecinate. (3) La cerere, statele membre pun la dispoziția Comisiei și a celorlalte state membre un raport asupra principalelor rezultate ale exercițiilor de simulare. (4) Dacă acest lucru este necesar și adecvat, Comisia stabilește, prin acte de punere în aplicare, normele pentru punerea efectivă în practică a exercițiilor de simulare în statele membre privind: (a) frecvența exercițiilor de simulare; (b) exercițiile de simulare pentru mai mult de una dintre bolile listate menționate la articolul 9 alineatul (1) litera (a).</p> <p>Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 266 alineatul (2).</p>	<p>pentru laborator și resursele disponibile pentru managementul focarului de boală; d) după caz, să facă o indicație precisă privind nevoia de vaccinuri și condițiile de vaccinare considerate necesare în cazul vaccinării de necesitate. (6) La elaborarea planurilor de contingență, Agenția urmează: a) să prevadă adoptarea unor acte cu putere de lege necesare punerii în aplicare a planurilor de contingență și a unei campanii de eradicare rapide și eficiente; b) să prevadă accesul la fonduri de urgență, resurse bugetare și resurse financiare, pentru a acoperi toate aspectele legate de combaterea bolilor la animale; c) să prevadă resurse corespunzătoare, în special personal, echipamente și capacități de laborator, pentru a garanta o campanie rapidă și eficientă; d) să fie disponibil un manual de instruire la zi care să cuprindă o descriere detaliată, completă și practică a tuturor acțiunilor, procedurilor, instrucțiunilor și măsurilor de combatere a bolilor; e) să asigure participarea cu regularitate a personalului la activități de formare privind semnele clinice, ancheta epizootică și combaterea epizootiilor, la exerciții de simulare în timp real și la activități de formare în domeniul tehnicilor de comunicare, în scopul organizării, pentru autorități, fermieri și medici veterinari, a unor campanii de sensibilizare referitoare la epizootia respectivă; f) în cazul apariției unei boli, să efectueze eliminarea carcaselor și a deșeurilor de animale/păsări, fără a pune în pericol sănătatea umană și sănătatea animală, utilizând proceduri și metode ce nu aduc daune mediului și care, în special, prezintă un risc minim pentru sol, aer, ape de suprafață și ape subterane, plante și animale, generează un minimum de inconveniențe din punctul de vedere sonor sau olfactiv și au efecte negative minime asupra naturii sau siturilor de interes particular; g) să includă identificarea siturilor și a uzinelor corespunzătoare pentru tratarea sau eliminarea carcaselor și a deșeurilor de animale în cazul apariției unui focar de boală, în conformitate cu cerințele</p>	
---	--	--

<p>aplicate față de subprodusele de origine animală nedestinate consumului uman.</p> <p>(6) Evaluarea riscului cu referire la importul și răspândirea infecției se realizează de către echipa națională de experți și prevede estimarea impactului social, considerațiilor etice, costurilor economice și impactului politic.</p> <p>(7) Agenția, prin ordinul directorului general al Agenției, aprobă planurile de contingență și le reactualizează la fiecare 5 ani.</p> <p>Articolul 25. Exercițiile de simulare</p> <p>(1) Agenția Națională pentru Siguranța Alimentelor se asigură că exercițiile de simulare pentru planurile de contingență menționate în art. 24 alin. (1) se desfășoară periodic:</p> <p>a) pentru asigurarea unui grad înalt de sensibilizare și de pregătire cu privire la boli și a capacității de a avea o reacție rapidă în astfel de situații;</p> <p>b) pentru verificarea funcționalității planurilor de contingență.</p> <p>(2) Exercițiile de simulare se desfășoară în strânsă colaborare cu autoritățile competente ale statelor învecinate.</p> <p>(3) Cazurile confirmate de boală sunt raportate la OIE și Comisiei Europene în 24 de ore.</p> <p>Capitolul VIII</p> <p>Cerințe sanitare veterinare privind hrana pentru animale și medicamentelor de uz veterinar</p> <p>Articolul 26. Cerințele sanitare veterinare privind hrana pentru animale</p> <p>(1) Cerințele sanitare veterinare privind producerea, depozitarea, transportul, comercializarea, utilizarea, importul, tranzitul, exportul hranei pentru animale, premixurilor, aditivilor pentru hrana destinată animalelor pentru producția de alimente și animalelor de companie, precum și al furajelor medicamentate, se aprobă de către Guvern.</p> <p>(2) Agenția exercită, controlul de stat privind calitatea, inofensivitatea, modul de producere, depozitare și distribuție a produselor menționate la alin. (1), precum și a furajelor medicamentate și a</p>			<p>Compatibil</p>
<p>CAPITOLUL 2</p> <p>Utilizarea medicamentelor de uz veterinar pentru prevenirea și controlul bolilor</p> <p>Articolul 46</p> <p>Utilizarea medicamentelor de uz veterinar pentru prevenirea și controlul bolilor</p> <p>(1) Statele membre pot adopta măsuri privind utilizarea medicamentelor de uz veterinar în cazul bolilor listate pentru a asigura cât mai eficient cu putință prevenirea și controlul bolilor respective, cu condiția ca măsurile în cauză să fie adecvate sau necesare.</p> <p>Măsurile menționate se pot referi la următoarele:</p> <p>(a) interdicțiile și restricțiile de utilizare a medicamentelor de uz veterinar;</p> <p>(b) utilizarea obligatorie a medicamentelor de uz veterinar.</p> <p>(2) Pentru a determina dacă și cum anume să folosească</p>			

<p>medicamente de uz veterinar ca măsuri de prevenire și control al unei boli listate specifice, statele membre iau în considerare următoarele criterii:</p> <p>(a) profilul bolii;</p> <p>(b) distribuția bolii listate în:</p> <p>(i) statul membru în cauză;</p> <p>(ii) Uniune;</p> <p>(iii) dacă este cazul, țările terțe și teritoriile învecinate;</p> <p>(iv) țările terțe și teritoriile din care sunt aduse în Uniune animale și produse provenind de la acestea;</p> <p>(c) disponibilitatea și eficacitatea medicamentelor de uz veterinar în cauză, precum și riscurile legate de acestea;</p> <p>(d) disponibilitatea testelor de diagnosticare pentru depistarea infecțiilor la animalele tratate cu medicamente de uz veterinar în cauză;</p> <p>(e) impactul asupra economiei, societății, bunăstării animalelor și mediului al utilizării medicamentelor de uz veterinar în cauză comparativ cu cel al utilizării altor strategii de prevenire și control al bolilor.</p> <p>(3) Statele membre iau măsurile preventive adecvate în ceea ce privește utilizarea medicamentelor de uz veterinar pentru studii științifice sau în scopul dezvoltării și testării lor în condiții controlate, pentru protejerea sănătății animale și a sănătății publice.</p> <p><i>Articolul 47</i></p> <p>Delegarea de competențe în ceea ce privește utilizarea medicamentelor de uz veterinar</p> <p>(1) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 264 cu privire la ceea ce ar putea constitui măsuri adecvate și necesare, astfel cum se prevede la articolul 46, privind:</p> <p>(a) interdicțiile și restricțiile de utilizare a medicamentelor de uz veterinar;</p> <p>(b) condițiile specifice de utilizare a medicamentelor de uz veterinar pentru o boală listată specifică;</p> <p>(c) măsurile de diminuare a riscurilor pentru prevenirea răspândirii bolilor listate prin animalele tratate cu medicamente de uz veterinar sau prin produsele provenite de la astfel de animale;</p> <p>(d) supravegherea pentru boli listate specifice în urma utilizării vaccinurilor sau a altor medicamente de uz veterinar.</p> <p>(2) La stabilirea normelor prevăzute la alineatul (1) din prezentul articol, Comisia ține seama de criteriile prevăzute la articolul 46 alineatul (2).</p>	<p>hranei destinate pentru animalele de companie, potrivit prevederilor Legii nr. 50/2013 cu privire la controalele oficiale pentru verificarea conformității cu legislația privind hrana pentru animale și produsele alimentare și cu normele de sănătate și de bunăstare a animalelor.</p> <p>(3) Controalele de stat efectuate la agenții economici din domeniul hranei pentru animale, specificate la alin. (2), constau din controlul respectării cerințelor sanitare veterinare, controlul documentar, controlul trasabilității materiilor prime utilizate și verificarea, în urma prelevării probelor, a hranei pentru animale sub aspectul inofensivității. Anual, Agenția elaborează și pune în aplicare un program de stat de monitorizare a hranei pentru animale în vederea asigurării inofensivității acesteia.</p> <p>(3) Agenția verifică respectarea de către operatorii din domeniul hranei pentru animale a cerințelor aplicabile hranei pentru animale, a trasabilității materiilor prime utilizate, a inofensivității hranei pentru animale în baza rezultatelor de laborator. Agenția aprobă și pune în aplicare un program de stat de monitorizare a hranei pentru animale în vederea monitorizării inofensivității acesteia.</p> <p>(4) Operatorii din domeniul hranei pentru animale se asigură că toate etapele de producere, transportare și distribuție se află sub control și că se respectă cerințele de igienă.</p> <p>(5) În cazul neconformității hranei pentru animale cu cerințele sanitare veterinare menționate la alin. (1), depistată prin controalele specificate la alin. (2), medicul veterinar oficial responsabil de supravegherea și controlul sanitar veterinar la întreprinderea respectivă dispune interzicerea procesului de producție pentru lotul în cauză până la remedierea neconformității, probată prin documente oficiale și examene de laborator, de asemenea, poate solicita retragerea lotului din stoc, din depozite sau din unitățile de industrializare și comercializare angro sau cu amănuntul și stabilirea destinației acestora, implicând chiar distrugerea acestuia atunci când există un risc major pentru sănătatea animalelor sau pentru mediu.</p>	
--	---	--

<p>(3) În cazul unor riscuri emergente, dacă motive imperative de urgență impun acest lucru, procedura prevăzută la articolul 265 se aplică normelor adoptate în temeiul alineatului (1) din prezentul articol.</p>	<p>(6) Conținutul substanțelor nedorite în hrana pentru animale trebuie să se încadreze în limitele maxime stabilite. Limitele maxime de substanțe nedorite în hrana pentru animale se aprobă de Guvern.</p> <p>(7) Cerințele pentru înregistrarea de stat și plasarea pe piață a aditivilor pentru hrana animalelor se aprobă de Guvern. Agenția actualizează și publică pe pagina sa web oficială Lista națională a aditivilor din hrana pentru animale și Registrul aditivilor din hrana pentru animale al Uniunii Europene.</p> <p>(8) Furajele medicamentate se produc numai în conformitate cu rețeturile emise de un medic veterinar, se livrează numai persoanelor fizice sau juridice indicate în rețetă, în cantitățile indicate în aceasta și pe baza indicațiilor de utilizare și de păstrare formulate de medicul veterinar care le-a prescris.</p> <p>(9) Agenția aprobă prin ordinul directorului general al Agenției și publică lista operatorilor din domeniul hranei pentru animale care produc, depozitează, intermediază, distribuie sau comercializează hrană pentru animale și a produselor menționate la alin. (1).</p>		
	<p>Articolul 27. Utilizarea medicamentelor de uz veterinar pentru prevenirea și controlul bolilor</p> <p>(1) Normele și cerințele sanitare veterinare privind utilizarea medicamentelor de uz veterinar pentru prevenirea și controlul bolilor supuse notificării obligatorii se aprobă de Agenție.</p> <p>(2) Cerințele sanitare veterinare, menționate la alin. (1) vizează:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) interdicțiile și restricțiile de utilizare a medicamentelor de uz veterinar; b) condițiile specifice de utilizare a medicamentelor de uz veterinar. c) măsuri de diminuare a riscurilor pentru prevenirea răspândirii bolilor listate prin animalele tratate cu medicamente de uz veterinar sau prin produsele provenite de la astfel de animale; d) supravegherea bolilor listate specifice în urma utilizării vaccinurilor sau a altor medicamente de uz veterinar. <p>(3) Modalitatea de utilizare a medicamentelor</p>		

de uz veterinar ca măsuri de prevenire și control al bolilor la animale includ:

- a) profilul bolii;
- b) distribuția bolii;
- c) eficacitatea medicamentelor de uz veterinar în cauză, precum și riscurile legate de acestea;
- d) metoda de testare practică pentru depistarea infecțiilor la animalele tratate cu medicamente de uz veterinar în cauză;
- e) impactul asupra economiei, societății, bunăstării animalelor și mediului al utilizării medicamentelor de uz veterinar în cauză comparativ cu cel al utilizării altor strategii de prevenire și control al bolilor la animale.

Articolul 28. Măsuri specifice în ceea ce privește utilizarea medicamentelor de uz veterinar

(1) Condițiile și procedura de înregistrare de stat, fabricație, import, export, depozitare, distribuție angro, comercializare cu amănuntul și utilizare a medicamentelor de uz veterinar sînt stabilite de Legea nr. 119/2018 cu privire la medicamentele de uz veterinar.

(2) Agenția întocmește, ține, publică pe pagina sa web oficială și actualizează Registrul de stat al medicamentelor de uz veterinar.

(3) Agenția întocmește, publică pe pagina sa web oficială și actualizează lista agenților economici autorizați sanitar veterinar care fabrică, importă, distribuie angro și comercializează cu amănuntul medicamente de uz veterinar.

(4) Agenția elaborează și pune în aplicare un program de farmacovigilență, aprobat prin ordinul directorului general al Agenției.

(5) Se interzice utilizarea medicamentelor de uz veterinar cu efect antimicrobian în scopul de a promova creșterea sau de a crește randamentul animalelor.

(6) Medicamentele de uz veterinar cu efect antimicrobian se permit a fi utilizate doar în cazuri excepționale pentru profilaxie, administrarea unui animal individual sau a unui număr restrâns de animale atunci când riscul unei infecții sau al unei boli

	<p>infecțioase este foarte mare și consecințele sunt susceptibile de a fi severe.</p> <p>(7) Se interzice utilizarea substanțelor farmacologic active în exploatarea animalelor.</p> <p>(8) Se interzice utilizarea anumitor substanțe cu efect hormonal sau tirostatic și a substanțelor β-agoniste în creșterea animalelor. Normele sanitare veterinare privind interzicerea utilizării a acestora se aprobă de Guvern.</p>	
<p>Prevederile tetrapuse nu sunt fundamentale</p>	<p>Parțial compatibil</p>	
	<p>Capitolul IX Băncile de antigeni, vaccinuri și reactivi de diagnosticare Articolul 29. Băncile de antigeni, vaccinuri și reactivi de diagnosticare</p> <p>(1) Pentru bolile transmisibile ale animalelor pentru care nu este interzisă vaccinarea, Agenția, poate accesa stocuri suficiente de produse biologice din tipurile corespunzătoare de antigeni, vaccinuri, reactivi de diagnosticare, tulpini virale matcă din Băncile de antigeni, vaccinuri și reactivi de diagnosticare ale Comisiei Europene sau OIE, nu înainte de notificarea prealabilă și primirea de la banca emitentă a unui răspus pozitiv.</p> <p>(2) Agenția se asigură că toate băncile de antigeni, vaccinuri și reactivi de diagnosticare menționate la alin. (1):</p> <p>(a) depozitează stocuri suficiente din tipurile corespunzătoare de antigeni, vaccinuri și reactivi de diagnosticare pentru bolile supuse declarării și notificării oficiale;</p> <p>(b) primesc stocuri periodice și înlocuitori la timp pentru antigeni, vaccinuri și reactivi de diagnosticare; și</p> <p>(c) sunt păstrate și deplasate conform standardelor și cerințelor de bioscuritate, biosiguranță și bioizolare.</p> <p>(3) Agenția elaborează, aprobă și pune în aplicare norme ce reglementează măsurile privind:</p> <p>(a) gestionarea, depozitarea și înlocuirea stocurilor băncilor de antigeni, vaccinuri și reactivi de diagnosticare;</p> <p>(b) cerințele de bioscuritate, biosiguranță și bioizolare pentru modul de operare a respectivelor bănci.</p>	
	<p>CAPITOLUL 3 Băncile de antigeni, vaccinuri și reactivi de diagnosticare Articolul 48 Instituirea băncilor de antigeni, vaccinuri și reactivi de diagnosticare ale Uniunii</p> <p>(1) Pentru bolile listate menționate la articolul 9 alineatul (1) litera (a) pentru care nu este interzisă vaccinarea printr-un act delegat adoptat în temeiul articolului 47, Comisia poate institui și poate fi responsabilă pentru gestionarea băncilor de antigeni, vaccinuri și reactivi de diagnosticare ale Uniunii, utilizate pentru depozitarea și înlocuirea stocurilor de unul sau mai multe dintre produsele biologice următoare:</p> <p>(a) antigeni;</p> <p>(b) vaccinuri;</p> <p>(c) tulpini virale matcă;</p> <p>(d) reactivi de diagnosticare.</p> <p>(2) Comisia se asigură că toate băncile de antigeni, vaccinuri și reactivi de diagnosticare ale Uniunii prevăzute la alineatul (1):</p> <p>(a) depozitează stocuri suficiente din tipurile corespunzătoare de antigeni, vaccinuri, tulpini virale matcă și reactivi de diagnosticare pentru bolile listate specifice în cauză, ținând seama de nevoile statelor membre estimate în contextul planurilor de urgență prevăzute la articolul 43 alineatul (1);</p> <p>(b) primesc stocuri periodice și înlocuitori la timp pentru antigeni, vaccinuri, tulpini virale matcă și reactivi de diagnosticare;</p> <p>(c) sunt păstrate și deplasate conform standardelor și cerințelor adecvate de bioscuritate, biosiguranță și bioizolare prevăzute la articolul 16 alineatul (1) și în conformitate cu actele delegate adoptate în temeiul articolului 16 alineatul (2).</p>	

<p>(3) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 264 privind:</p> <p>(a) gestionarea, depozitarea și înlocuirea stocurilor băncilor de antigeni, vaccinuri și reactivi de diagnosticare ale Uniunii, astfel cum se prevede la alineatele (1) și (2) din prezentul articol;</p> <p>(b) cerințele de biosecuritate, biosiguranță și bioizolare pentru modul de operare a respectivelor bănci, cu respectarea cerințelor prevăzute la articolul 16 alineatul (1) și luând în considerare actele delegate adoptate în temeiul articolului 16 alineatul (2).</p> <p><i>Articolul 49</i></p> <p>Accesul la băncile de antigeni, vaccinuri și reactivi de diagnosticare ale Uniunii</p> <p>(1) Comisia prevede, la cerere, distribuirea produselor biologice menționate la articolul 48 alineatul (1) din băncile de antigeni, vaccinuri și reactivi de diagnosticare ale Uniunii sub rezerva disponibilității stocurilor, către:</p> <p>(a) statele membre, în primul rând; și</p> <p>(b) țări terțe și teritorii, cu condiția ca o astfel de distribuire să fie destinată în primul rând prevenirii răspândirii unei boli în Uniune.</p> <p>(2) Comisia, în cazul unei disponibilități limitate a stocurilor, prioritizează accesul la stocurile care urmează a fi distribuite în temeiul alineatului (1), pe baza:</p> <p>(a) circumstanțelor bolii pentru care se face cererea;</p> <p>(b) existenței unei bănci naționale de antigeni, vaccinuri și reactivi de diagnosticare în statul membru sau țara terță ori teritoriul solicitant(ă);</p> <p>(c) existenței unor măsuri de vaccinare obligatorie la nivelul Uniunii, stabilite prin actele delegate adoptate în temeiul articolului 47.</p> <p><i>Articolul 50</i></p> <p>Competențe de executare privind băncile de antigeni, vaccinuri și reactivi de diagnosticare ale Uniunii</p> <p>(1) Comisia stabilește, prin acte de punere în aplicare, normele pentru băncile de antigeni, vaccinuri și reactivi de diagnosticare ale Uniunii, specificând, pentru produsele biologice menționate la articolul 48 alineatul (1):</p> <p>(a) care dintre produsele biologice respective trebuie incluse în băncile de antigeni, vaccinuri și reactivi de diagnosticare ale Uniunii și pentru care dintre bolile listate menționate la articolul 9 alineatul (1) litera (a);</p> <p>(b) tipurile produselor biologice care trebuie incluse în băncile de antigeni, vaccinuri și reactivi de diagnosticare</p>	<p>(4) Agenția evaluează băncile de antigeni, vaccinuri și reactivi de diagnosticare, și în funcție de rezultat, se eliberează recomandări în care se indică:</p> <p>a) care dintre produsele biologice urmează a fi incluse în băncile de antigeni, vaccinuri și reactivi de diagnosticare și pentru care dintre bolile menționate la art. 7;</p> <p>b) tipurile produselor biologice care urmează a fi incluse în băncile de antigeni, vaccinuri și reactivi de diagnosticare și în ce cantități pentru fiecare dintre bolile menționate la art. 7;</p> <p>c) necesarul privind aprovizionarea, depozitarea și în caz de necesitate înlocuirea cu alte produse biologice;</p> <p>d) termenul de livrare a produselor biologice;</p> <p>e) corespunderea/necorespunderea cerințelor procedurale și tehnice pentru includerea produselor biologice respective în băncile de antigeni, vaccinuri și reactivi de diagnosticare.</p> <p>(5) Agenția aplică sancțiuni legale, conform prevederilor Codului contravențional al Republicii Moldova, în cazul nerespectării normelor stabilite la alin. (3), precum și în cazul existenței unui risc iminent pentru sănătatea animalelor, sănătatea publică, protecția animalelor și siguranța produselor de origine animală.</p>	<p>Articolul 30. Confidențialitatea informațiilor</p> <p>Informațiile privind cantitățile și subtipurile de produse biologice menționate la art.29 alin. (1) sunt considerate informații clasificate și nu se publică.</p>
--	--	---

ale Uniunii și în ce cantități pentru fiecare dintre bolile listate specifice menționate la articolul 9 alineatul (1) litera (a) pentru care există banca respectivă; (c) cerințele privind aprovizionarea, depozitarea și înlocuirea produselor biologice respective; (d) livrarea produselor biologice menționate de la băncile de antigeni, vaccinuri și reactivi de diagnosticare ale Uniunii către statele membre și către țările terțe ori teritoriile;

(e) cerințele procedurale și tehnice pentru includerea produselor biologice respective în băncile de antigeni, vaccinuri și reactivi de diagnosticare ale Uniunii și pentru solicitarea accesului la acestea.

Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 266 alineatul (2).

(2) În cazuri imperioase de urgență justificate în mod corespunzător legate de o boală listată menționată la articolul 9 alineatul (1) litera (a) care prezintă riscul de a avea un impact extrem de semnificativ, Comisia adoptă acte de punere în aplicare imediat aplicabile, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 266 alineatul (3).

Articolul 51

Confidențialitatea informațiilor referitoare la băncile de antigeni, vaccinuri și reactivi de diagnosticare ale Uniunii

Informațiile privind cantitățile și subtipurile de produse biologice menționate la articolul 48 alineatul (1) depozitate în băncile de antigeni, vaccinuri și reactivi de diagnosticare ale Uniunii sunt considerate de către Comisie informații clasificate și nu se publică.

Articolul 52

Băncile naționale de antigeni, vaccinuri și reactivi de diagnosticare

(1) Statele membre care au instituit bănci naționale de antigeni, vaccinuri și reactivi de diagnosticare pentru bolile listate menționate la articolul 9 alineatul (1) litera (a) pentru care există bănci de antigeni, vaccinuri și reactivi de diagnosticare ale Uniunii se asigură că băncile naționale de antigeni, vaccinuri și reactivi de diagnosticare respectă cerințele de biosiguritate, biosiguranță și bioizolare prevăzute la articolul 16 alineatul (1) litera (a) și în actele delegate adoptate în conformitate cu articolul 16 alineatul (2) și

<p>articolul 48 alineatul (3) litera (b).</p> <p>(2) Statele membre furnizează Comisiei informații actualizate privind:</p> <p>(a) existența sau instituirea băncilor naționale de antigeni, vaccinuri și reactivi de diagnosticare menționate la alineatul (1);</p> <p>(b) tipurile de antigeni, vaccinuri, tulpini virale matcă și reactivi de diagnosticare și cantitățile din fiecare dintre acestea aflate în băncile respective;</p> <p>(c) orice modificare în modul lor de operare al acestor bănci.</p> <p>Informațiile respective sunt considerate informații clasificate de către Comisie și nu se publică.</p> <p>(3) Comisia poate stabili, prin acte de punere în aplicare, norme pentru specificarea conținutului, frecvenței și formatului de transmitere a informațiilor prevăzute la alineatul (2).</p> <p>Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 266 alineatul (2).</p>	
<p>MĂSURI DE CONTROL AL BOLILOR</p> <p>CAPITOLUL I</p> <p><i>Măsuri de control al bolilor pentru boile listate menționate la articolul 9 alineatul (1) litera (a)</i></p> <p>Secțiunea 1</p> <p>Măsurile de control al bolilor în cazul în care se suspectează prezența unei boli listate la animalele deținute</p> <p><i>Articolul 53</i></p> <p>Obligațiile operatorilor și ale altor persoane fizice și juridice relevante vizate</p> <p>(1) În cazul unei suspiciuni privind prezența uneia dintre bolile listate menționate la articolul 9 alineatul (1) litera (a) la animalele deținute, pe lângă respectarea obligației de notificare prevăzută la articolul 18 alineatul (1) și până la adoptarea măsurilor de control al bolilor de către autoritatea competentă conform articolului 54 alineatul (1) și al articolului 55 alineatul (1), statele membre iau măsuri pentru a se asigura că operatorii și alte persoane fizice și juridice relevante vizate iau măsurile de control al bolilor adecvate prevăzute la articolul 55 alineatul (1) litera (c), (d) și (e) pentru prevenirea răspândirii bolii listate respective de la animalele, unitățile și amplasamentele afectate aflate în responsabilitatea lor la alte animale neafectate sau la oameni.</p>	<p>Compatibil</p> <p>Măsuri de control al bolilor supuse declarării și notificării oficiale</p> <p>Secțiunea 1</p> <p>Animale deținute</p> <p>Articolul 31. Măsurile de control al bolilor în cazul suspiciunii prezenței unei boli listate la animalele deținute</p> <p>(1) În cazul suspiciunii unui focar, pe lângă respectarea obligației de notificare prevăzută la art. 17 și până la adoptarea măsurilor de control al bolilor de către Agenție, operatorii și alte persoane fizice și juridice vizate iau măsurile de control al bolilor prevăzute la art. 32 alin. (1) pct. 3), 4) și 5) pentru prevenirea răspândirii bolii listate de la animalele, unitățile și amplasamentele afectate aflate în responsabilitatea lor la alte animale neafectate sau la oameni.</p> <p>(2) În cazul unei suspiciuni de apariție a unei boli listate astfel cum se menționează la la animalele deținute, Agenția realizează fără întârziere o investigație pentru confirmarea sau infirmarea prezenței bolii listate și se asigură că:</p>

<p>(2) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate, în conformitate cu dispozițiile articolului 264, în ceea ce privește normele detaliate privind completarea măsurilor de control al bolilor prevăzute la alineatul (1) din prezentul articol.</p> <p><i>Articolul 54</i></p> <p>Investigația realizată de autoritatea competentă în cazul unei suspiciuni de apariție a unei boli listate</p> <p>(1) În cazul unei suspiciuni de apariție a unei boli listate astfel cum se menționează la articolul 9 alineatul (1) litera (a) la animale deținute, autoritatea competentă realizează fără întârziere o investigație pentru confirmarea sau infirmarea prezenței bolii listate respective.</p> <p>(2) În scopurile investigației prevăzute la alineatul (1), autoritatea competentă se asigură, dacă este cazul, că:</p> <p>(a) medicii veterinari oficiali realizează o analiză clinică a unui eșantion reprezentativ de animale deținute din specia listată și</p> <p>(b) medicii veterinari oficiali prelevă eșantioane de la animalele deținute respective din specia listată și alte eșantioane pentru analizarea în laboratoarele desemnate în acest scop;</p> <p>(c) laboratoare desemnate realizează analize de laborator pentru confirmarea sau infirmarea prezenței bolii listate în cauză.</p> <p>Articolul 32. Măsurile preliminare de control al bolilor</p> <p>(1) Agenția, în caz de suspiciune, întreprinde măsuri preliminare de control al bolilor la animale, care includ:</p> <p>1) pune sub supraveghere oficială operatorul din domeniul alimentelor sau al furajelor ori unitatea producătoare de subproduse de origine animală sau orice alt amplasament în care există suspiciunea de apariție a bolii, inclusiv amplasamentele din care este posibil să fi provenit boala suspectată;</p> <p>2) evaluarea:</p> <p>a) animalelor deținute din exploatarea, structura din sectorul alimentelor sau al furajelor ori unitatea producătoare de subproduse de origine animală sau din orice alt amplasament implicat;</p> <p>b) produselor din exploatarea, structura din sectorul alimentelor sau al furajelor ori unitatea producătoare de subproduse de origine animală sau din bolii supuse supravegherii și controlului sanitar veterinar;</p> <p>3) se asigură că sunt respectate măsurile de biosecuritate orientate spre prevenirea răspândirii agentului patogen al bolii la alte animale sau la oameni;</p> <p>4) în caz de necesitate, pentru evitarea răspândirii în continuare a agentului patogen, animalele deținute sunt izolate, pentru a reduce riscul de contact cu fauna sălbatică;</p> <p>5) restricționează mișcarea animalelor deținute, a produselor obținute din acestea și, dacă este cazul, a</p>	<p>a) medicii veterinari oficiali realizează o analiză clinică a unui eșantion reprezentativ de animale deținute din specia listată pentru boala listată;</p> <p>b) medicii veterinari oficiali prelevă eșantioane de la animalele deținute respective din specia listată și alte eșantioane pentru analizarea în laboratoarele desemnate în acest scop;</p> <p>c) laboratoare desemnate realizează analize de laborator pentru confirmarea sau infirmarea prezenței bolii listate în cauză.</p> <p>Articolul 32. Măsurile preliminare de control al bolilor</p> <p>(1) Agenția, în caz de suspiciune, întreprinde măsuri preliminare de control al bolilor la animale, care includ:</p> <p>1) pune sub supraveghere oficială operatorul din domeniul alimentelor sau al furajelor ori unitatea producătoare de subproduse de origine animală sau orice alt amplasament în care există suspiciunea de apariție a bolii, inclusiv amplasamentele din care este posibil să fi provenit boala suspectată;</p> <p>2) evaluarea:</p> <p>a) animalelor deținute din exploatarea, structura din sectorul alimentelor sau al furajelor ori unitatea producătoare de subproduse de origine animală sau din orice alt amplasament implicat;</p> <p>b) produselor din exploatarea, structura din sectorul alimentelor sau al furajelor ori unitatea producătoare de subproduse de origine animală sau din bolii supuse supravegherii și controlului sanitar veterinar;</p> <p>3) se asigură că sunt respectate măsurile de biosecuritate orientate spre prevenirea răspândirii agentului patogen al bolii la alte animale sau la oameni;</p> <p>4) în caz de necesitate, pentru evitarea răspândirii în continuare a agentului patogen, animalele deținute sunt izolate, pentru a reduce riscul de contact cu fauna sălbatică;</p> <p>5) restricționează mișcarea animalelor deținute, a produselor obținute din acestea și, dacă este cazul, a</p>
--	---

<p>aparitie a bolii, inclusiv amplasamentele din care este posibil să fi provenit boala suspectată;</p> <p>(b) alcătuiește un inventar al:</p> <p>(i) animalelor deținute din unitatea, structura din sectorul alimentelor sau al furajelor ori unitatea producătoare de subproduse de origine animală în cauză sau din orice alt amplasament implicat;</p> <p>(ii) produselor din respectiva unitate, structura din sectorul alimentelor sau al furajelor ori unitatea producătoare de subproduse de origine animală sau din orice alt amplasament relevant pentru eventuala răspândire a bolii listate respective;</p> <p>(c) se asigură că sunt aplicate măsurile de biosecuritate adecvate pentru prevenirea răspândirii agentului patogen al bolii listate în cauză la alte animale sau la oameni;</p> <p>(d) dacă este necesar pentru evitarea răspândirii în continuare a agentului patogen, se asigură că animalele deținute din specia listată pentru boala listată respectivă sunt izolate și că sunt împiedicate să intre în contact cu fauna sălbatică;</p> <p>(e) restricționează circulația animalelor deținute, a produselor obținute din acestea și, dacă este cazul, a persoanelor, vehiculelor și a oricăror materiale sau a altor mijloace prin care agentul patogen s ar fi putut răspândi la sau de la unitatea, structurile din sectorul alimentelor sau al furajelor ori unitățile producătoare de subproduse de origine animală sau din orice alt amplasament în care există suspiciunea de apariție a bolii listate în cauză, atât cât este necesar pentru prevenirea răspândirii acesteia;</p> <p>(f) ia orice alte măsuri necesare de control al bolilor, ținând seama de măsurile de control al bolilor menționate în secțiunea 4 din prezentul capitol, privind:</p> <p>(i) aplicarea de către autoritatea competentă a măsurilor de investigare prevăzute la articolul 54 alineatul (1) și a măsurilor de control al bolilor prevăzute la literalele (a) –(d) din prezentul alineat la alte unități, alte structuri din sectorul alimentelor sau al furajelor, sau alte unități producătoare de subproduse de origine animală, sau la orice alt amplasament;</p> <p>(ii) instituirea de zone de restricție temporare adecvate în funcție de profilul bolii;</p> <p>(g) inițiază ancheta epidemiologică prevăzută la articolul 57 alineatul (1);</p> <p>(2) Comisia adoptă acte delegate, în conformitate cu articolul 264, privind norme detaliate de completare a</p>	<p>persoanelor, vehiculelor și a oricăror materiale sau a altor mijloace, astfel încât să se prevină răspândirea agentului patogen la sau de la exploatarea, structurile din sectorul alimentelor sau al furajelor ori unitățile producătoare de subproduse de origine animală sau din orice alt amplasament în care există suspiciunea de apariție a bolii;</p> <p>6) orice alte măsuri necesare de control al bolilor, ținând seama de sănătatea și bunăstarea animalelor, sănătatea plantelor și protecția mediului care cuprind:</p> <p>a) aplicarea măsurilor de investigare și a măsurilor de control al bolilor;</p> <p>b) instituirea de zone de restricție temporare în funcție de profilul bolii;</p> <p>c) efectuarea anchetei epidemiologice.</p> <p>(2) Măsurile adoptate în temeiul alin. (1) se revizuiesc în funcție de rezultatele investigațiilor și anchetă epidemiologică efectuate.</p>	
--	--	--

<p>celor stabilite la alineatul (1) din prezentul articol cu privire la măsurile specifice și detaliate de control al bolilor care trebuie adoptate în funcție de boala listată menționată la articolul 9 alineatul (1) litera (a), pe baza riscurilor implicate pentru:</p> <p>(a) specia sau categoria de animale în cauză;</p> <p>(b) tipul de producție în cauză.</p> <p><i>Articolul 56</i></p> <p>Revizuirea și extinderea măsurilor preliminare de control al bolilor</p> <p>Măsurile de control al bolilor prevăzute la articolul 55 alineatul (1):</p> <p>(a) se revizuiesc de către autoritatea competentă, după caz, în funcție de rezultatele:</p> <p>(i) investigației prevăzute la articolul 54 alineatul (1);</p> <p>(ii) anchetei epidemiologice prevăzute la articolul 57 alineatul (1);</p> <p>(b) dacă este cazul, se extind și la alte locuri decât cele menționate la articolul 55 alineatul (1) litera (a).</p>				<p>Secțiunea 2</p> <p>Ancheta epidemiologică</p> <p><i>Articolul 57</i></p> <p>Ancheta epidemiologică</p> <p>(1) În cazul în care se confirmă apariția uneia dintre bolile listate menționate la articolul 9 alineatul (1) litera (a) la animale, autoritatea competentă desfășoară o anchetă epidemiologică.</p> <p>(2) Ancheta epidemiologică prevăzută la alineatul (1) are drept scop să:</p> <p>(a) identifice originea probabilă a bolii listate în cauză și mijloacele sale de răspândire;</p> <p>(b) calculeze perioada probabilă de timp scursă de la apariția bolii listate;</p> <p>(c) dentifice unitățile și unitățile epidemiologice din cadrul acestora, structurile din sectorul alimentelor sau al furajelor, unitățile producătoare de subproduse de origine animală ori orice alte amplasamente în care animalele din specia listată pentru boala listată suspectată ar fi putut fi infectate, infestate sau contaminate;</p> <p>(d) obțină informații privind circulația animalelor deținute, a persoanelor, produselor, vehiculelor și oricăror altor materiale sau mijloace prin care agentul patogen s-ar fi putut răspândi pe durata perioadei relevante de dinaintea notificării sau confirmării bolii</p>	<p>Articolul 33. Ancheta epidemiologică</p> <p>(1) În cazul în care se confirmă apariția uneia dintre bolile supuse declarării oficiale, Agenția, prin intermediul subdiviziunilor teritoriale pentru siguranța alimentelor, desfășoară o anchetă epidemiologică.</p> <p>(2) Ancheta epidemiologică prevăzută la alin. (1) are drept scop să:</p> <p>a) identifice originea probabilă a bolii și mijloacele de răspândire;</p> <p>b) calculeze perioada probabilă de timp scursă de la apariția bolii;</p> <p>c) identifice exploatațile și exploatațile epidemiologice din cadrul acestora, structurile din sectorul alimentelor sau al furajelor, unitățile producătoare de subproduse de origine animală ori orice alte amplasamente în care animalele ar fi putut fi infectate, infestate sau contaminate;</p> <p>d) obțină informații privind mișcarea animalelor deținute, a persoanelor, produselor, vehiculelor și oricăror altor materiale sau mijloace prin care agentul patogen s-ar fi putut răspândi pe durata perioadei relevante de dinaintea notificării suspiciunii sau confirmării bolii;</p> <p>e) obțină informații privind răspândirea</p>
			<p>Compatibil</p>		

<p>listate; (e) obțină informații privind răspândirea probabilă a bolii listate în mediul înconjurător, inclusiv privind prezența și distribuția vectorilor bolii. distribuția vectorilor bolii. Secțiunea 3 Confirmarea bolii la animale deținute <i>Articolul 58</i> Confirmarea oficială de către autoritatea competentă a unei boli listate menționate la articolul 9 alineatul (1) litera (a) (1) Autoritatea competentă își bazează confirmarea oficială a unei boli listate menționate la articolul 9 alineatul (1) litera (a) pe următoarele informații: (a) rezultatele analizelor clinice și de laborator prevăzute la articolul 54 alineatul (2); (b) rezultatele preliminare sau rezultatele finale ale anchetei epidemiologice prevăzute la articolul 57 alineatul (1); (c) alte date epidemiologice disponibile. (2) Comisia adoptă acte delegate, în conformitate cu articolul 264, privind cerințele care trebuie îndeplinite pentru confirmarea oficială menționată la alineatul (1) din prezentul articol. <i>Articolul 59</i> Revocarea măsurilor preliminare de control al bolilor atunci când a fost infirmată prezența bolii listate Autoritatea competentă continuă să aplice măsurile preliminare de control al bolilor prevăzute la articolul 55 alineatul (1) și la articolul 56 până la infirmarea prezenței bolilor listate în cauză menționate la articolul 9 alineatul (1) litera (a), pe baza informațiilor menționate la articolul 58 alineatul(1) sau a normelor adoptate în temeiul articolului 58 alineatul (2). Secțiunea 4 Măsurile de control al bolilor în cazul confirmării unei boli la animale deținute <i>Articolul 60</i> Măsurile de control al bolilor care trebuie luate imediat de autoritatea competentă În cazul unei confirmări oficiale, conform dispozițiilor articolului 58 alineatul (1), a apariției unui focar al uneia dintre bolile listate astfel cum se menționează la articolul 9 alineatul (1) litera (a) la animale deținute, autoritatea competentă adoptă imediat următoarele măsuri: (a) declară unitatea, structura din sectorul alimentelor sau</p>	<p>probabilă a bolii în mediul înconjurător, inclusiv privind prezența și distribuția vectorilor bolii. Articolul 34. Confirmarea oficială a bolii. Măsurile de control al bolilor în cazul confirmării oficiale (1) Confirmarea oficială a unei boli cuprinde cel puțin următoarele elemente: a) rezultatele examinărilor clinice și analizele de depistare (frecvențe, metode, rezultate); b) rezultatele preliminare sau rezultatele finale ale anchetei epidemiologice; c) alte date epidemiologice disponibile. (2) În cazul confirmării oficiale a unui focar de boală, subdiviziunile teritoriale pentru siguranța alimentelor întreprind următoarele măsuri: a) declară exploatarea, structura din sectorul alimentelor sau al furajelor, unitatea producătoare de subproduse de origine animală sau orice alt amplasament afectat ca fiind infectat; b) instituie o zonă de restricție; c) pune în aplicare planul de contingență stabilit la art. 24 pentru a asigura coordonarea deplină a măsurilor de control al bolilor la animale.</p>	
---	--	--

<p>al furajelor, unitatea producătoare de subproduse de origine animală sau orice alt amplasament afectat ca fiind infectat oficial cu boala listată respectivă;</p> <p>(b) instituie o zonă de restricție adecvată pentru boala listată respectivă;</p> <p>(c) pune în aplicare planul de urgență menționat la articolul 43 alineatul (1) pentru a asigura coordonarea deplină a măsurilor de control al bolilor.</p>			
<p>Articolul 61</p> <p>Unitățile și alte amplasamente afectate</p> <p>(1) În cazul apariției unui focar al unei boli listate astfel cum se menționează la articolul 9 alineatul (1) litera (a) la animale deținute, autoritatea competentă ia imediat una sau mai multe dintre următoarele măsuri de control al bolilor,</p> <p>sub rezerva respectării cerințelor naționale pentru obținerea accesului în reședințe private, în unități, în structuri din</p> <p>sectorul alimentelor sau al furajelor, în unități producătoare de subproduse de origine animală sau în orice alt</p> <p>amplasament menționat la articolul 60 litera (a), pentru a preveni răspândirea bolii listate respective:</p> <p>(a) impunerea de restricții privind circulația persoanelor, animalelor, produselor, vehiculelor sau oricăror alte materiale</p> <p>sau substanțe care pot fi contaminate și pot contribui la răspândirea bolii listate;</p> <p>(b) uciderea și eliminarea sau sacrificarea animalelor care pot fi contaminate sau pot contribui la răspândirea bolii listate;</p> <p>(c) distrugerea, prelucrarea, transformarea sau tratarea produselor, furajelor sau a altor substanțe ori tratarea echipamentelor, mijloacelor de transport, plantelor sau produselor vegetale ori a apei care ar putea fi contaminată, după caz, pentru a asigura distrugerea oricărui agent patogen sau a oricărui vector al agentului patogen;</p> <p>(d) vaccinarea sau tratarea cu alte medicamente de uz veterinar a animalelor deținute conform articolului 46 alineatul (1), articolului 69 și oricăror acte delegate adoptate în temeiul articolului 47;</p> <p>(e) izolarea, carantina sau tratamentul animalelor sau produselor care este probabil să fie contaminate și să contribuie la răspândirea bolii listate;</p>	<p>Articolul 35. Exploatațile și alte amplasamente afectate</p> <p>(1) În cazul apariției unui focar de boală, Agenția dispune aplicarea următoarelor măsuri:</p> <p>a) restricționarea mișcării persoanelor, animalelor, produselor, vehiculelor sau oricăror alte materiale sau substanțe care pot fi contaminate și pot contribui la răspândirea bolii;</p> <p>b) uciderea și eliminarea sau sacrificarea animalelor care pot fi contaminate sau pot contribui la răspândirea bolii;</p> <p>c) distrugerea, prelucrarea, transformarea sau tratarea produselor, furajelor sau a altor substanțe ori tratarea echipamentelor, mijloacelor de transport, plantelor sau produselor vegetale ori a apei care ar putea fi contaminată, după caz, pentru a asigura distrugerea oricărui agent patogen sau a oricărui vector al agentului patogen;</p> <p>d) vaccinarea sau tratarea cu alte medicamente de uz veterinar a animalelor deținute;</p> <p>e) izolarea, carantinizarea sau tratamentul animalelor sau produselor care pot fi contaminate și pot contribui la răspândirea bolii;</p> <p>f) curățarea, dezinfectarea, combaterea insectelor și a rozătoarelor, aplicarea măsurilor de biosecuritate în exploatarea, gospodăria, structura din sectorul alimentelor sau al furajelor, unitatea producătoare de subproduse de origine animală sau alte amplasamente afectate pentru a minimiza riscul de răspândire a acesteia;</p> <p>g) recoltarea de eșantioane pentru efectuarea anchetei epidemiologice;</p>	<p>Compatibil</p>	

<p>(f) curățarea, dezinfectarea, combaterea insectelor și a rozătoarelor sau alte măsuri de biosecuritate necesare care trebuie aplicate în unitatea, gospodăria, structura din sectorul alimentelor sau al furajelor, unitatea producătoare de subproduse de origine animală sau alte amplasamente afectate pentru a minimiza riscul de răspândire a bolii listate;</p> <p>(g) recoltarea unui număr suficient de eșantioane adecvate necesare pentru efectuarea anchetei epidemiologice prevăzute la articolul 57 alineatul (1);</p> <p>(h) analizarea în laborator a eșantionelor;</p> <p>(i) orice alte măsuri adecvate.</p> <p>(2) La determinarea măsurii adecvate de control al bolilor prevăzute la alineatul (1), autoritatea competentă ține seama de următoarele:</p> <p>(a) profilul bolii;</p> <p>(b) tipul de producție și unitățile epidemiologice din cadrul unității, structurii din sectorul alimentelor sau al furajelor, unității producătoare de subproduse de origine animală sau oricărui alt amplasament afectat.</p> <p>(3) Autoritatea competentă autorizează repopularea unității în cauză, sau a oricărui alt amplasament, numai atunci când:</p> <p>(a) s-au încheiat cu succes toate măsurile de control al bolilor și toate analizele de laborator adecvate prevăzute la alineatul (1);</p> <p>(b) a trecut o perioadă de timp suficientă pentru evitarea recontaminării unității, structurii din sectorul alimentelor sau al furajelor, unității producătoare de subproduse de origine animală sau oricărui alt amplasament afectat de boala listată care a dus la apariția focarului menționat la alineatul (1).</p> <p>Articolul 62</p> <p>Unitățile și amplasamentele legate din punct de vedere epidemiologic</p> <p>(1) Autoritatea competentă extinde măsurile de control al bolilor prevăzute la articolul 61 alineatul (1) la alte unități sau unități epidemiologice din cadrul acestora, structuri din sectorul alimentelor sau al furajelor, unități producătoare de subproduse de origine animală sau orice alte amplasamente sau mijloace de transport la, de la sau prin care ancheta epidemiologică prevăzută la articolul 57 alineatul (1), rezultatele investigațiilor clinice sau de laborator sau alte date epidemiologice oferă motive să se suspecteze că s-ar răspândi boala listată menționată la</p>	<p>h) transmiterea a eșantioanelor pentru efectuarea analizelor de laborator;</p> <p>i) orice alte măsuri, pentru atingerea unui înalt nivel de protecție a sănătății animale.</p> <p>(2) În cazul apariției unui focar de boală emergentă, Agenția dispune:</p> <p>a) restricționarea circulației animalelor și produselor provenite din exploatarea și/sau din zonele sau compartimentele în care a apărut focarul, a mijloacele de transport și a materialelor care ar fi putut intra în contact cu animalele sau produsele respective;</p> <p>b) carantinizarea animalelor și izolarea produselor;</p> <p>c) aplicarea supravegherii și trasabilității;</p> <p>d) aplicarea altor măsuri de restricție pentru a controla și preveni în mod eficient răspândirea bolii.</p> <p>(3) La determinarea aplicării măsurii de control al bolilor stabilite la alin. (1), Agenția ia în considerație:</p> <p>a) profilul bolii;</p> <p>b) tipul de producție și exploatarea epidemiologice din cadrul acesteia, structurii din sectorul alimentelor sau al furajelor, unității producătoare de subproduse de origine animală sau oricărui alt amplasament afectat.</p> <p>(3) Agenția dispune repopularea exploatarei, sau a oricărui alt amplasament, numai în cazul când:</p> <p>a) s-au încheiat aplicarea tuturor măsurilor de control al bolilor și toate analizele de laborator prevăzute la alin. (1);</p> <p>b) a trecut o perioadă de timp care permite evitarea recontaminării exploatarei, structurii din sectorul alimentelor sau al furajelor, unității producătoare de subproduse de origine animală sau oricărui alt amplasament afectat de boală.</p> <p>Articolul 36. Măsuri suplimentare specifice în ceea ce privește măsurile de control al bolilor în exploatarea afectate și legate din punct de vedere epidemiologic și în alte amplasamente</p> <p>(1) Normele sanitare veterinare privind controlul bolilor la animale în exploatarea autorizate sanitar-veterinar responsabile de producerea,</p>	
--	--	--

<p>articolul 9 alineatul (1) litera (a) pentru care au fost adoptate măsurile respective.</p> <p>(2) În cazul în care ancheta epidemiologică prevăzută la articolul 57 alineatul (1) indică faptul că originea probabilă a bolii listate menționate la articolul 9 alineatul (1) litera (a) este un alt stat membru sau că boala listată este posibil să se fi răspândit într-un alt stat membru, autoritatea competentă informează în acest sens, fără întârziere, statul membru respectiv și Comisia.</p> <p>(3) În cazul producerii oricăror din evenimentele menționate la alineatul (2), autoritățile competente ale diferitelor state membre colaborează în cadrul unei anchete epidemiologice subsecvente și la aplicarea măsurilor de control al bolilor.</p> <p><i>Articolul 63</i></p> <p>Delegarea de competențe în ceea ce privește măsurile de control al bolilor în unitățile afectate și legate din punct de vedere epidemiologic și în alte amplasamente</p> <p>Comisia adoptă acte delegate în conformitate cu articolul 264 în ceea ce privește normele detaliate privind măsurile de control al bolilor care trebuie adoptate de autoritatea competentă în conformitate cu articolele 61 și 62 în unitățile, în structurile din sectorul alimentelor sau al furajelor, în unitățile producătoare de subproduse de origine animală sau alte amplasamente afectate sau legate din punct de vedere epidemiologic, în legătură cu oricare dintre bolile listate menționate la articolul 9 alineatul (1) litera (a), inclusiv norme de stabilire a căror măsuri de control al bolilor prevăzute la articolul 61 alineatul (1) se aplică în cazul fiecărei boli listate.</p> <p>Normele detaliate menționate se referă la următoarele chestiuni:</p> <p>(a) condițiile și cerințele privind măsurile de control al bolilor prevăzute la articolul 61 alineatul (1) literale (a) – (e);</p> <p>(b) procedurile de curățare, dezinfectare, combatere a insectelor și a rozătoarelor sau alte măsuri de biosecuritate necesare prevăzute la articolul 61 alineatul (1) litera (f), precizându-se, dacă este cazul, dacă se utilizează în acest scop produse biocide;</p> <p>(c) condițiile și cerințele privind prelevarea de eșantioane și analizele de laborator astfel cum se prevede la articolul</p>	<p>depozitarea, transportul, comercializarea, utilizarea, importul, tranzitul, exportul hranei pentru animale, premixurilor, aditivilor pentru hrana destinată animalelor pentru producția de alimente și animalelor de companie, precum și al subproduse de origine animală, inclusiv furajelor medicamentate, se aprobă de către Guvern.</p> <p>(2) Normele stabilite la alin. (1) se referă în special la:</p> <p>a) condițiile și cerințele privind măsurile de control al bolilor la animale aplicate;</p> <p>b) procedurile de curățare, dezinfectare, combatere a insectelor și a rozătoarelor sau alte măsuri de biosecuritate dispuse de subdiviziunile teritoriale pentru siguranța alimentelor, precizându-se, dacă este cazul, dacă se utilizează în acest scop produse biocide;</p> <p>c) condițiile și cerințele privind prelevarea de eșantioane și analizele de depistare (frecvențe, metode, rezultate);</p> <p>d) condițiile și cerințele detaliate în ceea ce privește repopularea;</p> <p>e) punerea în practică a măsurilor necesare de control al bolilor în exploatațile legate din punct de vedere epidemiologic, în alte amplasamente și în mijloacele de transport, implicate în transportare.</p>	
--	--	--

<p>61 alineatul (1) literele (g) și (h); (d) condițiile și cerințele detaliate în ceea ce privește repopularea astfel cum se prevede la articolul 61 alineatul (3); (e) punerea în practică a măsurilor necesare de control al bolilor prevăzute la articolul 62 în unitățile legate din punct de vedere epidemiologic, în alte amplasamente și în mijloacele de transport.</p>				
<p>Articolul 64 Stabilirea unor zone de restricție de către autoritatea competentă (1) Autoritatea competentă stabilește o zonă de restricție astfel cum se menționează la articolul 60 litera (b) în jurul unității, al structurii din sectorul alimentelor sau al furajelor, al unității producătoare de subproduse de origine animală sau al altor amplasamente afectate de apariția unui focar de boală listată menționată la articolul 9 alineatul (1) litera (a) în rândul animalelor deținute, după caz, ținând seama de: (a) profilul bolii; (b) situația geografică a zonei de restricție; (c) factorii ecologici și hidrologici specifici zonei de restricție; (d) condițiile meteorologice; (e) prezența, distribuția și tipul vectorilor din zona de restricție; (f) rezultatele anchetei epidemiologice prevăzute la articolul 57 alineatul (1) și al altor studii realizate, precum și de datele epidemiologice; (g) rezultatele testelor de laborator; (h) măsurile de control al bolilor aplicate; (i) alți factori epidemiologici relevanți. Zona de restricție include, dacă este cazul, și o zonă de protecție și supraveghere, cu o dimensiune și o configurație definite. (2) Autoritatea competentă evaluează și revizuieste în permanență situația și, dacă este cazul, pentru prevenirea răspândirii bolii listate menționate la articolul 9 alineatul (1) litera (a): (a) adaptează limitele zonei de restricție; (b) stabilește zone de restricție suplimentare. (3) În cazul în care zonele de restricție, astfel cum se prevede la alineatul (1), se situează pe teritoriul mai multor state membre, autoritățile competente ale statelor membre în cauză cooperează la stabilirea acestora.</p>	<p>Articolul 37. Stabilirea unor zone de restricție (1) Agenția, în cazul apariției unui focar de boală, stabilește o zonă de restricție în jurul exploatației, al structurii din sectorul alimentelor sau al furajelor, al unității producătoare de subproduse de origine animală sau al altor amplasamente afectate, ținând cont de: a) profilul bolii; b) amplasarea geografică a zonei de restricție; c) factorii ecologici și hidrologici specifici zonei de restricție; d) condițiile meteorologice; e) prezența, distribuția și tipul vectorilor din zona de restricție; f) rezultatele anchetei epidemiologice și al altor studii realizate; g) rezultatele testelor de laborator; h) măsurile de control al bolilor aplicate; i) factorii epidemiologici (starea sanitaro-igienică nefavorabilă a teritoriului, temperatura și umiditatea mediului înconjurător, masa de indivizi receptivi). Zona de restricție include, dacă este cazul, și o zonă de protecție și supraveghere, cu o dimensiune și o configurație definită. (2) Agenția evaluează în permanență situația și în scopul prevenirii răspândirii bolilor la animale stabilește limitele zonei de restricție. (3) În cazul în care zonele de restricție se situează pe teritoriul statelor vecine, autoritățile sanitare veterinare competente ale acestor state cooperează la stabilirea acestora. (4) Agenția stabilește și modifică prin ordinul directorului general al Agenției zonele de restricție,</p>	<p>Compatibil</p>		

<p>(4) Comisia adoptă acte delegate în conformitate cu articolul 264 în ceea ce privește normele detaliate privind stabilirea și modificarea zonelor de restricție, inclusiv a zonelor de protecție și supraveghere.</p> <p>Articolul 65 Măsurile de control al bolilor în cadrul zonelor de restricție</p> <p>(1) Autoritatea competentă se asigură că în cadrul zonei de restricție în cauză se adoptă una sau mai multe dintre următoarele măsuri de control al bolilor, sub rezerva respectării cerințelor naționale pentru obținerea accesului în reședințe private, pentru prevenirea răspândirii ulterioare a unei boli listate astfel cum se menționează la articolul 9 alineatul (1) litera (a):</p> <p>(a) identificarea unităților, structurilor din sectorul alimentelor sau al furajelor, unităților producătoare de subproduse de origine animală sau a altor amplasamente cu animale deținute din speciile listate pentru boala listată respectivă;</p> <p>(b) vizite la unitățile, structurile din sectorul alimentelor sau al furajelor, unitățile producătoare de subproduse de origine animală sau la alte amplasamente cu animale deținute din speciile listate pentru boala listată respectivă și, dacă este necesar, examinări, prelevarea de eșantioane și analizarea în laborator a eșantioanelor;</p> <p>(c) impunerea de condiții de circulație pentru circulația persoanelor, animalelor, produselor, furajelor, vehiculelor și ale oricăror alte materiale sau substanțe susceptibile să fie contaminate sau să contribuie la răspândirea bolii listate în cadrul sau în afara zonei de restricție sau prin transportul prin zona de restricție;</p> <p>(d) cerințe de biosecuritate pentru:</p> <p>(i) producția, prelucrarea și distribuția produselor de origine animală;</p> <p>(ii) colectarea și eliminarea subproduselor de origine animală;</p> <p>(iii) colectarea, depozitarea și manipularea materialului germinativ;</p> <p>(e) vaccinarea și tratarea cu alte medicamente de uz veterinar a animalelor deținute conform dispozițiilor articolului 46 alineatul (1) și ale actelor delegate adoptate în temeiul articolului 47;</p> <p>(f) curățarea, dezinfectarea, combaterea insectelor și a rozătoarelor sau orice alte măsuri de biosecuritate necesare;</p>	<p>inclusiv zonele de protecție și supraveghere.</p> <p>Articolul 38. Măsurile de control al bolilor în cadrul zonelor de restricție</p> <p>(1) Agenția este obligată să se asigure că în cadrul zonei de restricție sunt respectate următoarele măsuri de control al bolilor, care includ:</p> <p>1) identificarea exploatațiilor, structurilor din sectorul alimentelor sau al furajelor, unităților producătoare de subproduse de origine animală sau a altor amplasamente cu animale deținute din speciile sensibile la aceste boli;</p> <p>2) vizite la exploatațiile, structurile din sectorul alimentelor sau al furajelor, unitățile producătoare de subproduse de origine animală sau la alte amplasamente cu animale deținute din speciile sensibile și, dacă este necesar, examinări, prelevarea de eșantioane și analizarea în laborator a eșantioanelor;</p> <p>3) impunerea de condiții de transportare pentru mișcarea persoanelor, animalelor, produselor, furajelor, vehiculelor și ale oricăror alte materiale sau substanțe susceptibile să fie contaminate sau să contribuie la răspândirea bolii notificate în cadrul sau în afara zonei de restricție sau prin transportul prin zona de restricție;</p> <p>4) aplicarea măsurilor de biosecuritate pentru:</p> <p>a) producția, prelucrarea și distribuția produselor de origine animală;</p> <p>c) colectarea și eliminarea subproduselor de origine animală;</p> <p>d) colectarea, depozitarea și manipularea materialului seminal;</p> <p>4) vaccinarea și tratarea cu medicamente de uz veterinar înregistrate a animalelor deținute;</p> <p>5) curățarea, dezinfectarea, combaterea insectelor și a rozătoarelor sau orice alte măsuri de biosecuritate în vederea limitării riscului de transmitere;</p> <p>6) desemnarea sau, dacă este cazul, autorizarea sanitară veterinară unei unități producătoare de</p>	<p>Compatibil</p>	
--	---	--------------------------	--

<p>(g) desemnarea sau, dacă este cazul, autorizarea unei unități producătoare de alimente în scopul sacrificării animalelor sau tratării produselor de origine animală provenite din zona de restricție;</p> <p>(h) cerințe de identificare și de trasabilitate pentru circulația animalelor, a materialului germinativ și a produselor de origine animală;</p> <p>(i) alte măsuri de biosecuritate sau de diminuare a riscului necesare pentru minimizarea riscului de răspândire a bolii listate în cauză.</p> <p>(2) Autoritatea competentă:</p> <p>(a) ia toate măsurile necesare pentru informarea pe deplin a persoanelor din zona de restricție cu privire la restricțiile în vigoare și la natura măsurilor de control al bolilor;</p> <p>(b) impune operatorilor obligațiile necesare pentru a împiedica răspândirea în continuare a bolii listate în cauză.</p> <p>(3) La determinarea măsurilor de control al bolilor menționate la alineatul (1) care trebuie adoptate, autoritatea competentă ține seama de următoarele:</p> <p>(a) profilul bolii;</p> <p>(b) tipurile de producție;</p> <p>(c) fezabilitatea, disponibilitatea și eficacitatea măsurilor respective de control al bolilor.</p> <p><i>Articolul 66</i></p> <p>Obligațiile operatorilor în ceea ce privește circulația în zonele de restricție</p> <p>(1) În zonele de restricție prevăzute la articolul 64 alineatul (1), operatorii deplasează animalele deținute și produsele numai în urma aprobării din partea autorității competente și în conformitate cu instrucțiunile autorității respective.</p> <p>(2) Operatorii care dețin animale și produse într-o zonă de restricție astfel cum se menționează la articolul 64 alineatul (1) notifică autorității competente deplasările planificate ale animalelor deținute sau ale produselor în interiorul sau în afara zonei de restricție în cauză. În măsura în care autoritatea competentă a impus obligații de notificare în conformitate cu articolul 65 alineatul (2) litera (b), operatorii în cauză realizează notificarea în conformitate cu obligațiile respective.</p> <p><i>Articolul 67</i></p> <p>Delegarea de competențe în ceea ce privește măsurile de control al bolilor în cadrul zonelor de restricție</p>	<p>alimente în scopul sacrificării animalelor sau prelucrării produselor de origine animală provenite din zona de restricție;</p> <p>7) identificarea și trasabilitatea mișcării animalelor, a materialului seminal și a produselor de origine animală.</p> <p>(2) În cadrul sistemului de depistare timpurie a bolilor Agenția:</p> <p>a) informează persoanele din zona de restricție cu privire la aplicarea restricțiilor și măsurile de control al bolilor;</p> <p>b) impune operatorilor măsuri necesare pentru a împiedica răspândirea bolilor oficial notificabile.</p> <p>(3) La aplicarea măsurilor de control al bolilor stabilite la alin. (1) Agenției ia în considerare:</p> <p>a) profilul bolii;</p> <p>b) tipurile de producție;</p> <p>c) fezabilitatea, disponibilitatea și eficacitatea măsurilor de control al bolilor.</p>			
	<p>Articolul 39. Obligațiile operatorilor în ceea ce privește circulația în zonele de restricție</p> <p>(1) Agenția permite deplasarea animalelor în zonele de restricție cu condiția ca riscul răspândirii bolii să fie minimalizat.</p> <p>(2) Exploatarea și operatorii din domeniul alimentar care dețin animale și produse într-o zonă de restricție notifică Agenția orice deplasare a acestora în interiorul sau în afara zonei de restricție.</p>	<p>Compatibil</p>		<p>Norme UE neaplicabile</p>

<p>Comisia adoptă acte delegate în conformitate cu articolul 264 în ceea ce privește normele detaliate privind măsurile de control al bolilor care trebuie adoptate în cadrul unor zone de restricție prevăzute la articolul 65 alineatul (1) pentru fiecare boală listată menționată la articolul 9 alineatul (1) litera (a), inclusiv norme de stabilire a acelor măsuri de control al bolilor prevăzute la articolul 65 alineatul (1) care se aplică în cazul fiecărei boli listate.</p> <p>Normele detaliate menționate se referă la următoarele chestiuni:</p> <p>(a) condițiile și cerințele privind măsurile de control al bolilor prevăzute la articolul 65 alineatul (1) literele (a), (c), (d), (e), (g), (h) și (i);</p> <p>(b) procedurile de curățare, dezinfectare, combatere a insectelor și a rozătoarelor sau alte măsuri de biosecuritate necesare prevăzute la articolul 65 alineatul (1) litera (f), precizându-se, dacă este cazul, dacă se utilizează în acest scop produse biocide;</p> <p>(c) supravegherea necesară care urmează a se desfășura în urma aplicării măsurilor de control al bolilor și a analizelor de laborator prevăzute la articolul 65 alineatul (1) litera (b);</p> <p>(d) alte măsuri specifice de control al bolilor menite să limiteze răspândirea bolilor listate specifice menționate la articolul 9 alineatul (1) litera (a).</p> <p><i>Articolul 68</i></p> <p>Menținerea măsurilor de control al bolilor în zonele de restricție și acte delegate</p> <p>(1) Autoritatea competentă continuă să aplice măsurile de control al bolilor prevăzute în cadrul prezentei secțiuni până la îndeplinirea următoarelor condiții:</p> <p>(a) măsurile de control al bolilor corespunzătoare pentru boala listată menționată la articolul 9 alineatul (1) litera (a) pentru care s-au aplicat restricțiile au fost puse în practică;</p> <p>(b) s-au luat măsurile finale de curățare, dezinfectare, combatere a insectelor și a rozătoarelor sau orice alte măsuri de biosecuritate necesare, după caz, pentru:</p> <p>(i) boala listată menționată la articolul 9 alineatul (1) litera (a) pentru care s-au aplicat măsurile de control al bolilor;</p> <p>(ii) speciile de animale deținute afectate;</p> <p>(iii) tipul de producție;</p> <p>(c) în zona de restricție s-a realizat supravegherea adecvată bolii listate menționate la articolul 9 alineatul (1)</p>	<p>(4) Repopularea exploatațiilor are loc la sfârșitul unei perioade de timp stabilite, în baza analizei riscului, pentru evitarea recontaminării unității, structurii din sectorul alimentelor sau al furajelor, unității producătoare de subproduse de origine animală sau oricărui alt amplasament afectat de boala listată care a dus la apariția bolii, și nu înainte ca:</p> <p>a) animalele să fie supuse unei examinări clinice efectuate de medicul veterinar oficial;</p> <p>b) testele de laborator să fie efectuate în conformitate cu manualul de diagnostic;</p> <p>c) animalele care mor pe parcursul fazei de repopulare să fie testate în conformitate cu manualul de diagnostic;</p> <p>d) persoana care intră sau iese din exploatarea de animale se conformează măsurilor de biosecuritate orientate spre prevenirea răspândirii bolii;</p>	<p>Compatibil</p>	
---	---	--------------------------	--

<p>litera (a) pentru care s-au aplicat măsurile de control al bolilor și tipului de unitate sau de amplasament în cauză, iar aceasta a indicat că boala listată respectivă a fost eradicată.</p> <p>(2) Comisia adoptă acte delegate în conformitate cu articolul 264 privind normele detaliate pentru măsurile de control al bolilor care trebuie luate de autoritatea competentă, astfel cum se prevede la alineatul (1), în ceea ce privește:</p> <p>(a) procedurile finale de curățare, dezinfectare, combatere a insectelor și a rozătoarelor sau alte măsuri de biosecuritate necesare și, dacă este cazul, utilizarea de produse biocide în aceste scopuri;</p> <p>(b) concepția, mijloacele, metodele, frecvența, intensitatea, populația de animale vizată și tiparele de eşantionare pentru supraveghere în vederea redobândirii statutului de indemn de boală în urma apariției unui focar;</p> <p>(c) repopularea zonei de restricție în cauză după încheierea măsurilor de control al bolilor prevăzute la alineatul (1) din prezentul articol, ținând seama de condițiile de repopulare prevăzute la articolul 61 alineatul (3);</p> <p>(3) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul 264, privind normele detaliate privind măsurile de control al bolilor care trebuie luate de autoritatea competentă, astfel cum se prevede la alineatul (1), în legătură cu alte măsuri de control al bolilor necesare pentru redobândirea statutului de indemn de boală.</p>	<p>e) pe parcursul fazei de repopulare nici un animal să nu părăsească exploatarea decât sub supravegherea medicului veterinar oficial;</p> <p>f) proprietarul să țină evidența informațiilor de producție, inclusiv informațiile despre morbiditate și mortalitate, care se actualizează periodic;</p> <p>g) orice schimbări semnificative în datele de producție la care se referă lit. f) din prezentul alineat și alte anomalități se raportează imediat subdiviziunilor teritoriale pentru siguranța alimentelor.</p> <p>(5) Repopularea cu animale în exploatarea de contact se face în conformitate cu instrucțiunile elaborate de Agenție, în baza unei evaluări a riscului.</p>	<p>Norme UE neaplicabile</p>		
<p>Articolul 69 Vaccinarea de urgență (1) Dacă este necesar pentru controlul eficient al bolii listate menționate la articolul 9 alineatul (1) litera (a) pentru care se aplică măsurile de control al bolilor, autoritatea competentă poate:</p>	<p>Articolul 40. Vaccinarea de urgență (1) Pentru controlul eficient al bolilor supuse notificării obligatorii Agenția stabilește prin ordinul directorului general al Agenției măsurile de control, care cuprind:</p> <p>a) un plan de vaccinare. Planul de vaccinare</p>	<p>Compatibil</p>		

<p>(a) să elaboreze un plan de vaccinare; (b) să instituie zone de vaccinare. (2) În vederea deciziei legate de planul de vaccinare și de instituirea de zone de vaccinare, astfel cum se prevede la alineatul (1), autoritatea competentă ține seama de următoarele: (a) cerințele privind vaccinarea de urgență prevăzută în cadrul planurilor de urgență menționate la articolul 43; (b) cerințele privind utilizarea vaccinurilor, astfel cum se prevede la articolul 46 alineatul (1) și orice acte delegate adoptate în temeiul articolului 47. (3) Zonele de vaccinare, astfel cum se menționează la alineatul (1) litera (b) din prezentul articol, îndeplinesc cerințele privind măsurile de diminuare a riscurilor menite să prevină răspândirea bolilor listate și pe cele privind supravegherea, astfel cum se prevede în orice acte delegate adoptate în conformitate cu articolul 47 alineatul (1) literele (c) și (d).</p>	<p>urmează a fi pus în aplicare cu coordonarea acțiunilor în comun cu medicii veterinari ai exploatații supuse vaccinării; b) instituirea zonei de vaccinare, pentru a garanta că acesta nu prezintă niciun risc de introducere a agentului cauzal. (2) Zona de vaccinare, astfel cum se menționează la alin. (1) lit. b) din prezentul articol, are ca scop diminuarea riscurilor menite să prevină răspândirea bolilor la animale, în condițiile stabilite de Agenție.</p>			
<p>Secțiunea 5 Animalele sălbatice Articolul 70 Animalele sălbatice (1) În cazul în care suspectează sau confirmă în mod oficial prezența unei boli listate astfel cum se menționează la articolul 9 alineatul (1) litera (a) la animale sălbatice, autoritatea competentă dintr-un stat membru afectat: (a) supraveghează populația de animale sălbatice, dacă acest lucru este relevant pentru boala listată în cauză; (b) ia măsurile necesare de prevenire și control al bolilor. (2) Măsurile de prevenire și control al bolilor prevăzute la alineatul (1) litera (b) din prezentul articol pot include una sau mai multe dintre măsurile prevăzute la articolele 53 – 69 și țin seama de profilul bolii și de animalele sălbatice afectate, precum și de riscul de transmitere a bolii la animale și la oameni. (3) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 264 privind: (a) criteriile și procedurile de supraveghere în temeiul alineatului (1) litera (a) din prezentul articol în caz de confirmare oficială a apariției unei boli listate, astfel cum se menționează la articolul 9 alineatul (1) litera (a), în conformitate cu articolul 27; (b) normele detaliate de completare a măsurilor de prevenire și control al bolilor în temeiul alineatului (1) litera (b) din prezentul articol, în caz de confirmare</p>	<p>Secțiunea 2 Fauna sălbată Articolul 41. Confirmarea oficială (1) În caz de izbucnire sau suspiciune de boală la animale sălbatice, sacrificarea și nimicirea carcaselor se efectuează de gestionarii fondurilor de vânatoare sub supravegherea subdiviziunilor teritoriale pentru siguranța alimentelor. Persoanele participante la sacrificare vor fi instruite și echipate corespunzător. (2) În cazul confirmării apariției unui focar sau a unui caz primar de boală la animale sălbatice, Agenția notifică acest lucru Organizației Mondiale pentru Sănătate Animală (în continuare – OIE) și altor organisme internaționale competente și le furnizează informații și rapoarte. (3) Imediat după ce subdiviziunile teritoriale ale Agenției dețin informații că animalele sălbatice sînt suspectate ca fiind infectate, se vor lua toate măsurile corespunzătoare pentru confirmarea sau infirmarea prezenței bolii, prin efectuarea unui examen al tuturor animalelor sălbatice din speciile receptive, împușcate sau găsite moarte, inclusiv investigații de laborator. (4) În cazul în care se confirmă existența unui caz primar de boală la animale sălbatice, Agenția: a) notifică apariția cazului primar de boală;</p>	<p>Compatibil</p>		

<p>oficială a apariției unei boli listate, astfel cum se menționează la articolul 9 alineatul (1) litera (a). La adoptarea actelor delegate respective, Comisia ține seama de profilul bolii și de speciile listate pentru boala listată menționată la alineatul (1) din prezentul articol. Secțiunea 6</p> <p>Măsuri suplimentare de control al bolilor adoptate de statele membre, coordonarea de către comisii și norme speciale temporare de control al bolilor <i>Articolul 71</i></p> <p>Măsurile suplimentare de control al bolilor, măsurile de coordonare și normele speciale temporare de control al bolilor în temeiul secțiunilor 1 – 5 (articolele 53 – 70)</p> <p>(1) Statele membre pot adopta măsuri de control al bolilor suplimentare față de cele prevăzute la articolul 55, articolul 61 alineatul (1), articolul 62, articolul 65 alineatele (1) și (2) și articolul 68 alineatul (1) și în oricare din actele delegate adoptate în temeiul articolului 63, al articolului 67 și al articolului 68 alineatul (2), cu condiția ca măsurile în cauză să fie conforme cu normele stabilite prin prezentul regulament și să fie necesare și proporționale în vederea controlului răspândirii unei boli listate, astfel cum se menționează la articolul 9 alineatul (1) litera (a), luând în considerare:</p> <p>(a) circumstanțele epidemiologice particulare; (b) tipul de unitate, celelalte amplasamente și producția în cauză; (c) speciile și categoriile de animale implicate; (d) condițiile economice sau sociale.</p> <p>(2) Statele membre informează fără întârziere Comisia cu privire la:</p> <p>(a) măsurile de control al bolilor adoptate de autoritățile lor competente conform articolelor 58, 59, 61, 62, 64 și 65, articolului 68 alineatul (1), articolului 69 și articolului 70 alineatele (1) și (2) și a oricăror acte delegate adoptate în temeiul articolelor 63 și 67, al articolului 68 alineatul (2) și al articolului 70 alineatul (3); (b) orice măsuri suplimentare de control al bolilor adoptate de acestea conform alineatului (1). (3) Comisia revizuieste situația epidemiologică și măsurile de control al bolilor luate de autoritatea competentă, precum și orice măsuri suplimentare de control al bolilor luate de statul membru în cauză în</p>	<p>b) creează un grup de experți din veterinari, vânători, biologi și epidemiologi specialiști în domeniul faunei sălbatice. Grupul de experți asistă autoritatea sanitară veterinară în îndeplinirea următoarelor atribuții:</p> <ul style="list-style-type: none"> - studiază situația epidemiologică și delimitează zona infectată; - stabilește măsurile adecvate (suspendarea vânătorii și interzicerea hrănirii animalelor sălbatice) care urmează a fi aplicate în zona infectată; - pregătește un plan de eradicare; - realizează controale destinate verificării eficienței măsurilor adoptate în vederea eradicării bolii în zona infectată; <p>c) pune imediat sub supraveghere oficială exploatațile care dețin animale din speciile predispușe la îmbolnăvire din zona infectată delimitată și dispune, în special:</p> <ul style="list-style-type: none"> - să fie efectuat un recensământ oficial al tuturor speciilor și categoriilor de animale din speciile predispușe la îmbolnăvire care se găsesc în toate exploatațile; - ca toate animalele din speciile predispușe la îmbolnăvire aflate în exploatațile situate în zona infectată să fie ținute în locațiile în care sînt deținute sau în alte locații în care sînt izolate de animale sălbatice, care nu trebuie să aibă acces la nici un produs susceptibil de a intra ulterior în contact cu animalele din speciile predispușe la îmbolnăvire care se află în exploatație; - ca nici un animal dintr-o specie predispusă la îmbolnăvire să nu între în exploatațe și să nu părăsească exploatața decît sub supravegherea sanitar-veterinară a subdiviziunilor teritoriale ale Agenției, fiind scutit de situația epidemiologică; - să fie folosite mijloace adecvate de dezinfectare la intrările și la ieșirile din clădirile sau din locațiile în care sînt adăpostite animale din speciile predispușe la boală, precum și la intrările și la ieșirile din exploatațe; - să fie aplicate măsuri adecvate de igienă de către toate persoanele care intră în contact cu animale 	<p style="text-align: center;">Compatibil</p>
---	--	--

<p>conformitate cu prezentul capitol și, prin acte de punere în aplicare, stabilește măsuri speciale de control al bolilor pentru o perioadă limitată de timp, în condiții adaptate ținând seama de situația epidemiologică în care:</p> <p>(a) se constată că măsurile respective de control al bolilor nu sunt corespunzătoare în situația epidemiologică dată;</p> <p>(b) boala listată menționată la articolul 9 alineatul (1) litera (a) pare să se răspândească în pofida măsurilor de control al bolilor luate în conformitate cu prezentul capitol.</p> <p>Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 266 alineatul (2).</p> <p>(4) În cazuri imperioase de urgență justificate în mod corespunzător legate de o boală care prezintă riscul emergent de a avea un impact extrem de semnificativ, Comisia adoptă acte de punere în aplicare imediat aplicabile, în conformitate cu procedura menționată la articolul 266 alineatul (3).</p> <p>CAPITOLUL 2</p> <p>Măsuri de control al bolilor pentru bolile listate astfel cum se menționează la articolul 9 alineatul (1) litera (b) și (c)</p> <p>Secțiunea 1</p> <p>Măsuri de control al bolilor în caz de suspiciune de boală la animale deținute</p> <p><i>Articolul 72</i></p> <p>Obligațiile operatorilor și ale altor persoane fizice și juridice relevante vizate în ceea ce privește bolile listate astfel cum se menționează la articolul 9 alineatul (1) litera (b)</p> <p>(1) În cazul unei suspiciuni cu privire la prezența bolilor listate astfel cum se menționează la articolul 9 alineatul (1) litera (b) la animale deținute, pe lângă respectarea obligației de notificare prevăzută la articolul 18 alineatul (1) și până la adoptarea unor măsuri de control al bolilor de către autoritatea competentă conform dispozițiilor articolului 74 alineatul (1), statele membre iau măsuri pentru a se asigura că operatorii și alte persoane fizice și juridice relevante vizate iau măsurile de control al bolilor prevăzute la articolul 74 alineatul (1) litera (a) și în orice acte delegate adoptate în temeiul articolului 74 alineatul (4) pentru prevenirea răspândirii bolii listate respective de la animalele afectate, unitățile și alte amplasamente aflate în responsabilitatea lor la alte</p>	<p>sălbatică pentru a reduce riscul de propagare a bolii, inclusiv o eventuală interdicție temporară a accesului persoanelor care au intrat în contact cu animale sălbatice într-o exploatare care deține animale din speciile predispușe la boală;</p> <p>- ca toate animalele moarte sau bolnave din speciile predispușe la boală care prezintă simptome ale bolii și se află în exploatare să fie supuse unui test de depistare a bolii;</p> <p>- ca nici un animal sălbatic, sacrificat sau găsit mort, și nici un material sau echipament care poate fi contaminat să nu fie introdus într-o exploatare în care sînt deținute animale din speciile predispușe la îmbolnăvire;</p> <p>- ca animalele din speciile predispușe la boală, materialul seminal, embrionii sau ovulele acestora să nu părăsească zona infectată în scopul comerțului cu alte țări;</p> <p>d) procedează astfel încît toate animalele sălbatice sacrificate cu ajutorul armelor de foc sau găsite moarte în zona infectată să fie inspectate de un medic veterinar oficial și supuse unui examen de depistare în vederea infirmării sau a confirmării oficiale a prezenței bolii.</p> <p>(5) Îndată de la confirmarea unui caz primar de boală la animale sălbatice, se întocmește planul de eradicare a bolii și măsurile care urmează a fi puse în aplicare în exploatarea situate în zona respectivă.</p> <p>Articolul 42. Planul de eradicare</p> <p>Planul aprobat prin ordinul directorului general al Agenției urmează să facă obiectul unor măsuri stricte, pentru a evita răspîndirea bolii, în special va conține informații privind:</p> <p>a) rezultatele anchetelor epidemiologice și ale controalelor și repartizarea geografică a bolii;</p> <p>b) delimitarea zonei infectate de pe teritoriul țării. La delimitarea zonei infectate, subdiviziunile teritoriale ale Agenției țin seama de următoarele informații:</p> <p>- rezultatele anchetelor epidemiologice efectuate și repartizarea geografică a bolii;</p> <p>- populația de animale sălbatice prezente în zonă;</p> <p>- existența unor obstacole importante, naturale sau</p>	<p>Compatibil</p>
---	--	--------------------------

<p>animale neafectate sau la oameni.</p> <p>(2) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate, în conformitate cu dispozițiile articolului 264, în ceea ce privește normele detaliate privind completarea măsurilor de control al bolilor, astfel cum se prevede la alineatul (1) din prezentul articol.</p> <p><i>Articolul 73</i></p> <p>Investigația autorității competente în caz de suspiciune privind o boală listată astfel cum se menționează la articolul 9 alineatul (1) litera (b)</p> <p>(1) În cazul unei suspiciuni de apariție a unei boli listate, astfel cum se menționează la articolul 9 alineatul (1) litera (b), la animalele deținute, autoritatea competentă realizează fără întârziere o investigație pentru confirmarea sau infirmarea prezenței bolii listate respective.</p> <p>(2) În scopurile investigației prevăzute la alineatul (1), autoritatea competentă se asigură că:</p> <p>(a) medicii veterinari oficiali realizează o analiză clinică a unui eșantion reprezentativ de animale deținute din specia listată pentru boala listată în cauză;</p> <p>(b) medicii veterinari oficiali prelevă eșantioane adecvate de la animalele deținute din specia listată și alte eșantioane pentru analize de laborator în laboratoarele desemnate în acest scop de către autoritatea competentă;</p> <p>(c) aceste laboratoare desemnate realizează analize de laborator pentru confirmarea sau infirmarea prezenței bolii listate în cauză.</p> <p>(3) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate, în conformitate cu dispozițiile articolului 264, în ceea ce privește normele detaliate de completare a normelor privind investigația, astfel cum se prevede la alineatul (1) din prezentul articol.</p>	<p>create de om, pentru circulația animalelor sălbatice;</p> <p>c) organizarea unei strânse cooperări între biologi, vânători, asociațiile de vânătoare, serviciile pentru protecția faunei sălbatice și autoritățile sanitare-veterinare (sănătate animală și sănătate publică);</p> <p>d) campania de informare care urmează să fie pusă în aplicare pentru conștientizarea vânătorilor cu privire la măsurile pe care trebuie să le adopte în cadrul planului de eradicare;</p> <p>e) eforturile specifice depuse pentru a determina numărul de grupuri de animale sălbatice care au avut contacte limitate cu alte grupuri de animale sălbatice în zona infectată și în jurul acesteia, precum și localizarea acestor grupuri;</p> <p>f) numărul aproximativ de grupuri de animale sălbatice, precum și dimensiunile acestora în zona infectată și în jurul acesteia;</p> <p>g) eforturile specifice depuse pentru a determina amploarea infecției la animalele sălbatice, prin intermediul examenului animalelor sălbatice sacrificate de vânători sau găsite moarte și prin examene de laborator, inclusiv prin intermediul unor anchete epidemiologice pe categorii de vârstă;</p> <p>h) măsurile adoptate pentru a diminua propagarea bolii provocată de circulația animalelor sălbatice și/sau de contactele dintre grupurile de animale sălbatice. Aceste măsuri pot cuprinde interzicerea vânătorii;</p> <p>i) măsurile adoptate în vederea reducerii populației de animale sălbatice, în special a numărului de animale tinere, din speciile predispușe la îmbolnăvire din fauna sălbatică;</p> <p>f) cerințele care urmează a fi respectate de vânători pentru a evita orice propagare a bolii;</p> <p>j) metoda de eliminare a animalelor sălbatice găsite moarte sau sacrificate, bazată pe:</p> <ul style="list-style-type: none"> - prelucrarea sub control oficial; - inspecția efectuată de către un medic veterinar oficial și testele de laborator; <p>k) investigația epidemiologică efectuată pe fiecare animal sălbatic din specia predispușă la îmbolnăvire, sacrificat sau găsit mort;</p> <ul style="list-style-type: none"> - sectorul geografic în care animalul a fost găsit mort 	<p>Compatibil</p>	
--	--	--------------------------	--

<p>sau a fost sacrificat;</p> <ul style="list-style-type: none"> - data la care animalul a fost găsit mort sau a fost sacrificat; - persoana care a găsit animalul mort sau care l-a sacrificat; - vârsta și sexul animalului sălbatic; - dacă a fost sacrificat, simptomele constatate înainte de sacrificare; - dacă a fost găsit mort, starea carcasei; - concluziile; <p>l) programele de supraveghere și măsurile de prevenire aplicabile unităților care dețin animale din speciile predispușe la îmbolnăvire situate în zona infectată delimitată și, după caz, în jurul acesteia, inclusiv transportul și circulația animalelor din speciile predispușe la îmbolnăvire în interiorul, din sau spre această zonă;</p> <p>m) alte criterii aplicate pentru eliminarea măsurilor adoptate în vederea eradicării bolii în zona delimitată și măsurile aplicate unităților din această zonă;</p> <p>n) autoritatea împuternicită cu supravegherea și coordonarea unităților care răspund de punerea în aplicare a planului;</p> <p>o) sistemul instituit pentru ca grupul de experți desemnat să poată efectua examinarea constantă a rezultatelor planului de eradicare;</p> <p>p) măsurile de combatere a bolii puse în aplicare după încheierea unei perioade de 12 luni de la constatarea ultimului caz confirmat la animalele sălbatice din zona infectată delimitată.</p>	<p>Articolul 36. Măsuri suplimentare specifice în</p> <p>Compatibil</p> <p>ceea ce privește măsurile de control al bolilor în exploatațile afectate și legate din punct de vedere epidemiologic și în alte amplasamente</p> <p>(1) Normele sanitare veterinare privind controlul bolilor la animale în exploatațile autorizate sanitar-veterinar responsabile de producerea, depozitarea, transportul, comercializarea, utilizarea, importul, tranzitul, exportul hranei pentru animale, premixurilor, aditivilor pentru hrana destinată animalelor pentru producția de alimente și animalelor de companie, precum și al subproduse de origine</p>	<p>Articolul 74</p> <p>Măsurile preliminare de control al bolilor ale autorității competente pentru bolile listate astfel cum se menționează la articolul 9 alineatul (1) litera (b)</p> <p>(1) În cazul în care suspectează prezența uneia dintre bolile listate, astfel cum se menționează la articolul 9 alineatul (1) litera (b), la animale deținute, autoritatea competentă aplică următoarele măsuri preliminare de control al bolilor, sub rezerva respectării cerințelor naționale pentru obținerea accesului în reședințe private, până la aflarea rezultatelor investigației prevăzute la articolul 73 alineatul (1) și la adoptarea măsurilor de control al bolilor prevăzute la articolul 79:</p>
--	--	--

<p>(a) aplică măsuri de control al bolilor pentru limitarea răspândirii bolii listate în cauză din teritoriul, unitatea, structura din sectorul alimentelor sau al furajelor, unitatea producătoare de subproduse de origine animală sau alt amplasament afectat;</p> <p>(b) inițiază, dacă este cazul, o anchetă epidemiologică, ținând seama de normele prevăzute pentru o astfel de investigație la articolul 57 alineatul (1).</p> <p>(2) În plus față de măsurile menționate la alineatul (1), autoritatea competentă poate, în cazurile menționate la alineatul respectiv, să ia măsuri preliminare suplimentare de control al bolilor, cu condiția ca măsurile respective să fie conforme cu dispozițiile prezentului regulament și să fie conforme cu dreptul Uniunii.</p> <p>(3) Măsurile preliminare de control al bolilor prevăzute la alineatele (1) și (2) trebuie să fie adecvate și proporționale cu riscul prezentat de boala listată în cauză, ținând seama de următoarele:</p> <p>(a) profilul bolii;</p> <p>(b) animalele deținute afectate;</p> <p>(c) statutul sanitar din statul membru, din zona, din compartimentul sau din unitatea în care se suspectează apariția bolii listate;</p> <p>(d) măsurile preliminare de control al bolilor prevăzute la articolul 55 alineatul (1) și la articolul 56 și în orice act delegat adoptat în temeiul articolului 55 alineatul (2).</p> <p>4) Comisia adoptă acte delegate în conformitate cu articolul 264 în ceea ce privește normele pentru bolile listate, astfel cum se menționează la articolul 9 alineatul (1) litera (b), de completare a celor stabilite la alineatul (1) din prezentul articol, ținând seama de aspectele menționate la alineatul (3), în ceea ce privește:</p> <p>(a) măsurile preliminare de control al bolilor care trebuie luate pentru prevenirea răspândirii bolii listate, astfel cum se prevede la alineatul (1) litera (a);</p> <p>(b) aplicarea măsurilor preliminare de control al bolilor prevăzute la alineatul (1) litera (a) la alte unități sau unități epidemiologice din cadrul acestora, structuri din sectorul alimentelor sau al furajelor, unități producătoare de subproduse de origine animală sau alte amplasamente;</p> <p>(c) stabilirea de zone de restricție temporară, adaptate în funcție de profilul bolii.</p> <p>Articolul 75 Revizuirea și extinderea măsurilor preliminare de</p>	<p>animală, inclusiv furajelor medicamentate, se aprobă de către Guvern.</p> <p>(2) Normele stabilite la alin. (1) se referă în special la:</p> <p>a) condițiile și cerințele privind măsurile de control al bolilor la animale aplicate;</p> <p>b) procedurile de curățare, dezinfectare, combatere a insectelor și a rozătoarelor sau alte măsuri de biosecuritate dispuse de subdiviziunile teritoriale pentru siguranța alimentelor, precizându-se, dacă este cazul, dacă se utilizează în acest scop produse biocide;</p> <p>c) condițiile și cerințele privind prelevarea de eșantioane și analizele de depistare (frecvențe, metode, rezultate);</p> <p>d) condițiile și cerințele detaliate în ceea ce privește repopularea;</p> <p>e) punerea în practică a măsurilor necesare de control al bolilor în exploatațile legate din punct de vedere epidemiologic, în alte amplasamente și în mijloacele de transport, implicate în transportare.</p>	<p>Norme UE neaplicabile</p>	<p>Compatibil</p>
<p>l) programele de supraveghere și măsurile de prevenire aplicabile unităților care dețin animale din speciile</p>			

<p>control al bolilor pentru bolile listate, astfel cum se menționează la articolul 9 alineatul (1) litera (b)</p> <p>Măsurile de control al bolilor prevăzute la articolul 74 alineatul (1) sunt:</p> <p>(a) revizuite de autoritatea competentă, după caz, în urma rezultatelor investigației prevăzute la articolul 73 alineatul (1) și, dacă este relevant, ale anchetei epidemiologice prevăzute la articolul 74 alineatul (1) litera (b);</p> <p>(b) extinse la alte amplasamente, după cum se prevede la articolul 74 alineatul (4) litera (b), dacă este necesar.</p> <p><i>Articolul 76</i></p> <p>Obligațiile operatorilor și ale altor persoane fizice și juridice și măsurile adoptate de autoritatea competentă în cazul unei suspiciuni de apariție a bolilor listate, astfel cum se menționează la articolul 9 alineatul (1) litera (c)</p> <p>(1) În cazul unei suspiciuni de apariție a unei boli listate, astfel cum se menționează la articolul 9 alineatul (1) litera (c), într-un stat membru care a optat pentru programul de eradicare care acoperă părțile relevante din teritoriul său sau zone ori compartimente din acesta, astfel cum se prevede la articolul 31 alineatul (2), statul membru respectiv ia măsuri pentru a se asigura că operatorii și alte persoane fizice și juridice relevante vizate iau măsurile adecvate prevăzute la articolul 72 alineatul (1), în așteptarea eventualelor măsuri de control al bolilor adoptate de autoritatea competentă în conformitate cu alineatul (2) din prezentul articol.</p> <p>(2) În cazul în care autoritatea competentă a unui stat membru care a optat pentru eradicarea unei boli listate, astfel cum se menționează la alineatul (1), suspectează prezența bolii respective la animale deținute, autoritatea competentă în cauză:</p> <p>(a) desfășoară fără întârziere o investigație pentru a confirma sau infirma prezența bolii listate respective în conformitate cu articolul 73 alineatele (1) și (2);</p> <p>(b) în așteptarea rezultatelor investigației prevăzute la litera (a) și până la aplicarea măsurilor de control al bolilor în conformitate cu articolul 80 alineatul (1), aplică măsurile preliminare de control al bolilor prevăzute la articolul 74 alineatul (1) și alineatul (2).</p> <p>(3) Autoritatea competentă revizuieste și extinde măsurile preliminare de control al bolilor menționate la alineatul (2) litera (b) în conformitate cu articolul 75.</p> <p>(4) Alineatele (1), (2) și (3) din prezentul articol se aplică,</p>	<p>predispuse la îmbolnăvire situate în zona infectată delimitată și, după caz, în jurul acesteia, inclusiv transportul și circulația animalelor din speciile predispuse la îmbolnăvire în interiorul, din sau spre această zonă;</p> <p>m) alte criterii aplicate pentru eliminarea măsurilor adoptate în vederea eradicării bolii în zona delimitată și măsurile aplicate unităților din această zonă;</p> <p>n) autoritatea împuternicită cu supravegherea și coordonarea unităților care răspund de punerea în aplicare a planului;</p> <p>o) sistemul instituit pentru ca grupul de experți desemnat să poată efectua examinarea constantă a rezultatelor planului de eradicare;</p> <p>p) măsurile de combatere a bolii puse în aplicare după încheierea unei perioade de 12 luni de la constatarea ultimului caz confirmat la animalele sălbatice din zona infectată delimitată.</p>	
---	---	--

<p>de asemenea, statelor membre sau zonelor care au dobândit statutul de inderm de boală, pentru a menține acest statut, în conformitate cu articolul 36, sau compartimentelor în conformitate cu articolul 37 alineatul (2).</p> <p>(5) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate conform articolului 264 privind normele detaliate pentru completarea normelor privind:</p> <p>(a) măsurile de control al boilor menționate la alineatul (1);</p> <p>(b) investigația prevăzută la articolul 2 litera (a);</p> <p>(c) măsurile preliminare de control al boilor care trebuie luate pentru prevenirea răspândirii bolii listate, astfel cum se prevede la alineatul (2) litera (b).</p> <p>Secțiunea 2</p> <p>Confirmarea bolii la animale deținute <i>Articolul 77</i></p> <p>Confirmarea oficială a bolii de către autoritatea competentă</p> <p>(1) Autoritatea competentă își bazează confirmarea oficială a unei boli listate, astfel cum se menționează la articolul 9 alineatul (1) litera (b) sau (c), pe următoarele informații:</p> <p>(a) rezultatele analizelor clinice și de laborator prevăzute la articolul 73 alineatul (2);</p> <p>(b) ancheta epidemiologică prevăzută la articolul 74 alineatul (1) litera (b), dacă este cazul;</p> <p>(c) alte date epidemiologice disponibile.</p> <p>(2) Comisia adoptă acte delegate, în conformitate cu articolul 264, privind cerințele care trebuie îndeplinite pentru confirmarea oficială menționată la alineatul (1). <i>Articolul 78</i></p> <p>Revocarea măsurilor preliminare de control al boilor când se infirmă prezența bolii</p> <p>Autoritatea competentă continuă să aplice măsurile preliminare de control al boilor prevăzute la articolul 74 alineatul (1), la articolul 75 și la articolul 76 alineatul (2) litera (b) până la infirmarea prezenței bolii listate în cauză conform dispozițiilor articolului 77 alineatul (1) și normelor adoptate în temeiul articolului 77 alineatul (2).</p> <p>Secțiunea 3</p> <p>Măsurile de control al boilor în cazul confirmării unei boli la animale deținute <i>Articolul 79</i></p> <p>Măsurile de control al boilor ale autorității</p>	<p>Articolul 34. Confirmarea oficială a bolii. Măsurile de control al boilor în cazul confirmării oficiale</p> <p>(1) Confirmarea oficială a unei boli cuprinde cel puțin următoarele elemente:</p> <p>a) rezultatele examenilor clinice și analizele de depistare (frecvențe, metode, rezultate);</p> <p>b) rezultatele preliminare sau rezultatele finale ale anchetei epidemiologice;</p> <p>c) alte date epidemiologice disponibile.</p> <p>(2) În cazul confirmării oficiale a unui focar de boală, subdiviziunile teritoriale pentru siguranța alimentelor întreprind următoarele măsuri:</p> <p>a) declară exploatarea, structura din sectorul alimentelor sau al furajelor, unitatea producătoare de subproduse de origine animală sau orice alt amplasament afectat ca fiind infectată;</p> <p>b) instituie o zonă de restricție;</p> <p>c) pune în aplicare planul de contingență stabilit la art. 24 pentru a asigura coordonarea deplină a măsurilor de control al boilor la animale.</p> <p>Articolul 36. Măsuri suplimentare specifice în ceea ce privește măsurile de control al boilor în exploatarea afectate și legate din punct de vedere epidemiologic și în alte amplasamente</p> <p>(1) Normele sanitare veterinare privind controlul boilor la animale în exploatarea autorizate sanitar-veterinar responsabile de producerea,</p>	<p>Compatibil</p> <p>Compatibil</p>
--	---	---

<p>competente pentru bolile listate, astfel cum se menționează la articolul 9 alineatul (1) litera (b) în cazul confirmării oficiale, conform articolului 77 alineatul (1), a apariției unui focar al unei boli listate, astfel cum se menționează la articolul 9 alineatul (1) litera (b), la animale deținute, autoritatea competentă procedează, în statul membru, zona sau compartimentul având relevanță pentru apariția focarului respectiv:</p> <p>(a) la aplicarea măsurilor de control al bolilor cuprinse în programul obligatoriu de eradicare prevăzut la articolul 31 alineatul (1) pentru boala listată în cauză; sau</p> <p>(b) în cazul în care statul membru sau zona sau compartimentul a dobândit statutul de indemn de boală în conformitate cu articolul 36 sau respectiv cu articolul 37:</p> <p>(i) la luarea uneia sau mai multor măsuri dintre cele prevăzute la articolele 53 – 69, în mod proporțional cu riscul prezentat de boala listată în cauză, și</p> <p>(ii) după caz, la inițierea programului obligatoriu de eradicare pentru boala listată respectivă.</p>	<p>depozitarea, transportul, comercializarea, utilizarea, importul, tranzitul, exportul hranei pentru animale, premixurilor, aditivilor pentru hrana destinată animalelor pentru producția de alimente și animalelor de companie, precum și al subproduse de origine animală, inclusiv furajelor medicamentate, se aprobă de către Guvern.</p> <p>(2) Normele stabilite la alin. (1) se referă în special la:</p> <p>a) condițiile și cerințele privind măsurile de control al bolilor la animale aplicate;</p> <p>b) procedurile de curățare, dezinfectare, combatere a insectelor și a rozătoarelor sau alte măsuri de biosecuritate dispuse de subdiviziunile teritoriale pentru siguranța alimentelor, precizându-se, dacă este cazul, dacă se utilizează în acest scop produse biocide;</p> <p>c) condițiile și cerințele privind prelevarea de eșantioane și analizele de depistare (frecvențe, metode, rezultate);</p> <p>d) condițiile și cerințele detaliate în ceea ce privește repopularea;</p> <p>e) punerea în practică a măsurilor necesare de control al bolilor în exploatațile legate din punct de vedere epidemiologic, în alte amplasamente și în mijloacele de transport, implicate în transportare.</p>	
<p>Măsurile de control al bolilor care trebuie adoptate de autoritatea competentă pentru bolile listate astfel cum se menționează la articolul 9 alineatul (1) litera (c)</p> <p>(1) În cazul confirmării oficiale, conform articolului 77 alineatul (1), a apariției unui focar al unei boli listate, astfel cum se menționează la articolul 9 alineatul (1) litera (c), la animale deținute într-un stat membru care a optat pentru un program de eradicare care acoperă părțile relevante din teritoriul său sau zone ori compartimente din acesta, astfel cum</p> <p>se prevede la articolul 31 alineatul (2), în funcție de relevanța pentru boala listată respectivă și focarul respectiv, autoritatea competentă aplică măsurile de control al bolilor cuprinse în programul opțional de eradicare.</p> <p>(2) Autoritatea competentă poate lua măsuri de control al bolilor, în plus față de cele prevăzute la alineatul (1), care</p>		

<p>pot include una sau mai multe dintre măsurile prevăzute la articolele 53 – 69 și sunt proporționale cu riscul prezentat de boala listată în cauză, ținând seama de:</p> <p>(a) profilul bolii;</p> <p>(b) animalele deținute afectate;</p> <p>(c) impactul economic și social.</p> <p>(3) În cazul confirmării oficiale, conform articolului 77 alineatul (1), a apariției unui focar al unei boli listate, astfel cum se menționează la articolul 9 alineatul (1) litera (c), la animale deținute într-un stat membru, o zonă sau un compartiment care a dobândit statutul de indemn de boală în conformitate cu articolul 36 sau cu articolul 37 și în scopul menținerii statutului respectiv, autoritatea competentă adoptă una sau mai multe dintre măsurile prevăzute la articolele 53 – 69. Măsurile respective sunt proporționale cu riscul prezentat de boala listată în cauză, ținând seama de:</p> <p>(a) profilul bolii;</p> <p>(b) animalele deținute afectate;</p> <p>(c) impactul economic și social.</p> <p>Secțiunea 4</p> <p>Animalele Sălbătice</p> <p><i>Articolul 81</i></p> <p>Măsurile de control al bolilor pentru bolile listate astfel cum se menționează la articolul 9 alineatul (1) litera (b) la animale sălbătice</p> <p>În cazul în care suspectează sau confirmă în mod oficial apariția unui focar al unei boli listate, astfel cum se menționează la articolul 9 alineatul (1) litera (b), la animale sălbătice, autoritatea competentă dintr-un stat membru afectat procedează pe întregul său teritoriu, al ariei sau al zonei în cauză, după cum este relevant pentru focarul respectiv, la:</p> <p>(a) aplicarea măsurilor de control al bolilor cuprinse în programul obligatoriu de eradicare prevăzut la articolul 30 alineatul (1) pentru boala listată în cauză; sau</p> <p>(b) inițierea unui program obligatoriu de eradicare, în cazul în care programul de eradicare prevăzut la articolul 31 alineatul (1) pentru boala listată în cauză nu a fost încă aplicat din cauza absenței anterioare a acestei boli sau a statutului anterior de indemn de boala respectivă și, în cazul în care sunt necesare măsuri pentru animalele sălbătice pentru a controla și a preveni răspândirea bolii în cauză.</p> <p><i>Articolul 82</i></p>	<p style="text-align: center;">Secțiunea 2</p> <p style="text-align: center;">Animalele sălbătice</p> <p style="text-align: center;">Articolul 41. Confirmarea oficială</p> <p>(1) În caz de suspiciune sau izbucnire de boală la animale sălbătice, sacrificarea și nimicirea carcaselor se efectuează de gestionarii fondurilor cinegetice sub supravegherea subdiviziunilor teritoriale pentru siguranța alimentelor. Persoanele participante la sacrificare sunt instruite și echipate corespunzător.</p> <p>(2) În cazul confirmării apariției unui focar sau a unui caz primar de boală la animale sălbătice, Agenția notifică acest lucru OIE și altor organisme internaționale competente și le furnizează informații și rapoarte.</p> <p>(3) Imediat după ce subdiviziunile teritoriale ale Agenției dețin informații că animalele sălbătice sînt suspectate ca fiind infectate, se iau toate măsurile corespunzătoare pentru confirmarea sau infirmarea prezenței bolii, prin efectuarea unui examen al tuturor animalelor sălbătice din speciile receptivă, împușcate sau găsite moarte, inclusiv investigații de laborator.</p> <p>(4) În cazul în care se confirmă existența unui caz primar de boală la animale sălbătice, Agenția:</p>	Compatibil
--	--	-------------------

<p>Măsurile de control al bolilor pentru bolile listate astfel cum se menționează la articolul 9 alineatul (1) litera (c) la animale sălbatice</p> <p>(1) În cazul în care autoritatea competentă suspectează sau confirmă în mod oficial prezența unei boli listate, astfel cum se menționează la articolul 9 alineatul (1) litera (c), la animale sălbatice, iar statul membru afectat a optat pentru eradicarea bolii în cauză și cu condiția ca măsurile pentru animalele sălbatice să fie prevăzute în programul opțional de eradicare prevăzut la articolul 31 alineatul (2) pentru boala listată în cauză, autoritatea competentă aplică măsurile de control al bolilor cuprinse în programul opțional de eradicare în cauză pe întregul teritoriu al statului membru, ariei sau zonei în cauză, cu relevanță pentru suspiciunea sau confirmarea oficială respectivă.</p> <p>(2) Autoritatea competentă poate lua măsuri de control al bolilor, în plus față de cele prevăzute la alineatul (1), care pot include una sau mai multe dintre măsurile prevăzute la articolele 53 – 69 și sunt proporționale cu riscul prezentat de boala listată în cauză, ținând seama de:</p> <p>(a) profilul bolii;</p> <p>(b) animalele sălbatice afectate și de riscul de transmitere a bolii la animale deținute și la oameni; și</p> <p>(c) impactul economic, social și de mediu.</p> <p>(3) În cazul confirmării oficiale a apariției unui focar al unei boli listate, astfel cum se menționează la articolul 9 alineatul (1) litera (c), la animale sălbatice într-un stat membru, o zonă sau un compartiment care a dobândit statutul de indemn de boală în conformitate cu articolul 36 sau cu articolul 37 și în scopul menținerii statutului respectiv, autoritatea competentă adoptă una sau mai multe dintre măsurile prevăzute la articolele 53 – 69.</p> <p>Măsurile respective sunt proporționale cu riscul prezentat de boala listată în cauză, ținând seama de:</p> <p>(a) profilul bolii;</p> <p>(b) animalele sălbatice afectate și de riscul de transmitere a bolilor la animale deținute și la oameni;</p> <p>(c) relevanța prezenței bolii la animale sălbatice față de statutul sanitar al animalelor deținute; și</p> <p>(d) impactul economic, social și de mediu.</p>	<p>1) notifică apariția cazului primar de boală;</p> <p>2) creează un grup de experți din veterinari, vânători, biologi și epidemiologi specialiști în domeniul faunei sălbatice. Grupul de experți asistă Agenția în:</p> <p>a) studierea situației epidemiologice și delimitării zonei infectate;</p> <p>b) stabilirea măsurilor (suspendarea vânătorii și interzicerea hrănirii animalelor sălbatice) care urmează a fi aplicate în zona infectată;</p> <p>c) pregătirii unui plan de eradicare;</p> <p>d) efectuarea controalelor destinate verificării eficienței măsurilor adoptate în vederea eradicării bolii în zona infectată;</p> <p>3) pune imediat sub supraveghere oficială exploatațile care dețin animale din speciile predispușe la îmbolnăvire din zona infectată delimitată și dispune, în special:</p> <p>a) să fie efectuat un recensământ oficial al tuturor speciilor și categoriilor de animale din speciile predispușe la îmbolnăvire care se găsesc în toate exploatațile;</p> <p>b) ca toate animalele din speciile predispușe la îmbolnăvire aflate în exploatațile situate în zona infectată să fie ținute în locațiile în care sînt deținute sau în alte locații în care sînt izolate de animale sălbatice și să nu aibă acces la nici un produs susceptibil de a intra ulterior în contact cu animalele din speciile predispușe la îmbolnăvire care se află în exploatație;</p> <p>c) ca nici un animal dintr-o specie predispusă la îmbolnăvire să nu între în exploatație și să nu părăsească exploatația decât sub supravegherea sanitar-veterinară a subdiviziunilor teritoriale ale Agenției, ținînd seama de situația epidemiologică;</p> <p>d) să fie folosite mijloace de dezinfectare la intrările și la ieșirile din clădirile sau din locațiile în care sînt adăpostite animale din speciile predispușe la boală, precum și la intrările și la ieșirile din exploatație;</p> <p>e) să fie aplicate măsuri de igienă de către toate persoanele care intră în contact cu animale sălbatice,</p>	
---	---	--

			<p>pentru a reduce riscul de propagare a bolii, inclusiv o eventuală interzicere temporară a accesului persoanelor care au intrat în contact cu animale sălbatice într-o exploatare care deține animale din speciile predispușe la boală;</p> <p>f) ca toate animalele moarte sau bolnave din speciile predispușe la boală care prezintă simptome ale bolii și se află în exploatare să fie supuse unui test de depistare a bolii;</p> <p>g) ca nici un animal sălbatic, sacrificat sau găsit mort, și nici un material sau echipament care poate fi contaminat să nu fie introdus într-o exploatare în care sînt deținute animale din speciile predispușe la îmbolnăvire;</p> <p>h) ca animalele din speciile predispușe la boală, materialul seminal, embrionii sau ovulele acestora să nu părasească zona infectată în scopul comerțului cu alte țări;</p> <p>4) procedează astfel încît toate animalele sălbatice sacrificate cu ajutorul armelor de foc sau găsite moarte în zona infectată să fie inspectate de un medic veterinar oficial și supuse unui examen de depistare în vederea infirmării sau a confirmării oficiale a prezenței bolii.</p> <p>(5) Îndată de la confirmarea unui caz primar de boală la animale sălbatice, se întocmește planul de eradicare a bolii și măsurile care urmează a fi puse în aplicare în exploatarea în zona respectivă.</p>		
			<p>Articolul 42. Planul de eradicare</p> <p>Planul aprobat prin decizia Comisiei pentru Situații Excepționale urmează să facă obiectul unor măsuri stricte, pentru a evita răspîndirea bolii și va conține informații privind:</p> <p>1) rezultatele anchetelor epidemiologice și ale controalelor și repartizarea geografică a bolii;</p> <p>2) delimitarea zonei infectate de pe teritoriul țării. La delimitarea zonei infectate, subdiviziunile teritoriale ale Agenției țin seama de următoarele informații:</p> <p>a) rezultatele anchetelor epidemiologice efectuate și repartizarea geografică a bolii;</p>		

	<p>b) populația de animale sălbatice prezente în zonă;</p> <p>c) existența unor obstacole importante, naturale sau create de om, pentru circulația animalelor sălbatice;</p> <p>3) campania de informare care urmează să fie pusă în aplicare pentru conștientizarea vânătorilor privind măsurile care urmează a fi luate în cadrul planului de eradicare;</p> <p>4) eforturile specifice depuse pentru a determina numărul de grupuri de animale sălbatice care au avut contacte limitate cu alte grupuri de animale sălbatice în zona infectată și în jurul acesteia, precum și localizarea acestor grupuri;</p> <p>5) numărul aproximativ de grupuri de animale sălbatice, precum și dimensiunile acestora în zona infectată și în jurul acesteia;</p> <p>6) eforturile specifice depuse pentru a determina amploarea infecției la animalele sălbatice, prin intermediul examenului animalelor sălbatice sacrificate de vânători sau găsite moarte și prin examene de laborator, inclusiv prin intermediul unor anchete epidemiologice pe categorii de vârstă;</p> <p>7) măsurile adoptate pentru a diminua propagarea bolii provocată de circulația animalelor sălbatice și/sau de contactele dintre grupurile de animale sălbatice. Aceste măsuri pot cuprinde interzicerea vânătorii;</p> <p>8) măsurile adoptate în vederea reducerii populației de animale sălbatice, în special a numărului de animale tinere, din speciile predispuse la îmbolnăvire din fauna sălbatică;</p> <p>9) cerințele care urmează a fi respectate de vânători pentru a evita orice propagare a bolii;</p> <p>10) metoda de eliminare a animalelor sălbatice găsite moarte sau sacrificate, bazată pe:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) prelucrarea sub control oficial; b) inspecția efectuată de către un medic veterinar oficial și testele de laborator; 11) investigația epidemiologică efectuată pe fiecare animal sălbatic din specia predispusă la îmbolnăvire, sacrificat sau găsit mort.
--	--

<p>Secțiunea 5 Coordonarea de către comisie și normele speciale temporare privind controlul bolilor Articolul 83</p> <p>Coordonarea măsurilor de către Comisie și normele speciale temporare privind secțiunile 1 – 4 (1) Statele membre informează Comisia cu privire la: (a) măsurile de control al bolilor adoptate de autoritățile lor competente în conformitate cu articolele 77 alineatul (1), 78, 79 și 81 și cu orice acte delegate adoptate în temeiul articolului 77 alineatul (2) în ceea ce privește o</p>	<p>a) sectorul geografic în care animalul a fost găsit mort sau a fost sacrificat; b) data la care animalul a fost găsit mort sau a fost sacrificat; c) persoana care a găsit animalul mort sau care l-a sacrificat; d) vârsta și sexul animalului sălbatic; e) dacă a fost sacrificat, simptomele constatate înainte de sacrificare; f) dacă a fost găsit mort, starea carcasei; g) concluziile;</p> <p>12) programele de supraveghere și măsurile de prevenire aplicabile exploatațiilor care dețin animale din speciile predispușe la îmbolnăvire situate în zona infectată delimitată și, după caz, în jurul acesteia, inclusiv transportul și circulația animalelor din speciile predispușe la îmbolnăvire în interiorul, din sau spre această zonă;</p> <p>13) alte criterii aplicate pentru eliminarea măsurilor adoptate în vederea eradicării bolii în zona delimitată și măsurile aplicate exploatațiilor din această zonă;</p> <p>14) autoritatea împuternicită cu supravegherea și coordonarea exploatațiilor care răspund de punerea în aplicare a planului;</p> <p>15) sistemul instituit pentru ca grupul de experți desemnat să poată efectua examinarea constantă a rezultatelor planului de eradicare;</p> <p>16) măsurile de combatere a bolii puse în aplicare după încheierea unei perioade de 12 luni de la constatarea ultimului caz confirmat la animalele sălbatice din zona infectată delimitată.</p>	<p>Norme UE neaplicabile</p>
--	---	-------------------------------------

<p>boală listată, astfel cum se menționează la articolul 9 alineatul (1) litera (b);</p> <p>(b) măsurile de control al bolilor adoptate de autoritățile lor competente, în conformitate cu articolele 77 alineatul (1), 78, 80 alineatul (1) și 82 și cu orice acte delegate adoptate în temeiul articolului 77 alineatul (2) în ceea ce privește o boală listată, astfel cum se menționează la articolul 9 alineatul (1) litera (c).</p> <p>(2) Comisia revizuieste situația epidemiologică și măsurile de control al bolilor adoptate de autoritatea competentă în conformitate cu prezentul capitol și poate, prin acte de punere în aplicare, să stabilească norme speciale privind măsurile de control al bolilor pentru o perioadă limitată de timp în legătură cu o boală listată, astfel cum se menționează la articolul 9 alineatul (1) litera (b) sau (c), în condiții adaptate ținând seama de situația epidemiologică în care:</p> <p>(a) se constată că măsurile respective de control al bolilor adoptate de autoritatea competentă în cauză nu sunt corespunzătoare în situația epidemiologică dată;</p> <p>(b) respectiva boală listată pare să se răspândească în pofida măsurilor de control al bolilor stabilite în conformitate cu prezentul capitol, dacă este cazul.</p> <p>Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 266 alineatul (2).</p> <p>(3) În cazuri imperioase de urgență justificate în mod corespunzător legate de o boală listată, astfel cum se menționează la articolul 9 alineatul (1) litera (b) sau (c), care prezintă riscul de a avea un impact extrem de semnificativ, Comisia adoptă acte de punere în aplicare imediat aplicabile, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 266 alineatul (3).</p>			
<p>PARTEA IV ÎNREGISTRAREA, AUTORIZAREA, TRASABILITATEA ȘI CIRCULAȚIA TITLUL I ANIMALELE TERESTRE, MATERIALUL GERMINATIV ȘI PRODUSELE DE ORIGINE ANIMALĂ PROVENITE DE LA ANIMALE TERESTRE CAPITOLUL I Înregistrarea, autorizarea, ținerea evidențelor și registrele Secțiunea 1</p>	<p>Capitolul X Înregistrarea, autorizarea, exploatarea și trasabilitatea și mișcarea Articolul 43. Înregistrarea și autorizarea exploatarea Persoanele fizice și juridice care dețin animale sau care colectează, produc, prelucrează sau depozitează materialul seminal, în vederea înregistrării exploatarea, înainte de a începe astfel de activități: 1) informează subdiviziunile teritoriale pentru siguranța alimentelor cu privire la orice exploatarea de</p>	<p>Compatibil</p>	<p>Termenul de acordare a autorizației condiționată a fost redus din motive de inofensivitate</p>

<p>Înregistrarea unităților și a anumitor tipuri de operatori <i>Articolul 84</i></p> <p>Obligația operatorilor de a înregistra unitățile</p> <p>(1) Operatorii de unități care dețin animale terestre sau care colectează, produc, prelucurează sau depozitează material germinativ, în vederea înregistrării unităților lor, în conformitate cu articolul 93, înainte de a începe astfel de activități:</p> <p>(a) informează autoritatea competentă cu privire la orice unitate de acest tip de care sunt responsabili;</p> <p>(b) furnizează autorității competente următoarele informații:</p> <p>(i) denumirea și adresa operatorului în cauză;</p> <p>(ii) amplasarea unității și o descriere a instalațiilor acesteia;</p> <p>(iii) categoriile, speciile și numărul sau cantitățile de animale deținute sau de material germinativ pe care intenționează să le dețină în unitate și capacitatea unității;</p> <p>(iv) tipului de unitate; și</p> <p>(v) orice alte aspecte ale unității care sunt relevante pentru a stabili riscul reprezentat de aceasta.</p> <p>(2) Operatorii unităților menționate la alineatul (1) informează autoritatea competentă cu privire la:</p> <p>(a) orice schimbări în unitatea în cauză în privința aspectelor menționate la alineatul (1) litera (b);</p> <p>(b) orice încetare a activității operatorului sau a unității în cauză.</p> <p>(3) Unitățile care fac obiectul autorizării în conformitate cu articolul 94 alineatul (1) nu au obligația să furnizeze informațiile menționate la alineatul (1) din prezentul articol.</p> <p><i>Articolul 85</i></p> <p>Derogări de la obligația operatorilor de a înregistra unitățile</p> <p>Prin derogare de la articolul 84 alineatul (1), statele membre pot exonera de la cerința de înregistrare anumite categorii de unități care prezintă un risc nesemnificativ, astfel cum se prevede într-un act de punere în aplicare adoptat în conformitate cu articolul 86 alineatul (2). Statele membre informează Comisia cu privire la exonerările respective.</p> <p><i>Articolul 86</i></p> <p>Competențe de executare privind obligația</p>	<p>acest tip de care sunt responsabili;</p> <p>2) furnizează subdiviziunii teritoriale pentru siguranța alimentelor următoarele informații:</p> <p>a) denumirea și adresa operatorului;</p> <p>b) amplasarea exploatației și o descriere a instalațiilor acesteia;</p> <p>c) categoriile, speciile și numărul sau cantitățile de animale deținute sau de material seminal pe care intenționează să le dețină în exploatație și capacitatea acesteia;</p> <p>d) tipului de exploatație; și</p> <p>e) orice alte aspecte ale exploatației care sunt necesare pentru a stabili riscul reprezentat de aceasta.</p> <p>Articolul 44. Obligațiile de înregistrare ale transportatorilor de ungulate deținute</p> <p>Transportatorii de ungulate deținute care transportă astfel de animale, pentru a fi înregistrați, înainte de a începe astfel de activități:</p> <p>1) informează Agenția cu privire la activitatea lor;</p> <p>2) furnizează autorității sanitare veterinare competente informații privind:</p> <p>a) denumirea și adresa transportatorului în cauză;</p> <p>b) categoriile, speciile și numărul de ungulate deținute al căror transport este planificat;</p> <p>c) tipul de transport;</p> <p>d) mijlocul de transport.</p> <p>Articolul 45. Obligația autorității sanitare veterinare competente privind înregistrarea/autorizarea exploatațiilor de animale</p> <p>(1) Agenția întocmește, în formă electronică, și actualizează Lista exploatațiilor autorizate/înregistrate sanitar veterinar. Lista este publică și poate fi accesată pe pagina web oficială a Agenției.</p> <p>(2) Agenția, prin intermediul subdiviziunilor teritoriale pentru siguranța alimentelor, atribuie fiecărei exploatații, fiecărui transportator sau operator, un număr de înregistrare unic.</p> <p>Articolul 46. Aprobarea statutului de exploatație izolate</p> <p>(1) Operatorii de exploatație care doresc să</p>	<p>Compatibil</p>
---	--	--------------------------

<p>operatorilor de a înregistra unitățile</p> <p>(1) Comisia poate stabili, prin acte de punere în aplicare, norme privind informațiile care trebuie furnizate de către operatori în scopul înregistrării unității astfel cum se prevede la articolul 84 alineatul (1), inclusiv termenele de furnizare a acestor informații.</p> <p>(2) Comisia stabilește, prin acte de punere în aplicare, norme privind tipurile de unități care pot fi exonerate de către statele membre de la cerința de înregistrare în conformitate cu articolul 85, pe baza:</p> <p>(a) speciilor, categoriilor și numărului sau cantităților de animale terestre deținute și de material germinativ din unitatea în cauză și capacității respectivei unități;</p> <p>(b) tipului de unitate; și</p> <p>(c) circulației animalelor terestre deținute sau a materialului germinativ înspre și dinspre unitate.</p> <p>(3) Actele de punere în aplicare menționate la prezentul articol se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 266 alineatul (2).</p> <p><i>Articolul 87</i></p> <p>Obligațiile de înregistrare ale transportatorilor de ungulate deținute și actele delegate</p> <p>(1) Transportatorii de ungulate deținute care transportă astfel de animale între statele membre sau între un stat membru și o țară terță, pentru a fi înregistrați în conformitate cu articolul 93, înainte de a începe astfel de activități:</p> <p>(a) informează autoritatea competentă cu privire la activitatea lor;</p> <p>(b) furnizează autorității competente relevante informații privind:</p> <p>(i) denumirea și adresa transportatorului în cauză;</p> <p>(ii) categoriile, speciile și numărul de ungulate deținute al căror transport este planificat;</p> <p>(iii) tipul de transport;</p> <p>(iv) mijlocul de transport.</p> <p>(2) Transportatorii, astfel cum se menționează la alineatul (1), informează autoritatea competentă cu privire la:</p> <p>(a) orice schimbări în privința aspectelor menționate la alineatul (1) litera (b);</p> <p>(b) orice încetare a activității de transport.</p> <p>(3) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate conform articolului 264, în completarea normelor prevăzute la alineatul (1) din prezentul articol, privind obligația altor tipuri de transportatori a căror activitate de</p>	<p>obține statutul de exploatare izolată, în mod obligatoriu, solicită aprobarea acesteia de către Agenție, pentru a asigura mișcarea animalelor deținute către sau dinspre exploatare, sacrificarea sau prelucrarea produselor de origine animală în scop de control al bolilor.</p> <p>(2) Agenția stabilește și aprobă, prin ordinul directorului general, măsurile sanitare veterinare și documentația necesară pentru obținerea statutului de exploatare izolată.</p> <p>Articolul 47. Autorizarea sanitar-veterinară Compatibil</p> <p>(1) Agenții economici care desfășoară cel puțin una dintre activitățile menționate în anexa nr. 1 pot activa numai dacă acestea au fost supuse procedurii de autorizare/înregistrare sanitară veterinară de către Agenție.</p> <p>(2) Pentru obținerea autorizației sanitare veterinare, agenții economici depun o cerere la subdiviziunile teritoriale pentru siguranța alimentelor, conform modelului din anexa nr. 2, la care anexează copile următoarelor documente:</p> <p>a) contractul de angajare/prestare servicii încheiat cu un medic veterinar, modelul căruia este prezentat în anexa nr. 8, cu excepția activităților prevăzute în pct. 1.18, 3.5, 4.1, 4.2, 4.3; 4.5; 5.5.2.; 5.6; 5.9; 6.11 din anexa nr. 1;</p> <p>b) autorizația de mediu pentru folosința specială a apei, pentru activitatea economică din piscicultură;</p> <p>c) acordul autorității executive a administrației publice locale pentru desfășurarea activităților solicitate în locația specificată. Agenția verifică prin intermediul Platformei de interoperabilitate (MConnect) al Agenției Servicii Publice înregistrarea activității de întreprinzător și dreptul de proprietate sau dreptul de folosință asupra spațiului de către agentul economic.</p> <p>(3) Pentru obținerea înregistrării sanitare veterinare, operatorii notifică Agenția conform modelului aprobat prin ordinul directorului general al Agenției. În termen de 5 zile lucrătoare de la depunerea notificării, Agenția o examinează, o</p>
---	---

<p>transport prezintă riscuri specifice și semnificative pentru anumite specii sau categorii de animale de a furniza informații adecvate în scopul înregistrării activității lor.</p> <p><i>Articolul 88</i></p> <p>Derogările de la obligația de înregistrare a transportatorilor de ungulate deținute</p> <p>Prin derogare de la articolul 87 alineatul (1), statele membre pot exonera de la cerința de înregistrare anumite categorii de transportatori a căror activitate de transport prezintă un risc nesemnificativ, astfel cum se prevede într-un act de punere în aplicare adoptat în conformitate cu articolul 89 alineatul (2). Statele membre informează Comisia cu privire la exonerările respective.</p>	<p>înregistrează și informează agentul economic în privința includerii sau refuzului includerii acestuia în Lista exploatațiilor autorizate/înregistrate sanitare veterinare.</p> <p>(4) În cadrul procedurii de autorizare sanitară veterinară, inspectorii subdiviziunilor teritoriale pentru siguranța alimentelor, în termen de 5 zile lucrătoare de la data depunerii cererii sunt obligați să inițieze și să efectueze un control inopinat în conformitate cu Legea nr. 131/2012 privind controlul de stat asupra activității de întreprinzător. Evaluarea unității se efectuează în baza listei de verificare aprobate și se finalizează cu un proces verbal de control.</p> <p>(5) În cazul corespunderii obiectivului/activității cu cerințele sanitare veterinare, în decurs de cel mult 20 de zile lucrătoare, se eliberează autorizație sanitară veterinară, conform modelului din anexa nr. 3.</p> <p>(6) În cazul necorespunderii obiectivului/activității cu cerințele sanitare veterinare în vigoare și al imposibilității înlăturării neconformităților depistate, se emite refuz de autorizare sanitară veterinară motivat.</p> <p>(7) În cazul depășirii de către subdiviziunile teritoriale pentru siguranța alimentelor a termenului stabilit la alin. (5) pentru eliberarea actului permisiv și în lipsa unei comunicări scrise privind suspendarea termenului de examinare a cererii sau refuzul ei, cu excepțiile prevăzute de prezenta lege și de legile care reglementează în mod expres activitățile autorizate, actul permisiv se consideră acordat prin aprobare tacită, în conformitate cu Legea nr. 235/2006 cu privire la principiile de bază de reglementare a activității de întreprinzător și cu Legea nr. 160/2011 privind reglementarea prin autorizare a activității de întreprinzător.</p> <p>(8) Pentru orice modificări ulterioare ale procesului tehnologic, relocare, extindere ori schimbare a profilului de activitate, se impune solicitarea eliberării de noi autorizații sanitare veterinare.</p>	
--	---	--

<p>Articolul 89 Competențe de executare privind obligația de înregistrare a transportatorilor (1) Comisia poate stabili, prin acte de punere în aplicare, norme privind informațiile care trebuie furnizate de către transportatori în scopul înregistrării activității acestora prevăzute la articolul 87 alineatele (1) și (3), inclusiv privind termenele de furnizare a acestor informații. (2) Comisia stabilește, prin acte de punere în aplicare, norme privind tipurile de transportatori care pot fi exonerate de către statele membre de la cerința de înregistrare în conformitate cu articolul 86, pe baza: (a) distanțelor pe care aceștia transportă unghiulele respective; și (b) categoriilor, speciilor și numărului de unghiule pe care le transportă. (3) Actele de punere în aplicare menționate la prezentul articol se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 266 alineatul (2).</p> <p>Articolul 90 Obligația de înregistrare a operatorilor care efectuează operațiuni de colectare independent de o unitate (1) Pentru a fi înregistrați în conformitate cu articolul 93, operatorii care desfășoară operațiuni de colectare pentru unghiulele și păsările de curte deținute, independent de o unitate, inclusiv cei care cumpără și vând animale, furnizează autorității competente, înainte de a își începe activitatea, informații privind: (a) denumirea și adresa operatorului în cauză; (b) speciile și categoriile de unghiule deținute și de păsări de curte care fac obiectul activității lor. (2) Operatorii, astfel cum se menționează la alineatul (1), informează autoritatea competentă cu privire la: (a) orice schimbări în privința aspectelor menționate la alineatul (1); (b) orice încetare a activității operatorului în cauză.</p> <p>Articolul 91 Derogări de la obligația de înregistrare a operatorilor care efectuează operațiuni de colectare Prim derogare de la articolul 90 alineatul (1), statele membre pot exonera de la cerința de înregistrare anumite categorii de operatori care desfășoară operațiuni de colectare care prezintă un risc nesemnificativ, astfel cum se prevede într-un act de punere în aplicare adoptat în</p>	<p>Norme UE neaplicabile</p>	<p>Articolul 58. Obligațiile operatorilor la locul de destinație (1) Operatorii exploataților și abatoarelor care acceptă să primească animale terestre, inclusiv cele de acvacultură deținute: 1) se asigură că: a) mijloacele sau metodele de identificare în vigoare sunt puse în practică; b) documentele de identificare ce însoțesc fiecare mișcare sunt prezente și corect completate; 2) verifică dacă sunt prezente certificatele de sănătate animală sau formularele privind trasabilitatea; și 3) după verificarea animalelor terestre deținute pe care le-au primit, informează autoritatea sanitară veterinară competentă de la locul de destinație cu privire la orice neconformitate depistată. (2) În cazul încălcărilor și neconformărilor, Agenția dispune: 1) impunerea de proceduri sanitare veterinare pentru a asigura sănătatea și bunăstarea animalelor, care includ: a) adăpostirea și îngrijirea animalelor, instituirea unor perioade de carantină; b) tratarea animalelor; sau</p>	<p>Articolul 58. Obligațiile operatorilor la locul de destinație Compatibil</p>
---	-------------------------------------	---	--

<p>conformitate cu articolul 92 alineatul (2). Statele membre informează Comisia cu privire la exonerările respective.</p>	<p>c) dispun întoarcerea acestora în statul de expediere;</p> <p>2) efectuarea unor controale oficiale, conform prevederilor Legii nr. 50/2013, privind respectarea măsurilor de protecție și bunăstare a animalelor;</p> <p>3) rechemarea, retragerea, îndepărtarea și distrugerea bunurilor, autorizând, după caz, utilizarea bunurilor în alte scopuri decât cele inițiale;</p> <p>4) suspendarea autorizației sanitare veterinară;</p> <p>5) interdicția sau restricționarea transportării de animale din țara de origine.</p> <p>(3) În cazurile prevăzute la alin.(2), Agenția transmite agentului economic sau reprezentantului acestuia:</p> <p>a) notificarea scrisă a deciziei sale privind acțiunea ce urmează să fie întreprinsă, împreună cu motivația deciziei;</p> <p>b) informația asupra drepturilor de recurs împotriva deciziei și asupra procedurii și termenelor aplicabile.</p> <p>c) notifică decizia sa și autorității competente a statului de expediere.</p>			
<p><i>Articolul 92</i></p> <p>Competențe de executare privind obligația de înregistrare a operatorilor care desfășoară operațiuni de colectare</p> <p>(1) Comisia poate stabili, prin acte de punere în aplicare, norme privind informațiile care trebuie furnizate de către operatorii în scopul înregistrării prevăzute la articolul 90 alineatul (1), inclusiv termenele de furnizare a acestor informații.</p> <p>(2) Comisia stabilește, prin acte de punere în aplicare, norme privind tipurile de operatori care pot fi exonerate de statele membre de la cerința de înregistrare în conformitate cu articolul 91, cu condiția ca activitatea acestor operatori să prezinte un risc nesemnificativ și pe baza speciilor, categoriilor și numărului de animale terestre deținute care fac obiectul activității lor.</p> <p>(3) Actele de punere în aplicare la care se face trimitere în prezentul articol se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 266 alineatul (2).</p>		<p>Norme UE neaplicabile</p>		

<p>Articolul 93 Obligația autorității competente privind înregistrarea O autoritate competentă înregistrează: (a) unitățile în registrul prevăzut la articolul 101 alineatul (1), în cazul în care operatorul în cauză a furnizat informațiile solicitate în conformitate cu articolul 84 alineatul (1); (b) transportatorii în registrul prevăzut la articolul 101 alineatul (1), în cazul în care transportatorul în cauză a furnizat informațiile solicitate în conformitate cu articolul 87 alineatele (1) și (3); (c) operatorii care desfășoară operațiuni de colectare, independent de o unitate, în registrul prevăzut la articolul 101 alineatul (1), în cazul în care operatorul în cauză a furnizat informațiile solicitate în conformitate cu articolul 90 alineatul (1). Autoritatea competentă atribuie fiecărei unități, fiecărui transportator sau operator, astfel cum se menționează la primul paragraf literele (a) – (c) un număr de înregistrare unic.</p>		
<p>Secțiunea 2 Autorizarea anumitor tipuri de unități Articolul 94 Autorizarea anumitor unități și acte delegate (1) Operatorii următoarelor tipuri de unități solicită autorității competente autorizarea în conformitate cu articolul 96 alineatul (1) și nu își încep activitățile până când unitatea nu este autorizată în conformitate cu articolul 97 alineatul (1): (a) unitățile pentru operațiuni de colectare a unguțelor și a păsărilor de curte, din care animalele menționate sunt deplasate într-un alt stat membru sau care primesc animale dintr-un alt stat membru; (b) unități de material germinativ provenit de la bovine, porcine, ovine, caprine și ecvidee, din care materialul germinativ respectiv este deplasat într-un alt stat membru; (c) incubatoare, din care ouăle pentru incubație sau păsările de curte sunt deplasate într-un alt stat membru; (d) unități pentru păsări de curte, din care păsările de curte destinate altor scopuri decât sacrificarea sau depunerea de ouă pentru incubație sunt deplasate într-un alt stat membru; (e) orice alt tip de unitate pentru animale terestre deținute care prezintă un risc semnificativ și are obligația de a obține o autorizație conform normelor stabilite într-un act</p>	<p>(1) Cerințele privind circulația animalelor terestre destinate pentru circuri, grădini zoologice, magazine de animale de companie, expoziții, evenimente sportive, inclusiv culturale se aprobă de Guvern</p>	<p>Compatibil</p>
<p>(9) Autorizarea și eliberarea autorizației sanitare veterinare se efectuează conform tarifulor și termenelor specificate în Legea nr. 160/2011 privind reglementarea prin autorizare a activității de întreprinzător, în partea nereglementată de prezenta lege. Înregistrarea sanitară veterinară se efectuează gratis și pentru un termen nelimitat. (10) Exploatațile nonprofesionale nu se supun autorizării sanitare veterinare, însă proprietarii acestora sunt obligați să notifice subdiviziunile teritoriale pentru siguranța alimentelor în privința întreținerii animalelor și a operațiunilor/acțiunilor efectuate cu acestea. Proprietarii exploataților nonprofesionale pot comercializa produse de origine animală obținute de la propriile animale în conformitate cu prevederile art. 121 alin. (2) și (3) din Legea nr. 231/2010 cu privire la comerțul interior. (11) Numărul de animale admis în exploatațile nonprofesionale și regulile de întreținere a acestora se aprobă de către consiliile locale conform prevederilor Legii nr. 436/2006 privind administrația publică locală, însă numărul acestora nu poate depăși după cum</p>	<p>Compatibil</p>	

<p>delegat adoptat în conformitate cu alineatul (3) litera (b). (2) Operatorii încetează activitatea la o unitate menționată la alineatul (1) în cazul în care: (a) autoritatea competentă retrage sau suspendă autorizarea acesteia, în conformitate cu articolul 100 alineatul (2); sau (b) în cazul unei autorizări condiționate, acordate în conformitate cu articolul 99 alineatul (3), unitatea în cauză nu respectă cerințele rămase menționate la articolul 99 alineatul (3) și nu obține o autorizație definitivă în conformitate cu articolul 97 alineatul (1). (3) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 264 privind: (a) derogările de la cerința ca operatorii tipurilor de unități menționate la alineatul (1) literele (a) – (d) să solicite autorizarea de către autoritatea competentă, în cazul în care unitățile respective prezintă un risc nesemnificativ; (b) tipurile de unități care trebuie să fie autorizate în conformitate cu alineatul (1) litera (e); (c) normele speciale privind încetarea activității de către unitățile de material germinativ menționate la alineatul (1) litera (b). (4) La adoptarea actelor delegate, astfel cum se prevede la alineatul (3), Comisia întemeiază actele respective pe următoarele criterii: (a) speciile și categoriile de animale terestre deținute sau de material germinativ dintr-o unitate; (b) numărul de specii și numărul sau cantitățile de animale terestre deținute sau de material germinativ deținute într-o unitate; (c) tipul de unitate și tipul de producție; și (d) circulația animalelor terestre deținute sau a materialului germinativ înspre și dinspre tipurile respective de unități. Articolul 95 Aprobarea statutului de unități izolate Operatorii de unități care doresc să obțină statutul de unitate izolată: (a) solicită aprobarea din partea autorității competente în conformitate cu articolul 96 alineatul (1); (b) deplasează animalele deținute către sau dinspre unitatea lor în conformitate cu cerințele de la articolul 137 alineatul (1) și cu orice acte delegate adoptate în conformitate cu articolul 137 alineatul (2) numai după ce unitatea lor a obținut aprobarea statutului respectiv de la</p>	<p>urmează: a) 5 bovine mature și descendenții acestora (până la vârsta de 12 luni); b) 2 cabaline mature și descendenții acestora (până la vârsta de 12 luni); c) 50 de oi sau capre mature și descendenții acestora (până la vârsta de 6 luni); d) 5 porcine mature și descendenții acestora (până la vârsta de 60 de zile); e) 100 de iepuri; f) 200 de păsări; g) 30 de familii de albine. (12) Agenția întocmește, în formă electronică, și actualizează Lista exploatațiilor autorizate/înregistrate sanitare veterinare. (13) Procedura de eliberare a autorizației sanitare veterinare pentru mijloacele de transport care transportă animale vii și produse supuse controlului sanitar veterinar cu excepția materiei prime de origine vegetală destinată procesării industriale este similară cu procedura de eliberare a autorizației sanitare veterinare de funcționare, cu excepția obligativității prezentării actului menționat la alin. (2) lit. a) și b). (14) Prin derogare de la alineatul (1) operatorii din domeniul alimentar prevăzuți la art.3 alin. (12) din Legea nr.296/2017 privind cerințele generale de igienă a produselor alimentare, se înregistrează în domeniul siguranței alimentelor în temeiul capitolului V¹ din Legea nr. 306/2018 privind siguranța alimentelor</p>	<p>Articolul 49. Avizul de coordonare a documentației tehnice (1) Selectarea terenurilor, proiectarea și construcția complexelor de creștere a animalelor, întreprinderilor avicole, combinatele de carne și a altor întreprinderi de industrializare a materiei prime animaliere și de depozitare a produselor de origine animală a unităților de alimentație publică se fac cu avizul Agenției sau al subdiviziunilor teritoriale pentru siguranța alimentelor. (2) Avizul prevăzut la alin. (1) se eliberează, în</p>
---	---	---

<p>autoritatea competentă în conformitate cu articolele 97 și 99.</p>	<p>baza principiului ghișeiului unic, autorității executive a administrației publice locale într-un termen ce nu va depăși 10 zile de la data depunerii cererii de către aceasta. În cazul în care după expirarea termenului respectiv nu este dat niciun răspuns, avizul se consideră eliberat în conformitate cu procedura aprobării tacite.</p>								
<p>autoritatea competentă în conformitate cu articolele 97 și 99.</p>	<p>baza principiului ghișeiului unic, autorității executive a administrației publice locale într-un termen ce nu va depăși 10 zile de la data depunerii cererii de către aceasta. În cazul în care după expirarea termenului respectiv nu este dat niciun răspuns, avizul se consideră eliberat în conformitate cu procedura aprobării tacite.</p>	<p>Articolul 50. Registrele autorității sanitare veterinare competente</p> <p>(1) Agenția instituită și țin la zi, registre cu:</p> <p>a) toate exploatațile și toți operatorii înregistrați sanitar veterinar;</p> <p>b) toate exploatațile autorizate sanitar veterinar, conform profilului de activitate.</p> <p>(2) Registrele menționate la alin. (1) se pun la dispoziția publicului de Agenție în măsura în care informațiile conținute în aceste registre sunt importante pentru mișcarea animalelor terestre deținute și a materialului seminal provenit de la acestea.</p>	<p>Articolul 45. Obligația autorității sanitare-veterinare competente privind înregistrarea/autorizarea exploatașilor de animale</p> <p>(1) Agenția întocmește, în formă electronică, și actualizează Lista exploatașilor autorizate/înregistrate sanitar veterinar. Lista este publică și poate fi accesată pe pagina web oficială a Agenției.</p> <p>(2) Agenția, prin intermediul subdiviziunilor teritoriale pentru siguranța alimentelor, atribuie fiecărei exploatași, fiecărui transportator sau operator, un număr de înregistrare unic.</p>	<p>Articolul 96</p> <p>Obligația operatorilor de a furniza informații în vederea obținerii autorizării și actele de punere în aplicare</p> <p>(1) Pentru a solicita autorizarea unității lor, astfel cum se prevede la articolul 94 alineatul (1) și la articolul 95 litera (a), operatorii furnizează autorității competente următoarele informații:</p> <p>(a) denumirea și adresa operatorului în cauză;</p> <p>(b) amplasarea unității în cauză și o descriere a instalațiilor acesteia;</p> <p>(c) categoriile, speciile și numărul sau cantitățile de animale terestre deținute sau de material germinativ relevante pentru autorizare care se află în unitate;</p> <p>(d) tipul de unitate;</p> <p>(e) alte aspecte referitoare la caracteristici specifice ale unității care sunt relevante pentru a stabili riscul, în cazul în care există, reprezentat de aceasta.</p> <p>(2) Operatorii unităților, astfel cum se menționează la alineatul (1), informează autoritatea competentă cu privire la:</p> <p>(a) orice schimbări în unități în privința aspectelor menționate la alineatul (1) literale (a), (b) sau (c);</p> <p>(b) orice încetare a activității operatorului sau a unității în cauză.</p>	<p>Articolul 45. Obligația autorității sanitare-veterinare competente privind înregistrarea/autorizarea exploatașilor de animale</p> <p>(1) Agenția întocmește, în formă electronică, și actualizează Lista exploatașilor autorizate/înregistrate sanitar veterinar. Lista este publică și poate fi accesată pe pagina web oficială a Agenției.</p> <p>(2) Agenția, prin intermediul subdiviziunilor teritoriale pentru siguranța alimentelor, atribuie fiecărei exploatași, fiecărui transportator sau operator, un număr de înregistrare unic.</p>	<p>Articolul 45. Obligația autorității sanitare-veterinare competente privind înregistrarea/autorizarea exploatașilor de animale</p> <p>(1) Agenția întocmește, în formă electronică, și actualizează Lista exploatașilor autorizate/înregistrate sanitar veterinar. Lista este publică și poate fi accesată pe pagina web oficială a Agenției.</p> <p>(2) Agenția, prin intermediul subdiviziunilor teritoriale pentru siguranța alimentelor, atribuie fiecărei exploatași, fiecărui transportator sau operator, un număr de înregistrare unic.</p>	<p>Articolul 45. Obligația autorității sanitare-veterinare competente privind înregistrarea/autorizarea exploatașilor de animale</p> <p>(1) Agenția întocmește, în formă electronică, și actualizează Lista exploatașilor autorizate/înregistrate sanitar veterinar. Lista este publică și poate fi accesată pe pagina web oficială a Agenției.</p> <p>(2) Agenția, prin intermediul subdiviziunilor teritoriale pentru siguranța alimentelor, atribuie fiecărei exploatași, fiecărui transportator sau operator, un număr de înregistrare unic.</p>	<p>Articolul 45. Obligația autorității sanitare-veterinare competente privind înregistrarea/autorizarea exploatașilor de animale</p> <p>(1) Agenția întocmește, în formă electronică, și actualizează Lista exploatașilor autorizate/înregistrate sanitar veterinar. Lista este publică și poate fi accesată pe pagina web oficială a Agenției.</p> <p>(2) Agenția, prin intermediul subdiviziunilor teritoriale pentru siguranța alimentelor, atribuie fiecărei exploatași, fiecărui transportator sau operator, un număr de înregistrare unic.</p>	<p>Articolul 45. Obligația autorității sanitare-veterinare competente privind înregistrarea/autorizarea exploatașilor de animale</p> <p>(1) Agenția întocmește, în formă electronică, și actualizează Lista exploatașilor autorizate/înregistrate sanitar veterinar. Lista este publică și poate fi accesată pe pagina web oficială a Agenției.</p> <p>(2) Agenția, prin intermediul subdiviziunilor teritoriale pentru siguranța alimentelor, atribuie fiecărei exploatași, fiecărui transportator sau operator, un număr de înregistrare unic.</p>

<p>(3) Comisia poate stabili, prin acte de punere în aplicare, norme privind informațiile care trebuie furnizate de către operatori în cererea pentru autorizarea unității lor, în conformitate cu alineatul (1), precum și termenele până la care trebuie să fie furnizate informațiile prevăzute la alineatul (1) și la alineatul (2) litera (b). Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 266 alineatul (2). <i>Articolul 97</i></p>	<p>Acordarea autorizației și condițiile de autorizare a unităților și actele delegate</p> <p>(1) Autoritățile competente autorizează, conform dispozițiilor articolului 94 alineatul (1) și ale articolului 95 litera (a), numai unitățile care:</p> <p>(a) respectă următoarele cerințe, după caz, privind:</p> <p>(i) carantina, izolarea și alte măsuri de biosecuritate, luând în considerare cerințele prevăzute la articolul 10 alineatul (1) litera (b) și orice norme adoptate în conformitate cu articolul 10 alineatul (2);</p> <p>(ii) cerințele în materie de supraveghere, astfel cum se prevede la articolul 24 și, în cazul în care este pertinent pentru tipul de unitate în cauză și riscul implicat, la articolul 25;</p> <p>(iii) ținerea evidențelor. astfel cum se prevede la articolele 102 și 103 și în orice norme adoptate în temeiul articolelor 106 și 107;</p> <p>(b) dispun de instalații și echipamente care:</p> <p>(i) sunt adecvate pentru a reduce riscul introducerii și răspândirii bolilor la un nivel acceptabil, luând în considerare tipul de unitate de acvacultură în cauză;</p> <p>(ii) au o capacitatea adecvată pentru numărul de animale terestre sau pentru volumul materialului germinativ în cauză păstrat;</p> <p>(c) nu prezintă un risc inacceptabil de răspândire a bolilor, luând în considerare măsurile existente de diminuare a riscurilor;</p> <p>(d) dispun de un număr suficient de angajați cu formare adecvată pentru activitatea unității în cauză;</p> <p>(e) dispun de un sistem care să-i permită operatorului în cauză să demonstreze autorității competente că respectă cerințele de la literele (a) – (d).</p> <p>(2) Comisia adoptă acte delegate în conformitate cu articolul 264 privind:</p> <p>(a) carantina, izolarea și alte măsuri de biosecuritate,</p>	<p>Articolul 47. Autorizarea sanitar-veterinară</p> <p>(1) Agenții economici care desfășoară cel puțin una dintre activitățile menționate în anexa nr. 1 pot activa numai dacă acestea au fost supuse procedurii de autorizare/înregistrare sanitară veterinară de către Agenție.</p> <p>(2) Pentru obținerea autorizației sanitare veterinară, agenții economici depun o cerere la subdiviziunile teritoriale pentru siguranța alimentelor, conform modelului din anexa nr. 2, la care anexează copiile următoarelor documente:</p> <p>a) contractul de angajare/prestare servicii încheiat cu un medic veterinar, modelul căruia este prezentat în anexa nr. 8, cu excepția activităților prevăzute în pct. 1.18, 3.5, 4.1, 4.2, 4.3; 4.5; 5.5.2.; 5.6; 5.9; 6.11 din anexa nr. 1;</p> <p>b) autorizația de mediu pentru folosința specială a apei, pentru activitatea economică din piscicultură;</p> <p>c) acordul autorității executive a administrației publice locale pentru desfășurarea activităților solicitate în locația specificată. Agenția verifică prin intermediul Platformei de interoperabilitate (MConnect) al Agenția Servicii Publice înregistrarea activității de întreprinzător și dreptul de proprietate sau dreptul de folosință asupra spațiului de către agentul economic.</p> <p>(3) Pentru obținerea înregistrării sanitare veterinară, operatorii notifică Agenția conform modelului aprobat prin ordinul directorului general al Agenției. În termen de 5 zile lucrătoare de la depunerea notificării, Agenția o examinează, o</p>	<p>Compatibil</p>
--	--	---	--------------------------

<p>astfel cum se menționează la alineatul (1) litera (a) punctul (i);</p> <p>(b) supravegherea, astfel cum se menționează la alineatul (1) litera (a) punctul (ii);</p> <p>(c) instalațiile și echipamentele, astfel cum se menționează la alineatul (1) litera (b);</p> <p>(d) responsabilitățile, competența și formarea specializată a personalului și a medicilor veterinar, astfel cum se prevede la alineatul (1) litera (d), pentru activitatea unităților de material germinativ și a unităților pentru operațiuni de colectare a unguelatelor și a păsărilor de curte;</p> <p>(e) supravegherea necesară de către autoritatea competentă a unităților de material germinativ și a unităților pentru operațiuni de colectare a unguelatelor și a păsărilor de curte.</p> <p>(3) La stabilirea normelor care urmează să fie prevăzute în actele delegate care vor fi adoptate în temeiul alineatului (2), Comisia întemeiază normele respective pe următoarele elemente:</p> <p>(a) riscurile prezentate de fiecare tip de unitate;</p> <p>(b) speciile și categoriile de animale terestre deținute relevante pentru autorizare;</p> <p>(c) tipul de producție în cauză;</p> <p>(d) tiparele de circulație specifice tipului de unitate și speciilor și categoriilor de animale deținute în respectivele unități.</p> <p><i>Articolul 98</i></p> <p>Domeniul de aplicare al autorizării unităților</p> <p>Autoritatea competentă specifică în mod explicit în autorizația acordată unei unități în temeiul articolului 97 alineatul (1), în urma unei solicitări formulate conform articolului 94 alineatul (1) sau articolului 95 litera (a):</p> <p>(a) pentru ce tipuri de unități menționate la articolul 94 alineatul (1) și la articolul 95 și în normele adoptate în temeiul articolului 94 alineatul (3) litera (b) se aplică autorizația;</p> <p>(b) pentru ce specii și categorii de animale terestre deținute sau de material germinativ provenit de la speciile respective se aplică autorizația.</p> <p><i>Articolul 99</i></p> <p>Proceduri pentru acordarea autorizației de către autoritatea competentă</p> <p>(1) Autoritatea competentă stabilește procedurile pe care operatorii să le urmeze pentru a solicita autorizarea</p>	<p>înregistrează și informează agentul economic în privința includerii sau refuzului includerii acestuia în Lista exploatațiilor autorizate/înregistrate sanitar veterinar.</p> <p>(4) În cadrul procedurii de autorizare sanitară veterinară, inspectorii subdiviziunilor teritoriale pentru siguranța alimentelor, în termen de 5 zile lucrătoare de la data depunerii cererii sunt obligați să inițieze și să efectueze un control inopinat în conformitate cu Legea nr. 131/2012 privind controlul de stat asupra activității de întreprinzător. Evaluarea unității se efectuează în baza listei de verificare aprobate și se finalizează cu un proces verbal de control.</p> <p>(5) În cazul corespunderii obiectivului/activității cu cerințele sanitare veterinare, în decurs de cel mult 20 de zile lucrătoare, se eliberează autorizație sanitară veterinară, conform modelului din anexa nr. 3.</p> <p>(6) În cazul necorespunderii obiectivului/activității cu cerințele sanitare veterinare în vigoare și al imposibilității înlăturării neconformităților depistate, se emite refuz de autorizare sanitară veterinară motivat.</p> <p>(7) În cazul depășirii de către subdiviziunile teritoriale pentru siguranța alimentelor a termenului stabilit la alin. (5) pentru eliberarea actului permisiv și în lipsa unei comunicări scrise privind suspendarea termenului de examinare a cererii sau refuzul ei, cu excepțiile prevăzute de prezenta lege și de legile care reglementează în mod expres activitățile autorizate, actul permisiv se consideră acordat prin aprobare tacită, în conformitate cu Legea nr. 235/2006 cu privire la principiile de bază de reglementare a activității de întreprinzător și cu Legea nr. 160/2011 privind reglementarea prin autorizare a activității de întreprinzător.</p> <p>(8) Pentru orice modificări ulterioare ale procesului tehnologic, relocare, extindere ori schimbare a profilului de activitate, se impune solicitarea eliberării de noi autorizații sanitare veterinare.</p> <p>(9) Autorizarea și eliberarea autorizației</p>	
---	---	--

<p>unităților lor în conformitate cu articolul 94 alineatul (1), articolul 95 sau articolul 96 alineatul (1).</p> <p>(2) La primirea unei cereri de autorizare din partea unui operator, în conformitate cu articolul 94 alineatul (1) sau cu articolul 95 litera (a), autoritatea competentă face o vizită la fața locului.</p> <p>(3) Cu condiția ca cerințele menționate la articolul 97 și la alineatele (1) și (2) din prezentul articol să fie îndeplinite, autoritatea competentă acordă autorizația.</p> <p>(4) În cazul în care o unitate nu îndeplinește toate cerințele pentru autorizare menționate la articolul 97, autoritatea competentă poate acorda o autorizație condiționată pentru o unitate în cazul în care, din cererea operatorului în cauză și din vizita ulterioară la fața locului, astfel cum se prevede la alineatul (2) din prezentul articol, reiese că unitatea îndeplinește toate cerințele principale pentru a oferi garanții suficiente că unitatea nu prezintă un risc semnificativ.</p> <p>(5) În cazul în care autorizația condiționată a fost acordată de autoritatea competentă în conformitate cu alineatul (4) din prezentul articol, aceasta acordă o autorizație completă numai în cazul în care reiese din o altă vizită la fața locului a unității, efectuată în termen de trei luni de la data acordării autorizației condiționate, sau din documentația pusă la dispoziție de către operator în termen de trei luni de la data respectivă, că unitatea respectă toate condițiile de autorizare prevăzute la articolul 97 alineatul (1) și normele adoptate în conformitate cu articolul 97 alineatul (2).</p> <p>În cazul în care vizita la fața locului sau documentația menționată la primul paragraf arată că a avut loc un progres evident, dar că unitatea nu respectă încă toate cerințele respective, autoritatea competentă poate prelungi perioada de autorizare condiționată. Cu toate acestea, durata unei autorizări condiționate nu poate depăși o perioadă totală de șase luni.</p>	<p>sanitare veterinare se efectuează conform tarifelor și termenelor specificate în Legea nr. 160/2011 privind reglementarea prin autorizare a activității de întreținător, în partea nereglementată de prezenta lege. Înregistrarea sanitară veterinară se efectuează gratis și pentru un termen nelimitat.</p> <p>(10) Exploatațiile nonprofesionale nu se supun autorizării sanitare veterinare, însă proprietarii acestora sunt obligați să notifice subdiviziunile teritoriale pentru siguranța alimentelor în privința întreținerii animalelor și a operațiunilor/acțiunilor efectuate cu acestea.</p> <p>Proprietarii exploatațiilor nonprofesionale pot comercializa produse de origine animală obținute de la propriile animale în conformitate cu prevederile art. 121 alin. (2) și (3) din Legea nr. 231/2010 cu privire la comerțul interior.</p> <p>(11) Numărul de animale admis în exploatațiile nonprofesionale și regulile de întreținere a acestora se aprobă de către consiliile locale conform prevederilor Legii nr. 436/2006 privind administrația publică locală, însă numărul acestora nu poate depăși după cum urmează:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) 5 bovine mature și descendenții acestora (până la vârsta de 12 luni); b) 2 cabaline mature și descendenții acestora (până la vârsta de 12 luni); c) 50 de oi sau capre mature și descendenții acestora (până la vârsta de 6 luni); d) 5 porcine mature și descendenții acestora (până la vârsta de 60 de zile); e) 100 de iepuri; f) 200 de păsări; g) 30 de familii de albine. <p>(12) Agenția întocmește, în formă electronică, și actualizează Lista exploatațiilor autorizate/înregistrate sanitare veterinare.</p> <p>(13) Procedura de eliberare a autorizației sanitare veterinare pentru mijloacele de transport care transportă animale vii și produse supuse controlului sanitar veterinar cu excepția materiei prime de origine vegetală destinată procesării industriale este similară</p>
---	--

<p><i>Articolul 100</i> Reexaminarea, suspendarea și retragerea autorizațiilor de către autoritatea competentă (1) Autoritatea competentă reexaminează în mod constant autorizațiile acordate unităților în conformitate cu articolele 97 și 99, la intervale adecvate, pe baza riscului implicat. (2) În cazul în care o autoritate competentă identifică deficiențe grave într-o unitate în ceea ce privește respectarea cerințelor prevăzute la articolul 97 alineatul (1) și în normele adoptate în conformitate cu articolul 97 alineatul (2), iar operatorul respectivei unități nu este în măsură să furnizeze garanții adecvate că aceste deficiențe vor fi eliminate, autoritatea competentă inițiază procedurile de retragere a autorizației unității. Cu toate acestea, autoritatea competentă poate doar suspenda, mai degrabă decât să retragă, autorizația unei unități în cazul în care operatorul poate garanta că va elimina deficiențele într-un interval rezonabil de timp. (3) Autorizația se acordă după retragere sau se reatribuie după suspendarea în conformitate cu alineatul (2) numai în cazul în care autoritatea competentă s-a asigurat că unitatea respectă pe deplin toate cerințele prezentului regulament, pertinente pentru acest tip de unitate. Secțiunea 3 Registrele autorității competente <i>Articolul 101</i> Registrele finite de autoritatea competentă (1) Fiecare autoritate competentă instituie și ține la zi registre cu: (a) toate unitățile și toți operatorii înregistrați de aceasta în temeiul articolului 93; (b) toate unitățile autorizate de aceasta în conformitate cu articolele 97 și 99.</p>	<p>cu procedura de eliberare a autorizației sanitare veterinare de funcționare, cu excepția obligativității prezentării actului menționat la alin. (2) lit. a) și b). (14) Prin derogare de la alineatul (1) operatorii din domeniul alimentar prevăzuți la art.3 alin. (12) din Legea nr.296/2017 privind cerințele generale de igienă a produselor alimentare, se înregistrează în domeniul siguranței alimentelor în temeiul capitolului V¹ din Legea nr. 306/2018 privind siguranța alimentelor.</p> <p>Articolul 48. Reexaminarea, suspendarea și retragerea autorizațiilor sanitare veterinare (1) Agenția, prin intermediul subdiviziunilor teritoriale pentru siguranța alimentelor, pe baza riscului implicat, conform prevederilor Legii nr. 131/2012 privind controlul de stat asupra activității de întreprinzător, verifică coresponderea autorizației sanitare veterinare eliberate exploataților. (2) În cazul necorespunderii obiectivului/activității cu cerințele sanitare veterinare în vigoare și al imposibilității înlăturării neconformităților depistate, Agenția inițiază procedurile de retragere a autorizației sanitare veterinare de funcționare. (3) Agenția suspendă autorizația sanitară veterinară în cazul în care operatorul poate garanta eliminarea deficiențelor constatate în urma controlului oficial. Termenul de remediere a deficiențelor curge de la data emiterii notificării către reprezentantul legal al unității și nu poate fi mai mare de 45 de zile. (4) Suspendarea autorizației sanitare veterinare de funcționare se efectuează în baza prescripției din procesul verbal de control întocmit de către inspectorii subdiviziunilor teritoriale pentru siguranța alimentelor, cu adresa ulterioară în instanța de judecată, respectând procedura stabilită în art.17 din Legea nr. 235/2006 cu privire la principiile de bază de înreglementare a activității de întreprinzător. (5) După înlăturarea neconformităților care au stat la baza suspendării autorizației sanitare veterinare, conducătorul unității informează Agenția în acest sens</p>	<p>Compatibil</p>
--	--	--------------------------

<p>Accasta pune registrele menționate la primul paragraf literele (a) și (b) la dispoziția Comisiei și a autorităților competente ale altor state membre în măsura în care informațiile conținute în aceste registre sunt relevante pentru circulația animalelor terestre deținute și a materialului germinativ provenit de la acestea între statele membre.</p> <p>Autoritatea competentă pune registrul cu unități autorizate menționat la primul paragraf litera (b) la dispoziția publicului în măsura în care informațiile conținute în acest registru sunt relevante pentru circulația animalelor terestre deținute și a materialului germinativ provenit de la acestea între statele membre.</p> <p>(2) Dacă este cazul și dacă este relevant, autoritatea competentă poate combina înregistrarea prevăzută la alineatul (1) primul paragraf litera (a) și autorizarea prevăzută la alineatul (1) primul paragraf litera (b) cu înregistrarea în alte scopuri.</p> <p>(3) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 264 privind informațiile detaliate care trebuie cuprinse în registrul prevăzut la alineatul (1) primul paragraf literele (a) și (b), precum și privind disponibilitatea publică a registrului prevăzută la alineatul (1) primul paragraf litera (b). ele prezentului regulament, pertinente pentru acest tip de unitate.</p>	<p>solicitând controlul repetat.</p> <p>(6) Inspectorii efectuează controlul repetat în maximum de 5 zile din data înregistrării cererii cu întocmirea un proces-verbal suplimentar, conexe cu procesul-verbal de control inițial, îl completează cu constatările în urma verificării. În cazul în care se constată înlăturarea neconformităților care au stat la baza suspendării autorizației sanitare veterinară de funcționare, inspectorii fac mențiunea corespunzătoare în procesul-verbal de control.</p> <p>(7) Reluarea activității de întreprinzător se efectuează în temeiul hotărârii instanței de judecată care a emis hotărârea de suspendare a acestei activități, la adresarea Agenției, cu prezentarea documentelor confirmative prin care s-a constatat înlăturarea neconformităților care au stat la baza suspendării autorizației sanitare veterinare de funcționare.</p>	
<p>Secțiunea 4 Ținerea evidențelor Articolul 102 Obligațiile de ținare a evidențelor ale operatorilor de unități altele decât unitățile de material germinativ (1) Operatorii de unități care fac obiectul obligației de înregistrare în conformitate cu articolul 93 sau al autorizării în conformitate cu articolul 97 alineatul (1) și mențin actualizate evidențele care conțin cel puțin următoarele informații: (a) speciile, categoriile, numărul și, după caz, identificarea animalelor terestre deținute din unitatea lor; (b) deplasările animalelor terestre deținute înspre și dinspre unitatea lor, precizându-se după caz: (i) locul lor de origine sau de destinație; (ii) data deplasărilor respective; (c) documentele care trebuie să însoțească animalele terestre deținute care sosesc în unitate sau părăsesc unitatea conform articolului 112 litera (b), articolului 113 alineatul (1) litera (b), articolului 114 alineatul (1) litera</p>	<p>Capitolul XI Ținerea evidențelor Articolul 51. Ținerea evidențelor altele decât exploatațile de material seminal (1) Agenții economici care fac obiectul obligației de autorizare/înregistrare în conformitate cu anexa nr. 1 și mențin actualizate evidențele privind: 1) speciile, categoriile, numărul și, după caz, identificarea animalelor terestre deținute în exploatație; 2) deplasările animalelor terestre deținute înspre și dinspre exploatație, precizându-se după caz: a) locul lor de origine sau de destinație; b) data deplasărilor respective; 3) documentele care însoțesc însoțească animalele terestre deținute care sosesc în exploatație sau părăsesc incinta: a) certificatul de sănătate animală; b) formularul de mișcare (F2); c) document de identificare;</p>	<p>Compatibil</p>

<p>(c), articolului 115 litera (b), articolului 117 litera (b), articolului 143 alineatele (1) și (2), articolului 164 alineatul (2) și oricărui norme adoptate în temeiul articolelor 118 și 120 și al articolului 144 alineatul (1) literale (b) și (c); (d) mortalitatea animalelor terestre deținute din unitatea lor;</p> <p>(e) măsurile de biosecuritate, supravegherea, tratamentele, rezultatele testelor și alte informații relevante, după caz, pentru:</p> <p>(i) speciile și categoriile de animale terestre deținute din cadrul unității; (ii) tipul de producție; (iii) tipul și dimensiunile unității;</p> <p>(f) rezultatele oricăror vizite de verificare a sănătății a animalelor necesare în conformitate cu articolul 25 alineatul (1).</p> <p>Evidențele se țin și se păstrează pe hârtie sau în format electronic.</p> <p>(2) Unitățile care prezintă un risc redus de răspândire a bolilor listate sau emergente pot fi exonerate de statul membru în cauză de la cerința de a ține evidențele tuturor sau unora dintre informațiile prevăzute la alineatul (1).</p> <p>(3) Operatorii unităților țin evidențele menționate la alineatele (1) și (2) în cadrul unității în cauză și:</p> <p>(a) le pun imediat la dispoziția autorității competente, la cererea acesteia; (b) le păstrează pentru o perioadă minimă care urmează să fie stabilită de către autoritatea competentă, care nu poate fi mai mică de trei ani.</p> <p>(4) Prin derogare de la alineatul (3), operatorii pot fi exonerati de obligația de a ține evidențele unora sau tuturor chestiunilor prevăzute la alineatul (1) în cazul în care operatorul în cauză:</p> <p>(a) are acces la baza de date electronică prevăzută la articolul 109 pentru speciile relevante și baza de date conține deja informațiile de inclus în evidențele respective; și (b) dispune introducerea informațiilor actualizate direct în baza de date electronică.</p> <p><i>Articolul 103</i></p> <p>Obligațiile de ținere a evidențelor de către unitățile de material germinativ</p> <p>(1) Operatorii unităților de material germinativ țin și mențin actualizate evidențele care conțin cel puțin următoarele informații:</p>	<p>d) autorizația sanitar-veterinară pentru mijloacele de transport.</p> <p>4) toate nașterile și decesele din respectiva exploatație;</p> <p>5) măsurile de biosecuritate, supravegherea, tratamentele, rezultatele testelor și alte informații privind:</p> <p>a) speciile și categoriile de animale terestre deținute din cadrul exploatației; b) tipul de producție; c) tipul și dimensiunile exploatației;</p> <p>d) rezultatele oricăror vizite de verificare a cerințelor sanitare veterinare.</p> <p>(2) Orice persoană care transportă animale pe teritoriul Republicii Moldova este obligată:</p> <p>a) să transportare numai animale identificate, însoțite de formularul de mișcare (F2), iar în cazul bovinelor – și de pașaportul individual pentru bovine și de certificatul de sănătate animală; b) să verifice, la îmbarcare, pentru fiecare animal în parte, corespunderea dintre pașaportul individual pentru bovine, formularul de mișcare (F2) și crotalie pentru animalele din specia bovină, precum și corespunderea dintre crotalie și formularul de mișcare (F2) pentru celelalte specii de animale; c) să prezinte la control persoanelor responsabile de controlul oficial animalele și toate documentele de însoțire a animalelor; d) să asigure bunăstarea și protecția animalelor în conformitate cu normele sanitare veterinare; e) să transporte animalele în mijloace de transport autorizate sanitar veterinar;</p> <p>(3) Înregistrarea animalelor se efectuează în Registrul de stat al animalelor, care cuprinde și date, în format electronic, despre exploatație, despre animalele identificate din exploatația respectivă și despre mișcarea acestora, setul de documente veterinare eliberate proprietarului sau deținătorului exploatației la consemnarea mișcării animalelor (inclusiv la identificarea inițială), cu arhivarea exemplarelor respective, în ordine cronologică, îndosariate în mod corespunzător și păstrate permanent, inclusiv pentru o</p>	<p>Compatibil</p>
--	--	--------------------------

<p>(a) rasa, vârsta, identificarea și statutul sanitar al animalelor donatoare utilizate pentru producerea materialului germinativ;</p> <p>(b) ora și locul colectării și prelucrării și depozitării materialului germinativ colectat, produs sau prelucrat;</p> <p>(c) identificarea materialului germinativ și informații privind locul de destinație, dacă acesta este cunoscut;</p> <p>(d) documentele care trebuie să însoțească materialul germinativ care sosește în unitate sau părăsește unitatea în cauză conform articolului 162 și articolului 164 alineatul (2) și oricăror norme adoptate în temeiul articolului 162 alineatele (3) și (4);</p> <p>(e) dacă este cazul, rezultatele testelor clinice și de laborator;</p> <p>(f) tehnicile de laborator utilizate.</p> <p>(2) Unitățile care prezintă un risc redus de răspândire a bolilor listate sau emergente pot fi exonerate de statul membru în cauză de la cerința de a ține evidențele tuturor sau unora dintre informațiile prevăzute la alineatul (1).</p> <p>(3) Operatorii unităților de material germinativ în evidențele menționate la alineatele (1) și (2) în cadrul unității și:</p> <p>(a) le pun imediat la dispoziția autorității competente, la cererea acesteia;</p> <p>(b) le păstrează pentru o perioadă minimă care urmează să fie stabilită de către autoritatea competentă, care nu poate fi mai mică de trei ani.</p> <p><i>Articolul 104</i></p> <p>Obligațiile de ținare a evidențelor de către transportatori</p> <p>(1) Transportatorii țin și mențin actualizate evidențe care conțin cel puțin următoarele informații:</p> <p>(a) unitățile pe care le-au vizitat;</p> <p>(b) categoriile, speciile și numărul de animale terestre deținute transportate de aceștia;</p> <p>(c) curățarea, dezinfectarea și dezinfectarea mijloacelor de transport folosite;</p> <p>(d) detalii privind documentele de însoțire a animalelor în cauză, inclusiv numărul fiecărui document.</p> <p>Evidențele se țin și se păstrează pe suport de hârtie sau în format electronic.</p> <p>(2) Transportatorii care prezintă un risc redus de răspândire a bolilor listate sau emergente pot fi exonerati de statul membru în cauză de la cerința de a ține evidențele tuturor</p>	<p>perioadă de 3 ani de la data închiderii exploatației.</p> <p>(4) Regulile de ținare a Registrului de stat al animalelor se stabilesc de Guvern.</p> <p>Articolul 52. Ținerea evidențelor de către exploatațiile de material seminal</p> <p>(1) Operatorii exploatațiilor de material seminal țin și mențin actualizate evidențe care conțin cel puțin următoarele informații:</p> <p>1) rasa, vârsta, identificarea și statutul sanitar al animalelor donatoare utilizate pentru producerea materialului seminal;</p> <p>2) ora și locul colectării și prelucrării și depozitării materialului seminal colectat, produs sau prelucrat;</p> <p>3) identificarea materialului seminal și informații privind locul de destinație, dacă acesta este cunoscut;</p> <p>4) certificatul de sănătate animală care însoțește materialul seminal și care conține cel puțin următoarele informații:</p> <p>a) informații privind exploatația de la care provine materialul seminal și exploatația sau locul de destinație;</p> <p>b) tipul de material seminal și specia de animale deținute donatoare;</p> <p>c) volumul sau cantitatea de material seminal;</p> <p>d) marcarea materialului seminal;</p> <p>e) informații care pot demonstra că materialul seminal transportat îndeplinește cerințele de circulație pentru speciile crescute;</p> <p>5) dacă este cazul, rezultatele testelor clinice și de laborator.</p> <p>(2) Operatorii exploatațiilor de material seminal țin evidențele menționate la alin. (1) în cadrul exploatației și:</p> <p>a) le pun imediat la dispoziția Agenției, la cererea acesteia;</p> <p>b) le păstrează pentru o perioadă minimă care urmează să fie stabilită de către Agenție, care nu poate fi mai mică de trei ani.</p> <p>Articolul 53. Ținerea evidențelor de către transportatori</p>	<p>Compatibili</p>
--	---	---------------------------

<p>sau unora dintre informațiile prevăzute la alineatul (1).</p> <p>(3) Transportatorii țin evidențele menționate la alineatele (1) și (2):</p> <p>(a) în așa fel încât să poată fi puse imediat la dispoziția autorității competente, la cererea acesteia;</p> <p>(b) pentru o perioadă minimă care urmează să fie stabilită de către autoritatea competentă, care nu poate fi mai mică de trei ani.</p> <p><i>Articolul 105</i></p> <p>Obligațiile de ținere a evidențelor de către operatorii care efectuează operațiuni de colectare</p> <p>(1) Operatorii care efectuează operațiuni de colectare care fac obiectul obligației de înregistrare prevăzute de articolul 93, țin și mențin actualizate evidențele care conțin cel puțin următoarele informații:</p> <p>(a) speciile, categoriile, numărul și identificarea animalelor terestre deținute din responsabilitatea lor;</p> <p>(b) circulația animalelor terestre deținute aflate în responsabilitatea lor, precizându-se după caz:</p> <p>(i) locul lor de origine și de destinație;</p> <p>(ii) data deplasărilor respective;</p> <p>(c) documentele care trebuie să însoțească animalele terestre deținute deplasate aflate în responsabilitatea lor conform articolului 112 litera (b), articolului 113 alineatul (1) litera (b), articolului 114 alineatul (1) litera (c), articolului 115 litera (b), articolului 117 litera (b), articolului 143 alineatele (1) și (2), articolului 164 alineatul (2) și oricăror norme adoptate în temeiul articolelor 118 și 120 și al articolului 144 alineatul (1) literele (b) și (c);</p> <p>(d) mortalitatea animalelor terestre deținute aflate în responsabilitatea lor; și (e) măsurile de biosecuritate, supravegherea, tratamentele, rezultatele testelor și alte informații relevante, după caz, pentru speciile și categoriile de animale terestre deținute aflate în responsabilitatea lor.</p> <p>Evidențele se țin și se păstrează în format electronic.</p> <p>(2) Operatorii ale căror activități prezintă un risc redus de răspândire a bolilor listate sau emergente pot fi exonerati de statul membru în cauză de la cerința de a ține evidențele tuturor sau unora dintre informațiile prevăzute la alineatul (1).</p> <p>(3) Operatorii:</p> <p>(a) pun la dispoziția autorității competente, la cerere, evidențele menționate la alineatul (1);</p>	<p>(1) Transportatorii țin și mențin actualizate evidențele care conțin cel puțin următoarele informații:</p> <p>a) exploatațiile pe care le-au vizitat;</p> <p>b) categoriile, speciile și numărul de animale terestre deținute transportate de aceștia;</p> <p>c) curățarea, dezinfectarea și dezinfectarea mijloacelor de transport folosite;</p> <p>d) detalii privind documentele de însoțire a animalelor ce țin de domeniul supravegherii sanitare veterinare, inclusiv numărul fiecărui document.</p> <p>(2) Transportatorii țin evidențele menționate la alin. (1):</p> <p>a) în așa fel încât să poată fi puse imediat la dispoziția autorității sanitare-veterinare competente, la cererea acesteia;</p> <p>b) pentru o perioadă minimă care urmează să fie stabilită de către Agenție, care nu poate fi mai mică de trei ani.</p>	
---	---	--

<p>(b) păstrează respectivele evidențe pentru o perioadă minimă care urmează să fie stabilită de către autoritatea competentă, care nu poate fi mai mică de trei ani.</p> <p><i>Articolul 106</i></p> <p>Delegarea de competențe în ceea ce privește ținerea evidențelor</p> <p>(1) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 264 privind normele de completare a cerințelor privind ținerea evidențelor prevăzute la articolele 102, 103, 104 și 105 referitoare la:</p> <p>(a) informațiile care trebuie înregistrate în plus față de cele prevăzute la articolul 102 alineatul (1), articolul 103 alineatul (1), articolul 104 alineatul (1) și articolul 105 alineatul (1);</p> <p>(b) cerințele suplimentare privind ținerea evidențelor pentru materialul germinativ colectat, produs sau prelucrat într-o unitate de material germinativ, după ce respectiva unitate și-a încheiat activitatea.</p> <p>(2) La stabilirea normelor care urmează să fie prevăzute în actele delegate, astfel cum se prevede la alineatul (1), Comisia întemeiază normele respective pe următoarele elemente:</p> <p>(a) riscurile prezentate de fiecare tip de unitate sau de activitate;</p> <p>(b) speciile și categoriile de animale terestre deținute sau de material germinativ din unitatea în cauză sau cele transportate către sau de la respectiva unitate;</p> <p>(c) tipul de producție din unitate sau tipul de activitate;</p> <p>(d) tiparele de circulație caracteristice și categoriile de animale vizate;</p> <p>(e) numărul de animale terestre deținute sau volumul de material germinativ din responsabilitatea operatorului în cauză.</p> <p><i>Articolul 107</i></p> <p>Competențe de executare privind exonerări de la cerințele de ținere a evidențelor</p> <p>Comisia poate stabili, prin acte de punere în aplicare, norme privind tipurile de unități și de operatori care pot fi exonerati de către statele membre de la cerințele de ținere a evidențelor prevăzute la articolele 102, 103, 104 și 105, în ceea ce privește:</p> <p>(a) unitățile care dețin sau operatorii care manipulează sau transportă un număr mic de animale terestre deținute sau volume sau cantități mici de material germinativ;</p> <p>(b) anumite specii sau categorii de animale terestre</p>	<p>Norme UE neaplicabile</p>	<p>Norme UE neaplicabile</p>	
---	-------------------------------------	-------------------------------------	--

<p>deținute sau de material germinativ.</p> <p>La adoptarea actelor de punere în aplicare respective, Comisia întemeiază actele respective pe criteriile prevăzute la articolul 106 alineatul (2).</p> <p>Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 266 alineatul (2).</p>			
<p>CAPITOLUL 2</p> <p>Cerințe privind trasabilitatea pentru animalele terestre deținute și materialul germinativ</p> <p>Secțiunea 1</p> <p>Animale terestre deținute</p> <p>Articolul 108</p> <p>Responsabilitatea statelor membre în ceea ce privește înființarea unui sistem pentru identificarea și înregistrarea animalelor terestre deținute</p> <p>(1) Statele membre instituie un sistem pentru identificarea și înregistrarea acelor specii de animale terestre deținute pentru care prezentul regulament și orice norme adoptate în temeiul acestuia impun un astfel de sistem. Un astfel de sistem prevede, atunci când este cazul, înregistrarea circulației animalelor respective.</p> <p>(2) La instituirea sistemului menționat la alineatul (1), statele membre iau în considerare:</p> <p>(a) specia sau categoriile de animale terestre deținute în cauză;</p> <p>(b) riscul prezentat de respectiva specie sau categorie.</p> <p>(3) Sistemul prevăzut la alineatul (1) cuprinde elementele următoare:</p> <p>(a) mijloacele de identificare individuală sau în grup a animalelor terestre deținute;</p> <p>(b) documente de identificare, documente de circulație și alte documente pentru identificarea și urmărirea animalelor terestre deținute, astfel cum se menționează la articolul 110;</p> <p>(c) evidențe ținute la zi în unități, după cum se prevede la articolul 102 alineatul (1) literele (a) și (b);</p> <p>(d) o bază de date electronică a animalelor terestre deținute, după cum se prevede la articolul 109 alineatul (1).</p> <p>(4) Sistemul prevăzut la alineatul (1) se elaborează astfel încât:</p> <p>(a) să asigure o aplicare eficientă a măsurilor de prevenire și control al bolilor prevăzute în prezentul regulament;</p> <p>(b) să faciliteze trasabilitatea animalelor terestre deținute</p>	<p>Compatibil</p>	<p>Capitolul XII</p> <p>Cerințe privind trasabilitatea pentru animalele terestre deținute și materialul germinativ</p> <p>Articolul 54. Sistemul de identificarea și înregistrarea animalelor</p> <p>(1) Agenția instituie un sistem național pentru identificarea și înregistrarea a animalelor și a descendenților obținuți prin încrucișarea acestora, cu excepția animalelor sălbatice.</p> <p>(2) La instituirea sistemului prevăzut la alin. (1) Agenția ține cont de specia sau categoriile de animale deținute și riscul prezentat de acestea.</p> <p>(3) Sistemul prevăzut la alin. (1) cuprinde următoarele elemente:</p> <p>a) mijloacele de identificare individuală sau în grup a animalelor deținute;</p> <p>b) documente de identificare, documente de circulație și alte documente pentru identificarea și urmărirea deținute;</p> <p>c) evidențe ținute la zi în exploatații;</p> <p>d) o bază de date electronică a animalelor deținute.</p> <p>(2) Sistemul prevăzut la alin. (1) permite:</p> <p>1) asigurarea aplicării eficiente a măsurilor de prevenire și control al bolilor transmisibile;</p> <p>2) trasabilitatea animalelor deținute și mișcarea acestora;</p> <p>3) asigurarea interoperabilității, integrării și compatibilității eficiente ale elementelor acestuia;</p> <p>4) adaptarea la:</p> <p>a) sistemul informațional pentru notificările și rapoartele către OIE și Uniunea Europeană;</p> <p>b) sistemul TRACES.</p> <p>5) abordarea coerentă pentru diferite specii de</p>	

<p>și circulația acestora în interiorul și între statele membre, precum și intrarea lor în Uniune;</p> <p>(c) să asigure interoperabilitatea, integrarea și compatibilitatea eficiente ale elementelor sistemului respectiv;</p> <p>(d) în măsura în care este adecvat, să garanteze că sistemul este adaptat la:</p> <p>(i) sistemul computerizat de informații pentru notificările și rapoartele către Uniune prevăzute la articolul 22;</p> <p>(ii) sistemul TRACES;</p> <p>(e) să garanteze o abordare coerentă pentru diferitele specii de animale care fac obiectul sistemului.</p> <p>(5) Statele membre pot, dacă este cazul:</p> <p>(a) utiliza parțial sau în întregime sistemul prevăzut la alineatul (1) în alte scopuri decât cele menționate la alineatul (4) literele (a) și (b);</p> <p>(b) integra documentele de identificare, documentele de circulație și alte documente menționate la articolul 110 în certificatul de sănătate animală sau declarația pe proprie răspundere prevăzută la articolul 143 alineatele (1) și (2) și la articolul 151 alineatul (1), precum și în orice norme adoptate în temeiul articolului 144 alineatul (1) literele (b) și (c) și articolului 151 alineatele (3) și (4);</p> <p>(c) desemna o altă autoritate sau autoriza un alt organism sau o altă persoană fizică pentru a asigura aplicarea practică a sistemului de identificare și de înregistrare prevăzut la alineatul (1) din prezentul articol, inclusiv în ceea ce privește eliberarea de documente de identificare și elaborarea de modele, astfel cum se prevede la articolul 110 alineatul (1) literele (a), (b) și (c).</p> <p><i>Articolul 109</i></p> <p>Obligația statelor membre de a stabili și menține o bază de date electronică a animalelor terestre deținute</p> <p>(1) Statele membre stabilesc și mențin o bază de date electronică pentru înregistrarea, cel puțin:</p> <p>(a) a următoarelor informații referitoare la animale deținute din specia bovină:</p> <p>(i) identificarea lor individuală, astfel cum se prevede la articolul 112 litera (a);</p> <p>(ii) unitățile în care acestea sunt deținute;</p> <p>(iii) circulația acestora în și din respectivele unități;</p> <p>(b) a următoarelor informații referitoare la animalele deținute din speciile ovină și caprină:</p> <p>(i) identificarea acestora, astfel cum se prevede la articolul 113 alineatul (1) litera (a), și numărul de animale din</p>	<p>animale care fac obiectul acestuia.</p> <p>(3) Toate animalele din Republica Moldova urmează a fi identificate, utilizându-se:</p> <p>a) o crotalie pentru animalele din speciile ovine, caprine și suine;</p> <p>b) două crotalii (cu același cod de identificare) – pentru animalele din speciile bovină,</p> <p>c) un mijloc fizic de identificare (cu cod unic de identificare) și un document unic de identificare (pașaport) – pentru animalele din specia ecvidee.</p> <p>(4) Cerințele/normele sanitare veterinare privind trasabilitatea, identificarea, înregistrarea a animalelor și a descendenților obținuți prin încrucișarea acestora se aprobă de către Guvern.</p>	<p>Articolul 55. Cerințe de trasabilitate pentru materialul seminal</p> <p>Compatibil</p> <p>(1) Operatorii care produc, prelucrează sau depozitează material seminal, marchează acest material seminal de la animalele deținute din speciile bovină, caprină, ovină, porcină și ecvidee în așa fel încât să poată fi asociat în mod clar cu:</p> <p>a) animalele donatoare;</p> <p>b) data colectării; și</p> <p>c) exploatarea în care a fost colectat, produs, prelucrat și depozitat materialul seminal.</p> <p>(2) Marcajul prevăzut la alin. (1) este conceput astfel încât să asigure:</p> <p>a) o aplicare eficientă a măsurilor de prevenire și control al bolilor la animale;</p>	
--	--	---	--

<p>unitatea în care acestea sunt deținute;</p> <p>(ii) unitățile în care acestea sunt deținute;</p> <p>(iii) circulația acestora în și din respectivele unități;</p> <p>(c) a următoarelor informații referitoare la animalele deținute din specia porcină:</p> <p>(i) identificarea acestora, astfel cum se prevede la articolul 115 și numărul de animale din unitățile în care acestea sunt deținute;</p> <p>(ii) unitățile în care acestea sunt deținute;</p> <p>(iii) circulația acestora în și din respectivele unități;</p> <p>(d) a următoarelor informații referitoare la animalele deținute din specia ecvidee:</p> <p>(i) codul lor unic, astfel cum se prevede la articolul 114;</p> <p>(ii) metoda de identificare prevăzută la articolul 114 alineatul (1) litera (b), care face legătura între animalul respectiv și documentul de identificare menționat la punctul (iii), în cazul în care este relevant;</p> <p>(iii) datele de identificare relevante din documentul de identificare, astfel cum se prevede la articolul 114 alineatul (1) litera (c), conform celor stabilite în normele adoptate în temeiul articolelor 118 și 120;</p> <p>(iv) unitățile în care respectivele animale sunt deținute de obicei;</p> <p>(e) a informațiilor referitoare la animalele terestre deținute din alte specii decât cele menționate la prezentul alineat literele (a), (b), (c) și (d), în cazul în care acest lucru este prevăzut de normele adoptate în temeiul alineatului (2).</p> <p>(2) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 264 în ceea ce privește înregistrarea de informații referitoare la speciile de animale altele decât cele menționate la alineatul (1) literele (a), (b), (c) și (d) din prezentul articol în baza de date electronică prevăzută în respectivul alineat, în cazul în care este necesar, ca urmare a riscurilor specifice și semnificative prezentate de aceste specii, pentru:</p> <p>(a) a asigura aplicarea eficientă a măsurilor de prevenire și de control al bolilor prevăzute în prezentul regulament;</p> <p>(b) a facilita trasabilitatea animalelor terestre deținute, circulația acestora între statele membre și intrarea lor în Uniune.</p>	<p>b) trasabilitatea materialului seminal, circulația acestuia din/în alte state.</p> <p>(3) Agenția pune în aplicare, la nivel național, un sistem unic de identificare și înregistrare a animalelor, care să asigure trasabilitatea animalelor și a materialului seminal de origine animală în corelație directă cu sistemul de etichetare și marcare utilizat pentru produsele și subprodusele obținute de la acestea.</p> <p>Articolul 56. Mișcarea animalelor deținute</p> <p>(1) Mișcarea internă, importul, tranzitul, exportul, punerea pe piață și comerțul cu animale vii se efectuează în baza documentelor de mișcare prevăzute la art. 51 alin. (1) pct. 3).</p> <p>(2) În vederea certificării sanitare veterinare a mișcării animalelor și a aplicării conceptului de zonare și regionalizare, subdiviziunile teritoriale pentru siguranța alimentelor definesc sau califică starea de sănătate a animalelor aflate în obiectivele prevăzute în anexa nr. 1 și zonele sau regiunile epidemiologice din Republica Moldova în raport cu bolile specifice ale animalelor, stabilite de Agenție pe baza Programului acțiunilor strategice de supraveghere, profilaxie și combatere a bolilor la animale, de prevenire a transmiterii bolilor de la animale la om și de protecție a mediului, în condițiile prevăzute de legislația sanitară veterinară și pentru siguranța sanitară veterinară a produselor de origine animală.</p> <p>(3) Operatorii asigură transportarea animalelor deținute numai în cazul în care animalele în cauză îndeplinesc următoarele condiții:</p> <p>1) nu prezintă simptome de boală;</p> <p>2) provin dintr-o exploatare înregistrată sau autorizată sanitară veterinară:</p> <p>a) în care nu există mortalități anormale cu cauze nedeterminate;</p> <p>b) care nu este supusă restricțiilor de circulație/măsurilor de contingență prevăzute de lege, în scopul de a preveni difuzarea bolilor transmisibile ale animalelor sau a oricărui risc de natură să afecteze sănătatea animalelor și sănătatea publică veterinară, protecția animalelor, protecția mediului și siguranța</p>	
--	--	--

	<p>produselor de origine animală;</p> <p>c) care nu este situată într-o zonă de restricție stabilită de Agenție;</p> <p>3) nu au intrat în contact cu animale terestre deținute care au făcut obiectul unor restricții de circulație, reducând astfel la minimum posibilitatea de răspândire a bolilor, luând în considerare următoarele aspecte:</p> <p>a) perioada de incubație și căile de transmitere ale bolilor transmisibile emergente în cauză;</p> <p>b) tipul de exploatare în cauză;</p> <p>c) specia și categoria de animale terestre deținute deplasate;</p> <p>d) alți factori epidemiologici (starea sanitaro-igienică nefavorabilă a teritoriului, temperatura și umiditatea mediului înconjurător, masa de indivizi receptivi).</p> <p>(4) Agenția, prin intermediul subdiviziunilor teritoriale pentru siguranța alimentelor, supraveghează ca mișcarea animalelor să fie înregistrată de către responsabilii de exploatare, pentru a asigura trasabilitatea între locul de origine și locul de destinație, ulterior va înregistra aceste mișcări într-un registru național, inclusiv în format electronic.</p> <p>(5) Importul, exportul și tranzitul de animale vii supuse supravegherii și controlului sanitar veterinar pot fi efectuate numai dacă s-a făcut o notificare prealabilă prin sistemul informațional TRACES cu cel puțin 24 de ore înainte de operațiunea de import, export sau tranzit.</p> <p>Articolul 57. Măsuri de prevenire a bolilor care se aplică transportului de animale</p> <p>(1) Persoanele fizice și juridice sînt obligate să aplice măsurile sanitare veterinare pentru prevenirea bolilor la animale, precum și pentru controlul și eradicarea sau prevenirea difuzării acestora în afara focarului de infecție, care să asigure că:</p> <p>a) statutul de sănătate al animalelor terestre deținute nu este pus în pericol în cursul transportului;</p> <p>b) operațiunile de transport al animalelor terestre deținute nu cauzează o potențială răspândire a bolilor transmisibile emergente;</p>	<p>Articolul 110</p> <p>Obligația autorității competente în ceea ce privește documentele de identificare, documentele de circulație și alte documente pentru identificarea și urmărirea animalelor terestre deținute</p> <p>(1) Fiecare autoritate competentă:</p> <p>(a) eliberează documente de identificare pentru animalele terestre deținute în cazul în care aceste documente sunt prevăzute la articolul 114 alineatul (1) litera (c) și la articolul 117 litera (b) și în normele adoptate în temeiul articolelor 118 și 120;</p> <p>(b) eliberează documente de identificare pentru animalele din specia bovină în conformitate cu articolul 112 litera</p>
--	--	--

<p>(b), cu excepția cazului în care statele membre fac schimburi de date electronice cu alte state membre în cadrul unui sistem de schimb electronic de la data la care Comisia recunoaște operabilitatea deplină a sistemului respectiv;</p> <p>(c) elaborează modele de documente de circulație și alte documente de identificare și urmărirea pentru animalele terestre deținute în cazurile prevăzute la articolul 113 alineatul (1) litera (b), articolul 115 litera (b), articolul 117 litera (b) și în normele adoptate în temeiul articolelor 118 și 120.</p> <p>(2) Alineatul (1) litera (b) nu aduce atingere dreptului statelor membre să adopte norme naționale privind emiterea de pașapoarte pentru animalele care nu sunt destinate circulației între statele membre.</p> <p><i>Articolul 111</i></p> <p>Punerea la dispoziția publicului a informațiilor privind mijloacele de identificare</p> <p>Fiecare autoritate competentă informează Comisia și pune la dispoziția publicului informații privind:</p> <p>(a) punctele de contact pentru bazele de date electronice create de statele membre în conformitate cu articolul 109 alineatul (1);</p> <p>(b) autoritățile sau organismele abilitate să elibereze documente de identificare, documente de circulație și alte documente în conformitate cu articolul 110, ținând seama de articolul 108 alineatul (5) litera (c);</p> <p>(c) mijloacele de identificare, care urmează să fie folosite pentru fiecare dintre speciile și categoriile de animale terestre deținute, în conformitate cu articolul 112 litera (a), articolul 113 alineatul (1) litera (a), articolul 114 alineatul (1), articolul 115 litera (a) și articolul 117 litera (a) și cu normele adoptate în temeiul articolelor 118 și 120;</p> <p>(d) formatul prevăzut pentru eliberarea documentelor de identitate și a altor documente menționate la articolul 110.</p> <p><i>Articolul 112</i></p> <p>Obligațiile operatorilor în ceea ce privește identificarea animalelor deținute din specia bovină</p> <p>Operatorii care dețin animale din specia bovină:</p> <p>(a) garantează că respectivele animale deținute sunt identificate individual printr-un mijloc fizic de identificare;</p> <p>(b) garantează că, pentru respectivele animale deținute, atunci când sunt deplasate între statele membre, se emite</p>	<p>c) curățarea și dezinfectarea echipamentelor și a mijloacelor de transport, precum și combaterea insectelor și a rozătoarelor care le afectează și alte măsuri de biosecuritate sunt efectuate în funcție de riscurile implicate de operațiunile de transport în cauză. Procedura de dezinfecție, dezinsecție și deratizare a unităților de transport se aprobă prin ordinul Agenției.</p> <p>(2) Normele și cerințele privind curățarea și dezinfectarea echipamentelor și a mijloacelor de transport, combaterea insectelor și a rozătoarelor, utilizarea produselor biocide în aceste scopuri și a măsurilor de biosecuritate se aprobă de Guvern.</p>	<p>Articolul 58. Obligațiile operatorilor la locul de destinație</p> <p>(1) Operatorii exploataților și abatoarelor care acceptă să primească animale terestre, inclusiv cele de acvacultură deținute:</p> <p>1) se asigură că:</p> <p>a) mijloacele sau metodele de identificare în vigoare sunt puse în practică;</p> <p>b) documentele de identificare ce însoțesc fiecare mișcare sunt prezente și corect completate;</p> <p>2) verifică dacă sunt prezente certificatele de sănătate animală sau formularele privind trasabilitatea;</p> <p>3) după verificarea animalelor terestre deținute pe care le-au primit, informează autoritatea sanitară veterinară competentă de la locul de destinație cu privire la orice neconformitate depistată.</p> <p>(2) În cazul încălcărilor și neconformării, Agenția dispune:</p> <p>1) impunerea de proceduri sanitare veterinare pentru a asigura sănătatea și bunăstarea animalelor, care includ:</p> <p>a) adăpostirea și îngrijirea animalelor, instituirea unor perioade de carantină;</p> <p>b) tratarea animalelor; sau</p> <p>c) dispun întoarcerea acestora în statul de expediere;</p> <p>2) efectuarea unor controale oficiale, conform prevederilor Legii nr. 50/2013, privind respectarea</p>
---	--	--

<p>un document de identificare de către autoritatea competentă sau autoritatea desemnată sau organismul autorizat inițial, cu excepția cazului în care sunt îndeplinite condițiile prevăzute la articolul 110 alineatul (1) litera (b);</p> <p>(c) garantează că respectivul document de identificare: (i) este păstrat, completat și actualizat corect de către operatorul în cauză; și (ii) însoțește respectivele animale terestre deținute în momentul circulației, dacă respectivul document este necesar în temeiul literei (b);</p> <p>(d) transmite informațiile privind circulația acestor animale deținute din și către unitatea în cauză și privind toate nașterile și decesele din respectiva unitate pentru baza de date electronică prevăzută la articolul 109 alineatul (1).</p> <p><i>Articolul 113</i></p> <p>Obligațiile operatorilor în ceea ce privește identificarea animalelor deținute din speciile ovină și caprină</p> <p>(1) Operatorii care dețin animale deținute din speciile ovină și caprină:</p> <p>(a) garantează că respectivele animale deținute sunt identificate fiecare în parte printr-un mijloc fizic de identificare;</p> <p>(b) garantează că respectivele animale deținute sunt însoțite de un document de circulație completat corect, pe baza modelului elaborat de către autoritatea competentă în conformitate cu articolul 110, atunci când sunt deplasate de la unitatea care le deține în statul membru în cauză;</p> <p>(c) transmit informațiile privind circulația acestor animale deținute din și către unitate pentru baza de date electronică prevăzută la articolul 109 alineatul (1).</p> <p>(2) Statele membre pot să scutească operatorii de la obligația de a se asigura că animalele deținute din speciile ovină și caprină sunt însoțite de documente de circulație în timpul circulației pe teritoriul lor, cu condiția ca:</p> <p>(a) informațiile cuprinse în documentul de circulație relevant să fie incluse în baza de date electronică prevăzută la articolul 109 alineatul (1);</p> <p>(b) sistemul de identificare și de înregistrare a animalelor deținute din speciile ovină și caprină să prevadă un nivel de trasabilitate echivalent cu cel prevăzut în documentele de circulație.</p> <p><i>Articolul 114</i></p> <p>Obligațiile operatorilor în ceea ce privește identificarea și înregistrarea animalelor deținute din specia ecvidee</p>	<p>măsurilor de protecție și bunăstare a animalelor;</p> <p>3) rechemarea, retragerea, îndepărtarea și distrugerea bunurilor, autorizând, după caz, utilizarea bunurilor în alte scopuri decât cele inițiale;</p> <p>4) suspendarea autorizației sanitare veterinară;</p> <p>5) interdicția sau restricționarea transportării de animale din țara de origine.</p> <p>(3) În cazurile prevăzute la alin.(2), Agenția transmite agentului economic sau reprezentantului acestuia:</p> <p>a) notificarea scrisă a deciziei sale privind acțiunea ce urmează să fie întreprinsă, împreună cu motivația deciziei;</p> <p>b) informația asupra drepturilor de recurs împotriva deciziei și asupra procedurii și termenelor aplicabile.</p> <p>c) notifică decizia sa și autorității competente a statului de expediere.</p> <p>Articolul 59. Mișcarea unguțelor deținute și a păsărilor de curte</p> <p>(1) Operatorii asigură mișcarea unguțelor deținute și păsări de curte dintr-o exploatare în alta, în cazul, în care animalele:</p> <p>1) nu prezintă simptome clinice sau semne de boli transmisibile emergente la data deplasării;</p> <p>2) se prezintă ca acestea nu prezintă un risc pentru sănătatea animalelor, fiind cont de:</p> <p>a) statutul sanitar al animalelor;</p> <p>b) rezultatele analizelor de laborator sau ale altor analize necesare pentru a oferi garanții necesare pentru deplasarea în cauză;</p> <p>c) aplicarea măsurilor de vaccinare sau altor măsuri de prevenire a bolilor sau de diminuare a riscurilor de boli menite să limiteze răspândirea bolii respective la locurile de destinație.</p> <p>(2) Abatoarele și unitățile de sacrificare care primesc unguțelor deținute sau păsări de curte dispun sacrificarea pe loc ori uciderea animalelor numai sub conducerea unui medic veterinar. Uciderea se efectuează astfel încât să se evite riscul răspândirii bolilor, în special, în timpul transportării.</p> <p>Articolul 60. Cerințe de prevenire a bolilor</p>	
---	---	--

<p>(1) Operatorii care dețin animale din specia ecvidee se asigură că aceste animale sunt identificate individual prin următoarele:</p> <p>(a) un cod unic, care se înregistrează în baza de date electronică prevăzută la articolul 109 alineatul (1);</p> <p>(b) un mijloc fizic de identificare sau o altă metodă care face legătura în mod neechivoc între animalul deținut și documentul de identificare menționat la litera (c) din prezentul alineat și emis de autoritatea competentă în conformitate cu articolul 110;</p> <p>(c) un document unic de identificare pe viață completat corect.</p> <p>(2) Operatorii de animale deținute din specia ecvidee garantează transmiterea informațiilor privind aceste animale către baza de date electronică prevăzută la articolul 109 alineatul (1).</p> <p>Articolul 115</p> <p>Obligațiile operatorilor în ceea ce privește identificarea și înregistrarea animalelor deținute din specia porcînă</p> <p>Operatorii care dețin animale din specia porcînă:</p> <p>(a) garantează că respectivele animale deținute sunt identificate fiecare în parte printr-un mijloc fizic de identificare;</p> <p>(b) garantează că respectivele animale deținute sunt însoțite de un document de circulație completat corect, pe baza modelului elaborat de către autoritatea competentă în conformitate cu articolul 110 alineatul (1) litera (b) atunci când acestea sunt deplasate de la unitatea care le deține în statul membru în cauză;</p> <p>(c) transmit informațiile privind unitatea care deține respectivele animale către baza de date electronică prevăzută la articolul 109 alineatul (1).</p> <p>Articolul 116</p> <p>Derogări privind circulația animalelor deținute din specia porcînă</p> <p>Prin derogare de la articolul 115 litera (b), statele membre pot să scutească operatorii de la obligația de a se asigura că animalele deținute din specia porcînă sunt însoțite de documente de circulație completate corect pe baza modelului elaborat de autoritatea competentă pentru circulația în interiorul statului membru în cauză, cu condiția ca:</p> <p>(a) informațiile cuprinse în astfel de documente de circulație să fie incluse în baza de date electronică creată de respectivul stat membru în conformitate cu articolul</p>	<p>infecțioase pentru operațiuni de colectare</p> <p>Operatorii care efectuează operațiuni de colectare se asigură că:</p> <p>1) unghiulele deținute și păsările de curte colectate au același statut sanitar; în cazul în care nu au același statut sanitar, statutul sanitar inferior se aplică tuturor animalelor colectate în cauză;</p> <p>2) unghiulele deținute și păsările de curte sunt colectate și deplasate la locul de destinație finală într-un interval de timp de cel puțin 72 de ore înainte de a intra în exploatație;</p> <p>3) se iau măsurile de biosecuritate necesare pentru a se asigura că unghiulele deținute și păsările de curte colectate:</p> <p>a) nu intră în contact cu unghiulele deținute sau păsările de curte având un statut sanitar inferior;</p> <p>b) nu prezintă un risc semnificativ de răspândire a bolilor infecțioase la unghiulele deținute sau păsările de curte la locul de desfășurare a operațiunii de colectare;</p> <p>4) unghiulele deținute, inclusiv animalele de acvacultură și păsările de curte sunt identificate și sunt însoțite de următoarele documente:</p> <p>a) documentele de identificare și mișcare;</p> <p>b) certificatele de sănătate animală;</p> <p>c) declarația pe proprie răspundere prevăzută la anexa nr. 4.</p> <p>Articolul 61. Certificarea sănătății animale.</p> <p>Conținutul certificatelor de sănătate animală</p> <p>(1) Agenția aprobă prin ordinul directorului general cerințele de certificare de sănătate animală pentru mișcarea internă sau export și se asigură că plasarea pe piață a animalelor, inclusiv a animalelor de acvacultură este condiționată de o certificare la sănătate animală, în cazul în care animalele respective sunt plasate într-o zonă declarată indemnă de boală sau fac obiectul unui program de supraveghere sau de eradicare.</p> <p>(2) Proprietarii, deținătorii sau îngrijitorii de animale au obligația să respecte și să aplice cerințele sanitare veterinare și alte norme privind adăpostirea și îngrijirea animalelor din exploatație, grădini, parcuri</p>	
--	--	--

<p>109 alineatul (1);</p> <p>(b) sistemul de identificare și înregistrare a animalelor terestre deținute din specia porcină să prevadă un nivel de trasabilitate echivalent cu cel oferit de documentele de circulație.</p>	<p>zoologice și rezervații ori din aglomerările temporare de animale sau pe perioada pășunatului, în scopul respectării cerințelor fiziologice și de comportament ale acestora, potrivit cerințelor sanitare veterinare în domeniul protecției și asigurării bunăstării animalelor.</p> <p>(3) Agenția verifică respectarea cerințelor sanitare veterinare privind protecția și bunăstarea animalelor domestice și a celor sălbatiche.</p> <p>(4) Certificatul de sănătate animală specificat la alin. (1) trebuie să conțină cel puțin următoarele informații:</p> <p>a) exploatarea sau locul de origine, exploatarea sau locul de destinație și, după caz, exploatarea pentru operațiunile de colectare sau de odihnă ale animalelor terestre deținute în cauză;</p> <p>b) mijlocul de transport pentru transportare;</p> <p>c) o descriere a animalelor terestre deținute;</p> <p>d) numărul de animale terestre deținute;</p> <p>e) metoda de identificare și înregistrarea animalelor terestre deținute; și</p> <p>f) alte informațiile necesare prevăzute de legislație și/sau de acordurile internaționale la care Republica Moldova este parte.</p> <p>(5) Operatorii au obligativitatea să se asigure că toate informațiile incluse în certificatul de sănătate animală sunt complete, veridice înainte deplasării prezonizate și să prezinte subdiviziunilor teritoriale pentru siguranța alimentelor, informațiile relevante cu privire la intrările și ieșirile din exploatarea ale animalelor deținute.</p> <p>(6) Normele sanitare veterinare ce reglementează măsurile de supraveghere și control în raport cu mișcarea internă, importul, exportul și tranzitul de animale vii, material seminal de origine animală, produse și subproduse supuse supravegherii și controlului sanitar veterinar se aprobă de Guvern.</p> <p>(7) Agenția nu poartă răspundere pentru cauzarea unor daune agentului economic ca urmare a expirării termenului de valabilitate sau al celui de durabilitate, determinată de respingerea și returnarea transportului sau reținerea acestuia pentru realizarea procedurilor vamale în cazul nerespectării de către</p>
<p><i>Articolul 117</i></p> <p>Obligațiile operatorilor în ceea ce privește identificarea animalelor terestre deținute din alte specii decât bovine, ovine, caprine, porcine și ecvidee</p> <p>Operatorii se asigură că animalele terestre deținute din alte specii decât specia bovină, ovină, caprină, porcină și ecvidee îndeplinesc următoarele cerințe, atunci când se prevede astfel în normele adoptate în temeiul articolelor 118 și 120:</p> <p>(a) sunt identificate, fie individual, fie pe grupuri;</p> <p>(b) sunt însoțite de documente de identificare completate în mod corect și actualizate, de documente de circulație sau alte documente de identificare și trasabilitate a animalelor, în funcție de speciile de animale în cauză.</p>	<p>Compatibil</p>

<p>agentul economic a cerințelor sanitare veterinare legale.</p> <p>Articolul 62. Importul animalelor</p> <p>(1) Orice persoană care importă animale, inclusiv animale sălbatice pe teritoriul Republicii Moldova are următoarele obligații:</p> <p>a) să accepte numai animalele identificate, care sînt însoțite de Formularul de mișcare (F2) – Certificatul veterinar de sănătate sau, după caz, de Certificatul veterinar de sănătate pentru export, iar în cazul bovinelor – și de pașaportul individual pentru bovine;</p> <p>b) animalele sălbatice nu provin dintr-un habitat dintr-o zonă de restricție care face obiectul unor restricții de circulație;</p> <p>c) să verifice, la încărcare, pentru fiecare animal în parte, corespunderea dintre pașaportul individual pentru bovine, Formularul de mișcare (F2) – Certificatul veterinar de sănătate și mijlocul de identificare pentru animalele din specia bovină, precum și corespunderea dintre mijlocul de identificare și Formularul de mișcare (F2) – Certificatul veterinar de sănătate pentru celelalte specii de animale;</p> <p>d) să prezinte la control persoanelor responsabile de controlul oficial animalele și toate documentele menționate în prezentul alineat.</p> <p>(2) Animalele importate care provin de la unitățile autorizate în țara de origine urmează să fie plasate în carantină, realizată într-o exploataje de carantină, sub supraveghere oficială.</p> <p>(3) Agenția stabilește și aprobă lista țărilor din care se admite importul de animale vii, produse și material seminal de origine animală, inclusiv exploatajele cu drept de import, în funcție de situația epizootică și respectarea cerințelor sanitare veterinare.</p> <p>Articolul 63. Circulația de material seminal</p> <p>(1) Persoanele fizice și juridice au</p>		

	<p>animalelor sau a oamenilor.</p> <p>(2) Materialul seminal de origine animală se produce numai în exploatații specializate, autorizate de autoritatea sanitară veterinară din țara de origine.</p> <p>(3) În procesul comerțului, tranzitului sau importului de material seminal, Agenția dispune, în anumite cazuri, luarea unor măsuri speciale de protecție împotriva oricărui risc de natură să afecțeze sănătatea animalelor, sănătatea publică, protecția animalelor, protecția mediului și siguranța produselor de origine animală.</p> <p>(4) Importul, exportul și tranzitul material seminal de origine animală supuse supravegherii și controlului sanitar veterinar pot fi efectuate numai dacă s-a făcut o notificare prealabilă prin sistemul informațional TRACES cu cel puțin 24 de ore înainte de operațiunea de import, export sau tranzit.</p>	
	<p>Norme UE neaplicabile</p>	
		<p>Articolul 118 Delegarea competențelor privind identificarea și înregistrarea</p> <p>(1) Comisia adoptă, în conformitate cu articolul 264, acte delegate privind:</p> <p>(a) cerințele detaliate pentru mijloacele și metodele de identificare a animalelor terestre deținute, în conformitate cu articolul 112 litera (a), articolul 113 alineatul (1) litera (a), articolul 114 alineatul (1), articolul 115 litera (a) și articolul 117 litera (a), inclusiv aplicarea și utilizarea lor;</p> <p>(b) normele privind informațiile care trebuie incluse în:</p> <p>(i) bazele de date electronice prevăzute la articolul 109 alineatul (1) literele (a) – (d);</p> <p>(ii) documentele de identificare și de circulație prevăzute la articolul 112 litera (b), articolul 113 alineatul (1) litera (b), articolul 114 alineatul (1) litera (c) și articolul 115 litera (b);</p> <p>(c) normele privind schimbul de date electronice între bazele de date electronice ale statelor membre, astfel cum se prevede la articolul 110 alineatul (1) litera (b).</p> <p>(2) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate conform articolului 264 privind:</p> <p>(a) cerințele detaliate privind mijloacele și metodele alternative de identificare față de cele menționate la alineatul (1) litera (a) din prezentul articol, precum și excepțiile și dispozițiile speciale pentru anumite categorii de animale sau circumstanțele și condițiile pentru astfel de excepții;</p>

<p>(b) dispozițiile specifice pentru documentele de identificare și de circulație prevăzute la articolul 112 litera (b), articolul 113 alineatul (1) litera (b), articolul 114 alineatul (1) litera (c), articolul 115 litera (b) și articolul 117 litera (b), care trebuie să însoțească animalele atunci când acestea sunt deplasate;</p> <p>(c) cerințele detaliate pentru identificarea și înregistrarea pentru animalele terestre deținute din alte specii decât bovină, ovină, caprină, porcină și ecvidee în cazul în care este necesar, având în vedere riscurile pe care le prezintă speciile în cauză, pentru:</p> <p>(i) a asigura aplicarea eficientă a măsurilor de prevenire și control al bolilor prevăzute în prezentul regulament;</p> <p>(ii) a facilita trasabilitatea animalelor terestre deținute și a circulației acestora în interiorul și între statele membre, precum și intrarea lor în Uniune;</p> <p>(d) normele privind informațiile care trebuie incluse în:</p> <p>(i) baza de date electronică prevăzută la articolul 109 alineatul (1) litera (e);</p> <p>(ii) documentele de identificare și de circulație prevăzute la articolul 117 litera (b).</p> <p>(e) normele privind identificarea și înregistrarea animalelor terestre deținute, astfel cum se prevede la articolele 112 – 117, după intrarea lor în Uniune.</p> <p>(3) La stabilirea normelor care urmează să fie prevăzute în actele delegate prevăzute în prezentul articol, Comisia întemeiază respectivele norme pe considerațiile prevăzute la articolul 119 alineatul (2).</p> <p><i>Articolul 119</i></p> <p><i>Delegarea de competențe în ceea ce privește derogările de la cerințele de trasabilitate</i></p> <p>(1) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 264 privind derogările pentru operatori de la cerințele de identificare și înregistrare prevăzute la articolele 112, 113, 114 și 115:</p> <p>(a) în cazurile în care unul sau mai multe dintre elementele enumerate la articolul 108 alineatul (3) nu sunt necesare pentru a îndeplini cerințele prevăzute la articolul 108 alineatul (4) literele (a) și (b); și</p> <p>(b) atunci când alte măsuri de trasabilitate existente în statele membre garantează că nivelul de trasabilitate a animalelor în cauză nu este compromis, precum și măsurile tranzitorii necesare pentru aplicarea concretă a acestor derogări.</p> <p>(2) La stabilirea normelor detaliate care urmează să fie</p>		<p style="text-align: center;">Norme UE neaplicabile</p>
--	--	---

<p>prevăzute în actele delegate prevăzute la alineatul (1), Comisia întemeiază normele respective pe următoarele considerații:</p> <p>(a) speciile și categoriile de animale terestre deținute în cauză;</p> <p>(b) riscurile implicate pentru respectivele animale terestre deținute;</p> <p>(c) numărul de animale din cadrul unităților în cauză;</p> <p>(d) tipul de producție în unitățile în care sunt ținute aceste animale terestre;</p> <p>(e) tiparele de circulație pentru speciile și categoriile de animale terestre deținute în cauză;</p> <p>(f) considerații privind protecția și conservarea speciilor de animale terestre deținute în cauză;</p> <p>(g) eficacitatea celorlalte elemente de trasabilitate ale sistemului de identificare și înregistrare a animalelor terestre deținute, menționate la articolul 108 alineatul (3). <i>Articolul 120</i></p> <p>Competențe de executare privind trasabilitatea animalelor terestre deținute</p> <p>(1) Comisia adoptă, prin acte de punere în aplicare, norme:</p> <p>(a) pentru accesul uniform la datele conținute și specificațiile tehnice și normele de funcționare pentru bazele de date electronice prevăzute la articolul 109 alineatul (1) literele (a) – (d);</p> <p>(b) privind condițiile și modalitățile tehnice pentru schimbul de date electronice între bazele de date electronice ale statelor membre și recunoașterea operabilității depline a sistemelor de schimb de date, după cum se prevede la articolul 110 alineatul (1) litera (b).</p> <p>(2) Comisia poate adopta, prin acte de punere în aplicare, norme:</p> <p>(a) pentru aplicarea uniformă a sistemului de identificare și de înregistrare prevăzut la articolul 108 alineatul (1) pentru diferite specii și categorii de animale terestre deținute, pentru a asigura funcționarea eficientă a acestuia;</p> <p>(b) pentru aplicarea uniformă a articolul 108 alineatul (5) litera (c) cu privire la organismele sau persoanele fizice autorizate, astfel cum se prevede la articolul 108 alineatul (5), și condițiile desemnării lor;</p> <p>(c) privind specificațiile tehnice și procedurile, formatele, modelele și normele de funcționare pentru mijloacele și metodele de identificare, inclusiv:</p>	<p style="text-align: center;">Norme UE neaplicabile</p>
---	---

<p>(i) perioadele pentru aplicarea mijloacelor și metodelor de identificare;</p> <p>(ii) îndepărtarea, modificarea sau înlocuirea mijloacelor sau a metodelor de identificare și termenele pentru astfel de operațiuni; și</p> <p>(iii) configurația codului de identificare;</p> <p>(d) privind specificațiile tehnice, formatele și normele de funcționare pentru documentele de identificare și de circulație prevăzute la articolul 112 litera (b), articolul 113 alineatul (1) litera (b), articolul 114 alineatul (1) litera (c), articolul 115 litera (b) și articolul 117 litera (b);</p> <p>(e) pentru accesul uniform la datele conținute și specificațiile tehnice și normele de funcționare pentru bazele de date electronice prevăzute la articolul 109 alineatul (1) litera (e);</p> <p>(f) privind termenele, obligațiile și procedurile pentru transmiterea de informații de către operatori sau de către alte persoane fizice sau juridice și pentru înregistrarea în bazele de date electronice a animalelor terestre deținute;</p> <p>(g) privind orientările și procedurile referitoare la identificarea electronică a animalelor, dacă este cazul;</p> <p>(h) privind aplicarea practică a derogărilor de la identificare și obligațiile de înregistrare prevăzute în normele adoptate în conformitate cu articolul 119 alineatul (1).</p> <p>(3) Actele de punere în aplicare prevăzute în prezentul articol se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 266 alineatul (2).</p> <p style="text-align: center;">Secțiunea 2</p> <p style="text-align: center;">Materialul germinativ</p> <p><i>Articolul 121</i></p> <p>Cerințe de trasabilitate pentru materialul germinativ de la animalele deținute din speciile bovină, ovină, caprină, porcină și ecvidee</p> <p>(1) Operatorii care produc, prelucrează sau depozitează material germinativ, marchează acest material germinativ de la animalele deținute din speciile bovină, caprină, ovină, porcină și ecvidee în așa fel încât să poată fi asociat în mod clar cu:</p> <p>(a) animalele donatoare;</p> <p>(b) data colectării; și</p> <p>(c) unitățile în care a fost colectat, produs, prelucrat și depozitat materialul germinativ.</p> <p>(2) Marcajul prevăzut la alineatul (1) este conceput astfel încât să asigure:</p>		<p style="text-align: center;">Compatibil</p> <p>Articolul 64. Cerințe de trasabilitate pentru materialul seminal de la animalele deținute din speciile bovină, ovină, caprină, porcină și ecvidee</p> <p>(1) Operatorii care produc, prelucrează sau depozitează material seminal, marchează materialul seminal de la animalele deținute din speciile bovină, caprină, ovină, porcină și ecvidee în așa fel încât să poată fi asociat în mod clar cu:</p> <p>a) animalele donatoare;</p> <p>b) data colectării; și</p> <p>c) exploatațile în care a fost colectat, produs, prelucrat și depozitat materialul seminal.</p> <p>(2) Marcajul prevăzut la alin. (1) este conceput astfel încât să se asigure:</p> <p>a) o aplicare eficientă a măsurilor de prevenire</p>
--	--	--

<p>(a) o aplicare eficientă a măsurilor de prevenire și control al bolilor prevăzute în prezentul regulament;</p> <p>(b) trasabilitatea materialului germinativ, circulația acestuia în interiorul și între statele membre și intrarea sa în Uniune.</p>	<p>și control al bolilor la animale;</p> <p>b) trasabilitatea materialului seminal, în corelație directă cu sistemul de etichetare și marcarea utilizat pentru produsele și subprodusele obținute de la acestea.</p> <p>Articolul 65. Circulația animalelor terestre destinate pentru circuri, grădini zoologice, magazine de animale de companie, expoziții, evenimente sportive, inclusiv culturale</p> <p>(1) Cerințele privind circulația animalelor terestre destinate pentru circuri, grădini zoologice, magazine de animale de companie, expoziții, evenimente sportive, inclusiv culturale se aprobă de Guvern</p> <p>(2) La realizarea cerințelor menționate la alin. (1) se va ține cont de:</p> <p>a) riscurile pe care le implică mișcarea animalelor;</p> <p>b) statutul sanitar al animalelor;</p> <p>c) măsurile de biosecuritate adoptate; precum și</p> <p>d) factorii epidemiologici existenți.</p>	<p>Norme UE neaplicabile</p>
<p>Articolul 122</p> <p>Delegarea de competențe în ceea ce privește cerințele de trasabilitate pentru materialul germinativ</p> <p>(1) Comisia adoptă, în conformitate cu articolul 264, acte delegate privind cerințele de trasabilitate pentru materialul germinativ de la animalele terestre deținute din specii bovină, caprină, ovină, porcină și ecvidee de completare a normelor prevăzute la articolul 121;</p> <p>(2) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 264 privind cerințele de trasabilitate pentru materialul germinativ de la animalele terestre deținute din alte specii decât bovină, caprină, ovină, porcină și ecvidee, în cazul în care este necesar pentru:</p> <p>(a) aplicarea eficientă a măsurilor de prevenire și control al bolilor prevăzute în prezentul regulament;</p> <p>(b) trasabilitatea respectivului material germinativ, circulația acestuia în interiorul și între statele membre și intrarea sa în Uniune.</p> <p>(3) La adoptarea actelor delegate prevăzute la alineatul</p>		

<p>(1), Comisia întemeiază actele respective pe următoarele aspecte:</p> <p>(a) specia de animale terestre deținute de la care provine materialul germinativ;</p> <p>(b) statutul sanitar al animalelor donatoare;</p> <p>(c) riscul implicat de respectivul material germinativ;</p> <p>(d) tipul de material germinativ;</p> <p>(e) tipul de colectare, producție, prelucrare și depozitare a materialului germinativ;</p> <p>(f) tiparele de circulație pentru speciile și categoriile relevante de animale terestre deținute și materialul germinativ de la acestea;</p> <p>(g) considerații privind protecția și conservarea speciilor de animale terestre deținute;</p> <p>(h) alte elemente care ar putea contribui la trasabilitatea materialului germinativ.</p> <p><i>Articolul 123</i></p> <p>Competențe de executare privind cerințele de trasabilitate pentru materialul germinativ</p> <p>Prin acte de punere în aplicare, Comisia stabilește norme referitoare la:</p> <p>(a) cerințele și specificațiile tehnice pentru marcarea, astfel cum se prevede la articolul 121 alineatul (1);</p> <p>(b) cerințe operaționale aplicabile cerințelor de trasabilitate prevăzute în actele delegate adoptate în temeiul articolului 122 alineatul (1).</p> <p>Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 266 alineatul (2).</p> <p>CAPITOLUL 3</p> <p>Circulația animalelor terestre deținute în interiorul Uniunii</p> <p><i>Articolul 124</i></p> <p>Cerințe generale pentru circulație</p> <p>Cerințe generale pentru circulația animalelor terestre deținute</p> <p>(1) Operatorii iau măsuri preventive adecvate pentru a garanta că circulația animalelor terestre deținute nu pune în pericol statutul sanitar de la locul de destinație în ceea ce privește:</p> <p>(a) bolile listate menționate la articolul 9 alineatul (1) litera (d);</p> <p>(b) bolile emergente.</p> <p>(2) Operatorii deplasează animale terestre deținute din unitățile proprii și primesc astfel de animale numai în</p>	<p>Norme UE neaplicabile</p>	<p>Articolul 56. Mișcarea animalelor deținute</p> <p>(1) Mișcarea internă, importul, tranzitul, exportul, punerea pe piață și comerțul cu animale vii se efectuează în baza documentelor de mișcare prevăzute la art. 51 alin. (1) pct. 3).</p> <p>(2) În vederea certificării sanitare veterinare a mișcării animalelor și a aplicării conceptului de zonare și regionalizare, subdiviziunile teritoriale pentru siguranța alimentelor definesc sau califică starea de sănătate a animalelor aflate în obiectivele prevăzute în anexa nr. 1 și zonele sau regiunile epidemiologice din Republica Moldova în raport cu bolile specifice ale animalelor, stabilite de Agenție pe baza Programului</p>	<p>Articolul 56. Mișcarea animalelor deținute</p> <p>(1) Mișcarea internă, importul, tranzitul, exportul, punerea pe piață și comerțul cu animale vii se efectuează în baza documentelor de mișcare prevăzute la art. 51 alin. (1) pct. 3).</p> <p>(2) În vederea certificării sanitare veterinare a mișcării animalelor și a aplicării conceptului de zonare și regionalizare, subdiviziunile teritoriale pentru siguranța alimentelor definesc sau califică starea de sănătate a animalelor aflate în obiectivele prevăzute în anexa nr. 1 și zonele sau regiunile epidemiologice din Republica Moldova în raport cu bolile specifice ale animalelor, stabilite de Agenție pe baza Programului</p>
--	-------------------------------------	---	---

<p>cazul în care animalele în cauză îndeplinesc următoarele condiții:</p> <p>(a) provin din unități care:</p> <p>(i) au fost înregistrate de autoritatea competentă în conformitate cu articolul 93; sau</p> <p>(ii) au fost autorizate de către autoritatea competentă în conformitate cu articolul 97 alineatul (1) și articolul 98, în cazul în care este prevăzut la articolul 94 alineatul (1) sau la articolul 95; sau</p> <p>(iii) au primit o derogare de la cerința de înregistrare prevăzută la articolul 84;</p> <p>(b) îndeplinesc cerințele de identificare și înregistrare prevăzute la articolele 112, 113, 114, 115 și 117 și în normele adoptate în temeiul articolelor 118 și 120.</p> <p><i>Articolul 125</i></p> <p>Măsuri de prevenire a bolilor care se aplică transportului</p> <p>(1) Operatorii iau măsurile preventive corespunzătoare și necesare pentru a se asigura că:</p> <p>(a) statutul sanitar al animalelor terestre deținute nu este pus în pericol în cursul transportului;</p> <p>(b) operațiunile de transport al animalelor terestre deținute nu cauzează o potențială răspândire a bolilor listate, astfel cum se menționează la articolul 9 alineatul (1) litera (d), la oameni și animale;</p> <p>(c) curățarea și dezinfectarea echipamentelor și a mijloacelor de transport, precum și combaterea insectelor și a rozătoarelor care le afectează și alte măsuri de biosecuritate adecvate sunt efectuate în funcție de riscurile implicate de operațiunile de transport în cauză.</p> <p>(2) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 264 privind:</p> <p>(a) condițiile și cerințele privind curățarea și dezinfectarea echipamentelor și a mijloacelor de transport, precum și combaterea insectelor și a rozătoarelor care le afectează și utilizarea produselor biocide în aceste scopuri;</p> <p>(b) alte măsuri adecvate de biosecuritate, astfel cum se prevede la alineatul (1) litera (c) de la prezentul articol.</p>	<p>acțiunilor strategice de supraveghere, profilaxie și combatere a bolilor la animale, de prevenire a transmiterii bolilor de la animale la om și de protecție a mediului, în condițiile prevăzute de legislația sanitară veterinară și pentru siguranța sanitară veterinară a produselor de origine animală.</p> <p>(3) Operatorii asigură transportarea animalelor deținute numai în cazul în care animalele în cauză îndeplinesc următoarele condiții:</p> <p>1) nu prezintă simptome de boală;</p> <p>2) provin dintr-o exploatare înregistrată sau autorizată sanitară veterinară:</p> <p>a) în care nu există mortalități anormale cu cauze nedeterminate;</p> <p>b) care nu este supusă restricțiilor de circulație/măsurilor de contingență prevăzute de lege, în scopul de a preveni difuzarea bolilor transmisibile ale animalelor sau a oricărui risc de natură să afecteze sănătatea animalelor și sănătatea publică veterinară, protecția animalelor, protecția mediului și siguranța produselor de origine animală;</p> <p>c) care nu este situată într-o zonă de restricție stabilită de Agenție;</p> <p>3) nu au intrat în contact cu animale terestre deținute care au făcut obiectul unor restricții de circulație, reducând astfel la minimum posibilitatea de răspândire a bolilor, luând în considerare următoarele aspecte:</p> <p>a) perioada de incubație și căile de transmitere ale bolilor transmisibile emergente în cauză;</p> <p>b) tipul de exploatare în cauză;</p> <p>c) specia și categoria de animale terestre deținute deplasate;</p> <p>d) alți factori epidemiologici (starea sanitaro-igienică nefavorabilă a teritoriului, temperatura și umiditatea mediului înconjurător, masa de indivizi receptivi).</p> <p>(4) Agenția, prin intermediul subdiviziunilor teritoriale pentru siguranța alimentelor, supraveghează ca mișcarea animalelor să fie înregistrată de către responsabilii de exploatare, pentru a asigura trasabilitatea între locul de origine și locul de</p>	
--	--	--

<p>destinație, ulterior va înregistra aceste mișcări într-un registru național, inclusiv în format electronic.</p> <p>(5) Importul, exportul și tranzitul de animale vii supuse supravegherii și controlului sanitar veterinar pot fi efectuate numai dacă s-a făcut o notificare prealabilă prin sistemul informațional TRACES cu cel puțin 24 de ore înainte de operațiunea de import, export sau tranzit.</p>		
<p>Articolul 54. Sistemul de identificarea și înregistrarea animalelor</p> <p>(1) Agenția instituie un sistem național pentru identificarea și înregistrarea a animalelor și a descendenților obținuți prin încrucișarea acestora, cu excepția animalelor sălbatice.</p> <p>(2) La instituirea sistemului prevăzut la alin. (1) Agenția ține cont de specia sau categoriile de animale deținute și riscul prezentat de acestea.</p> <p>(3) Sistemul prevăzut la alin. (1) cuprinde următoarele elemente:</p> <p>a) mijloacele de identificare individuală sau în grup a animalelor deținute;</p> <p>b) documente de identificare, documente de circulație și alte documente pentru identificarea și urmărirea deținute;</p> <p>c) evidențe înute la zi în exploatații;</p> <p>d) o bază de date electronică a animalelor deținute.</p> <p>(2) Sistemul prevăzut la alin. (1) permite:</p> <p>1) asigurarea aplicării eficiente a măsurilor de prevenire și control al bolilor transmisibile;</p> <p>2) trasabilitatea animalelor deținute și mișcarea acestora;</p> <p>3) asigurarea interoperabilității, integrității și compatibilității eficiente ale elementelor acestuia;</p> <p>4) adaptarea la:</p> <p>a) sistemul informațional pentru notificările și rapoartele către OIE și Uniunea Europeană;</p> <p>b) sistemul TRACES.</p> <p>5) abordarea coerentă pentru diferite specii de animale care fac obiectul acestuia.</p> <p>(3) Toate animalele din Republica Moldova urmează a fi identificate, utilizându-se:</p>	<p>Compatibil</p>	
<p>Secțiunea 2</p> <p>Circulația între statele membre</p> <p>Articolul 126</p> <p>Cerințe generale pentru circulația animalelor terestre deținute între statele membre</p> <p>(1) Operatorii deplasează animale terestre deținute în alt stat membru numai în cazul în care animalele în cauză îndeplinesc următoarele condiții:</p> <p>(a) nu prezintă simptome de boală;</p> <p>(b) provin dintr-o unitate înregistrată sau autorizată;</p> <p>(i) în care nu există mortalități anormale cu cauze nedeterminate;</p> <p>(ii) care nu este supusă restricțiilor de circulație care afectează speciile care urmează a fi deplasate în conformitate cu normele prevăzute la articolul 55 alineatul (1), articolul 61 alineatul (1) litera (a), articolul 62, articolul 65 alineatul (1) litera (c), articolul 74 alineatul (1) și articolul 79 și cu normele adoptate în temeiul articolului 55 alineatul (2), articolelor 63 și 67, articolului 71 alineatul (3), articolului 74 alineatul (4) și articolului 83 alineatul (2) sau cu măsurile de urgență prevăzute la articolele 257 și 258 și cu orice norme adoptate în temeiul articolului 259, cu excepția cazului în care s-au acordat derogări pentru restricțiile de circulație în conformitate cu normele respective;</p> <p>(iii) care nu este situată într-o zonă de restricție în conformitate cu normele prevăzute la articolul 55 alineatul (1) litera (f) punctul (ii), articolele 64 și 65, articolul 74 alineatul (1), articolul 79 și cu orice norme adoptate în temeiul articolului 67, articolului 71 alineatul (3), articolului 74 alineatul (4) și articolului 83 alineatul (2) sau cu măsurile de urgență prevăzute la articolele 257 și 258 și cu orice norme adoptate în temeiul articolului 259, cu excepția cazului în care s-au acordat derogări în conformitate cu normele respective;</p>		

<p>(c) nu au intrat în contact cu animale terestre deținute care au făcut obiectul unor restricții de circulație astfel cum se menționează la litera (b) punctele (ii) și (iii) sau cu animale terestre deținute dintr-o specie listată cu o stare de sănătate inferioară, pentru o perioadă adecvată de timp, înainte de data estimată pentru deplasarea către un alt stat membru, reducând astfel la minimum posibilitatea de răspândire a bolilor, luând în considerare următoarele aspecte:</p> <p>(i) perioadă de incubație și căile de transmitere ale bolilor listate și ale bolilor emergente în cauză;</p> <p>(ii) tipul de unitate în cauză;</p> <p>(iii) specia și categoria de animale terestre deținute deplasate;</p> <p>(iv) alți factori epidemiologici;</p> <p>(d) îndeplinesc cerințele aplicabile prevăzute în secțiunile 3 – 8 (articolele 130 – 154).</p> <p>(2) Operatorii iau toate măsurile necesare pentru a se asigura că animalele terestre deținute deplasate către alt stat membru sunt expediate direct la locul lor de destinație în alt stat membru, cu excepția cazului în care trebuie să se oprească la un loc de odihnă din motive de bunăstare a animalelor.</p> <p><i>Articolul 127</i></p> <p>Obligațiile operatorilor la locul de destinație</p> <p>(1) Operatorii unităților și abatoarelor care primesc animale terestre deținute provenind dintr-un alt stat membru:</p> <p>(a) verifică dacă:</p> <p>(i) mijloacele sau metodele de identificare prevăzute la articolul 112 litera (a), articolul 113 alineatul (1) litera (a), articolul 114 alineatul (1) litera (a) și (b), articolul 115 litera (a) și la articolul 117 litera (a) și în normele adoptate în temeiul articolelor 118 și 120 sunt puse în practică;</p> <p>(ii) documentele de identificare prevăzute la articolul 112 litera (b), articolul 113 alineatul (1) litera (b), articolul 114 alineatul (1) litera (c), articolul 117 litera (b) și în normele adoptate în temeiul articolelor 118 și 120 sunt prezente și corect completate;</p> <p>(b) verifică dacă sunt prezente certificatele de sănătate animală prevăzute la articolul 143 și în orice norme adoptate în temeiul articolului 144 alineatul (1) litera (b) și (c) sau declarația pe proprie răspundere prevăzută la articolul 151 și în normele adoptate în temeiul articolului</p>	<p>a) o crotalie pentru animalele din speciile ovine, caprine și suine;</p> <p>b) două crotalii (cu același cod de identificare) – pentru animalele din speciile bovină,</p> <p>c) un mijloc fizic de identificare (cu cod unic de identificare) și un document unic de identificare (pașaport) – pentru animalele din specia ecvidee.</p> <p>(4) Cerințele/normele sanitare veterinare privind trasabilitatea, identificarea, înregistrarea a animalelor și a descendenților obținuți prin încrucișarea acestora se aprobă de către Guvern.</p>	<p>Articolul 58. Obligațiile operatorilor la locul de destinație</p> <p>(1) Operatorii exploatațiilor și abatoarelor care acceptă să primească animale terestre, inclusiv cele de acvacultură deținute:</p> <p>1) se asigură că:</p> <p>a) mijloacele sau metodele de identificare în vigoare sunt puse în practică;</p> <p>b) documentele de identificare ce însoțesc fiecare mișcare sunt prezente și corect completate;</p> <p>2) verifică dacă sunt prezente certificatele de sănătate animală sau formularele privind trasabilitatea;</p> <p>3) după verificarea animalelor terestre deținute pe care le-au primit, informează autoritatea sanitară veterinară competentă de la locul de destinație cu privire la orice neconformitate depistată.</p> <p>(2) În cazul încălcărilor și neconformării, Agenția dispune:</p> <p>1) impunerea de proceduri sanitare veterinare pentru a asigura sănătatea și bunăstarea animalelor, care includ:</p>
		<p>Compatibil</p>

<p>151 alineatele (3) și (4); (c) după verificarea animalelor terestre deținute pe care le-au primit, informează autoritatea competentă de la locul de destinație cu privire la orice neregulă în ceea ce privește: (i) animalele terestre deținute recepționate; (ii) mijloacele sau metodele de identificare menționate la litera (a) punctul (i); (iii) documentele menționate la litera (a) punctul (ii) și la litera (b). (2) În eventualitatea unei nereguli, astfel cum se menționează la alineatul (1) litera (c), operatorul izolează animalele vizate de neregula respectivă până când autoritatea competentă de la locul de destinație ia o decizie cu privire la acestea.</p>	<p>a) adăpostirea și îngrijirea animalelor, instituirea unor perioade de carantină; b) tratarea animalelor; sau c) dispun întoarcerea acestora în statul de expediere; 2) efectuarea unor controale oficiale, conform prevederilor Legii nr. 50/2013, privind respectarea măsurilor de protecție și bunăstare a animalelor; 3) rechemarea, retragerea, îndepărtarea și distrugerea bunurilor, autorizând, după caz, utilizarea bunurilor în alte scopuri decât cele inițiale; 4) suspendarea autorizației sanitare veterinară; 5) interdicția sau restricționarea transportării de animale din țara de origine. (3) În cazurile prevăzute la alin.(2), Agenția transmite agentului economic sau reprezentantului acestuia: a) notificarea scrisă a deciziei sale privind acțiunea ce urmează să fie întreprinsă, împreună cu motivația deciziei; b) informația asupra drepturilor de recurs împotriva deciziei și asupra procedurii și termenelor aplicabile. c) notifică decizia sa și autorității competente a statului de expediere.</p>	<p>Articolul 57. Măsuri de prevenire a bolilor care se aplică transportului de animale (1) Persoanele fizice și juridice sînt obligate să aplice măsurile sanitare veterinare pentru prevenirea bolilor la animale, precum și pentru controlul și eradicarea sau prevenirea difuzării acestora în afara focarului de infecție, care să asigure că: a) statutul de sănătate al animalelor terestre deținute nu este pus în pericol în cursul transportului; b) operațiunile de transport al animalelor terestre deținute nu cauzează o potențială răspândire a bolilor transmisibile emergente; c) curățarea și dezinfectarea echipamentelor și a mijloacelor de transport, precum și combaterea insectelor și a rozătoarelor care le afectează și alte măsuri de biosecuritate sunt efectuate în funcție de riscurile implicate de operațiunile de transport în</p>
<p>Articolul 128 Interzicerea circulației animalelor terestre deținute în vederea eradicării bolilor în afara teritoriului unui stat membru Operatorii nu deplasează animale terestre deținute care urmează să fie sacrificate în vederea eradicării bolilor ca parte a unui program de eradicare, astfel cum se prevede la articolul 31 alineatele (1) sau (2), într-un alt stat membru, cu excepția situației în care statul membru de destinație și, după caz, statul membru de tranzit relevant, autorizează deplasarea în prealabil.</p> <p>Articolul 129 Cerință generală aplicabilă operatorilor în ceea ce privește circulația animalelor terestre deținute care tranzitează state membre, dar sunt destinate exportului din Uniune către țări terțe sau teritorii Operatorii se asigură că animalele terestre deținute</p>	<p>Articolul 57. Măsuri de prevenire a bolilor care se aplică transportului de animale (1) Persoanele fizice și juridice sînt obligate să aplice măsurile sanitare veterinare pentru prevenirea bolilor la animale, precum și pentru controlul și eradicarea sau prevenirea difuzării acestora în afara focarului de infecție, care să asigure că: a) statutul de sănătate al animalelor terestre deținute nu este pus în pericol în cursul transportului; b) operațiunile de transport al animalelor terestre deținute nu cauzează o potențială răspândire a bolilor transmisibile emergente; c) curățarea și dezinfectarea echipamentelor și a mijloacelor de transport, precum și combaterea insectelor și a rozătoarelor care le afectează și alte măsuri de biosecuritate sunt efectuate în funcție de riscurile implicate de operațiunile de transport în</p>	<p>Compatibil</p>

<p>destinate exportului către o țară terță sau un teritoriu care tranzitează teritoriul unui alt stat membru îndeplinesc cerințele stabilite la articolele 124, 125, 126 și 128.</p>		
<p>Secțiunea 3</p> <p>Cerințe specifice privind circulația unguatelor și a păsărilor de curte către alte state membre</p> <p><i>Articolul 130</i></p> <p><i>Circulația unguatelor deținute și a păsărilor de curte către alte state membre</i></p> <p>Operatorii deplasează unguulate deținute și păsări de curte dintr-o unitate aflată într-un stat membru către alt stat membru numai în cazul în care animalele în cauză îndeplinesc următoarele condiții în ceea ce privește bolile listate, astfel cum se menționează la articolul 9 alineatul (1) litera (d):</p> <p>(a) nu prezintă simptome clinice sau semne de boli listate, astfel cum se menționează la articolul 9 alineatul (1) litera (d), la data deplasării;</p> <p>(b) au fost supuse unei perioade de reședință corespunzătoare acestor boli listate luând în considerare speciile și categoria de unguulate deținute și păsări de curte care urmează să fie deplasate;</p> <p>(c) pentru o perioadă de timp adecvată pentru respectivele boli listate și pentru specia și categoria de unguulate sau păsări de curte care urmează să fie deplasate, nu au fost introduse în unitatea de origine unguulate deținute sau păsări de curte atunci când o cerință în acest sens este prevăzută în normele adoptate în conformitate cu articolul 131 sau cu articolul 135;</p> <p>(d) se prezumă că acestea nu prezintă un risc semnificativ de răspândire a bolilor listate respective la locul de destinație în temeiul:</p> <p>(i) statutului sanitar în ceea ce privește bolile relevante pentru speciile sau categoriile de unguulate deținute sau păsări de curte deplasate, ținând seama de statutul sanitar de la locul de destinație;</p> <p>(ii) rezultatelor analizelor de laborator sau ale altor analize necesare pentru a oferi garanții privind statutul sanitar necesar pentru deplasarea în cauză;</p> <p>(iii) aplicării măsurilor de vaccinare sau a altor măsuri de</p>		
<p>cauză. Procedura de dezinsecție, dezinsecție și deratizare a unităților de transport se aprobă prin ordinul Agenției.</p> <p>(2) Normele și cerințele privind curățarea și dezinfectarea echipamentelor și a mijloacelor de transport, combaterea insectelor și a rozătoarelor, utilizarea produselor biocide în aceste scopuri și a măsurilor de biosecuritate se aprobă de Guvern.</p>		
<p>Articolul 59. Mișcarea unguatelor deținute și a păsărilor de curte</p> <p>(1) Operatorii asigură mișcarea unguatelor deținute și păsări de curte dintr-o exploatare în alta, în cazul, în care animalele:</p> <p>1) nu prezintă simptome clinice sau semne de boli transmisibile emergente la data deplasării;</p> <p>2) se prezumă că acestea nu prezintă un risc pentru sănătatea animalelor, ținând cont de:</p> <p>a) statutul sanitar al animalelor;</p> <p>b) rezultatele analizelor de laborator sau ale altor analize necesare pentru a oferi garanții necesare pentru deplasarea în cauză;</p> <p>c) aplicarea măsurilor de vaccinare sau altor măsuri de prevenire a bolilor sau de diminuare a riscurilor de boli menite să limiteze răspândirea bolii respective la locurile de destinație.</p> <p>(2) Abatoarele și unitățile de sacrificare care primesc unguulate deținute sau păsări de curte dispun sacrificarea pe loc ori ucidera animalelor numai sub conducerea unui medic veterinar. Uciderea se efectuează astfel încât să se evite riscul răspândirii bolilor, în special, în timpul transportării.</p>		<p>Compatibil</p>

<p>prevenire a bolilor sau de diminuare a riscurilor de boli menite să limiteze răspândirea bolii respective la locurile de destinație sau de tranzit.</p> <p><i>Articolul 131</i></p> <p>Delegarea de competențe în ceea ce privește circulația unguștelor deținute și a păsărilor de curte către alte state membre</p> <p>(1) Comisia adoptă, în conformitate cu articolul 264, acte delegate privind:</p> <p>(a) perioadele de reședință astfel cum se prevede la articolul 130 litera (b);</p> <p>(b) perioada de timp necesară pentru a limita introducerea unguștelor deținute sau a păsărilor de curte în unități înainte de deplasarea astfel cum se prevede la articolul 130 litera (c);</p> <p>(c) cerințe suplimentare pentru a garanta că unguștele deținute și păsările de curte nu prezintă un risc semnificativ în răspândirea bolilor listate, astfel cum se menționează la articolul 9 alineatul (1) litera (d), în conformitate cu articolul 130 litera (d);</p> <p>(d) alte măsuri necesare de diminuare a riscurilor de completare a cerințelor stabilite la articolul 130.</p> <p>(2) La stabilirea normelor care urmează să fie prevăzute în actele delegate prevăzute la alineatul (1), Comisia întemeiază normele respective pe următoarele considerații:</p> <p>(a) bolile listate menționate la articolul 9 alineatul (1) litera (d) relevante pentru specia listată sau categoria de unguște deținute sau păsări de curte care urmează să fie deplasate;</p> <p>(b) statutul sanitar în ceea ce privește bolile listate menționate la articolul 9 alineatul (1) litera (d) în unitățile, compartimentele, zonele și statele membre de origine și de destinație;</p> <p>(c) tipul de unitate în cauză și tipul de producție în locurile de origine și de destinație;</p> <p>(d) tipul de circulație în cauză;</p> <p>(e) speciile și categoriile de unguște deținute sau păsări de curte care urmează să fie deplasate;</p> <p>(f) vârsta unguștelor deținute sau a păsărilor de curte care urmează să fie deplasate;</p> <p>(g) alți factori epidemiologici.</p> <p><i>Articolul 132</i></p> <p>Unguște deținute sau păsări de curte deplasate către un alt stat membru și destinate sacrificării</p>	<p>Norme UE neaplicabile</p>	<p>Articolul 60. Cerințe de prevenire a bolilor infecțioase pentru operațiuni de colectare</p> <p>Operatorii care efectuează operațiuni de</p>	<p>Compatibil</p>
--	-------------------------------------	---	--------------------------

<p>(1) Operatorii abatoarelor care primesc ungulate deținute sau păsări de curte din alt stat membru sacrifică aceste animale în cel mai scurt timp posibil după sosirea lor și cel mai târziu într-un interval de timp care va fi stabilit prin acte delegate adoptate în temeiul alineatului (2).</p> <p>(2) Comisia adoptă, în conformitate cu articolul 264, acte delegate privind momentul sacrificării prevăzut la alineatul (1) din prezentul articol.</p> <p>Secțiunea 4</p> <p>Operațiuni de colectare pentru ungulate deținute și păsări de curte</p> <p>Articolul 133</p> <p>Derogări în ceea ce privește operațiunile de colectare</p> <p>(1) Prin derogare de la articolul 126 alineatul (2), operatorii pot supune ungulatele deținute și păsările de curte la cel mult trei operațiuni de colectare în timpul unei deplasări dintr-un stat membru de origine către un alt stat membru.</p> <p>(2) Operațiunile de colectare prevăzute la alineatul (1) din prezentul articol au loc numai într-o unitate autorizată în acest scop în conformitate cu articolul 97 alineatul (1) și articolul 99 alineatele (3) și (4).</p> <p>Cu toate acestea, statul membru de origine poate permite ca o operațiune de colectare de pe teritoriul său să se desfășoare într-un mijloc de transport, colectând ungulatele deținute sau păsările de curte direct din unitățile lor de origine, cu condiția ca animalele respective să nu fie descărcate din nou în timpul acestei operațiuni înainte de sosirea:</p> <p>(a) la unitatea lor sau la locul de destinație finală; sau</p> <p>(b) pentru operațiunea de colectare ulterioară într-o unitate autorizată în acest scop în conformitate cu articolul 97 alineatul (1) și articolul 99 alineatele (4) și (5).</p> <p>Articolul 134</p> <p>Cerințe de prevenire a bolilor pentru operațiuni de colectare</p> <p>Operatorii care efectuează operațiuni de colectare se asigură că:</p> <p>(a) ungulatele deținute și păsările de curte colectate au același statut sanitar; în cazul în care nu au același statut sanitar, statutul sanitar inferior se aplică tuturor animalelor colectate în cauză;</p> <p>(b) ungulatele deținute și păsările de curte sunt deplasate la locul de destinație finală în alt stat membru cât mai curând posibil după păsărea unității de origine și</p>	<p>colectare se asigură că:</p> <p>1) ungulatele deținute și păsările de curte colectate au același statut sanitar; în cazul în care nu au același statut sanitar, statutul sanitar inferior se aplică tuturor animalelor colectate în cauză;</p> <p>2) ungulatele deținute și păsările de curte sunt colectate și deplasate la locul de destinație finală într-un interval de timp de cel puțin 72 de ore înainte de a intra în exploatație;</p> <p>3) se iau măsurile de biosecuritate necesare pentru a se asigura că ungulatele deținute și păsările de curte colectate:</p> <p>a) nu intră în contact cu ungulatele deținute sau păsările de curte având un statut sanitar inferior;</p> <p>b) nu prezintă un risc semnificativ de răspândire a bolilor infecțioase la ungulatele deținute sau păsările de curte la locul de desfășurare a operațiunii de colectare;</p> <p>4) ungulatele deținute, inclusiv animalele de acvacultură și păsările de curte sunt identificate și sunt însoțite de următoarele documente:</p> <p>a) documentele de identificare și mișcare;</p> <p>b) certificatele de sănătate animală;</p> <p>c) declarația pe proprie răspundere prevăzută la anexa nr. 4.</p>	<p>Compatibil</p>
<p>(1) Operatorii abatoarelor care primesc ungulate deținute sau păsări de curte din alt stat membru sacrifică aceste animale în cel mai scurt timp posibil după sosirea lor și cel mai târziu într-un interval de timp care va fi stabilit prin acte delegate adoptate în temeiul alineatului (2).</p> <p>(2) Comisia adoptă, în conformitate cu articolul 264, acte delegate privind momentul sacrificării prevăzut la alineatul (1) din prezentul articol.</p> <p>Secțiunea 4</p> <p>Operațiuni de colectare pentru ungulate deținute și păsări de curte</p> <p>Articolul 133</p> <p>Derogări în ceea ce privește operațiunile de colectare</p> <p>(1) Prin derogare de la articolul 126 alineatul (2), operatorii pot supune ungulatele deținute și păsările de curte la cel mult trei operațiuni de colectare în timpul unei deplasări dintr-un stat membru de origine către un alt stat membru.</p> <p>(2) Operațiunile de colectare prevăzute la alineatul (1) din prezentul articol au loc numai într-o unitate autorizată în acest scop în conformitate cu articolul 97 alineatul (1) și articolul 99 alineatele (3) și (4).</p> <p>Cu toate acestea, statul membru de origine poate permite ca o operațiune de colectare de pe teritoriul său să se desfășoare într-un mijloc de transport, colectând ungulatele deținute sau păsările de curte direct din unitățile lor de origine, cu condiția ca animalele respective să nu fie descărcate din nou în timpul acestei operațiuni înainte de sosirea:</p> <p>(a) la unitatea lor sau la locul de destinație finală; sau</p> <p>(b) pentru operațiunea de colectare ulterioară într-o unitate autorizată în acest scop în conformitate cu articolul 97 alineatul (1) și articolul 99 alineatele (4) și (5).</p> <p>Articolul 134</p> <p>Cerințe de prevenire a bolilor pentru operațiuni de colectare</p> <p>Operatorii care efectuează operațiuni de colectare se asigură că:</p> <p>(a) ungulatele deținute și păsările de curte colectate au același statut sanitar; în cazul în care nu au același statut sanitar, statutul sanitar inferior se aplică tuturor animalelor colectate în cauză;</p> <p>(b) ungulatele deținute și păsările de curte sunt colectate și deplasate la locul de destinație finală în alt stat membru cât mai curând posibil după păsărea unității de origine și</p>	<p>colectare se asigură că:</p> <p>1) ungulatele deținute și păsările de curte colectate au același statut sanitar; în cazul în care nu au același statut sanitar, statutul sanitar inferior se aplică tuturor animalelor colectate în cauză;</p> <p>2) ungulatele deținute și păsările de curte sunt colectate și deplasate la locul de destinație finală într-un interval de timp de cel puțin 72 de ore înainte de a intra în exploatație;</p> <p>3) se iau măsurile de biosecuritate necesare pentru a se asigura că ungulatele deținute și păsările de curte colectate:</p> <p>a) nu intră în contact cu ungulatele deținute sau păsările de curte având un statut sanitar inferior;</p> <p>b) nu prezintă un risc semnificativ de răspândire a bolilor infecțioase la ungulatele deținute sau păsările de curte la locul de desfășurare a operațiunii de colectare;</p> <p>4) ungulatele deținute, inclusiv animalele de acvacultură și păsările de curte sunt identificate și sunt însoțite de următoarele documente:</p> <p>a) documentele de identificare și mișcare;</p> <p>b) certificatele de sănătate animală;</p> <p>c) declarația pe proprie răspundere prevăzută la anexa nr. 4.</p>	<p>Compatibil</p> <p>Articolul 61. Certificarea sănătății animale.</p> <p>Conținutul certificatelor de sănătate animală</p> <p>(1) Agenția aprobă prin ordinul directorului general cerințele de certificare de sănătate animală pentru mișcarea internă sau export și se asigură că plasarea pe piață a animalelor, inclusiv a animalelor de acvacultură este condiționată de o certificare la sănătate animală, în cazul în care animalele respective sunt plasate într-o zonă declarată indemnă de boală sau fac obiectul unui program de supraveghere sau de eradicare.</p>

<p>cel târziu într-un interval de timp care urmează a fi stabilit prin acte delegate adoptate în temeiul articolului 135 litera (c);</p> <p>(c) se iau măsurile de biosecuritate necesare pentru a se asigura că unghiulele deținute și păsările de curte colectate:</p> <p>(i) nu intră în contact cu unghiulele deținute sau păsările de curte având un statut sanitar inferior;</p> <p>(ii) nu prezintă un risc semnificativ de răspândire a bolilor listate menționate la articolul 9 alineatul (1) litera (d) la unghiulele deținute sau păsările de curte la locul de desfășurare a operațiunii de colectare;</p> <p>(d) unghiulele deținute și păsările de curte sunt identificate în cazul în care acest lucru este necesar conform prezentului regulament și sunt însoțite de următoarele documente:</p> <p>(i) documentele de identificare și circulație în cazurile prevăzute la articolul 112 litera (b), articolul 113 alineatul (1) litera (b), articolul 114 alineatul (1) litera (c), articolul 115 litera (b) și articolul 117 litera (b) și în orice norme adoptate în temeiul articolelor 118 și 120, cu excepția cazului în care sunt prevăzute derogări în conformitate cu articolul 113 alineatul (2) și articolul 119;</p> <p>(ii) certificatele de sănătate animală astfel cum se prevede la articolul 143 și articolul 144 alineatul (1) litera (c), cu excepția cazului în care sunt prevăzute derogări în normele adoptate în temeiul articolului 144 alineatul (1) litera (a);</p> <p>(iii) declarația pe proprie răspundere astfel cum se prevede la articolul 151.</p>	<p>(2) Proprietarii, deținătorii sau îngrijitorii de animale au obligația să respecte și să aplice cerințele sanitare veterinare și alte norme privind adăpostirea și îngrijirea animalelor din exploataje, grădini, parcuri zoologice și rezervații ori din aglomerările temporare de animale sau pe perioada pășunatului, în scopul respectării cerințelor fiziologice și de comportament ale acestora, potrivit cerințelor sanitare veterinare în domeniul protecției și asigurării bunăstării animalelor.</p> <p>(3) Agenția verifică respectarea cerințelor sanitare veterinare privind protecția și bunăstarea animalelor domestice și a celor sălbatice.</p> <p>(4) Certificatul de sănătate animală specificat la alin. (1) trebuie să conțină cel puțin următoarele informații:</p> <p>a) exploataja sau locul de origine, exploataja sau locul de destinație și, după caz, exploatațile pentru operațiunile de colectare sau de odihnă ale animalelor terestre deținute în cauză;</p> <p>b) mijlocul de transport pentru transportare;</p> <p>c) o descriere a animalelor terestre deținute;</p> <p>d) numărul de animale terestre deținute;</p> <p>e) metoda de identificare și înregistrarea animalelor terestre deținute; și</p> <p>f) alte informațiile necesare prevăzute de legislație și/sau de acordurile internaționale la care Republica Moldova este parte.</p> <p>(5) Operatorii au obligativitatea să se asigure că toate informațiile incluse în certificatul de sănătate animală sunt complete, veridice înaintea deplasării preconizate și să prezinte subdiviziunilor teritoriale pentru siguranța alimentelor, informațiile relevante cu privire la intrările și ieșirile din exploataje ale animalelor deținute.</p> <p>(6) Normele sanitare veterinare ce reglementează măsurile de supraveghere și control în raport cu mișcarea internă, importul, exportul și tranzitul de animale vii, material seminal de origine animală, produse și subproduse supuse supravegherii și controlului sanitar veterinar se aprobă de Guvern.</p> <p>(7) Agenția nu poartă răspundere pentru cauzarea unor daune agentului economic ca urmare a</p>	
--	--	--

<p>Articolul 135 Delegarea competențelor privind operațiunile de colectare</p> <p>Comisia adoptă, în conformitate cu articolul 264, acte delegate privind:</p> <p>(a) normele speciale pentru operațiunile de colectare, în cazul în care sunt în vigoare alte măsuri de reducere a riscurilor, pe lângă cele prevăzute la articolul 134 literele (b) și (c);</p> <p>(b) criteriile conform cărora statele membre de origine pot permite ca operațiunile de colectare să aibă loc în mijloacele de transport, astfel cum este prevăzut la articolul 133 alineatul (2);</p> <p>(c) intervalul de timp dintre momentul plecării unguțelor deținute sau păsărilor de curte din unitatea de origine și plecarea acestora de la operațiunea de colectare către destinația lor finală într-un alt stat membru, în conformitate cu articolul 134 litera (b);</p> <p>(d) norme detaliate în ceea ce privește măsurile de biosecuritate prevăzute la articolul 134 litera (c).</p> <p>Secțiunea 5</p> <p>Circulația către alte state membre a animalelor terestre deținute, altele decât unguțele deținute și păsările de curte</p> <p>Articolul 136 Circulația către alte state membre a animalelor terestre deținute, altele decât unguțele deținute și păsările de curte și acte delegate</p> <p>(1) Operatorii deplasează animalele terestre deținute, altele decât unguțele deținute și păsările de curte, dintr-o unitate aflată într-un stat membru către alt stat membru numai dacă animalele în cauză nu prezintă un risc semnificativ de răspândire a bolilor listate, astfel cum se menționează la articolul 9 alineatul (1) litera (d) la locul de destinație.</p>	<p>expirării termenului de valabilitate sau al celui de durabilitate, determinată de respingerea și returnarea transportului sau reținerea acestuia pentru realizarea procedurilor vamale în cazul nerespectării de către agentul economic a cerințelor sanitare veterinare legale.</p>	<p>Norme UE neaplicabile</p>	
<p>Circulația animalelor terestre destinate pentru circui, grădini zoologice, magazine de animale de companie, expoziții, evenimente sportive, inclusiv culturale</p> <p>(1) Cerințele privind circulația animalelor terestre destinate pentru circui, grădini zoologice, magazine de animale de companie, expoziții, evenimente sportive, inclusiv culturale se aprobă de Guvern</p> <p>(2) La realizarea cerințelor menționate la alin. (1) se va ține cont de:</p> <p>a) riscurile pe care le implică mișcarea animalelor;</p> <p>b) statutul sanitar al animalelor;</p> <p>c) măsurile de biosecuritate adoptate; precum</p>	<p>Articolul 65. Circulația animalelor terestre destinate pentru circui, grădini zoologice, magazine de animale de companie, expoziții, evenimente sportive, inclusiv culturale</p> <p>(1) Cerințele privind circulația animalelor terestre destinate pentru circui, grădini zoologice, magazine de animale de companie, expoziții, evenimente sportive, inclusiv culturale se aprobă de Guvern</p> <p>(2) La realizarea cerințelor menționate la alin. (1) se va ține cont de:</p> <p>a) riscurile pe care le implică mișcarea animalelor;</p> <p>b) statutul sanitar al animalelor;</p> <p>c) măsurile de biosecuritate adoptate; precum</p>	<p>Compatibil</p>	

<p>(2) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 264 privind normele detaliate pentru a garanta că animalele terestre deținute, altele decât ungulatele deținute sau păsările de curte, nu prezintă un risc semnificativ de răspândire a bolilor listate, astfel cum se menționează la articolul 9 alineatul (1) litera (d), astfel cum se prevede la alineatul (1) din prezentul articol.</p> <p>(3) La stabilirea normelor detaliate care urmează să fie prevăzute în actele delegate prevăzute la alineatul (2), Comisia întemeiază normele respective pe următoarele considerații:</p> <p>(a) bolile listate menționate la articolul 9 alineatul (1) litera (d) relevante pentru specia sau categoria de animale terestre deținute care urmează să fie deplasate;</p> <p>(b) statutul sanitar în ceea ce privește bolile listate menționate la articolul 9 alineatul (1) litera (d) al unităților, compartimentelor, zonelor și statelor membre de origine și al locului de destinație;</p> <p>(c) tipurile de unitate și tipurile de producție la locul de origine și la locul de destinație;</p> <p>(d) tipurile de circulație în ceea ce privește utilizarea finală a animalelor la locul de destinație;</p> <p>(e) speciile și categoriile de animale terestre deținute care urmează să fie deplasate;</p> <p>(f) vârsta animalelor terestre deținute care urmează să fie deplasate;</p> <p>(g) alți factori epidemiologici.</p> <p>Secțiunea 6</p> <p>Derogarea de la măsurile de diminuare a riscurilor și suplimentarea acestora, în cazul circulației animalelor terestre deținute</p> <p><i>Articolul 137</i> Animale terestre deținute destinate unităților izolate și acte delegate</p> <p>(1) Operatorii deplasează animale terestre deținute către o unitate izolată numai dacă animalele în cauză îndeplinesc următoarele condiții:</p> <p>(a) provin dintr-o altă unitate izolată;</p> <p>(b) nu prezintă un risc semnificativ de răspândire a bolilor listate, astfel cum se menționează la articolul 9 alineatul (1) litera (d) la speciile sau categoriile de animale listate din cadrul unității izolate de destinație, cu excepția cazului în care circulația în cauză este autorizată în scopuri</p>	<p>d) factorii epidemiologici existenți.</p>	<p>Norme UE neaplicabile</p>
<p>și</p>	<p>Articolul 62. Importul animalelor</p> <p>(1) Orice persoană care importă animale, inclusiv animale sălbatice pe teritoriul Republicii Moldova are următoarele obligații:</p> <p>a) să accepte numai animalele identificate, care sînt însoțite de Formularul de mișcare (F2) – Certificatul veterinar de sănătate sau, după caz, de Certificatul veterinar de sănătate pentru export, iar în cazul bovinelor – și de pașaportul individual pentru bovine;</p> <p>b) animalele sălbatice nu provin dintr-un habitat dintr-o zonă de restricție care face obiectul unor restricții de circulație;</p> <p>c) să verifice, la încărcare, pentru fiecare animal în parte, corespunderea dintre pașaportul individual pentru bovine, Formularul de mișcare (F2) – Certificatul veterinar de sănătate și mijlocul de</p>	<p>Compatibil</p>

<p>științifice.</p> <p>(2) Comisia adoptă, în conformitate cu articolul 264, acte delegate privind:</p> <p>(a) norme detaliate privind circulația animalelor terestre deținute către unități izolate, în plus față de circulația prevăzută la alineatul (1) din prezentul articol;</p> <p>(b) norme speciale pentru circulația animalelor terestre deținute către unitățile izolate în care măsurile existente de diminuare a riscurilor garantează că circulația respectivă nu prezintă riscuri semnificative pentru sănătatea animalelor terestre deținute din aceea unitate izolată și din unitățile învecinate.</p>	<p>identificare pentru animalele din specia bovină, precum și corespunderea dintre mijlocul de identificare și Formularul de mișcare (F2) – Certificatul veterinar de sănătate pentru celelalte specii de animale;</p> <p>d) să prezinte la control persoanelor responsabile de controlul oficial animalele și toate documentele menționate în prezentul alineat.</p> <p>(2) Animalele importate care provin de la unitățile autorizate în țara de origine urmează să fie plasate în carantină, realizată într-o exploatare de carantină, sub supraveghere oficială.</p> <p>(3) Agenția stabilește și aprobă lista țărilor din care se admite importul de animale vii, produse și material seminal de origine animală, inclusiv exploatarea cu drept de import, în funcție de situația epizootică și respectarea cerințelor sanitare veterinare.</p> <p>Articolul 75. Circulația animalelor acvatice în scopuri științifice</p> <p>(1) Agenția dispune circulația animalelor, inclusiv acvatice, în scopuri științifice. În condițiile în care sunt respectate prevederile Legii nr. 211/2017 privind protecția animalelor folosite în scopuri experimentale sau în alte scopuri științifice.</p> <p>(2) Importul, exportul și tranzitul animalelor acvatice destinate unor scopuri științifice, se efectuează în baza certificatelor de sănătate animală.</p>	<p>Articolul 138</p> <p>Circulația în scopuri științifice a animalelor terestre deținute și acte delegate</p> <p>(1) Autoritatea competentă de la locul de destinație poate, sub rezerva acordului autorității competente de la locul de origine, să autorizeze circulația animalelor terestre deținute în scopuri științifice pe teritoriul statului membru de destinație, a animalelor terestre deținute, în cazul în care respectiva circulație nu este în conformitate cu cerințele de la secțiunile 1 – 5 (articolele 124 – 136), cu excepția articolelor 124 și 125, a articolului 126 alineatul (1) litera (b) punctul (ii) și a articolului 127.</p> <p>(2) Autoritatea competentă de la locul de destinație acordă derogările astfel cum se prevede la alineatul (1) numai dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:</p> <p>(a) autoritățile competente de la locul de destinație și de origine:</p> <p>(i) au convenit asupra condițiilor pentru astfel de deplasări;</p> <p>(ii) se asigură că sunt instituite măsurile necesare de diminuare a riscurilor astfel încât circulația animalelor</p>
		<p>Compatibil</p>

<p>respective să nu pună în pericol statutul sanitar pe traseu și al locului de destinație cu privire la bolile listate menționate la articolul 9 alineatul (1) litera (d); și</p> <p>(iii) au notificat, atunci când este cazul, autorităților competente din statele membre de tranzit derogarea acordată și condițiile în care a fost acordată; și</p> <p>(b) aceste deplasări ale respectivelor animale au loc sub supravegherea autorităților competente din locurile de origine și de destinație și, dacă este cazul, a autorităților competente din statul membru de tranzit.</p> <p>(3) Comisia este împuternicită să adopte, în conformitate cu articolul 264, acte delegate privind norme pentru acordarea derogărilor de către autoritățile competente, de completare a celor prevăzute la alineatele (1) și (2) din prezentul articol.</p> <p><i>Articolul 139</i></p> <p><i>Derogări privind utilizarea de agrement, manifestările sportive și culturale, tucrul în apropierea frontierelor și pășunatul</i></p> <p>(1) Autoritatea competentă de la locul de destinație poate acorda derogări de la cerințele prevăzute în secțiunile 2 – 5 (articolele 126 – 136), cu excepția articolului 126 alineatul (1) literele (a), (b) și (c) și a articolelor 127 și 128, în ceea ce privește circulația în interiorul Uniunii a animalelor terestre deținute între statele membre în cazul în care această circulație se efectuează pentru:</p> <p>(a) utilizarea de agrement în apropierea frontierelor;</p> <p>(b) expoziții și manifestări sportive, culturale și evenimente similare organizate în apropierea frontierelor;</p> <p>(c) pășunatul animalelor terestre deținute în zonele de pășunat comune ale statelor membre; sau</p> <p>(d) munca prestată de animalele terestre deținute în apropierea frontierelor statelor membre.</p> <p>(2) Derogările acordate de autoritatea competentă de la locul de destinație pentru circulația animalelor terestre deținute, în scopurile prevăzute la alineatul (1) vor fi stabilite de comun acord între statele membre de origine și de destinație și se vor lua măsuri corespunzătoare de diminuare a riscurilor pentru a se asigura că circulația respectivă nu prezintă riscuri semnificative.</p> <p>(3) Statele membre menționate la alineatul (2) informează Comisia cu privire la acordarea derogărilor, astfel cum se prevede la alineatul (1).</p> <p>(4) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 264 privind normele pentru</p>		<p>Norme UE neaplicabile</p>
--	--	-------------------------------------

<p>acordarea derogărilor de către autoritatea competentă de la locul de destinație, de completare a celor prevăzute la alineatul (1) din prezentul articol.</p> <p><i>Articolul 140</i></p> <p>Delegarea de competențe pentru circuri, expoziții, evenimente sportive și utilizare de agrement, grădini zoologice, magazine de animale de companie, adăposturi de animale și angrosiști</p> <p>Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 264 privind:</p> <p>(a) cerințele specifice de completare a normelor prevăzute în secțiunile 2 – 5 (articolele 126 – 136) în ceea ce privește circulația animalelor terestre deținute, în următoarele scopuri:</p> <p>(i) circuri, grădini zoologice, magazine de animale de companie, adăposturi de animale și angrosiști;</p> <p>(ii) expoziții și evenimente sportive, culturale și evenimente similare;</p> <p>(b) derogările de la secțiunile 2 – 5 (articolele 126 – 136) cu excepția articolului 126 alineatul (1) literele (b) și (c) și a articolelor 127 și 128 în ceea ce privește circulația animalelor terestre deținute, astfel cum se menționează la litera (a) din prezentul articol.</p> <p><i>Articolul 141</i></p> <p>Competențe de executare pentru adoptarea de norme temporare privind circulația anumitor specii sau categorii de animale terestre deținute</p> <p>(1) Comisia poate stabili, prin acte de punere în aplicare, norme temporare, prin completarea normelor stabilite în prezentul capitol privind circulația anumitor specii sau categorii de animale terestre deținute, sau prin adoptarea unor norme alternative la acestea, în cazul în care:</p> <p>(a) cerințele privind circulația prevăzute la articolul 130, articolul 132 alineatul (1), articolele 133 și 134, articolul 136 alineatul (1), articolul 137 alineatul (1), articolul 138 alineatele (1) și (2) și articolul 139 și normele adoptate în temeiul articolului 131 alineatul (1), articolului 132 alineatul (2), articolului 135, articolului 136 alineatul (2), articolului 137 alineatul (2), articolului 138 alineatul (3), articolului 139 alineatul (4) și articolului 140 nu sunt eficiente în diminuarea riscurilor generate de circulația acestor animale; sau</p> <p>(b) bolile listate, astfel cum se menționează la articolul 9 alineatul (1) litera (d), par să se răspândească în pofida cerințelor privind circulația stabilite în conformitate cu</p>	<p>Norme UE neaplicabile</p> <p>Norme UE neaplicabile</p>
---	---

<p>secțiunile 1 – 6 (articolele 124 – 142).</p> <p>Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 266 alineatul (2).</p> <p>(2) Din motive imperioase de urgență justificate corespunzător referitoare la bolile care prezintă un risc de impact foarte important și înănd scama de aspectele menționate la articolul 142, Comisia adoptă acte de punere în aplicare imediat aplicabile, în conformitate cu procedura menționată la articolul 266 alineatul (3).</p> <p><i>Articolul 142</i></p> <p>Aspecte care trebuie luate în considerare la adoptarea actelor delegate și actelor de punere în aplicare prevăzute în prezenta secțiune</p> <p>La stabilirea normelor care urmează să fie prevăzute în actele delegate și în actele de punere în aplicare menționate la articolul 137 alineatul (2), articolul 138 alineatul (3), articolul 139 alineatul (4), articolul 140 și articolul 141, Comisia întemeiază normele respective pe următoarele elemente:</p> <p>(a) riscurile pe care le implică deplasările menționate în dispozițiile respective;</p> <p>(b) statutul sanitar în ceea ce privește bolile listate menționate la articolul 9 alineatul (1) litera (d) al locurilor de origine, de tranzit și de destinație;</p> <p>(c) speciile de animale listate pentru bolile listate menționate la articolul 9 alineatul (1) litera (d);</p> <p>(d) măsurile de biosecuritate în vigoare la locurile de origine, de tranzit și de destinație;</p> <p>(e) orice condiții specifice din unitățile în care animalele terestre deținute sunt deținute;</p> <p>(f) tiparele de circulație specifice tipului de unitate și specia și categoria de animale terestre deținute în cauză;</p> <p>(g) alți factori epidemiologici.</p> <p>Secțiunea 7</p> <p>Certificarea sănătății animale</p> <p><i>Articolul 143</i></p> <p>Obligația operatorilor de a se asigura că animalele sunt însoțite de un certificat de sănătate animală</p> <p>(1) Operatorii deplasază următoarele specii și categorii de animale terestre deținute către un alt stat membru numai dacă animalele respective sunt însoțite de un certificat de sănătate animală eliberat de autoritatea competentă a statului membru de origine, în conformitate cu articolul 149 alineatul (1):</p>	<p>Norme UE neaplicabile</p>	<p>Compatibil</p>	
<p>Articolul 61. Certificarea sănătății animale.</p> <p>Conținutul certificatelor de sănătate animală</p> <p>(1) Agenția aprobă prin ordinul directorului general cerințele de certificare de sănătate animală pentru mișcarea internă sau export și se asigură că plasarea pe piață a animalelor, inclusiv a animalelor de acvacultură este condiționată de o certificare la sănătate animală, în cazul în care animalele respective sunt plasate într-o zonă declarată indemnă de boală sau fac obiectul unui program de supraveghere sau de eradicare.</p> <p>(2) Proprietarii, deținătorii sau îngrijitorii de animale au obligația să respecte și să aplice cerințele sanitare veterinare și alte norme privind adăpostirea și îngrijirea animalelor din exploatație, grădini, parcuri</p>			

<p>(a) unghulate; (b) păsări de curte; (c) animale terestre deținute, altele decât unghulatele și păsările de curte, destinate unei unități izolate; (d) animale terestre deținute, altele decât cele menționate la literele (a), (b) și (c) de la prezentul alineat, în cazurile în care este necesar în conformitate cu actele delegate adoptate în temeiul articolului 144 alineatul (1) litera (c). (2) În cazurile în care animalele terestre deținute sunt autorizate să pășască o zonă de restricție, astfel cum se prevede la articolul 55 alineatul (1) litera (f) punctul (ii), articolul 56 și articolul 64 alineatul (1) și fac obiectul măsurilor de combatere a bolilor prevăzute la articolul 55 alineatul (1), articolul 65 alineatul (1), articolul 74 alineatul (1), articolul 79 sau articolul 80 sau al normelor adoptate în conformitate cu articolul 55 alineatul (2), articolul 67, articolul 71 alineatul (3) și articolul 74 alineatul (4), articolul 83 alineatul (3) sau articolul 259; și animalele în cauză sunt din specii cărora li se aplică aceste măsuri de control al bolii, operatorii deplasează aceste animale terestre deținute pe teritoriul unui stat membru sau dintr-un stat membru într-altul numai dacă animalele ce urmează să fie deplasate sunt însoțite de un certificat de sănătate animală eliberat de autoritatea competentă a statului membru de origine, în conformitate cu articolul 149 alineatul (1). Autoritatea competentă poate decide că nu este necesară eliberarea unui astfel de certificat pentru circulația animalelor terestre deținute pe teritoriul statului membru în cauză atunci când autoritatea respectivă consideră că a fost instituit un sistem alternativ care asigură trasabilitatea transportului acestor animale și faptul că animalele respective sunt conforme cerințelor de sănătate animală pentru circulația în cauză.</p> <p>(3) Operatorii iau toate măsurile necesare pentru a se asigura că certificatul de sănătate animală menționat la alineatul (1) din prezentul articol însoțește animalele terestre deținute de la locul de origine la locul de destinație finală, cu excepția cazului în care se prevăd măsuri specifice în normele adoptate în temeiul articolului 147.</p> <p><i>Articolul 144</i> Delegarea de competențe privind obligația operatorilor de a se asigura că animalele sunt însoțite de un certificat</p>	<p>zoologice și rezervații ori din aglomerările temporare de animale sau pe perioada pășunatului, în scopul respectării cerințelor fiziologice și de comportament ale acestora, potrivit cerințelor sanitare veterinare în domeniul protecției și asigurării bunăstării animalelor. (3) Agenția verifică respectarea cerințelor sanitare veterinare privind protecția și bunăstarea animalelor domestice și a celor sălbatice. (4) Certificatul de sănătate animală specificat la alin. (1) trebuie să conțină cel puțin următoarele informații: a) exploatația sau locul de origine, exploatația sau locul de destinație și, după caz, exploatațiile pentru operațiunile de colectare sau de odihnă ale animalelor terestre deținute în cauză; b) mijlocul de transport pentru transportare; c) o descriere a animalelor terestre deținute; d) numărul de animale terestre deținute; e) metoda de identificare și înregistrarea animalelor terestre deținute; și f) alte informațiile necesare prevăzute de legislație și/sau de acordurile internaționale la care Republica Moldova este parte. (5) Operatorii au obligativitatea să se asigure că toate informațiile incluse în certificatul de sănătate animală sunt complete, veridice înaintea deplasării preconizate și să prezinte subdiviziunilor teritoriale pentru siguranța alimentelor, informațiile relevante cu privire la intrările și ieșirile din exploatație ale animalelor deținute. (6) Normele sanitare veterinare ce reglementează măsurile de supraveghere și control în raport cu mișcarea internă, importul, exportul și tranzitul de animale vii, material seminal de origine animală, produse și subproduse supuse supravegherii și controlului sanitar veterinar se aprobă de Guvern. (7) Agenția nu poartă răspundere pentru cauzarea unor daune agentului economic ca urmare a expirării termenului de valabilitate sau al celui de durabilitate, determinată de respingerea și returnarea transportului sau reținerea acestuia pentru realizarea procedurilor vamale în cazul nerespectării de către</p>	
--	---	--

<p>de sănătate animală</p> <p>(1) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 264 privind:</p> <p>(a) derogări de la cerințele de certificare a sănătății animale prevăzute la articolul 143 alineatul (1), pentru circulația animalelor terestre deținute care nu prezintă un risc semnificativ de răspândire a unei boli din cauza:</p> <p>(i) speciilor sau categoriilor de animale terestre deținute care sunt deplasate și bolilor listate menționate la articolul 9 alineatul (1) litera (d) cu privire la care sunt specii listate;</p> <p>(ii) metodelor de deținere și a tipului de producție pentru aceste specii și categorii de animalele terestre deținute;</p> <p>(iii) utilizării prevăzute pentru animalele terestre deținute;</p> <p>sau</p> <p>(iv) locului de destinație pentru animalele terestre deținute, inclusiv cazurile în care locul de destinație se află în același stat membru ca locul lor de origine, dar acestea tranzitează un alt stat membru pentru a ajunge la locul lor de destinație;</p> <p>(b) norme speciale pentru certificarea sănătății animale, astfel cum se prevede la articolul 143 alineatul (1), în cazul în care sunt luate măsuri specifice de diminuare a riscurilor privind supravegherea sau biosecuritatea, ținând seama de aspectele prevăzute la alineatul (2) din prezentul articol, care asigură:</p> <p>(i) trasabilitatea animalelor terestre deținute care sunt deplasate;</p> <p>(ii) faptul că animalele terestre deținute deplasate îndeplinesc cerințele de sănătate animală necesare în sensul circulației prevăzute în secțiunile 1 – 6 (articolele 124 – 142);</p> <p>(c) cerința de certificare a sănătății animale în cazul circulației unor specii și categorii de animale terestre deținute, altele decât cele menționate la articolul 143 alineatul (1) literele (a), (b) și (c) în cazurile în care certificatele de sănătate animală sunt obligatorii pentru a se asigura că circulația în cauză îndeplinește cerințele de sănătate necesare în vederea circulației prevăzute la secțiunile 1 – 6 (articolele 124 – 142).</p> <p>(2) Atunci când stabilește normele speciale prevăzute la alineatul (1) litera (b), Comisia ia în considerare următoarele aspecte:</p> <p>(a) evaluarea de către autoritatea competentă a</p>	<p>agentul economic a cerințelor sanitare veterinare legale.</p>		
--	--	--	--

<p>biosecurității instituite de către operatorii, astfel cum se prevede la articolul 10 alineatul (1) litera (b) și în orice norme adoptate în temeiul articolului 10 alineatul (6);</p> <p>(b) abilitatea autorității competente de a lua măsurile necesare și adecvate, precum și de a întreprinde acțiunile prevăzute în prezentul regulament, astfel cum se prevede la articolul 13 alineatul (1);</p> <p>(c) nivelul de cunoștințe referitoare la sănătatea animală, astfel cum se prevede la articolul 11, și încurajarea prevăzută la articolul 13 alineatul (2);</p> <p>(d) efectuarea vizitelor de sănătate animală, astfel cum se prevede la articolul 25, sau alte supravegheri relevante sau controale oficiale instituite;</p> <p>(e) îndeplinirea de către autoritatea competentă a obligațiilor sale în temeiul sistemului de notificare și raportare către Uniune prevăzută la articolele 19 – 22 și în normele adoptate în conformitate cu articolul 20 alineatul (3) și articolul 23;</p> <p>(f) aplicarea măsurilor de supraveghere prevăzute la articolul 26 și a programelor de supraveghere, astfel cum se prevede la articolul 28 și în orice norme adoptate în temeiul articolelor 29 și 30.</p> <p>(3) Comisia are în vedere aspectele menționate la alineatul (1) litera (a) punctele (i) – (iv) atunci când stabilește cerințele de certificare a sănătății animale prevăzute la alineatul (1) litera (c).</p> <p><i>Articolul 145</i></p> <p>Conținutul certificatelor de sănătate animală</p> <p>(1) Certificatul de sănătate animală la care se face referire la articolul 143 conține următoarele informații:</p> <p>(a) unitatea sau locul de origine, unitatea sau locul de destinație și, după caz, unitățile pentru operațiunile de colectare sau de odihnă ale animalelor terestre deținute în cauză;</p> <p>(b) mijlocul de transport și transportatorul;</p> <p>(c) o descriere a animalelor terestre deținute;</p> <p>(d) numărul de animale terestre deținute;</p> <p>(e) identificarea și înregistrarea animalelor terestre deținute în cazurile prevăzute la articolele 112, 113, 114, 115 și 117 și în orice norme adoptate în temeiul articolelor 118 și 120, cu excepția cazului în care sunt prevăzute derogări în conformitate cu articolul 119; și</p> <p>(f) informațiile necesare pentru a demonstra că animalele terestre deținute îndeplinesc cerințele de sănătate animală pentru circulație prevăzute în secțiunile 1 – 6 (articolele</p>	<p>(4) Certificatul de sănătate animală specificat la alin. (1) trebuie să conțină cel puțin următoarele informații:</p> <p>a) exploatarea sau locul de origine, exploatarea sau locul de destinație și, după caz, exploatarea pentru operațiunile de colectare sau de odihnă ale animalelor terestre deținute în cauză;</p> <p>b) mijlocul de transport pentru terestre deținute;</p> <p>c) o descriere a animalelor terestre deținute;</p> <p>d) numărul de animale terestre deținute;</p> <p>e) metoda de identificare și înregistrarea animalelor terestre deținute; și</p> <p>f) alte informațiile necesare prevăzute de legislație și/sau de acordurile internaționale la care Republica Moldova este parte.</p> <p>(5) Operatorii au obligativitatea să se asigure că toate informațiile incluse în certificatul de sănătate animală sunt complete, veridice înaintea deplasării preconizate și să prezinte subdiviziunilor teritoriale pentru siguranța alimentelor, informațiile relevante cu privire la intrările și ieșirile din exploatarea animalelor deținute.</p> <p>(6) Normele sanitare veterinare ce reglementează măsurile de supraveghere și control în</p>	<p>Compatibil</p>
--	---	--------------------------

<p>124 – 142).</p> <p>(2) Certificatul de sănătate animală ar putea include și alte informații necesare în temeiul altor acte din legislația Uniunii.</p>	<p>raport cu mișcarea internă, importul, exportul și tranzitul de animale vii, material seminal de origine animală, produse și subproduse supuse supravegherii și controlului sanitar veterinar se aprobă de Guvern.</p> <p>(7) Agenția nu poartă răspundere pentru cauzarea unor daune agentului economic ca urmare a expirării termenului de valabilitate sau al celui de durabilitate, determinată de respingerea și returnarea transportului sau reținerea acestuia pentru realizarea procedurilor vamale în cazul nerespectării de către agentul economic a cerințelor sanitare veterinare legale.</p>	
<p><i>Articolul 146</i></p> <p>Delegarea de competențe și acte de punere în aplicare cu privire la conținutul certificatelor de sănătate animală</p> <p>(1) Comisia adoptă, în conformitate cu articolul 264, acte delegate privind:</p> <p>(a) norme detaliate privind conținutul certificatelor de sănătate animală, astfel cum se prevede la articolul 145 alineatul (1) pentru specii și categorii diferite de animale terestre deținute și pentru tipuri specifice de circulație, astfel cum se prevede în normele adoptate în conformitate cu articolul 147;</p> <p>(b) informații suplimentare care urmează să fie incluse în certificatul de sănătate animală prevăzut la articolul 145 alineatul (1).</p> <p>(2) Comisia poate stabili, prin acte de punere în aplicare norme pentru formularele tip de certificate de sănătate animală. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 266 alineatul (2).</p> <p><i>Articolul 147</i></p> <p>Delegarea de competențe privind anumite tipuri de circulație a animalelor terestre deținute</p> <p>Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 264 referitor la măsurile specifice care completează sau derogă de la obligația operatorilor de a se asigura că animalele sunt însoțite de</p>	<p>Norme UE neaplicabile</p>	<p>Norme UE neaplicabile</p>

<p>un certificat de sănătate animală, astfel cum se prevede la articolul 143 și în normele adoptate în temeiul articolului 144 pentru următoarele tipuri de circulație a animalelor terestre deținute:</p> <p>(a) circulația unguștelor deținute și a păsărilor de curte care fac obiectul unor operațiuni de colectare prevăzute la articolul 133 înainte de a ajunge la locul de destinație finală;</p> <p>(b) circulația animalelor terestre deținute, care nu își pot continua călătoria către locul de destinație finală și care trebuie să se întoarcă la locul lor de origine sau să fie deplasate către o destinație diferită, pentru unul sau mai multe dintre următoarele motive:</p> <p>(i) traseul lor planificat a fost întrerupt în mod neașteptat din motive de bunăstare a animalelor;</p> <p>(ii) accidente sau evenimente neprevăzute pe traseu;</p> <p>(iii) au fost respinse la locul de destinație într-un stat membru sau la frontiera externă a Uniunii;</p> <p>(iv) au fost respinse la un centru de colectare sau de odihnă;</p> <p>(v) au fost respinse într-o țară terță sau într-un teritoriu;</p> <p>(c) circulația animalelor terestre deținute în vederea expozițiilor și a evenimentelor sportive, culturale și similare, și întoarcerea ulterioară a acestora în țara de origine.</p> <p><i>Articolul 148</i></p> <p>Obligațiile operatorilor de a coopera cu autoritatea competentă pentru certificarea sănătății animale</p> <p>Operatorii:</p> <p>(a) furnizează autorității competente toate informațiile necesare pentru a completa certificatul de sănătate animală prevăzut la articolul 143 alineatele (1) și (2) și în orice norme adoptate în conformitate cu articolul 146 alineatul (1) sau articolul 147 înaintea deplasării preconizate;</p> <p>(b) în cazul în care este necesar, se asigură că animalele terestre deținute în cauză sunt supuse unor controale de documente, de identitate și fizice după cum se prevede la articolul 149 alineatul (3).</p> <p><i>Articolul 149</i></p> <p>Responsabilitatea autorității competente în ceea ce privește certificarea sănătății animale</p> <p>(1) Autoritatea competentă, la cererea unui operator, emite un certificat de sănătate animală pentru circulația animalelor terestre deținute, în cazurile prevăzute la</p>	<p>Articolul 66. Obligații generale în materie de sănătate animală pentru operatori</p> <p>Operatorii din domeniul alimentar care produc, achiziționează, depozitează, transportă și introduc pe piață produse alimentare sau prestează servicii de alimentație publică trebuie să respecte prevederile Legii nr. 296/2017 privind cerințele generale de igienă a produselor alimentare și să efectueze măsuri de asigurare a siguranței produselor respective.</p> <p>Articolul 67. Obligațiile operatorilor în materie de certificate de sănătate animală</p> <p>(1) Operatorii transportă și comercializează produse de origine animală, numai în cazul în care produsele respective sunt însoțite de un certificat de sănătate animală eliberat de Agenție.</p> <p>(2) Produsele de origine animală pot fi transportate dintr-o zonă de restricție către o altă exploatare aprobată doar dacă:</p> <p>a) fiecare transport este sigilat înainte de expediere sub supravegherea medicului veterinar oficial, responsabil de exploatarea suspectă sau sub supervizarea acestuia și să rămână sigilat pe tot parcursul transportării către exploatarea desemnată;</p> <p>b) veterinar oficial, responsabil de exploatare, informează subdiviziunea teritorială pentru siguranța</p>
--	--

Compatibil

<p>articolul 143 sau în actele delegate adoptate în conformitate cu articolul 144 alineatul (1), cu condiția respectării următoarelor cerințe de circulație:</p> <p>(a) cele prevăzute la articolul 124, articolul 125 alineatul (1), articolele 126, 128, 129, 130, 133 și 134, precum și la articolul 136 alineatul (1), articolul 137 alineatul (1), articolul 138 și articolul 139;</p> <p>(b) cele prevăzute în actele delegate adoptate în temeiul articolului 125 alineatul (2), articolului 131 alineatul (1), articolului 135, articolului 136 alineatul (2), articolului 137 alineatul (2), articolului 138 alineatul (4), articolului 139 alineatul (4) și articolului 140;</p> <p>(c) cele prevăzute în acte de punere în aplicare adoptate în temeiul articolului 141.</p> <p>(2) Certificatele de sănătate animală:</p> <p>(a) se verifică, se ștampilează și se semnează de către un medic veterinar oficial;</p> <p>(b) rămân valabile pentru perioada de timp prevăzută în normele adoptate în temeiul alineatului (4) litera (c), pe parcursul căreia animalele terestre deținute care fac obiectul certificatelor continuă să îndeplinească garanțiile privind sănătatea animală cuprinse în acestea.</p> <p>(3) Medicul veterinar oficial în cauză, înainte de a semna un certificat de sănătate animală, verifică prin intermediul unor controale ale documentelor, ale identității și controale fizice, astfel cum se prevede în actele delegate adoptate în temeiul alineatului (4) dacă animalele terestre deținute care fac obiectul certificatului îndeplinesc cerințele prevăzute în prezentul capitol.</p> <p>(4) Comisia adoptă, în conformitate cu articolul 264, acte delegate care stabilesc norme privind:</p> <p>(a) tipurile de controale și examinări ale documentelor, ale identității și fizice pentru diferite specii și categorii de animale terestre deținute care trebuie efectuate de către medicul veterinar oficial în conformitate cu alineatul (3), pentru a verifica îndeplinirea cerințelor din prezentul capitol;</p> <p>(b) termenele pentru realizarea unor astfel de controale și examinări ale documentelor, ale identității și fizice și pentru eliberarea certificatelor de sănătate animală de către medicul veterinar oficial, înainte de deplasarea transporturilor de animale terestre deținute;</p> <p>(c) durata de valabilitate a certificatelor de sănătate animală.</p>	<p>alimentelor a exploatației desemnate despre intenția de a trimite produsele de origine animală către aceasta;</p> <p>c) produsele în cauză se izolează de celelalte produse de la data sosirii până la data prelucrării;</p> <p>d) materialul de împachetare utilizat este distrus, curățat și dezinfectat într-un mod care să asigure distrugerea tuturor agenților cauzali;</p> <p>e) produsele în cauză sînt transportate în mijloace de transport curățate și dezinfectate;</p> <p>f) sunt aplicate măsuri de biosecuritate personalului, echipamentelor și mijloacelor de transport.</p> <p>(2) Certificatul de sănătate animală pentru produse de origine animală menționat în alin. (1) cuprinde cel puțin următoarele elemente:</p> <p>a) exploatația sau locul de origine și exploatația sau locul de destinație;</p> <p>b) o descriere a produselor de origine animală în cauză;</p> <p>c) cantitatea;</p> <p>d) identificarea produselor de origine animală, potrivit Legii nr. 306/2018 privind siguranța alimentelor;</p> <p>e) alte informații relevante pentru a demonstra că produsele de origine animală îndeplinesc cerințele privind restricțiile de circulație, în vederea evitării unor anumite efecte negative asupra sănătății ale alimentului respectiv sau ale categoriei respective de alimente.</p> <p>Articolul 54. Sistemul de identificarea și înregistrarea animalelor</p> <p>(1) Agenția instituie un sistem național pentru identificarea și înregistrarea a animalelor și a descendenților obținuți prin încrucișarea acestora, cu excepția animalelor sălbatice.</p> <p>(2) La instituirea sistemului prevăzut la alin.</p>	
--	--	--

<p>Articolul 150 CertIFICATE electronice de sănătate animală CertIFICATE electronice de sănătate animală produse, prelucrate și transmise prin intermediul sistemului TRACES pot înlocui certificatele de sănătate animală de însoțire prevăzute la articolul 149 alineatul (1) în cazul în care:</p> <p>(a) astfel de certificate electronice de sănătate animală conțin toate informațiile pe care formularele tip de certificat de sănătate animală trebuie să le conțină, în conformitate cu articolul 145 și orice norme adoptate în conformitate cu articolul 146;</p> <p>(b) sunt asigurate trasabilitatea animalelor terestre deținute în cauză și legătura dintre respectivele animale și certificatul electronic de sănătate animală;</p> <p>(c) autoritățile competente din statele membre de origine, de tranzit și de destinație pot avea acces la documentele electronice în orice moment pe durata transportului.</p> <p>Articolul 151 Declarația pe proprie răspundere a operatorilor pentru circulația către alte state membre</p> <p>(1) Operatorii de la locul de origine emit un document de declarație pe proprie răspundere pentru circulația animalelor terestre deținute de la locul lor de origine dintr-un stat membru la locul lor de destinație în alt stat membru și se asigură că aceasta însoțește animalele respective, în cazul în care nu există obligația ca acestea să fie însoțite de un certificat de sănătate animală prevăzut la articolul 143 alineatele (1) și (2).</p> <p>(2) Documentul de declarație pe proprie răspundere prevăzut la alineatul (1) trebuie să conțină următoarele informații privind animalele terestre deținute în cauză:</p> <p>(a) locul lor de origine, locul lor de destinație și, în măsura în care sunt relevante, orice locuri de colectare sau de odihnă;</p> <p>(b) mijlocul de transport și transportatorul;</p> <p>(c) o descriere a animalelor terestre deținute, a speciei, categoriei și numărului acestora;</p> <p>(d) identificarea și înregistrarea, dacă este necesar, în conformitate cu articolele 112, 113, 114 și 115, cu articolul 117 litera (a) și cu orice norme adoptate în temeiul articolelor 118 și 120;</p> <p>(e) informațiile necesare pentru a demonstra că animalele</p>	<p>(1) Agenția ține cont de specia sau categoriile de animale deținute și riscul prezentat de acestea.</p> <p>(3) Sistemul prevăzut la alin. (1) cuprinde următoarele elemente:</p> <p>a) mijloacele de identificare individuală sau în grup a animalelor deținute;</p> <p>b) documente de identificare, documente de circulație și alte documente pentru identificarea și urmărirea deținute;</p> <p>c) evidențe fizice la zi în exploatații;</p> <p>d) o bază de date electronică a animalelor deținute.</p> <p>(2) Sistemul prevăzut la alin. (1) permite:</p> <p>1) asigurarea aplicării eficiente a măsurilor de prevenire și control al bolilor transmisibile;</p> <p>2) trasabilitatea animalelor deținute și mișcarea acestora;</p> <p>3) asigurarea interoperabilității, integrității și compatibilității eficiente ale elementelor acestuia;</p> <p>4) adaptarea la:</p> <p>a) sistemul informațional pentru notificările și rapoartele către OIE și Uniunea Europeană;</p> <p>b) sistemul TRACES.</p> <p>5) abordarea coerentă pentru diferite specii de animale care fac obiectul acestuia.</p> <p>(3) Toate animalele din Republica Moldova urmează a fi identificate, utilizându-se:</p> <p>a) o crotalie pentru animalele din speciile ovine, caprine și suine;</p> <p>b) două crotalii (cu același cod de identificare) – pentru animalele din speciile bovină,</p> <p>c) un mijloc fizic de identificare (cu cod unic de identificare) și un document unic de identificare (pașaport) – pentru animalele din specia ecvidee.</p> <p>(4) Cerințele/normele sanitare veterinare privind trasabilitatea, identificarea, înregistrarea a animalelor și a descendenților obținuți prin încrucișarea acestora se aprobă de către Guvern.</p>	<p>Compatibil</p>
--	---	--------------------------

<p>terestre deținute îndeplinesc cerințele de sănătate animală pentru circulație aplicabile prevăzute la secțiunile 1 – 6 (articolele 124 – 142).</p> <p>(3) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 264 privind:</p> <p>(a) normele detaliate privind conținutul documentului de declarație pe proprie răspundere prevăzut la alineatul (2) din prezentul articol pentru diferite specii și categorii de animale;</p> <p>(b) informații care trebuie să figureze în documentul de declarație pe proprie răspundere în plus față de cele prevăzute la alineatul (2) din prezentul articol.</p> <p>(4) Comisia poate stabili, prin acte de punere în aplicare, norme pentru formularele tip de documente de declarație pe proprie răspundere prevăzute la alineatul (2) din prezentul articol. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 266 alineatul (2).</p> <p>Secțiunea 8</p> <p>Notificarea circulației animalelor terestre deținute către alte state membre</p> <p><i>Articolul 152</i></p> <p>Obligația operatorilor privind notificarea circulației animalelor terestre deținute către alte state membre</p> <p>Operatorii, cu excepția transportatorilor, notifică în prealabil autorității competente din statul lor membru de origine intenția de deplasare a animalelor terestre deținute din statul membru în cauză către un alt stat membru, în cazul în care:</p> <p>(a) animalele trebuie să fie însoțite de un certificat de sănătate animală eliberat de autoritatea competentă din statul membru de origine în conformitate cu articolele 149 și 150 și cu orice norme adoptate în temeiul articolului 149 alineatul (4);</p> <p>(b) animalele trebuie să fie însoțite de un certificat de sănătate animală pentru animale terestre deținute atunci când sunt deplasate dintr-o zonă de restricție și fac obiectul măsurilor de control al bolilor, astfel cum se menționează la articolul 143 alineatul (2);</p> <p>(c) animalelor li se acordă o derogare de la cerința de certificare a sănătății animale prevăzută la articolul 144 alineatul (1) litera (a) sau fac obiectul unor norme speciale prevăzute la articolul 144 alineatul (1) litera (b);</p> <p>(d) este necesară o notificare în conformitate cu actele delegate adoptate în temeiul articolului 154 alineatul (1).</p>	<p>(5) Importul, exportul și tranzitul de animale vii supuse supravegherii și controlului sanitar veterinar pot fi efectuate numai dacă s-a făcut o notificare prealabilă prin sistemul informațional TRACES cu cel puțin 24 de ore înainte de operațiunea de import, export sau tranzit.</p>		
---	---	--	--

În sensul primului paragraf din prezentul articol, operatorii trebuie să furnizeze autorităților competente din statul lor membru de origine toate informațiile necesare pentru a le permite să notifice autorității competente din statul membru de destinație circulația animalelor terestre deținute, în conformitate cu articolul 153 alineatul (1).

Articolul 153

Responsabilitatea autorității competente de a notifica circulația către alte state membre

(1) Autoritatea competentă din statul membru de origine notifică autorității competente din statul membru de destinație circulația animalelor terestre deținute, astfel cum se menționează la articolul 152.

(2) Notificarea menționată la alineatul (1) se efectuează înaintea deplasării în cauză și, atunci când este posibil, prin intermediul sistemului TRACES.

(3) Statele membre desemnează regiuni pentru gestionarea notificărilor referitoare la circulație, astfel cum se prevede la alineatul (1).

(4) Prin derogare de la alineatul (1), autoritatea competentă din statul membru de origine poate autoriza operatorul în cauză să notifice parțial sau complet circulația animalelor terestre deținute prin intermediul sistemului TRACES autorității competente din statul membru de destinație.

Articolul 154

Delegarea competențelor și actele de punere în aplicare pentru notificarea circulației de către operatori și autoritatea competentă

(1) Comisia adoptă, în conformitate cu articolul 264, acte delegate privind:

(a) cerința privind notificarea în prealabil de către operatori, în conformitate cu articolul 152, a circulației, între statele membre, a animalelor terestre deținute din specii sau categorii de animale, altele decât cele menționate la literele (a) și (b) din articolul respectiv, în cazul în care trasabilitatea circulației acestor specii sau categorii este

necesară pentru a asigura conformitatea cu cerințele de sănătate animală pentru circulație prevăzute în secțiunile 1 – 6 (articolele 124 – 142);

(b) informațiile necesare pentru notificarea circulației animalelor terestre deținute, astfel cum se prevede la articolele 152 și 153;

(c) procedurile de urgență pentru notificarea circulației

<p>animalelor terestre deținute în cazul întreruperilor de curent electric și a altor probleme ale sistemului TRACES;</p> <p>(d) cerințele pentru desemnarea regiunilor de către statele membre pentru gestionarea notificărilor referitoare la circulație, astfel cum se prevede la articolul 153 alineatul (3).</p> <p>(2) Comisia poate stabili, prin acte de punere în aplicare, norme privind:</p> <p>(a) detaliile referitoare la notificările privind circulația animalelor terestre deținute din partea:</p> <p>(i) operatorilor către autoritatea competentă din statul lor membru de origine în conformitate cu articolul 152;</p> <p>(ii) autorității competente din statul membru de origine către statul membru de destinație în conformitate cu articolul 153;</p> <p>(b) termenele pentru:</p> <p>(i) furnizarea de către operator a informațiilor necesare menționate la articolul 152 autorității competente din statul membru de origine;</p> <p>(ii) notificarea privind circulația animalelor terestre deținute de către autoritatea competentă din statul membru de origine, astfel cum se prevede la articolul 153 alineatul (1).</p> <p>Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 266 alineatul (2).</p> <p>CAPITOLUL 4</p> <p>Circulația animalelor terestre sălbatice</p> <p>Articolul 155</p> <p>Animale terestre sălbatice</p> <p>(1) Operatorii deplasează animale terestre sălbatice dintr-un habitat dintr-un stat membru către un habitat sau o unitate dintr-un alt stat membru numai în cazul în care:</p> <p>(a) deplasările animalelor sălbatice în cauză din habitatul lor se desfășoară în așa fel încât să nu prezinte un risc semnificativ de răspândire a bolilor listate, astfel cum se menționează la articolul 9 alineatul (1) litera (d), sau a bolilor emergente pe traseu sau la locul de destinație;</p> <p>(b) animalele sălbatice nu provin dintr-un habitat dintr-o zonă de restricție care face obiectul unor restricții de circulație în ceea ce privește specia de animale căreia îi aparțin din cauza apariției unei boli listate, astfel cum se menționează la articolul 9 alineatul (1) litera (d), sau a unei boli emergente, astfel cum se prevede la articolul 70</p>		<p>Compatibil</p> <p>Articolul 56. Mișcarea animalelor deținute</p> <p>(1) Mișcarea internă, importul, tranzitul, exportul, punerea pe piață și comerțul cu animale vii se efectuează în baza documentelor de mișcare prevăzute la art. 51 alin. (1) pct. 3).</p> <p>(2) În vederea certificării sanitare veterinare a mișcării animalelor și a aplicării conceptului de zonare și regionalizare, subdiviziunile teritoriale pentru siguranța alimentelor definesc sau califică starea de sănătate a animalelor aflate în obiectivele prevăzute în anexa nr. 1 și zonele sau regiunile epidemiologice din Republica Moldova în raport cu bolile specifice ale animalelor, stabilite de Agenție pe baza Programului acțiunilor strategice de supraveghere, profilaxie și combatere a bolilor la animale, de prevenire a transmiterii bolilor de la animale la om și de protecție a mediului, în condițiile prevăzute de legislația sanitară veterinară și pentru siguranța sanitară veterinară a</p>
--	--	---

<p>alineatul (2) și în orice norme adoptate în temeiul articolului 70 alineatul (3) litera (b), articolului 71 alineatul (3) și articolului 83 alineatul (3) sau al măsurilor de urgență prevăzute la articolele 257 și 258 și în orice norme adoptate în temeiul articolului 259, cu excepția cazului în care s-au acordat derogări în conformitate cu normele respective;</p> <p>(c) animalele sălbatice sunt însoțite de un certificat de sănătate animală sau de alte documente în cazul în care certificarea sănătății animale este necesară pentru a garanta faptul că sunt respectate cerințele de sănătate animală pentru circulație prevăzute la literele (a) și (b) din prezentul alineat și în normele adoptate în temeiul articolului 156 alineatul (1) literele (c) și (d);</p> <p>(d) circulația este notificată de către autoritatea competentă din statul membru de origine către autoritatea competentă a statului membru de destinație, în cazul în care o certificare a sănătății animale este impusă prin normele adoptate în temeiul articolului 156 alineatul (1) litera (c); și</p> <p>(e) autoritatea competentă a statului membru de origine și autoritatea competentă a statului membru de destinație și-au dat acordul asupra circulației respective.</p> <p>(2) În cazul în care se impune o certificare a sănătății animale prin normele adoptate în temeiul articolului 156 alineatul (1) litera (c), cerințele prevăzute la articolul 145, articolul 148, articolul 149 alineatele (1), (2) și (3) și articolul 150 și în orice norme adoptate în temeiul articolului 146, articolului 147 și articolului 149 alineatul (4) se aplică circulației animalelor terestre sălbatice.</p> <p>(3) În cazul în care este necesară notificarea circulației în conformitate cu alineatul (1) litera (d) din prezentul articol, cerințele prevăzute la articolele 152, și 153 și în actele delegate adoptate în temeiul articolului 154 alineatul (1) se aplică circulației animalelor terestre sălbatice.</p>	<p>produselor de origine animală.</p> <p>(3) Operatorii asigură transportarea animalelor deținute numai în cazul în care animalele în cauză îndeplinesc următoarele condiții:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) nu prezintă simptome de boală; 2) provin dintr-o exploatație înregistrată sau autorizată sanitară veterinară: <ol style="list-style-type: none"> a) în care nu există mortalități anormale cu cauze nedeterminate; b) care nu este supusă restricțiilor de circulație/măsurilor de contingență prevăzute de lege, în scopul de a preveni difuzarea bolilor transmisibile ale animalelor sau a oricărui risc de natură să afecteze sănătatea animalelor și sănătatea publică veterinară, protecția animalelor, protecția mediului și siguranța produselor de origine animală; c) care nu este situată într-o zonă de restricție stabilită de Agenție; 3) nu au intrat în contact cu animale terestre deținute care au făcut obiectul unor restricții de circulație, reducând astfel la minimum posibilitatea de răspândire a bolilor, luând în considerare următoarele aspecte: <ol style="list-style-type: none"> a) perioada de incubație și căile de transmitere ale bolilor transmisibile emergente în cauză; b) tipul de exploatație în cauză; c) specia și categoria de animale terestre deținute deplasate; d) alți factori epidemiologici (starea sanitaro-igienică nefavorabilă a teritoriului, temperatura și umiditatea mediului înconjurător, masa de indivizi receptivi). (4) Agenția, prin intermediul subdiviziunilor teritoriale pentru siguranța alimentelor, supraveghează ca mișcarea animalelor să fie înregistrată de către responsabilii de exploatație, pentru a asigura trasabilitatea între locul de origine și locul de destinație, ulterior va înregistra aceste mișcări într-un registru național, inclusiv în format electronic. (5) Importul, exportul și tranzitul de animale vii supuse supravegherii și controlului sanitar veterinar pot fi efectuate numai dacă s-a făcut o notificare 	
---	--	--

<p>prealabilă prin sistemul informațional TRACES cu cel puțin 24 de ore înainte de operațiunea de import, export sau tranzit.</p>	<p>Norme UE neaplicabile</p>	<p><i>Articolul 156</i> Împuneri privind circulația animalelor terestre sălbatice (1) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 264 privind: (a) cerințele de sănătate animală pentru circulația animalelor terestre sălbatice prevăzute la articolul 155 alineatul (1) literele (a) și (b); (b) cerințele de sănătate animală pentru introducerea animalelor terestre sălbatice, atunci când acestea sunt deplasate din sălbăticie în unități; (c) tipurile de circulație a animalelor terestre sălbatice sau situațiile pentru care un certificat de sănătate animală sau alt document este prevăzut să însoțească această circulație, precum și cerințele referitoare la conținutul unor astfel de certificate sau al altor documente; (d) notificarea din partea autorității competente din statul membru de origine către autoritatea competentă din statul membru de destinație în cazul circulației animalelor terestre sălbatice între statele membre și informațiile care trebuie incluse în astfel de notificări. (2) Comisia poate stabili, prin acte de punere în aplicare, norme care detaliază cerințele prevăzute la articolul 155 și în actele delegate adoptate în temeiul alineatului (1) din prezentul articol, cu privire la: (a) formularele tip de certificate de sănătate animală și de alte documente care sunt necesare pentru a însoți circulația animalelor terestre sălbatice, în cazurile prevăzute în actele delegate adoptate în temeiul alineatului (1) litera (c) din prezentul articol; (b) detaliile notificării din partea autorității competente din statul membru de origine și termenele pentru astfel de notificări, în cazurile prevăzute în normele adoptate în temeiul alineatului (1) litera (d) din prezentul articol. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 266 alineatul (2). CAPITOLUL 5 Circulația materialului germinativ în interiorul Uniunii Secțiunea 1 Cerințe generale <i>Articolul 157</i></p>
---	-------------------------------------	--

<p>Cerințe generale pentru circulația materialului germinativ</p> <p>(1) Operatorii iau măsuri preventive adecvate pentru a garanta că circulația materialului germinativ nu pune în pericol statutul sanitar al animalelor terestre deținute de la locul de destinație în ceea ce privește:</p> <p>(a) bolile listate menționate la articolul 9 alineatul (1) litera (d);</p> <p>(b) bolile emergente.</p> <p>(2) Operatorii deplasează material germinativ din unitățile lor și primesc astfel de material germinativ numai dacă materialul respectiv îndeplinește următoarele condiții:</p> <p>(a) provine din unități care au fost:</p> <p>(i) înscrise în registrul unităților de către autoritatea competentă în conformitate cu articolul 93 primul paragraf litera (a) și nu a fost acordată nicio derogare de către statul membru de origine în temeiul articolului 85;</p> <p>(ii) autorizate de către autoritatea competentă în conformitate cu articolul 97 alineatul (1), în cazul în care o astfel de autorizare este prevăzută la articolul 94 alineatul (1) sau la articolul 95;</p> <p>(b) îndeplinesc cerințele de trasabilitate prevăzute la articolul 121 alineatul (1) și în orice norme adoptate în temeiul articolului 122 alineatul (1).</p> <p>(3) Operatorii respectă cerințele prevăzute la articolul 125 pentru transportul de material germinativ provenind de la animale terestre deținute.</p> <p>(4) Operatorii nu deplasează material germinativ de la o unitate dintr-un stat membru către o unitate dintr-un alt stat membru, cu excepția cazului în care autoritatea competentă a statului membru de destinație își dă autorizarea explicită pentru deplasarea în cauză, în cazul în care se impune distrugerea respectivului material germinativ pe motiv de eradicare a bolilor, ca parte dintr-un program de eradicare, astfel cum se prevede la articolul 31 alineatul (1) sau (2).</p> <p><i>Articolul 158</i></p> <p>Obligațiile operatorilor la locul de destinație</p> <p>(1) Operatorii unităților de la locul de destinație care primesc material germinativ de la o unitate dintr-un alt stat membru:</p> <p>(a) verifică prezența:</p> <p>(i) marcajului în conformitate cu articolul 121 și cu normele adoptate în temeiul articolului 122;</p> <p>(ii) certificatelor de sănătate animală prevăzute la articolul</p>	<p>Articolul 63. Circulația de material seminal</p> <p>(1) Persoanele fizice și juridice au obligativitatea să asigure trasabilitatea materialului seminal provenind de la animale terestre deținute din alte specii decât bovină, ovină, caprină, porcină și ecvidee și de la păsări de curte numai în cazul când acesta nu constituie un risc iminent pentru sănătatea animalelor sau a oamenilor.</p> <p>(2) Materialul seminal de origine animală se produce numai în exploataji specializate, autorizate de autoritatea sanitară veterinară din țara de origine.</p> <p>(3) În procesul comerțului, tranzitului sau importului de material seminal, Agenția dispune, în anumite cazuri, luarea unor măsuri speciale de protecție împotriva oricărui risc de natură să afecteze sănătatea animalelor, sănătatea publică, protecția animalelor, protecția mediului și siguranța produselor de origine animală.</p> <p>(4) Importul, exportul și tranzitul material seminal de origine animală supuse supravegherii și controlului sanitar veterinar pot fi efectuate numai dacă s-a făcut o notificare prealabilă prin sistemul informațional TRACES cu cel puțin 24 de ore înainte de operațiunea de import, export sau tranzit.</p>	<p>Articolul 64. Cerințe de trasabilitate pentru materialul seminal de la animale deținute din speciile bovină, ovină, caprină, porcină și ecvidee</p> <p>(1) Operatorii care produc, prelucrează sau depozitează material seminal, marchează materialul seminal de la animale deținute din speciile bovină, caprină, ovină, porcină și ecvidee în așa fel încât să poată fi asociat în mod clar cu:</p>	<p>Compatibil</p> <p>Compatibil</p>
--	---	---	---

<p>161;</p> <p>(b) după verificarea materialului germinativ pe care l-au primit, informează autoritatea competentă de la locul de destinație cu privire la orice neregulă privind:</p> <p>(i) materialul germinativ primit;</p> <p>(ii) marcajul menționat la litera (a) punctul (i);</p> <p>(iii) certificatele de sănătate animală menționate la litera (a) punctul (ii).</p> <p>(2) În eventualitatea unei nereguli, astfel cum se menționează la alineatul (1) litera (b), operatorul în cauză ține materialul germinativ depozitat separat până când autoritatea competentă ia o decizie cu privire la acesta.</p> <p>Secțiunea 2</p> <p>Circulația către alte state membre a materialului germinativ provenind de la animale deținute din speciile bovină, ovină, caprină, porcină și ecvidee și de la păsări de curte</p> <p><i>Articolul 159</i></p> <p>Obligațiile operatorilor privind circulația către alte state membre a materialului germinativ provenind de la animale deținute din speciile bovină, ovină, caprină, porcină și ecvidee și de la păsări de curte</p> <p>(1) Operatorii pot deplasa către alt stat membru material germinativ provenind de la animale deținute din speciile bovină, ovină, caprină, porcină și ecvidee și de la păsări de curte, numai dacă materialul germinativ în cauză îndeplinește următoarele condiții:</p> <p>(a) este colectat, produs, prelucrat și depozitat în unități de material germinativ autorizate în acest sens în conformitate cu articolul 97 alineatul (1) și articolul 99;</p> <p>(b) a fost colectat de la animale donatoare care sunt în conformitate cu cerințele în materie de sănătate animală necesare pentru a se asigura că materialul germinativ nu răspândește bolile listate;</p> <p>(c) a fost colectat, produs, prelucrat, depozitat și transportat în așa fel încât să se asigure că nu răspândește bolile listate, astfel cum se menționează la articolul 9 alineatul (1) litera (d).</p> <p>(2) Operatorii nu deplasează material germinativ provenind de la animale deținute din speciile bovină, ovină, caprină, porcină și ecvidee și de la păsări de curte, dintr-o unitate de material germinativ care este supusă unor restricții de circulație care afectează speciile listate în cauză, astfel cum se prevede:</p> <p>(a) la articolul 55 alineatul (1) literele (a), (c) și (e),</p>	<p>a) animalele donatoare;</p> <p>b) data colectării; și</p> <p>c) exploatarea în care a fost colectat, produs, prelucrat și depozitat materialul seminal.</p> <p>(2) Marcajul prevăzut la alin. (1) este conceput astfel încât să se asigure:</p> <p>a) o aplicare eficientă a măsurilor de prevenire și control al bolilor la animale;</p> <p>b) trasabilitatea materialului seminal, în corelație directă cu sistemul de etichetare și marcare utilizat pentru produsele și subprodusele obținute de la acestea.</p>	<p>Articolul 67. Obligațiile operatorilor în materie de certificate de sănătate animală</p> <p>(1) Operatorii transportă și comercializează produse de origine animală, numai în cazul în care produsele respective sunt însoțite de un certificat de sănătate animală eliberat de Agenție.</p> <p>(2) Produsele de origine animală pot fi transportate dintr-o zonă de restricție către o altă exploatare aprobată doar dacă:</p> <p>a) fiecare transport este sigilat înainte de expediere sub supravegherea medicului veterinar oficial, responsabil de exploatarea suspectă sau sub supervizarea acestuia și să rămână sigilat pe tot parcursul transportării către exploatarea desemnată;</p> <p>b) veterinar oficial, responsabil de exploatare, informează subdiviziunea teritorială pentru siguranța alimentelor a exploatarei desemnate despre intenția de a trimite produsele de origine animală către aceasta;</p> <p>c) produsele în cauză se izolează de celelalte produse de la data sosirii până la data prelucrării;</p> <p>d) materialul de împachetare utilizat este distrus, curățat și dezinfectat într-un mod care să asigure distrugerea tuturor agenților cauzali;</p> <p>e) produsele în cauză sînt transportate în mijloace de transport curățate și dezinfectate;</p> <p>f) sunt aplicate măsuri de biosecuritate</p>	<p>Compatibil</p>
---	---	--	--------------------------

<p>articolul 55 alineatul (1) litera (f) punctul (ii), articolul 56, articolul 61 alineatul (1) litera (a), articolul 62 alineatul (1), articolul 65 alineatul (1) litera (c), articolul 74 alineatul (1) și articolele 79 și 80;</p> <p>(b) în normele adoptate în temeiul articolului 55 alineatul (2), articolului 63, articolului 67, articolului 71 alineatul (3), articolului 74 alineatul (4) și articolului 83 alineatul (2); și</p> <p>(c) în măsurile de urgență prevăzute la articolele 257 și 258 și în normele adoptate în temeiul articolului 259, cu excepția cazului în care sunt prevăzute derogări în normele adoptate în temeiul articolului 258.</p> <p>Restricțiile prevăzute la prezentul alineat nu se aplică în cazurile în care materialul germinativ a fost colectat înainte de apariția focarului în cauză și a fost depozitat separat de alt material germinativ.</p>	<p>personalului, echipamentelor și mijloacelor de transport.</p> <p>(2) Certificatul de sănătate animală pentru produse de origine animală menționat în alin. (1) cuprinde cel puțin următoarele elemente:</p> <p>a) exploatarea sau locul de origine și exploatarea sau locul de destinație;</p> <p>b) o descriere a produselor de origine animală în cauză;</p> <p>c) cantitatea;</p> <p>d) identificarea produselor de origine animală, potrivit Legii nr. 306/2018 privind siguranța alimentelor;</p> <p>e) alte informații relevante pentru a demonstra că produsele de origine animală îndeplinesc cerințele privind restricțiile de circulație, în vederea evitării unor anumite efecte negative asupra sănătății ale alimentului respectiv sau ale categoriei respective de alimente.</p>		<p><i>Articolul 160</i></p> <p>Delegarea competențelor privind circulația către alte state membre a materialului germinativ provenind de la animale deținute din specile bovină, ovină, caprină, porcină și ecvidee și de la păsări de curte</p> <p>(1) Comisia adoptă, în conformitate cu articolul 264, acte delegate privind cerințele de sănătate animală pentru circulația către alte state membre a materialului germinativ provenind de la animale deținute din specile bovină, ovină, caprină, porcină și ecvidee și de la păsări de curte, astfel cum se prevede la articolul 159, prin care se precizează următoarele:</p> <p>(a) normele de colectare, producere, prelucrare și depozitare a materialului germinativ provenind de la animale deținute din unitățile autorizate, după cum se prevede la articolul 159 alineatul (1) litera (a);</p> <p>(b) cerințele de sănătate animală prevăzute la articolul 159 alineatul (1) litera (b) pentru animalele deținute donatoare de la care a fost colectat materialul germinativ și privind izolarea sau punerea în carantină a acelor animale;</p> <p>(c) testele de laborator și alte teste ce urmează a fi făcute pe animalele deținute donatoare și pe materialul germinativ;</p> <p>(d) cerințele de sănătate animală pentru colectare, producere, prelucrare, depozitare sau alte proceduri și pentru transport, astfel cum se prevede la articolul 159</p>	<p>Norme UE neaplicabile</p>
---	---	--	---	-------------------------------------

<p>alineatul (1) litera (c);</p> <p>(2) Comisia este împuternicită să adopte, în conformitate cu articolul 264, acte delegate privind cerințele de sănătate animală pentru circulația către alte state membre a materialului germinativ provenind de la animale deținute din speciile bovină, ovină, caprină, porcină și ecvidee și de la păsări de curte, astfel cum se prevede la articolul 159, prin care se precizează următoarele: derogările pentru operatori de la normele prevăzute la articolul 159, luând în considerare riscurile aferente materialului germinativ în cauză și orice măsuri de diminuare a riscurilor în vigoare.</p> <p>Secțiunea 3</p> <p>Certificarea sănătății animale și notificarea circulației <i>Articolul 161</i></p> <p>Obligațiile operatorilor privind certificarea sănătății animale în ceea ce privește circulația materialului germinativ provenind de la animale deținute din speciile bovină, ovină, caprină, porcină și ecvidee și de la păsări de curte și acte delegate</p> <p>(1) Operatorii pot deplasa material germinativ provenind de la animale terestre deținute din speciile bovină, ovină, caprină, porcină și ecvidee și de la păsări de curte într-un alt stat membru numai în cazul în care materialul respectiv este însoțit de un certificat de sănătate animală eliberat de autoritatea competentă din statul membru de origine în conformitate cu alineatul (3);</p> <p>(2) În cazurile în care se autorizează ca materialul germinativ provenind de la animale deținute să pătrăsească o zonă de restricție, care face obiectul:</p> <p>(a) măsurilor de control al bolilor, astfel cum se prevede la articolul 55 alineatul (1) litera (f) punctul (ii), articolul 56, articolul 64, articolul 65, articolul 74 alineatul (1) și articolul 79 și al normelor adoptate în temeiul articolului 55 alineatul (2), articolului 67, articolului 71 alineatul (3), articolului 74 alineatul (4) și articolului 83 alineatul (2), sau</p> <p>(b) măsurilor de urgență prevăzute la articolele 257 și 258 și al normelor adoptate în temeiul articolului 259, și materialul germinativ respectiv provine din speciile care fac obiectul măsurilor de control al bolilor sau al măsurilor de urgență, operatorii deplasează acest material germinativ pe teritoriul unui stat membru sau dintr-un stat membru într-altul numai dacă este însoțit de un certificat de sănătate animală eliberat de autoritatea competentă a</p>	<p>Articolul 67. Obligațiile operatorilor în materie de certificate de sănătate animală</p> <p>(1) Operatorii transportă și comercializează produse de origine animală, numai în cazul în care produsele respective sunt însoțite de un certificat de sănătate animală eliberat de Agenție.</p> <p>(2) Produsele de origine animală pot fi transportate dintr-o zonă de restricție către o altă exploatare aprobată doar dacă:</p> <p>a) fiecare transport este sigilat înainte de expediere sub supravegherea medicului veterinar oficial, responsabil de exploatarea suspectă sau sub supervizarea acestuia și să rămână sigilat pe tot parcursul transportării către exploatarea desemnată;</p> <p>b) veterinar oficial, responsabil de exploatare, informează subdiviziunea teritorială pentru siguranța alimentelor a exploatarei desemnate despre intenția de a trimite produse de origine animală către aceasta;</p> <p>c) produsele în cauză se izolează de celelalte produse de la data sosirii pînă la data prelucrării;</p> <p>d) materialul de împachetare utilizat este distrus, curățat și dezinfectat într-un mod care să asigure distrugerea tuturor agenților cauzali;</p> <p>e) produsele în cauză sînt transportate în mijloace de transport curățate și dezinfectate;</p> <p>f) sînt aplicate măsuri de bioscuritate personalului, echipamentelor și mijloacelor de transport.</p> <p>(2) Certificatul de sănătate animală pentru produse de origine animală menționat în alin. (1) cuprinde cel puțin următoarele elemente:</p>	<p>Articolul 67. Obligațiile operatorilor în materie de certificate de sănătate animală</p> <p>(1) Operatorii transportă și comercializează produse de origine animală, numai în cazul în care produsele respective sunt însoțite de un certificat de sănătate animală eliberat de Agenție.</p> <p>(2) Produsele de origine animală pot fi transportate dintr-o zonă de restricție către o altă exploatare aprobată doar dacă:</p> <p>a) fiecare transport este sigilat înainte de expediere sub supravegherea medicului veterinar oficial, responsabil de exploatarea suspectă sau sub supervizarea acestuia și să rămână sigilat pe tot parcursul transportării către exploatarea desemnată;</p> <p>b) veterinar oficial, responsabil de exploatare, informează subdiviziunea teritorială pentru siguranța alimentelor a exploatarei desemnate despre intenția de a trimite produse de origine animală către aceasta;</p> <p>c) produsele în cauză se izolează de celelalte produse de la data sosirii pînă la data prelucrării;</p> <p>d) materialul de împachetare utilizat este distrus, curățat și dezinfectat într-un mod care să asigure distrugerea tuturor agenților cauzali;</p> <p>e) produsele în cauză sînt transportate în mijloace de transport curățate și dezinfectate;</p> <p>f) sînt aplicate măsuri de bioscuritate personalului, echipamentelor și mijloacelor de transport.</p> <p>(2) Certificatul de sănătate animală pentru produse de origine animală menționat în alin. (1) cuprinde cel puțin următoarele elemente:</p>
--	---	---

<p>statului membru de origine în conformitate cu articolul 149 alineatul (1), cu excepția cazului în care s-au acordat derogări de la cerința de certificare a sănătății animale în conformitate cu normele menționate în prezentul paragraf. Autoritatea competentă poate decide că nu este necesară eliberarea unui astfel de certificat pentru circulația materialului germinativ pe teritoriul respectivului stat membru atunci când autoritatea respectivă consideră că a fost instituit un sistem alternativ care asigură trasabilitatea transportului acestui material germinativ și faptul că materialul germinativ respectiv îndeplinește cerințele de sănătate animală pentru circulația în cauză.</p> <p>(3) Operatorii iau toate măsurile necesare pentru a se asigura că certifica-tul de sănătate animală la care se face referire la alineatul (1) însoțește materialul germinativ de la locul de origine la locul de destinație.</p> <p>(4) La cererea unui operator, autoritatea competentă emite un certificat de sănătate animală pentru circulația materialului germinativ menționat la alineatul (1), cu condiția ca cerințele relevante menționate în partea IV titlul I capitolul 5 să fie respectate.</p> <p>(5) Articolele 148, 149 și 150 și normele adoptate în temeiul articolului 146, articolului 147 și articolului 149 alineatul (4) se aplică certificării de sănătate animală pentru materialul germinativ menționat la alineatul (1) din prezentul articol. Articolul 151 alineatul (1) și normele adoptate în temeiul articolului 151 alineatul (3) se aplică pentru declarația pe proprie răspundere privind circulația materialului germinativ.</p> <p>(6) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 264 privind derogări de la cerințele privind certificatele de să-nătate animală prevăzute la alineatul (1) din prezentul articol referitor la circulația materialului germinativ provenind de la animale deținute din speciile bovină, ovină, caprină, porcină și ecvidee și de la păsări de curte, care nu prezintă un risc semnificativ de răspândire a bolilor listate datorită:</p> <p>(a) naturii respectivului material germinativ sau a speciei de animal de la care provin aceste produse;</p> <p>(b) metodelor de producție și de prelucrare în cadrul unității de la care provine materialul germinativ;</p> <p>(c) utilizării prevăzute pentru materialul germinativ;</p> <p>(d) măsurilor alternative de reducere a riscului existente</p>	<p>a) exploatarea sau locul de origine și exploatarea sau locul de destinație;</p> <p>b) o descriere a produselor de origine animală în cauză;</p> <p>c) cantitatea;</p> <p>d) identificarea produselor de origine animală, potrivit Legii nr. 306/2018 privind siguranța alimentelor;</p> <p>e) alte informații relevante pentru a demonstra că produsele de origine animală îndeplinesc cerințele privind restricțiile de circulație, în vederea evitării unor anumite efecte negative asupra sănătății ale alimentului respectiv sau ale categoriei respective de alimente.</p>	<p>Norme UE neaplicabile</p>	
---	--	-------------------------------------	--

<p>pentru tipul și categoria de material germinativ și unitatea de la care provine materialul germinativ;</p> <p>(e) locului de destinație pentru materialul germinativ, atunci când locul de destinație se află în același stat membru ca locul lor de origine, dar materialul germinativ tranzitează un alt stat membru pentru a ajunge la locul său de destinație.</p> <p><i>Articolul 162</i></p>	<p>Conținutul certificatelor de sănătate animală</p> <p>(1) Certificatul de sănătate animală pentru materialul germinativ prevăzut la articolul 161 conține cel puțin următoarele informații:</p> <p>(a) unitatea de la care provine materialul germinativ și unitatea sau locul de destinație;</p> <p>(b) tipul de material germinativ și specia de animale deținute donatoare;</p> <p>(c) volumul sau cantitatea de material germinativ;</p> <p>(d) marcarea materialului germinativ, atunci când acest lucru este pre-văzut la articolul 121 alineatul (1) și în orice norme adoptate în temeiul articolului 122 alineatul (1);</p> <p>(e) informațiile necesare pentru a demonstra că materialul germinativ transportat îndeplinește cerințele de circulație pentru speciile relevante, astfel cum se prevede la articolele 157 și 159 și în orice norme adoptate în temeiul articolului 160.</p> <p>(2) Certificatul de sănătate animală pentru materialul germinativ astfel cum se prevede la articolul 161 poate include alte informații cerute în temeiul altor acte din legislația Uniunii.</p> <p>(3) Comisia adoptă, în conformitate cu articolul 264, acte delegate privind informațiile care trebuie incluse în certificatul de sănătate animală, în temeiul alineatului (1) din prezentul articol;</p> <p>(4) Comisia este împuternicită să adopte, în conformitate cu articolul 264, acte delegate privind certificarea sănătății animale pentru diferite tipuri de material germinativ și diferite specii de animale.</p> <p>(5) Comisia poate stabili, prin acte de punere în aplicare, norme pentru formularele tip de certificate de sănătate animală pentru materialul germinativ. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 266 alineatul (2).</p>
<p>Compatibil</p>	<p>Articolul 61. Certificarea sănătății animale.</p> <p>Conținutul certificatelor de sănătate animală</p> <p>(1) Agenția aprobă prin ordinul directorului general cerințele de certificare de sănătate animală pentru mișcarea internă sau export și se asigură că plasarea pe piață a animalelor, inclusiv a animalelor de acvacultură este condiționată de o certificare la sănătate animală, în cazul în care animalele respective sunt plasate într-o zonă declarată indemnă de boală sau fac obiectul unui program de supraveghere sau de eradicare.</p> <p>(2) Proprietarii, deținătorii sau îngrijitorii de animale au obligația să respecte și să aplice cerințele sanitare veterinare și alte norme privind adăpostirea și îngrijirea animalelor din exploataje, grădini, parcuri zoologice și rezervații ori din aglomerările temporare de animale sau pe perioada pășunatului, în scopul respectării cerințelor fiziologice și de comportament ale acestora, potrivit cerințelor sanitare veterinare în domeniul protecției și asigurării bunăstării animalelor.</p> <p>(3) Agenția verifică respectarea cerințelor sanitare veterinare privind protecția și bunăstarea animalelor domestice și a celor sălbatice.</p> <p>(4) Certificatul de sănătate animală specificat la alin. (1) trebuie să conțină cel puțin următoarele informații:</p> <p>a) exploatarea sau locul de origine, exploatarea sau locul de destinație și, după caz, exploatarea pentru operațiunile de colectare sau de odihnă ale animalelor terestre deținute în cauză;</p> <p>b) mijlocul de transport pentru transportare;</p> <p>c) o descriere a animalelor terestre deținute;</p> <p>d) numărul de animale terestre deținute;</p> <p>e) metoda de identificare și înregistrarea animalelor terestre deținute; și</p> <p>f) alte informațiile necesare prevăzute de</p>

<p>Articolul 163 Notificarea circulației către alte state membre a materialului germi-nativ provenind de la animale deținute din speciile bovină, ovină, caprină, porcină și ecvidee și de la păsări de curte</p> <p>(1) Operatorii: (a) informează autoritatea competentă din statul membru de origine în prealabil cu privire la intențiile de deplasare a materialului germinativ provenind de la animale deținute din speciile bovină, ovină, caprină, porcină și ecvidee și de la păsări de curte către alt stat membru atunci când: (i) materialul germinativ în cauză trebuie să fie însoțit de un certificat de sănătate animală în conformitate cu articolul 161 alineatul (1) sau (2); (ii) este necesară o notificare a circulației în conformitate cu actele de lege adoptate în temeiul alineatului (5) litera (a) din prezentul articol în ceea ce privește materialul germinativ, ținând seama de alineatul (3) din prezentul articol;</p>	<p>legislație și/sau de acordurile internaționale la care Republica Moldova este parte.</p> <p>(5) Operatorii au obligația să se asigure că toate informațiile incluse în certificatul de sănătate animală sunt complete, veridice înainte de deplasarea preconizată și să prezinte subdiviziunilor teritoriale pentru siguranța alimentelor, informațiile relevante cu privire la intrările și ieșirile din exploataje ale animalelor deținute.</p> <p>(6) Normele sanitare veterinare ce reglementează măsurile de supraveghere și control în raport cu mișcarea internă, importul, exportul și tranzitul de animale vii, material seminal de origine animală, produse și subproduse supuse supravegherii și controlului sanitar veterinar se aprobă de Guvern.</p> <p>(7) Agenția nu poartă răspundere pentru cauzarea unor daune agentului economic ca urmare a expirării termenului de valabilitate sau al celui de durabilitate, determinată de respingerea și returnarea transportului sau reținerea acestuia pentru realizarea procedurilor vamale în cazul nerespectării de către agentul economic a cerințelor sanitare veterinare legale.</p> <p>Articolul 76. Obligațiile operatorilor la locul de destinație</p> <p>(1) Operatorii exploatașilor de acvacultură și ai unităților producătoare de alimente provenite de la animale acvatice, inclusiv operatorii care primesc animale acvatice pentru eliberarea în natură, înainte ca animalele acvatice să fie descărcate:</p> <p>1) verifică documentele de proveniență, care includ:</p> <p>a) certificatul de sănătate animală;</p> <p>b) declarația pe proprie răspundere privind inofensivitatea produsului;</p> <p>2) după verificarea animalelor acvatice pe care le-au primit, informează Agenția de la locul de destinație cu privire la orice neregulă privind:</p> <p>a) animalele acvatice primite;</p> <p>b) documentele de proveniență recepționate.</p> <p>(2) În eventualitatea unei nereguli, în cazul</p>	<p style="text-align: right;">Compatibil</p>
---	--	---

<p>(b) furnizează toate informațiile necesare pentru a-i permite autorității competente din statul membru de origine să notifice autorității competente din statul membru de destinație circulația materialului germinativ, în conformitate cu alineatul (2).</p> <p>(2) Autoritatea competentă a statului membru de origine notifică, înainte ca circulația în cauză să aibă loc și, ori de câte ori este posibil, prin inter-mediul TRACES, autorității competente din statul membru de destinație circulația materialului germinativ provenind de la animale deținute din speciile bovină, ovină, caprină, porcină și ecvidee și de la păsări de curte, în conformitate cu normele adoptate în temeiul alineatelor (5) și (6).</p> <p>(3) Pentru gestionarea notificărilor, statele membre utilizează regiunile desemnate în conformitate cu articolul 153 alineatul (3).</p> <p>(4) Articolul 153 alineatul (4) se aplică notificării materialului germinativ de către operatori.</p> <p>(5) Comisia adoptă, în conformitate cu articolul 264, acte delegate privind:</p> <p>(a) cerința privind notificarea în prealabil de către operatori a circulației materialului germinativ între statele membre în conformitate cu alineatul (1) litera (a) punctul (ii) din prezentul articol, în cazul în care trasabili-tatea acestei circulații este necesară pentru a asigura conformitatea cu cerințele de sănătate animală pentru circulație prevăzute în secțiunile 1 și 2 (articolele 157 – 160);</p> <p>(b) informațiile necesare pentru notificarea circulației materialului germinativ, astfel cum se prevede la alineatul (1) din prezentul articol;</p> <p>(c) procedurile de urgență pentru notificarea circulației materialului germinativ în cazul întreruperilor de curent electric și al altor probleme ale sistemului TRACES.</p> <p>(6) Comisia poate stabili, prin acte de punere în aplicare, norme privind:</p> <p>(a) furnizarea informațiilor privind circulația materialului germinativ transmise de operatori către autoritatea competentă din statul lor membru de origine în conformitate cu alineatul (1);</p> <p>(b) notificarea circulației materialului germinativ de către autoritatea competentă din statul membru de origine către statul membru de destinație în conformitate cu alineatul (2);</p>	<p>menționat la alin. (1) pct. 2), operatorul izolează animalele acvatice vizate, până când autoritatea sanitară veterinară competentă de la locul de destinație ia o decizie cu privire la acestea, conform prevederilor art. 58.</p> <p>Articolul 54. Sistemul de identificare și înregistrarea animalelor</p> <p>(1) Agenția instituie un sistem național pentru identificarea și înregistrarea a animalelor și a descendenților obținuți prin încrucișarea acestora, cu excepția animalelor sălbatice.</p> <p>(2) La instituirea sistemului prevăzut la alin. (1) Agenția ține cont de specia sau categoriile de animale deținute și riscul prezentat de acestea.</p> <p>(3) Sistemul prevăzut la alin. (1) cuprinde următoarele elemente:</p> <p>a) mijloacele de identificare individuală sau în grup a animalelor deținute;</p> <p>b) documente de identificare, documente de circulație și alte documente pentru identificarea și urmărirea deținute;</p> <p>c) evidențe ținute la zi în exploatații;</p> <p>d) o bază de date electronică a animalelor deținute.</p> <p>(2) Sistemul prevăzut la alin. (1) permite:</p> <p>1) asigurarea aplicării eficiente a măsurilor de prevenire și control al bolilor transmisibile;</p> <p>2) trasabilitatea animalelor deținute și mișcarea acestora;</p> <p>3) asigurarea interoperabilității, integrării și compatibilității eficiente ale elementelor acestuia;</p> <p>4) adaptarea la:</p> <p>a) sistemul informațional pentru notificările și rapoartele către OIE și Uniunea Europeană;</p> <p>b) sistemul TRACES.</p> <p>5) abordarea coerentă pentru diferite specii de animale care fac obiectul acestuia.</p> <p>(3) Toate animalele din Republica Moldova urmează a fi identificate, utilizându-se:</p> <p>a) o crotalie pentru animalele din speciile ovine, caprine și suine;</p> <p>b) două crotalii (cu același cod de identificare)</p>	
---	---	--

<p>(c) termenele pentru: (i) furnizarea informațiilor menționate la alineatul (1) de către operator autorizații competente din statul membru de origine; (ii) notificarea circulației materialului germinativ de către autoritatea competentă din statul membru de origine, astfel cum se prevede la alineatul (2). Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 266 alineatul (2). Secțiunea 4</p>	<p>– pentru animalele din speciile bovină, c) un mijloc fizic de identificare (cu cod unic de identificare) și un document unic de identificare (pașaport) – pentru animalele din specia ecvidee. (4) Cerințele/normele sanitare veterinare privind trasabilitatea, identificarea, înregistrarea a animalelor și a descendenților obținuți prin încrucișarea acestora se aprobă de către Guvern.</p>	<p>Articolul 82. Cerințele sanitare veterinare privind materiile prime și fabricarea produselor de origine animală (1) Materiile prime de origine animală sunt admise pentru prelucrare numai dacă corespund normelor, cerințelor sanitare veterinare, care se aprobă de Guvern. (2) Materiile prime folosite la obținerea produselor de origine animală destinate consumului uman trebuie să respecte următoarele cerințe: a) să fie sigure pentru sănătatea oamenilor, sănătatea animalelor și pentru mediu; b) să provină de la animale ce se conformează cu cerințele de sănătate și au fost supuse inspecției și controalelor sanitare veterinare înainte și după sacrificare; c) să fie obținute, colectate, achiziționate, depozitate, transportate, puse pe piață, comercializate, distribuite și vândute în condiții care să prevină orice risc pentru sănătatea oamenilor, sănătatea animalelor și pentru mediu; d) să fie etichetate și marcate de către medicul veterinar la locul de producere a acestora cu o marcă de sănătate ce conține numărul de autorizare al întreprinderii de origine, care este înscris și pe documentele veterinare ce însoțesc fiecare mișcare a acestor produse. (3) Agenția are puterea legală de a dispune suspendarea fabricării de produse de origine animală neconforme cerințelor sanitare veterinare specifice până la remedierea deficiențelor, remediere certificată de medicul veterinar oficial care are în supraveghere și sub control sanitar veterinar întreprinderea respectivă,</p>	<p>Articolul 82. Cerințele sanitare veterinare privind materiile prime și fabricarea produselor de origine animală (1) Materiile prime de origine animală sunt admise pentru prelucrare numai dacă corespund normelor, cerințelor sanitare veterinare, care se aprobă de Guvern. (2) Materiile prime folosite la obținerea produselor de origine animală destinate consumului uman trebuie să respecte următoarele cerințe: a) să fie sigure pentru sănătatea oamenilor, sănătatea animalelor și pentru mediu; b) să provină de la animale ce se conformează cu cerințele de sănătate și au fost supuse inspecției și controalelor sanitare veterinare înainte și după sacrificare; c) să fie obținute, colectate, achiziționate, depozitate, transportate, puse pe piață, comercializate, distribuite și vândute în condiții care să prevină orice risc pentru sănătatea oamenilor, sănătatea animalelor și pentru mediu; d) să fie etichetate și marcate de către medicul veterinar la locul de producere a acestora cu o marcă de sănătate ce conține numărul de autorizare al întreprinderii de origine, care este înscris și pe documentele veterinare ce însoțesc fiecare mișcare a acestor produse. (3) Agenția are puterea legală de a dispune suspendarea fabricării de produse de origine animală neconforme cerințelor sanitare veterinare specifice până la remedierea deficiențelor, remediere certificată de medicul veterinar oficial care are în supraveghere și sub control sanitar veterinar întreprinderea respectivă,</p>
<p>(c) termenele pentru: (i) furnizarea informațiilor menționate la alineatul (1) de către operator autorizații competente din statul membru de origine; (ii) notificarea circulației materialului germinativ de către autoritatea competentă din statul membru de origine, astfel cum se prevede la alineatul (2). Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 266 alineatul (2). Secțiunea 4</p>	<p>Circulația către alte state membre a materialului germinativ provenind de la animale terestre deținute din alte specii decât bovină, ovină, caprină, porcină și ecvidee și de la păsări de curte Articolul 164 Materialul germinativ provenind de la animale terestre deținute din alte specii decât bovină, ovină, caprină, porcină și de la păsări de curte (1) Operatorii pot deplasa materialul germinativ provenind de la animale terestre deținute din alte specii decât bovină, ovină, caprină, porcină și ecvidee și de la păsări de curte către un alt stat membru numai dacă materialul germinativ în cauză nu prezintă un risc semnificativ de răspândire a bolilor listate astfel cum se menționează la articolul 9 alineatul (1) litera (d) la speciile listate de la locul de destinație, ținând seama de statutul sanitar de la locul de destinație. (2) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul 264, în ceea ce privește cerințele de sănătate animală, certificarea sănătății animale și cerințele de notificare pentru transporturile de material germinativ provenind de la animale terestre deținute din alte specii decât bovină, ovină, caprină, porcină și ecvidee și de la păsări de curte, luând în considerare următoarele aspecte: (a) bolile listate astfel cum se menționează la articolul 9 alineatul (1) litera (d) pentru speciile de animale listate în cauză; (b) specia de animale de la care a fost colectat materialul germinativ și tipul de material germinativ; (c) statutul sanitar de la locurile de origine și de destinație; (d) tipul de colectare, producție, prelucrare și depozitare; (e) alți factori epidemiologici. (3) În cazurile în care există cerințe privind certificarea</p>	<p>Articolul 82. Cerințele sanitare veterinare privind materiile prime și fabricarea produselor de origine animală (1) Materiile prime de origine animală sunt admise pentru prelucrare numai dacă corespund normelor, cerințelor sanitare veterinare, care se aprobă de Guvern. (2) Materiile prime folosite la obținerea produselor de origine animală destinate consumului uman trebuie să respecte următoarele cerințe: a) să fie sigure pentru sănătatea oamenilor, sănătatea animalelor și pentru mediu; b) să provină de la animale ce se conformează cu cerințele de sănătate și au fost supuse inspecției și controalelor sanitare veterinare înainte și după sacrificare; c) să fie obținute, colectate, achiziționate, depozitate, transportate, puse pe piață, comercializate, distribuite și vândute în condiții care să prevină orice risc pentru sănătatea oamenilor, sănătatea animalelor și pentru mediu; d) să fie etichetate și marcate de către medicul veterinar la locul de producere a acestora cu o marcă de sănătate ce conține numărul de autorizare al întreprinderii de origine, care este înscris și pe documentele veterinare ce însoțesc fiecare mișcare a acestor produse. (3) Agenția are puterea legală de a dispune suspendarea fabricării de produse de origine animală neconforme cerințelor sanitare veterinare specifice până la remedierea deficiențelor, remediere certificată de medicul veterinar oficial care are în supraveghere și sub control sanitar veterinar întreprinderea respectivă,</p>	<p>Articolul 82. Cerințele sanitare veterinare privind materiile prime și fabricarea produselor de origine animală (1) Materiile prime de origine animală sunt admise pentru prelucrare numai dacă corespund normelor, cerințelor sanitare veterinare, care se aprobă de Guvern. (2) Materiile prime folosite la obținerea produselor de origine animală destinate consumului uman trebuie să respecte următoarele cerințe: a) să fie sigure pentru sănătatea oamenilor, sănătatea animalelor și pentru mediu; b) să provină de la animale ce se conformează cu cerințele de sănătate și au fost supuse inspecției și controalelor sanitare veterinare înainte și după sacrificare; c) să fie obținute, colectate, achiziționate, depozitate, transportate, puse pe piață, comercializate, distribuite și vândute în condiții care să prevină orice risc pentru sănătatea oamenilor, sănătatea animalelor și pentru mediu; d) să fie etichetate și marcate de către medicul veterinar la locul de producere a acestora cu o marcă de sănătate ce conține numărul de autorizare al întreprinderii de origine, care este înscris și pe documentele veterinare ce însoțesc fiecare mișcare a acestor produse. (3) Agenția are puterea legală de a dispune suspendarea fabricării de produse de origine animală neconforme cerințelor sanitare veterinare specifice până la remedierea deficiențelor, remediere certificată de medicul veterinar oficial care are în supraveghere și sub control sanitar veterinar întreprinderea respectivă,</p>

<p>sănătății animale și notificarea circulației materialului germinativ în conformitate cu alineatul (2):</p> <p>(a) normele prevăzute la articolul 161 alineatele (1) – (5), articolul 162 alineatele (1) și (2) și normele adoptate în temeiul articolului 161 alineatul (6) și al articolului 162 alineatele (3) – (5) se aplică acestei certificări;</p> <p>(b) normele prevăzute la articolul 163 alineatele (1), (2) și (4) și normele adoptate în temeiul articolului 163 alineatul (5) se aplică pentru notificarea circulației.</p> <p>Secțiunea 5</p> <p>Derogări</p> <p><i>Articolul 165</i></p> <p>Materialul germinativ utilizat în scopuri științifice și acte delegate</p> <p>(1) Autoritatea competentă de la locul de destinație poate, sub rezerva acordului autorității competente de la locul de origine, să autorizeze circulația în scopuri științifice a materialului germinativ pe teritoriul statului membru de destinație atunci când respectiva circulație nu îndeplinește cerințele din articolele 159 – 164.</p> <p>(2) Autoritatea competentă acordă derogările prevăzute la alineatul (1) numai dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:</p> <p>(a) autoritățile competente de la locurile de destinație și de origine:</p> <p>(i) au convenit asupra condițiilor pentru deplasările propuse;</p> <p>(ii) se asigură că sunt instituite măsurile necesare de diminuare a riscurilor astfel încât circulația respectivă să nu pună în pericol statutul sanitar pe traseu și la locul de destinație în ceea ce privește boile listate menționate la articolul 9 alineatul (1) litera (d);</p> <p>(iii) au notificat, atunci când este cazul, autorităților competente din statele membre de tranzit derogarea acordată și condițiile în care a fost acordată;</p> <p>(b) această circulație are loc sub supravegherea autorităților competente din locurile de origine și de destinație și, dacă este cazul, a autorităților competente ale oricăror state membre de tranzit.</p> <p>(3) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 264 privind normele pentru acordarea derogărilor de către autoritățile competente, de completare a normelor prevăzute la alineatele (1) și (2) din prezentul articol.</p>	<p>de a retrage de pe fluxul tehnologic, din depozitele distribuitorilor sau din rețeaua de vânzare cu amănuntul produsele respective și de a dispune, după efectuarea unor investigații de laborator, dacă este necesar, utilizarea acestora în alte scopuri (industriale) sau distrugerea sub supraveghere sanitară veterinară oficială.</p> <p>(4) Operatorii din domeniul alimentar care prelucrează materii prime și produse de origine animală:</p> <p>a) elaborează și pun în aplicare un plan de autocontroale ale proceselor de fabricație, organizate pentru fiecare fază sau etapă de producție pentru siguranța prelucrării sau producerii, de asemenea, înregistrează, păstrează și pune la dispoziția medicului veterinar oficial rezultatele acestora;</p> <p>b) eliberează certificatul de calitate al acestor produse, întocmit în baza autocontroalelor și a examinărilor oficiale efectuate pentru fiecare lot pe prelevările efectuate de medicul veterinar oficial.</p> <p>(5) Fiecare unitate de transport care transportă mărfuri, fiecare tip de produs sau lot este însoțit de certificat de sănătate animală în original, emis la locul de expediție a mărfii, care să corespundă cerințelor și standardelor internaționale și naționale ale Republicii Moldova. Certificatul de sănătate animală se eliberează pe suport de hârtie sau în format electronic, cu aplicarea semnăturii digitale, eliberată de Centrul de certificare a cheilor publice al autorităților administrației publice.</p>	<p>Norme UE neaplicabile</p>
--	--	-------------------------------------

<p>CAPITOLUL 6 Producția, prelucrarea și distribuția în Uniune de produse de origine animală <i>Articolul 166</i></p> <p>Obligații generale în materie de sănătate animală pentru operatori și acte delegate</p> <p>(1) Operatorii iau măsuri preventive adecvate pentru a se asigura că, în toate etapele de producție, prelucrare și distribuție a produselor de origine animală în Uniune, aceste produse nu provoacă răspândirea:</p> <p>(a) bolilor listate, astfel cum se menționează la articolul 9 alineatul (1) litera (d), ținând seama de statutul sanitar de la locul de producție, prelucrare sau de destinație;</p> <p>(b) bolile emergente.</p> <p>(2) Operatorii se asigură că produsele de origine animală nu provin din unități sau unități din sectorul alimentar sau nu sunt obținute de la animale care provin din unități care fac obiectul:</p> <p>(a) măsurilor de urgență prevăzute la articolele 257 și 258 sau al oricăror norme adoptate în temeiul articolului 259, cu excepția cazului în care sunt prevăzute derogări de la cerința din alineatul (1) din prezentul articol în normele adoptate în temeiul articolului 259;</p> <p>(b) unor restricții de circulație aplicabile animalelor terestre deținute și produselor de origine animală, astfel cum se prevede la articolul 32 alineatul (1) litera (c), articolul 55 alineatul (1) litera (e), articolul 56, articolul 61 alineatul (1) litera (a), articolul 62 alineatul (1), articolul 65 alineatul (1) litera (c), articolul 70 alineatul (1) litera (b), articolul 74</p> <p>alineatul (1) litera (a), articolul 76 alineatul (2) litera (b), articolul 76 alineatul (3), articolul 79, articolul 81 și articolul 82 alineatele (2) și (3) și în normele adoptate în temeiul articolului 55 alineatul (2), articolului 63, articolului 67, articolului 70 alineatul (3), articolului 71 alineatul (3), articolului 74 alineatul (4), articolului 76 alineatul (5) și articolului 83 alineatul (2), cu excepția cazului în care au fost prevăzute în respectivele norme derogări de la acele restricții de circulație.</p> <p>(3) Comisia adoptă, în conformitate cu articolul 264, acte delegate privind cerințele detaliate în completarea celor prevăzute la:</p> <p>(a) alineatul (1) din prezentul articol privind măsurile preventive, inclusiv măsurile de diminuare a riscurilor; și</p>	<p>Capitolul XIV Producția, prelucrarea și distribuția de produse de origine animală</p> <p>Articolul 66. Obligații generale în materie de sănătate animală pentru operatori</p> <p>Operatorii din domeniul alimentar care produc, achiziționează, depozitează, transportă și introduc pe piață produse alimentare sau prestează servicii de alimentație publică trebuie să respecte prevederile Legii nr. 296/2017 privind cerințele generale de igienă a produselor alimentare și să efectueze măsuri de asigurare a siguranței produselor respective.</p> <p>Articolul 67. Obligațiile operatorilor în materie de certificate de sănătate animală</p> <p>(1) Operatorii transportă și comercializează produse de origine animală, numai în cazul în care produsele respective sunt însoțite de un certificat de sănătate animală eliberat de Agenție.</p> <p>(2) Produsele de origine animală pot fi transportate dintr-o zonă de restricție către o altă exploatație aprobată doar dacă:</p> <p>a) fiecare transport este sigilat înainte de expediere sub supravegherea medicului veterinar oficial, responsabil de exploatația suspectă sau sub supervizarea acestuia și să rămână sigilat pe toți parcursul transportării către exploatația desemnată;</p> <p>b) veterinar oficial, responsabil de exploatație, informează subdiviziunea teritorială pentru siguranța alimentelor a exploatației desemnate despre intenția de a trimite produsele de origine animală către aceasta;</p> <p>c) produsele în cauză se izolează de celelalte produse de la data sosirii pînă la data prelucrării;</p> <p>d) materialul de împachetare utilizat este distrus, curățat și dezinfectat într-un mod care să asigure distrugerea tuturor agenților cauzali;</p> <p>e) produsele în cauză sînt transportate în mijloace de transport curățate și dezinfectate;</p> <p>f) sunt aplicate măsuri de biosecuritate personalului, echipamentelor și mijloacelor de transport.</p> <p>(2) Certificatul de sănătate animală pentru</p>	<p>Compatibil</p>
---	---	--------------------------

<p>(b) alineatul (2) litera (b) din prezentul articol în ceea ce privește restricțiile pentru circulația produselor de origine animală.</p> <p>(4) La adoptarea actelor delegate menționate la alineatul (3), Comisia întemeiază actele respective pe:</p> <p>(a) boala listată în cauză, astfel cum se menționează la articolul 9 alineatul (1) litera (d) și a speciilor pe care le afectează boala în cauză, precum și</p> <p>(b) riscurile implicate.</p> <p><i>Articolul 167</i></p> <p>Obligațiile operatorilor în materie de certificate de sănătate animală și acte delegate</p> <p>(1) Operatorii deplasează următoarele produse de origine animală în interiorul unui stat membru sau către un alt stat membru, numai în cazul în care produsele respective sunt însoțite de un certificat de sănătate animală eliberat de autoritatea competentă din statul membru de origine în conformitate cu alineatul (3):</p> <p>(a) produse de origine animală care:</p> <p>(i) sunt autorizate să fie deplasate dintr-o zonă de restricție care face obiectul măsurilor de urgență astfel cum se prevede în normele adoptate în temeiul articolului 259;</p> <p>(ii) provin de la animale din speciile care fac obiectul acestor măsuri de urgență;</p> <p>(b) produse de origine animală care:</p> <p>(i) sunt autorizate să fie deplasate dintr-o zonă de restricție care face obiectul măsurilor de control al bolilor prevăzute la articolul 32 alineatul (1), articolul 55 alineatul (1) litera (f) punctul (ii), articolul 56, articolul 61 alineatul (1) litera (a), articolul 62 alineatul (1), articolul 64, articolul 65 alineatul (1) litera (c), articolul 70 alineatul (1) litera (b), articolul 74 alineatul (1) litera (a) și articolele 79 și 80 și al oricăror norme adoptate în</p> <p>temeiul articolului 55 alineatul (2), articolului 63, articolului 67, articolului 71 alineatul (3), articolului 74 alineatul (4) și articolului 83 alineatul (2);</p> <p>(ii) provin de la animale din speciile care fac obiectul acestor măsuri de control al bolilor.</p> <p>Autoritatea competentă relevantă poate decide că nu este necesară eliberarea unui astfel de certificat pentru circulația produselor de origine animală pe teritoriul statului membru în cauză atunci când autoritatea respectivă consideră că a fost instituit un sistem alternativ care asigură trasabilitatea transportului acestor produse și faptul că produsele respective îndeplinesc cerințele de</p>	<p>produse de origine animală menționat în alin. (1) cuprinde cel puțin următoarele elemente:</p> <p>a) exploatarea sau locul de origine și exploatarea sau locul de destinație;</p> <p>b) o descriere a produselor de origine animală în cauză;</p> <p>c) cantitatea;</p> <p>d) identificarea produselor de origine animală, potrivit Legii nr. 306/2018 privind siguranța alimentelor;</p> <p>e) alte informații relevante pentru a demonstra că produsele de origine animală îndeplinesc cerințele privind restricțiile de circulație, în vederea evitării unor anumite efecte negative asupra sănătății ale alimentului respectiv sau ale categoriei respective de alimente.</p> <p>Articolul 68. Circulația mărfurilor</p> <p>(1) Supravegherea sanitară veterinară a mărfurilor supuse controlului sanitar veterinar de stat aflate în regim de import, tranzit sau export se efectuează la posturile de inspecție la frontieră.</p> <p>(2) Guvernul aprobă cerințele sanitare veterinare privind organizarea și funcționarea posturilor de inspecție la frontieră, de asemenea, procedura și durata de efectuare a inspecțiilor și controalelor.</p> <p>(3) Posturile de inspecție la frontieră pot fi permanente sau provizorii. Posturile de inspecție la frontieră provizorii sînt create, reorganizate și lichidate prin ordin al directorului general al Agenției, care se publică în Monitorul Oficial al Republicii Moldova.</p> <p>(4) Importul, exportul și tranzitul mărfurilor supuse supravegherii și controlului sanitar veterinar pot fi efectuate numai dacă s-a făcut o notificare prealabilă prin sistemul informațional TRACES cu cel puțin 24 de ore înainte de operațiunea de import, export sau tranzit.</p> <p>(4) Organele vamale nu permit intrarea (sub formă de tranzit sau de import) sau ieșirea de pe teritoriul Republicii Moldova (sub formă de export sau de tranzit) a mijloacelor ce transportă animale vii, material seminal, produse și subproduse de origine animală supuse supravegherii și controlului sanitar</p>	
--	---	--

<p>sănătate animală pentru circulația în cauză.</p> <p>(2) Operatorii iau toate măsurile necesare pentru a se asigura că certificatul de sănătate animală la care se face referire la alineatul (1) însoțește produsele de origine animală de la locul lor de origine la locul de destinație.</p> <p>(3) La cererea operatorului în cauză, autoritatea competentă emite un certificat de sănătate animală pentru circulația produselor de origine animală menționate la alineatul (1), cu condiția ca cerințele relevante menționate în prezentul articol să fie respectate.</p> <p>(4) Articolele 148, 149 și 150 și normele adoptate în temeiul articolului 146, articolului 147 și articolului 149 alineatul (4) se aplică certificării sănătății animale pentru circulația produselor de origine animală astfel cum se menționează la alineatul (1) din prezentul articol.</p> <p>(5) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul 264, privind derogările de la cerințele privind certificatele de sănătate animală prevăzute la alineatul (1) din prezentul articol și cu condițiile pentru aceste derogări în ceea ce privește circulația produselor de origine animală, care nu prezintă un risc semnificativ de răspândire a bolilor datorită:</p> <p>(a) tipurilor de produse de origine animală în cauză;</p> <p>(b) măsurilor de diminuare a riscurilor aplicate produselor de origine animală, reducând astfel riscurile de răspândire a bolilor;</p> <p>(c) utilizării prevăzute pentru produsele de origine animală;</p> <p>(d) locului de destinație a produselor de origine animală.</p> <p><i>Articolul 168</i></p> <p>Conținutul certificatelor de sănătate animală și acte delegate și de punere în aplicare</p> <p>(1) Certificatul de sănătate animală pentru produse de origine animală prevăzut la articolul 167 alineatul (1) conține cel puțin următoarele informații:</p> <p>(a) unitatea sau locul de origine și unitatea sau locul de destinație;</p> <p>(b) o descriere a produselor de origine animală în cauză;</p> <p>(c) cantitatea produselor de origine animală;</p> <p>(d) identificarea produselor de origine animală, după cum se prevede la articolul 65 alineatul (1) litera (h) sau în orice norme adoptate în temeiul articolului 67 al doilea paragraf litera (a);</p> <p>(e) informații necesare pentru a demonstra că produsele de</p>	<p>veterinar dacă acestea nu au primit avizul de liberă trecere din partea medicului veterinar oficial de la postul respectiv de inspecție la frontieră. Avizul de liberă trecere se eliberează pe suport de hârtie sau în format electronic, cu aplicarea semnăturii digitale, eliberată de Centrul de certificare a cheilor publice al autorităților administrației publice. Pentru a primi avizul menționat, agenții economici depun următoarele documente:</p> <p>a) certificatul de sănătate animală;</p> <p>b) certificatul de calitate, dacă acesta este emis de către producător;</p> <p>(5) Documentele menționate la alin. (5) se prezintă de către agenții economici pe suport de hârtie sau în format electronic, cu aplicarea semnăturii digitale, eliberată de Centrul de certificare a cheilor publice al autorităților administrației publice.</p>	
---	--	--

origine animală îndeplinesc cerințele privind restricțiile de circulație prevăzute la articolul 166 alineatul (2) și în orice norme adoptate în temeiul articolului 166 alineatul (3).

(2) Certificatul de sănătate animală prevăzut la alineatul (1) poate include alte informații cerute în temeiul altor acte din legislația Uniunii.

(3) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 264 privind informațiile care trebuie cuprinse în certificatul de sănătate animală, astfel cum se prevede la alineatul (1) din prezentul articol.

(4) Comisia poate stabili, prin acte de punere în aplicare, norme pentru formularele tip de certificate de sănătate animală pentru produsele de origine animală, astfel cum se prevede la alineatul (1) din prezentul articol. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 266 alineatul (2).

Articolul 169

Notificarea circulației produselor de origine animală către alte state membre

(1) Operatorii:

(a) informează în prealabil autoritatea competentă din statul lor membru de origine cu privire la intențiile privind circulația produselor de origine animală în cazul în care transporturile în cauză trebuie însoțite de un certificat de sănătate animală în conformitate cu articolul 167 alineatul (1);

(b) furnizează toate informațiile necesare pentru a-i permite autorității competente din statul membru de origine să notifice autorității competente din statul membru de destinație circulația în cauză, în conformitate cu alineatul (2).

(2) Autoritatea competentă a statului membru de origine notifică, înainte ca circulația să aibă loc și, ori de câte ori este posibil, prin intermediul TRACES, autorității competente din statul membru de destinație circulația produselor de origine animală, în conformitate cu normele adoptate în temeiul alineatelor (5) și (6).

(3) Pentru gestionarea notificărilor, statele membre utilizează regiunile desemnate în conformitate cu articolul 153 alineatul (3).

(4) Articolul 153 alineatul (4) se aplică notificării deplasării produselor de origine animală de către operatori.

(5) Comisia adoptă, în conformitate cu articolul 264, acte

	<p>delegate privind:</p> <p>(a) informațiile necesare pentru notificarea circulației produselor de origine animală, astfel cum se prevede la alineatul (1) din prezentul articol;</p> <p>(b) procedurile de urgență pentru notificarea circulației produselor de origine animală în cazul întreruperilor de curent electric și al altor probleme ale sistemului TRACES.</p> <p>(6) Comisia poate stabili, prin acte de punere în aplicare, norme privind:</p> <p>(a) informațiile ce trebuie furnizate de operatori către autoritatea competentă din statul lor membru de origine privind circulația produselor de origine animală, în conformitate cu alineatul (1);</p> <p>(b) notificarea circulației produselor de origine animală transmisă de către autoritatea competentă din statul membru de origine către statul membru de destinație în conformitate cu alineatul (2);</p> <p>(c) termenete pentru:</p> <p>(i) furnizarea informațiilor menționate la alineatul (1) de către operatorul în cauză autorității competente din statul membru de origine;</p> <p>(ii) notificarea circulației produselor de origine animală transmisă de către autoritatea competentă din statul membru de origine, astfel cum se prevede la alineatul (2). Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 266 alineatul (2).</p> <p>CAPITOLUL 7</p> <p><i>Domeniul de aplicare al măsurilor naționale</i></p> <p><i>Articolul 170</i></p> <p>Măsurile naționale privind controlul bolilor și circulația animalelor și a materialului germinativ</p> <p>(1) Statele membre sunt libere să adopte măsuri la nivel național pentru a controla bolile listate, astfel cum se prevede la articolul 9 alineatul (1) literele (d) și (e), în ceea ce privește circulația animalelor terestre și a materialului germinativ provenind de la acestea pe teritoriul lor.</p> <p>(2) Respectivele măsuri la nivel național:</p> <p>(a) țin seama de normele privind circulația animalelor și a materialului germinativ prevăzute în capitolele 3 (articolele 124 – 154), 4 (articolele 155 și 156) și 5 (articolele 157 – 165) și nu sunt în contradicție cu normele respective;</p>
--	---

<p>(b) nu îngreunează circulația animalelor și a produselor între statele membre;</p> <p>(c) nu depășesc limitele a ceea ce este corespunzător și necesar pentru a preveni introducerea și răspândirea bolilor listate menționate la articolul 9 alineatul (1) literele (d) și (e).</p> <p>Articolul 171</p> <p>Măsuri naționale pentru limitarea impactului bolilor, altele decât bolile listate</p> <p>În cazul în care o boală, alta decât bolile listate, constituie un risc semnificativ pentru starea de sănătate a animalelor terestre deținute dintr-un stat membru, statul membru în cauză poate lua măsuri naționale pentru a controla această boală și a restricționa circulația animalelor terestre deținute și a materialului germinativ, cu condiția ca aceste măsuri să</p>					<p>Prevederile nepreluate sunt specifice țărilor membre UE</p>
<p>nu:</p> <p>(a) îngreuneze circulația animalelor și a produselor între statele membre;</p> <p>(b) depășească limitele a ceea ce este corespunzător și necesar pentru a controla respectiva boală.</p>	<p>TITLUL II</p> <p>ANIMALE ACVATICE ȘI PRODUSE DE ORIGINE ANIMALĂ PROVENITE DE LA ANIMALE ACVATICE</p> <p>CAPITOLUL I</p> <p>Înregistrarea, autorizarea, ținerea evidențelor și registrele</p> <p>Secțiunea 1</p> <p>Înregistrarea unităților de acvacultură</p> <p>Articolul 172</p> <p>Obligația operatorilor de a înregistra unitățile de acvacultură</p> <p>(1) Pentru ca unitățile de acvacultură să fie înregistrate în conformitate cu articolul 173, operatorii acestora, înainte de a începe astfel de activități:</p> <p>(a) informează autoritatea competentă cu privire la orice unitate de acvacultură de care sunt responsabili;</p> <p>(b) furnizează autorității competente următoarele informații:</p> <p>(i) denumirea și adresa operatorului în cauză;</p> <p>(ii) amplasarea unității și o descriere a instalațiilor acesteia;</p> <p>(iii) speciile, categoriile și cantitățile (numărul, volumul sau greutatea) de animale de acvacultură pe care</p>	<p>Capitolul XV</p> <p>Animale acvatice și produse de origine animală provenite de la animale acvatice</p> <p>Secțiunea 1</p> <p>Autorizarea/înregistrarea activităților pe domeniul acvacultură</p> <p>Articolul 69. Autorizarea/înregistrarea activităților pe domeniul acvacultură și a întreprinderilor de prelucrare</p> <p>(1) Agenția asigură autorizarea sanitară veterinară pentru deținerea, creșterea, abatorizarea animalelor de acvacultură, inclusiv prelucrarea și producerea produsului finit.</p> <p>(2) În acest scop fiecare exploatare și sau unitate de acvacultură care desfășoară una din activități menționate la alin. (1) i se atribuie un număr de autorizare sanitară veterinară unic.</p> <p>(3) Prin derogare de la cerințele de autorizare stabilite la alin. (1), se supun înregistrării de către Agenția:</p> <p>a) alte instalații decât exploatarea de acvacultură, care dețin animale acvatice fără intenția</p>	<p>Compatibil</p>		

<p>intenționează să le dețină în unitatea de acvacultură și capacitatea acesteia din urmă;</p> <p>(iv) tipul de unitate de acvacultură; și</p> <p>(v) orice alte aspecte ale unității care sunt relevante pentru a stabili riscul reprezentat de aceasta.</p> <p>(2) Operatorii menționați la alineatul (1) informează în prealabil autoritatea competentă cu privire la:</p> <p>(a) orice schimbări semnificative în unitățile de acvacultură în cauză în privința informațiilor menționate la alineatul (1) litera (b);</p> <p>(b) orice încetare a activității operatorului sau a unității de acvacultură în cauză.</p> <p>(3) Unitățile de acvacultură care sunt supuse autorizării în conformitate cu articolul 176 alineatul (1) și cu articolul 177 nu au obligația să furnizeze informațiile menționate la alineatul (1) din prezentul articol.</p> <p>(4) Operatorul poate solicita înregistrarea astfel cum se prevede la alineatul (1) pentru a acoperi un grup de unități de acvacultură cu condiția ca acestea să respecte oricare din condițiile prezentate în continuare:</p> <p>(a) să se afe într-o zonă legată din punct de vedere epidemiologic și toți operatorii din zona respectivă să funcționeze pe baza unui sistem comun de biosecuritate;</p> <p>(b) să țină de responsabilitatea aceluiași operator și să facă obiectul unui sistem comun de biosecuritate și animalele de acvacultură din unitățile în cauză să aparțină unei singure unități epidemiologice.</p> <p>În cazul în care o cerere de înregistrare cuprinde un grup de unități, normele prevăzute în alineatele (1) – (3) de la prezentul articol și la articolul 173 primul paragraf litera (b) și normele adoptate în conformitate cu articolul 175, care se aplică unei singure unități de acvacultură, sunt aplicabile grupului de unități de acvacultură în ansamblu.</p> <p>Articolul 173</p> <p>Obligațiile autorității competente privind înregistrarea unităților de acvacultură</p> <p>O autoritate competentă înregistrează:</p> <p>(a) unități de acvacultură în registrul unităților de acvacultură prevăzut la articolul 185 alineatul (1), în cazul în care operatorul în cauză a furnizat informațiile solicitate în conformitate cu articolul 172 alineatul (1);</p> <p>(b) grupuri de unități de acvacultură în respectivul registru, cu condiția ca criteriile prevăzute la articolul 172 alineatul (4) să fie respectate.</p> <p>Autoritatea competentă atribuie fiecărei unități sau grup</p>	<p>de a le plasa pe piață;</p> <p>b) locurile de pescuit sportiv cu repopulare;</p> <p>c) exploatarea de acvacultură care plasează pe piața locală din regiunea de producție cantități mici de animale de acvacultură destinate exclusiv consumatorului final, doar în cazul respectării regulilor specifice de igienă pentru produsele de origine animală.</p> <p>Articolul 70. Acordarea autorizației sanitare veterinare</p> <p>(1) Autorizația sanitar-veterinară se acordă de către Agenție responsabililor de exploatarea de acvacultură sau de întreprinderi de prelucrare, similar cu procedura de eliberare a autorizației sanitare veterinare reglementată în art. 47, și numai în cazul în care:</p> <p>a) exploatarea de acvacultură țin un registru referitor la circulația animalelor de acvacultură și a produselor obținute din acestea – intrarea și ieșirea din fermele de acvacultură sau din zonele de cultivare a moluștelor respective;</p> <p>b) se constată o mortalitate constată în fiecare segment epizootologic în raport cu tipul de producție. Agenția va efectua înregistrarea acestor circulații într-un registru național și va păstra aceste informații în format electronic.</p> <p>(2) Autorizația sanitar-veterinară nu se acordă în cazul în care activitatea respectivă ar reprezenta un risc de răspândire a bolilor la fermele de acvacultură, la zonele de cultivare a moluștelor sau la populațiile de animale sălbatice situate în apropierea fermei de acvacultură sau a zonei de cultivare a moluștelor respective.</p> <p>(3) Agenție ține registrul exploatarea de acvacultură autorizate sanitar veterinare cu înregistrarea următoarelor informații:</p> <p>a) denumirea și adresa exploatarea de acvacultură, precum și coordonatele acesteia (numerele de telefon și de fax, adresa electronică);</p> <p>b) numărul de înregistrare și referințele privind autorizația sanitar-veterinară eliberată (data</p>	
---	--	--

<p>de unități menționate la prezentul articol un număr de înregistrare unic.</p> <p><i>Articolul 174</i></p> <p>Derogări de la obligația operatorilor de a înregistra unitățile de acvacultură</p> <p>Prin derogare de la articolul 172 alineatul (1), statele membre pot exonera de la cerința de înregistrare anumite unități de acvacultură care prezintă un risc nesemnificativ, astfel cum se prevede într-un act de punere în aplicare adoptat în conformitate cu articolul 175.</p> <p><i>Articolul 175</i></p> <p>Competențe de executare privind derogările de la obligația de a înregistra unități de acvacultură</p> <p>(1) Comisia poate stabili, prin acte de punere în aplicare, norme privind informațiile care trebuie furnizate de către operatori în scopul înregistrării unităților de acvacultură astfel cum se prevede la articolul 172 alineatul (1), inclusiv termenele de furnizare a acestor informații.</p> <p>(2) Comisia stabilește, prin acte de punere în aplicare, norme privind tipurile de unități de acvacultură care pot fi exonerate de către statele membre de la cerința de înregistrare în conformitate cu articolul 174, pe baza:</p> <p>(a) speciilor, categoriilor și cantității (numărului, volumului sau greutateii) de animale de acvacultură din unitatea de acvacultură în cauză și a capacității unității respective;</p> <p>(b) circulației animalelor de acvacultură către și din unitatea de acvacultură.</p> <p>(3) Actele de punere în aplicare menționate la prezentul articol se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 266 alineatul 2). Secțiunea 2</p> <p>Autorizarea anumitor tipuri de unități de acvacultură</p> <p><i>Articolul 176</i></p> <p>Autorizarea anumitor unități de acvacultură și acte delegate</p> <p>(1) Operatorii următoarelor tipuri de unități de acvacultură solicită autorității competente autorizarea în conformitate cu articolul 180 alineatul (1):</p> <p>(a) unitățile de acvacultură în care animalele de acvacultură sunt deținute în scopul de a fi deplasate din respectiva unitate de acvacultură fie viu, fie ca produse provenind de la animale de acvacultură;</p> <p>(b) alte unități de acvacultură care prezintă un risc semnificativ din cauza:</p>	<p>autorizațiilor specifice, codurile sau numerele de identificare, modalitățile de producție și orice alte elemente referitoare la autorizația sanitar-veterinară);</p> <p>c) amplasarea geografică a exploatației definită printr-un sistem corespunzător de coordonate ale tuturor locurilor de exploatație (dacă este posibil, sistemul de coordonate <i>MOLDFREF 99</i>);</p> <p>d) obiectivele, tipul de sistem de creștere sau de echipamente (echipamente terestre, cuști marine, bazine terestre etc.) și volumul maxim al producției, în cazul în care acesta a fost stabilit;</p> <p>e) pentru fermele continentale, centrele de expediție și centrele de purificare (datele detaliate privind aprovizionarea cu apă a fermei și evacuarea reziduurilor);</p> <p>f) speciile de animale de acvacultură crescute în fermă (pentru fermele care cresc specii multiple sau specii ornamentale se va preciza dacă una dintre speciile respective este sensibilă la o boală transmisibilă emergentă);</p> <p>g) informații la zi privind statutul sanitar în cazul confirmării unui focar de boală sau dacă i se aplică un program care urmărește obținerea statutului „indemn de boală”;</p> <p>h) alte aspecte ale modului de funcționare a exploatației de acvacultură în cauză care sunt relevante pentru a stabili riscul reprezentat de aceasta, necesare pentru realizarea principiului trasabilității, cooperând la acțiunile întreprinse de producători, prelucrători, fabricanți și/sau de organul de control abilitat;</p> <p>j) aprovizionarea cu apă a exploatației și evacuarea apei;</p> <p>k) măsurile de biosecuritate aplicate.</p> <p>(4) În cazul în care este acordată o autorizație sanitar-veterinară unei zone de cultivare a moluștelor, informațiile specificate la alin. (3) se înregistrează pentru toate exploatațiile de acvacultură care operează în zona respectivă.</p> <p>(5) Agențiile ține registrul întreprinderilor de prelucrare autorizate sanitar veterinar cu înregistrarea următoarelor informații:</p> <p>a) denumirea și adresa întreprinderii de</p>	<p>Compatibil</p>
---	--	--------------------------

<p>(i) speciilor, categoriilor și numărului de animale de acvacultură deținute acolo;</p> <p>(ii) tipului de unitate de acvacultură în cauză;</p> <p>(iii) circulației animalelor de acvacultură către și din unitatea de acvacultură în cauză.</p> <p>(2) Prin derogare de la alineatul (1), statele membre îi pot scuti de la obligația de a solicita autorizarea pe operatorii următoarelor tipuri de unități:</p> <p>(a) unități de acvacultură care produc o cantitate mică de animale de acvacultură pentru distribuția în vederea consumului uman, dacă prezintă un risc fie:</p> <p>(i) direct pentru consumatorul final; fie</p> <p>(ii) pentru unitățile locale de vânzare cu amănuntul care aprovizionează direct consumatorul final;</p> <p>(b) iazuri și alte instalații în care populația de animale acvatice este menținută numai pentru pescuit recreativ prin repopulare cu animale de acvacultură care sunt izolate și nu pot evada;</p> <p>(c) unități de acvacultură care dețin animale de acvacultură în scopuri ornamentale în instalații închise, cu condiția ca unitățile în cauză să nu prezinte un risc semnificativ.</p> <p>3) Cu excepția cazului în care a fost acordată o derogare în temeiul alineatului (4) din prezentul articol, operatorii nu încep activitatea la o unitate de acvacultură astfel cum se prevede la alineatul (1) din prezentul articol până când unitatea nu este autorizată în conformitate cu articolul 181 alineatul (1) și încetează o astfel de activitate la o unitate de acvacultură prevăzută la alineatul (1) din prezentul articol atunci când:</p> <p>(a) autoritatea competentă retrage sau suspendă autorizarea acesteia, în conformitate cu articolul 184 alineatul (2); sau</p> <p>(b) în cazul unei autorizări condiționate, acordate în conformitate cu articolul 183 alineatul (3), unitatea de acvacultură în cauză nu respectă celelalte cerințe menționate la articolul 183 alineatul (4) și nu obține o autorizare definitivă în conformitate cu articolul 183 alineatul (3).</p> <p>(4) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 264 privind:</p> <p>(a) derogările de la cerința ca operatorii să solicite autorității competente autorizarea tipurilor de unități de acvacultură menționate la alineatul (1) litera (a), în ceea</p>	<p>prelucrare autorizate, precum și coordonatele acesteia (numerele de telefon și de fax, adresa electronică);</p> <p>b) numărul de înregistrare și referințele privind autorizația sanitar-veterinară eliberată [data autorizațiilor specifice, codurile sau numerele de identificare, modalitățile de producție și orice alte elemente referitoare la autorizația sanitar-veterinară];</p> <p>c) amplasarea geografică a întreprinderii de prelucrare definită printr-un sistem corespunzător de coordonate ale tuturor locurilor de exploataje (dacă este posibil, sistemul de coordonate <i>MOLDFEF 99</i>);</p> <p>d) date detaliate privind sistemele de tratare a reziduurilor din întreprinderea de prelucrare autorizată;</p> <p>e) speciile de animale de acvacultură prelucrate de întreprinderea autorizată;</p> <p>f) alte aspecte ale modului de funcționare a exploatajei de acvacultură în cauză care sunt relevante pentru a stabili riscul reprezentat de aceasta, necesare pentru realizarea principiului trasabilității, cooperând la acțiunile întreprinse de producători, prelucrători, fabricanți și/sau de organul de control abilitat;</p> <p>g) aprovizionarea cu apă a exploatajei și evacuarea apei din exploataje;</p> <p>h) măsurile de biosecuritate aplicate.</p> <p>(6) În cazul în care nu sunt îndeplinite una din condiții expuse în art. 47 dar sunt oferite garanții suficiente că exploataja respectată cerințele sanitare veterinare și nu prezintă riscuri pentru sănătatea publică veterinară, se eliberează o autorizație sanitară veterinară, cu mențiunea condiționată.</p> <p>(7) În cazul acordării autorizației sanitare veterinare de funcționare, cu mențiunea condiționată, la expirarea termenului de 3 luni, în urma efectuării controlului la fața locului, dacă se constată lipsa neconformităților, se eliberează autorizația sanitară veterinară de funcționare.</p> <p>Articolul 71. Aprobarea statutului de exploataje de acvacultură izolate</p> <p>Operatorii de exploataji de acvacultură, care doresc să obțină statutul de exploataje izolată solicită aprobarea acesteia în condiții care să prevină orice risc de infectare pentru sănătatea oamenilor, sănătatea</p>	
---	--	--

<p>ce privește alte tipurile de unități decât cele menționate la alineatul (2) litera (a) punctele (i) și (ii), în cazul în care unitățile respective nu prezintă un risc semnificativ;</p> <p>(b) tipurile de unități de acvacultură care trebuie să fie autorizate în conformitate cu alineatul (1) litera (b).</p> <p>(5) La adoptarea actelor delegate, astfel cum se prevede la alineatul (4), Comisia întemeiază actele respective pe următoarele criterii:</p> <p>(a) speciile și categoriile de animale de acvacultură deținute într-o unitate de acvacultură;</p> <p>(b) tipul de unitate de acvacultură și tipul de producție; și</p> <p>(c) tiparele de circulație specifice tipului de unitate de acvacultură în cauză și speciei și categoriei de animale de acvacultură în cauză.</p> <p>(6) Un operator poate solicita autorizarea pentru un grup de unități de acvacultură cu condiția ca cerințele prevăzute la articolul 177 primul paragraf literale (a) și (b) să fie respectate.</p> <p><i>Articolul 177</i></p> <p>Autorizarea grupurilor de unități de acvacultură de către autoritatea competentă</p> <p>Autoritatea competentă poate acorda autorizarea în conformitate cu articolul 181 alineatul (1) pentru a acoperi un grup de unități de acvacultură cu condiția ca respectivele unități de acvacultură să fie în conformitate cu oricare dintre următoarele condiții:</p> <p>(a) să se afle într-o zonă legată din punct de vedere epidemiologic și toți operatorii din respectiva zonă să funcționeze pe baza unui sistem comun de biosecuritate; cu toate acestea, orice unitate de pe farm sau din larg pentru primirea, tratarea, spălarea, curățarea, sortarea, împachetarea și ambalarea moluștelor bivalve vii destinate consumului uman (așa-numitele „centre de expediere”), orice unitate cu rezervoare aprovizionate cu apă de mare curată în care sunt plasate moluște bivalve vii pe perioada necesară reducerii contaminării astfel încât să fie corespunzătoare pentru consumul uman (așa-numitele „centre de purificare”) și alte unități similare situate în interiorul unei astfel de zone legate din punct de vedere epidemiologic trebuie autorizate individual;</p> <p>(b) să țină de responsabilitatea aceluiași operator; și</p> <p>(i) să opereze printr-un sistem comun de biosecuritate; și</p> <p>(ii) animalele de acvacultură din unitățile în cauză să aparțină aceleiași unități epidemiologice.</p>	<p>animalelor și pentru mediu, identic cu prevederile art.46.</p> <p style="text-align: center;">Secțiunea 2</p> <p style="text-align: center;">Principii de bună practică privind igiena.</p> <p style="text-align: center;">Programul de supraveghere a sănătății animalelor de acvacultura</p> <p>Articolul 72. Principii de bună practică privind igiena</p> <p>Exploatațiile de acvacultură și întreținerile de prelucrare autorizate sanitar veterinar, asigură punerea în aplicare a principiilor de bună practică privind igiena, în conformitate cu prevederile Legii nr. 296/2017 privind cerințele generale de igienă a produselor alimentare, în scopul prevenirii și răspândirii bolilor.</p> <p>Articolul 73. Programul de supraveghere a sănătății animalelor</p> <p>(1) Agenția asigură aplicarea unui program de supraveghere a stării de sănătate a animalelor, inclusiv acvatică, bazat pe analiza riscului și adaptat la tipul de producție respectiv.</p> <p>(2) O exploatație de animale, inclusiv acvacultură sau o exploatație de moluște cu risc ridicat este considerată cea care:</p> <p>a) prezintă un risc ridicat de răspândire sau de constrângere a bolilor în contact cu alte ferme de acvacultură;</p> <p>b) funcționează în condiții de creștere a animalelor care ar putea să mărească riscul de apariție a epizootiilor (biomasă crescută, slabă calitate a apei), luând în considerare speciile prezente;</p> <p>c) vinde animale, inclusiv acvatică vii pentru creștere sau repopulare.</p> <p>(3) O exploatație de animale, inclusiv acvacultură sau o fermă de moluște cu risc mediu este o exploatație care:</p> <p>a) prezintă un risc mediu de răspândire sau de constrângere a bolilor în contact cu alte exploatații de acvacultură sau specii sălbatice;</p> <p>b) funcționează în condiții de creștere a animalelor care nu măresc, în mod necesar, riscul de</p>	
---	--	--

<p>Atunci când o singură autorizare este acordată pentru un grup de unități de acvacultură, normele prevăzute la articolul 178 și la articolele 180 – 184 și normele adoptate în temeiul articolului 180 alineatul (2) și articolului 181 alineatul (2) care se aplică unei singure unități de acvacultură sunt aplicabile întregului grup de unități de acvacultură.</p> <p><i>Articolul 178</i></p> <p>Operatorii de unități de acvacultură izolate</p> <p>Operatorii de unități de acvacultură, care doresc să obțină statutul de unitate izolată:</p> <p>(a) solicită aprobarea din partea autorității competente în conformitate cu articolul 180 alineatul (1);</p> <p>(b) deplasează animalele de acvacultură către sau dinspre unitatea lor în conformitate cu cerințele de la articolul 203 alineatul (1) și cu orice acte delegate adoptate în conformitate cu articolul 203 alineatul (2) numai după ce unitatea lor a obținut aprobarea statutului respectiv de la autori-tatea competentă în conformitate cu articolul 181 sau 183.</p> <p><i>Articolul 179</i></p> <p>Autorizarea unităților producătoare de alimente provenite de la animale acvatice apte pentru combaterea bolilor</p> <p>Operatorii unităților producătoare de alimente provenite de la animale acvatice apte pentru combaterea bolilor:</p> <p>(a) se asigură că a fost obținută autorizarea necesară în conformitate cu articolul 4 din Regulamentul (CE) nr. 853/2004 al Parlamentului Euro-pean și al Consiliului (1); și</p> <p>(b) solicită autorității competente, în conformitate cu articolul 180 alineatul (1), autorizarea pentru sacrificarea sau prelucrarea animalelor acvatice în scop de control al bolilor în conformitate cu articolul 61 alineatul (1) litera (b), articolul 62 și articolele 68 alineatul (1), 79 și 80 și cu normele adoptate în temeiul articolului 63, articolelor 70 alineatul (3) și 71 alineatul (3).</p> <p><i>Articolul 180</i></p> <p>Obligația operatorilor de a furniza informații în vederea obținerii autorizării</p> <p>(1) Pentru a solicita autorizarea unității lor, astfel cum se prevede la articolul 176 alineatul (1), articolul 177, articolul 178 litera (a) și articolul 179, operatorii furnizează autorității competente următoarele informații:</p> <p>(a) denumirea și adresa operatorului în cauză;</p>	<p>aparitiie a epizootiilor (biomasă medie, calitate medie a apei), luînd în considerare speciile prezente;</p> <p>c) comercializează animale vii, inclusiv acvatice, în principal pentru consumul uman.</p> <p>(4) O exploatare de animale, inclusiv acvacultură sau o exploatare de moluște cu risc scăzut este o exploatare care:</p> <p>a) prezintă un risc scăzut de răspîndire sau de constringere a bolilor în contact cu alte exploatare de acvacultură sau specii sălbatice;</p> <p>b) funcționează în condiții de creștere a animalelor care nu măresc riscul de apariție a epizootiilor (biomasă redusă, bună calitate a apei), luînd în considerare speciile prezente;</p> <p>c) comercializează animale vii, inclusiv acvatice numai pentru consumul uman.</p> <p>(5) Supravegherea pasivă cuprinde obligația de a notifica imediat apariția sau creșterea mortalității în prezența anumitor boli sau creșterea mortalității. În astfel de cazuri, este necesară efectuarea anchetei epizootice care confirmă:</p> <p>a) prezența bolii;</p> <p>b) determină locul de origine și modurile de contaminare posibile;</p> <p>c) stabilește dacă animalele, inclusiv de acvacultură au părăsit exploatarea în perioada precedentă notificării bolii;</p> <p>d) stabilește dacă au fost infectate alte exploatare.</p> <p>(6) Supravegherea activă cuprinde:</p> <p>a) inspecții efectuate de către medicul veterinar oficial în comun cu medicul veterinar, în a cărui rază își desfășoară activitatea sanitară veterinară;</p> <p>b) examinarea populației de animale, inclusiv de acvacultură pentru a depista o boală clinică;</p> <p>c) prelevarea de eșantioane pentru stabilirea diagnosticului în cazul suspiciunii privind apariția unei boli înregistrate sau în cazul unei creșteri a mortalității observată în timpul inspecției;</p> <p>d) obligația de a notifica imediat apariția sau suspiciunea privind prezența anumitor boli sau creșterea mortalității.</p>		
---	---	--	--

<p>(b) amplasarea unității în cauză și o descriere a instalațiilor acesteia;</p> <p>(c) speciile, categoriile și cantitățile (numărul, volumul sau greutatea) de animale de acvacultură relevante pentru autorizare care sunt deținute în cadrul unității;</p> <p>(d) tipul de unitate de acvacultură;</p> <p>(e) în cazul autorizării unui grup de unități de acvacultură, informații care demonstrează că grupul respectiv respectă condițiile prevăzute la articolul 177;</p> <p>(f) alte aspecte ale modului de funcționare a unității de acvacultură în cauză care sunt relevante pentru a stabili riscul reprezentat de aceasta;</p> <p>(g) aprovizionarea cu apă a unității și evacuarea apei din unitate;</p> <p>(h) măsurile de biosecuritate ale unității.</p> <p>(2) Operatorii unităților astfel cum se prevede la alineatul (1) informează în prealabil autoritatea competentă cu privire la:</p> <p>(a) orice schimbări în unități în privința problemelor menționate la alineatul (1);</p> <p>(b) orice încetare a activității operatorului sau a unității în cauză.</p> <p>(3) Comisia poate stabili, prin acte de punere în aplicare, norme privind informațiile care trebuie furnizate de către operatori în cererea pentru autorizarea unității lor, în conformitate cu alineatul (1), inclusiv termenele de furnizare a acestor informații.</p> <p>Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 266 alineatul (2).</p> <p><i>Articolul 181</i></p> <p>Acordarea autorizării și condițiile de autorizare și acte delegate</p> <p>(1) Autoritatea competentă acordă autorizarea unităților de acvacultură astfel cum se menționează la articolul 176 alineatul (1) și la articolul 178 litera (a), grupurilor de unități de acvacultură menționate la articolul 177 și unităților producătoare de alimente provenite de la animale acvatice apte pentru combaterea bolilor menționate la articolul 179 numai în cazul în care aceste unități:</p> <p>(a) respectă următoarele dispoziții, după caz, privind:</p> <p>(i) carantina, izolarea și alte măsuri de biosecuritate, luând în considerare cerințele prevăzute la articolul 10 alineatul (1) litera (b) și orice norme adoptate în conformitate cu</p>	<p>(7) Programul de supraveghere a sănătății animalelor are ca scop depistarea unei eventuale creșteri a mortalității în complexul de exploatarea de animale, inclusiv de acvacultură și de zone de cultivare, în cazul moluștelor, în funcție de tipul de producție.</p> <p>(8) Agenția, în funcție de statusul sanitar al animalelor din zona sau compartimentul respectiv, poate modifica tipul acestui program de supraveghere a stării de sănătate a animalelor, care va fi bazat pe analiza riscului.</p> <p>(9) În funcție de rezultatul controalelor oficiale a animalelor și păsărilor de curte, inclusiv acvacultură, potrivit Legii nr. 50/2013 cu privire la controalele oficiale pentru verificarea conformității cu legislația privind hrana pentru animale și produsele alimentare și cu normele de sănătate și de bunăstare a animalelor, Agenția prezintă la OIE un raport privind modul în care se exercită supravegherea stării de sănătate a animalelor, bazată pe analiza riscurilor.</p>	<p>.Secțiunea 3</p> <p>Cerințe generale pentru circulația animalelor de acvacultură. Certificarea sănătății animale.</p> <p>Articolul 74. Cerințe generale pentru circulația animalelor</p> <p>(1) Operatorii din domeniul de acvacultură sunt obligate să respecte măsurile legale de circulație a animalelor, inclusiv acvatice, pentru a nu pune în pericol statutul sanitar al animalelor, ce vizează:</p> <p>a) bolile cu declarare obligatorie a căror listă este stabilită de OIE; inclusiv</p> <p>b) bolile emergente.</p> <p>(2) Operatorii transportă animalele acvatice în exploatarea de acvacultură sau pentru consumul uman sau le eliberează în natură numai în cazul în care animalele în cauză respectă următoarele condiții:</p> <p>a) provin, cu excepția animalelor acvatice sălbatice, de la exploatarea care au fost înregistrate de Agenție în corespundere cu secțiunea 2 din prezentul capitol;</p>
---	--	---

<p>articolul 10 alineatul (6);</p> <p>(ii) cerințele în materie de supraveghere astfel cum se prevede la articolul 24 și în cazul în care este relevant pentru tipul de unitate în cauză și riscul implicat, la articolul 25;</p> <p>(iii) ținerea evidențelor astfel cum se prevede la articolele 186 – 188 și în orice norme adoptate în temeiul articolelor 189 și 190;</p> <p>(b) dispun de instalații și echipamente care:</p> <p>(i) sunt adecvate pentru a reduce riscul introducerii și răspândirii bolilor la un nivel acceptabil, luând în considerare tipul de unitate de acvacultură în cauză;</p> <p>(ii) dispun de o capacitate corespunzătoare pentru speciile, categoriile și cantitatea (numărul, volumul sau greutatea) de animale acvatice în cauză;</p> <p>(c) nu prezintă riscuri inacceptabile de răspândire a bolilor, luând în considerare măsurile existente de reducere a riscurilor;</p> <p>(d) dispun de un sistem care permite operatorului în cauză să demonstreze autorității competente că cerințele prevăzute la literele (a), (b) și (c) sunt îndeplinite.</p> <p>(2) Comisia adoptă acte delegate în conformitate cu articolul 264 privind:</p> <p>(a) carantina, izolarea și alte măsuri de biosecuritate astfel cum se menționează la alineatul (1) litera (a) punctul (i);</p> <p>(b) supravegherea astfel cum se menționează la alineatul (1) litera (a) punctul (ii);</p> <p>(c) instalațiile și echipamentele astfel cum se menționează la alineatul (1) litera (b).</p> <p>(3) La stabilirea normelor care urmează să fie prevăzute în actele delegate care vor fi adoptate în temeiul alineatului (2), Comisia întemeiază norme-le respective pe următoarele elemente:</p> <p>(a) riscurile prezentate de fiecare tip de unitate;</p> <p>(b) speciile și categoriile de animale de acvacultură sau acvatice, relevan-te pentru autorizare;</p> <p>(c) tipul de producție în cauză;</p> <p>(d) tiparele de circulație specifice tipului de unitate de acvacultură și speciilor și categoriilor de animale deținute în respectivele unități.</p> <p>Articolul 182</p> <p>Domeniul de aplicare al autorizării unităților</p> <p>Autoritatea competentă precizează în mod explicit în autorizația acordată unei unități de acvacultură sau a unei unități producătoare de alimente provenite de la animale</p>	<p>b) nu fac obiectul restricțiilor de circulație, inclusiv măsurilor de contingență, stabilite de Agenție.</p> <p>(3) Persoanele fizice și juridice care transportă animalele, inclusiv de acvacultură, sunt obligate să respecte normele sanitare veterinare privind cerințele de sănătate, de protecție și bunăstare a animalelor, de reproducție a animalelor aprobate de Guvern, precum și măsurile suplimentare stabilite de Agenție din momentul părăsirii locului lor de origine și pînă la locul final de destinație asigurînd:</p> <p>1) verificarea concordanței animalelor sau produselor respective cu informațiile ce figurează în documentele de însoțire</p> <p>2) aplicarea măsurii necesare de prevenire a bolilor, astfel încît să nu fie afectat statutul sanitar al animalelor acvatice;</p> <p>3) că operațiunile de transport al animalelor acvatice nu cauzează o posibilă răspândire a bolilor;</p> <p>4) curățarea și dezinfectarea echipamentelor și a mijloacelor de transport și altor măsuri de biosecuritate, aplicate în funcție de riscurile implicate de operațiunile de transport în cauză;</p> <p>5) că orice schimb de apă și evacuare a apei în timpul transportului animalelor acvatice destinate acvaculturii sau eliberării în natură, se fac în locuri și în condiții nu pun în pericol statutul sanitar al:</p> <p>a) animalelor acvatice transportate;</p> <p>b) oricăror animale acvatice de pe traseu și pînă la locul de destinație;</p> <p>c) animalelor acvatice prezente la locul de destinație.</p> <p>6) asigură expedierea în cel mai scurt timp către locul de destinație;</p> <p>7) evită pierderi de apă din vehicul în timpul transportului.</p> <p>(4) Animalele acvatice deplasate în vederea consumului uman, acvaculturii, eliberării în natură sau a oricărui alt scop, nu sunt folosite în niciun alt scop decât cel preconizat.</p> <p>(5) Transportul animalelor de acvacultură, inclusiv a materialului de înmulțire piscicol, se efectuează în baza și în prezența certificatului de</p>	
---	---	--

<p>acvatice apte pentru combaterea bolilor acordată în temeiul articolului 181 alineatul (1), în urma unei solicitări formulate în conformitate cu articolul 176, articolul 177, articolul 178 litera (a), ori cu articolul 179: (a) pentru ce tipuri de unități de acvacultură menționate la articolul 176 alineatul (1) și la articolul 178 litera (a), grupuri de unități de acvacultură menționate la articolul 177 și unități producătoare de alimente provenite de la animale acvatice apte pentru combaterea bolilor menționate la articolul 179 și în orice norme adoptate în conformitate cu articolul 176 alineatul (4) litera (b) se aplică autorizația;</p> <p>(b) pentru ce specii și categorii de animale de acvacultură se aplică autorizația.</p> <p>Articolul 183</p> <p>Proceduri pentru acordarea autorizației de către autoritatea competentă</p> <p>(1) Autoritatea competentă stabilește procedurile pe care operatorii să le urmeze pentru a solicita autorizarea unităților lor în conformitate cu articolul 176 alineatul (1) și articolele 178 și 179.</p> <p>(2) La primirea unei cereri de autorizare din partea unui operator în conformitate cu articolul 176 alineatul (1), articolul 178 sau articolul 179, autoritatea competentă face o vizită la fața locului.</p> <p>(3) Cu condiția ca cerințele menționate la articolul 181 să fie îndeplinite, autoritatea competentă acordă autorizarea.</p> <p>(4) În cazul în care o unitate nu îndeplinește toate cerințele pentru autorizare astfel cum se menționează la articolul 181, autoritatea competentă poate acorda o autorizație condiționată unei unități în cazul în care, din cererea operatorului în cauză și din vizita ulterioară la fața locului stabilită la alineatul (2) din prezentul articol, reiese că unitatea îndeplinește toate cerințele principale pentru a oferi garanții suficiente că unitatea nu prezintă un risc semnificativ.</p> <p>(5) În cazul în care autorizația condiționată a fost acordată de autoritatea competentă în conformitate cu alineatul (4) din prezentul articol, aceasta acordă o autorizare completă numai în cazul în care reiese din o altă vizită la fața locului a unității, efectuată în termen de trei luni de la data acordării autorizației condiționate, sau din documentația pusă la dispoziție de către operator în termen de trei luni de la data respectivă, că unitatea respectă toate condițiile de autorizare prevăzute la articolul 181 alineatul (1) și</p>	<p>sănătate animală, în original, care confirmă starea de sănătate a animalelor de acvacultură.</p> <p>(6) Documentul poate include și detalii privind sănătatea animală solicitate de Agenție, în funcție de situația epizootică din regiune și întreprinderea exportatoare.</p> <p>(7) Documentele de transport se eliberează de către autoritatea competentă de la locul de origine, timp de 48 de ore înainte de încărcare, în una din limbile oficiale ale țării de destinație. Documentele sînt valabile zece zile.</p> <p>(8) Prin derogare de la art. 23, Agenția poate permite operatorilor să introducă animale de acvacultură vii într-o zonă sau un compartiment pentru care s-a instituit un program de eradicare în ceea ce privește bolile specifice animalelor de acvacultură, dintr-o altă zonă sau alt compartiment pentru care un astfel de program a fost, de asemenea, instituit pentru aceleași boli în respectiva zonă, cu condiția ca această deplasare să nu pună în pericol statutul sanitar din zona sau din compartimentul din acesta și în cazul cînd această deplasare nu prezintă un risc semnificativ de răspîndire a bolilor datorită:</p> <p>a) speciilor, categoriilor și etapei de viață ale animalelor de acvacultură în cauză;</p> <p>b) metodelor de deținere a animalelor de acvacultură și tipului de producție în exploatațile de acvacultură de origine și de destinație;</p> <p>c) utilizării preconizate pentru animalele de acvacultură;</p> <p>d) locului de destinație pentru animalele de acvacultură;</p> <p>e) tratamentelor speciale, metodelor de prelucrare și altor măsuri suplimentare de limitare a riscurilor aplicate în locul de origine sau locul de destinație.</p> <p>Articolul 75. Circulația animalelor acvatice în scopuri științifice</p> <p>(1) Agenția dispune circulația animalelor, inclusiv acvatice, în scopuri științifice. În condițiile în care sunt respectate prevederile Legii nr. 211/2017 privind protecția animalelor folosite în scopuri</p>	
--	--	--

<p>normele adoptate în conformitate cu articolul 181 alineatul (2).</p> <p>În cazul în care vizita la fața locului sau documentația menționată la primul paragraf arată că a avut loc un progres evident, dar că unitatea nu respectă încă toate cerințele respective, autoritatea competentă poate prelungi autorizarea condiționată. Cu toate acestea, durata unei autorizări condiționate nu poate depăși o perioadă totală de șase luni.</p> <p><i>Articolul 184</i></p> <p>Reexaminarea, suspendarea și retragerea autorizațiilor de către autoritatea competentă</p> <p>(1) Autoritatea competentă reexaminează în mod constant autorizațiile acordate unităților în conformitate cu articolul 181 alineatul (1), la intervale adecvate, în funcție de riscul implicat.</p> <p>(2) În cazul în care o autoritate competentă identifică deficiențe grave într-o unitate în ceea ce privește respectarea cerințelor prevăzute la articolul 181 alineatul (1) și în normele adoptate în conformitate cu articolul 181 alineatul (2), iar operatorul respectivei unități nu este în măsură să furnizeze garanții adecvate că aceste deficiențe vor fi eliminate,</p> <p>autoritatea competentă inițiază procedurile de retragere a autorizației acordate unității.</p> <p>Cu toate acestea, autoritatea competentă poate doar suspenda, mai degrabă decât să retragă, autorizația unei unități în cazul în care operatorul poate garanta că va elimina deficiențele respective într-un interval rezonabil de timp.</p> <p>(3) Autorizația se acordă după retragere sau se reacordă după suspendare, în conformitate cu alineatul (2), numai în cazul în care autoritatea competentă s-a asigurat că unitatea respectă pe deplin toate cerințele prezentului regulament, pertinente pentru acest tip de unitate.</p> <p>Secțiunea 3</p> <p>Registrul pentru unități de acvacultură și unități producătoare de alimente provenite de la animale acvatice apte pentru combaterea bolilor</p> <p><i>Articolul 185</i></p> <p>Registrul pentru unități de acvacultură și unități producătoare de alimente provenite de la animale acvatice apte pentru combaterea bolilor</p> <p>(1) Fiecare autoritate competentă întocmește și menține la zi un registru cu:</p>	<p>experimentale sau în alte scopuri științifice.</p> <p>(2) Importul, exportul și tranzitul animalelor acvatice destinate unor scopuri științifice, se efectuează în baza certificatelor de sănătate animală.</p> <p>Articolul 76. Obligațiile operatorilor la locul de destinație</p> <p>(1) Operatorii exploatațiilor de acvacultură și ai unităților producătoare de alimente provenite de la animale acvatice, inclusiv operatorii care primesc animale acvatice pentru eliberarea în natură, înainte ca animalele acvatice să fie descărcate:</p> <p>1) verifică documentele de proveniență, care includ:</p> <p>a) certificatul de sănătate animală;</p> <p>b) declarația pe proprie răspundere privind inofensivitatea produsului;</p> <p>2) după verificarea animalelor acvatice pe care le-au primit, informează Agenția de la locul de destinație cu privire la orice neregulă privind:</p> <p>a) animalele acvatice primite;</p> <p>b) documentele de proveniență recepționate.</p> <p>(2) În eventualitatea unei nereguli, în cazul menționat la alin. (1) pct. 2), operatorul izolează animalele acvatice vizate, până când autoritatea sanitară veterinară competentă de la locul de destinație ia o decizie cu privire la acestea, conform prevederilor art. 58.</p> <p>Articolul 77. Programe de supraveghere și de eradicare</p> <p>(1) În cazul în care țara nu este cunoscută ca fiind infectată, dar nu este declarată indemnă, Agenția urmează să elaboreze un program de supraveghere, pentru ca această să fie declarată indemnă, și înaintea acestui program spre aprobare în conformitate cu procedura OIE.</p> <p>(2) În cazul în care țara este recunoscută ca fiind infectată, Agenția elaborează și aprobă un program de eradicare a bolii, cu informarea OIE.</p> <p>(3) Programele conțin cel puțin următoarele elemente:</p> <p>a) descrierea situației epizootologice a bolii înainte de data începerii programului;</p>	
--	--	--

<p>(a) toate unitățile de acvacultură înregistrate în conformitate cu articolul 173;</p> <p>(b) toate unitățile de acvacultură autorizate în conformitate cu articolul 181 alineatul (1);</p> <p>(c) toate unitățile producătoare de alimente provenite de la animale acva-tice apte pentru combaterea bolilor autorizate în conformitate cu articolul 181 alineatul (1).</p> <p>(2) Registrul de unități de acvacultură prevăzut la alineatul (1) conține următoarele informații:</p> <p>(a) numele și adresa operatorului unității în cauză și numărul de înregi-strare al acesteia;</p> <p>(b) amplasarea unității de acvacultură sau, după caz, a grupului de unități de acvacultură în cauză;</p> <p>(c) tipul de producție în unitate;</p> <p>(d) aprovizionarea cu apă a unității și evacuarea apei din unitate, atunci când este cazul;</p> <p>(e) speciile de animale de acvacultură deținute în unitate;</p> <p>(f) informații la zi privind statutul sanitar din unitatea de acvacultură în-registrate sau, dacă este cazul, al grupului de unități, în ceea ce privește bolile listate menționate la articolul 9 alineatul (1) litera (d).</p> <p>(3) În cazul unităților autorizate în conformitate cu articolul 181 alineatul (1), autoritatea competentă pune la dispoziția publicului, prin mijloace electronice, cel puțin informațiile menționate la alineatul (2) literele (a), (c), (e) și (f) din prezentul articol, sub rezerva cerințelor referitoare la protecția datelor.</p> <p>(4) Dacă este cazul și este relevant, o autoritate competentă poate com-bina înregistrarea prevăzută la alineatul (1) cu înregistrarea în alte sco-puri.</p> <p>(5) Comisia adoptă, în conformitate cu articolul 264, acte delegate privind:</p> <p>(a) informațiile detaliate relevante care trebuie incluse în registrul unită-ților de acvacultură prevăzut la alineatul (1) din prezentul articol;</p> <p>(b) disponibilitatea publică a respectivului registru.</p> <p>Secțiunea 4</p> <p>Ținerea evidențelor și trasabilitatea</p> <p>Articolul 186</p> <p>Obligațiile operatorilor de unități de acvacultură de a tine evidențe</p> <p>(1) Operatorii de unități de acvacultură care fac obiectul obligației de înregistrare în conformitate cu articolul 173 sau al autorizării în confor-mitate cu articolul 181 alineatul (1) țin și mențin evidențe care conțin cel puțin</p>	<p>b) analiza costurilor previzionale, precum și estimarea beneficiilor prevăzute ale programului;</p> <p>c) durata prevăzută a programului, precum și obiectivul ce urmează să fie realizat la încheierea acestuia;</p> <p>d) descrierea și delimitarea zonei geografice și administrative în care va fi aplicat programul.</p> <p>(4) Programele rămân aplicabile afita timp cât:</p> <p>1) cerințele sanitar-veterinare stabilite sînt îndeplinite și statul, zona sau compartimentul sînt declarate „indemne de boală”;</p> <p>2) corespund obiectivului său. În caz contrar programul este retras de Agenție. În acest caz, statul aplică măsurile de protecție care constau în:</p> <p>a) declararea infectată ferma de acvacultură sau zona de cultivare a moluștelor;</p> <p>b) crearea în jurul fermei de acvacultură sau al zonei de cultivare a moluștelor declarate infectate o zonă de izolare pentru boala respectivă, inclusiv un perimetru de protecție și un perimetru de supraveghere;</p> <p>c) suspendarea circulației animalelor de acvacultură provenind din zona de izolare;</p> <p>d) asigurarea îndepărtării și eliminării peștilor și a crustaceelor moarte, sub supravegherea autorității competente, în conformitate cu cerințele aplicate față de subprodusele de origine animală nedestinate consumului uman și conform unui calendar definit în funcție de tipul de producție respectiv și de riscul pe care îl prezintă aceste animale moarte în ceea ce privește răspîndirea bolii.</p>	<p>Articolul 78. Certificarea sănătății animale</p> <p>(1) Mișcarea internă, importul, tranzitul, exportul, punerea pe piață și comerțul cu animale vii, inclusiv acvacultură se efectuează în baza certificatului de sănătate animală eliberat de autoritatea sanitară veterinară competentă. Modelele certificatelor de sănătate animală se aprobă de Guvern.</p> <p>(2) Certificatul de sănătate animală menționat în alin. (1) trebuie să conțină cel puțin următoarele informații:</p> <p>a) exploatarea sau locul de origine, exploatarea</p>
---	--	--

<p>următoarele informații:</p> <p>(a) speciile, categoriile și cantitățile (numărul, volumul sau greutatea) de animale de acvacultură în unitatea lor;</p> <p>(b) circulația animalelor de acvacultură și a produselor de origine animală obținute din aceste animale către și din unitățile de acvacultură, indicând, după caz:</p> <p>(i) locul lor de origine sau de destinație;</p> <p>(ii) data deplasării respective;</p> <p>(c) certificatele de sănătate animală pe hârtie sau în format electronic care trebuie să însoțească deplasările animalelor de acvacultură care sosesc la unitatea de acvacultură în conformitate cu articolul 208 și cu normele adoptate în conformitate cu articolul 211 alineatul (1) literele (a) și (c) și cu articolul 213 alineatul (2);</p> <p>(d) mortalitatea la fiecare unitate epidemiologică și alte probleme legate de boli în cadrul unității de acvacultură în raport cu tipul de producție;</p> <p>(e) măsurile de biosecuritate, supravegherea, tratamentele, rezultatele testelor și alte informații relevante, după caz, pentru:</p> <p>(i) speciile și categoriile de animale de acvacultură din cadrul unității;</p> <p>(ii) tipul de producție în unitatea de acvacultură;</p> <p>(iii) tipul și dimensiunile unității de acvacultură;</p> <p>(f) rezultatele oricăror vizite de verificare a sănătății animale necesare în conformitate cu articolul 25 alineatul (1).</p> <p>Evidențele se țin și se păstrează pe suport de hârtie sau în format electronic.</p> <p>(2) Unitățile de acvacultură care prezintă un risc redus de răspândire a bolilor listate sau emergente pot fi exonerate de statul membru în cauză de la cerința de a ține evidența tuturor sau a unor dintre informațiile prevăzute la literele (c), (d) și (e) de la alineatul (1), cu condiția ca trasabilitatea să fie asigurată.</p> <p>(3) Operatorii unităților de acvacultură țin evidențele prevăzute la alineatul (1) în cadrul unității de acvacultură în cauză și:</p> <p>(a) le țin astfel încât trasabilitatea locurilor de origine și de destinație ale animalelor acvatice să poată fi garantată;</p> <p>(b) le pun la dispoziția autorității competente, la cerere;</p> <p>(c) le păstrează pentru o perioadă minimă care urmează să fie stabilită de către autoritatea competentă, dar care nu poate fi mai mică de trei ani.</p> <p>Prin derogare de la cerința ca evidențele să fie păstrate în</p>	<p>sau locul de destinație și, în cazul în care este relevant pentru răspândirea bolilor, orice exploatație sau loc vizitat pe traseu;</p> <p>b) o descriere, care să includă specia și categoria, a animalelor acvatice în cauză;</p> <p>c) cantitatea (numărul, volumul sau greutatea) animalelor acvatice;</p> <p>d) alte informații relevante.</p> <p>(3) Operatorii economici sunt obligați să anunțe autoritatea sanitară veterinară competentă, înainte de deplasarea animalelor, toate informațiile necesare pentru a completa certificatul de sănătate animală stabilit la alin. (1).</p> <p>(4) Fiecare lot de animale provenit din import este supus unui control al documentelor și unui control al identității de către medicul veterinar oficial de la postul de control sanitar-veterinar organizat în cadrul postului vamal, pentru a se verifica originea animalelor, destinația lor ulterioară, veridicitatea datelor conținute în documentele sanitare veterinare, menționate în art. 49.</p> <p>(5) La solicitarea operatorului economic, medicul veterinar certifică sănătatea și bunăstarea animalelor, destinate plasării pe piață, importului, exportului și comercializării, prin emiterea certificatului de sănătate animală.</p> <p>(6) Certificatele de sănătate animală:</p> <p>a) se verifică, se ștampilează și se semnează de către medicul veterinar al unității de acvacultură;</p> <p>b) se emit timp de 48 de ore înainte de încărcare și rămân valabile zece zile.</p> <p>(7) Medicul veterinar al exploației de acvacultură, înainte de semnarea unui certificat de sănătate animală, verifică, prin intermediul unor controale ale documentelor, ale identității și fizice, respectarea cerințelor sanitare veterinare. Modelele certificatelor de sănătate animală se aprobă de Guvern.</p> <p>Articolul 79. Obligațiile operatorii de exploatații de acvacultură</p> <p>(1) Operatorii de exploatații de acvacultură autorizate sanitar veterinar țin și mențin evidențe care</p>	
---	---	--

<p>cadrul unității în cauză, astfel cum se prevede la primul paragraf, în cazul în care păstrarea lor în unitatea respectivă este fizic imposibilă, evidențele respective se păstrează în biroul de unde se realizează administrarea afacerii.</p> <p><i>Articolul 187</i></p> <p>Obligația de a ține evidențe în cadrul unităților producătoare de alimente provenite de la animale acvatice apte pentru combaterea bolilor</p> <p>(1) Operatorii unităților producătoare de alimente provenite de la animale acvatice apte pentru combaterea bolilor supuse autorizării în conformitate cu articolul 179 țin și păstrează evidențe:</p> <p>(a) ale tuturor deplasărilor în și din unitatea lor ale animalelor de acvacul-tură și ale produselor de origine animală obținute de la aceste animale;</p> <p>(b) ale evacuării apei din unitate și ale măsurilor de biosecuritate relevante.</p> <p>(2) Operatorii unităților producătoare de alimente provenite de la animale acvatice apte pentru combaterea bolilor:</p> <p>(a) țin evidențele prevăzute la alineatul (1) în cadrul unității lor și le pun la dispoziția autorității competente, la cerere;</p> <p>(b) păstrează respectivele evidențe pentru o perioadă minimă care urmează să fie stabilită de către autoritatea competentă, care nu poate fi mai mică de trei ani. Evidențele se țin și se păstrează pe suport de hârtie sau în format electronic.</p> <p><i>Articolul 188</i></p> <p>Obligația de a ține evidențe pentru transportatori</p> <p>(1) Transportatorii de animale acvatice destinate unităților de acvacultură sau care urmează să fie eliberate în natură țin și mențin evidențe privind:</p> <p>(a) categoriile, speciile și cantitățile (numărul, volumul sau greutatea) de animale acvatice transportate de către aceștia;</p> <p>(b) ratele de mortalitate ale animalelor de acvacultură și ale animalelor acvatice sălbatice în cauză în timpul transportului, în funcție de tipul de transport și de speciile de animale de acvacultură și animale acvatice sălbatice transportate;</p> <p>(c) unitățile de acvacultură și unitățile producătoare de alimente provenite de la animale acvatice apte pentru combaterea bolilor vizitate de mijloacele de transport;</p>	<p>se păstrează timp de cel puțin 3 ani, pe suport de hârtie sau în format electronic și conțin următoarea informație:</p> <p>a) speciile, categoriile și cantitățile (numărul, volumul sau greutatea) de animale de acvacultură în exploatarea lor;</p> <p>b) circulația animalelor de acvacultură și a produselor de origine animală obținute din aceste animale către și din exploatarea de acvacultură, indicând locul lor de origine, destinație, data deplasărilor respective;</p> <p>c) certificatele de sănătate animală care însoțesc animalele de acvacultură care sosesc la exploatarea de acvacultură;</p> <p>d) mortalitatea la fiecare unitate epidemiologică și alte probleme legate de boli în cadrul exploatarea de acvacultură în raport cu tipul de producție;</p> <p>e) măsurile de biosecuritate, supravegherea, tratamentele, rezultatele testelor și alte informații;</p> <p>f) rezultatele oricăror vizite de verificare a sănătății animale.</p> <p>(2) Operatorii unităților producătoare de produse provenite de la animale de acvacultură țin și păstrează timp de cel puțin 3 ani pe suport de hârtie sau în format electronic evidențele:</p> <p>a) a tuturor deplasărilor în și din unitatea lor ale animalelor de acvacultură și ale produselor de origine animală obținute de la aceste animale;</p> <p>b) a evacuării apei din unitate și ale măsurilor de biosecuritate.</p> <p>(2) Transportatorii de animalele de acvacultură, în timp de cel puțin 3 ani pe suport de hârtie sau în format electronic evidențele privind:</p> <p>a) speciile, categoriile și cantitățile (numărul, volumul sau greutatea) de animale de acvacultură transportate;</p> <p>b) ratele de mortalitate ale animalelor de acvacultură și ale animalelor acvatice sălbatice în timpul transportului, în funcție de tipul de transport și de speciile de animale de acvacultură și animale acvatice sălbatice transportate;</p>	
--	---	--

<p>(d) orice schimb de apă care a avut loc în timpul transportului, precizând sursa apei noi și locurile de eliberare a apei;</p> <p>(e) curățarea și dezinfectarea mijloacelor de transport. Evidențele se țin și se păstrează pe suport de hârtie sau în format electronic.</p> <p>(2) Transportatorii care prezintă un risc redus de răspândire a bolilor listate sau emergente pot fi exonerati de statul membru în cauză de a ține evidența tuturor sau a unora dintre informațiile prevăzute la alineatul (1), cu condiția ca trasabilitatea să fie asigurată.</p> <p>(3) Transportatorii țin evidențele prevăzute la alineatul (1):</p> <p>(a) în așa fel încât să poată fi puse imediat la dispoziția autorității competente, la cerere;</p> <p>(b) pentru o perioadă minimă care urmează să fie stabilită de către autoritatea competentă, care nu poate fi mai mică de trei ani.</p>	<p>b) exploatașilor de acvacultură, unităților producătoare de produse provenite de la animale de acvacultură unde s-au transportat animalele de acvacultură și a produselor;</p> <p>c) orice schimb de apă efectuat în cursul transportului, precizând, în special, sursa apelor noi și locul de eliberare a apei.</p> <p style="text-align: center;">Capitolul XVI</p> <p>Producerea, prelucrarea și distribuția de produse de origine animală și subproduse de origine animală</p> <p>Articolul 80. Cerințele de siguranță privind organizarea procesului de producție</p> <p>(1) Produsul alimentare se produc și introduc pe piață în conformitate cu Legea nr. 306/2018 privind siguranța alimentelor și cu respectarea prevederilor Legii nr. 296/2017 privind cerințele generale de igienă a produselor alimentare.</p> <p>(2) Dacă în procesul vămii medicul veterinar oficial depistează boli transmisibile la animale sau există suspiciunea acestora ori un risc de altă natură ce poate pune în pericol sănătatea animalelor, sănătatea publică veterinară, protecția animalelor, protecția mediului și siguranța produselor de origine animală, întregul lot al mărfii supuse controlului sanitar veterinar de stat se returnează către țara de origine, iar dacă această măsură nu este posibilă, Agenția, în comun cu organele vamale, dispune distrugerea lotului, sacrificarea forțată a animalelor și prelucrarea ulterioară sau tratamentul imediat al acestora, precum și al obiectelor și materialelor aferente.</p> <p>(3) În situațiile prevăzute la alin. (2), Agenția notifică măsurile dispuse autorității sanitare veterinare centrale din țara exportatoare.</p> <p>(4) Normele și cerințele sanitare veterinare privind producerea, prelucrarea, depozitarea, transportul, comercializarea, utilizarea, importul, tranzitul, exportul produselor de origine animală, inclusiv acvacultură, se aprobă de către Guvern.</p> <p>Articolul 81. Mișcarea subproduselor de origine animală ce nu sînt destinate consumului</p>	
--	--	--

uman, a altor deșeuri, materiale și agenți patogeni de origine animală

(1) Comerțul, importul, exportul și orice mișcare internă a subproduselor de origine animală ce nu sînt destinate consumului uman, a altor deșeuri animale, a agenților patogeni de origine animală, precum și a produselor prelucrate obținute din procesarea subproduselor de origine animală ce nu sînt destinate consumului uman, se realizează cu respectarea cerințelor sanitare veterinare și a cerințelor specifice pentru siguranța sanitară veterinară a produselor de origine animală.

(2) Schimbul de agenți patogeni și de material patologic de origine animală se realizează numai prin abordarea integrată a tuturor pericolelor pentru sănătatea publică, inclusiv a cazurilor de bioterorism și între unități de învățămînt superior medical veterinar, instituții veterinare, laboratoare sanitare veterinare, unități și instituții de cercetare sanitare veterinare, unități ce produc preparate imunologice, kituri și reagenți de diagnostic, care sînt autorizate de Agenție pentru a desfășura astfel de activități, conform cerințelor sanitare veterinare specifice, elaborate și aprobate de Agenție.

(3) Subprodusele de origine animală ce nu sînt destinate consumului uman sau alte deșeuri animale, precum și produsele prelucrate obținute din procesarea subproduselor de origine animală ce nu sînt destinate consumului uman pot fi colectate, depozitate, transportate, procesate, fabricate, incinerate, co-incinerate sau supuse oricărui alt proces de neutralizare cu respectarea cerințelor sanitare veterinare și pentru siguranța produselor specifice, prevăzute de normele sanitare veterinare și pentru siguranța produselor de origine animală se aprobă de Guvern.

(4) Produsele și subprodusele menționate la alin. (3) sînt supuse inspecției și controalelor sanitare veterinare conform cerințelor sanitare veterinare și pentru siguranța produselor specifice, în scopul prevenirii de boli la animale și oameni, precum și pentru prevenirea contaminării mediului.

(5) Agenția elaborează și pune în aplicare, anual, un plan de monitorizare a deșeurilor de origine animală și organizează realizarea controalelor sanitare veterinare ale acestora.

Capitolul XVI

Cerințele sanitare veterinare privind protecția sănătății publice veterinare

Articolul 82. Cerințele sanitare veterinare privind materiile prime și fabricarea produselor de origine animală

(1) Materiile prime de origine animală sunt admise pentru procesare și industrializare numai după efectuarea expertizei sanitare veterinare și corespund cerințelor sanitare veterinare în domeniu.

(2) Materiile prime pentru obținerea produselor de origine animală destinate consumului uman trebuie să respecte următoarele cerințe:

a) să fie sigure pentru sănătatea oamenilor, sănătatea animalelor și pentru mediu;

b) să provină de la animale ce se conformează cu cerințele de sănătate și au fost supuse inspecției și controalelor sanitare veterinare înainte și după sacrificare;

c) să fie obținute, colectate, achiziționate, depozitate, transportate, puse pe piață, comercializate, distribuite și vândute în condiții care să prevină orice risc pentru sănătatea oamenilor, sănătatea animalelor și pentru mediu;

d) să fie etichetate și marcate de către medicul veterinar la locul de producere a acestora cu o marcă de sănătate ce conține numărul de autorizare al întreprinderii de origine, care trebuie înscris și pe documentele veterinare ce însoțesc fiecare mișcare a acestor produse.

(3) Autoritățile sanitare veterinare competente au puterea legală de a dispune întreruperea fabricării de produse de origine animală neconforme cerințelor sanitare veterinare specifice pînă la remedierea deficiențelor, remediere certificată de medicul veterinar oficial care are în supraveghere și sub control sanitar veterinar întreprinderea respectivă, de a retrage de pe fluxul tehnologic, din depozitele distribuitorilor

sau din rețeaua de vânzare cu amănuntul produsele respective și de a dispune, după efectuarea unor investigații de laborator, dacă este necesar, utilizarea acestora în alte scopuri (industriale) sau distrugerea sub supraveghere sanitară veterinară oficială.

(4) Agenții economici din industria alimentară care procesează materii prime și produse de origine animală trebuie să elaboreze și să pună în aplicare un plan de autocontroale ale proceselor de fabricație, organizate pentru fiecare fază sau etapă de producție pentru siguranța procesării sau industrializării, de asemenea, trebuie să înregistreze și să păstreze la dispoziția medicului veterinar oficial rezultatele acestora și să transmită distribuitorilor certificatul de calitate al acestor produse, întocmit în baza autocontroalelor și a examinărilor oficiale efectuate pentru fiecare lot pe prelevările efectuate de medicul veterinar oficial. Totodată agenții economici creează angajazilor condiții de securitate și sănătate în muncă.

(5) Fiecare unitate de transport care transportă mărfuri supuse controlului sanitar veterinar de stat, fiecare tip de produs sau lot de marfă supus controlului sanitar veterinar de stat trebuie să fie însoțit de certificat de sănătate animală în original, emis la locul de expediție a mărfii, care să corespundă cerințelor și standardelor internaționale și naționale ale Republicii Moldova. Certificatul de sănătate animală se eliberează pe suport de hârtie sau în format electronic, cu aplicarea semnăturii digitale, eliberată de Centrul de certificare a cheilor publice al autorităților administrației publice.

Articolul 83. Programul național de supraveghere și monitorizare a reziduurilor

(1) Agenția, împreună cu Ministerul Sănătății, elaborează și pune în aplicare Programul național de supraveghere și monitorizare a reziduurilor și a altor contaminanți la animale vii, produse și subproduse de origine animală și asigură controlul realizării acestuia.

(2) Cerințele sanitare veterinare privind producerea, comercializarea și utilizarea pe teritoriul Republicii Moldova a substanțelor cu efect hormonal sau tireostatice și a substanțelor beta agoniste în

	<p>creșterea animalelor se aprobă de către Guvern.</p> <p>(3) Agenția, împreună cu Ministerul Sănătății, elaborează cerințe sanitare veterinare specifice pentru supravegherea și monitorizarea unor substanțe și reziduuri conținute în animale vii, în produsele și subprodusele de origine animală destinate consumului uman.</p> <p>(4) Agenția transmite organismelor internaționale informații din domeniul sanitar veterinar național, conform obligațiilor asumate.</p> <p>Articolul 84. Controlul zoonozelor</p> <p>(1) Agenția stabilește și pune în aplicare cerințele sanitare veterinare pentru supravegherea, prevenirea și controlul zoonozelor.</p> <p>(2) Agenția, împreună cu Ministerul Sănătății elaborează și pune în aplicare documente directive și metodice privind supravegherea, prevenirea și controlul antropozoonozelor, de asemenea port responsabilitatea realizării acestora în raport cu sănătatea animală, umană și cu produsele și subprodusele de origine animală supuse supravegherii și controlului sanitar veterinar”.</p> <p>(3) Agenția are responsabilitatea supravegherii, prevenirii și controlului zoonozelor în raport cu sănătatea animalelor și cu produsele și subprodusele de origine animală supuse supravegherii și controlului sanitar veterinar.</p> <p>(4) Agenția, împreună cu Ministerul Sănătății, stabilește limitele maxime admise de reziduuri de medicamente de uz veterinar la animale vii și în produsele de origine animală provenite de la animale tratate cu astfel de medicamente de uz veterinar.</p> <p>Norme UE neaplicabile</p>
<p>Articolul 189 Delegarea de competențe privind ținerrea evidențelor</p> <p>(1) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 264 privind normele de completare a cerințelor privind ținerrea evidențelor prevăzute la articolele 186, 187 și 188 în ceea ce privește informațiile care trebuie înregistrate de operatori în plus față de cele prevăzute la articolul 186 alineatul (1), articolul 187 alineatul (1) și articolul 188 alineatul (1).</p> <p>(2) Comisia are în vedere următoarele aspecte la adoptarea actelor delegate prevăzute la alineatul (1):</p>	

<p>(a) riscurile prezentate de fiecare tip de unitate de acvacultură sau de transport;</p> <p>(b) speciile și categoriile de animale acvatice deținute în cadrul unității de acvacultură în cauză sau care sunt transportate la sau de la respectiva unitate;</p> <p>(c) tipul de producție în unitate;</p> <p>(d) tiparele de circulație specifice tipului de unitate de acvacultură sau de unitate producătoare de alimente provenite de la animale acvatice apte pentru combaterea bolilor;</p> <p>(e) numărul, volumul sau greutatea animalelor acvatice deținute în cadrul unității sau care sunt transportate la sau de la aceasta.</p>		
<p><i>Articolul 190</i></p> <p>Competențe de executare privind exonerări de la cerințele de finere a evidențelor</p> <p>Comisia poate stabili, prin acte de punere în aplicare, norme privind tipurile de unități de acvacultură și de operatori care pot fi exonerati de către statele membre de la cerințele de finere a evidențelor prevăzute la articolele 186 și 188, în ceea ce privește:</p> <p>(a) operatorii anumitor categorii de instalații de acvacultură și transporta-torii;</p> <p>(b) unitățile de acvacultură care dețin sau, respectiv, transportatorii care transportă un număr redus de animale de acvacultură sau un număr mic de animale acvatice;</p> <p>(c) anumite specii și categorii de animale acvatice.</p> <p>La adoptarea actelor de punere în aplicare respective, Comisia întemeiază actele respective pe criteriile prevăzute la articolul 189 alineatul (2).</p> <p>Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 266 alineatul (2).</p>		
<p>CAPITOLUL 2</p> <p>Circulația animalelor acvatice în interiorul Uniunii</p> <p>Secțiunea 1</p> <p>Cerințe generale pentru circulație</p> <p><i>Articolul 191</i></p> <p>Cerințe generale pentru circulația animalelor acvatice</p> <p>(1) Operatorii iau măsuri adecvate pentru a garanta că circulația animalelor acvatice nu pune în pericol statutul sanitar de la locul de destinație în ceea ce privește:</p> <p>(a) bolile listate menționate la articolul 9 alineatul (1) litera (d);</p> <p>(b) bolile emergente.</p>		<p>Articolul 74. Cerințe generale pentru circulația animalelor</p> <p>(1) Operatorii din domeniul de acvacultură sunt obligate să respecte măsurile legale de circulație a animalelor, inclusiv acvatice, pentru a nu pune în pericol statutul sanitar al animalelor, ce vizează:</p> <p>a) bolile cu declarare obligatorie a căror listă este stabilită de OIE; inclusiv</p> <p>b) bolile emergente.</p> <p>(2) Operatorii transportă animalele acvatice în</p>

<p>(2) Operatorii deplasează animalele acvatice în unități de acvacultură sau pentru consumul uman sau le eliberează în natură numai în cazul în care respectă următoarele condiții:</p> <p>(a) provin, cu excepția animalelor acvatice sălbatice, de la exploatații care au fost înregistrate de Agenție în corespundere cu secțiunea 2 din prezentul capitol;</p> <p>(i) au fost înregistrate de autoritatea competentă în conformitate cu articolul 173,</p> <p>(ii) au fost autorizate de autoritatea competentă respectivă în conformitate cu articolele 181 și 182, atunci când acest lucru este impus de articolul 176 alineatul (1), de articolul 177 sau de articolul 178; sau</p> <p>(iii) au primit o derogare de la cerința de înregistrare prevăzută la articolul 173.</p> <p>(b) nu fac obiectul:</p> <p>(i) restricțiilor de circulație care afectează speciile și categoriile în cauză după cum se prevede în normele stabilite la articolul 55 alineatul (1), articolul 56, articolul 61 alineatul (1), articolul 62, articolul 64, articolul 65, articolul 70 alineatul (1) litera (b), articolul 74 alineatul (1), articolul 79 și articolul 81 și în normele adoptate în temeiul articolului 55 alineatul (2), articolului 63, articolului 67, articolului 70 alineatul (3), articolului 71 alineatul (3), articolului 74 alineatul (4) și articolului 83 alineatul (2); sau</p> <p>(ii) măsurilor de urgență prevăzute la articolele 257 și 258 și în normele adoptate în temeiul articolului 259.</p> <p>Cu toate acestea, operatorii pot deplasa respectivele animale acvatice în cazul în care sunt prevăzute derogări de la restricțiile de circulație pentru astfel de deplasări sau eliberări în titlul II din partea III (articolele 53 – 83) sau sunt prevăzute derogări de la măsurile de urgență în normele adoptate în temeiul articolului 259.</p> <p>(3) Operatorii iau toate măsurile necesare pentru a se asigura că animalele de acvacultură, după părăsirea locului lor de origine, sunt transportate direct la locul final de destinație.</p> <p><i>Articolul 192</i></p> <p>Măsuri de prevenire a bolilor care se aplică transportului</p> <p>(1) Operatorii iau măsurile corespunzătoare și necesare de prevenire a bolilor pentru a se asigura că:</p> <p>(a) statutul sanitar al animalelor acvatice nu este pus în pericol în cursul transportului;</p> <p>(b) operațiunile de transport al animalelor acvatice nu</p>	<p>exploatații de acvacultură sau pentru consumul uman sau le eliberează în natură numai în cazul în care animalele în cauză respectă următoarele condiții:</p> <p>a) provin, cu excepția animalelor acvatice sălbatice, de la exploatații care au fost înregistrate de Agenție în corespundere cu secțiunea 2 din prezentul capitol;</p> <p>b) nu fac obiectul restricțiilor de circulație, inclusiv măsurilor de contingență, stabilite de Agenție.</p> <p>(3) Persoanele fizice și juridice care transportă animalele, inclusiv de acvacultură, sunt obligate să respecte normele sanitare veterinare privind cerințele de sănătate, de protecție și bunăstare a animalelor, de reproducție a animalelor aprobate de Guvern, precum și măsurile suplimentare stabilite de Agenție din momentul părăsirii locului lor de origine și până la locul final de destinație asigurând:</p> <p>1) verificarea concordanței animalelor sau produselor respective cu informațiile ce figurează în documentele de însoțire</p> <p>2) aplicarea măsurii necesare de prevenire a bolilor, astfel încât să nu fie afectat statutul sanitar al animalelor acvatice;</p> <p>3) că operațiunile de transport al animalelor acvatice nu cauzează o posibilă răspândire a bolilor;</p> <p>4) curățarea și dezinfectarea echipamentelor și a mijloacelor de transport și altor măsuri de biosecuritate, aplicate în funcție de riscurile implicate de operațiunile de transport în cauză;</p> <p>5) că orice schimb de apă și evacuare a apei în timpul transportului animalelor acvatice destinate acvaculturii sau eliberării în natură, se fac în locuri și în condiții nu pun în pericol statutul sanitar al:</p> <p>a) animalelor acvatice transportate;</p> <p>b) oricăror animale acvatice de pe traseu și până la locul de destinație;</p> <p>c) animalelor acvatice prezente la locul de destinație.</p> <p>6) asigură expedierea în cel mai scurt timp către locul de destinație;</p> <p>7) evită pierderi de apă din vehicul în timpul transportului.</p>	
---	---	--

<p>cauzează o posibilă răspândirea bolilor listate astfel cum se menționează la articolul 9 alineatul (1) litera (d) la oameni și animale pe traseu și în locurile de destinație;</p> <p>(c) curățarea și dezinfectarea echipamentelor și a mijloacelor de transport și alte măsuri de biosecuritate adecvate sunt efectuate în funcție de riscurile implicate de operațiunile de transport în cauză;</p> <p>(d) orice schimb de apă și evacuare a apei în timpul transportului anima-lelor acvatice destinate acvaculturii sau eliberării în natură se efectuează în locuri și în condiții care nu pun în pericol statutul sanitar în ceea ce privește bolile listate menționate la articolul 9 alineatul (1) litera (d) al:</p> <p>(i) animalelor acvatice transportate;</p> <p>(ii) oricăror animale acvatice de pe traseu și până la locul de destinație;</p> <p>(iii) animalelor acvatice prezente la locul de destinație.</p> <p>(2) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 264 privind:</p> <p>(a) condițiile și cerințele privind curățarea și dezinfectarea echipamentelor și a mijloacelor de transport în conformitate cu alineatul (1) litera (c) din prezentul articol și utilizarea produselor biocide în aceste scopuri;</p> <p>(b) alte măsuri adecvate de biosecuritate pe timpul transportului, astfel cum se prevede la alineatul (1) litera (c) din prezentul articol;</p> <p>(c) schimbul de apă și evacuarea apei în timpul transportului, astfel cum se prevede la alineatul (1) litera (d) din prezentul articol.</p>	<p>(4) Animalele acvatice deplasate în vederea consumului uman, acvaculturii, eliberării în natură sau a oricărui alt scop, nu sunt folosite în niciun alt scop decât cel preconizat.</p> <p>(5) Transportul animalelor de acvacultură, inclusiv a materialului de înmulțire piscicol, se efectuează în baza și în prezența certificatului de sănătate animală, în original, care confirmă starea de sănătate a animalelor de acvacultură.</p> <p>(6) Documentul poate include și detalii privind sănătatea animală solicitate de Agenție, în funcție de situația epizootică din regiune și întreprinderea exportatoare.</p> <p>(7) Documentele de transport se eliberează de către autoritatea competentă de la locul de origine, timp de 48 de ore înainte de încărcare, în una din limbile oficiale ale țării de destinație. Documentele sînt valabile zece zile.</p> <p>(8) Prin derogare de la art. 23, Agenția poate permite operatorilor să introducă animale de acvacultură vii într-o zonă sau un compartiment pentru care s-a instituit un program de eradicare în ceea ce privește bolile specifice animalelor de acvacultură, dintr-o altă zonă sau alt compartiment pentru care un astfel de program a fost, de asemenea, instituit pentru aceleași boli în respectiva zonă, cu condiția ca această deplasare să nu pună în pericol statutul sanitar din zona sau din compartimentul din acesta și în cazul cînd această deplasare nu prezintă un risc semnificativ de răspîndire a bolilor datorită:</p> <p>a) speciilor, categoriilor și etapei de viață ale animalelor de acvacultură în cauză;</p> <p>b) metodelor de deținere a animalelor de acvacultură și tipului de producție în exploatațile de acvacultură de origine și de destinație;</p> <p>c) utilizării preconizate pentru animalele de acvacultură;</p> <p>d) locului de destinație pentru animalele de acvacultură;</p> <p>e) tratamentelor speciale, metodelor de prelucrare și altor măsuri suplimentare de limitare a riscurilor aplicate în locul de origine sau locul de</p>	<p>Articolul 193</p> <p>Schimbarea utilizării prevăzute</p> <p>(1) Animalele acvatice care sunt deplasate pentru a fi distruse sau sacrifi-cate în conformitate cu următoarele măsuri nu trebuie folosite în niciun alt scop:</p> <p>(a) oricare dintre măsurile de control al bolilor astfel cum se prevede la articolul 32 alineatul (1) litera (c), articolul 55 alineatul (1), articolele 56, 61, 62, 64, 65 și 70, articolul 74 alineatele (1) și (2), articolele 79, 80, 81 și 82 și în normele adoptate în conformitate cu articolul 55 alineatul (2), articolul 63, articolul 67, articolul 70 alineatul (3), articolul 71 alineatul (3), articolul 74 alineatul (4) și articolul 83 alineatul (2);</p> <p>(b) măsurile de urgență astfel cum se prevede la articolele 257 și 258 și în normele adoptate în conformitate cu articolul 259.</p>			
--	--	--	--	--	--

<p>(2) Animalele acvatice deplasate în vederea consumului uman, acvaculturii, eliberării în natură sau a oricărei alte scop, nu trebuie folosite în niciun alt scop decât cel preconizat.</p> <p>(3) Prin derogare de la alineatul (2), autoritatea competentă de la locul de destinație poate autoriza o schimbare a utilizării animalelor acvatice într-un scop diferit de cel preconizat inițial, cu condiția ca noua utilizare să nu prezinte un risc mai ridicat pentru statul sanitar al animalelor acvatice de la locul de destinație decât scopul preconizat inițial.</p> <p><i>Articolul 194</i></p> <p>Obligațiile operatorilor la locul de destinație</p> <p>(1) Operatorii unităților de acvacultură și ai unităților producătoare de alimente provenite de la animale acvatice apte pentru combaterea bolilor care primesc animale acvaticeși operatorii care primesc animale acvatice pentru eliberarea în natură, înainte ca animalele acvatice să fie descărcate:</p> <p>(a) verifică prezența unuia dintre următoarele documente, în cazul în care acesta este necesar:</p> <p>(i) certificatele de sănătate animală prevăzute la articolul 208 alineatul (1), articolul 209 și articolul 223 alineatul (1) și în normele adoptate în temeiul articolelor 189, 211 și 213;</p> <p>(ii) documentele de declarație pe proprie răspundere prevăzute la articolul 218 alineatul (1) și în normele adoptate în temeiul articolului 218 alinea-tele (3) și (4);</p> <p>(b) după verificarea animalelor acvatice pe care le-au primit, informează autoritatea competentă de la locul de destinație cu privire la orice neregulă privind:</p> <p>(i) animalele acvatice primite;</p> <p>(ii) documentele menționate la litera (a) punctele (i) și (ii).</p> <p>(2) În eventualitatea unei nereguli, astfel cum se menționează la alineatul (1) litera (b), operatorul izolează animalele acvatice vizate de neregula respectivă până când autoritatea competentă de la locul de destinație ia o decizie cu privire la acestea.</p> <p><i>Articolul 195</i></p> <p>Cerințe generale în ceea ce privește circulația animalelor de acvacultură care tranzitează state membre, dar sunt destinate exportului din Uniune către țări terțe sau teritorii</p> <p>Operatorii se asigură că animalele de acvacultură destinate exportului către o țară terță sau un teritoriu, care</p>	<p>destinație.</p> <p>Articolul 75. Circulația animalelor acvatice în scopuri științifice</p> <p>(1) Agenția dispune circulația animalelor, inclusiv acvatice, în scopuri științifice. În condițiile în care sunt respectate prevederile Legii nr. 211/2017 privind protecția animalelor folosite în scopuri experimentale sau în alte scopuri științifice.</p> <p>(2) Importul, exportul și tranzitul animalelor acvatice destinate unor scopuri științifice, se efectuează în baza certificatelor de sănătate animală.</p> <p>Articolul 76. Obligațiile operatorilor la locul de destinație</p> <p>(1) Operatorii exploatațiilor de acvacultură și ai unităților producătoare de alimente provenite de la animale acvatice, inclusiv operatorii care primesc animale acvatice pentru eliberarea în natură, înainte ca animalele acvatice să fie descărcate:</p> <p>1) verifică documentele de proveniență, care includ:</p> <p>a) certificatul de sănătate animală;</p> <p>b) declarația pe proprie răspundere privind inofensivitatea produsului;</p> <p>2) după verificarea animalelor acvatice pe care le-au primit, informează Agenția de la locul de destinație cu privire la orice neregulă privind:</p> <p>a) animalele acvatice primite;</p> <p>b) documentele de proveniență recepționate.</p> <p>(2) În eventualitatea unei nereguli, în cazul menționat la alin. (1) pct. 2), operatorul izolează animalele acvatice vizate, până când autoritatea sanitară veterinară competentă de la locul de destinație ia o decizie cu privire la acestea, conform prevederilor art. 58.</p>	<p>Articolul 74. Cerințe generale pentru circulația animalelor</p> <p>(1) Operatorii din domeniul de acvacultură sunt obligate să respecte măsurile legale de circulație a animalelor, inclusiv acvatice, pentru a nu pune în pericol statutul sanitar al animalelor, ce vizează:</p>
---	--	--

<p>tranzitează teritoriul altui stat membru, îndeplinesc cerințele stabilite la articolele 191, 192 și 193.</p> <p>Secțiunea 2</p> <p>Animale acvatice destinate unităților de acvacultură sau care urmează a fi eliberate în natură</p> <p><i>Articolul 196</i></p> <p>Mortalitate anormală sau alte simptome de boală gravă</p> <p>(1) Operatorii deplasează animale acvatice dintr-o unitate de acvacultură sau din natură într-o altă unitate de acvacultură sau le eliberează în natură numai dacă animalele respective:</p> <p>(a) nu prezintă simptome de boală; și</p> <p>(b) provin dintr-o unitate de acvacultură sau dintr-un mediu unde nu există mortalități anormale cu o cauză nedeterminată.</p> <p>(2) Prin derogare de la alineatul (1), autoritatea competentă poate, pe baza unei evaluări a riscurilor implicate, să autorizeze deplasarea sau eliberarea animalelor acvatice astfel cum se menționează la alineatul respectiv, cu condiția ca animalele în cauză să provină dintr-o parte a unității de acvacultură, sau din natură, care este independentă de unitatea epidemiologică în care au fost înregistrate mortalitatea anormală sau alte simptome de boală.</p> <p>În cazul în care deplasarea sau eliberarea menționate la prezentul alineat se efectuează către alt stat membru, aceasta se autorizează numai de către autoritatea competentă dacă autoritățile competente din statul membru de destinație și, dacă este cazul, din statele membre de tranzit, și-au dat acordul pentru o astfel de deplasare sau eliberare.</p> <p><i>Articolul 197</i></p> <p>Circulația animalelor de acvacultură destinate statelor membre sau zonelor sau compartimentelor din acestea care au fost declarate indemne de boală sau care fac obiectul unui program de eradicare și acte delegate</p> <p>(1) Operatorii deplasează animale de acvacultură din speciile listate relevante pentru una sau mai multe dintre bolile listate menționate la articolul 9 alineatul (1) literele (b) sau (c) către o unitate de acvacultură sau pentru eliberare în natură într-un stat membru, într-o zonă sau într-un compartiment din acesta care a fost declarat(ă) indema(ă) de aceste</p>	<p>a) bolile cu declarare obligatorie a căror listă este stabilită de OIE; inclusiv</p> <p>b) bolile emergente.</p> <p>(2) Operatorii transportă animalele acvatice în exploatații de acvacultură sau pentru consumul uman sau le eliberează în natură numai în cazul în care animalele în cauză respectă următoarele condiții:</p> <p>a) provin, cu excepția animalelor acvatice sălbatice, de la exploatații care au fost înregistrate de Agenție în corespundere cu secțiunea 2 din prezentul capitol;</p> <p>b) nu fac obiectul restricțiilor de circulație, inclusiv măsurilor de contingență, stabilite de Agenție.</p> <p>(3) Persoanele fizice și juridice care transportă animalele, inclusiv de acvacultură, sunt obligate să respecte normele sanitare veterinare privind cerințele de sănătate, de protecție și bunăstare a animalelor, de reproducție a animalelor aprobate de Guvern, precum și măsurile suplimentare stabilite de Agenție din momentul părăsirii locului lor de origine și până la locul final de destinație asigurând:</p> <p>1) verificarea concordanței animalelor sau produselor respective cu informațiile ce figurează în documentele de însoțire</p> <p>2) aplicarea măsurii necesare de prevenire a bolilor, astfel încât să nu fie afectat statutul sanitar al animalelor acvatice;</p> <p>3) că operațiunile de transport al animalelor acvatice nu cauzează o posibilă răspândire a bolilor;</p> <p>4) curățarea și dezinfectarea echipamentelor și a mijloacelor de transport și altor măsuri de biosecuritate, aplicate în funcție de riscurile implicate de operațiunile de transport în cauză;</p> <p>5) că orice schimb de apă și evacuare a apei în timpul transportului animalelor acvatice destinate acvaculturii sau eliberării în natură, se fac în locuri și în condiții nu pun în pericol statutul sanitar al:</p> <p>a) animalelor acvatice transportate;</p> <p>b) oricăror animale acvatice de pe traseu și până la locul de destinație;</p> <p>c) animalelor acvatice prezente la locul de destinație.</p>	
---	--	--

<p>boli listate în conformitate cu articolul 36 alineatul (4) sau cu articolul 37 alineatul (4), numai dacă animalele în cauză provin dintr-un stat membru sau dintr-o zonă sau dintr-un compartiment din acesta care a fost declarat(ă) indemn(ă) de bolile respective.</p> <p>(2) Operatorii deplasează animale de acvacultură din speciile listate relevante pentru una sau mai multe dintre bolile listate menționate la articolul 9 alineatul (1) literele (b) sau (c) către o unitate de acvacultură sau pentru eliberare în natură într-un stat membru, într-o zonă sau într-un compartiment din acesta care face obiectul unui program de eradicare pentru una sau mai multe dintre bolile listate astfel cum se prevede la articolul 31 alineatul (1) sau (2), numai dacă animalele în cauză provin dintr-un stat membru sau dintr-o zonă sau dintr-un compartiment din acesta declarat(ă) indemn(ă) de bolile respective.</p> <p>(3) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 264 privind derogările de la cerințele de circulație sau de eliberare prevăzute la alineatele (1) și (2) din prezentul articol, care nu prezintă un risc semnificativ de răspândire a bolilor listate astfel cum se menționează la articolul 9 alineatul (1) litera (d), datorită:</p> <p>(a) speciilor, categoriilor și etapei de viață ale animalelor de acvacultură în cauză;</p> <p>(b) tipului de unitate de origine și de destinație;</p> <p>(c) utilizării preconizate pentru animalele de acvacultură;</p> <p>(d) locului de destinație pentru animalele de acvacultură;</p> <p>(e) tratamentelor speciale, metodelor de prelucrare și altor măsuri suplimentare de limitare a riscurilor aplicate în locul de origine sau de destinație.</p> <p><i>Articolul 198</i></p> <p>Derogări acordate de statele membre în ceea ce privește obligația operatorilor privind circulația animalelor de acvacultură între statele membre, zonele sau compartimentele care fac obiectul unui program de eradicare</p> <p>Prin derogare de la articolul 197 alineatele (1) și (2), statele membre pot autoriza operatorii să deplaseze animale de acvacultură într-o zonă sau un compartiment pentru care s-a instituit un program de eradicare în conformitate cu articolul 31 alineatele (1) și (2) în ceea ce privește bolile listate menționate la articolul 9 alineatul (1) literele (b) și (c), dintr-o altă zonă sau alt compartiment pentru care un astfel de program a fost, de asemenea,</p>	<p>6) asigură expedierea în cel mai scurt timp către locul de destinație;</p> <p>7) evită pierderi de apă din vehicul în timpul transportului.</p> <p>(4) Animalele acvatice deplasate în vederea consumului uman, acvaculturii, eliberării în natură sau a oricărui alt scop, nu sunt folosite în niciun alt scop decât cel preconizat.</p> <p>(5) Transportul animalelor de acvacultură, inclusiv a materialului de înmulțire piscicol, se efectuează în baza și în prezența certificatului de sănătate animală, în original, care confirmă starea de sănătate a animalelor de acvacultură.</p> <p>(6) Documentul poate include și detalii privind sănătatea animală solicitată de Agenție, în funcție de situația epizootică din regiune și întreprinderea exportatoare.</p> <p>(7) Documentele de transport se eliberează de către autoritatea competentă de la locul de origine, timp de 48 de ore înainte de încărcare, în una din limbile oficiale ale țării de destinație. Documentele sînt valabile zece zile.</p> <p>(8) Prin derogare de la art. 23, Agenția poate permite operatorilor să introducă animale de acvacultură vii într-o zonă sau un compartiment pentru care s-a instituit un program de eradicare în ceea ce privește bolile specifice animalelor de acvacultură, dintr-o altă zonă sau alt compartiment pentru care un astfel de program a fost, de asemenea, instituit pentru aceleași boli în respectiva zonă, cu condiția ca această deplasare să nu pună în pericol statutul sanitar din zona sau din compartimentul din acesta și în cazul cînd această deplasare nu prezintă un risc semnificativ de răspândire a bolilor datorită:</p> <p>a) speciilor, categoriilor și etapei de viață ale animalelor de acvacultură în cauză;</p> <p>b) metodelor de deținere a animalelor de acvacultură și tipului de producție în exploatarea de acvacultură de origine și de destinație;</p> <p>c) utilizării preconizate pentru animalele de acvacultură;</p> <p>d) locului de destinație pentru animalele de</p>	
---	---	--

<p>instituit pentru aceleași boli listate, cu condiția ca această circulație să nu pună în pericol statutul sanitar din statul membru, din zona sau din compartimentul de destinație. În cazul în care circulația respectivă se efectuează către alt stat membru, autoritatea competentă autorizează circulația în cauză numai dacă autoritățile competente din statul membru de destinație și, dacă este cazul, din statele membre de tranzit, și-au dat acordul în acest sens.</p>	<p>acvacultură;</p> <p>e) tratamentelor speciale, metodelor de prelucrare și altor măsuri suplimentare de limitare a riscurilor aplicate în locul de origine sau locul de destinație.</p> <p>Articolul 75. Circulația animalelor acvatice în scopuri științifice</p> <p>(1) Agenția dispune circulația animalelor, inclusiv acvatice, în scopuri științifice. În condițiile în care sunt respectate prevederile Legii nr. 211/2017 privind protecția animalelor folosite în scopuri experimentale sau în alte scopuri științifice.</p> <p>(2) Importul, exportul și tranzitul animalelor acvatice destinate unor scopuri științifice, se efectuează în baza certificatelor de sănătate animală.</p> <p>Articolul 76. Obligațiile operatorilor la locul de destinație</p> <p>(1) Operatorii exploataților de acvacultură și ai unităților producătoare de alimente provenite de la animale acvatice, inclusiv operatorii care primesc animale acvatice pentru eliberarea în natură, înainte ca animalele acvatice să fie descărcate:</p> <p>1) verifică documentele de proveniență, care includ:</p> <p>a) certificatul de sănătate animală;</p> <p>b) declarația pe proprie răspundere privind inofensivitatea produsului;</p> <p>2) după verificarea animalelor acvatice pe care le-au primit, informează Agenția de la locul de destinație cu privire la orice neregulă privind:</p> <p>a) animalele acvatice primite;</p> <p>b) documentele de proveniență recepționate.</p> <p>(2) În eventualitatea unei nereguli, în cazul menționat la alin. (1) pct. 2), operatorul izolează animalele acvatice vizate, până când autoritatea sanitară veterinară competentă de la locul de destinație ia o decizie cu privire la acestea, conform prevederilor art. 58.</p>			
<p>Articolul 199 Măsurile statelor membre privind eliberarea în natură a animalelor acvatice Statele membre pot solicita ca animalele acvatice să fie eliberate în natură numai în cazul în care provin dintr-un</p>				<p>Norme UE neaplicabile</p>

<p>stat membru sau dintr-o zonă sau dintr-un compartiment din acesta declarat(ă) indenn(ă) de boală în conformitate cu articolul 36 alineatul (1) sau cu articolul 37 alineatul (1), în ceea ce privește una sau mai multe dintre bolile listate menționate la arti-colul 9 alineatul (1) literele (b) și (c) pentru care specia de animale acva-tice care urmează să fie deplasate este o specie listată, indiferent de statu-tul sanitar din zona în care animalele acvatice urmează să fie eliberate.</p> <p>Articolul 200 Circulația animalelor acvatice sălbatice destinate statelor membre sau zonelor sau compartimentelor din acestea care au fost declarate indenne de boală sau care fac obiectul unui program de eradicare și acte delegate (1) Articolele 196, 197 și 198 se aplică circulației animalelor acvatice sălbatice destinate unei unități de acvacultură sau eliberării în natură. (2) Operatorii iau măsurile adecvate și necesare de prevenire a bolilor atunci când deplasează animale acvatice sălbatice între habitate, pentru a se asigura că: (a) aceste deplasări nu prezintă un risc semnificativ de răspândire a bolilor listate astfel cum se menționează la articolul 9 alineatul (1) litera (d) la animalele acvatice din locul de destinație; și (b) sunt instituite măsuri de diminuare a riscurilor sau alte măsuri de bio-securitate adecvate, în cazul în care este necesar să se asigure conformita-tea cu litera (a). (3) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul 264, privind măsurile de prevenire a bolilor și de diminuare a riscurilor care trebuie luate de operatori, astfel cum se prevede la alineatul (2) din prezentul articol. Până la adoptarea acestor acte delegate, autorita-tea competentă de la locul de destinație poate decide cu privire la astfel de măsuri.</p> <p>Secțiunea 3 Animale acvatice destinate consumului uman Articolul 201 Circulația animalelor de acvacultură vii destinate consumului uman în statele membre sau în zonele sau în compartimentele din acestea care au fost declarate indenne de boală sau care fac obiectul unui program de eradicare și acte delegate (1) Operatorii deplasează animale de acvacultură vii din</p>	<p>Articolul 74. Cerințe generale pentru circulația Compatibil animalelor</p> <p>(1) Operatorii din domeniul de acvacultură sunt obligate să respecte măsurile legale de circulație a animalelor, inclusiv acvatice, pentru a nu pune în pericol statutul sanitar al animalelor, ce vizează:</p> <p>a) bolile cu declarare obligatorie a căror listă este stabilită de OIE; inclusiv</p> <p>b) bolile emergente.</p> <p>(2) Operatorii transportă animalele acvatice în exploatații de acvacultură sau pentru consumul uman sau le eliberează în natură numai în cazul în care animalele în cauză respectă următoarele condiții:</p> <p>a) provin, cu excepția animalelor acvatice sălbatice, de la exploatații care au fost înregistrate de Agenție în corespundere cu secțiunea 2 din prezentul capitol;</p> <p>b) nu fac obiectul restricțiilor de circulație, inclusiv măsurilor de contingență, stabilite de Agenție.</p> <p>(3) Persoanele fizice și juridice care transportă animalele, inclusiv de acvacultură, sunt obligate să respecte normele sanitare veterinare privind cerințele de sănătate, de protecție și bunăstare a animalelor, de reproducție a animalelor aprobate de Guvern, precum și măsurile suplimentare stabilite de Agenție din momentul părăsirii locului lor de origine și până la locul final de destinație asigurând:</p> <p>1) verificarea concordanței animalelor sau produselor respective cu informațiile ce figurează în documentele de însoțire</p> <p>2) aplicarea măsurii necesare de prevenire a bolilor, astfel încât să nu fie afectat statutul sanitar al animalelor acvatice;</p>	
---	--	--

<p>speciile listate relevante pentru bolile listate astfel cum se menționează la articolul 9 ali-neatul (1) litera (b) sau (c) destinate consumului uman către un stat membru sau către o zonă sau un compartiment din acesta care a fost declarat(ă) indemn(ă) de boală în conformitate cu articolul 36 alineatul (4) sau cu articolul 37 alineatul (4) sau pentru care s-a instituit un program de eradicare în conformitate cu articolul 31 alineatul (1) sau (2) în ceea ce privește una sau mai multe dintre bolile listate menționate la arti-colul 9 alineatul (1) literele (b) și (c) numai dacă animalele respective provin dintr-un stat membru sau dintr-o zonă sau dintr-un compartiment din acesta care a fost declarat(ă) indemn(ă) de boală în conformitate cu articolul 36 alineatul (4) sau cu articolul 37 alineatul (4).</p> <p>(2) Prin derogare de la alineatul (1) din prezentul articol, statele membre pot autoriza operatorii să introducă animale de acvacultură vii într-o zonă sau un compartiment pentru care s-a instituit un program de eradicare în conformitate cu articolul 31 alineatul (1) sau (2) în ceea ce privește bolile listate menționate la articolul 9 alineatul (1) literele (b) și (c), dintr-o altă zonă sau alt compartiment pentru care un astfel de program a fost, de ase-menea, instituit pentru aceleași boli în respectivul stat membru, cu condiția ca această deplasare să nu pună în pericol statutul sanitar din statul membru sau din zona sau din compartimentul din acesta.</p> <p>(3) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul 264, privind derogările prevăzute la alineatul (2) din prezentul articol pentru deplasările de animale de acvacultură vii care nu prezintă un risc semnificativ de răspândire a bolilor datorită:</p> <p>(a) speciilor, categoriilor și etapei de viață ale animalelor de acvacultură în cauză;</p> <p>(b) metodelor de deținere a animalelor de acvacultură și tipului de pro-ducție în unitățile de acvacultură de origine și de destinație;</p> <p>(c) utilizării preconizate pentru animalele de acvacultură;</p> <p>(d) locului de destinație pentru animalele de acvacultură;</p> <p>(e) tratamentelor speciale, metodelor de prelucrare și altor măsuri supli-mentare de limitare a riscurilor aplicate în locul de origine sau locul de destinație.</p> <p><i>Articolul 202</i></p> <p>Circulația animalelor acvatice sălbatice vii destinate statelor membre sau zonelor sau compartimentelor din acestea care au fost declarate indenne de boală sau</p>	<p>3) că operațiunile de transport al animalelor acvatice nu cauzează o posibilă răspândire a bolilor;</p> <p>4) curățarea și dezinfectarea echipamentelor și a mijloacelor de transport și altor măsuri de bios securitate, aplicate în funcție de riscurile implicate de operațiunile de transport în cauză;</p> <p>5) că orice schimb de apă și evacuare a apei în timpul transportului animalelor acvatice destinate acvaculturii sau eliberării în natură, se fac în locuri și în condiții nu pun în pericol statutul sanitar al:</p> <p>a) animalelor acvatice transportate;</p> <p>b) oricăror animale acvatice de pe traseu și până la locul de destinație;</p> <p>c) animalelor acvatice prezente la locul de destinație.</p> <p>6) asigură expedierea în cel mai scurt timp către locul de destinație;</p> <p>7) evită pierderi de apă din vehicul în timpul transportului.</p> <p>(4) Animalele acvatice deplasate în vederea consumului uman, acvaculturii, eliberării în natură sau a oricărui alt scop, nu sunt folosite în niciun alt scop decât cel preconizat.</p> <p>(5) Transportul animalelor de acvacultură, inclusiv a materialului de înmulțire piscicol, se efectuează în baza și în prezența certificatului de sănătate animală, în original, care confirmă starea de sănătate a animalelor de acvacultură.</p> <p>(6) Documentul poate include și detalii privind sănătatea animală solicitată de Agenție, în funcție de situația epizootică din regiune și întreprinderea exportatoare.</p> <p>(7) Documentele de transport se eliberează de către autoritatea competentă de la locul de origine, timp de 48 de ore înainte de încărcare, în una din limbile oficiale ale țării de destinație. Documentele sînt valabile zece zile.</p> <p>(8) Prin derogare de la art. 23, Agenția poate permite operatorilor să introducă animale de acvacultură vii într-o zonă sau un compartiment pentru care s-a instituit un program de eradicare în ceea ce privește bolile specifice animalelor de acvacultură.</p>	
---	---	--

<p>care fac obiectul unui program de eradicare și acte delegate</p> <p>(1) Articolul 201 alineatele (1) și (2) și normele adoptate în temeiul arti-colului 201 alineatul (3) se aplică, de asemenea, circulației animalelor acvatice sălbatice vii destinate consumului uman și care sunt destinate statelor membre sau zonelor sau compartimentelor din acestea care au fost declarate indemne de boală în conformitate cu articolul 36 alineatul (4) sau articolul 37 alineatul (4) sau care fac obiectul unui program de eradicare în conformitate cu articolul 31 alineatul (1) sau (2), în cazul în care măsurile adoptate în temeiul acestora sunt necesare pentru a se asigura că animalele respective nu prezintă un risc semnificativ de răspândi-re a bolilor listate astfel cum se menționează la articolul 9 alineatul (1) litera (d) la animalele acvatice de la locul de destinație.</p> <p>(2) Alineatul (1) din prezentul articol se aplică, de asemenea, animalelor acvatice vii care nu intră în sfera definiției animalelor de acvacultură de la articolul 4 alineatul (7).</p> <p>(3) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul 264, privind cerințele de circulație pentru animalele acvatice sălbatice destinate consumului uman, de completare a alineatelor (1) și (2) din prezentul articol.</p> <p>Secțiunea 4</p> <p>Derogări de la secțiunile 1 – 3 (articolele 191 – 202) și măsuri suplimentare de diminuare a riscurilor</p> <p><i>Articolul 203</i></p> <p>Animale acvatice destinate unităților izolate pentru acvacultură și acte delegate</p> <p>(1) Operatorii deplasează animale acvatice către o unitate izolată pentru acvacultură numai în cazul în care animalele respective îndeplinesc următoarele condiții:</p> <p>(a) provin dintr-o altă unitate izolată pentru acvacultură;</p> <p>(b) nu prezintă un risc semnificativ de răspândire a bolilor listate astfel cum se menționează la articolul 9 alineatul (1) litera (d) la speciile de ani-male listate din cadrul unității izolate pentru acvacultură de destinație, cu excepția cazului în care deplasarea în cauză este autorizată în scopuri științifice.</p> <p>(2) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 264 privind:</p> <p>(a) norme detaliate privind circulația animalelor de acvacultură către unități izolate pentru acvacultură, în plus</p>	<p>dintr-o altă zonă sau alt compartiment pentru care un astfel de program a fost, de asemenea, instituit pentru aceleași boli în respectiva zonă, cu condiția ca această deplasare să nu pună în pericol statutul sanitar din zona sau din compartimentul din acesta și în cazul când această deplasare nu prezintă un risc semnificativ de răspândire a bolilor datorită:</p> <p>a) speciilor, categoriilor și etapei de viață ale animalelor de acvacultură în cauză;</p> <p>b) metodelor de deținere a animalelor de acvacultură și tipului de producție în exploatarea de acvacultură de origine și de destinație;</p> <p>c) utilizării preconizate pentru animalele de acvacultură;</p> <p>d) locului de destinație pentru animalele de acvacultură;</p> <p>e) tratamentelor speciale, metodelor de prelucrare și altor măsuri suplimentare de limitare a riscurilor aplicate în locul de origine sau locul de destinație.</p> <p>Articolul 75. Circulația animalelor acvatice în scopuri științifice</p> <p>(1) Agenția dispune circulația animalelor, inclusiv acvatice, în scopuri științifice. În condițiile în care sunt respectate prevederile Legii nr. 211/2017 privind protecția animalelor folosite în scopuri experimentale sau în alte scopuri științifice.</p> <p>(2) Importul, exportul și tranzitul animalelor acvatice destinate unor scopuri științifice, se efectuează în baza certificatelor de sănătate animală.</p> <p>Articolul 76. Obligațiile operatorilor la locul de destinație</p> <p>(1) Operatorii exploatarea de acvacultură și ai unităților producătoare de alimente provenite de la animale acvatice, inclusiv operatorii care primesc animale acvatice pentru eliberarea în natură, înainte ca animalele acvatice să fie descărcate:</p> <p>1) verifică documentele de proveniență, care includ:</p> <p>a) certificatul de sănătate animală;</p> <p>b) declarația pe proprie răspundere privind inofensivitatea produsului;</p>	
--	---	--

<p>față de cea prevăzută la alineatul (1) din prezentul articol;</p> <p>(b) normele speciale pentru circulația animalelor de acvacultură către unitățile izolate pentru acvacultură în care măsurile existente de diminuare a riscurilor garantează că respectiva circulație nu prezintă riscuri semnificative pentru sănătatea animalelor de acvacultură din aceea unitate izolată pentru acvacultură și din unitățile învecinate.</p>	<p>2) după verificarea animalelor acvatice pe care le-au primit, informează Agenția de la locul de destinație cu privire la orice neregulă privind:</p> <p>a) animalele acvatice primite;</p> <p>b) documentele de proveniență recepționate.</p> <p>(2) În eventualitatea unei nereguli, în cazul menționat la alin. (1) pct. 2), operatorul izolează animalele acvatice vizate, până când autoritatea sanitară veterinară competentă de la locul de destinație ia o decizie cu privire la acestea, conform prevederilor art. 58.</p>	
<p>Articolul 204</p> <p>Circulația animalelor acvatice în scopuri științifice și acte delegate</p> <p>(1) Autoritatea competentă de la locul de destinație poate, sub rezerva acordului autorității competente de la locul de origine, să autorizeze circulația animalelor acvatice în scopuri științifice pe teritoriul statului membru de destinație, atunci când respectiva circulație nu îndeplinește cerințele de la secțiunile 1 – 3 (articolele 191 – 202), cu excepția articolului 191 alineatele (1) și (3) și a articolelor 192, 193 și 194.</p> <p>(2) Autoritatea competentă menționată la alineatul (1) acordă derogări, astfel cum se prevede la respectivul alineat, numai în următoarele condiții:</p> <p>(a) autoritățile competente de la locurile de destinație și de origine:</p> <p>(i) au convenit asupra condițiilor pentru astfel de deplasări;</p> <p>(ii) se asigură că sunt instituite măsurile necesare de diminuare a riscurilor astfel încât circulația animalelor acvatice respective să nu pună în pericol statutul sanitar la locurile de tranzit și de destinație cu privire la boile listate menționate la articolul 9 alineatul (1) litera (d);</p> <p>(iii) au notificat, atunci când este cazul, autorităților competente din stațiile membre de tranzit derogarea acordată și condițiile în care aceasta a fost acordată;</p> <p>(b) circulația în cauză are loc sub supravegherea autorităților competente din locurile de origine și de destinație și, dacă este cazul, a autorităților competente din statul membru de tranzit.</p> <p>(3) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul 264, privind normele pentru acordarea derogărilor de către autoritățile competente, de completare a celor prevăzute la alineatele (1) și (2) din</p>	<p>Articolul 75. Circulația animalelor acvatice în scopuri științifice</p> <p>(1) Agenția dispune circulația animalelor, inclusiv acvatice, în scopuri științifice. În condițiile în care sunt respectate prevederile Legii nr. 211/2017 privind protecția animalelor folosite în scopuri experimentale sau în alte scopuri științifice.</p> <p>(2) Importul, exportul și tranzitul animalelor acvatice destinate unor scopuri științifice, se efectuează în baza certificatelor de sănătate animală.</p>	<p>Compatibil</p>

<p>prezentul articol. <i>Articolul 205</i></p> <p>Alte utilizări specifice ale animalelor acvatice, cerințe și derogări specifice și delegarea de competențe</p> <p>(1) Operatorii iau măsurile preventive necesare pentru a garanta că circulația animalelor acvatice care sunt destinate unor scopuri sau utilizări specifice listate la alineatul (2) litera (a) punctele (i) – (vi) din prezentul articol nu prezintă un risc de răspândire a bolilor listate, astfel cum se menționează la articolul 9 alineatul (1) litera (d), la animalele acvatice de la locul de destinație.</p> <p>(2) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 264 privind:</p> <p>(a) cerințele specifice de completare a normelor prevăzute în secțiunile 1 – 3 (articolele 191 – 202) și în ceea ce privește circulația animalelor acvatice în următoarele scopuri:</p> <ul style="list-style-type: none"> (i) grădini zoologice, magazine de animale de companie, angrosiști și iazuri de grădină; (ii) expoziții; (iii) pescuit sportiv, inclusiv momeală de pescuit; (iv) evenimente culturale și evenimente similare; (v) acvarii comerciale; sau (vi) asistență medicală și alte scopuri similare. <p>(b) derogările de la secțiunile 1 – 3 (articolele 191 – 202) cu excepția articolului 191 alineatele (1) și (3), a articolului 192, a articolului 193 și a articolului 194 în ceea ce privește circulația animalelor acvatice menționate la litera (a) din prezentul alineat, cu condiția să se aplice dispoziții adecvate privind biosiguritatea, astfel încât circulația respectivă să nu prezinte un risc semnificativ la adresa statutului sanitar la locul de destinație.</p> <p><i>Articolul 206</i></p> <p>Competența de executare pentru adoptarea de norme temporare privind circulația anumitor specii sau categorii de animale acvatice</p> <p>(1) Comisia poate stabili, prin acte de punere în aplicare, norme temporare, prin completarea normelor stabilite în prezentul capitol privind circulația anumitor specii sau categorii de animale acvatice, sau prin adoptarea unor norme alternative la acestea, în cazul în care:</p> <p>(a) cerințele de circulație prevăzute la articolul 196, articolul 197 alineatul (1), articolul 198, articolul 199, articolul 200 alineatele (1) și (2), articolul 201, articolul</p>	<p>Norme UE neaplicabile</p>

<p>202 alineatul (1), articolul 203 alineatul (1), articolul 204 alineatele (1) și (2) și în normele adoptate în temeiul articolului 197 alineatul (3), articolului 200 alineatul (3), articolului 202 alineatul (3), articolului 203 alineatul (2), articolului 204 alineatul (3) și al articolului 205 nu sunt eficiente pentru diminuarea riscurilor generate de deplasarea animalelor acvatice; sau</p> <p>(b) bolile listate astfel cum se menționează la articolul 9 alineatul (1) litera (d) par să se răspândească în pofida cerințelor privind circulația stabilite în conformitate cu secțiunile 1 – 4 (articolele 191 – 207).</p> <p>Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 266 alineatul (2).</p> <p>(2) Din motive imperioase de urgență justificate corespunzător referitoare la o boală listată care reprezintă un risc de impact foarte important și ținând seama de aspectele menționate la articolul 205, Comisia adoptă acte de punere în aplicare imediat aplicabile, în conformitate cu procedura menționată la articolul 266 alineatul (3).</p> <p><i>Articolul 207</i></p> <p>Aspecte care trebuie luate în considerare la adoptarea actelor delegate și a actelor de punere în aplicare prevăzute în prezenta secțiune</p> <p>La stabilirea normelor care urmează să fie prevăzute în actele delegate și în actele de punere în aplicare menționate la</p> <p>articolul 203 alineatul (2), articolul 204 alineatul (3), articolul 205 și articolul 206, Comisia întemeiază normele respective pe următoarele elemente:</p> <p>(a) riscurile implicate de circulația menționată în dispozițiile respective;</p> <p>(b) statutul sanitar în ceea ce privește bolile listate menționate la articolul 9 alineatul (1) litera (d) al locurilor de origine, de tranzit și de destinație;</p> <p>(c) speciile de animale acvatice listate pentru bolile listate menționate la articolul 9 alineatul (1) litera (d);</p> <p>(d) măsurile de biosecuritate în vigoare la locurile de origine, de tranzit și de destinație;</p> <p>(e) orice condiții specifice în care sunt deținute animalele acvatice;</p> <p>(f) tiparele de circulație specifice tipului de unitate de acvacultură și specia și categoria de animale acvatice în cauză;</p> <p>(g) alți factori epidemiologici.</p>	<p style="text-align: center;">Norme UE neaplicabile</p>
--	---

<p>Secțiunea 5 Certificarea sănătății animale <i>Articolul 208</i> Obligația operatorilor de a se asigura că animalele de acvacultură sunt însoțite de un certificat de sănătate animală</p> <p>(1) Operatorii deplasează animale de acvacultură numai dacă sunt însoțite de un certificat de sănătate animală eliberat de autoritatea competentă din statul membru de origine, în conformitate cu articolul 216 alineatul (1), în cazul în care animalele în cauză sunt din speciile listate pentru bolile lis-tate menționate la articolul 9 alineatul (1) literele (b) și (c) și sunt destinate introducerii într-un stat membru sau într-ozonă sau într-un com-partiment din acesta care a fost declarat(ă) indemn(ă) de boală în conformitate cu articolul 36 alineatul (4) și cu articolul 37 alineatul (4) sau în care este instituit un program de eradicare în conformitate cu articolul 31 alineatul (1) sau (2), în ceea ce privește una sau mai multe dintre bolile listate menționate la articolul 9 alineatul (1) literele (b) și (c).</p> <p>(2) Operatorii deplasează animale de acvacultură numai dacă sunt însoțite de un certificat de sănătate animală eliberat de autoritatea competentă din statul membru de origine, în conformitate cu articolul 216 alineatul (1), în cazul în care animalele în cauză sunt din speciile listate pentru bolile relevante menționate la articolul 9 alineatul (1) literele (a) și (b) și sunt autorizate să părăsească o zonă de restricție care face obiectul măsurilor de control al bolilor astfel cum se prevede la articolul 55 alineatul (1) litera (f) punctul (ii), articolul 56, articolul 64, articolul 65 alineatul (1), articolul 74 alineatul (1), articolul 79 și în normele adoptate în temeiul articolului 55 alineatul (2), articolului 67, articolului 68, articolului 71 alineatul (3), articolului 74 alineatul (4), articolului 83 alineatul (2) și articolului 259 pentru una sau mai multe dintre bolile listate menționate la articolul 9 alineatul (1) literele (a) și (b).</p> <p>(3) Operatorii iau toate măsurile necesare pentru a se asigura că certifica-tul de sănătate animală însoțește animalele de acvacultură de la locul de origine la locul de destinație finală, cu excepția cazului în care se prevăd măsuri specifice în normele adoptate în temeiul articolului 214.</p> <p><i>Articolul 209</i></p>	<p>Articolul 61. Certificarea sănătății animale. Conținutul certificatelor de sănătate animală</p> <p>(1) Agenția aprobă prin ordinul directorului general cerințele de certificare de sănătate animală pentru mișcarea internă sau export și se asigură că plasarea pe piață a animalelor, inclusiv a animalelor de acvacultură este condiționată de o certificare la sănătate animală, în cazul în care animalele respective sunt plasate într-o zonă declarată indemnă de boală sau fac obiectul unui program de supraveghere sau de eradicare.</p> <p>(2) Proprietarii, deținătorii sau îngrijitorii de animale au obligația să respecte și să aplice cerințele sanitare veterinare și alte norme privind adăpostirea și îngrijirea animalelor din exploatație, grădini, parcuri zoologice și rezervații ori din aglomerările temporare de animale sau pe perioada pășunatului, în scopul respectării cerințelor fiziologice și de comportament ale acestora, potrivit cerințelor sanitare veterinare în domeniul protecției și asigurării bunăstării animalelor.</p> <p>(3) Agenția verifică respectarea cerințelor sanitare veterinare privind protecția și bunăstarea animalelor domestice și a celor sălbatice.</p> <p>(4) Certificatul de sănătate animală specificat la alin. (1) trebuie să conțină cel puțin următoarele informații:</p> <p>a) exploatația sau locul de origine, exploatația sau locul de destinație și, după caz, exploatațiile pentru operațiunile de colectare sau de odihnă ale animalelor terestre deținute în cauză;</p> <p>b) mijlocul de transport pentru terestre deținute;</p> <p>c) o descriere a animalelor terestre deținute;</p> <p>d) numărul de animale terestre deținute;</p> <p>e) metoda de identificare și înregistrarea animalelor terestre deținute; și</p> <p>f) alte informațiile necesare prevăzute de legislație și/sau de acordurile internaționale la care Republica Moldova este parte.</p> <p>(5) Operatorii au obligativitatea să se asigure că toate informațiile incluse în certificatul de sănătate</p>	<p>Compatibil</p>
--	---	--------------------------

<p>Obligația operatorilor de a se asigura că alte animale acvatice sunt însoțite de un certificat de sănătate animală și competențe de executare</p> <p>(1) În cazurile în care, din cauza riscului implicat de circulația animalelor acvatice, altele decât animalele de acvacultură, este necesară certificarea sănătății animale în conformitate cu normele prevăzute la articolul 211 alineatul (1) litera (a), operatorii deplasează respectivele animale acvatice numai dacă animalele în cauză sunt însoțite de un certificat de sănătate animală eliberat de autoritatea competentă din statul membru de origine în conformitate cu articolul 216 alineatul (1).</p> <p>(2) Articolul 208 se aplică, de asemenea, animalelor acvatice, altele decât animalele de acvacultură, destinate unei unități de acvacultură sau eliberării în natură. În cazul în care autoritatea competentă din statul membru de origine concluzionează că certificarea nu este fezabilă din cauza naturii locului de origine al animalelor acvatice respective, aceasta poate autoriza circulația fără certificat de sănătate animală, sub rezerva acordului autorității competente de la locul de destinație.</p> <p>(3) Prezentul articol nu se aplică animalelor acvatice sălbatice recoltate sau capturate în vederea consumului uman imediat.</p> <p><i>Articolul 210</i></p> <p>Acordarea de derogări de către statele membre în privința certificării sănătății animale</p> <p>Prin derogare de la cerințele de certificare a sănătății animale prevăzute la articolele 208 și 209, statele membre pot acorda derogări privind circulația pe teritoriul lor a anumitor transporturi de animale acvatice fără certificat de sănătate animală, cu condiția ca acestea să fi instituit un sistem alternativ care să garanteze că transporturile de astfel de animale pot fi urmărite și că îndeplinesc cerințele privind sănătatea animală pentru circulația în cauză prevăzute la secțiunile 1 -- 4 (articolele 191 – 207).</p> <p><i>Articolul 211</i></p> <p>Delegarea de competențe și acte de punere în aplicare în ceea ce privește certificarea sănătății animale pentru animalele acvatice</p> <p>(1) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 264 privind:</p> <p>(a) cerința privind certificarea sănătății animale pentru circulația animalelor acvatice, altele decât animalele de</p>	<p>animale sunt complete, veridice înaintea deplasării preconizate și să prezinte subdiviziunilor teritoriale pentru siguranța alimentelor, informațiile relevante cu privire la intrările și ieșirile din exploataje ale animalelor deținute.</p> <p>(6) Normele sanitare veterinare ce reglementează măsurile de supraveghere și control în raport cu mișcarea internă, importul, exportul și tranzitul de animale vii, material seminal de origine animală, produse și subproduse supuse supravegherii și controlului sanitar veterinar se aprobă de Guvern.</p> <p>(7) Agenția nu poartă răspundere pentru cauzarea unor daune agentului economic ca urmare a expirării termenului de valabilitate sau al celui de durabilitate, determinată de respingerea și returnarea transportului sau reținerea acestuia pentru realizarea procedurilor vamale în cazul nerespectării de către agentul economic a cerințelor sanitare veterinare legale.</p>	<p>Norme UE neaplicabile</p>
---	--	-------------------------------------

acvacultură menționate la articolul 209 alineatul (1), în cazul în care certificarea sănătății animale este impo-rtativă pentru a se asigura că circulația în cauză îndeplinește următoarele cerințe de sănătate animală pentru speciile listate de animale în cauză:

- (i) cerințele prevăzute la secțiunile 1 – 4 (articolele 191 – 207) și normele adoptate în temeiul secțiunilor respective;
- (ii) măsurile de control al bolilor astfel cum se prevede la articolul 55 alineatul (1), articolul 56, articolul 61 alineatul (1), articolele 62 și 64, și articolul 65 alineatul (1), articolul 74 alineatul (1) și articolele 79 și 80 sau normele adoptate în temeiul articolului 55 alineatul (2), articolului 63, articolului 67, articolului 68, articolului 71 alineatul (3), articolului 74 alineatul (4) și articolului 83 alineatul (2);
- (iii) măsurile de urgență astfel cum se prevede în normele adoptate în temeiul articolului 259;

(b) normele speciale pentru certificarea sănătății animale astfel cum se prevede la articolele 208 și 209 în cazul în care măsurile specifice de diminuare a riscurilor luate de către autoritatea competentă garantează:

- (i) trasabilitatea animalelor acvatice care sunt deplasate;
- (ii) faptul că animalele acvatice deplasate îndeplinesc condițiile de sănătate animală necesare pentru circulație prevăzute în secțiunile 1 – 4 (articolele 191 – 207);
- (c) derogări de la cerințele privind certificatele de sănătate animală pre-văzute la articolele 208 și 209 și condițiile pentru astfel de derogări și pentru circulația animalelor acvatice care nu prezintă un risc semnificativ de răspândire a bolilor datorită:
 - (i) speciei, categoriilor sau etapei de viață a animalelor acvatice în cauză;
 - (ii) metodelor de deținere și tipului de producție pentru aceste specii și categorii de animale de acvacultură;
 - (iii) utilizării preconizate pentru animalele acvatice; sau
 - (iv) locului de destinație pentru animalele acvatice.

(2) Comisia stabilește, prin acte de punere în aplicare, norme privind obligația operatorilor, astfel cum se prevede la articolul 209 alineatul (2), de a garanta că animalele acvatice sălbatice destinate unei unități de acvacultură sunt însoțite de un certificat de sănătate animală.

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 266 alineatul (2).

<p>Articolul 212 Conținutul certificatelor de sănătate animală</p> <p>(1) Certificatul de sănătate animală menționat la articolele 208, 209 și 210 conține cel puțin următoarele informații:</p> <p>(a) unitatea sau locul de origine, unitatea sau locul de destinație și, în ca-zul în care este relevant pentru răspândirea bolilor, orice unitate sau loc vizitat pe traseu;</p> <p>(b) o descriere, care să includă specia și categoria, a animalelor acvatice în cauză;</p> <p>(c) cantitatea (numărul, volumul sau greutatea) animalelor acvatice;</p> <p>(d) informațiile necesare pentru a demonstra că animalele acvatice îndeplinesc cerințele de sănătate animală relevante pentru circulație prevăzute în secțiunile 1 – 4 (articolele 191 – 207).</p> <p>(2) Certificatul de sănătate animală ar putea include și alte informații necesare în temeiul altor acte din legislația Uniunii.</p> <p>Articolul 213</p> <p>Delegarea de competențe și acte de punere în aplicare cu privire la conținutul certificatelor de sănătate animală</p> <p>(1) Comisia adoptă acte delegate, conform articolului 264, privind conținutul certificatelor de sănătate animală astfel cum se prevede la articolul 212 alineatul (1):</p> <p>(a) normele detaliate privind conținutul respectivelor certificate de sănătate animală prevăzute la articolul 212 alineatul (1) pentru diferite specii și categorii de animale acvatice;</p> <p>(b) informații suplimentare care urmează să fie incluse în certificatul de sănătate animală prevăzută la articolul 212 alineatul (1).</p> <p>(2) Comisia poate stabili, prin acte de punere în aplicare, norme pentru formularea tip de certificate de sănătate animală.</p> <p>Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 266 alineatul (2).</p> <p>Articolul 214</p> <p>Delegarea de competențe privind anumite tipuri de circulație a animalelor acvatice către locul de destinație</p> <p>Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 264 privind măsurile specifice de completare a cerințelor de certifi-care a sănătății</p>	<p>(4) Certificatul de sănătate animală specificat la alin. (1) trebuie să conțină cel puțin următoarele informații:</p> <p>a) exploatarea sau locul de origine, exploatarea sau locul de destinație și, după caz, exploatarea pentru operațiunile de colectare sau de odihnă ale animalelor terestre deținute în cauză;</p> <p>b) mijlocul de transport pentru transportare;</p> <p>c) o descriere a animalelor terestre deținute;</p> <p>d) numărul de animale terestre deținute;</p> <p>e) metoda de identificare și înregistrarea animalelor terestre deținute; și</p> <p>f) alte informațiile necesare prevăzute de legislație și/sau de acordurile</p>	<p>Compatibil</p> <p>Norme UE neaplicabile</p> <p>Norme UE neaplicabile</p>	
--	--	--	--

<p>animale prevăzute la articolele 208 și 209 pentru următoarele tipuri de circulație a animalelor acvatice:</p> <p>(a) circulația animalelor acvatice care nu își pot continua călătoria către locul de destinație finală și care trebuie să se întoarcă la locul lor de origine sau să fie deplasate către o destinație diferită, din unul sau mai multe dintre următoarele motive:</p> <p>(i) traseul lor planificat a fost întrerupt în mod neașteptat din motive de bunăstare a animalelor;</p> <p>(ii) accidente sau evenimente neprevăzute pe traseu;</p> <p>(iii) acestea au fost respinse la locul de destinație într-un alt stat membru sau la frontiera externă a Uniunii;</p> <p>(iv) acestea au fost respinse într-o țară terță sau într-un teritoriu;</p> <p>(b) circulația animalelor acvatice în vederea expozițiilor și a evenimentelor sportive, a evenimentelor culturale și a altor evenimente similare, și întoarcerea ulterioară a acestora în țara de origine.</p> <p><i>Articolul 215</i></p>	<p>Obligația operatorilor de a coopera cu autoritățile competente în vederea certificării sănătății animale Operatorii:</p> <p>(a) furnizează autorității competente, înainte de deplasarea preanonțată, toate informațiile necesare pentru a completa certificatul de sănătate animală prevăzut la articolele 208 și 209 și în normele adoptate în temeiul articolelor 211, 213 și 214;</p> <p>(b) dacă este necesar, se asigură că animalele acvatice în cauză fac obiectul unor controale ale documentelor, ale identității și fizice, astfel cum se prevede în articolul 216 alineatul (3), precum și în normele adoptate în temeiul articolului 216 alineatul (4).</p> <p><i>Articolul 216</i></p>	<p>Responsabilitatea autorității competente în ceea ce privește certificația sănătății animale și acte delegate</p> <p>(1) Autoritatea competentă, la cererea unui operator, emite un certificat de sănătate animală pentru circulația animalelor acvatice, în cazurile prevăzute la articolele 208 și 209 sau în normele adoptate în temeiul articolelor 211 și 214, cu condiția ca următoarele cerințe de sănătate animală să fi fost respectate, după caz:</p> <p>(a) cele prevăzute la articolul 191, articolul 192 alineatul (1), articolul 193, articolul 195, articolul 196, articolul 197 alineatul (1), articolul 198, articolul 199, articolul 200 alineatele (1) și (2), articolul 201, articolul 203 alineatul</p>	<p>Articolul 82. Cerințele sanitare și materile prime și fabricarea produselor de origine animală</p> <p>(1) Materile prime de origine animală sunt admise pentru prelucrare numai dacă corespund normelor, cerințelor sanitare veterinare, care se aprobă de Guvern.</p> <p>(2) Materiile prime folosite la obținerea produselor de origine animală destinate consumului uman trebuie să respecte următoarele cerințe:</p> <p>a) să fie sigure pentru sănătatea oamenilor, sănătatea animalelor și pentru mediu;</p> <p>b) să provină de la animale ce se conformează cu cerințele de sănătate și au fost supuse inspecției și controalelor sanitare veterinare înainte și după sacrificare;</p> <p>c) să fie obținute, colectate, achiziționate, depozitate, transportate, puse pe piață, comercializate, distribuite și vândute în condiții care să prevină orice risc pentru sănătatea oamenilor, sănătatea animalelor și pentru mediu;</p> <p>d) să fie etichetate și marcate de către medicul veterinar la locul de producere a acestora cu o marcă de sănătate ce conține numărul de autorizare al</p>		
---	--	---	--	--	--

<p>(1) și articolul 204 alineatele (1) și (2); (b) cele prevăzute în actele delegate adoptate în temeiul articolului 192 alineatul (2), articolului 197 alineatul (3), articolului 200 alineatul (3), articolului 201 alineatul (3), articolului 202 alineatul (3), articolului 203 alineatul (2), articolului 204 alineatul (3) și articolului 205; (c) cele prevăzute în acte de punere în aplicare adoptate în temeiul articolului 206.</p> <p>(2) Certificatele de sănătate animală: (a) se verifică, se ștampilează și se semnează de către un medic veterinar oficial; (b) rămân valabile pentru perioada de timp prevăzută în normele adoptate în temeiul alineatului (4) litera (c), pe parcursul căreia animalele acvatice care fac obiectul certificatelor trebuie să continue să îndeplinească garanțiile privind sănătatea animală cuprinse în acesta.</p> <p>(3) Medicul veterinar oficial în cauză, înainte de semnarea unui certificat de sănătate animală, verifică, prin intermediul unor controale ale documentelor, ale identității și fizice prevăzute în actele delegate adoptate în temeiul alineatului (4), dacă animalele acvatice vizate de acesta îndeplinesc cerințele prezentului capitol, dacă este cazul, luând în considerare speciile și categoriile de animale acvatice în cauză și cerințele de sănătate animală.</p> <p>(4) Comisia adoptă, în conformitate cu articolul 264, acte delegate care stabilesc norme privind: (a) tipurile de controale și examinări ale documentelor, ale identității și fizice pentru diferitele specii și categorii de animale acvatice care trebuie efectuate de către medicul veterinar oficial în conformitate cu alineatul (3), pentru a verifica îndeplinirea cerințelor din prezentul capitol; (b) termenele-limită pentru realizarea unor astfel de controale și examini-nări ale documentelor, ale identității și fizice și pentru eliberarea certifi-catelor de sănătate animală de către medicul veterinar oficial, înainte de deplasarea transporturilor de animale acvatice. (c) durata de valabilitate a certificatelor de sănătate animală.</p> <p>Articolul 217 Certificate electronice de sănătate animală Certificatele electronice de sănătate animală produse, prelucrate și trans-mise prin intermediul sistemului TRACES pot înlocui certificatele de sănătate animală de însoțire astfel cum se prevede la articolul 216 alineatul (1) în cazul în care aceste certificate electronice de</p>	<p>întreprinderii de origine, care este înscris și pe documentele veterinare ce însoțesc fiecare mișcare a acestor produse.</p> <p>(3) Agenția are puterea legală de a dispune suspendarea fabricării de produse de origine animală neconforme cerințelor sanitare veterinare specifice până la remedierea deficiențelor, remediere certificată de medicul veterinar oficial care are în supraveghere și sub control sanitar veterinar înțreprinderea respectivă, de a retrage de pe fluxul tehnologic, din depozitele distribuitorilor sau din rețeaua de vânzare cu amănuntul produsele respective și de a dispune, după efectuarea unor investigații de laborator, dacă este necesar, utilizarea acestora în alte scopuri (industriale) sau distrugerea sub supraveghere sanitară veterinară oficială.</p> <p>(4) Operatorii din domeniul alimentar care prelucrează materii prime și produse de origine animală: a) elaborează și pun în aplicare un plan de autocontroale ale proceselor de fabricație, organizate pentru fiecare fază sau etapă de producție pentru siguranța prelucrării sau producerii, de asemenea, înregistrează, păstrează și pune la dispoziția medicului veterinar oficial rezultatele acestora; b) eliberează certificatul de calitate al acestor produse, întocmit în baza autocontroalelor și a examinărilor oficiale efectuate pentru fiecare lot pe prelevările efectuate de medicul veterinar oficial.</p> <p>(5) Fiecare unitate de transport care transportă mărfuri, fiecare tip de produs sau lot este însoțit de certificat de sănătate animală în original, emis la locul de expediție a mărfii, care să corespundă cerințelor și standardelor internaționale și naționale ale Republicii Moldova. Certificatul de sănătate animală se eliberează pe suport de hârtie sau în format electronic, cu aplicarea semnăturii digitale, eliberată de Centrul de certificare a cheilor publice al autorităților administrației publice.</p> <p>Articolul 83. Programul național de supraveghere și monitorizare a reziduurilor (1) Agenția, aprobă și pune în aplicare</p>	
--	--	--

<p>sănătate animală:</p> <p>(a) conțin toate informațiile pe care trebuie să le conțină certificatul tip de sănătate animală, în conformitate cu articolul 212 alineatul (1) și cu normele adoptate în temeiul articolului 213;</p> <p>(b) asigură trasabilitatea animalelor acvatice în cauză și legătura dintre respectivele animale și certificatul electronic de sănătate animală;</p> <p>(c) asigură faptul că autoritățile competente din statul membru de origine, de tranzit și de destinație pot avea acces la documentele electronice în orice moment pe durata transportului.</p> <p><i>Articolul 218</i></p> <p>Declarația pe proprie răspundere de către operatori pentru deplasările de animale de acvacultură către alte state membre și acte delegate</p> <p>(1) Operatorii de la locul de origine emit un document de declarație pe proprie răspundere pentru deplasările de animale de acvacultură de la locul lor de origine dintr-un stat membru la locul lor de destinație în alt stat membru și se asigură că aceasta însoțește animalele respective, în cazul în care nu există obligația ca acestea să fie însoțite de un certificat de sănătate animală astfel cum se prevede la articolele 208 și 209 sau în orice norme adoptate în temeiul articolelor 211 și 214.</p> <p>(2) Documentul de declarație pe proprie răspundere prevăzut la alineatul (1) conține cel puțin următoarele informații privind animalele de acvacultură în cauză:</p> <p>(a) locurile lor de origine și de destinație, iar, atunci când este cazul, orice loc relevant de pe traseu;</p> <p>(b) mijloacele de transport;</p> <p>(c) o descriere a animalelor de acvacultură, a categoriilor, a speciilor și a cantității (număr, volum sau greutate) acestora, după cum este relevant pentru animalele în cauză;</p> <p>(d) informațiile necesare pentru a demonstra că animalele de acvacultură îndeplinesc cerințele de circulație prevăzute la secțiunile 1 – 4 (articolele 191 – 207).</p> <p>(3) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 264 privind:</p> <p>(a) normele detaliate privind conținutul declarației pe proprie răspundere prevăzute la alineatul (2) din prezentul articol pentru diferitele specii și categorii de animale de acvacultură;</p> <p>(b) informații suplimentare care trebuie să figureze în</p>	<p>Programul național de supraveghere și monitorizare a reziduurilor și a altor contaminanți la animale vii, produse și subproduse de origine animală și asigură controlul realizării acestuia.</p> <p>(2) Cerințele sanitare veterinare privind producerea, comercializarea și utilizarea pe teritoriul Republicii Moldova a substanțelor cu efect hormonal sau tireostatice și a substanțelor beta agoniste în creșterea animalelor se aprobă de către Guvern.</p> <p>(3) Agenția, aprobă norme și cerințe sanitare veterinare specifice pentru supravegherea și monitorizarea unor substanțe și reziduuri conținute în animale vii, în produsele și subprodusele de origine animală destinate consumului uman.</p> <p>(4) Agenția transmite organismelor internaționale informații din domeniul sanitar veterinar național, conform obligațiilor asumate.</p>	<p style="text-align: right;">Norme UE neaplicabile</p>	
---	--	--	--

<p>declarația pe proprie răspundere pe lângă cele prevăzute la alineatul (2) din prezentul articol.</p> <p>(4) Comisia poate stabili, prin acte de punere în aplicare, norme privind un formular tip pentru declarația pe proprie răspundere prevăzută la alin. (1).</p> <p>Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 266 alineatul (2).</p> <p>Secțiunea 6</p> <p>Notificarea circulației animalelor acvatice către alte state membre</p> <p><i>Articolul 219</i></p> <p>Obligația operatorilor privind notificarea circulației animalelor acvatice către alte state membre</p> <p>(1) Operatorii, cu excepția transportatorilor, notifică în prealabil autoritățile competente din statul membru de origine intenția de deplasare a animalelor acvatice dintr-un stat membru către altul, în cazul în care:</p> <p>(a) animalele acvatice trebuie să fie însoțite de un certificat de sănătate animală emis de autoritatea competentă din statul membru de origine în conformitate cu articolele 208 și 209 și cu orice norme adoptate în temeiul articolului 211 și articolului 214 alineatul (2);</p> <p>(b) animalele acvatice trebuie să fie însoțite de un certificat de sănătate animală pentru animale acvatice în cazul în care sunt deplasate dintr-o zonă de restricție, astfel cum se menționează la articolul 208 alineatul (2) litera (a);</p> <p>(c) animalele de acvacultură și animalele acvatice sălbatice care sunt deplasate sunt destinate:</p> <p>(i) unei unități care face obiectul unei înregistrări în conformitate cu art. colul 173 sau al autorizării în conformitate cu articolele 176 – 179;</p> <p>(ii) eliberării în natură;</p> <p>(d) este necesară notificarea în conformitate cu actele delegate adoptate în temeiul articolului 221.</p> <p>(2) În sensul notificării prevăzute la alineatul (1) din prezentul articol, operatorii furnizează autorității competente din statul membru de origine toate informațiile necesare pentru a fi permise să notifice autorității competente din statul membru de destinație deplasarea, în conformitate cu articolul 220 alineatul (1).</p> <p><i>Articolul 220</i></p> <p>Responsabilitatea autorității competente de a notifica circulația animalelor acvatice către alte state membre</p>	<p>Articolul 93. Mișcarea animalelor pe teritoriul Republicii Moldova</p> <p>Mișcarea animalelor pe teritoriul Republicii Moldova, cu excepția cazurilor de întreținere a acestora, se efectuează în baza următoarelor documente:</p> <p>a) certificatul de sănătate animală;</p> <p>b) formularul de mișcare (F2);</p> <p>c) pașaportul individual pentru bovine (în cazul transportului de bovine);</p> <p>d) autorizația sanitar-veterinară pentru mijloacele de transport (în cazul transportării cu un mijloc de transport).</p>	<p>Compatibil</p>
---	--	--------------------------

(1) Autoritatea competentă din statul membru de origine notifică autoritățile competente din statul membru de destinație circulația animalelor acvatice, astfel cum se menționează la articolul 219, cu excepția cazului în care a fost acordată o derogare de la această cerință de notificare în conformitate cu articolul 221 alineatul (1) litera (c).

(2) Notificarea menționată la alineatul (1) se efectuează înaintea deplasării în cauză și, atunci când este posibil, prin intermediul sistemului TRACES.

(3) Statele membre desemnează regiuni pentru gestionarea notificărilor referitoare la circulație, astfel cum se prevede la alineatul (1).

(4) Prin derogare de la alineatul (1), autoritatea competentă din statul membru de origine poate autoriza operatorul în cauză să notifice parțial sau complet circulația animalelor acvatice prin intermediul sistemului TRACES autorității competente din statul membru de destinație.

Articolul 221

Delegarea de competențe și actele de punere în aplicare pentru notificarea de către operatori și de către autoritatea competentă referitoare la circulația animalelor acvatice

(1) Comisia adoptă, în conformitate cu articolul 264, acte delegate privind:

(a) cerința privind notificarea de către operatori în conformitate cu articolul 219 a circulației între statele membre a animalelor acvatice din specii sau categorii altele decât cele menționate la respectivul articol 219 alineatul (1) literele (a), (b) și (c), în cazul în care trasabilitatea circulației respective este necesară pentru a asigura conformitatea cu cerințele de sănătate animală prevăzute în prezentul capitol;

(b) informațiile necesare pentru notificarea circulației animalelor acvatice de către operatori și autoritatea competentă, astfel cum se prevede la articolul 219 și articolul 220 alineatul (1);

(c) derogările de la cerințele de notificare prevăzute la articolul 219 alineatul (1) litera (c) pentru specii și categorii de animale acvatice sau tipuri de circulație care prezintă un risc nesemnificativ;

(d) procedurile de urgență pentru notificarea circulației animalelor acvatice în cazul întreruperilor de curent electric și al altor probleme ale sistemului TRACES;

(e) cerințele pentru desemnarea de către statele membre a

**Norme UE
neaplicabile**

regiunilor astfel cum se prevede la articolul 220 alineatul (3).

(2) Comisia poate stabili, prin acte de punere în aplicare, norme privind:

(a) detaliile notificărilor efectuate de către:

(i) operatori către autoritatea competentă din statul membru de origine privind circulația animalelor acvatice în conformitate cu articolul 219;

(ii) autoritatea competentă din statul membru de origine către statul membru de destinație privind circulația animalelor acvatice în conformitate cu articolul 220 alineatul (1);

(b) termenele pentru:

(i) furnizarea de către operatori a informațiilor necesare menționate la articolul 219 alineatul (2) autorității competente din statul membru de;

(ii) notificarea circulației de către autoritatea competentă din statul membru de origine, astfel cum se prevede la articolul 220 alineatul (1).

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 266 alineatul (2).

CAPITOLUL 3

Producția, prelucrarea și distribuția în Uniune de produse de origine animală provenind de la animale acvatice, altele decât animale acvatice vii

Articolul 222

Obligații generale în materie de sănătate animală pentru operatori și acte delegate

(1) Operatorii iau măsuri preventive adecvate pentru a se asigura că, în toate etapele de producție, prelucrare și distribuție a produselor de origine animală provenind de la animale acvatice, altele decât animale acvatice vii, aceste produse nu provoacă răspândirea:

(a) bolilor listate astfel cum se menționează la articolul 9 alineatul (1) litera (d), ținând seama de statutul sanitar de la locul de producție, prelucrare și de destinație;

(b) bolile emergente.

(2) Operatorii se asigură că produsele de origine animală provenind de la animale acvatice, altele decât animale acvatice vii, nu provin din unități sau din structuri din sectorul alimentelor și nici nu sunt obținute de la ani-male care provin din astfel de unități sau structuri din sectorul alimentelor care fac obiectul:

(a) măsurilor de urgență astfel cum se prevede la articolele

257 și 258 și în orice norme adoptate în conformitate cu articolul 259, cu excepția cazului în care sunt prevăzute derogări de la normele respective în partea VII (articolele 257 – 262);

(b) unor restricții de circulație aplicabile animalelor acvatice și produselor de origine animală provenind de la animale acvatice, astfel cum se prevede la articolul 32 alineatul (1), articolul 55 alineatul (1) litera (e), articolul 56, articolul 61 alineatul (1) litera (a), articolul 62 alineatul (1), articolul 65 alineatul (1) litera (c), articolul 70 alineatul (1) litera (b), articolul 74 alineatul (1) litera (a), articolul 76 alineatul (2) litera (b), articolul 76 alineatul (3), articolul 79, articolul 81 și articolul 82 alineatele (2) și (3) și în normele adoptate în temeiul articolului 55 alineatul (2), articolului 63, articolului 67, articolului 70 alineatul (3), articolului 71 alineatul (3), articolului 74 alineatul (4), articolului 76 alineatul (5) și articolului 83 alineatul (2), cu excepția cazului în care sunt prevăzute derogări de la restricțiile de circulație respective în aceste norme.

(3) Comisia adoptă acte delegate, în conformitate cu articolul 264, privind cerințele detaliate de completare a celor menționate la alineatul (2) din prezentul articol pentru circulația produselor de origine animală provenind de la animale acvatice, altele decât animale acvatice vii, în ceea ce privește:

(a) bolile, și speciile de animale acvatice vizate de bolile respective, pentru care se aplică măsurile de urgență sau restricțiile de circulație la care se face referire la alineatul (2) din prezentul articol;

(b) tipurile de produse de origine animală provenind de la animale acvatice;

(c) măsurile de diminuare a riscurilor aplicate produselor de origine animală provenind de la animale acvatice la locurile de origine și de destinație;

(d) utilizarea prevăzută pentru produsele de origine animală provenind de la animale acvatice;

(e) locul de destinație a produselor de origine animală provenind de la animale acvatice.

(4) Prezentul articol nu se aplică produselor de origine animală provenind de la animale acvatice sălbatice recoltate sau capturate în vederea consumului uman imediat.

Articolul 223

Certificate de sănătate animală și acte delegate

**Norme UE
neaplicabile**

Compatibil

<p>(1) Operatorii deplasează următoarele produse de origine animală provenind de la animale acvatice, altele decât animale acvatice vii, numai în cazul în care respectivele produse sunt însoțite de un certificat de sănătate animală eliberat de autoritatea competentă din statul membru de origine în conformitate cu alineatul (3):</p> <p>(a) produse de origine animală de la animale acvatice care:</p> <p>(i) sunt autorizate să părăsească o zonă de restricție care face obiectul măsurilor de urgență prevăzute în normele adoptate în temeiul articolului 259; și</p> <p>(ii) provin de la animale acvatice din speciile care fac obiectul acestor măsuri de urgență;</p> <p>(b) produse de origine animală de la animale acvatice care:</p> <p>(i) sunt autorizate să părăsească o zonă de restricție care face obiectul măsurilor de control al bolilor în conformitate cu articolul 32 alineatul (1), articolul 55 alineatul (1) litera (c), articolul 56, articolul 61 alineatul (1) litera (a), articolul 62 alineatul (1), articolul 63 alineatul (1), articolul 65 alineatul (1) litera (c), articolul 70 alineatul (1) litera (b), articolul 74 alineatul (1) litera (a) și articolul 79 și cu normele adoptate în temeiul articolului 55 alineatul (2), articolului 63, articolului 67, articolului 71 alineatul (3), articolului 74 alineatul (4) și articolului 83 alineatul (2); și</p> <p>(ii) provin de la animale acvatice din speciile supuse respectivelor măsuri de control al bolilor.</p> <p>(2) Prin derogare de la alineatul (1), nu este necesar un astfel de certificat pentru circulația produselor de origine animală provenind de la animale acvatice sălbatice, cu condiția:</p> <p>(a) să fie instituite măsuri alternative de diminuare a riscurilor, autorizate de autoritatea competentă relevantă, care să garanteze că circulația respectivă nu prezintă un risc de răspândire a bolilor listate;</p> <p>(b) să fie asigurată trasabilitatea transporturilor de astfel de produse.</p> <p>(3) Operatorii iau toate măsurile necesare pentru a se asigura că certificatul de sănătate animală la care se face referire la alineatul (1) însoțește produsele de origine animală de la locul lor de origine la locul de destinație.</p> <p>(4) La cererea operatorului în cauză, autoritatea competentă relevantă emite un certificat de sănătate animală pentru circulația produselor de origine animală</p>	<p>Articolul 60. Cerințe de prevenire a bolilor infecțioase pentru operațiuni de colectare</p> <p>Operatorii care efectuează operațiuni de colectare se asigură că:</p> <p>1) unghiulele deținute și păsările de curte colectate au același statut sanitar; în cazul în care nu au același statut sanitar, statutul sanitar inferior se aplică tuturor animalelor colectate în cauză;</p> <p>2) unghiulele deținute și păsările de curte sunt colectate și deplasate la locul de destinație finală într-un interval de timp de cel puțin 72 de ore înainte de a intra în exploatație;</p> <p>3) se iau măsurile de biosecuritate necesare pentru a se asigura că unghiulele deținute și păsările de curte colectate:</p> <p>a) nu intră în contact cu unghiulele deținute sau păsările de curte având un statut sanitar inferior;</p> <p>b) nu prezintă un risc semnificativ de răspândire a bolilor infecțioase la unghiulele deținute sau păsările de curte la locul de desfășurare a operațiunii de colectare;</p> <p>4) unghiulele deținute, inclusiv animalele de acvacultură și păsările de curte sunt identificate și sunt însoțite de următoarele documente:</p> <p>a) documentele de identificare și mișcare;</p> <p>b) certificatele de sănătate animală;</p> <p>c) declarația pe proprie răspundere prevăzută la anexa nr. 4.</p> <p>Articolul 61. Certificarea sănătății animale. Conținutul certificatelor de sănătate animală</p> <p>(1) Agenția aprobă prin ordinul directorului general cerințele de certificare de sănătate animală pentru mișcarea internă sau export și se asigură că plasarea pe piață a animalelor, inclusiv a animalelor de acvacultură este condiționată de o certificare la sănătate animală, în cazul în care animalele respective sunt plasate într-o zonă declarată indemnă de boală sau fac obiectul unui program de supraveghere sau de eradicare.</p> <p>(2) Proprietarii, deținătorii sau îngrijitorii de animale au obligația să respecte și să aplice cerințele sanitare veterinare și alte norme privind adăpostirea și</p>	
--	---	--

<p>alte decât animale acvatice vii, conform dispozițiilor de la alineatul (1), cu condiția ca cerințele relevante menționate în prezentul articol să fie respectate.</p> <p>(5) Articolele 212 și articolele 214 – 217 și normele adoptate în temeiul articolului 213 și al articolului 216 alineatul (4) se aplică certificării pentru circulația produselor de origine animală altele decât animale acvatice vii astfel cum se menționează în alineatul (1) din prezentul articol.</p> <p>(6) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul 264, privind cerințele și normele detaliate cu privire la certificatul de sănătate animală care trebuie să însoțească produsele de origine animală altele decât animale acvatice vii, astfel cum se menționează la alineatul (1) din prezentul articol, luând în considerare:</p> <p>(a) tipurile de produse de origine animală în cauză;</p> <p>(b) măsurile de diminuare a riscurilor aplicate produselor în cauză, care reduc riscurile de răspândire a bolilor;</p> <p>(c) utilizarea prevăzută pentru respectivele produse;</p> <p>(d) locul de destinație a respectivelor produse.</p> <p><i>Articolul 224</i></p> <p>Conținutul certificatelor de sănătate animală și acte delegate și de punere în aplicare</p> <p>(1) Certificatul de sănătate animală pentru produse de origine animală provenind de la animale acvatice, altele decât animale acvatice vii, conține cel puțin următoarele informații:</p> <p>(a) unitatea sau locul de origine și unitatea sau locul de destinație;</p> <p>(b) o descriere a produselor de origine animală în cauză;</p> <p>(c) cantitatea (numărul, volumul sau greutatea) produselor de origine animală;</p> <p>(d) identificarea produselor de origine animală, după cum se prevede la articolul 65 alineatul (1) litera (h) sau în orice norme adoptate în temeiul articolului 67;</p> <p>(e) informațiile necesare pentru a demonstra că produsele în cauză îndeplinesc cerințele privind restricțiile de circulație prevăzute la articolul 222 alineatul (2) și în orice norme adoptate în temeiul articolului 222 alineatul (3).</p> <p>(2) Certificatul de sănătate animală menționat la alineatul (1) poate include de alte informații cerute în temeiul altor acte din legislația Uniunii.</p>	<p>îngrijirea animalelor din exploataje, grădini, parcuri zoologice și rezervații ori din aglomerările temporare de animale sau pe perioada pășunatului, în scopul respectării cerințelor fiziologice și de comportament ale acestora, potrivit cerințelor sanitare veterinare în domeniul protecției și asigurării bunăstării animalelor.</p> <p>(3) Agenția verifică respectarea cerințelor sanitare veterinare privind protecția și bunăstarea animalelor domestice și a celor sălbatice.</p> <p>(4) Certificatul de sănătate animală specificat la alin. (1) trebuie să conțină cel puțin următoarele informații:</p> <p>a) exploataja sau locul de origine, exploataja sau locul de destinație și, după caz, exploatajile pentru operațiunile de colectare sau de odihnă ale animalelor terestre deținute în cauză;</p> <p>b) mijlocul de transport pentru transportare;</p> <p>c) o descriere a animalelor terestre deținute;</p> <p>d) numărul de animale terestre deținute;</p> <p>e) metoda de identificare și înregistrarea animalelor terestre deținute; și</p> <p>f) alte informațiile necesare prevăzute de legislație și/sau de acordurile internaționale la care Republica Moldova este parte.</p> <p>(5) Operatorii au obligativitatea să se asigure că toate informațiile incluse în certificatul de sănătate animală sunt complete, veridice înaintea deplasării preconizate și să prezinte subdiviziunilor teritoriale pentru siguranța alimentelor, informațiile relevante cu privire la intrările și ieșirile din exploataje ale animalelor deținute.</p> <p>(6) Normele sanitare veterinare ce reglementează măsurile de supraveghere și control în raport cu mișcarea internă, importul, exportul și tranzitul de animale vii, material seminal de origine animală, produse și subproduse supuse supravegherii și controlului sanitar veterinar se aprobă de Guvern.</p> <p>(7) Agenția nu poartă răspundere pentru cauzarea unor daune agentului economic ca urmare a expirării termenului de valabilitate sau al celui de durabilitate, determinată de respingerea și returnarea transportului sau refuzarea acestuia pentru realizarea</p>	<p>Compatibil</p>
---	--	--------------------------

<p>(3) Comisia adoptă acte delegate, în conformitate cu articolul 264, privind modificarea și completarea informațiilor care trebuie cuprinse în certificatul de sănătate animală, astfel cum se prevede la alineatul (1) din prezentul articol.</p> <p>(4) Comisia poate stabili, prin acte de punere în aplicare, norme privind formularele tip de certificatele de sănătate animală prevăzute la alineatul (1) din prezentul articol. Respectivetele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 266 alineatul (2).</p> <p><i>Articolul 225</i></p> <p>Notificarea circulației produselor de origine animală către alte state membre</p> <p>(1) Operatorii:</p> <p>(a) informează în prealabil autoritatea competentă din statul lor membru de origine cu privire la intențiile privind circulația produselor de origine animală provenind de la animale acvatice, altele decât animale acvatice vii, în cazul în care transporturile în cauză trebuie însoțite de un certificat de sănătate animală în conformitate cu articolul 223 alineatul (1);</p> <p>(b) furnizează toate informațiile necesare pentru a-i permite autorității competente din statul membru de origine să notifice statului membru de destinație circulația în cauză, în conformitate cu alineatul (2) din prezentul articol.</p> <p>(2) Autoritatea competentă din statul membru de origine informează autoritatea competentă din statul membru de destinație referitor la circulația produselor de origine animală provenind de la animale acvatice, altele decât animalele acvatice vii, în conformitate cu articolul 220 alineatul (1).</p> <p>(3) Articolele 219 și 220 și orice norme adoptate în temeiul articolului 221 se aplică notificării privind produsele de origine animală provenind de la animale acvatice, altele decât animale acvatice vii.</p> <p>CAPITOLUL 4 Măsuri naționale <i>Articolul 226</i> Măsuri naționale menite să limiteze impactul boilor, altele decât bolile listate</p>	<p>procedurilor vamale în cazul nerespectării de către agentul economic a cerințelor sanitare veterinare legale.</p>	<p>Norme UE neaplicabile</p> <p>Articolul 82. Cerințele sanitare veterinare privind materiile prime și fabricarea produselor de origine animală</p> <p>(1) Materiile prime de origine animală sunt admise pentru prelucrare numai dacă corespund normelor, cerințelor sanitare veterinare, care se aprobă de Guvern.</p> <p>(2) Materiile prime folosite la obținerea produselor de origine animală destinate consumului uman trebuie să respecte următoarele cerințe:</p> <p>a) să fie sigure pentru sănătatea oamenilor, sănătatea animalelor și pentru mediu;</p> <p>b) să provină de la animale ce se conformează cu cerințele de sănătate și au fost supuse inspecției și controalelor sanitare veterinare înainte și după sacrificare;</p> <p>c) să fie obținute, colectate, achiziționate, depozitate, transportate, puse pe piață, comercializate, distribuite și vândute în condiții care să prevină orice risc pentru sănătatea oamenilor, sănătatea animalelor și pentru mediu;</p> <p>d) să fie etichetate și marcate de către medicul veterinar la locul de producere a acestora cu o marcă de sănătate ce conține numărul de autorizare al întreprinderii de origine, care este înscris și pe documentele veterinare ce însoțesc fiecare mișcare a acestor produse.</p>
--	--	---

<p>(1) În cazul în care o boală diferită de bolile listate menționate la articolul 9 alineatul (1) litera (d) prezintă un risc semnificativ pentru sănătatea animalelor acvatice sălbatice dintr-un stat membru, statul membru în cauză poate lua măsuri naționale pentru a împiedica introducerea bolii respecti-ve sau în vederea combaterii răspândirii acesteia.</p> <p>Statele membre se asigură că respectivele măsuri naționale nu depășesc limitele acțiunilor necesare și corespunzătoare pentru a preveni introducerea bolii sau pentru a combate răspândirea bolii respective pe teritoriul statului membru în cauză.</p> <p>(2) Statele membre notifică în avans Comisiei orice măsură națională propusă menționată la alineatul (1) care ar putea să afecteze circulația între statele membre.</p> <p>(3) Comisia aprobă și, dacă este necesar, modifică măsurile naționale menționate la alineatul (2) din prezentul articol, prin acte de punere în aplicare. Respectivetele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 266 alineatul (2).</p> <p>(4) Aprobarea prevăzută la alineatul (3) este acordată numai în cazul în care este necesară instituirea unor restricții asupra circulației între statele membre pentru a preveni introducerea bolii sau pentru a controla răspândirea acesteia, după cum se menționează la alineatul (1), având în vedere impactul general la nivelul Uniunii al bolii în cauză și al măsurilor luate.</p>	<p>(3) Agenția are puterea legală de a dispune suspendarea fabricării de produse de origine animală neconforme cerințelor sanitare veterinare specifice până la remedierea deficiențelor, remediere certificată de medicul veterinar oficial care are în supraveghere și sub control sanitar veterinar întreținerea respectivă, de a retrage de pe fluxul tehnologic, din depozitele distribuitorilor sau din rețeaua de vânzare cu amănuntul produsele respective și de a dispune, după efectuarea unor investigații de laborator, dacă este necesar, utilizarea acestora în alte scopuri (industriale) sau distrugerea sub supraveghere sanitară veterinară oficială.</p> <p>(4) Operatorii din domeniul alimentar care prelucrează materii prime și produse de origine animală:</p> <p>a) elaborează și pun în aplicare un plan de autocontroale ale proceselor de fabricație, organizate pentru fiecare fază sau etapă de producție pentru siguranța prelucrării sau producerii, de asemenea, înregistrează, păstrează și pune la dispoziția medicului veterinar oficial rezultatele acestora;</p> <p>b) eliberează certificatul de calitate al acestor produse, întocmit în baza autocontroalelor și a examinărilor oficiale efectuate pentru fiecare lot pe prelevările efectuate de medicul veterinar oficial.</p> <p>(5) Fiecare unitate de transport care transportă mărfuri, fiecare tip de produs sau lot este însoțit de certificat de sănătate animală în original, emis la locul de expediție a mărfii, care să corespundă cerințelor și standardelor internaționale și naționale ale Republicii Moldova. Certificatul de sănătate animală se eliberează pe suport de hârtie sau în format electronic, cu aplicarea semnăturii digitale, eliberată de Centrul de certificare a cheilor publice al autorităților administrației publice.</p>	<p>Articolul 83. Programul național de supraveghere și monitorizare a reziduurilor</p> <p>(1) Agenția, aprobă și pune în aplicare Programul național de supraveghere și monitorizare a reziduurilor și a altor contaminanți la animale vii, produse și subproduse de origine animală și asigură</p>
<p>TITLUL III</p> <p>ANIMALE DIN ALTE SPECII DECÂT CELE DEFINITE CA ANIMALE TERESTRE ȘI ACVATICE ȘI MATERIALUL GERMINATIV ȘI PRODU-SELE DE ORIGINE ANIMALĂ PROVENIND DE LA ACESTE ALTE ANIMALE</p> <p><i>Articolul 227</i></p> <p>Cerințele de sănătate animală privind alte animale și materialul germinativ și produsele de origine animală provenind de la aceste alte animale</p> <p>În cazul în care alte animale aparțin unor specii listate pentru o boală listată astfel cum se menționează la articolul 9 alineatul (1) litera (d), iar respectivele alte animale sau materialul germinativ sau produsele de origine animală provenind de la acestea prezintă un risc pentru sănătatea pub-lică sau cea animală din Uniune, se</p>	<p>(3) Agenția are puterea legală de a dispune suspendarea fabricării de produse de origine animală neconforme cerințelor sanitare veterinare specifice până la remedierea deficiențelor, remediere certificată de medicul veterinar oficial care are în supraveghere și sub control sanitar veterinar întreținerea respectivă, de a retrage de pe fluxul tehnologic, din depozitele distribuitorilor sau din rețeaua de vânzare cu amănuntul produsele respective și de a dispune, după efectuarea unor investigații de laborator, dacă este necesar, utilizarea acestora în alte scopuri (industriale) sau distrugerea sub supraveghere sanitară veterinară oficială.</p> <p>(4) Operatorii din domeniul alimentar care prelucrează materii prime și produse de origine animală:</p> <p>a) elaborează și pun în aplicare un plan de autocontroale ale proceselor de fabricație, organizate pentru fiecare fază sau etapă de producție pentru siguranța prelucrării sau producerii, de asemenea, înregistrează, păstrează și pune la dispoziția medicului veterinar oficial rezultatele acestora;</p> <p>b) eliberează certificatul de calitate al acestor produse, întocmit în baza autocontroalelor și a examinărilor oficiale efectuate pentru fiecare lot pe prelevările efectuate de medicul veterinar oficial.</p> <p>(5) Fiecare unitate de transport care transportă mărfuri, fiecare tip de produs sau lot este însoțit de certificat de sănătate animală în original, emis la locul de expediție a mărfii, care să corespundă cerințelor și standardelor internaționale și naționale ale Republicii Moldova. Certificatul de sănătate animală se eliberează pe suport de hârtie sau în format electronic, cu aplicarea semnăturii digitale, eliberată de Centrul de certificare a cheilor publice al autorităților administrației publice.</p>	<p>Articolul 83. Programul național de supraveghere și monitorizare a reziduurilor</p> <p>(1) Agenția, aprobă și pune în aplicare Programul național de supraveghere și monitorizare a reziduurilor și a altor contaminanți la animale vii, produse și subproduse de origine animală și asigură</p>
<p>(1) În cazul în care o boală diferită de bolile listate menționate la articolul 9 alineatul (1) litera (d) prezintă un risc semnificativ pentru sănătatea animalelor acvatice sălbatice dintr-un stat membru, statul membru în cauză poate lua măsuri naționale pentru a împiedica introducerea bolii respecti-ve sau în vederea combaterii răspândirii acesteia.</p> <p>Statele membre se asigură că respectivele măsuri naționale nu depășesc limitele acțiunilor necesare și corespunzătoare pentru a preveni introducerea bolii sau pentru a combate răspândirea bolii respective pe teritoriul statului membru în cauză.</p> <p>(2) Statele membre notifică în avans Comisiei orice măsură națională propusă menționată la alineatul (1) care ar putea să afecteze circulația între statele membre.</p> <p>(3) Comisia aprobă și, dacă este necesar, modifică măsurile naționale menționate la alineatul (2) din prezentul articol, prin acte de punere în aplicare. Respectivetele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 266 alineatul (2).</p> <p>(4) Aprobarea prevăzută la alineatul (3) este acordată numai în cazul în care este necesară instituirea unor restricții asupra circulației între statele membre pentru a preveni introducerea bolii sau pentru a controla răspândirea acesteia, după cum se menționează la alineatul (1), având în vedere impactul general la nivelul Uniunii al bolii în cauză și al măsurilor luate.</p>	<p>(3) Agenția are puterea legală de a dispune suspendarea fabricării de produse de origine animală neconforme cerințelor sanitare veterinare specifice până la remedierea deficiențelor, remediere certificată de medicul veterinar oficial care are în supraveghere și sub control sanitar veterinar întreținerea respectivă, de a retrage de pe fluxul tehnologic, din depozitele distribuitorilor sau din rețeaua de vânzare cu amănuntul produsele respective și de a dispune, după efectuarea unor investigații de laborator, dacă este necesar, utilizarea acestora în alte scopuri (industriale) sau distrugerea sub supraveghere sanitară veterinară oficială.</p> <p>(4) Operatorii din domeniul alimentar care prelucrează materii prime și produse de origine animală:</p> <p>a) elaborează și pun în aplicare un plan de autocontroale ale proceselor de fabricație, organizate pentru fiecare fază sau etapă de producție pentru siguranța prelucrării sau producerii, de asemenea, înregistrează, păstrează și pune la dispoziția medicului veterinar oficial rezultatele acestora;</p> <p>b) eliberează certificatul de calitate al acestor produse, întocmit în baza autocontroalelor și a examinărilor oficiale efectuate pentru fiecare lot pe prelevările efectuate de medicul veterinar oficial.</p> <p>(5) Fiecare unitate de transport care transportă mărfuri, fiecare tip de produs sau lot este însoțit de certificat de sănătate animală în original, emis la locul de expediție a mărfii, care să corespundă cerințelor și standardelor internaționale și naționale ale Republicii Moldova. Certificatul de sănătate animală se eliberează pe suport de hârtie sau în format electronic, cu aplicarea semnăturii digitale, eliberată de Centrul de certificare a cheilor publice al autorităților administrației publice.</p>	<p>Articolul 83. Programul național de supraveghere și monitorizare a reziduurilor</p> <p>(1) Agenția, aprobă și pune în aplicare Programul național de supraveghere și monitorizare a reziduurilor și a altor contaminanți la animale vii, produse și subproduse de origine animală și asigură</p>

<p>aplică una sau mai multe dintre următoarele cerințe:</p> <p>(a) cerințele privind înregistrarea, autorizarea, ținerea evidențelor și regis-trele pentru unitățile și transportatorii prevăzuți la titlul I capitolul 1 și titlul II capitolul 1 (articolele 84 – 101 și, respectiv, articolele 172 – 175);</p> <p>(b) cerințele privind trasabilitatea prevăzute la articolele 108 – 111 și arti-colul 117 pentru alte animale și la articolul 122 pentru materialul germi-nativ;</p> <p>(c) cerințele de circulație:</p> <p>(i) pentru alte animale care trăiesc în principal în mediul terestru sau care sunt în mod normal afectate de boli ale animalelor terestre, ținând seama de criteriile prevăzute la articolul 228 alineatul (3) literele (d) și (e), de cerințele prevăzute la secțiunea 1 (articolele 124 și 125) și în partea IV titlul I capitolul 3 secțiunea 6 (articolele 137 – 142), precum și în partea IV titlul I capitolul 4 (articolele 155 și 156);</p> <p>(ii) pentru alte animale care trăiesc în principal în mediul acvatic sau care sunt în mod normal afectate de boli ale animalelor acvatice, ținând seama de criteriile prevăzute la articolul 228 alineatul (3) literele (d) și (e) și de cerințele prevăzute în partea IV titlul II capitolul 2 secțiunile 1 – 4 (artico-lele 191 – 207);</p> <p>(iii) pentru materialul germinativ, cerințele generale de circulație prevăzu-te la articolele 157 și 158 și cerințele speciale de circulație către alte state membre prevăzute la articolele 164 și 165;</p> <p>(iv) pentru produsele de origine animală, obligațiile generale de sănătate animală ale operatorilor referitor la producția, prelucrarea și distribuția în Uniune a produselor de origine animală prevăzute la articolele 166 și 222;</p> <p>(d) obligația de certificare a sănătății animale care revine operatorilor și autorităților competente și declarația pe proprie răspundere pentru opera-tori:</p> <p>(i) pentru alte animale, în conformitate cu normele prevăzute la articolele 143 – 151 sau la articolele 208 – 218;</p> <p>(ii) pentru materialul germinativ, conform normelor prevăzute la articole-le 161 și 162;</p> <p>(iii) pentru produsele de origine animală, în conformitate cu normele pre-văzute la articolele 165 și 168 sau la articolele 223 și 224;</p> <p>(e) obligația de a notifica circulația care revine operatorilor și autorităților competente, luând în</p>	<p>controlul realizării acestuia.</p> <p>(2) Cerințele sanitare veterinare privind producerea, comercializarea și utilizarea pe teritoriul Republicii Moldova a substanțelor cu efect hormonal sau tirostactice și a substanțelor beta agoniste în creșterea animalelor se aprobă de către Guvern.</p> <p>(3) Agenția, aprobă norme și cerințe sanitare veterinare specifice pentru supravegherea și monitorizarea unor substanțe și reziduuri conținute în animale vii, în produsele și subprodusele de origine animală destinate consumului uman.</p> <p>(4) Agenția transmite organismelor internaționale informații din domeniul sanitar veterinar național, conform obligațiilor asumate.</p>	<p>Articolul 84. Controlul zoonozelor</p> <p>(1) Agenția pune în aplicare cerințele sanitare veterinare pentru supravegherea, prevenirea și controlul zoonozelor.</p> <p>(2) Agenția, împreună cu Ministerul Sănătății elaboreaza și pune în aplicare documente directive și metode privind supravegherea, prevenirea și controlul antropozoonozelor, de asemenea port responsabilitatea realizării acestora în raport cu sănătatea animală, umană și cu produsele și subprodusele de origine animală supuse supravegherii și controlului sanitar veterinar”.</p> <p>(3) Agenția are responsabilitatea supravegherii, prevenirii și controlului zoonozelor în raport cu sănătatea animalelor și cu produsele și subprodusele de origine animală supuse supravegherii și controlului sanitar veterinar.</p> <p>(4) Agenția aprobă limitele maxime admise de reziduuri de medicamente de uz veterinar la animale vii și în produsele de origine animală provenite de la animale tratate cu astfel de medicamente de uz veterinar.</p>
--	--	--

considerare cerințele prevăzute la articolele 152, 153, 154, 163 și 169 și la articolele 219 – 221 și 225.
Articolul 228

Delegarea de competențe și actele de punere în aplicare privind cerințele de sănătate animală pentru alte animale și materialul germinativ și produsele de origine animală provenind de la alte animale

(1) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul 264, privind eventuale cerințe specifice pentru alte animale, precum și pentru materialul germinativ sau produsele de origine animală provenind de la acestea, care sunt necesare pentru a diminua riscul implit-cat de boli listate menționate la articolul 9 alineatul (1) litera (d), astfel cum se prevede la articolul 227.

(2) Comisia poate adopta acte de punere în aplicare prin care se stabilesc norme detaliate pentru punerea în aplicare a măsurilor de prevenire și control al bolilor prevăzute la alineatul (1).

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 266 alineatul (2).

(3) La adoptarea actelor delegate și a actelor de punere în aplicare prevăzute la alineatele (1) și (2), Comisia întemeiază actele respective pe următoarele criterii:

(a) speciile sau categoriile de alte animale listate în conformitate cu articolul 8 alineatul (2) ca specii listate pentru una sau mai multe boli listate, pentru care se aplică una sau mai multe măsuri de prevenire și de control prevăzute în prezentul regulament;

(b) profilul bolii listate în cauză, care privește speciile și categoriile de alte animale menționate la litera (a);

(c) fezabilitatea, disponibilitatea și eficacitatea măsurilor de prevenire și de control al bolilor pentru speciile listate care fac obiectul acestor măsuri;

(d) mediul de viață terestru sau acvatic prevalent pentru respectivele alte animale;

(e) tipurile de boli care afectează aceste alte animale, care pot fi fie boli care afectează în mod normal animalele terestre, fie care afectează în mod normal animalele acvatice, indiferent de mediul de viață prevalent menționat la litera (d).

PARTEA V

INTRAREA ÎN UNIUNE ȘI EXPORTUL

**Norme UE
neaplicabile**

<p>CAPITOLUL I Intrarea în Uniune a animalelor, materialului germinativ și produselor de origine animală din țări terțe și teritorii Secțiunea 1 Cerințele pentru intrarea în uniune Articolul 229 Cerințele pentru intrare în Uniune a animalelor, materialului germinativ și produselor de origine animală</p>	<p>(1) Statele membre permit intrarea în Uniune a transporturilor de animale, material germinativ și produse de origine animală provenind din țări terțe sau teritorii, numai dacă aceste transporturi îndeplinesc cerințele următoare, cu excepția cazului în care astfel de animale, material germinativ sau produse de origine animală fac obiectul unei derogări acordate în temeiul articolului 239 alineatul (2):</p> <p>(a) fără a aduce atingere articolului 230 alineatul (2), provin dintr-o țară terță sau dintr-un teritoriu terț listate în conformitate cu articolul 230 alineatul (1) pentru respectivele specii și categorii de animale sau respectivul material germinativ sau respectivele produse de origine animală ori provin dintr-o zonă sau un compartiment din acestea;</p> <p>(b) provin de la unități care sunt autorizate și listate, în cazul în care autorizarea și listarea respective se prevăd la articolul 233;</p> <p>(c) îndeplinesc cerințele de sănătate animală pentru intrarea în Uniune prevăzute la articolul 234 alineatul (1) și în orice acte delegate adoptate în temeiul articolului 234 alineatul (2), în cazul în care sunt prevăzute astfel de cerințe pentru animalele, materialul germinativ sau produsele de origine animală în cauză;</p> <p>(d) sunt însoțite de un certificat de sănătate animală și de declarații și de alte documente cerute la articolul 237 alineatul (1) sau în normele adoptate în temeiul articolului 237 alineatul (4);</p> <p>(2) Operatorii responsabili pentru transportul în cauză prezintă transporturile de animale, material germinativ și produse de origine animală prove-nind din țări terțe sau teritorii în vederea controlului oficial astfel cum se prevede la articolul 3 din Directiva 91/496/CEE și la articolul 3 din Directiva 97/78/CE.</p> <p>Secțiunea 2</p>	<p>Articolul 94. Obligațiile transportatorilor de animale</p> <p>(1) Mijloacele de transport destinate transportării animalelor sînt proiectate, construite, întreținute și utilizate astfel încît să se evite rănirea și suferința animalelor și să se garanteze sănătatea și bunăstarea acestora.</p> <p>(2) Transportul este obligat să se asigure că transportul animalelor este însoțit de documentația prevăzută la art. 51, în care se specifică:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) originea și proprietarul animalelor; b) locul de plecare al animalelor; c) data și ora plecării; d) locul de destinație prevăzut; e) durata estimată a călătoriei preconizate. 	<p>Compatibil</p>
--	--	---	--------------------------

<p>Listarea țărilor terțe și a teritoriilor <i>Articolul 230</i></p> <p>Listele țărilor terțe și a teritoriilor din care este permisă introducerea în Uniune de animale, material germinativ și produse de origine animală și actele de punere în aplicare și actele delegate</p> <p>(1) Comisia poate stabili, prin acte de punere în aplicare, lista țărilor terțe și a teritoriilor din care se permite introducerea în Uniune a anumitor specii și categorii de animale, material germinativ și produse de origine animală, pe baza următoarelor criterii:</p> <p>(a) legislația privind sănătatea animală a țării terțe sau a teritoriului în cauză și normele privind intrarea în respectiva țară terță sau pe teritoriul respectiv a animalelor, a materialului germinativ și a produselor de origine animală din alte țări terțe și teritorii;</p> <p>(b) garanțiile oferite de către autoritatea competentă din țara terță sau teritoriul în cauză referitor la punerea în aplicare eficientă și controlul legislației privind sănătatea animală menționate la litera (a);</p> <p>(c) organizarea, structura, resursele și competențele juridice ale autorității competente din țara terță sau din teritoriul în cauză;</p> <p>(d) procedurile de certificare a sănătății animale în țara terță sau în teritoriul în cauză;</p> <p>(e) statutul sanitar din țara terță sau din teritoriul în cauză ori din zonele și compartimentele acesteia, cu privire la:</p> <p>(i) bolile listate și bolile emergente;</p> <p>(ii) orice aspect de sănătate animală și publică sau situația de mediu în țara terță sau în teritoriul în cauză, sau în zonele sau compartimentele acestora, care poate prezenta un risc pentru sănătatea animală sau publică sau pentru statutul ecologic al Uniunii;</p> <p>(f) garanțiile pe care le poate oferi autoritatea competentă din țara terță sau teritoriul în cauză în ceea ce privește respectarea condițiilor de sănătate animală corespunzătoare în vigoare în Uniune sau aplicarea unor condiții echivalente;</p> <p>(g) regularitatea și rapiditatea cu care țara terță sau teritoriul în cauză furnizează informații cu privire la bolile animale infecțioase sau contagioase de pe teritoriul său Organizației Mondiale pentru Sănătatea Animală (OIE), în special informații privind bolile enumerate în Codurile OIE;</p> <p>(h) rezultatele controalelor efectuate de Comisie în țara</p>	<p>Compatibil</p> <p>Articolul 78. Certificarea sănătății animale</p> <p>(1) Mișcarea internă, importul, tranzitul, exportul, punerea pe piață și comerțul cu animale vii, inclusiv acvacultura se efectuează în baza certificatului de sănătate animală eliberat de autoritatea sanitară veterinară competentă. Modelele certificatelor de sănătate animală se aprobă de Guvern.</p> <p>(2) Certificatul de sănătate animală menționat în alin. (1) trebuie să conțină cel puțin următoarele informații:</p> <p>a) exploatarea sau locul de origine, exploatarea sau locul de destinație și, în cazul în care este relevant pentru răspândirea bolilor, orice exploatare sau loc vizitat pe traseu;</p> <p>b) o descriere, care să includă specia și categoria, a animalelor acvatice în cauză;</p> <p>c) cantitatea (numărul, volumul sau greutatea) animalelor acvatice;</p> <p>d) alte informații relevante.</p> <p>(3) Operatorii economici sunt obligați să anunțe autoritatea sanitară veterinară competentă, înainte de deplasarea animalelor, toate informațiile necesare pentru a completa certificatul de sănătate animală stabilit la alin. (1).</p> <p>(4) Fiecare lot de animale provenit din import este supus unui control al documentelor și unui control al identității de către medicul veterinar oficial de la postul de control sanitar-veterinar organizat în cadrul postului vamal, pentru a se verifica originea animalelor, destinația lor ulterioară, veridicitatea datelor conținute în documentele sanitare veterinare, menționate în art. 49.</p> <p>(5) La solicitarea operatorului economic, medicul veterinar certifică sănătatea și bunăstarea animalelor, destinate plasării pe piață, importului,</p>	
--	--	--

<p>terță sau în teritoriul în cauză;</p> <p>(i) orice experiență dobândită în urma intrărilor anterioare de animale, material germinativ și produse de origine animală din țara terță sau teritoriul în cauză și rezultatele controalelor oficiale efectuate la punctul de intrare în Uniune asupra acestor animale, material germinativ și produse de origine animală.</p> <p>Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 266 alineatul (2).</p> <p>(2) Până la adoptarea listelor prevăzute la alineatul (1) și cu condiția ca astfel de liste să nu fi fost întocmite în conformitate cu legislația Uniunii menționată la articolul 270 alineatul (2), statele membre stabilesc fărăle terțe și teritoriile din care anumite specii și categorii de animale, material germinativ sau produse de origine animală pot intra în Uniune.</p> <p>În sensul primului paragraf din prezentul alineat, statele membre iau în considerare criteriile de includere în liste a fărăilor terțe și a teritoriilor pre-văzute la alineatul (1) literele (a) – (i) din prezentul articol.</p> <p>(3) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul 264, privind derogări de la alineatul (2) din prezentul articol, care să limiteze posibilitatea statelor membre de a decide din care dintre fărăle terțe și teritorii poate intra în Uniune o anumită specie și categorie de animale, material germinativ sau produse de origine animală, atunci când este necesar din cauza riscului pe care îl presupune respectiva specie și categorie de animale, material germinativ sau produs de origine animală.</p> <p>Articolul 231</p> <p>Informațiile care trebuie incluse în listele de țări terțe și teritorii</p> <p>Comisia precizează următoarele informații pentru fiecare țară terță sau teritoriu din listele prevăzute la articolul 230 alineatul (1):</p> <p>(a) speciile și categoriile de animale, material germinativ sau produse de origine animală care pot intra în Uniune provenind din respectiva țară terță sau respectivul teritoriu;</p> <p>(b) dacă animalele, materialul germinativ sau produsele de origine animală menționate în conformitate cu litera (a) pot intra în Uniune în cazul în care provin de pe întregul teritoriu al acestei țări terțe sau al acestui teritoriu sau</p>	<p>exportului și comercializării, prin emiterea certificatului de sănătate animală.</p> <p>(6) Certificatele de sănătate animală:</p> <p>a) se verifică, se ștampilează și se semnează de către medicul veterinar al unității de acvacultură;</p> <p>b) se emit timp de 48 de ore înainte de încărcare și rămân valabile zece zile.</p> <p>(7) Medicul veterinar al exploației de acvacultură, înainte de semnarea unui certificat de sănătate animală, verifică, prin intermediul unor controale ale documentelor, ale identității și fizice, respectarea cerințelor sanitare veterinare. Modelele certificatelor de sănătate animală se aprobă de Guvern.</p>	<p>Norme UE neaplicabile</p>			
--	---	-------------------------------------	--	--	--

<p>numai dintr-una sau mai multe zone sau compartimente ale acesteia/acestui;</p> <p>(c) condițiile specifice și garanțiile privind sănătatea animală în ceea ce privește bolile listate.</p> <p><i>Articolul 232</i></p>	<p>Suspendarea și retragerea de pe liste a țărilor terțe și a teritoriilor și acte de punere în aplicare</p> <p>(1) Comisia, prin acte de punere în aplicare, retrage o țară sau un teritoriu de pe listele prevăzute la articolul 230 alineatul (1) sau suspendă intrarea în Uniune a animalelor, a materialului germinativ și a produselor de origine animală dintr-o țară terță sau dintr-un teritoriu, sau dintr-o zonă sau dintr-un compartiment din acestea, pentru oricare din următoarele motive:</p> <p>(a) țara terță sau teritoriul în cauză, ori una sau mai multe zone sau compartimente ale acestora, nu mai îndeplinește criteriile stabilite la articolul 230 alineatul (1), în cazul în care sunt relevante pentru intrarea în Uniune a unei anumite specii și categorii de animale, material germinativ sau produs de origine animală;</p> <p>(b) situația veterinară în țara terță sau teritoriul în cauză, sau dintr-o zonă sau dintr-un compartiment din acestea, este de așa natură încât este necesară o suspendare sau o retragere de pe liste pentru a proteja statutul sani-tar al animalelor din Uniune;</p> <p>(c) Comisia a solicitat țării terțe sau teritoriului în cauză să furnizeze în-formații actualizate cu privire la situația veterinară și alte aspecte menționate la articolul 230 alineatul (1) și țara terță sau teritoriul nu a furnizat aceste informații;</p> <p>(d) țara terță sau teritoriul în cauză a refuzat să consimtă la efectuarea unor controale de către Comisie, în numele Uniunii, pe teritoriul său.</p> <p>Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 266 alineatul (2).</p> <p>(2) În cazuri imperioase de urgență justificate în mod corespunzător lega-te de un risc important de a introduce în Uniune o boală listată astfel cum se menționează la articolul 9 alineatul (1) litera (d), Comisia adoptă acte de punere în aplicare imediat aplicabile, în conformitate cu procedura menționată la articolul 266 alineatul (3).</p> <p>(3) Comisia, prin acte de punere în aplicare, poate reintroduce pe listele menționate la articolul 230 alineatul (1) o țară terță sau un teritoriu, ori o zonă sau</p>	<p>Norme UE neaplicabile</p>									
---	--	-------------------------------------	--	--	--	--	--	--	--	--	--

<p>compartiment din acestea, care a fost retras(ă) de pe respectivele liste, sau poate autoriza din nou intrarea în Uniune a animalelor, a materialului germinativ și a produselor de origine animală dintr-o țară terță sau un teritoriu, sau dintr-o zonă sau dintr-un compartiment din acestea, din care intrarea în Uniune a fost suspendată, pentru unul dintre următoarele motive:</p> <p>(a) pentru motivele menționate la alineatul (1) litera (a) sau (c) din prezentul articol, cu condiția ca țara terță sau teritoriul să demonstreze că respectă criteriile de includere pe listă stabilite la articolul 230 alineatul (1);</p> <p>(b) pentru motivele menționate la alineatul (1) litera (b) din prezentul arti-col, cu condiția ca țara terță sau teritoriul în cauză să furnizeze garanțiile adecvate că situația veterinară care a dus la suspendare sau retragere a fost rezolvată sau nu mai reprezintă o amenințare pentru sănătatea anima-lă sau publică a Uniunii;</p> <p>(c) pentru motivele menționate la alineatul (1) litera (d) din prezentul arti-col, cu condiția ca:</p> <p>(i) țara terță sau teritoriul în cauză să fi consimțit la efectuarea unor con-troale de către Comisie, în numele Uniunii, pe teritoriul său; și</p> <p>(ii) rezultatele respectivelor controale efectuate de Comisie să arate că țara terță sau teritoriul în cauză sau zonele și compartimentele din acestea respectă criteriile de includere pe listă stabilite la articolul 230 alineatul (1).</p> <p>Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu pro-cedura de examinare menționată la articolul 266 alineatul (2).</p> <p>Secțiunea 3</p> <p>Autorizarea și listarea unităților din țări terțe și teritoriilor</p> <p><i>Articolul 233</i></p> <p>Autorizarea și listarea unităților</p> <p>(1) Statele membre permit intrarea în Uniune a animalelor terestre și ma-terialului germinativ de la acestea care provin de la un tip de unitate pentru care se cere autorizarea în Uniune în conformitate cu articolul 94 alineatul (2) și cu normele adoptate în temeiul articolului 94 alineatul (3) și articolului 95, în cazul în care respectiva unitate din țara terță sau din teritoriul în cauză:</p> <p>(a) respectă cerințele privind sănătatea animală din respectiva țară terță sau teritoriu, care sunt echivalente cu normele pentru respectivul tip de unități aplicabile în Uniune;</p>		<p>Compatibil</p> <p>Articolul 47. Autorizarea sanitar-veterinară</p> <p>(1) Agenții economici care desfășoară cel puțin una dintre activitățile menționate în anexa nr. 1 pot activa numai dacă acestea au fost supuse procedurii de autorizare/înregistrare sanitară veterinară de către Agenție.</p> <p>(2) Pentru obținerea autorizației sanitare veterinară, agenții economici depun o cerere la subdiviziunile teritoriale pentru siguranța alimentelor, conform modelului din anexa nr. 2, , la care anexează copiile următoarelor documente:</p>
--	--	--

<p>(b) este autorizată și inclusă pe o listă de către autoritatea competentă din țara terță sau teritoriul de origine, cu excepția cazului în care măsurile alternative de diminuare a riscurilor instituite în țara terță respectivă sau în teritoriul respectiv oferă garanții echivalente pentru sănătatea animală din Uniune.</p> <p>(2) Comisia colectează listele de unități autorizate menționate la alineatul (1) litera (b) primite de la autoritățile competente din țările terțe sau teritoriiile în cauză.</p> <p>(3) Comisia furnizează statelor membre toate listele noi sau actualizate de unități autorizate primite de la țările terțe sau teritoriile în cauză și le pune la dispoziția publicului.</p> <p>(4) Comisia adoptă, prin acte de punere în aplicare, orice norme necesare pentru asigurarea aplicării uniforme a alineatului (1) litera (b).</p> <p>Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 266 alineatul (2).</p> <p>Secțiunea 4</p> <p>Intrarea în uniune a speciilor și categoriilor de animale, material germinativ și produse de origine animală</p> <p><i>Articolul 234</i></p> <p>Cerințele de sănătate animală pentru intrarea în Uniune a speciilor și categoriilor de animale, material germinativ și produse de origine animală</p> <p>(1) Cerințele de sănătate animală pentru intrarea în Uniune a speciilor și categoriilor de animale, material germinativ și produse de origine animală din țări terțe sau teritorii:</p> <p>(a) sunt la fel de stricte ca cerințele de sănătate animală prevăzute în pre-zentul regulament și ca normele adoptate în temeiul acestora care se aplică circulației de specii sau categorii de animale, material germinativ sau produse de origine animală în cauză în cadrul Uniunii sau (b) oferă ga-ranții echivalente cu cerințele de sănătate animală aplicabile speciilor și categoriilor de animale, material germinativ sau produse de origine ani-mală prevăzute în partea IV (articolele 84 – 228) din prezentul regula-ment.</p> <p>(2) Comisia adoptă acte delegate, în conformitate cu articolul 264, privind cerințele de sănătate animală pentru:</p> <p>(a) intrarea în Uniune a speciilor și categoriilor de animale, material ger-minativ și produse de origine</p>	<p>a) contractul de angajare/prestare servicii încheiat cu un medic veterinar, modelul căruia este prezentat în anexa nr. 8, cu excepția activităților prevăzute în pct. 1.18, 3.5, 4.1, 4.2, 4.3; 4.5; 5.5.2.; 5.6; 5.9; 6.11 din anexa nr. 1;</p> <p>b) autorizația de mediu pentru folosința specială a apei, pentru activitatea economică din piscicultură;</p> <p>c) acordul autorității executive a administrației publice locale pentru desfășurarea activităților solicitate în locația specificată. Agenția verifică prin intermediul Platformei de interoperabilitate (MConnect) al Agenției Servicii Publice înregistrarea activității de întreprinzător și dreptul de proprietate sau dreptul de folosință asupra spațiului de către agentul economic.</p> <p>(3) Pentru obținerea înregistrării sanitare veterinare, operatorii notifică Agenția conform modelului aprobat prin ordinul directorului general al Agenției. În termen de 5 zile lucrătoare de la depunerea notificării, Agenția o examinează, o înregistrează și informează agentul economic în privința includerii sau refuzului includerii acestuia în Lista exploatațiilor autorizate/înregistrate sanitar veterinar.</p> <p>(4) În cadrul procedurii de autorizare sanitară veterinară, inspectorii subdiviziunilor teritoriale pentru siguranța alimentelor, în termen de 5 zile lucrătoare de la data depunerii cererii sunt obligați să inițieze și să efectueze un control inopinat în conformitate cu Legea nr. 131/2012 privind controlul de stat asupra activității de întreprinzător. Evaluarea unității se efectuează în baza listei de verificare aprobate și se finalizează cu un proces verbal de control.</p> <p>(5) În cazul corespunderii obiectivului/activității cu cerințele sanitare veterinare, în decurs de cel mult 20 de zile lucrătoare, se eliberează autorizație sanitară veterinară, conform modelului din anexa nr. 3.</p> <p>(6) În cazul necorespunderii obiectivului/activității cu cerințele sanitare veterinare în vigoare și al imposibilității înlăturării</p>	
--	--	--

<p>animală din țări terțe sau teritorii;</p> <p>(b) circulația în Uniune și manipularea acestor animale, material germi-nativ și produse de origine animală după intrarea lor în Uniune, în cazul în care este necesar pentru diminuarea riscurilor implicate.</p> <p>(3) Până la adoptarea de acte delegate de stabilire a cerințelor de sănătate animală în ceea ce privește o anumită specie și categorie de animale, ma-terial germi-nativ sau produs de origine animală prevăzute la alineatul (1) din prezentul articol, statele membre, după evaluarea prealabilă a riscuri-lor implicate, pot aplica norme naționale, cu condiția ca normele respecti-ve să fie conforme cu cerințele prevăzute la respectivul alineat și cu con-diția să fină seama de aspectele menționate la articolele 235 și 236.</p> <p><i>Articolul 235</i></p> <p>Aspectele care trebuie luate în considerare pentru actele delegate prevăzute la articolul 234 cu privire la intrarea în Uniune a anima-lelor</p> <p>Comisia ia în considerare următoarele aspecte atunci când stabilește în ac-tele delegate prevăzute la articolul 234 alineatul (2) cerințele de sănătate animală în vederea introducerii în Uniune a anumitor specii și categorii de animale:</p> <p>(a) bolile listate menționate la articolul 9 alineatul (1) litera (d) și bolile emergente;</p> <p>(b) statutul sanitar din Uniune privind bolile listate menționate la articolul 9 alineatul (1) litera (d) și bolile emergente;</p> <p>(c) speciile listate în ceea ce privește bolile listate menționate la articolul 9 alineatul (1) litera (d) și bolile emergente;</p> <p>(d) vârsta și sexul animalelor în cauză;</p> <p>(e) originea animalelor în cauză;</p> <p>(f) tipul de unitate în cauză și tipul de producție în locurile de origine și de destinație;</p> <p>(g) locul de destinație prevăzută;</p> <p>(h) utilizarea preconizată a animalelor în cauză;</p> <p>(i) orice măsură de limitare a riscurilor existentă în țările terțe sau terito-riile de origine sau de tranzit sau după sosirea animalelor în cauză pe teri-toriul Uniunii;</p> <p>(j) cerințele de sănătate animală aplicabile circulației respectivelor anima-le pe teritoriul Uniunii;</p> <p>(k) alți factori epidemiologici;</p> <p>(l) standardele de sănătate animală aplicabile comerțului</p>	<p>necorformităților depistate, se emite refuz de autorizare sanitară veterinară motivat.</p> <p>(7) În cazul depășirii de către subdiviziunile teritoriale pentru siguranța alimentelor a termenului stabilit la alin. (5) pentru eliberarea actului permisiv și în lipsa unei comunicări scrise privind suspendarea termenului de examinare a cererii sau refuzul ei, cu excepțiile prevăzute de prezenta lege și de legile care reglementează în mod expres activitățile autorizate, actul permisiv se consideră acordat prin aprobare tacită, în conformitate cu Legea nr. 235/2006 cu privire la principiile de bază de reglementare a activității de întreprinzător și cu Legea nr. 160/2011 privind reglementarea prin autorizare a activității de întreprinzător.</p> <p>(8) Pentru orice modificări ulterioare ale procesului tehnologic, relocare, extindere ori schimbare a profilului de activitate, se impune solicitarea eliberării de noi autorizații sanitare veterinare.</p> <p>(9) Autorizarea și eliberarea autorizației sanitare veterinare se efectuează conform tarifelor și termenelor specificate în Legea nr. 160/2011 privind reglementarea prin autorizare a activității de întreprinzător, în partea nereglementată de prezenta lege. Înregistrarea sanitară veterinară se efectuează gratis și pentru un termen nelimitat.</p> <p>(10) Exploatațile nonprofesionale nu se supun autorizării sanitare veterinare, însă proprietarii acestora sunt obligați să notifice subdiviziunile teritoriale pentru siguranța alimentelor în privința întreținerii animalelor și a operațiunilor/acțiunilor efectuate cu acestea.</p> <p>Proprietarii exploatațiilor nonprofesionale pot comercializa produse de origine animală obținute de la propriile animale în conformitate cu prevederile art. 121 alin. (2) și (3) din Legea nr. 231/2010 cu privire la comerțul interior.</p> <p>(11) Numărul de animale admis în exploatațile nonprofesionale și regulile de întreținere a acestora se aprobă de către consiliile locale conform prevederilor Legii nr. 436/2006 privind administrația publică locală,</p>	
--	---	--

<p> internațional, relevante pentru speciile și categoriile animalelor respective. Articolul 236 Aspectele care trebuie luate în considerare pentru actele delegate prevăzute la articolul 234 cu privire la intrarea în Uniune a materia-lului germinativ și a produselor de origine animală Comisia ia în considerare următoarele aspecte atunci când stabilește în actele delegate prevăzute la articolul 234 alineatul (2) cerințele de sănă-ta-te animală în vederea introducerii în Uniune a materialului germinativ și a produselor de origine animală: (a) bolile listate menționate la articolul 9 alineatul (1) litera (d) și bolile emergente; animalelor de la care provin materialul germinativ și produsele de origine animală și al Uniunii privind bolile listate menționate la articolul 9 alineatul (1) litera (d), precum și bolile emergente; (c) tipul și natura materialului germinativ și a produselor de origine ani-mală în cauză, tratamentele, metodele de prelucrare și alte măsuri de limi-tare a riscurilor care au fost aplicate la locul de origine, de expediere sau de destinație; (d) tipul de unitate și tipul de producție în locurile de origine și de desti-nație; (e) locul de destinație prevăzut; (f) utilizarea prevăzută a materialului germinativ și a produselor de origi-ne animală în cauză; (g) cerințele de sănătate animală aplicabile circulației materialului germi-nativ și a produselor de origine animală în cauză pe teritoriul Uniunii; (h) alți factori epidemiologici; (i) standardele de sănătate animală aplicabile comerțului internațional, re-levante pentru materialul germinativ și produsele de origine animală re-spective. Secțiunea 5 Modele de cer tificate de sănăta te animală, declarații și alte documente Articolul 237 CertIFICATE DE SĂNĂTATE ANIMALĂ, DECLARAȚII ȘI ALTE DOCUMENTE PENTRU INTRAREA ÎN UNIUNE (1) Statele membre permit intrarea în Uniune a transporturilor de animale, de material germinativ și de produse de origine animală numai dacă aceste transporturi sunt însoțite fie de unul dintre următoarele documente, fie</p>	<p> înșă numărul acestora nu poate depăși după cum urmează: a) 5 bovine mature și descendenții acestora (până la vârsta de 12 luni); b) 2 cabaline mature și descendenții acestora (până la vârsta de 12 luni); c) 50 de oi sau capre mature și descendenții acestora (până la vârsta de 6 luni); d) 5 porcine mature și descendenții acestora (până la vârsta de 60 de zile); e) 100 de iepuri; f) 200 de păsări; g) 30 de familii de albine. (12) Agenția întocmește, în formă electronică, și actualizează Lista exploatațiilor autorizate/înregistrate sanitar veterinar. (13) Procedura de eliberare a autorizației sanitare veterinar pentru mijloacele de transport care transportă animale vii și produse supuse controlului sanitar veterinar cu excepția materiei prime de origine vegetală destinată procesării industriale este similară cu procedura de eliberare a autorizației sanitare veterinar de funcționare, cu excepția obligativității prezentării actului menționat la alin. (2) lit. a) și b). (14) Prin derogare de la alineatul (1) operatorii din domeniul alimentar prevăzuți la art.3 alin. (12) din Legea nr.296/2017 privind cerințele generale de igienă a produselor alimentare, se înregistrează în domeniul siguranței alimentelor în teameul capitolului V¹ din Legea nr. 306/2018 privind siguranța alimentelor.</p>	<p style="text-align: right;">Compatibil</p>
--	--	---

Articolul 78. Certificarea sănătății animale

(1) Mișcarea internă, importul, tranzitul, exportul, punerea pe piață și comerțul cu animale vii, inclusiv acvacultură se efectuează în baza certificatului

<p>de ambele:</p> <p>(a) un certificat de sănătate animală eliberat de autoritatea competentă din țara terță sau teritoriul de origine, cu excepția cazului în care se prevede o derogare în temeiul alineatului (4) litera (a);</p> <p>(b) declarații sau alte documente, atunci când sunt cerute în normele adoptate în temeiul alineatului (4) litera (b).</p> <p>(2) Statele membre nu permit intrarea în Uniune a transporturilor de ani-male, material germinativ și produse de origine animală cu excepția cazului în care certificatul de sănătate animală menționat la alineatul (1) litera (a) a fost verificat și semnat de un medic veterinar oficial dintr-o țară terță sau dintr-un teritoriu în conformitate cu cerințele de certificare echivalente celor stabilite la articolul 149 alineatul (3) sau articolul 216 alineatul (3) și în orice norme adoptate în conformitate cu articolul 149 alineatul (4) sau articolul 216 alineatul (4).</p> <p>(3) Statele membre permit ca certificatele electronice de sănătate animală produse, prelucrate și transmise prin intermediul sistemului TRACES să înlocuiască certificatele de sănătate animală de însoțire menționate la alineatul (1) în cazul în care aceste certificate electronice de sănătate animală:</p> <p>(a) conțin toate informațiile pe care trebuie să le conțină certificatul de sănătate animală la care se face referire în alineatul (1) litera (a) din prezentul articol în conformitate cu articolul 238 alineatul (1) și cu normele adoptate în temeiul articolului 238 alineatul (3);</p> <p>(b) garantează trasabilitatea transporturilor de animale, a materialului germinativ și a produselor de origine animală în cauză și fac legătura dintre respectivele transporturi și certificatul electronic de sănătate animală.</p> <p>(4) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 264 privind:</p> <p>(a) derogările de la cerințele privind certificatele de sănătate animală pre-văzute la alineatul (1) litera (a) și la alineatul (2) din prezentul articol pentru transporturile de animale, material germinativ și produse de origine animală și în normele speciale privind certificarea sănătății animale pentru respectivele transporturi, atunci când transporturile în cauză prezintă un risc nesemnificativ pentru sănătatea animală sau publică din Uniune, datorită unuia sau mai multora dintre următorii factori:</p> <p>(i) speciile și categoriile de animale, material germinativ</p>	<p>de sănătate animală eliberat de autoritatea sanitară veterinară competentă. Modelele certificatelor de sănătate animală se aprobă de Guvern.</p> <p>(2) Certificatul de sănătate animală menționat în alin. (1) trebuie să conțină cel puțin următoarele informații:</p> <p>a) exploatarea sau locul de origine, exploatarea sau locul de destinație și, în cazul în care este relevant pentru răspândirea bolilor, orice exploatare sau loc vizitat pe traseu;</p> <p>b) o descriere, care să includă specia și categoria, a animalelor acvatice în cauză;</p> <p>c) cantitatea (numărul, volumul sau greutatea) animalelor acvatice;</p> <p>d) alte informații relevante.</p> <p>(3) Operatorii economici sunt obligați să anunțe autoritatea sanitară veterinară competentă, înainte de deplasarea animalelor, toate informațiile necesare pentru a completa certificatul de sănătate animală stabilit la alin. (1).</p> <p>(4) Fiecare lot de animale provenit din import este supus unui control al documentelor și unui control al identității de către medicul veterinar oficial de la postul de control sanitar-veterinar organizat în cadrul postului vamal, pentru a se verifica originea animalelor, destinația lor ulterioară, veridicitatea datelor conținute în documentele sanitare veterinare, menționate în art. 49.</p> <p>(5) La solicitarea operatorului economic, medicul veterinar certifică sănătatea și bunăstarea animalelor, destinate plasării pe piață, importului, exportului și comercializării, prin emiterea certificatului de sănătate animală.</p> <p>(6) Certificatele de sănătate animală:</p> <p>a) se verifică, se ștampilează și se semnează de către medicul veterinar al unității de acvacultură;</p> <p>b) se emit timp de 48 de ore înainte de încărcare și rămân valabile zece zile.</p> <p>(7) Medicul veterinar al exploației de acvacultură, înainte de semnarea unui certificat de sănătate animală, verifică, prin intermediul unor controale ale documentelor, ale identității și fizice,</p>	
--	--	--

<p>sau produse de origine animală în cauză;</p> <p>(ii) metodele de deținere și tipurile de producție ale animalelor, materialul-lui germinativ și produselor de origine animală în cauză;</p> <p>(iii) utilizarea prevăzută a acestora;</p> <p>(iv) măsurile alternative de diminuare a riscurilor existente în țările terțe sau teritoriile de origine sau de tranzit sau după sosirea pe teritoriul Uniunii, care asigură o protecție a sănătății animale și publice din Uniune echivalentă celei prevăzute în prezentul regulament;</p> <p>(v) furnizarea de către țara țară terță sau teritoriul în cauză a unor garanții privind respectarea cerințelor pentru intrarea în Uniune, demonstrată prin alte mijloace decât un certificat de sănătate animală;</p> <p>(b) normele care impun transporturilor de animale, material germinativ și produse de origine animală care intră în Uniune să fie însoțite de declarații sau alte documente necesare pentru a demonstra că animalele, materia-lul germinativ și produsele de origine animală în cauză îndeplinesc condițiile de sănătate animală privind intrarea în Uniune prevăzute în normele adoptate în temeiul articolului 234 alineatul (2).</p> <p><i>Articolul 238</i></p> <p>Conținutul certificatelor de sănătate animală</p> <p>(1) Certificatul de sănătate animală la care se face referire la articolul 237 alineatul (1) litera (a) conține cel puțin următoarele informații:</p> <p>(a) denumirea și adresa:</p> <p>(i) unității sau locului de origine;</p> <p>(ii) unității sau locului de destinație;</p> <p>(iii) după caz, unităților pentru operațiunile de colectare sau de odihnă a animalelor deținute în cauză;</p> <p>(b) o descriere a animalelor, materialului germinativ sau produselor de origine animală în cauză;</p> <p>(c) numărul sau volumul de animale, material germinativ sau produse de origine animală în cauză;</p> <p>(d) dacă este cazul, identificarea și înregistrarea animalelor, a materialului germinativ sau a produselor de origine animală în cauză;</p> <p>(e) informațiile necesare pentru a demonstra că animalele, materialul germinativ și produse de origine animală în cauză îndeplinesc cerințele de sănătate animală pentru intrarea în Uniune prevăzute la articolul 229 și articolul 234 alineatul (2) și în normele adoptate în temeiul articolului 234 alineatul (1) și articolului 239.</p>	<p>respectarea cerințelor sanitare veterinare. Modelele certificatelor de sănătate animală se aprobă de Guvern.</p>
	<p>(2) Certificatul de sănătate animală menționat în alin. (1) trebuie să conțină cel puțin următoarele informații:</p> <p>a) exploatarea sau locul de origine, exploatarea sau locul de destinație și, în cazul în care este relevant pentru răspândirea bolilor, orice exploatare sau loc vizitat pe traseu;</p> <p>b) o descriere, care să includă specia și categoria, a animalelor acvatice în cauză;</p> <p>c) cantitatea (numărul, volumul sau greutatea)</p>

<p>(2) Certificatul de sănătate animală menționat la articolul 237 alineatul (1) litera (a) poate include și alte informații necesare în temeiul altor acte din legislația Uniunii.</p> <p>(3) Comisia poate stabili, prin acte de punere în aplicare, norme privind:</p> <p>(a) informațiile care trebuie incluse în certificatul de sănătate animală menționat la articolul 237 alineatul (1) litera (a), în plus față de cele menționate la alineatul (1) din prezentul articol;</p> <p>(b) informațiile care trebuie incluse în declarațiile sau în alte documente menționate la articolul 237 alineatul (1) litera (b);</p> <p>(c) formularele tip de certificate de sănătate animală, declarații și alte documente menționate la articolul 237 alineatul (1).</p> <p>Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 266 alineatul (2).</p> <p>(4) Până la instituirea normelor din actele punere în aplicare adoptate în temeiul alineatului (3), în ceea ce privește o anumită specie și categorie de animale, material germinativ sau produs de origine animală, statul membru, după evaluarea prealabilă a riscurilor implicate, poate aplica norme naționale, cu condiția ca respectivele norme naționale să fie conforme cu condițiile stabilite la alineatul (1).</p> <p>Secțiunea 6</p> <p>Derogări și cerințe suplimentare pentru anumite categorii de animale, material germinativ și produse de origine animală</p> <p><i>Articolul 239</i></p> <p>Derogări și cerințe suplimentare pentru anumite categorii de animale, material germinativ și produse de origine animală</p> <p>(1) Pentru anumite tipuri de intrări de animale, material germinativ și produse de origine animală, aplicarea normelor stabilite la articolul 229 alineatul (1), articolul 233 și articolul 237 poate să nu fie corespunzătoare și poate fi necesară adoptarea de către Comisie, prin acte delegate, a unor norme speciale care să ia în considerare riscuri-le specifice, destinația finală, tipul de utilizare finală și alte asemenea circumstanțe.</p> <p>(2) Comisia adoptă acte delegate, în conformitate cu articolul 264, privind normele speciale menționate la alineatul (1) din prezentul articol privind derogările de la</p>	<p>animalelor acvatice;</p> <p>d) alte informații relevante.</p>
--	--

	<p>cerințele prevăzute la articolul 229 alineatul (1), articolul 233 și articolul 237 și cerințele suplimentare pentru intrarea în Uniune a următoarelor:</p> <p>(a) animale:</p> <p>(i) destinate circurilor, evenimentelor, expozițiilor, prezentărilor, spectacolelor și unităților izolate;</p> <p>(ii) destinate unei utilizări în scopuri științifice sau de diagnosticare;</p> <p>(iii) pentru care Uniunea nu este destinația finală;</p> <p>(iv) care provin din Uniune și sunt deplasate către o țară terță sau un ter-toriu și apoi sunt deplasate înapoi în Uniune din acea țară terță sau acel teritoriu;</p> <p>(v) care provin din Uniune și sunt transportate printr-o țară terță sau un teritoriu în drum către o altă parte a Uniunii;</p> <p>(vi) care sunt destinate pășunatului temporar în apropiere de frontierele Uniunii;</p> <p>(vii) care prezintă un risc nesemnificativ pentru statutul sanitar din Uniune;</p> <p>(b) produse de origine animală:</p> <p>(i) destinate utilizării personale;</p> <p>(ii) pentru consumul de către echipaj și pasageri pe mijloacele de transport care sosesc din țări terțe sau teritorii;</p> <p>(c) material germinativ și produse de origine animală:</p> <p>(i) destinate a fi utilizate ca mostre comerciale;</p> <p>(ii) destinate a fi utilizate ca mostre pentru cercetare și diagnostic;</p> <p>(iii) pentru care Uniunea nu este destinația finală;</p> <p>(iv) care provin din Uniune și sunt deplasate într-o țară terță sau într-un teritoriu și apoi sunt deplasate înapoi în Uniune din acea țară terță sau acel teritoriu;</p> <p>(v) care provin din Uniune și sunt transportate printr-o țară terță sau printr-un teritoriu în drum către o altă parte a Uniunii;</p> <p>(vi) care prezintă un risc nesemnificativ pentru statutul sanitar din Uniune.</p> <p>Aceste acte delegate țin seama de aspectele menționate la articolele 235 și 236.</p> <p>(3) Comisia poate stabili, prin acte de punere în aplicare, norme privind:</p> <p>(a) formularele tip de certificate de sănătate animală, declarații și alte documente corespunzătoare categoriilor de animale, materialului germinativ și produselor de origine animală menționate la alineatul (2) din prezentul</p>
--	--

<p>articol;</p> <p>(b) indicarea, pentru produsele menționate la alineatul (1) din prezentul articol, a codurilor din Nomenclatura combinată, în cazul în care aceste coduri nu sunt prevăzute în alte norme relevante ale Uniunii.</p> <p>Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 266 alineatul (2).</p>			
<p>CAPITOLUL 2</p> <p><i>Intrarea în Uniune a anumitor mărfuri, altele decât animalele, materialul germinativ și produsele de origine animală din țări terțe și teritorii</i></p> <p><i>Articolul 240</i></p> <p>Agenții patogeni și acte delegate</p> <p>(1) Operatorii, veterinarii, profesioniștii din domeniul sănătății animalelor acvatice și persoanele care lucrează cu animale care aduc agenți patogeni în Uniune:</p> <p>(a) iau măsurile corespunzătoare pentru a se asigura că introducerea res-pectivilor agenți patogeni în Uniune nu prezintă riscuri pentru sănătatea animală sau sănătatea publică din Uniune cu privire la bolile listate menționate la articolul 9 alineatul (1) litera (d), precum și la bolile emergente;</p> <p>(b) ia măsuri de control al bolilor și măsuri preventive adecvate pentru a se asigura că intrarea acestor agenți patogeni în Uniune nu prezintă niciun risc de bioterorism.</p> <p>Prezentul alineat se aplică, de asemenea, oricărei alte persoane fizice sau juridice care aduce astfel de agenți în Uniune în mod intenționat.</p> <p>(2) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 264, prin care să stabilească cerințele pentru introducerea în Uniune a agenților patogeni privind:</p> <p>(a) ambalajul agenților patogeni;</p> <p>(b) alte măsuri suplimentare de diminuare a riscurilor necesare pentru a împiedica eliberarea și răspândirea agenților patogeni.</p> <p><i>Articolul 241</i></p> <p>Materialul vegetal și acte de punere în aplicare</p> <p>(1) Statele membre iau măsuri pentru a restricționa intrarea în Uniune a transporturilor de material vegetal în cazul unei situații epidemiologice nefavorabile în țările terțe sau teritorii privind bolile listate astfel cum se menționează la articolul 9 alineatul (1) litera (d) sau bolile emergente, atunci când acest lucru este impus de normele</p>	<p>Parțial</p> <p>compatibil</p>	<p>Capitolul XVI</p> <p>Producerea, prelucrarea și distribuția de produse de origine animală și subproduse de origine animală</p> <p>Articolul 80. Cerințele de siguranță privind organizarea procesului de producție</p> <p>(1) Produsele alimentare se produc și introduc pe piață în conformitate cu Legea nr. 306/2018 privind siguranța alimentelor și cu respectarea prevederilor Legii nr. 296/2017 privind cerințele generale de igienă a produselor alimentare.</p> <p>(2) Dacă în procesul vămuirii medicul veterinar oficial depistează boli transmisibile la animale sau există suspiciunea acestora ori un risc de altă natură ce poate pune în pericol sănătatea animalelor, sănătatea publică veterinară, protecția animalelor, protecția mediului și siguranța produselor de origine animală, întregul lot al mărfii supuse controlului sanitar veterinar de stat se returnează către țara de origine, iar dacă această măsură nu este posibilă, Agenția, în comun cu organele vamale, dispune distrugerea lotului, sacrificarea forțată a animalelor și prelucrarea ulterioară sau tratamentul imediat al acestora, precum și al obiectelor și materialelor aferente.</p> <p>(3) În situațiile prevăzute la alin. (2), Agenția notifică măsurile dispuse autorității sanitare veterinare centrale din țara exportatoare.</p> <p>(4) Normele și cerințele sanitare veterinare privind producerea, prelucrarea, depozitarea, transportul, comercializarea, utilizarea, importul, tranzitul, exportul produselor de origine animală, inclusiv acvacultură, se aprobă de către Guvern.</p> <p>Articolul 81. Mișcarea subproduselor de</p>	

<p>adoptate în conformitate cu alineatul (3) din prezentul articol.</p> <p>(2) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 264 privind măsurile menționate la alineatul (1) din prezentul articol prin care să stabilească:</p> <p>(a) cerințele specifice de sănătate animală pentru intrarea în Uniune a materialului vegetal care acționează ca o cale de transmitere a bolilor listate sau emergente;</p> <p>(b) cerințele privind:</p> <p>(i) certificarea sănătății animale, luând în considerare normele prevăzute la articolul 237 alineatul (1) litera (a) și articolul 237 alineatele (2) și (3); sau</p> <p>(ii) declarațiile sau alte documente, luând în considerare normele prevăzute la articolul 237 alineatul (1) litera (b).</p> <p>(3) Comisia stabilește cerințele în materie de sănătate animală prevăzute la alineatul (2) pe baza următoarelor criterii:</p> <p>(a) dacă o boală listată sau emergentă care poate fi transmisă prin material vegetal reprezintă un risc semnificativ pentru sănătatea animală sau uma-nă din Uniune;</p> <p>(b) probabilitatea ca animalele din speciile listate pentru o anumită boală listată sau emergentă să fie în contact direct sau indirect cu materialul vegetal menționat la alineatul (2);</p> <p>(c) disponibilitatea și eficacitatea măsurilor alternative de diminuare a riscurilor în ceea ce privește materialul vegetal în cauză, care pot elimina sau minimiza riscul de transmitere menționat la litera (a).</p> <p>(4) Comisia poate stabili, prin acte de punere în aplicare, norme care să indice, pentru materialul vegetal menționat la alineatul (2) din prezentul articol, codurile din Nomenclatura combinată, în cazul în care aceste co-duri nu sunt prevăzute în alte norme relevante ale Uniunii. Respectivetele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu pro-cedura de examinare menționată la articolul 266 alineatul (2).</p> <p><i>Articolul 242</i></p> <p>Mijloacele de transport, echipamentele, materialele de ambalare, apa și furajele și nutrețul pentru transport și acte delegate și acte de punere în aplicare</p> <p>(1) Operatorii care aduc animale și produse în Uniune iau măsurile adecvate și necesare de prevenire a bolilor în timpul transportului, astfel cum se prevede la articolul 125</p>	<p>origine animală ce nu sînt destinate consumului uman, a altor deșeuri, materiale și agenți patogeni de origine animală</p> <p>(1) Comerțul, importul, exportul și orice mișcare internă a subproduselor de origine animală ce nu sînt destinate consumului uman, a altor deșeuri animale, a agenților patogeni de origine animală, precum și a produselor prelucrate obținute din procesarea subproduselor de origine animală ce nu sînt destinate consumului uman, se realizează cu respectarea cerințelor sanitare veterinare și a cerințelor specifice pentru siguranța sanitară veterinară a produselor de origine animală.</p> <p>(2) Schimbul de agenți patogeni și de material patologic de origine animală se realizează numai prin abordarea integrată a tuturor pericolelor pentru sănătatea publică, inclusiv a cazurilor de bioterorism și între unități de învățămînt superior medical veterinar, instituții veterinare, laboratoare sanitare veterinare, unități și instituții de cercetare sanitare veterinare, unități ce produc preparate imunologice, kituri și reagenți de diagnostic, care sînt autorizate de Agenție pentru a desfășura astfel de activități, conform cerințelor sanitare veterinare specifice, elaborate și aprobate de Agenție.</p> <p>(3) Subprodusele de origine animală ce nu sînt destinate consumului uman sau alte deșeuri animale, precum și produsele prelucrate obținute din procesarea subproduselor de origine animală ce nu sînt destinate consumului uman pot fi colectate, depozitate, transportate, procesate, fabricate, incinerate, co-incinerate sau supuse oricărui alt proces de neutralizare cu respectarea cerințelor sanitare veterinare și pentru siguranța produselor specifice, prevăzute de normele sanitare veterinare și pentru siguranța produselor de origine animală se aprobă de Guvern.</p> <p>(4) Produsele și subprodusele menționate la alin. (3) sînt supuse inspecției și controalelor sanitare veterinare conform cerințelor sanitare veterinare și pentru siguranța produselor specifice, în scopul prevenirii de boli la animale și oameni, precum și</p>	
--	---	--

<p>alineatul (1) și articolul 192 alineatul (1).</p> <p>(2) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 264 privind:</p> <p>(a) cerințele specifice de sănătate animală pentru intrarea în Uniune a:</p> <p>(i) mijloacelor de transport pentru animale și produse;</p> <p>(ii) echipamentelor, materialelor de ambalaj sau apei de transport pentru animale și produselor sau furajelor și nutrețului care pot transmite boli ale animalelor;</p> <p>(b) cerințele privind:</p> <p>(i) certificarea sănătății animale, luând în considerare normele prevăzute la articolul 237 alineatul (1) litera (a) și articolul 237 alineatele (2) și (3); sau</p> <p>(ii) declarațiile sau alte documente, luând în considerare normele prevăzute la articolul 237 alineatul (1) litera (b).</p> <p>(3) Comisia stabilește cerințele în materie de sănătate animală prevăzute la alineatul (2) din prezentul articol în cazul unei situații epidemiologice nefavorabile privind una sau mai multe dintre bolile listate astfel cum se menționează la articolul 9 alineatul (1) litera (d) sau bolile emergente, care prezintă un risc important pentru sănătatea animală sau umană din Uniune:</p> <p>(a) într-o țară terță învecinată sau într-un teritoriu;</p> <p>(b) în țara terță sau într-un teritoriu de origine;</p> <p>(c) în țara terță sau într-un teritoriu de tranzit.</p> <p>(4) Comisia poate stabili, prin acte de punere în aplicare, norme care să indice, pentru mărfurile menționate la alineatul (2) litera (a) din prezentul articol, codurile din Nomenclatura combinată, în cazul în care aceste coduri nu sunt prevăzute în alte norme relevante ale Uniunii. Respectivetele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 266 alineatul (2).</p> <p>CAPITOLUL 3 Exportul Articolul 243 Exportul din Uniune</p> <p>(1) Statele membre iau măsurile adecvate pentru a garanta că exportul și reexportul de animale și produse din Uniune către o țară terță sau un teritoriu au loc în conformitate cu normele privind circulația animalelor și a produselor între statele membre prevăzute în partea IV (articolele 84 – 228), luând în același timp în considerare statutul sanitar din țara terță sau din teritoriul de destinație ori din zona sau compartimentul relevante din acestea, cu privire la</p>	<p>pentru prevenirea contaminării mediului.</p> <p>(5) Agenția elaborează și pune în aplicare, anual, un plan de monitorizare a deșeurilor de origine animală și organizează realizarea controalelor sanitare veterinare ale acestora.</p> <p>Capitolul XVII Cerințele sanitare veterinare privind protecția sănătății publice veterinare Articolul 82. Cerințele sanitare veterinare privind materiile prime și fabricarea produselor de origine animală</p> <p>(1) Materiile prime de origine animală sunt admise pentru prelucrare numai dacă corespund normelor, cerințelor sanitare veterinare, care se aprobă de Guvern.</p> <p>(2) Materiile prime folosite la obținerea produselor de origine animală destinate consumului uman trebuie să respecte următoarele cerințe:</p> <p>a) să fie sigure pentru sănătatea oamenilor, sănătatea animalelor și pentru mediu;</p> <p>b) să provină de la animale ce se conformează cu cerințele de sănătate și au fost supuse inspecției și controalelor sanitare veterinare înainte și după sacrificare;</p> <p>c) să fie obținute, colectate, achiziționate, depozitate, transportate, puse pe piață, comercializate, distribuite și vândute în condiții care să prevină orice risc pentru sănătatea oamenilor, sănătatea animalelor și pentru mediu;</p> <p>d) să fie etichetate și marcate de către medicul veterinar la locul de producere a acestora cu o marcă de sănătate ce conține numărul de autorizare al întreprinderii de origine, care este înscris și pe documentele veterinare ce însoțesc fiecare mișcare a acestor produse.</p> <p>(3) Agenția are puterea legală de a dispune suspendarea fabricării de produse de origine animală neconforme cerințelor sanitare veterinare specifice până la remedierea deficiențelor, remediere certificată de medicul veterinar oficial care are în supraveghere și sub control sanitar veterinar întreprinderea respectivă,</p>	
--	--	--

<p>bolile listate menționate la articolul 9 alineatul (1) litera (d), precum și la bolile emergente.</p> <p>(2) Prin derogare de la alineatul (1), dacă se solicită de către autoritatea competentă a unei țări terțe sau a unui teritoriu care importă animalele sau produsele în cauză sau dacă este stabilit în procedurile juridice și administrative în vigoare în respectiva țară terță sau respectivul teritoriu, exportul și reexportul din Uniune pot avea loc în conformitate cu dispozițiile în vigoare în țara terță sau teritoriul respectiv, cu condiția ca exporturile sau reexporturile în cauză să nu pună în pericol sănătatea publică sau animală.</p> <p>(3) În cazul în care sunt aplicabile dispozițiile unui acord bilateral încheiat între Uniune și o țară terță sau un teritoriu, animalele și produsele ex-portate din Uniune către această țară terță sau acest teritoriu sunt conforme cu dispozițiile respective.</p>	<p>de a retrage de pe fluxul tehnologic, din depozitele distribuitorilor sau din rețeaua de vânzare cu amănuntul produsele respective și de a dispune, după efectuarea unor investigații de laborator, dacă este necesar, utilizarea acestora în alte scopuri (industriale) sau distrugerea sub supraveghere sanitară veterinară oficială.</p> <p>(4) Operatorii din domeniul alimentar care prelucrază materii prime și produse de origine animală:</p> <p>a) elaborează și pun în aplicare un plan de autocontroale ale proceselor de fabricație, organizate pentru fiecare fază sau etapă de producție pentru siguranța prelucrării sau producerii, de asemenea, înregistrează, păstrează și pune la dispoziția medicului veterinar oficial rezultatele acestora;</p> <p>b) eliberează certificatul de calitate al acestor produse, întocmit în baza autocontroalelor și a examinărilor oficiale efectuate pentru fiecare lot pe prelevările efectuate de medicul veterinar oficial.</p> <p>(5) Fiecare unitate de transport care transportă mărfuri, fiecare tip de produs sau lot este însoțit de certificat de sănătate animală în original, emis la locul de expediție a mărfii, care să corespundă cerințelor și standardelor internaționale și naționale ale Republicii Moldova. Certificatul de sănătate animală se eliberează pe suport de hârtie sau în format electronic, cu aplicarea semnăturii digitale, eliberată de Centrul de certificare a cheilor publice al autorităților administrației publice.</p> <p>Articolul 83. Programul național de supraveghere și monitorizare a reziduurilor</p> <p>(1) Agenția, aproabă și pune în aplicare Programul național de supraveghere și monitorizare a reziduurilor și a altor contaminanți la animale vii, produse și subproduse de origine animală și asigură controlul realizării acestuia.</p> <p>(2) Cerințele sanitare veterinare privind producerea, comercializarea și utilizarea pe teritoriul Republicii Moldova a substanțelor cu efect hormonal sau tireostatice și a substanțelor beta agoniste în creșterea animalelor se aproabă de către Guvern.</p>
---	--

	<p>(3) Agenția, aprobă norme și cerințe sanitare veterinare specifice pentru supravegherea și monitorizarea unor substanțe și reziduuri conținute în animale vii, în produsele și subprodusele de origine animală destinate consumului uman.</p> <p>(4) Agenția transmite organismelor internaționale informații din domeniul sanitar veterinar național, conform obligațiilor asumate.</p> <p>Articolul 84. Controlul zoonozelor</p> <p>(1) Agenția pune în aplicare cerințele sanitare veterinare pentru supravegherea, prevenirea și controlul zoonozelor.</p> <p>(2) Agenția, împreună cu Ministerul Sănătății elaborează și pune în aplicare documente directive și metode privind supravegherea, prevenirea și controlul antropozoonozelor, de asemenea pot fi responsabilitatea realizării acestora în raport cu sănătatea animală, umană și cu produsele și subprodusele de origine animală supuse supravegherii și controlului sanitar veterinar”.</p> <p>(3) Agenția are responsabilitatea supravegherii, prevenirii și controlului zoonozelor în raport cu sănătatea animalelor și cu produsele și subprodusele de origine animală supuse supravegherii și controlului sanitar veterinar.</p> <p>(4) Agenția aprobă limitele maxime admise de reziduuri de medicamente de uz veterinar la animale vii și în produsele de origine animală provenite de la animale tratate cu astfel de medicamente de uz veterinar.</p> <p>tății materiilor prime utilizate și verificarea, în urma prelevării probelor, a hranei pentru animale sub aspectul inofensivității. Anual, Agenția elaborează și pune în aplicare un program de stat de monitorizare a hranei pentru animale în vederea asigurării inofensivității acesteia.</p> <p>(4) Operatorii din domeniul hranei pentru animale trebuie să se asigure că toate etapele de producere, transportare și distribuție se află sub control și că se respectă cerințele de igienă.</p>	
--	---	--

(5) În cazul în care materialele furajere nu sînt conforme cu cerințele sanitare veterinare menționate la alin. (1), deficiența fiind depistată prin controalele specificate la alin. (2), medicul veterinar oficial responsabil de supravegherea și controlul sanitar veterinar la întreprinderea respectivă dispune interzicerea procesului de producție pentru lotul în cauză pînă la remedierea neconformității, probată prin documente oficiale și examene de laborator, de asemenea, poate solicita retragerea lotului din stoc, din depozite sau din unitățile de industrializare și comercializare angro sau cu amănuntul și stabilirea destinației acestora, implicînd chiar distrugerea acestuia atunci cînd există un risc major pentru sănătatea animalelor sau pentru mediu.

(6) Conținutul substanțelor nedorite în hrana pentru animale trebuie să se încadreze în limitele maxime stabilite. Limitele maxime de substanțe nedorite în hrana pentru animale se aprobă prin hotărâre de Guvern.

(7) Cerințele pentru înregistrarea de stat și plasarea pe piață a aditivilor pentru hrana animalelor se aprobă prin hotărâre de Guvern. Agenția actualizează și publică pe pagina sa web oficială Lista națională a aditivilor din hrana pentru animale și Registrul aditivilor din hrana pentru animale al Uniunii Europene.

(8) Este interzisă administrarea produselor hormonale, a substanțelor tireostatice, beta agoniste și a anabolizantelor la animalele producătoare de produse de origine animală pentru alte scopuri decît tratamentele specifice domeniului de reproducție și patologiei reproducției. Controlul respectării acestei dispoziții legale se exercită de către medicii veterinari oficiali, prin consultarea documentelor și a registrelor de tratamente și a evidențelor la nivelul producătorilor, furnizorilor ori distribuitorilor de astfel de produse.

(9) Furajele medicamentate se produc numai în conformitate cu rețeturile emise de un medic veterinar, se livrează numai persoanelor fizice sau juridice indicate în rețetă, în cantitățile indicate în aceasta și pe baza indicațiilor de utilizare și de păstrare

	<p>formulate de medicul veterinar care le-a prescris.</p> <p>(10) Agenția întocmește și face publică lista întreprinderilor ce produc, depozitează, comercializează, intermediază sau distribuie materialele furajere menționate la alin. (1), listă aprobată și modificată prin ordinul directorului general al Agenției. Fiecare din întreprinderile menționate se află sub supravegherea sanitară și controlul medicului veterinar oficial pe a cărui rază de activitate este localizată.</p>		
	<p>Capitolul XVIII</p> <p>Circulația necomercială a animalelor de companie</p> <p>Articolul 85. Proceduri cu privire la mișcarea animalelor de companie</p> <p>(1) Nu se interzice, restricționează sau obstrucționează circulația necomercială a animalelor de companie care respectă cerințele de sănătate animală prevăzute în prezentul capitol.</p> <p>(2) În cazul în care circulația necomercială a unui animal de companie este pusă în practică de o persoană împuternicită, o astfel de circulație necomercială poate avea loc numai în termen de cinci zile de la deplasarea proprietarului animalului de companie.</p> <p>(3) Normele și cerințele sanitare veterinare de sănătate animală aplicabile circulației necomerciale a animalelor de companie, metodele, mijloacele, documentele de identificare și normele privind controlul de conformitate cu privire la o astfel de circulație se aprobă de Guvern.</p> <p>Articolul 86. Numărul maxim de animale de companie</p> <p>(1) Numărul de animale de companie care pot fi deplasate în timpul unei singure circulații necomerciale nu poate fi mai mare de cinci.</p> <p>(2) Prin derogare de la alin. (1), numărul de animale de companie poate fi mai mare de cinci, pentru câini, pisici, inclusiv dihoari domestici, în cazul în care sunt îndeplinite următoarele condiții:</p>	<p>PARTEA VI</p> <p>CIRCULAȚIA NECOMERCIALĂ A ANIMALELOR DE COMPANIE ÎNTR-UN STAT MEMBRU DINTR-UN ALT STAT MEMBRU SAU DINTR-O ȚARĂ TERTĂ SAU DINTR-UN TERITORIU</p> <p>CAPITOLUL I</p> <p>Dispoziții generale</p> <p>Articolul 244</p> <p>Domeniul de aplicare al părții VI</p> <p>(1) Prezenta parte se aplică circulației necomerciale a animalelor de companie într-un stat membru dintr-un alt stat membru sau dintr-o țară terță sau dintr-un teritoriu.</p> <p>(2) Prezenta parte se aplică fără a aduce atingere:</p> <p>(a) Regulamentului (CE) nr. 338/97 al Consiliului (1);</p> <p>(b) oricărei măsuri naționale adoptate, publicate și puse la dispoziția publicului de către statele membre referitoare la restricționarea circulației anumitor specii sau rase de animale de companie pe baza unor considerații, altele decât cele referitoare la sănătatea animală.</p> <p>Articolul 245</p> <p>Dispoziții generale</p> <p>(1) Nu se interzice, restricționează sau obstrucționează circulația necomercială a animalelor de companie care respectă cerințele de sănătate animală prevăzute în prezenta parte pentru alte motive de sănătate animală decât cele care rezultă din aplicarea prezentei părți.</p> <p>(2) În cazul în care circulația necomercială a unui animal de companie este pusă în practică de o persoană autorizată, o astfel de circulație necomercială poate avea loc numai în termen de cinci zile de la deplasarea proprietarului animalului de companie.</p> <p>(3) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul 264, în ceea ce privește cerințele de completare a normelor stabilite la alineatul (2) din</p>	<p>Parțial compatibil</p> <p>Cerințele nepreluate sunt specifice țărilor membre UE</p>

<p>prezentul articol în ceea ce privește următoarele:</p> <p>(a) documentația privind circulația necomercială a unui animal de companie pusă în practică de către o persoană autorizată;</p> <p>(b) acordarea unor derogări de la termenul prevăzut la alineatul (2) din prezentul articol.</p> <p>(4) Comisia poate stabili, prin acte de punere în aplicare, cerințele privind formatul, limbile și valabilitatea declarației prin care persoana autorizată este autorizată în scris să pună în practică circulația necomercială a animalului de companie în numele proprietarului animalului de companie. Respectivetele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 266 alineatul (2).</p> <p>Articolul 246</p> <p>Numărul maxim de animale de companie</p> <p>(1) Numărul de animale de companie din speciile listate în partea A din anexa I care pot fi deplasate în timpul unei singure circulații necomerciale nu poate fi mai mare de cinci.</p> <p>(2) Prin derogare de la alineatul (1), numărul de animale de companie din speciile listate în partea A din anexa I poate fi mai mare de cinci dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:</p> <p>(a) circulația necomercială în cauză are loc în scopul participării la concursuri, expoziții sau evenimente sportive sau în vederea pregătirii pentru un astfel de eveniment;</p> <p>(b) proprietarul animalului de companie sau persoana autorizată în cauză prezintă o dovadă scrisă a faptului că animalele de companie sunt înregistrate la participării la un eveniment astfel cum se menționează la litera (a), fie într-o asociație care organizează astfel de evenimente;</p> <p>(c) animalele de companie au vârsta mai mare de șase luni.</p>	<p>a) circulația necomercială în cauză are loc în scopul participării la concursuri, expoziții sau evenimente sportive sau în vederea pregătirii pentru un astfel de eveniment;</p> <p>b) proprietarul animalului de companie sau persoana împuternicită prezintă o dovadă scrisă a faptului că animalele de companie sunt înregistrate fie în vederea participării la un eveniment astfel cum se menționează la lit. a), fie într-o asociație care organizează astfel de evenimente;</p> <p>c) animalele de companie au vârsta mai mare de șase luni.</p> <p>(3) Agenția aprobă numărul maxim al animalelor de companie care pot fi deplasate în timpul unei singure circulații necomerciale, pentru a se preveni circulația comercială mascată în mod fraudulos sub forma circulației necomerciale a animalelor de companie din speciile:</p> <p>a) Nevertebrate (cu excepția albinelor, a moluștelor din încrengătura Mollusca și a crustaceelor din subîncrengătura Crustacea);</p> <p>b) animale acvatice ornamentale;</p> <p>c) amfibieni;</p> <p>d) reptile;</p> <p>e) păsări: specii de păsări, altele decât găini, curci, bibilici, rațe, găște, prepelițe, porumbei, fazani, potârnicși și păsări alergătoare (Ratitae);</p> <p>f) mamifere: rozătoare și iepuri, altele decât cele destinate producției de alimente.</p> <p>Articolul 87. Condiții aplicabile circulației necomerciale a animalelor de companie</p> <p>Animalele de companie pot fi transportate în scopuri necomerciale, numai dacă acestea:</p> <p>a) sunt identificate individual printr-un mijloc fizic de identificare, în conformitate cu normele sanitare-veterinare privind controalele sanitare-veterinare la importul animalelor;</p> <p>b) respectă măsurile relevante preventive și de diminuare a riscurilor identificate la adresa vieții și sănătății animale și umane;</p> <p>c) sunt însoțite de un document de identificare complet de însoțire a animalelor.</p>	
---	---	--

<p>Condiții aplicabile circulației necomerciale a animalelor de companie într-un stat membru dintr-un alt stat membru Articolul 247 Condiții aplicabile circulației necomerciale a animalelor de companie din speciile listate în partea A din anexa I Animalele de companie din speciile listate în partea A din anexa I pot fi deplasate într-un stat membru dintr-un alt stat membru numai dacă: (a) sunt identificate individual printr-un mijloc fizic de identificare, în conformitate cu normele adoptate în temeiul articolului 252 alineatul (1) litera (a); (b) respectă măsurile relevante preventive și de diminuare a riscurilor adoptate în temeiul articolului 252 alineatul (1) litera (b) în ceea ce privește bolile listate prevăzute la articolul 9 alineatul (1) litera (d); (c) sunt însoțite de un document de identificare completat în mod cores-pun-zător și emis în conformitate cu normele adoptate în temeiul articolu-lui 254 litera (d). Articolul 248 Condiții aplicabile circulației necomerciale a animalelor de companie din speciile listate în partea B din anexa I (1) În măsura în care Comisia a adoptat un act delegat în conformitate cu articolul 252 alineatul (1) litera (b) în ceea ce privește animalele de com-panie aparținând uneia dintre speciile listate în partea B din anexa I, cir-culația necomercială a animalelor de companie din specia respectivă într-un stat membru dintr-un alt stat membru se efectuează sub rezerva respectării condițiilor stabilite la alineatul (2) de la prezentul articol. (2) Animalele de companie din speciile menționate la alineatul (1) pot fi deplasate într-un stat membru dintr-un alt stat membru numai dacă: (a) sunt identificate sau descrise, fie individual, fie prin identificare în grupuri, în conformitate cu normele adoptate în temeiul articolului 252 alineatul (1) litera (a); (b) respectă măsurile relevante preventive și de diminuare a riscurilor adoptate în temeiul articolului 252 alineatul (1) litera (b) în ceea ce privește bolile listate prevăzute la articolul 9 alineatul (1) litera (d); (c) sunt însoțite de un document de identificare completat în mod cores-pun-zător și emis în conformitate cu normele</p>	<p>Capitolul XIX Identificarea animalelor Articolul 88. Subiecții raporturilor juridice în domeniul identificării și înregistrării animalelor Subiecți ai raporturilor juridice în domeniul identificării și înregistrării animalelor sunt: a) statul – proprietarul Registrului de stat al animalelor; b) Agenția Națională pentru Siguranța Alimentelor – posesorul, deținătorul Registrului de stat al animalelor, operatorul național al SIA „RSA”, furnizorul datelor Registrului de stat al animalelor, registratorul formularelor, subregistratorul și furnizorul național al mijloacelor de identificare; c) Instituția Publică Serviciul Tehnologia Informației și Securitate Cibernetică- administratorul tehnic al SIA „RSA” d) administrația publică centrală, administrația publică locală, deținătorul de animale – destinatarul datelor Registrului de stat al animalelor.</p>		
--	---	--	--

adoptate în temeiul articolului 254 litera (d).
(3) În așteptarea adoptării actelor delegate relevante menționate la alinea-tul (1), statele membre pot aplica normele naționale circulației ne comer-ciale a animalelor de companie din speciile listate în partea B din anexa I pe teritoriul lor dintr-un alt stat membru, cu condiția ca normele respecti-ve:

- (a) să se aplice proporțional cu riscurile pentru sănătatea publică sau ani-mală prezentate de circulația necomercială a animalelor de companie din speciile respective; și
- (b) să nu fie mai stricte decât cele aplicate circulației animalelor din res-pectivele specii, în conformitate cu partea IV.

CAPITOLUL 3
Condiții aplicabile circulației necomerciale a animalelor de companie într-un stat membru dintr-o țară terță sau dintr-un teritoriu
Articolul 249

Condiții aplicabile circulației necomerciale a animalelor de companie din speciile listate în partea A din anexa I

- (1) Animalele de companie din speciile listate în partea A din anexa I pot fi deplasate într-un stat membru dintr-o țară terță sau dintr-un teritoriu nu-mai dacă:
 - (a) sunt identificate individual printr-un mijloc fizic de identificare, în conformitate cu normele adoptate în temeiul articolului 252 alineatul (1) litera (a);
 - (b) respectă măsurile relevante preventive și de diminuare a riscurilor adoptate în temeiul articolului 252 alineatul (1) litera (b) în ceea ce pri-vește bolile listate prevăzute la articolul 9 alineatul (1) litera (d);
 - (c) sunt însoțite de un document de identificare completat în mod cores-punzător și emis în conformitate cu normele adoptate în temeiul articolului 254 litera (d).
- (2) Animalele de companie din speciile listate în partea A din anexa I pot fi deplasate într-un stat membru dintr-o țară terță sau dintr-un teritoriu, altele decât cele listate în conformitate cu articolul 253 alineatul (1) litera (d), numai printr-un punct de intrare listat în acest sens. Fiecare stat membru întocmește o listă a respectivelor puncte de intrare de pe teritoriul său și pune la dispoziția publicului lista respectivă.
- (3) Comisia este împuternicită să adopte, în conformitate cu articolul 264, acte delegate privind condițiile de acordare a unor derogări de la alineatul (2) din prezentul

	<p>articol.</p> <p>Articolul 250</p> <p>Condiții aplicabile circulației necomerciale a animalelor de companie din speciile listate în partea B din anexa I</p> <p>(1) În măsura în care Comisia a adoptat un act delegat în conformitate cu articolul 252 alineatul (1) litera (b) în ceea ce privește animalele de companie aparținând uneia dintre speciile listate în partea B din anexa I, circulația necomercială a animalelor de companie din specia respectivă într-un stat membru dintr-o țară terță sau dintr-un teritoriu se efectuează sub rezerva respectării condițiilor stabilite la alineatul (2) din prezentul articol.</p> <p>(2) Animalele de companie din speciile menționate la alineatul (1) pot fi deplasate într-un stat membru dintr-o țară terță sau dintr-un teritoriu numai dacă:</p> <ul style="list-style-type: none">(a) sunt identificate sau descrise, fie individual, fie prin identificare în grupuri, în conformitate cu normele adoptate în temeiul articolului 252 alineatul (1) litera (a);(b) respectă măsurile relevante preventive și de diminuare a riscurilor adoptate în temeiul articolului 252 alineatul (1) litera (b) în ceea ce privește bolile listate prevăzute la articolul 9 alineatul (1) litera (d);(c) sunt însoțite de un document de identificare completat în mod corespunzător și emis în conformitate cu normele adoptate în temeiul articolului 254 litera (d);(d) atunci când provin dintr-o țară terță sau dintr-un teritoriu altele decât cele listate în temeiul articolului 253 alineatul (1) litera (d), acestea intră printr-un punct de intrare listat în acest sens. Fiecare stat membru întocmește o listă a respectivelor puncte de intrare de pe teritoriul său și pune la dispoziția publicului lista respectivă. <p>(3) În așteptarea adoptării actelor delegate relevante menționate la alinea-tul (1), statele membre pot aplica norme naționale circulației necomerciale-le a animalelor de companie din speciile listate în partea B din anexa I pe teritoriul lor dintr-o țară terță sau dintr-un teritoriu, cu condiția ca normele respective:</p> <ul style="list-style-type: none">(a) să se aplice proporțional cu riscurile pentru sănătatea publică sau ani-mală prezentate de circulația necomercială a animalelor de companie din speciile respective; și(b) să nu fie mai stricte decât cele aplicate intrării în Uniune a animalelor din respectivele specii, în
--	---

<p>conformitate cu partea V.</p> <p>Articolul 251</p> <p>Derogare de la condițiile aplicabile circulației necomerciale a animalelor de companie între anumite țări și teritorii</p> <p>Prin derogare de la articolele 249 și 250, circulația necomercială a animalelor de companie între următoarele țări și teritorii poate continua în condițiile stabilite prin normele naționale ale țărilor și teritoriilor respective:</p> <p>(a) San Marino și Italia;</p> <p>(b) Vatican și Italia;</p> <p>(c) Monaco și Franța;</p> <p>(d) Andorra și Franța;</p> <p>(e) Andorra și Spania;</p> <p>(f) Norvegia și Suedia;</p> <p>(g) Insulele Feroe și Danemarca;</p> <p>(h) Groenlanda și Danemarca.</p> <p>CAPITOLUL 4</p> <p>Identificarea și măsurile preventive și de diminuare a riscurilor</p> <p>Articolul 252</p> <p>Delegarea de competențe privind identificarea animalelor de companie și măsurile preventive și de diminuare a riscurilor</p> <p>(1) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 264 privind:</p> <p>(a) cerințele detaliate specifice speciei pentru:</p> <p>(i) mijloacele de identificare a animalelor de companie din speciile listate în anexa I prevăzute la articolul 247 litera (a), articolul 248 alineatul (2) litera (a), articolul 249 alineatul (1) litera (a) și articolul 250 alineatul (2) litera (a);</p> <p>(ii) aplicarea și utilizarea respectivelor mijloace de identificare;</p> <p>(b) cerințele detaliate specifice speciei pentru măsurile preventive și de diminuare a riscurilor, pentru a asigura faptul că animalele de companie nu prezintă un risc semnificativ de răspândire a bolilor listate astfel cum se prevede la articolul 9 alineatul (1) litera (d) din cauza circulației animalelor de companie din speciile listate în anexa I, după cum se prevede la articolul 247 litera (b), articolul 248 alineatul (2) litera (b), articolul 249 alineatul (1) litera (b) și articolul 250 alineatul (2) litera (b).</p> <p>(2) În cazul unor riscuri emergente, dacă motive imperioase de urgență impun acest lucru, procedura</p>	<p>Capitolul XIX</p> <p>Identificarea animalelor</p> <p>Articolul 88. Subiecții raporturilor juridice în domeniul identificării și înregistrării animalelor</p> <p>Subiecți ai raporturilor juridice în domeniul identificării și înregistrării animalelor sunt:</p> <p>a) statul – proprietarul Registrului de stat al animalelor;</p> <p>b) Agenția Națională pentru Siguranța Alimentelor – posesorul, deținătorul Registrului de stat al animalelor, operatorul național al SIA „RSA”, furnizorul datelor Registrului de stat al animalelor, registratorul formularelor, subregistratorul și furnizorul național al mijloacelor de identificare;</p> <p>c) Instituția Publică Serviciul Tehnologia Informației și Securitate Cibernetică- administratorul tehnic al SIA „RSA”</p> <p>d) administrația publică centrală, administrația publică locală, deținătorul de animale – destinatarul datelor Registrului de stat al animalelor.</p> <p>Articolul 89. Modul de înregistrare a animalelor</p> <p>(1) Identificarea animalelor presupune înregistrarea în Registrul de stat al animalelor, deținut de Agenție. Documentele și procedurile SIA „RSA” se aprobă de Guvern.</p>	<p>Compatibil</p>	
---	--	--------------------------	--

<p>prevăzută la articolul 265 se aplică normelor adoptate în temeiul alineatului (1) litera (b) din prezentul articol.</p> <p>(3) Măsurile preventive și de diminuare a riscurilor, specifice speciei, au-torizate printr-un act delegat adoptat în temeiul alineatului (1) litera (b) din prezentul articol, se bazează pe informații științifice adecvate, fiabile și validate și se aplică proporțional cu riscurile pentru sănătatea publică sau animală legate de circulația necomercială a animalelor de companie care ar putea fi afectate de bolile listate astfel cum se prevede la articolul 9 alineatul (1) litera (d).</p> <p>(4) Actele delegate prevăzute la alineatul (1) litera (b) pot include, de asemenea:</p> <p>(a) norme de clasificare a statelor membre sau a unor părți ale acestora în funcție de statutul sanitar și de sistemele lor de supraveghere și de rapor-tare privind anumite boli care ar putea să fie răspândite prin circulația animalelor de companie din speciile listate în anexa I;</p> <p>(b) condițiile pe care statele membre trebuie să le îndeplinească pentru a rămâne eligibile pentru aplicarea măsurilor preventive și de diminuare a riscurilor prevăzute la alineatul (1) litera (b);</p> <p>(c) condițiile pentru aplicarea și documentarea măsurilor preventive și de diminuare a riscurilor prevăzute la alineatul (1) litera (b);</p> <p>(d) criteriile pentru acordarea și, după caz, documentarea derogărilor, în anumite circumstanțe specifice, de la aplicarea măsurilor preventive și de diminuare a riscurilor prevăzute la alineatul (1) litera (b);</p> <p>(e) criteriile pentru acordarea și documentarea derogărilor, în anumite circumstanțe specifice, de la condițiile prevăzute la articolele 247 – 250.</p> <p><i>Articolul 253</i></p> <p>Acte de punere în aplicare privind măsurile preventive și de diminuare a riscurilor</p> <p>(1) Comisia, prin acte de punere în aplicare, în ceea ce privește animalele de companie din speciile listate în partea A din anexa I:</p> <p>(a) stabilește norme privind formatul, structura și limbile oricăror docu-mente necesare în temeiul articolului 252 alineatul (b) adoptă o listă a statelor membre care respectă condițiile prevăzute la articolul 252 alineatul (4) litera (d) și înlătură state membre de pe lista respectivă, în cazul în care apar modificări în legătură cu condițiile respective;</p> <p>(c) adoptă o listă a statelor membre care respectă normele</p>	<p>(2) Sistemul Informațional Automatizat „Registrul de Stat al Animalelor” cuprinde:</p> <p>a) mijlocul de identificare a animalului;</p> <p>b) documentele de înregistrare a animalului;</p> <p>c) pașaportul individual pentru bovine;</p> <p>d) echipamentele și aplicațiile de colectare, stocare, monitorizare și administrare a datelor.</p> <p>(3) Animalele sînt supuse identificării prin aplicarea mijloacelor de identificare după cum urmează:</p> <p>a) la bovine – a două crotalii auriculare identice aplicate la fiecare ureche, cu eliberarea gratuită de către operatorul național a pașaportului individual pentru bovine;</p> <p>b) la ovine, caprine, porcine – a unei crotalii auriculare;</p> <p>c) la ecvidee și la descendenții obținuți prin încrucișarea acestora- a unui mijloc fizic de identificare (cu cod unic de identificare) și un document unic de identificare (pașaport) sau o altă metodă care face legătura în mod neechivoc între animalul deținut și documentul de identificare.</p> <p>(4) În cazul porcinelor, prin ordinul aprobat de Agenției, poate fi permisă înregistrarea în grup a acestora, prin aplicarea individuală a unei crotalii pe urechea dreaptă sau a unui tatuaj aplicat pe coapsa/sold sau pe urechea dreaptă ce va conține numărul de înregistrare a exploatației în SIA RSA și dacă aceasta:</p> <p>a) este autorizată sanitar veterinar</p> <p>b) respectă normele sanitar-veterinare privind cerințele de biosecuritate indispensabile profilaxiei și controlului pestei porcine africane la mistreți și porcii domestici, prevăzute de normele sanitar-veterinare aprobate de Guvern;</p> <p>c) dispun de un efectiv mai mare de peste 1000 de porci;</p> <p>d) livrează porci exclusiv către exploatațiile autorizate sanitar- veterinar;</p> <p>e) comercializează porci doar de la exploatații care posedă dreptul de identificare conform prevederilor prezentului alineat;</p> <p>f) dispun de un sistem informațional intern de</p>	
---	---	--

<p>de clasificare a statelor membre sau a unor părți ale acestora prevăzute la articolul 252 alineatul (4) litera (a) și înlătură state membre de pe lista respectivă, în cazul în care apar modificări în legătură cu condițiile respective; (d) adoptă o listă a țărilor terțe și a teritoriilor care respectă condițiile prevăzute la articolul 252 alineatul (4) litera (d) și înlătură țări terțe sau teritorii de pe lista respectivă, în cazul în care apar modificări în legătură cu condițiile respective.</p> <p>(2) Prin acte de punere în aplicare în ceea ce privește animalele de com-panie din speciile listate în partea B din anexa I, Comisia poate adopta o listă a țărilor terțe și a teritoriilor care respectă condițiile prevăzute la arti-colul 252 alineatul (4) litera (d) și poate înlătura țări terțe sau teritorii de pe lista respectivă, în cazul în care apar modificări în legătură cu condiții-le respective.</p> <p>(3) Actele de punere în aplicare menționate la alineatele (1) și (2) din prezentul articol se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 266 alineatul (2).</p> <p>(4) Din motive imperioase temeinic justificate legate de riscuri importan-te, Comisia adoptă acte de punere în aplicare imediat aplicabile de actua-lizare a listelor prevăzute la alineatul (1) literele (b) și (d) din prezentul articol în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 266 alineatul (3)</p> <p>CAPITOLUL 5 Documente de identificare <i>Articolul 254</i></p> <p>Delegarea de competențe privind documentele de identificare</p> <p>Comisia este împuternicită să adopte, în conformitate cu articolul 264, acte delegate privind:</p> <p>(a) rubricile pentru introducerea de informații care urmează să fie incluse în documentele de identificare prevăzute la articolul 247 litera (c), artico-lul 248 alineatul (2) litera (c), articolul 249 alineatul (1) litera (c) și arti-colul 250 alineatul (2) litera (c);</p> <p>(b) distribuirea documentelor de identificare necompletate prevăzute la articolul 247 litera (c);</p> <p>(c) condițiile pentru acordarea de derogări de la formatul documentelor de identificare prevăzute la articolul 247 litera (c) și la articolul 249 alineatul (1) litera (c);</p> <p>(d) emiterea, completarea și, după caz, aprobarea documentelor de identi-ficare prevăzute la articolul 247</p>	<p>evidență a efectivelor de porcine.</p> <p>(5) Persoanele responsabile de biosecuritatea exploatației au obligația, în condițiile Legii nr. 121/2020 privind organizarea și exercitarea profesiei de medic veterinar:</p> <p>a) înscrierea în registrul de exploatație a datelor privind toate intrările, inclusiv exploatația de proveniență;</p> <p>b) deținerea suinelor în spații îngrădite, fără posibilitatea de a veni în contact cu suinele domestice din alte exploatații sau cu porci mistreți;</p> <p>d) interzicerea hrănirii suinelor cu deșeuri de catering, așa cum sunt definite la art. 3 din Legea nr. 129/2019 privind subprodusele de origine animală și produsele derivate care nu sunt destinate consumului uman.</p> <p>Articolul 90. Confidențialitatea datelor din Registrul de stat al animalelor</p> <p>(1) Subiecții raporturilor juridice în domeniul identificării și înregistrării animalelor care au acces la Registrul de stat al animalelor sînt obligați să asigure protecția și confidențialitatea informațiilor utilizate.</p> <p>(2) Datele din Registrul de stat al animalelor pot fi comunicate persoanelor terțe doar cu acordul prealabil scris al proprietarului exploatației sau al deținătorului de animale, în condițiile prevăzute de lege.</p> <p>(3) Acordul prealabil menționat la alin. (2) nu este necesar dacă datele din Registrul de stat al animalelor sînt solicitate de către:</p> <p>a) instanța de judecată;</p> <p>b) autoritățile publice din domeniul apărării naționale, securității statului și asigurării ordinii publice;</p> <p>c) organele de urmărire penală;</p> <p>d) serviciul fiscal de stat;</p> <p>e) avocatul în exercitarea unui mandat;</p> <p>f) executorul judecătoresc.</p> <p>Articolul 91. Termenul-limită de identificare și înregistrare a animalelor</p> <p>(1) Deținătorii de animale au obligația de a identifica animalele și de a prezenta, în termen de 15</p>	
---	--	--

litera (c), articolul 248 alineatul (2)

zile de la naștere, informația respectivă operatorului național pentru includerea acesteia în Registrul de stat al animalelor.

(2) Deținătorii de animale au obligația de a declara subdiviziunii teritoriale pentru siguranța alimentelor, în cel mult 7 zile, cumpărarea (inclusiv din import) sau înstrăinarea (inclusiv exportul) animalelor.

(3) Deținătorii de animale au obligația de a declara registratorului, în cel mult 7 zile, moartea, dispariția și sacrificarea animalelor.

(4) Animalele sunt identificate și înregistrate în termen de 20 de zile de la naștere, iar în cazul porcinelor – de 20–60 de zile, al mieilor și iezielor – de 60 de zile de la naștere.

(5) Animalele nu vor părăsi exploatarea înainte de a fi identificate.

Articolul 92. Identificarea animalelor de import

(1) Animalele importate sunt identificate și înregistrate în termen de 15 zile de la data importului, dar înainte ca animalele să părăsească exploatarea respectivă, cu păstrarea datelor privind originea menționate în documentele de însoțire a animalelor.

(2) Mijloacele de identificare a animalelor importate sunt predate subdiviziunii teritoriale pentru siguranța alimentelor potrivit sistemului național, cu excepția animalelor provenite din țările ce se conformează cerințelor internaționale în domeniul identificării și înregistrării animalelor.

(3) Animalele provenite din import se supun, în mod obligatoriu, carantinei profilactice pe o perioadă de 30 de zile, în locuri izolate și special amenajate, autorizate de subdiviziunile teritoriale pentru siguranța alimentelor, care permit introducerea animalelor în aceste locuri numai după verificarea îndeplinirii cerințelor sanitare veterinare specifice.

Articolul 93. Mișcarea animalelor pe teritoriul Republicii Moldova

Mișcarea animalelor pe teritoriul Republicii Moldova, cu excepția cazurilor de întreținere a acestora, se efectuează în baza următoarelor

			<p>documente:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) certificatul de sănătate animală; b) formularul de mișcare (F2); c) pașaportul individual pentru bovine (în cazul transportului de bovine); d) autorizația sanitar-veterinară pentru mijloacele de transport (în cazul transportării cu un mijloc de transport). <p>Articolul 94. Obligațiile transportatorilor de animale</p> <p>(1) Mijloacele de transport destinate transportării animalelor sînt proiectate, construite, întreținute și utilizate astfel încît să se evite rănirea și suferința animalelor și să se garanteze sănătatea și bunăstarea acestora.</p> <p>(2) Transportul este obligat să se asigure că transportul animalelor este însoțit de documentația prevăzută la art. 51, în care se specifică:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) originea și proprietarul animalelor; b) locul de plecare al animalelor; c) data și ora plecării; d) locul de destinație prevăzut; e) durata estimată a călătoriei preconizate. <p>Articolul 95. Sacrificarea</p> <p>(1) Bovinele identificate și înregistrate se sacrifică numai în unități de sacrificare autorizate sanitar-veterinar, al căror administratori au obligația de a preda lunar, pe bază de tabel, către subdiviziunile teritoriale pentru siguranța alimentelor pașapoartele individuale pentru bovine ale animalelor sacrificate.</p> <p>(2) Se permite sacrificarea animalelor în alte locuri decît cele prevăzute la alin.(1) în cazul în care carnea și produsele provenite din aceasta nu sînt destinate comercializării, fiind utilizate pentru consum propriu, cu condiția examinării de către medicul veterinar a animalului, supravegherii sacrificării lui și asigurării înregistrării evenimentului în baza de date.</p> <p>(3) Bovinele identificate și înregistrate care au fost sacrificate de urgență sunt expediate la unitățile de sacrificare autorizate sanitar-veterinar, ce au obligația de a preda lunar, pe bază de tabel, către subdiviziunile teritoriale pentru siguranța alimentelor pașapoartele</p>
--	--	--	---

individuale pentru bovine ale animalelor sacrificate.

(4) Bovinele sacrificate de urgență care dețin o singură crotalie sînt considerate bovine identificate și înregistrate, cu condiția ca medicul veterinar competent care a efectuat certificarea să confirme pe propria răspundere pierderea celei de-a doua crotalii și să înregistreze informația respectivă conform procedurilor aprobate.

(5) Sacrificarea animalelor neidentificate este interzisă. Carnea, produsele și subprodusele provenite de la acesta se declară ca subproduse de origine animală nedestinate consumului uman de categoria I.

Articolul 96. Măsurile prevăzute în caz de moarte a animalelor

Animalele care au murit în exploatație sau în timpul transportului sunt examinate sanitar-veterinar conform normelor sanitare veterinare aprobate, iar pașapoartele individuale pentru bovine, în cazul bovinelor, sunt predate de către deținător registratorului, care are obligația să înregistreze informația respectivă conform procedurilor aprobate.

Mijloacele de identificare rămîn pe animal pînă la ecarisajul cadavrului.

Articolul 97. Sistemul Informațional Automatizat „Registrul de Stat al Animalelor”

(1) Funcționarea Sistemului Informațional Automatizat „Registrul de Stat al Animalelor” va fi efectuată din contul bugetului de stat, inclusiv din contul veniturilor colectate din prestarea de servicii deținătorilor de animale.

(2) Deținătorul de animale suportă cheltuielile de identificare a animalelor și de manoperă pentru identificarea animalelor.

(3) Mărirea taxelor pentru serviciile de identificare a animalelor și de manoperă, prestate deținătorului de animale, se stabilește de către Guvern.

(4) Identificarea animalelor din exploatațiile nonprofesionale se efectuează gratis de către stat, prin intermediul Agenției.

<p>PARTEA VII MĂSURI DE URGENȚĂ Secțiunea 1</p> <p>Măsuri de urgență privind circulația animalelor și a produselor în cadrul uniunii și mijloacele de transport și alte materiale care ar fi putut intra în contact cu astfel de animale și produse <i>Articolul 257</i></p> <p>Măsurile de urgență care trebuie luate de către autoritatea compe-tență din statul membru pe teritoriul căruia a apărut un focar de boală listată sau de boală emergentă, sau un pericol</p> <p>(1) În cazul apariției unui focar de boală listată sau de boală emergentă sau al apariției unui pericol care este susceptibil să constituie un risc grav la adresa sănătății publice sau animale, autoritatea competentă din statul membru respectiv, în funcție de gravitatea situației și a bolii sau a perico-lului în cauză, ia de îndată una sau mai multe dintre următoarele măsuri de urgență pentru a preveni răspândirea bolii sau a pericolului:</p> <p>(a) pentru bolile listate:</p> <p>(i) menționate la articolul 9 alineatul (1) litera (a), măsurile de control al bolilor prevăzute în partea III titlul II capitolul 1 (articolele 53 – 71);</p> <p>(ii) menționate la articolul 9 alineatul (1) litera (b), măsurile de control al bolilor prevăzute în partea III titlul II capitolul 2 articolele 72 – 75 și arti-colele 77 – 81;</p> <p>(iii) menționate la articolul 9 alineatul (1) litera (c), măsurile de control al bolilor prevăzute în partea III titlul II capitolul 2 articolele 76 – 78 și arti-colele 80 și 82;</p> <p>(b) pentru bolile emergente și pericole:</p> <p>(i) restricții privind circulația animalelor și produselor provenind de la unitățile sau, în cazul în care este relevant, din zonele sau compartimente-le de restricție în care a apărut focarul sau pericolul, precum și privind mi-jloacele de transport și alte materiale care ar fi putut intra în contact cu animalele sau produsele respective;</p> <p>(ii) carantina animalelor și izolarea produselor;</p> <p>(iii) măsuri de supraveghere și trasabilitate;</p> <p>(iv) orice măsuri de urgență de control al bolilor prevăzute în partea III titlul II capitolul 1 (articolele 53 – 71) care sunt adecvate;</p> <p>(c) orice altă măsură de urgență pe care o consideră corespunzătoare pentru a controla și preveni în mod eficace și eficient răspândirea bolii sau a riscului.</p>	<p>Norme UE neaplicabile</p>
--	-------------------------------------

<p>(2) Autoritatea competentă menționată la alineatul (1) informează Comisia și celelalte state membre:</p> <p>(a) de îndată cu privire la apariția unui focar sau a unui pericol astfel cum se menționează la alineatul (1);</p> <p>(b) fără întârziere referitor la măsurile de urgență luate în temeiul alineatului (1).</p> <p><i>Articolul 258</i></p> <p>Măsurile de urgență care urmează să fie adoptate de un stat membru, altul decât statul membru în care a apărut focarul sau pericolul</p> <p>(1) Autoritatea competentă dintr-un stat membru, altul decât statul membru în care a apărut focarul sau pericolul menționat la articolul 257 alineatul (1), în funcție de gravitatea situației și de boala sau pericolul în cauză, adoptă una sau mai multe din măsurile de urgență menționate la articolul 257 alineatul (1), în cazul în care se detectează pe teritoriul său animale sau produse din statul membru menționat la articolul 257 alineatul (1) sau mijloacele de transport sau orice alt material care ar fi putut intra în contact cu respectivele animale și produse.</p> <p>(2) Autoritatea competentă menționată la alineatul (1) din prezentul articol poate, în cazul în care există un risc grav, până la adoptarea măsurilor de urgență de către Comisie în conformitate cu articolul 259, să ia măsurile de urgență menționate la articolul 257 alineatul (1) în mod provizoriu, în funcție de gravitatea situației, în ceea ce privește animalele sau produsele provenind de la unitățile sau din alte locuri sau, dacă este relevant, din zonele de restricție din statul membru în care a apărut boala sau pericolul menționat la articolul 257 alineatul (1) sau mijloacele de transport sau alte materiale care ar fi putut intra în contact cu animalele respective.</p> <p>(3) Un stat membru poate adopta măsurile prevăzute la articolul 257 alineatul (1) în cazul unui focar, apărut într-o țară terță sau într-un teritoriu care se învecinează cu Uniunea, al unei boli prevăzute la articolul 9 alineatul (1) litera (a) sau al unei boli emergente, în măsura în care măsurile respective sunt necesare pentru prevenirea răspândirii bolii pe teritoriul Uniunii.</p> <p>(4) Autoritatea competentă menționată la alineatul (1) și autoritatea competentă din statul membru menționat la alineatul (3) informează Comisia și celelalte state membre:</p> <p>(a) de îndată cu privire la apariția unui focar sau a unui</p>	<p>Norme UE neaplicabile</p>		

<p>pericol menționat la alineatul (1); (b) fără întârziere referitor la măsurile de urgență luate în temeiul alineatelor (1) și (2). Măsurile de urgență ale Comisiei (1) În cazul apariției unui focar sau a unui pericol, astfel cum se menționează la articolul 257 alineatul (1), și al măsurilor de urgență adoptate de autoritățile competente ale statelor membre în conformitate cu articolul 257 alineatul (1) și cu articolul 258 alineatele (1), (2), și (3), Comisia examinează situația și măsurile de urgență luate și adoptă, printr-un act de punere în aplicare, una sau mai multe dintre măsurile de urgență prevăzute la articolul 257 alineatul (1) în ceea ce privește animalele și produsele în cauză și mijloacele de transport ale acestora și alte materiale care ar fi putut intra în contact cu animalele sau produsele respective, în oricare dintre următoarele cazuri: (a) atunci când Comisia nu a fost informată cu privire la orice măsuri adoptate în temeiul articolului 257 alineatul (1) și articolului 258 alineatele (1), (2) și (3); (b) atunci când Comisia consideră că măsurile adoptate în temeiul articolului 257 alineatul (1) și articolului 258 alineatele (1), (2) și (3) sunt inadecvate; (c) atunci când Comisia consideră că este necesar să aprobe sau să înlăcuască măsurile adoptate de autoritățile competente ale statelor membre în temeiul articolului 257 alineatul (1) și articolului 258 alineatele (1), (2) și (3) pentru a evita perturbări nejustificate în circulația animalelor și a produselor. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 266 alineatul (2). (2) Din motive imperioase de urgență justificate corespunzător referitoare la riscuri grave de răspândire a unei boli sau a unui pericol, Comisia poate adopta acte de punere în aplicare imediat aplicabile în conformitate cu articolul 266 alineatul (3). Secțiunea 2 Măsuri de urgență privind transportul animalelor și al produselor provenind din țări terțe și teritoriile și mijloacele de transport și alte materiale care ar fi putut intra în contact cu astfel de transporturi Articolul 260 Măsurile de urgență care trebuie luate de autoritatea competentă În cazul în care autoritatea competentă dintr-un stat</p>		<p style="text-align: right;">Norme UE neaplicabile</p>
--	--	--

<p>membru ia cunoștință de animale sau produse originare dintr-o țară terță sau dintr-un teritoriu sau ia cunoștință de mijloace de transport sau materiale care ar fi putut intra în contact cu astfel de animale și produse care ar putea constitui un risc grav în Uniune din cauza unor eventuale infecții sau contaminări cu boli listate sau boli emergente sau din cauza pericolelor, autoritatea competentă respectivă:</p> <p>(a) ia de îndată una sau mai multe dintre următoarele măsuri de urgență necesare în vederea atenuării riscului respectiv, în funcție de gravitatea situației:</p> <p>(i) distrugerea animalelor și a produselor în cauză;</p> <p>(ii) carantina animalelor și izolarea produselor;</p> <p>(iii) măsuri de supraveghere și trasabilitate;</p> <p>(iv) orice măsuri de control al bolilor prevăzute în partea III titlul II capi-tolul 1 (articolele 53 – 71) care sunt adecvate;</p> <p>(v) orice altă măsură de urgență pe care o consideră adecvată pentru a preveni răspândirea bolii sau unui pericol în Uniune;</p> <p>(b) informează de îndată Comisia și celelalte state membre cu privire la riscurile asociate cu animalele și produsele în cauză și cu privire la origi-ne-a animalelor și produselor respective, prin intermediul sistemului TRACES și informează de îndată cu privire la măsurile de urgență adop-tate în temeiul literei (a).</p> <p><i>Articolul 261</i></p> <p>Măsurile de urgență ale Comisiei</p> <p>(1) În cazul în care o boală listată, o boală emergentă sau un pericol care ar putea constitui un risc grav apare sau se răspândește într-o țară terță sau într-un teritoriu sau în cazul în care orice alt motiv grav legat de sănătatea animală sau publică justifică acest lucru, Comisia poate, printr-un act de punere în aplicare și acționând din proprie inițiativă sau la cererea unui stat membru, să adopte una sau mai multe dintre următoarele măsuri de urgență, în funcție de gravitatea situației:</p> <p>(a) suspenda intrarea în Uniune a transporturilor de animale și produse și a mijloacelor de transport sau a altor materiale care ar fi putut intra în contact cu astfel de transporturi, care pot răspândi boala sau pericolul respectiv în Uniune;</p> <p>(b) stabili cerințe speciale pentru intrarea în Uniune a animalelor și produ-selor și a mijloacelor de transport și a altor materiale care ar fi putut intra în contact cu astfel de</p>		<p>Norme UE neaplicabile</p>
--	--	-------------------------------------

<p>animale și produse care pot răspândi boala sau pericolul respectiv în Uniune;</p> <p>(c) lua orice alte măsuri de control al bolii de urgență pentru a preveni răspândirea acestei boli sau a pericolului în Uniune.</p> <p>Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 266 alineatul (2).</p> <p>(2) Din motive imperioase temeinic justificate și legate de riscuri imortante, Comisia, după consultarea cu statul membru în cauză, adoptă acte de punere în aplicare imediat aplicabile în conformitate cu procedura menționată la articolul 266 alineatul (3).</p> <p><i>Articolul 262</i></p> <p>Măsurile de urgență luate de către statele membre atunci când Comisia nu acționează</p> <p>(1) În cazul în care un stat membru a solicitat Comisiei să ia măsuri de urgență în conformitate cu articolul 261, iar Comisia nu face acest lucru, statul membru respectiv:</p> <p>(a) poate, până la adoptarea de măsuri de urgență de către Comisie în conformitate cu alineatul (2) din prezentul articol, să ia una sau mai multe măsuri de urgență prevăzute la articolul 260 litera (a) cu titlu provizoriu în ceea ce privește animalele și produsele și orice mijloace de transport și alte materiale care ar fi putut intra în contact cu astfel de animale și produse, originare din țara terță sau teritoriul menționat(ă) la articolul 261 alineatul (1), în funcție de gravitatea situației de pe teritoriul său;</p> <p>(b) informează fără întârziere Comisia și autoritățile competente din celelalte state membre cu privire la astfel de măsuri de urgență, precizând motivul adoptării lor.</p> <p>(2) Comisia examinează situația și măsurile de urgență adoptate de către statul membru în cauză în conformitate cu alineatul (1) de la prezentul articol și, în cazul în care este necesar, adoptă, printr-un act de punere în aplicare, una sau mai multe măsuri de urgență prevăzute la articolul 261.</p> <p>Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 266 alineatul (2).</p> <p>(3) Din motive imperioase temeinic justificate legate de riscuri imortante, Comisia adoptă acte de punere în aplicare imediat aplicabile în conformitate cu procedura menționată la articolul 266 alineatul (3).</p>	<p style="text-align: center;">Norme UE neaplicabile</p>
--	---

				<p>PARTEA VIII DISPOZIȚII COMUNE TITLUL I DISPOZIȚII PROCEDURALE <i>Articolul 263</i> Modificări ale anexei III Comisia este împuternicită să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul 264, privind modificări ale anexei III, limitate exclusiv la luarea în considerare a schimbărilor de la nivelul taxonomiei. <i>Articolul 264</i> Exercitarea delegării de competențe (1) Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute în prezentul articol. (2) Este deosebit de importantă organizarea de către Comisie a unor consultări cu experți, inclusiv cu experți din statele membre, înainte de adoptarea respectivelor acte delegate. (3) Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 3 alineatul (5), articolul 5 alineatul (2), articolul 5 alineatul (4), articolul 14 alineatul (3), articolul 16 alineatul (2), articolul 18 alineatul (3), articolul 20 alineatul (3), articolul 29, articolul 31 alineatul (5), articolul 32 alineatul (2), articolul 37 alineatul (5), articolul 39, articolul 41 alineatul (3), articolul 42 alineatul (6), articolul 47, articolul 48 alineatul (3), articolul 53 alineatul (2), articolul 54 alineatul (3), articolul 55 alineatul (2), articolul 58 alineatul (2), articolul 63, articolul 64 alineatul (4), articolul 67, articolul 68 alineatul (2), articolul 68 alineatul (3), articolul 70 alineatul (3), articolul 72 alineatul (2), articolul 73 alineatul (3), articolul 74 alineatul (4), articolul 76 alineatul (5), articolul 77 alineatul (2), articolul 87 alineatul (3), articolul 94 alineatul (3), articolul 97 alineatul (2), articolul 101 alineatul (3), articolul 106 alineatul (1), articolul 109 alineatul (2), articolul 118, articolul 119, articolul 122 alineatul (1), articolul 122 alineatul (2), articolul 125 alineatul (2), articolul 131 alineatul (1), articolul 132 alineatul (2), articolul 135, articolul 136 alineatul (2), articolul 137 alineatul (2), articolul 138 alineatul (3), articolul 139 alineatul (4), articolul 140, articolul 144 alineatul (1), articolul 146 alineatul (1), articolul 147, articolul 149 alineatul (4), articolul 151 alineatul (3), articolul 154 alineatul (1), articolul 156</p>
			<p>Norme UE neaplicabile</p>	

alineatul (1), articolul 160 alineatul (1), articolul 160 alineatul (2), articolul 161 alineatul (6), articolul 162 alineatul (4), articolul 163 alineatul (5), articolul 164 alineatul (2), articolul 165 alineatul (3), articolu-l 166 alineatul (3), articolul 167 alineatul (5), articolul 168 alineatul (3), articolul 169 alineatul (5), articolul 176 alineatul (4), articolul 181 alineatul (2), articolul 185 alineatul (5), articolul 189 alineatul (1), articolul 192 alineatul (2), articolul 197 alineatul (3), articolul 200 alineatul (3), articolu-l 201 alineatul (3), articolul 202 alineatul (3), articolul 203 alineatul (2), articolul 204 alineatul (3), articolul 205 alineatul (2), articolul 211 alineatul (1), articolul 213 alineatul (1), articolul 214, articolul 216 alineatul (4), articolul 218 alineatul (3), articolul 221 alineatul (1), articolul 222 alineatul (3), articolul 223 alineatul (5), articolul 224 alineatul (3), articolul 228 alineatul (1), articolul 230 alineatul (3), articolul 234 alineatul (2), articolu-l 237 alineatul (4), articolul 239 alineatul (2), articolul 240 alineatul (2), articolul 241 alineatul (2), articolul 242 alineatul (2), articolul 245 alineatul (3), articolul 246 alineatul (3), articolul 249 alineatul (3), articolul 252 alineatul (1), articolul 254, articolul 263, articolul 271 alineatul (2), articolu-l 272 alineatul (2), articolul 279 alineatul (2), și articolul 280 alineatul (4) se conferă Comisiei pe o perioadă de cinci ani de la 20 aprilie 2016.

Cel târziu cu nouă luni înainte de încheierea perioadei de cinci ani Comisia întocmește un raport privind delegarea de competențe. Delegarea de competențe se prelungește tacit cu perioade de timp identice, cu excepția cazului în care Parlamentul European sau Consiliul se opun prelungirii respective cel târziu cu trei luni înainte de încheierea fiecărei perioade.

(4) Delegarea competențelor menționată la alineatul (3) poate fi revocată în orice moment de Parlamentul European sau de Consiliu. Decizia de revocare pune capăt delegării de competențe specificate în respectiva decizie. Aceasta intră în vigoare în ziua următoare datei publicării sale în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau la o dată ulterioară specificată în cuprinsul său. Decizia nu aduce atingere valabilității actelor delegate care sunt deja în vigoare.

(5) După ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.

<p>(6) Un act delegat adoptat în temeiul dispozițiilor enumerate la alineatul (3) intră în vigoare numai dacă nu a fost exprimată nicio obiecție, nici de către Parlamentul European, nici de către Consiliu în termen de două luni de la notificarea respectivului act către Parlamentul European și Consiliu sau dacă, înainte de expirarea acestei perioade, atât Parlamentul European, cât și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecții. Termenul respectiv se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.</p> <p>(7) Comisia acordă un termen de cel puțin șase luni între momentul adop-tării actelor delegate inițiale menționate la articolul 3 alineatul (5), artico-lul 14 alineatul (3), articolul 16 alineatul (2), articolul 20 alineatul (3), articolul 122 alineatul (2), articolul 164 alineatul (2) și articolul 228 ali-neatul (1), și data de la care acestea încep să se aplice.</p> <p><i>Articolul 265</i></p> <p>Procedura de urgență</p> <p>(1) Actele delegate adoptate în temeiul prezentului articol intră imediat în vigoare și se aplică atât timp cât nu se formulează nicio obiecție în con-formitate cu alineatul (2). Notificarea unui act delegat transmisă Parla-mentului European și Consiliului prezintă motivele pentru care s-a recurs la procedura de urgență.</p> <p>(2) Parlamentul European sau Consiliul poate formula obiecții la un act delegat în conformitate cu procedura menționată la articolul 264 alineatul (6). Într-un astfel de caz, Comisia abrogă actul fără întârziere în urma no-tificării deciziei Parlamentului European sau Consiliului de a formula obiecții.</p> <p><i>Articolul 266</i></p> <p>Procedura comitetului</p> <p>(1) Comisia este asistată de Comitetul permanent pentru plante, animale, produse alimentare și hrană pentru animale, instituit în temeiul articolului 58 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 178/2002. Acesta este un comitet în sensul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.</p> <p>(2) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.</p> <p>(3) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 8 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011, coroborat cu articolul 5 din același regulament.</p> <p>(4) Comisia acordă un termen de cel puțin șase luni între</p>	<p>Norme UE neaplicabile</p>	<p>Norme UE neaplicabile</p>
---	-------------------------------------	-------------------------------------

<p>momentul adop-tării actelor inițiale de punere în aplicare, menționate la articolul 25 ali-neatul (3), articolul 120 și articolul 228 alineatul (2), și data de la care acestea încep să se aplice, atunci când respectivele acte de punere în apli-care se referă la punerea în aplicare a articolului 117.</p> <p><i>Articolul 267</i></p> <p>Protecția datelor</p> <p>(1) Statele membre aplică Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului (1) atunci când prelucrează date cu caracter personal pe teritoriul lor în temeiul prezentului regulament.</p> <p>(2) Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului (2) se aplică în cazul prelucrării datelor cu caracter personal efectuate de Comisie în temeiul prezentului regulament.</p>	<p>Norme UE neaplicabile</p>		
<p>TITLUL II</p> <p>SANCTIUNI</p> <p><i>Articolul 268</i></p> <p>Sanctiuni</p> <p>Statele membre stabilesc sancțiunile care se aplică în cazul încălcării dis-pozițiilor prezentului regulament și iau măsurile necesare pentru a asigura punerea în aplicare a respectivelor norme. Sancțiunile prevăzute trebuie să fie eficace, proporționale și disuasive.</p> <p>Statele membre notifică dispozițiile în cauză Comisiei până la 22 aprilie 2022 cel târziu și notifică fără întârziere Comisiei orice modificare ulterioară a acestora.</p>	<p>Norme UE neaplicabile</p>		
<p>TITLUL III</p> <p>MĂSURI ALE STATELOR MEMBRE</p> <p><i>Articolul 269</i></p> <p>Măsuri suplimentare sau mai stricte ale statelor membre</p> <p>(1) În plus față de ceea ce rezultă din alte dispoziții din prezentul regula-ment, prin care se permite statelor membre să adopte măsuri naționale, statele membre pot aplica pe teritoriul lor măsuri suplimentare sau mai stricte decât cele prevăzute în prezentul regulament în ceea ce privește:</p> <p>(a) responsabilitățile pentru sănătatea animală astfel cum se prevede în partea I capitolul 3 (articolele 10 – 17);</p> <p>(b) notificarea în interiorul statelor membre astfel cum se prevede la arti-colul 18;</p> <p>(c) supravegherea astfel cum se prevede în partea II capitolul 2 (articolele 24 – 30);</p> <p>(d) înregistrarea, autorizarea, ținerea evidențelor și</p>	<p>Norme UE neaplicabile</p>		

registre astfel cum se prevede în titlul I capitolul I (articolele 84 – 107) și în partea IV titlul II capitolul I (articolele 172 – 190);

(e) cerințele de trasabilitate pentru animalele terestre deținute și materia-lul germinativ astfel cum se prevede în partea IV, titlul I, capitolul 2 (arti-colele 108 – 123).

(2) Măsurile naționale menționate la alineatul (1) sunt conforme cu nor-mele stabilite prin prezentul regulament și nu:

(a) îngreunează circulația animalelor și a produselor între statele membre;

(b) sunt incompatibile cu normele menționate la alineatul (1).

PARTEA IX
DISPOZIȚII TRANZITORII ȘI FINALE
Articolul 270

Abrogări

(1) Deciziile 78/642/CEE, 89/455/CEE și 90/678/CEE și Directivile 79/110/CEE, 81/6/CEE, 90/423/CEE, 92/36/CEE și 98/99/CE se abrogă.

(2) Se abrogă următoarele acte începând cu 21 aprilie 2021:

- Directiva 64/432/CEE;
- Directiva 77/391/CEE;
- Directiva 78/52/CEE;
- Directiva 80/1095/CEE;
- Directiva 82/894/CEE;
- Directiva 88/407/CEE;
- Directiva 89/556/CEE;
- Directiva 90/429/CEE;
- Directiva 91/68/CEE;
- Decizia 91/666/CEE;
- Directiva 92/35/CEE;
- Directiva 92/65/CEE;
- Directiva 92/66/CEE;
- Directiva 92/118/CEE;
- Directiva 92/119/CEE;
- Decizia 95/410/CE;
- Directiva 2000/75/CE;
- Decizia 2000/258/CE;
- Directiva 2001/89/CE;
- Directiva 2002/60/CE;
- Directiva 2002/99/CE;
- Directiva 2003/85/CE;
- Regulamentul (CE) nr. 21/2004;

**Norme UE
neaplicabile**

<p>— Directiva 2004/68/CE; — Directiva 2005/94/CE; — Directiva 2006/88/CE; — Directiva 2008/71/CE; — Directiva 2009/156/CE; — Directiva 2009/158/CE; — Regulamentul (UE) nr. 576/2013.</p> <p>Trimiterile la actele abrogate respective se interpretează ca trimiteri la prezentul regulament și se citesc în conformitate cu tabelul de corespondență din anexa V la prezentul regulament.</p> <p><i>Articolul 271</i></p> <p>Măsuri tranzitorii legate de modificarea Regulamentului (CE) nr. 1760/2000 și de abrogarea Regulamentului (CE) nr. 21/2004 și a Directivei 2008/71/CE</p> <p>(1) Fără a aduce atingere articolului 270 alineatul (2) și articolului 278 din prezentul regulament, articolele 1 – 10 din Regulamentul (CE) nr. 1760/2000, Regulamentul (CE) nr. 21/2004 și Directiva 2008/71/CE, precum și actele adoptate în temeiul acestora, continuă să se aplice, în locul articolelor corespundente din prezentul regulament, timp de trei ani după data aplicării prezentului regulament sau până la o dată anterioară care urmează să fie stabilită într-un act delegat adoptat în conformitate cu alineatul (2) din prezentul articol.</p> <p>(2) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul 264, privind data anterioară prevăzută la alineatul (1) din prezentul articol.</p> <p>Data respectivă va fi data aplicării normelor corespunzătoare care urmează să fie adoptate în temeiul actelor delegate prevăzute la articolul 109 alineatul (2) și la articolul 119 și în temeiul actelor de punere în aplicare prevăzute la articolul 118 din prezentul regulament.</p> <p><i>Articolul 272</i></p> <p>Măsuri tranzitorii legate de abrogări ale Directivelor 92/66/CEE, 2000/75/CE, 2001/89/CE, 2002/60/CE, 2003/85/CE și 2005/94/CE</p> <p>(1) Fără a aduce atingere articolului 270 alineatul (2) din prezentul regulament, Directivele 92/66/CEE, 2000/75/CE, 2001/89/CE, 2002/60/CE, 2003/85/CE și 2005/94/CE, precum și actele adoptate în temeiul acestora, continuă să se aplice, în locul articolelor corespunzătoare din prezentul regulament, timp de trei ani după data aplicării prezentului regulament sau până la o</p>	<p>Norme UE neaplicabile</p>	<p>Norme UE neaplicabile</p>
---	-------------------------------------	-------------------------------------

<p>dată anterioară acesteia care urmează să fie stabilită într-un act delegat adoptat în conformitate cu alineatul (2) din prezentul articol.</p> <p>(2) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul 264, privind data anterioară prevăzută la alineatul (1) din prezentul articol.</p> <p>Data respectivă va fi data aplicării normelor corespunzătoare care urmează să fie adoptate în temeiul actelor delegate prevăzute la articolul 47, articolele 48 alineatul (3), articolul 53 alineatul (2), articolul 54 alineatul (3), articolul 55 alineatul (2), articolul 58 alineatul (2), articolul 63, arti-colul 64 alineatul (4), articolul 67, articolul 68 alineatul (2) și articolul 70 alineatul (3) din prezentul regulament.</p> <p><i>Articolul 273</i></p> <p>Modificarea Regulamentului (CE) nr. 2160/2003</p> <p>La articolul 9 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 2160/2003, se adaugă textul următor:</p> <p>„Respectivele măsuri speciale includ măsurile întemeiate pe dispozițiile cuprinse în Decizia 95/410/CE în ultima sa versiune înainte de a fi abrogată și în Deciziile 2003/644/CE (*) și 2004/235/CE (**) ale Comisiei în versiunile de la momentul abrogării Directivei 90/539/CEE.</p> <p>(*) Decizia 2003/644 CE a Comisiei din 8 septembrie 2003 de stabilire a garanțiilor suplimentare privind salmonella pentru transporturile către Finlanda și Suedia de păsări de reproducție și de pui de o zi destinați introducerii în efective de păsări de reproducție sau în efective de păsări pentru producție (JO L 228, 12.9.2003, p. 29).</p> <p>(**) Decizia 2004/235/CE a Comisiei din 1 martie 2004 de stabilire a garanțiilor suplimentare, cu privire la salmonella, pentru expedierile de găini ouătoare către Finlanda și Suedia (JO L 72, 11.3.2004, p. 86).”</p> <p><i>Articolul 274</i></p> <p>Măsuri tranzitorii legate de data adoptării anumitor acte delegate și de punere în aplicare</p> <p>Fără a aduce atingere datei aplicării prevăzute la articolul 283, Comisia adoptă actele delegate prevăzute la articolul 31 alineatul (5) primul para-graf, articolul 32 alineatul (2), articolul 39, articolul 41 alineatul (3), arti-colul 54 alineatul (3), articolul 55 alineatul (2), articolul 58 alineatul (2), articolul 64 alineatul (4), articolul 67, articolul 68 alineatul (2), articolul 74 alineatul (4),</p>	<p style="text-align: center;">Norme UE neaplicabile</p>	<p style="text-align: center;">Norme UE neaplicabile</p>	
--	---	---	--

<p>urmează:</p> <ol style="list-style-type: none">1. Articolele 1 – 10 se elimină.2. Articolul 22 se înlocuiește cu următorul text: „Articolul 22 (1) Statele membre iau toate măsurile necesare pentru a garanta respectarea dispozițiilor prezentului regulament. Controalele prevăzute sunt efectuate fără a aduce atingere controalelor la care Comisia poate proceda în temeiul articolului 9 din Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2988/95. <p>Orice sancțiune impusă de un stat membru unui agent sau unei organizații care comercializează carne de vită și mânzat este eficace, disuasivă și pro-porțională.</p> <ol style="list-style-type: none">(2) Fără a aduce atingere dispozițiilor de la alineatul (1), în cazul în care agenții și organizațiile care comercializează carne de vită și mânzat au etichetat carnea de vită și mânzat fără respectarea obligațiilor lor prevăzute în titlul II, statele membre, după caz și în conformitate cu principiul proporționalității, solicită scoaterea de pe piață a cărnii de vită și mânzat. Pe lângă sancțiunile menționate la alineatul (1), statele membre pot: <ol style="list-style-type: none">(a) dacă această carne este conformă cu normele veterinare și de igienă relevante, să autorizeze ca această carne de vită și mânzat:<ol style="list-style-type: none">(i) să fie introdusă pe piață după etichetarea corespunzătoare în conformitate cu cerințele Uniunii; sau(ii) să fie trimisă direct spre transformare în produse, altele decât cele indicate la articolul 12 punctul 1;(b) dispune suspendarea sau retragerea autorizației operatorilor și organizațiilor în cauză. <ol style="list-style-type: none">(3) Experții Comisiei, împreună cu autoritățile competente:<ol style="list-style-type: none">(a) verifică dacă statele membre se conformează dispozițiilor prezentului regulament;(b) efectuează controale la fața locului pentru a se asigura că toate controalele au fost realizate în conformitate cu prezentul regulament.(4) Orice stat membru pe teritoriul căruia se efectuează controale la fața locului acordă experților Comisiei ajutorul de care aceștia au nevoie pentru îndeplinirea sarcinilor lor. Rezultatele controalelor efectuate se discută împreună cu autoritatea competentă a statului membru în cauză, înaintea redactării și difuzării unui raport final. Raportul respectiv conține, după caz, recomandări pentru	
--	--

<p>statele membre referitoare la îmbunătățirea conformității cu prezentul regulament.”</p> <p>3. Articolul 22b se înlocuiește cu următorul text: „Articolul 22b Exercitarea delegării de competențe (1) Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute la prezentul articol. (2) Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 13 alineatul (6), articolul 14 alineatul (4) și articolul 15a se conferă Comisiei pe o perioadă de cinci ani de la 20 aprilie 2016. Cel târziu cu nouă luni înainte de încheierea perioadei de cinci ani Comisia întocmește un raport privind delegarea de competențe. Delegarea de competențe se prelungește tacit cu perioade de timp identice, cu excepția cazului în care Parlamentul European sau Consiliul se opun prelungirii respective cel târziu cu trei luni înainte de încheierea fiecărei perioade. (3) Delegarea de competențe menționată la articolul 13 alineatul (6), articolul 14 alineatul (4) și articolul 15a poate fi revocată în orice moment de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificată în decizia respectivă. Aceasta intră în vigoare în ziua următoare datei publicării sale în <i>Jurnalul Oficial al Uniunii Europene</i> sau la o dată ulterioară specificată în cuprinsul său. Decizia nu aduce atingere valabilității actelor delegate care sunt deja în vigoare. (4) După ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului. (5) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 13 alineatul (6), articolului 14 alineatul (4) și articolului 15a intră în vigoare numai dacă nu a fost exprimată nicio obiecție, nici de către Parlamentul European, nici de către Consiliu în termen de două luni de la notificarea respectivului act către Parlamentul European și Consiliu sau dacă, înainte de expirarea acestei perioade, atât Parlamentul European, cât și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecții. Termenul respectiv se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.”</p>	<p>Norme UE neaplicabile</p>		
---	-------------------------------------	--	--

<p>4. Articolul 23 se înlocuiește cu următorul text:</p> <p>Articolul 23</p> <p>Procedura comitetului</p> <p>(1) Pentru actele de punere în aplicare adoptate în temeiul articolului 13 alineatul (6) din prezentul regulament, Comisia este asistată de Comitetul permanent pentru plante, animale, produse alimentare și hrană pentru animale, înstituit în temeiul articolului 58 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 178/2002 al Parlamentului European și al Consiliului (*).</p> <p>Comitetul respectiv este un comitet în sensul Regulamentului (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului (**).</p> <p>(2) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011. În cazul în care avizul comitetului urmează să fie obținut prin procedură scrisă, această procedură se încheie fără rezultat dacă, înainte de expirarea termenului de trimitere a avizului, acest lucru este hotărât de președintele comitetului sau solicitat de o majoritate simplă a membrilor comitetului.</p> <p>Articolul 279</p> <p>Operatori existenți și unități existente</p> <p>(1) Unitățile înregistrate sau autorizate și operatorii înregistrați sau auto-rizați în conformitate cu Directiva 64/432/CEE, Directiva 88/407/CEE, Directiva 89/556/CEE, Directiva 90/429/CEE, Directiva 91/68/CEE, Directiva 92/65/CEE, Regulamentul (CE) nr. 1760/2000, Regulamentul (CE) nr. 21/2004, Directiva 2006/88/CE, Directiva 2008/71/CE, Directiva 2009/156/CE sau Directiva 2009/158/CE înainte de data aplicării prezentului regulament se consideră ca fiind înregistrate (înregistrați) sau autori-zate (autorizați), după caz, în conformitate cu prezentul regulament și, ca atare, ca făcând obiectul obligațiilor relevante prevăzute în temeiul prezentului regulament.</p> <p>(2) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 264 privind normele necesare pentru a asigura o tranziție lină de la normele existente înaintea prezentului regulament, menționate la alineatul (1) din prezentul articol, în special pentru protejarea drepturilor dobândite și a așteptărilor legitime ale persoanelor fizice și juridice în cauză.</p> <p>Articolul 280</p> <p>State membre, zone și compartimente existente</p>	<p>Norme UE neaplicabile</p> <p>Norme UE neaplicabile</p>
---	---

<p>indemne de boală și programele existente de eradicare și de supraveghere ale statelor membre</p> <p>(1) Statele membre și zonele cu un statut aprobat de indemn de boală pentru una sau mai multe dintre bolile listate prevăzute la articolul 9 ali-neatul (1) literele (b) și (c), pentru una sau mai multe specii relevante de animale, în conformitate cu Directiva 64/432/CEE, Directiva 91/68/CEE, Directiva 92/65/CEE, Directiva 2006/88/CE, Directiva 2009/156/CE sau Directiva 2009/158/CE, sunt considerate a deține un statut aprobat de indemn de boală în conformitate cu prezentul regulament și, ca atare, fac obiectul obligațiilor relevante prevăzute în prezentul regulament.</p> <p>(2) Statele membre și zonele cu un program aprobat de eradicare sau de supraveghere pentru una sau mai multe dintre bolile listate prevăzute la articolul 9 alineatul (1) literele (b) și (c), pentru una sau mai multe specii relevante de animale, în conformitate cu Directiva 64/432/CEE, Directiva 91/68/CEE, Directiva 92/65/CEE, Directiva 2006/88/CE, Directiva 2009/156/CE sau Directiva 2009/158/CE, sunt considerate a deține un program aprobat de eradicare în conformitate cu prezentul regulament și, ca atare, fac obiectul obligațiilor relevante prevăzute în prezentul regulament.</p> <p>(3) Compartimentele aprobate cu un statut aprobat de indemn de boală pentru una sau mai multe dintre bolile listate prevăzute la articolul 9 ali-neatul (1) literele (a), (b) sau (c), în conformitate cu Directivele 2005/94/CE și 2006/88/CE, sunt considerate a deține un statut recunoscut de indemn de boală în temeiul articolului 37 din prezentul regulament și, ca atare, fac obiectul obligațiilor relevante prevăzute în prezentul regulament.</p> <p>(4) Comisia este împuternicită să adopte, în conformitate cu articolul 264, acte delegate privind normele necesare pentru a asigura o tranziție lină de la normele existente înaintea prezentului regulament, menționate la ali-neatele (1), (2) și (3).</p> <p>Articolul 281</p> <p>Relația cu actele privind controalele oficiale</p> <p>În caz de conflict între dispozițiile prezentului regulament și dispozițiile din Regulamentul (CE) nr. 882/2004, din Directivele Consiliului 89/608/CEE (1), 89/662/CEE, 90/425/CEE, 91/496/CEE, 96/93/CE (2) și 97/78/CE ale Consiliului și din Decizia 92/438/CEE, prevalează dispozițiile prezentului regulament.</p>	<p style="text-align: right;">Norme UE neaplicabile</p>		
---	--	--	--

<p>Articolul 282 Evaluarea Comisia evaluează prezentul regulament împreună cu actele delegate menționate la articolul 264 și transmite cel târziu la 22 aprilie 2026 rezultatele evaluării în cadrul unui raport adresat Parlamentului European și Consiliului.</p> <p>Articolul 283 Intrarea în vigoare și aplicarea Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în <i>Jurnalul Oficial al Uniunii Europene</i>. Prezentul regulament se aplică de la 21 aprilie 2021, cu excepția articolului 270 alineatul (1) și a articolului 274 care se aplică de la data intrării sale în vigoare. Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.</p>		<p>Norme UE neaplicabile</p> <p>Norme UE neaplicabile</p>	
<p>ANEXA I SPECII DE ANIMALE DE COMPANIE PARTEA A Câini (<i>Canis lupus familiaris</i>) Pisici (<i>Felis silvestris catus</i>) Dihori domestici (<i>Mustela putorius furo</i>) PARTEA B Nevertebrate (cu excepția albinelor, a moluștelor din încrângătura <i>Mollusca</i> și a crustaceelor din subîncrângătura <i>Crustacea</i>) Animale acvatice ornamentale Amfibieni Reptile Păsări: specimene de specii de păsări, altele decât găini, curci, bibilici, rațe, găște, prepelițe, porumbei, fazani, potârnichei și păsări alergătoare (<i>Ratitae</i>). Mamifere: rozătoare și iepuri, altele decât cele destinate producției de alimente.</p>	<p>Articolul 2. Noțiuni principale în scopul aplicării prezentei legi, se definesc următoarele noțiuni principale: <i>animal de companie</i> - orice animal deținut sau destinat a fi deținut de către om din speciile: a) câini (<i>Canis lupus familiaris</i>); b) pisici (<i>Felis silvestris catus</i>); c) dihori domestici (<i>Mustela putorius furo</i>); d) nevertebrate (cu excepția albinelor, a moluștelor din încrângătura <i>Mollusca</i> și a crustaceelor din subîncrângătura <i>Crustacea</i>) e) animale acvatice ornamentale; f) amfibieni; g) reptile; h) păsări: specii de păsări, altele decât găini, curci, bibilici, rațe, găște, prepelițe, porumbei, fazani, potârnichei și păsări alergătoare (<i>Ratitae</i>); j) mamifere: rozătoare și iepuri, altele decât cele destinate producției de alimente, în special pe lângă casă, pentru agrement sau companie (a se vedea Convenția europeană privind protecția animalelor de companie);</p>	<p>Compatibil</p>	

ANEXA II LISTA BOLLOR	Articolul 7. Bolile supuse notificării obligatorii (1) Lista bolilor notificabile, declarabile și supuse carantinei includ boli depistate la animale/păsări, incluse pe lista Oficiului Internațional de Epizootii. Printre acestea se enumeră: - febra aftoasă; - pesta porcină clasică; - pesta porcină africană; - gripa aviară cu grad înalt de patogenitate; - pesta cabalină africană; - Infecția cu virusul pestei bovine; - Infecția cu virusul febrei Văii de Rift; - Infecția cu Brucella abortus, B. melitensis și B. suis; - Infecția cu complexul Mycobacterium tuberculosis (M. bovis, M. caprae și M. tuberculosis); - Infecția cu virusul rabic; - Infecția cu virusul bolii limbii albastre (serotipurile 1-24); - Infestarea cu Echinococcus multilocularis; - Infecția cu virusul bolii hemoragice epizootice; - Antraxul; - Tripanozomiaza animalelor (Trypanosoma evansi); - Boala virală Ebola; - Paratuberculoza; - Encefalita japoneză; - Febra West Nile; - Febra Q; - Infecția cu virusul dermatozei nodulare contagioase; - Infecția cu Mycoplasma mycoides subspecia mycoides SC (pleuropneumonia contagioasă bovină); - Rinotraheita infecțioasă bovină/vulvovaginita pustuloasă infecțioasă; - Diareea virală bovină; - Campilobacterioza genitală bovină; - Trichomonoză; - Leucoza enzootică bovină; - Variola ovină și caprină; - Infecția cu virusul pestei micilor rumeătoare; - Pleuropneumonia contagioasă a caprelor; - Epididimita ovină (Brucella ovis); - Infecția cu Burkholderia mallei (morvă);	Compatibili

<ul style="list-style-type: none"> - Infecția cu virusul arteritei ecvine; - Anemia infecțioasă ecvină; - Durina; - Encefalomielite ecvină venezueleană; - Metrita contagioasă ecvină; - Encefalomielite ecvină (de est și de vest); - Infecția cu virusul bolii lui Aujeszky; - Infecția cu virusul sindromului respirator și de reproducție porcine; - Infecția cu virusul bolii de Newcastle; - Micoplazmoza aviară (Mycoplasma gallisepticum și M. meleagridis); - Infecția cu Salmonella Pullorum, S. Gallinarum și S. arizonae; - Infecția cu virusurile gripei aviare slab patogene; - Chlamidioza aviară; - Infestarea cu Varroa spp. (varrooză); - Infestarea cu Aethina tumida (gândacul mic de stup); - Loca americană; - Infestarea cu Tropilaelaps spp.; - Infecția cu Batrachochytrium salamandrivorans; - Necroza hematopoietică epizootică; - Septicemia hemoragică virală; - Necroza hematopoietică infecțioasă; Infecția cu virusul AIS (anemia infecțioasă a somonului) cu deleție în HPR (regiunea înalt polimorfică); - Herpesul crapului koi; - Infecția cu Mikrocystos mackini; - Infecția cu Perkinsus marinus; - Infecția cu Bonamia ostreae; - Infecția cu Bonamia exitiosa; - Infecția cu Marteilia refringens; - Infecția cu virusul sindromului Taura; - Infecția cu virusul bolii «cap galben»; - Infecția cu virusul bolii petelor albe la crustacee. 	<ul style="list-style-type: none"> - Infecția cu virusul pestei micilor rumegetoare; - Pleuropneumonia contagioasă a caprelor; - Epididimita ovină (Brucella ovis); - Infecția cu Burkholderia mallei (morvă); - Infecția cu virusul arteritei ecvine; - Anemia infecțioasă ecvină; - Durina; - Encefalomielite ecvină venezueleană; - Metrita contagioasă ecvină; - Encefalomielite ecvină (de est și de vest); - Infecția cu virusul bolii lui Aujeszky; - Infecția cu virusul sindromului respirator și de reproducție porcine; - Infecția cu virusul bolii de Newcastle; - Micoplazmoza aviară (Mycoplasma gallisepticum și M. meleagridis); - Infecția cu Salmonella Pullorum, S. Gallinarum și S. arizonae; - Infecția cu virusurile gripei aviare slab patogene; - Chlamidioza aviară; - Infestarea cu Varroa spp. (varrooză); - Infestarea cu Aethina tumida (gândacul mic de stup); - Loca americană; - Infestarea cu Tropilaelaps spp.; - Infecția cu Batrachochytrium salamandrivorans; - Necroza hematopoietică epizootică; - Septicemia hemoragică virală; - Necroza hematopoietică infecțioasă; Infecția cu virusul AIS (anemia infecțioasă a somonului) cu deleție în HPR (regiunea înalt polimorfică); - Herpesul crapului koi; - Infecția cu Mikrocystos mackini; - Infecția cu Perkinsus marinus; - Infecția cu Bonamia ostreae; - Infecția cu Bonamia exitiosa; - Infecția cu Marteilia refringens; - Infecția cu virusul sindromului Taura; 	
---	--	--

<p>ANEXA III SPECII DE UNGULATE</p>	<p>- Infecția cu virusul bolii «cap galben»; - Infecția cu virusul bolii petelor albe la crustacee.</p> <p>Articolul 2. Noțiuni principale În scopul aplicării prezentei legi, se definesc următoarele noțiuni principale:</p> <p><i>ungulate</i> - animalele aparținând:</p> <p>a) ordinului Perisodactile, familiei Ecvidee, specia cabaline, catâr, măgar;</p> <p>b) ordinului Artiodactile:</p> <p>- familiei Bovidee, specia bovine, caprine, ovine;</p> <p>- familiei Cervide, specia cerbi;</p> <p>- familiei Suide, specia suine;</p> <p>- familiei Tayassuidae, specia mistreți;</p>	<p>Parțial compatibil</p>	<p>Prevederile nepreluate sunt specifice țărilor membre UE</p>
<p>ANEXA IV CRITERII PENTRU APLICAREA NORMELOR DE PREVENIRE ȘI CONTROL AL BOLILOR MENȚIONATE LA ARTICOLUL 9 ALINEATUL (1) PENTRU BOLILE LISTATE ÎN CONFORMITATE CU ARTICOLUL 5 Prezenta anexă are drept scop să detalieze criteriile pe care Comisia le va lua în considerare la stabilirea normelor de prevenire și control al bolilor care urmează să fie aplicate diverselor categorii de boli listate, în conformitate cu articolul 5. În cadrul procesului de grupare pe categorii trebuie să se țină seama de profilul bolii în cauză, de nivelul impactului acesteia asupra sănătății pub-lice, asupra sănătății și bunăstării animalelor și asupra economiei și de disponibilitatea, fezabilitatea și eficacitatea instrumentelor de diagnosticare și ale diverselor seturi de măsuri de prevenire și control al bolilor pre-văzute în prezentul regulament în ceea ce privește boala respectivă. Secțiunea 1 Cr iter ii pentr u aplicarea nor melor de prevenire și control al boli-lor menționate la ar ticolul 9 alineatul (1) litera (a) Bolile cărora li se aplică normele de prevenire și control al bolilor menționate la articolul 9 alineatul (1) litera (a) se consideră a avea cel mai sever impact în domeniile sănătății animale, al sănătății publice, economic, so-cial sau al mediului în Uniune. Bolile respective trebuie să îndeplinească următoarele criterii: (a) boala în cauză: (i) nu este prezentă pe teritoriul Uniunii;</p>	<p>Programul de eradicare. Statutul de indemn de boală</p> <p>Articolul 22. Criteriile pentru programele de eradicare</p> <p>(1) Programele de eradicare trebuie să conțină:</p> <p>a) descrierea situației epidemiologice a bolii;</p> <p>b) analiza cheltuielilor estimate și estimarea beneficiilor anticipate ale programului;</p> <p>c) durata prevăzută de program și obiectivele ce trebuie să fie atinse la încheierea programului;</p> <p>d) autoritatea veterinară competentă abilitată cu supravegherea și punerea în aplicare a programului;</p> <p>e) descrierea și delimitarea zonelor geografice și administrative în care programul urmează să fie aplicat;</p> <p>f) un sistem care să asigure notificarea tuturor focarelor de boală, suspecte sau confirmate, în zona respectivă;</p> <p>g) procedurile de control și, în special, normele privind circulația animalelor/păsărilor susceptibile de a fi afectate sau contaminate cu o anumită boală și inspecția periodică a unităților sau a zonelor respective;</p> <p>h) un sistem de înregistrare a exploatațiilor implicate în program;</p> <p>i) măsurile de identificare a originii</p>	<p>Compatibil</p>	

<p>(ii) este prezentă numai în cazuri excepționale (în urma introducerii în împrejurări atipice); sau</p> <p>(iii) este prezentă numai într-o parte foarte restrânsă a teritoriului Uniunii;</p> <p>și</p> <p>(b) boala în cauză este foarte ușor transmisibilă; pe lângă transmiterea di-rectă și indirectă, există și posibilitatea răspândirii acesteia pe calea aeru-lui, a apei sau prin vectori; boala poate afecta mai multe specii de animale deținute și sălbatică sau o singură specie de animale deținute de importan-ță economică și poate conduce la rate ridicate ale morbidității și rate semn-nificative ale mortalității.</p> <p>Pe lângă criteriile prevăzute la literele (a) și (b), bolile respective trebuie să îndeplinească unul sau mai multe dintre următoarele criterii:</p> <p>(c) boala în cauză are un potențial zoonotic cu consecințe semnificative asupra sănătății publice, inclusiv un potențial epidemic sau pandemic sau prezintă posibile amenințări semnificative la adresa siguranței alimentare;</p> <p>(d) boala în cauză are un impact semnificativ asupra economiei Uniunii, atrăgând costuri substanțiale, legate în principal de impactul său direct asupra sănătății și productivității animalelor;</p> <p>(e) boala în cauză are un impact semnificativ asupra unuiu sau mai multo-ru dintre următoarele elemente:</p> <p>(i) societatea, având în special un impact asupra piețelor forței de muncă;</p> <p>(ii) bunăstarea animalelor, provocând suferință unui număr mare de ani-male;</p> <p>(iii) mediul, având în vedere impactul direct al bolii sau măsurile adoptate în vederea eradicării acesteia;</p> <p>(iv) pe termen lung, asupra biodiversității sau protecției speciilor sau rase-lor pe cale de dispariție, inclusiv eventuala dispariție a speciilor sau rase-lor respective sau daune pe termen lung cauzate acestora.</p> <p>Secțiunea 2</p> <p>Criterii pentru aplicarea normelor de prevenire și control al bolilor menționate la articolul 9 alineatul (1) litera (b)</p> <p>Bolile cărora li se aplică normele de prevenire și control al bolilor menționate la articolul 9 alineatul (1) litera (b) sunt controlate în toate statele membre cu scopul eradicării lor în întreaga Uniune.</p> <p>Bolile respective trebuie să îndeplinească următoarele</p>	<p>animalelor/păsărilor;</p> <p>j) statutele care pot fi atribuite exploatațiilor sau zonelor, obiectivele ce trebuie să fie atinse în cazul fiecărui statut, condițiile ce se aplică circulației animalelor/păsărilor dintr-o unitate sau zonă în altele cu statut diferit și consecințele pierderii statutului;</p> <p>k) descrierea metodelor de analiză, testare și prelevare a probelor utilizate în cazul fiecărei boli, după necesitate;</p> <p>l) acțiunile ce trebuie întreprinse în cazul unor rezultate pozitive obținute în urma verificărilor efectuate conform programului, care trebuie să includă toate măsurile de precauție necesare pentru a asigura eradicarea rapidă a bolii, fiind cont de datele epidemiologice și de metodele preventive specifice.</p> <p>(2) Dacă în urma verificărilor efectuate au fost obținute rezultate pozitive, acțiunile întreprinse vor fi următoarele:</p> <p>a) tăierea animalelor/păsărilor afectate, contaminate sau suspectate de a fi afectate sau contaminate, cu distrugerea carcaselor sau folosirea acestora, după tratare, în alt scop decât consumul uman, cu condiția ca tratamentele efectuate să ofere garanțiile adecvate cu privire la sănătatea publică și/sau sănătatea animală; sau utilizarea ulterioară a cărnii, cu condiția ca aceasta să nu reprezinte un pericol pentru sănătatea umană;</p> <p>b) distrugerea tuturor produselor care ar putea transmite boala sau tratarea acestor produse pentru a evita orice contaminare posibilă;</p> <p>c) dezinfectarea unităților infectate;</p> <p>d) tratamentul terapeutic sau preventiv ales;</p> <p>e) repopularea cu animale/păsări sănătoase a unităților depopulate în urma tăierilor;</p> <p>f) crearea unei zone de supraveghere în jurul unităților infectate;</p> <p>g) compensarea adecvată, acordată deținătorilor sau proprietarilor de animale pentru animalele/păsările tăiate;</p> <p>h) informarea regulată și completă a Organizației Internaționale de Epizootii (OIE) de către Agenția Națională pentru Siguranța Alimentelor.</p>	
--	--	--

		<p>criterii:</p> <p>(a) boala în cauză este de natură endemică și este prezentă pe întregul teritoriu al Uniunii sau pe o parte din acesta; cu toate acestea, mai multe state membre sau zone ale Uniunii sunt indemne de boală; și</p> <p>(b) boala în cauză este moderat spre foarte ușor transmisibilă; pe lângă transmiterea directă și indirectă, există și posibilitatea răspândirii acesteia pe calea aerului, a apei sau prin vectori; aceasta poate afecta una sau mai multe specii de animale și poate conduce la o rată ridicată a morbidității, cu o rată, în general, scăzută a mortalității. Pe lângă criteriile prevăzute la literele (a) și (b), bolile respective trebuie să îndeplinească unul sau mai multe dintre următoarele criterii:</p> <p>(c) boala în cauză are un potențial zoonotic cu consecințe semnificative asupra sănătății publice, inclusiv un potențial epidemic sau prezintă posibile amenințări semnificative la adresa siguranței alimentare;</p> <p>(d) boala în cauză are un impact semnificativ asupra economiei Uniunii, atrăgând costuri substanțiale, legate în principal de impactul său direct asupra sănătății și productivității animalelor;</p> <p>(e) boala în cauză are un impact semnificativ asupra umuia sau mai multo-ra dintre următoarele elemente:</p> <p>(i) societatea, având în special un impact asupra piețelor forței de muncă;</p> <p>(ii) bunăstarea animalelor, provocând suferință unui număr mare de ani-male;</p> <p>(iii) mediul, având în vedere impactul direct al bolii sau măsurile adoptate în vederea eradicării acesteia;</p> <p>(iv) pe termen lung, asupra biodiversității sau protecției speciilor sau rase-lor pe cale de dispariție, inclusiv eventuala dispariție a speciilor sau rase-lor respective sau daune pe termen lung cauzate acestora.</p> <p>O boală căreia i se aplică măsurile menționate la articolul 9 alineatul (1) litera (a), care nu a fost eradicată cu succes și promptitudine într-o zonă a Uniunii și care a obținut, în zona respectivă a Uniunii, un caracter ende-mic, poate face obiectul unor măsuri de prevenire și control al bolilor în conformitate cu articolul 9 alineatul (1) litera (b), în zona respectivă a Uniunii.</p> <p>Secțiunea 3</p> <p>Criterii pentru aplicarea normelor de prevenire și control al bolilor menționate la ar ticolul 9 alineatul (1) litera (c)</p>
--	--	--

Bolile pentru care, în unele state membre, sunt relevante normele de pre-venire și control al bolilor menționate la articolul 9 alineatul (1) litera (c) și care necesită măsuri pentru a preveni răspândirea lor în zone ale Uniunii care sunt oficial indemne de boală sau care au programe de eradicare a bolilor listate respective.

Bolile respective trebuie să îndeplinească următoarele criterii:

(a) în cazul animalelor terestre, boala în cauză este de natură endemică și este prezentă pe întregul teritoriu al Uniunii sau pe o parte din acesta sau, în cazul animalelor acvatice, mai multe state membre sau zone ale Uniunii sunt indemne de boală; și

(b) (i) în cazul animalelor terestre, boala în cauză este moderat spre foarte ușor transmisibilă, în principal prin transmiterea directă și indirectă; boala afectează în principal o singură sau mai multe specii de animale, în mod

obișnuit nu conduce la o rată ridicată a morbidității și are o rată a mortalității neglijabilă sau nulă; efectul cel mai adesea observat este pierderea de productivitate;

(ii) în cazul animalelor acvatice, boala este moderat spre foarte ușor transmisibilă, în principal prin transmiterea directă și indirectă; boala afectează una sau mai multe specii de animale și poate conduce la o rată ridicată a morbidității, cu o rată, de obicei, scăzută a mortalității; efectul cel mai adesea observat este pierderea de productivitate.

Pe lângă criteriile prevăzute la literele (a) și (b), bolile respective trebuie să îndeplinească unul sau mai multe dintre următoarele criterii:

(c) boala în cauză are un potențial zoonotic cu consecințe semnificative asupra sănătății publice sau prezintă posibile amenințări semnificative la adresa siguranței alimentare;

(d) boala în cauză are un impact semnificativ asupra economiei din unele zone ale Uniunii, legat în principal de impactul său direct asupra anumitor tipuri de sisteme de producție zootehnică.

(e) boala în cauză are un impact semnificativ asupra unuia sau mai multor ra dintre următoarele elemente:

(i) societatea, având în special un impact asupra piețelor forței de muncă;

(ii) bunăstarea animalelor, provocând suferință unui număr mare de ani-male;

<p>(iii) mediul, având în vedere impactul direct al bolii sau al măsurilor adoptate în vederea eradicării acesteia;</p> <p>(iv) pe termen lung, asupra biodiversității sau protecției speciilor sau rase-lor pe cale de dispariție, inclusiv eventuala dispariție a speciilor sau rase-lor respective sau daune pe termen lung cauzate acestora.</p> <p>Secțiunea 4</p> <p>Criterii pentru aplicarea normelor de prevenire și control al bolilor menționate la articolul 9 alineatul (1) litera (d)</p> <p>Normele de prevenire și control al bolilor menționate la articolul 9 alineatul (1) litera (d) se aplică bolilor care îndeplinesc criteriile de la secțiunea 1, 2 sau 3 și altor boli care îndeplinesc criteriile din secțiunea 5 în cazul în care riscul prezentat de boala în cauză poate fi diminuat în mod eficient și proporțional prin măsuri privind circulația animalelor și a produselor de origine animală pentru a preveni sau a limita apariția și răspândirea sa.</p> <p>Secțiunea 5</p> <p>Criterii pentru aplicarea normelor de prevenire și control al bolilor menționate la articolul 9 alineatul (1) litera (e)</p> <p>Normele de prevenire și control al bolilor menționate la articolul 9 alineatul (1) litera (e) se aplică bolilor care îndeplinesc criteriile de la secțiunea 1, 2 sau 3 și altor boli în cazul cărora este necesară supravegherea din motive legate de sănătatea și bunăstarea animalelor, sănătatea umană, economie, societate sau mediu.</p>				
--	--	--	--	--